

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries
and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-
ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

OXFORD
UNIVERSITY
SCHOOL OF
ENGLISH

N. 1131

B. Libris G. Cheloni
1745/6

XL 8.23 HOM
[16]

HOMERI ILIAS

GRÆCÆ ET LATINÆ,

CUM

ANNOTATIONIBUS

SAMUELIS CLARKE S.T.P.

NUPER DEFUNCTI.

VOL. II.

Edidit, atque imperfecta supplevit

SAMUEL CLARKE Filius, S. R. S.

EDITIO TERTIA.

LONDINI,

Impensis JOHANNIS & PAULI KNAPTON.

MDCCXL.

LECTORI.

CUM secundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros verò penè quatuor prorsùs absolvisset, notas & observationes cæteris in libris margini passim adscripsisset; ne hæc interciderent penitùs & perirent, reliqua aliquo modo supplere conatus sum.

IN tres priores ex duodecim hisce posterioribus *Iliados* libris, itémque in quartum usque ad *ver.* 359, annotationes ipse perfecerat; Textum & Versionem usque ad *ver.* 510. ejusdem libri recensuerat. Atque hæc ex ejus Manuscripto quàm accuratissimè edidi.

RELIQUIS in libris *Textum* aut *Barnesii* aut veterum Editionum retinui; unà alterâve ex notis paternis, nullâ de meo adhibitâ correctione.

VERSIONEM Editionis *Wetstenianæ* plerunque secutus sum; quam tamen interdum ubi ipsa sententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

LECTORI.

ANNOTATIONES partim ex Patris mei in priores libros annotationibus excerptas; partim ex illis, quas per reliquos libros passim in margine scriptas reliquerat, collectas; (de meo ipsius paucissimis interjectis,) addidi.

VARIAS porrò lectiones Codicis *Harleiani & Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, a Viro erudito THOM. BENTLEIO communicatas, suis locis inserui.

INDICES denique duos subnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipuè agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maximè memorabilium, ex Editione *Wetstenianâ* ferè defumptum.

SAMUEL CLARKE,

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν΄,

Ἑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ν΄.

Ποσειδῶν, νικημύνης ἐλπίων τῆς Ἑλλάδας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοῖ-
 τέρους τῆς Αἰαντίας παρορμαῖ, ἑπειδὴ καὶ τῆς ἄλλης· μὲν ταῦτα Ἰδο-
 μύδους δρῖσάει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ τινὰς ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῷ ἀναι-
 ρεῖν. Τίτρωσκον δὲ Διήφορον καὶ Ἑλιν· τῆς δὲ ὑπηκόους (αυαλαγὼν Ἑκίωρ
 ἐπαγὰ τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιρεῖν).

ἌΛΛΗ.

Διαρρήξας τὰς πύλας τῆς τείχεος τῆς Ἑλλάδος Ἑκίωρ, μὲν βάρους τε εἰσελθὼν,
 εἰς φυγὴν αὐτὸς τρέπεται καὶ Ζεὺς μὲν, λήπτει τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πείρατα
 τῆς γῆς, ἀποφύλας θειρεῖ ἀνθρώπων. Ποσειδῶν δὲ καθιζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης,
 διασάμενος ἡγήμηνους τῆς Ἑλλάδας, ᾤδραγίγει εἰς Αἰγᾶς, ἔνθα ἦν αὐτῷ
 τέμενος· λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποξόξας ἵππους, ᾤδραγίγει εἰς τὸ
 πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἄρμα καθιστὰ ἐν τῇ πελάγῃ, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρ-
 ορμαῖ τῆς δρῖσος τῆς Ἑλλάδος· οἱ καὶ τρέπον τινὰ ἐμπνέουσιν εἰς ᾤδρα τῆς θείας,
 ἡναιάως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομύδους καὶ Μηελόντης εὐδοκίμοισι. Συμβολῆς δὲ
 ἡρομήνης, ἐκείνων τῶν εὐλασμάτων ἐξαισίου βοῇ αἶρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦν δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦν δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κροῖται ὅπασι λάβρῃ.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν Τρωάδι τε καὶ Ἑκίωρ νηυσὶ πέλασσε,
 Τὸς μὲν ἔα ᾤδρα τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζυνήν

Jupiter verò postquam Troasque & Heclorem navibus admovisset,
 Eos quidem reliquit ad illas, laborémque ut-ferrent & ærumnas

Ver. 1. — ἐπὶ τῇ] Quoniam, ut dictum
 est — Nempe, libro superiori, ver. ult.

Ibid. — πέλασσε.] Ita jam scribendum,
 necessariò; quia πέλασσε secundam corripit.
 Dubitari tamen potest, utrumque Græci An-

tiquiores isto modo scripserint. Nam quum
 σ, suæ potestatis literam dixerunt, haud scio
 an hoc sibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, ne-
 cessariò quidem duplices esse; consonantium
 reliquas omnes, simplices; unicam autem σ,
 istius-

- Νωλεμέως· αὐτὸς ᾗ πάλιν τρέπεν ὅσπερ φαεινῶ,
 Νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμεν· αἶαν,
 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμέων, ἢ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν,
 Γλαυκοφάγων, ἀβίων τε, δικαιολάτων ἀνθρώπων.
 Ἐς Τροίην δ' ἔπαμπαν ἔτι τρέπεν ὅσπερ φαεινῶ·
 Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλεπετ' ὃν κ' ἔθυμον
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ὀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
 10 Οὐδ' ἀλαοσκοπιῶν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
 Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο πτόλεμόν τε μάχην τε
 Ὑψὲς ἐπ' ἀκροάτης κορυφῆς Σάμης ὑληέσσης,
 Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδὴ,
 Φαίνετο ἢ Περιάμοιο πόλις, ἢ νῆες Ἀχαιῶν.
 15 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ αἰλὸς ἔζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιῆς
 Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δ' ἐκρηγερῶς ἐνεμέεσσα.
 Ἀντίκα δ' ἐξ ὄρεσσι κατέβησά τ' παιπαλόεντι,

- Indefinenter; ipse autem retrò vertit oculos fulgidos,
 Seorsum equestrium Thracum intuens terram,
 5 Mysorumque cominus-pugnantium, & illustrium Hippomolgorum,
 Laete-vicitantium [pauperum] longævorumque, justissimorum hominum;
 Ad Trojam autem non omnino ampliùs vertebat oculos fulgidos:
 Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
 Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
 10 Neque *verò* cæcam-speculationem agebat rex Neptunus:
 Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque
 Altè super summum verticem Sami sylvosæ
 Threiciæ: indè enim conspiciebatur tota quidem Ida,
 Conspiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.
 15 Illic *utique* is è mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
 A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.
 Protinùs itaque de monte descendit prærupto,

istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *præcipuè* in Verborum Aoristis, *simplex duplex*-ve ex æquo pronuntiari possit.

Ver. 4. Νόσφιν.] Vide suprà ad α', 349.

Ver. 5. — ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν, — ἀβίων τε.] *Al.* Ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν, — Ἀβίων τε. Quique ἀβίων scribunt, eorum alii intelligunt (notante *Eustathio*) ὀλιβοίως, sive ὀλιβεῖς ἢ ἀπλῆς· alii, τὸν ἄμα βίω, ποροβουμένους, ὡς ἁμαξοειδῆς· alii, τὸν ἄμα βίω, τελέσι πύξω, ποροβουμένους· alii, ἐλθόντες, ὅτι βίαν ἐκ ὑδάτων· alii, αἰκίης· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεσίς, ἁμαξοειδῆς, ἀπ' ὀλίγων ὑπελάος ζῶντας, κοινὰ κεκτημένους πάντας, sine πολυβίαια ἢ καπηλεία. Lib. 7. p. 455, 460, 461.

Ver. 8. — ἀθανάτων.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 9. — ὀρηγέμεν.] ὀρηγέμεν, *Codex*

Harleianus à viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11. — πτόλεμόν τε μάχην τε.] Vide suprà ad α', 332, 279.

Ver. 12. — ὑληέσσης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 13. — ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα.] — unde omnis Troja videri, Et Danaûm solitæ naves, & Achæica castra. *Æn.* II, 461.

Ver. 15. Ἐνθ' ἄρ'.] *Illic utique* — *Ibid.* — ἐλέαιρε δ' Ἀχαιῆς, — Διὶ δ' ἐνεμέεσσα.] *Asius* hoc existimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* suprà, 9, 210, 'Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι —. Sed mentem Poëtæ minùs cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in campo, longiùs a mari, pugnabatur: *Hîc* ad usque naves repulsi, *mari-que* ipso coerciti Achivi, necessitate coacti dimicabant.

Ver. 18.

- Κραιπνὰ ποσὶ προδιδάσ· τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνι ἰόντῳ.
- 20 Τρὶς μὲν ὀρέξαντ' ἰὼν· τὸ δ' ἐτέρεον, ἱκέτο τέκμωρ,
Αἰγὰς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεια, μαρμαίροντα τέλειχα, ἀφθίλα αἰεὶ.
Ἐνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππων,
Ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
- 25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδωκε περὶ χροῖ· χρύτο δ' ἱμάσθην
Χρυσείην, ὅτυκλον, ἐξ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ὅππ' κύματ' ἀταλλεῖ καὶ κήτε ὑπ' αὐτῷ
Πάνιοθεν ἐκ κούρῳ, ἐδ' ἠγνοίησεν ἀνακλῖα·
Γηθοσιὴν δ' ἐθάλασσα διέτατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
- 30 Ῥίμφα μάλ', ἐδ' ὑπένερχε Διφινέο χαλκῷ ἄζων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρῆμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι ἀπὲρ βυθὸς βαθείης βένθεσι λίμνης,

Rapidè pedibus progressus: tremebant autem montes alti & sylva,
Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis.

- 20 Ter quidem protendit gressum, quarto autem passu pervenit ad-locum-destinatum,
Ægas: Illic scilicet ei inclytæ ædes in imo mari,
Auræ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper.
Illuc cum-venisset, sub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis júbis comantes.
- 25 Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam
Auream, scite-factum, suumque conscendit currum;
Cæpitque invehi super undas; exultabant autem cetæ sub ipso
Undique è latebris, neque non agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare huc-illuc-diductum-cedebat: Hi itaque volabant
- 30 Celeriter admodum, neque subtus madescebat æreus axis:
Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,

Ver. 18. — τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη.]
Πολὺ δ' — ἀμείνω τὰ, — οἶα (πολλοὶς δ' ἔρεα
πρὸς ἡμῶν ὁ τύπος ἐξείργασαι) τὰ ὅππ' αὐτῷ
Ποσειδάωνος. “ τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη.”
— Βῆ δ' ἐλάαν ὅππ' κύματ'. —. Longinus, Sect. 9.

Ver. 22. — τέλειχαλαί.] Al. τιτεύχαλα.
Utrumvis, hoc quidem in loco, rectè constabit.

Ver. 23. — ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο — ἵππων.]
Junxit equos curru genitor. —
Æn. V, 817.

Ibid. — χαλκόποδ'.]
— Ἄερίπιδε. — Æn. VI, 802.

Ver. 24. — χρυσέησιν ἐθείρησιν.] Pro-
nuntiabitur χρυσέησιν. Prima enim corripi
non potest; neque in his ulla unquam est Li-
centia. Al. χρυσέησιν.

Ver. 26. — ἐπεβήσατο.] Al. ἐπεβήσατο.
Itemque ver. 17, κατεβήσατο. De quo, vide
suprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ὅππ' κύματ' —.]
Vide suprà ad ver. 18.

— manibusque omnes effundit habenas,
Cæruleo per summa levis volat æquora
curru:

Subsident undæ, tumidumque sub axe
tonanti

Sternitur æquor aquis: —

Tum variæ comitum facies, immania
cete. Æn. V, 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur
undas. Æn. I, 151.

Superiorem hoc in loco Virgilio Homerum,
nemo negaverit.

Ibid. — ὑπ' αὐτῷ.] ὑπ' αὐτῷ, Cod. Can-
tab. a Barnese, & Codd. Harleian. à Tb.
Bentleio collati.

Ver. 29. Γηθοσιὴν δ' ἐθάλασσα.] Al. Γη-
θοσιὴν δ' ἐθάλασσα, lætum mare. Quæ &
æquè commoda Lectio. Nam γηθοσιὴν
[lætus,] vox Homero non inusitata.

- Μεσσηγύς Τενέδοιο ἔ' Ἰμβρυ παυπαλοότης·
 "Ενθ' ἵππας ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν ἔδαρ
 "Εδμῆλαι· ἀμφὶ δ' ὅσσι πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 "Αῤῥήκτες, ἀλύττες, ὅφρ' ἐμπεδον αὐτὶ μῦθοιεν
 Νοσήσαντα ἀνακλῖα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχρει' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὅλογι ἴσοι ἀολλέες, ἢ Δυέλλη,
 40 "Εκτορα Πριάμιδι ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 "Αἶδρομοι, αὐτᾶχοι· ἔλποντο δ' νῆας Ἀχαιῶν.
 Αἰρήσειν, κενέειν δ' παρ' αὐτόφιν πάντας Ἀχαιεύς·
 "Αλλὰ Ποσειδάων γαῖήσῃ, ἐνοσίγαιος,
 "Αργείας ὥτρυνε, βαθείης ἐξ αἰλὸς ἐλθὼν,
 45 Εἰσάμψῃ Κάλχαντι δέμας ἢ ἀτειρέα Φωνίῳ.
 Αἶαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε ἢ αὐτῷ·
 Αἶαντε, ζῶέ μιν κε ζαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
 "Αλκῆς μνησαμύνω, μηδὲ κρυοροῖο φόβοιο.
 "Αλλή μιν γὰρ ἔγωγ' εἰ δέϊδα χεῖρας ἀάπτει

Inter Tenedum & Imbrum asperam:

- Illic equos stabulare fecit Neptunus terræ quassator,
 35 Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum
 Ut ederent: circaque pedes pedicas jecit aureas,
 Infrangibiles, insolubiles; ut firmiter illic manerent
 Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
 Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,
 40 Hectorem Priamidem inexplēto ardore sequebantur,
 Magnum-fremētes, clamantēque; sperabant autem naves Achivorum
 Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:
 Sed Neptunus terram-cingens, terræ-quassator,
 Argivos excitabat, profundo è mari egressus,
 45 Cum-se-affimilasset Calchanti corpore & indefessâ voce:
 Atque Ajaces quidem primos allocutus est, promptos-animis etiam per se:
 "Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,
 "Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.
 "Alibi enim equidem non timeo manus audaces

Ver. 36. — πέδας ἔβαλε χρυσείας.] De eo artificio, quo Poëta versûs sui n. neros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 40. — Πριάμιν.] Vide suprà ad δ', 363.

Ver. 42. — παρ' αὐτόφιν.] παρ' αὐτόφιν, Cod. Harleian. a Tb. Bentleio collatus.

Ver. 44. "Αργείας ὥτρυνε]

— animum vireſque Latinis

Addit, & stimulos acres sub pectore vertit.

Æn. IX, 717.

— in prælia sæva

Suscitat, & stimulis haud mollibus incitat iras,

Æn. XI, 727.

Ver. 45. Εἰσάμψῃ.] Notandus hic prius & maximè proprius Vocis Mediæ usus. Vide suprà ad γ', 141.

Ibid. — δέμας ἢ ἀτειρέα Φωνίῳ.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. Æn. IV, 558.

Ver. 46. & suprà, 40. — μεμαῶτες.] Quâ analogiâ factum ex βασιλῆος, βασιλῆος· ex βασιλῆᾱ, βασιλῆᾱ· ex μετήγορος, μετῆγορος; ex λῆος, λῆος· ex ἱλῆος, ἱλῆος· Μετῆγορος, Μετῆγορος· ex τιθῆγορος, τιθῆγορος· eadem analogiâ fit ex μεμαῶτες, μεμαῶτες. Vide suprà ad α', 265; ad β', 318; ad γ', 464.

Ver. 49. — δέϊδα.] Vide suprà ad α', 37.

Ver. 53.

- 50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκαίεσσαν ὀμίλῳ·
 Ἐξέσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δ' αὖτε αἰνότατον Πηλεΐδεια, μήτι πάθωμ' ἔμψυ,
 Ἥ, ῥ' ὅγ' ὁ λυσώδης, φλογὶ ἐκελθὼν, ἡγεμονδύφ
 Ἐκτῶρ, ὃς Διὸς εὐχέτ' ἐραθενέειν παῖς εἶναι.
- 55 Σφῶϊν δ' ὣδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσεται,
 Ἀυτῷ δ' ἐσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλας·
 Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαι ἄπο νηῶν
 Ὀκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπῳ αὐτὸς ἐγείρῃ.
 Ἥ, καὶ Κηπανίῳ γαίηοχος Ἐννοσίγαιος
- 60 Ἀμφότερῳ κεκοπῶς πλῆσεν μένος κρατερῶν,
 Γῆα δ' ἔβηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν.
 Αὐτὸς δ' ὡς ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 Ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπτος πέτρης Πηλεΐδης ἔρπει
 Ὀρμήσφι πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
- 65 Ὡς ἄπο τ' ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Τῷ δ' ἔγνω πρόοθεν Οἴλῃος ταχὺς Αἴας,
 Αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Μάντεϊ ἐδόμμεν κέλετ' παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι.

- 50 "Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ ;
 "Sustinebunt enim omnes, benè-ocreati Achivi :
 "Hâc vero parte sanè gravissimè timeo, nequid incommodi-accipiamus,
 "Quâ hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias
 "Hæctor, qui Jovis jactat præpotentis filium se esse.
- 55 "At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,
 "Ut & ipsi stetis fortiter, & hortemini alios :
 "Ita enim, ardentem licet, repuleritis à navibus
 "Velocibus, etiam si cum Jupiter ipse excitet.
 Dixit ; & sceptro, terram-cingens Neptunus,
- 60 Ambos feriens, implevit robore forti,
 Membræque fecit levia, pedes & manus superne.
 Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,
 Qui e præruptâ petrâ excelsâ levatus
 Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis :
- 65 Sic ab his factò-impetu-abiiit Neptunus terræ-quassator.
 Ex-ipsis-duobus autem sensit prius Oilei filius velox Ajax,
 Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium :
 "Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
 "Vati assimilatus jubet ad naves pugnare ;

Ver. 53. Ἥ, ῥ' ὅγ'] *Quid scilicet hic &c.*
 Ibid. — ἐκελθὼν] Ita restituit *Barnesius*,
 alibi ex MS; hinc ex conjecturâ. *Al. ἐκελθὼν*·
 Quod primam corrigit.
 Ver. 60. κεκοπῶς] *Al. κεκοπῶς*.
 Ibid. — πλῆσεν μένος κρατερῶν] Vide
 suprâ, ad ver. 44.
 Ver. 62. — ὡς ἴρηξ] *Ἰωνικῶς ψιλῶται*,
 ὡς τὸ ἴρηξ δασυλάαι. *Eustath.*

Quam facillè accipiter saxo facer ales ab
 alto
 Consequitur pennis sublimem in nube co-
 lumbam. *Æn. XI, 721.*
 Ver. 67. Αἴψα δ' ἄρ'] *Statimque adeo ;*
Statimque proinde.
 Ver. 68. — ἐπεὶ τις] "Hæc oratio,"
 inquit *Spondanus*, "est μένος· Nihil e-
 nim subjicitur, quod sit hujus iussu dante-
 "δασύς."

70 Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπῳ οἰωνιστής·

Ἰχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν

ῥᾶ' ἔγνων ἀπιόντι, δρίγνωτοι δ' ἑοὶ θεοί περ·

Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

Μᾶλλον ἐφορμᾷ πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,

75 Μαιμῶσι δ' ἐνέρθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός προσέφη Τελαμῶνις Αἴας·

Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ πρὶ δέρεσσι χεῖρες ἀπτοί

Μαιμῶσιν, καὶ μοι μὲν ὥρρε, νέρθε δ' ποσσὶν

Ἑσσυμαι ἀμφοτέροισι· μῆροινῶ δ' εἰ οἶός·

80 Ἐκτορε Πελαμίδη ἄμστον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Χάρμη γηθόσσωσι, τλήω σφιν γεὸς ἔμβαλε θυμῷ.

Τόφρε δ' αὖτ' ὅππῃ Γαίῳχ' ὥρσεν Ἀχαιῆς,

Οἱ πρὸ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·

70 “(Neque enim hic Calchas est, vates augur ;

“ Vestigia quippe retrò pedum & tibiarum

“ Facile cognovi abeuntis : facile utique dignoscuntur dii :)

“ Continuo etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis

“ Magis excitatus est ad pugnandum atque præliandum ;

75 “ Pugnamque appetunt-gestientes subtus pedes, & manus supernæ.

Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax :

“ Sic nunc & mihi circa hastam manus audaces

“ Gestiant, & mihi animus erectus est ; subtusque pedibus

“ Sentio me-impulsum ambobus : animo verò incitato cupio vel solus

80 “ Cum Hectore Priamide inexplētum ardenti pugnare.

Sic hi quidem talia inter se dicebant,

Pugnæ-studio læti, quod ipsis deus immiserat animo.

Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos,

Qui ad naves veloces reficiebant suum animum :

δοσε.” Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70, 71, & 72, Parenthesi includendos ; δριγνῶσιν que ab istis demum verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, &c.

Ver. 71. Ἰχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν]

— avertens rosæ cervicē refulsit : —

— pedes vestis defluxit ad imos,

Et vera incessu patuit Dea. —

Æn. I, 406.

Mortales mediò aspectus sermone reliquit,

Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram :

Agnovere Deum proceres. —

Æn. IX, 657.

Ver. 74. — πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.]

Vide suprâ ad 4, 232, 279.

Ver. 78. — ὥρρε.] Schol. “ἡμεῖς, ὁρμᾶται· ὑπερβίβασμός· χεῖρες. Quæ quàm inepta sit observatio, vide suprâ ad 4, 37.

Ver. 79. — μῆροινῶ δ' εἰ οἶός]

Audeo, & Æneadum promitto occurrere turmæ,

Solaque Tyrrhenos equites ire obviam contra. Æn. XI, 503.

Ver. 83. Τόφρε δ'·] Barnesius edidit Τόφρεδ· & τὸ “ Δι,” inquit, παρίσκει. Ineptè admodum, & contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἱ — ἀνέψυχον.] Al. ἀνέψυχθεν· Quod & comprobatur Barnesio, ex κ, 575. Atqui ea vox hoc in loco sententiam planè perimeret. Aliud enim est, quod istuc dicitur, recreati sunt ; aliud, quod hîc, recreabantur. Indicat nimirum Tempus illud (quod appellant Grammatici imperfectum, spatium aliquod temporis producentius inter agendum ; quâ de causâ aptè a Græcis appellatur παρελκτικό. Vide suprâ ad 4, 37.

- 85 Τῶν ῥ' ἄμα τ' ὀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γῆα λέλυστο,
 Καί (φιν ἄχθ' κτ' θυμὸν ἐγένετο, δερκομήλοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τέκθ' ὑπερκαίεθσαν ὁμίλῳ·
 Τὴς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπὸ ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφαν φόβξεσθ' ὑπὸ ὀκ κακῷ· ἀλλ' ἔνοσίχθων
 90 ῥεῖα μείσασα μὲν κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας.
 Τῶκρον ὅππ' πρῶτον κ' Ληϊτὸν ἦλθε κελύων,
 Πηλέεω δ' ἦρωα, Θόαντά τε, Διήπυρόν τε,
 Μηριόνῳ τε, κ' Ἀντίλοχον, μήσας αὐτῆς·
 Τὴς οἷγ' ἐπὶ δρυῶν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κῆροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε
 Μαρναμένοισι πέποιθα (αὐσέμεναι νέας αἰμάς·
 Εἰ δ' ὕμεις πολέμοιο μεθήσεται λολυγέοιο,
 Νὺν δὲ εἶδε) ἡμᾶρ, ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 100 Δεινὸν, ὃ ἔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθ' ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρης ἵεναι νέας· οἳ τοπάρθ' περ
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέεσαν, αἶτε καθ' ὕλῳ
 Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἥϊα πέλον),

- 85 Quorum utique simul gravique labore sibi *defessa* membra soluta erant,
 Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus
 Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu.
 Hos illi scilicet insipientes, sub superciliis lachrymas fundebant;
 Non enim putabant se effugituros perniciem: sed Neptunus
 90 Facile interventu suo fortes concitavit phalangas.
 Atque ad Teucrum *quidem* primum & Leïtum venit hortans,
 Peneleúmque heroem, Thoantémque, Deipyrumque,
 Merionémque, & Antilochum, peritos pugnae:
 Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est:
 95 “*Probo*, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
 “ Pugnantis confido salvas fore naves nostras;
 “ Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,
 “ Jam nunc certe illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
 “ O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video,
 100 “ Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
 “ Trojanos ad nostras accedere naves; qui priùs
 “ Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam,
 “ Thoüm, pardaliumque, luporúmque escæ sunt,

Ver. 85. Τῶν ῥ'] Quorum scilicet; quorum utique —.

Ver. 90. ῥεῖα μείσασα μὲν.] Facile se inferens, facile humanâ specie interveniens.

Ver. 94. — πτερόεντα] — verbis

Quæ tutò tibi magna volant. —

Æn. XI, 380.

Ver. 96. — πέποιθα] Malè hic Interpretes, *Confidebam*. Nihil enim aliud græcè sonat πέποιθα, quàm quod Latine *confido*.

— πεποιθασίν τε βίηφι. δ', 325.

— ὄφρα πεποιθῆς. π, 524.

“ Ἰπποισίν τε πέποιθε. —. ψ, 286.

— νέος εἰμι, κ' ἔγω χερσὶ πέποιθα.

Odyss. π', 71.

— νεώτερός εἰμι, κ' ἔγω χερσὶ πέποιθα, φ', 132.

Vide suprâ ad α', 37; & ad θ', 322.

Ver. 102. — ὕλῳ.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 103. — πορδαλίον] Codices plerique, παρδαλίον.

Ibid. — ἥϊα πέλοντα.] Supervacaneum est quod

- Αὐτως ἡλάσκεισαι, ἀνάλκιδες, εἰδ' ὅππ' χάρμῃ·
 105 Ὡς Τρῶες τοπρὲν γε μὴν ἔχ' ἥϊον Ἀχαιῶν
 Μίμνεν ἐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, εἰδ' ἡβαιόν·
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιν κοίλῃς ὅππ' νηυσὶ μάχοντο,
 Ἠγεμόν' κακότητι, μεθημοσώησιν τε λαῶν,
 Οἳ κένω ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐθέλῃσι.
 110 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείνον' ἀν' αὐτάς.
 Ἄλλ' εἰ δὴ κ' ὅππ' ἅμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστίν·
 Ἦρως Ἀτρεΐδης, δ' ἔνυχρ' ἄγων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπὸ τῆς ἀπὸ πῆλ' ἔσθ' ἔσθ' Πηλεΐωνα,
 Ἠμέας γ' ἔπ' ἔσθ' μεθιέμεναι πολέμοιο.
 115 Ἄλλ' ἀκεῖναι θάσσον· ἀκεῖναι τοὶ φρένες ἐοδλῶν.
 Ὑμεῖς δ' ἐκέτι καλὰ μεθίετε θύρεδ' ἀλκῆς,
 Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· εἰδ' ἂν ἐγώ γε
 Ἄνδρ' ἡγεσασαί μιν, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
 Λυγρὸς ἐὼν ὑμῖν ἢ νεμεσῶμαι πρὸς κῆρ.

- 105 “*Temerè errantes, imbelles, neque natae ad pugnam :*
 “*Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum*
 “*Manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem :*
 “*Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnant,*
 “*Imperatoris ignaviâ, negligentiaque militum,*
 “*Qui cum illo contententes, propugnare nolunt*
 110 “*Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.*
 “*Veruntamen etiam si omninò revera in culpa est*
 “*Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,*
 “*Eò quòd contumeliâ-affecerit pedibus-celerem Pelidem ;*
 “*Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam :*
 115 “*Sed medeamur ocyùs huic malo ; faciles utique sanatu mentes bonorum,*
 “*Vos autem nequaquam honestè remittitis strenuam fortitudinem,*
 “*Omnes fortissimi cùm sitis in exercitu : neque verò ego*
 “*Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,*
 “*Quum imbellis sit : at vobis succenseo ex animo.*

quod hîc annotat *Barneſius* ; “*media τῷ ἥϊα*
 “*— aliàs certè brevis. ut Odyſſ. μ', 329,*
 “*— ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα.*” Cujus rei
 eandem esse causam, ac in voce τῶν, —
 — ἰδομενεύ, πῶς μὴ σε τῶν, δ', 257 ;
 ignoravit Vir eruditus. Nempe ad istum
 locum, “*vel hinc patet,*” inquit, “*priorem*
 “*τῷ τῶν communem :*” Quod nequaquam
 verum est : Nam in τῶν, τῶνδε, & si-
 milibus, ubi *duæ Vocales* non concurrunt,
 prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad
 Odyſſ. β', 289, “*Ὀπλιῶν τ' ἥϊα ἢ ἄλ-*
 “*σι.*” — “*in tertio (inquit) loco Anapæ-*
 “*stus.*” Quæ æquè inepta est annotatio.
 Vide infra ad ὁ, 24.

Ver. 109. — ἐρίσαντες.] De hujus vocis,
 & similibus, profodiâ ; vide supra ad ὁ, 140.

Ver. 111. Ἄλλ' εἰ δὴ ἢ.] At sanè etiam
 si —.

Ver. 115. — ἀκεῖναι τοὶ] *Faciles certè*
sanatu ; faciles utique sanatu —.

Ver. 116. — κατὰ] Vide supra ad β',
 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες —, ὑμῖν
 ἢ νεμεσῶμαι.] Ἐπεὶ ἢ — ἔτ' ἐμπαθὴς ψυ-
 χὴ παρρησίαν ἀναδέχεται ἢ νηθεσίαν ἀκράδην,
 ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ὅτι ἢ βοηθημάτων ὁ
 παρρησιῶν μὴν ἐλαφρὸς ἐπικινῶν ὥστε ἐν
 τῷ τοῖς, — “*Πάντες ἄριστοι ἐόντες*” —
Plutarch. de Adul. & Amici discrim. sub
finem.

Ver. 118. Ἄνδρ' ἡγεσασαί μιν, ὅστις.]
 Lautus planè ad hunc locum *Spondanus* :
 “*Quem virum, quæso, intelligit Neptu-*
 “*nus, &c ?*”

Ibid. — μεθείη.] μεθείη, Codd. *Harleian.*
 à *Tb. Bentleio* collati.

Ver. 120.

- 120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον
 Τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 Αἰδῶ ἢ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκε' ὄρωρεν.
 Ἐκίωρ δὲ πρὸ νηυσὶ βολῶ ἀγαθὸς πολεμίζει,
 Καρφερός· ἔρρηξεν γ' οὐλᾶς ἢ μακρὸν ὄχηα.
 125 Ὡς ῥα κελεύεσσι Γαῖόχοι ὤρσεν Ἀχαιῶς·
 Ἀμφὶ δ' αἶψ' Αἰάντας δοῖς ἱστάντο Φάλαγγες
 Καρφεραί, αἷς ἔτι ἂν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μελεθῶν,
 Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοασόχοι· οἱ γὰρ ἄριστοι.
 Κλειθένης Τρῳάας τε ἢ Ἐκτορα δῖον ἔμιμνον,
 130 Φεῖξαντες δόρυ δαυρὶ, σάκε' ἑσέει προθελύμνω·
 Ἀσπίς αἶψ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρε' ἀνέρε.
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι Φάλοισι
 Νούοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν·

"O molles, mox sanè aliquod malum admittetis gravius

"Hæc ignaviâ: sed in mentibus reponite singuli

"Pudorem, hominumque reprehensionem: certè enim ingens certamen ortum est.

"Hæctor nempe ad naves prælio strenuus pugnat,

"Fortis; perfregitque portas, & longum vectem.

125 Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos:

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

Firmæ, quas ne Mars quidem vituperâset, si intervenisset,

Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præstantissimi viri

Delecti, Trojanosque & Hæctorem nobilem manebant,

130 Constipantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus:

Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;

Seque-invicem-attingebant setis equinis-comantes galeæ splendentibus conis

Nutantium; adeo denfi stabant inter se:

Ver. 120, 122, 123. — τάχα δὴ —
 δὴ γὰρ —, Ἐκίωρ δὲ.] *Mox sane —; certè enim —; Hæctor nempe —*

Ver. 122. Αἰδῶ ἢ νέμεσιν.] Αἰδῶ, οἰκείαν νέμεσιν, ἢ ἑκάστης. Scholia inedita in Codd. Harleiano a Tb. Bentleio communicata.

Ver. 123. — βολῶ ἀγαθός.] Vide suprâ ad β, 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' αἶψ' Αἰάντας.] Con-
 necit hæc istud αἶψ' cum eo quod præcessit,
 ver. 46, 47, Αἰάντε πρῶτον, — σφᾶ μὲν κε
 σαύοιτε λαὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κλειθένης.] Rectè. Nam κλει-
 θένης primam necessariò corripit.

Ver. 130. Φεῖξαντες δόρυ δαυρὶ, σάκε' ἑσέει
 καὶ προθελύμνω,
 Ἀσπίς αἶψ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέ-
 ρε' ἀνέρε.]

— πῶς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,

Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σᾶς, ἐκατέρω μάχη.

Euripid, Herac. 836.

— Trojanæ acies, aciesque Latinæ

Concurrunt; hæret pede pes, densusque
 virgo vir. Æn. X, 360.

Quem ad locum, summâ cum inficiâ Ser-
 vius: "Pede (inquit) pro Pedi; nam est

"Antiptosis." Cæterum Macrobius in iis,

quibus Virgilium contendit Homericæ carmi-
 nis majestatem non æquâsse; citatis his ver-
 sibus, "quanta (inquit) sit differentia utri-

"usque loci, lectori æstimandum relinquo."

lib. 5. c. 13. Mihi hic, in utroque Poëta,

summus videtur splendor & pulchritudo.

Scaliger, erga Homerum plerunque iniquior,

de hisce duobus versibus, "Fatetur (inquit)

"ex Græcæ linguæ commoditate nobis esse

"aptiores ad laudandum, quàm ad imitan-

"dum." Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem

rogat; "cum dixi σάκε' ἑσέει, quid erit

"ἀσπίδ' ἀσπίς?" non advertit vir eruditus,

neque σάκε' idem ipsum esse quod ἀσπίς;

& sententiam, in voce Ἀσπίς, ab alio esse

inchoatam exordio; nec quæ demùm in sen-
 tentiâ connectendâ vis esset particulæ istius,
 αἶψ'.

Ibid. — προθελύμνω] προκληύχω, Scho-
 lia inedita Codicis Harleiani à Tho. Bentleio

communicata.

Ver. 136.

- Ἔλχεα δ' ἐπλύσσοντο θροασιῶν ἀπὸ χειρῶν
 135 Σειόμην· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν ᾧ μάχεσθαι.
 Τρώες δ' ἐπὶ πρῆτυψαν ἀολλέες, ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ
 Ἀνικερὺ μεμαῶς· ὀλοοίτεσθ' ὡς ἀπὸ πέτρης,
 Ὅντε καὶ σεφάνης ποταμὸς χειμάρροσ' ὦση,
 Ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέσθ' ἐχμαῖα πέτρης,
 140 Ὑψι τ' ἀναθρόσκων πέτεσθ', κλυπέει, δέ θ' ὑπ' αὐτῷ
 Ὑλῃ· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὃφρ' ἀν' ἱκῇ
 Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεσθ', ἐσσύμηνός περ·
 Ὡς Ἐκλῶρ, εἴως μὴν ἀπείλει μέχρη θαλάσσης
 Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθ' κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 Κτείνων· αἰὶ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
 Στῇ ῥα μάλ' ἐγχειρθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι ἦες Ἀχαιῶν,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγυροῖσιν,

Hastæ autem crispabantur audacibus à manibus

- 135 Concussæ: hi quippe in hostes rectâ tendebant, ardebantque pugnare.
 Trojani autem prius-in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat Hector
 Contrâ alacer-ruens; lapis-cursu-perniciosus sicuti à petrâ,
 Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
 Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ,
 140 Altèque subfiliens volat, resonatque sub ipso
 Sylva; hic autem cursu-perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit
 In planitiem; tum verò nequaquam volvitur, cursu licet incitatus:
 Sic Hector, hætenus quidem minabatur, usque ad mare
 Facile se perventurum ad tentoria & naves Achivorum,
 145 Interficiem eos: verùm quando jam in densas incidisset phalangas,
 Stetit propè-admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum,
 Percutientes ensibusque & hastis utrinque-acutis,

Ver. 136. — ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ.] Duxit eos, ut diximus, Hector. Ea enim hîc vis est vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præcessit, ver. 39. Τρώες δ' — Ἐκταρε — ἔπο. 10.

Ver. 137. Ἀνικερὺ] Quâ ratione, ἀνικερὺ, hîc ultimam producat; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — ὀλοοίτεσθ' ὡς ἀπὸ πέτρης.]

Ac veluti montis saxum de vertice præceps

Cum ruit avulsum vento, seu turbidus imber

Proluit, aut annis solvit sublapsa vetustas;

Fertur in abruptum magno mons improbus actu,

Exultatque solo, sylvas, armenta, virosque

Involvens secum: disjecta per agmina Turnus

Sic — ruit. — Æn. XII, 684.

Hujus Similitudinis & in utroque Poëtâ ve-

nustatem totius, & apud Homerum partium singularum (multò etiam magis quàm apud Virgilium) accommodam translationem, aptamque & compositam pulchritudinem, optimè hoc in loco exposuit & enarravit Porpius.

Ver. 138. — ὦση.] Al. ὠσει.

Ver. 139. Ῥήξας — πέτρης.] Vide suprâ ad ver. 36.

Ver. 141. Ὑλῃ.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 144. Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθ' κλισίας.] Hoc tantum in loco, & infrâ, υ', 263; occurrit vox Ῥεῖάδ' apud Homerum: Et utrobique cum voce ἐλδύσεσθ' conjuncta. Quare neque cum Barnesio sentio, voculam “ῥ” παρεῖλκεν· id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur: neque cum Eustathio, δὲ positum esse pro δὲ· quod nihili est: Sed, Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθ' κλισίας, tantundem esse ac si dictum fuisset, Ῥεῖα κλισίασδε ἐλδύσεσθ'. Quod & indicat Eustathius, quum addit, ἴσας δ' ἔστι καὶ τὴν οἰκόνδε.

Ver. 151.

- ᾿Ωσαν δ' ἀπὸ ρφείων· ὁ γὰρ, χαοσάμηνον πελεμήχθη,
 ᾿Ηϋσιν γὰρ Δαρπρυσίον Τρώεσσι γελωνῶς·
 150 Τρώες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀλγεμαχηλαί,
 Παρμήνεται· ἔτοι δηρὸν ἐμὲ γήσασιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυρρήδον ρφέας αὐτὰς δ' ἰλιυάνηες·
 Ἀλλ', οἶω, χάσασον· ἔγωγε ἔχθε, εἰ ἐτεόν με
 ᾿Ωρσε θεῶν ὤρεισον, ἐρίγδυσσον πόσις Ἥρης.
 155 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μῆνιν καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 Δηϊφობος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐξεβήκε
 Πελαμίδης, πρὸθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴστω,
 Κεφα ποσὶ προεβιάς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τίλυσκελο δαυρὶ φαεινῷ,
 160 Καὶ βάλεν, ἔδ' ἀφάμαρξε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴστω,
 Ταυρεΐω· τὸ δ' ἔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ περ
 Ἐν καυλῷ ἐάγει δολιχὸν δόρυ· Δηϊφობος γὰρ
 Ἀσπίδα ταυρεΐω παρὲν ἀπὸ ἑο, δεῖσε γὰρ θυμῷ
 Ἐλθε Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 165 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζειο, χώσατο δ' αἰνῶς
 Ἀμφοτέρων, νίκης τε, ἔλθε, ὃ ξυυέαξε·
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Repulerunt eum à se: ille verò cedens, aspere-concussus est,
 Vociferatusque est altâ-voce Trojanos inclamans:

- 150 "Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
 "Perstate: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi,
 "Licet valdè addensatis-ordine quadrato agminibus seipsos instruxerint:
 "Sed, puto, cedent hastâ meâ fugati, si revera me
 "Incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Junonis
 155 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
 Deiphobus porro inter hos elato animo incedebat
 Priamides, præque se tenebat clypeum undique æquale,
 Levi passu progrediens, & clypeo-tectus procedens:
 Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
 160 Et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
 Taurinum; id verò haudquaquam trajecit, sed multò priùs
 In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus autem
 Scutum taurinum tenuit-procul à se, timuit enim animo
 Hastam Merionis bellicosi; at heros Meriones
 165 Retrò sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
 Propter utrumque, victoriamque amissam, & hastam, quam fregerat:
 Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,

Ver. 151. — ἔτοι δηρὸν ἐμὲ.] Al. ἔτι
 δηρὸν ἐμὲ· Malé. Al. ἔτι μὲ δηρὸν ἔτι. Al.
 ἔτι ἐτι δηρὸν ἐμὲ.

Ver. 152. — σφῆας αὐτὰς.] Pronuntia-
 batur σφῆας αὐτὰς· Nam σφῆας ultimam
 producit. Alioqui contraheretur in σφῆας.

Ibid. — ἀρλιυάνηες.] Vide suprâ ad α,
 338.

Ver. 156. — ἐξεβήκε.] Vide suprâ ad α,

37.
 Ver. 157. Πελαμίδης.] Vide suprâ ad α,
 398.

Ver. 163. — ἀπὸ ἑο.] Quâ ratione, ἀπὸ,
 hîc ultimam producat; vide suprâ ad α,
 51.

Ver. 168.

- Οἷσ' ἄρ' ὄρου μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃσφι λείλειπτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
- 170 Τεῦκερ' ἧ πρῶτ' Τελαμῶνι' ἄνδρα καλέκτα
 Ἰμβριον αἰχμητῶν, πολυτίππ' Μέντορ' ἰόν.
 Ναῖε ἧ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν,
 Κέρει' ἧ Πελάμοιο νόθῳ ἔφε Μηδεσικᾶσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισαι,
- 175 Ἄψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μέλερ' ἐπεπε ἧ Τρώεσσι.
 Ναῖε ἧ παρ' Πελάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 Τόν ῥ' ἦος Τελαμῶν' ἔπ' ἔατ' ἔλχει μακρῶ
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔλχ'· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελίη ὥς,
 Ἥ τ' ὄρε' κορυφῇ ἔκαθεν περὶ φαινομήοιο
- 180 Χαλκῶ ταμνομήν' τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσῃ.
 Ὅς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τέρχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Τεῦκερ' δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ὑπὸ τέρχεα δεῦσαι.
 Ἐκτορ' δ' ὀρμηθέντ' ἀκόντισε δαυρὶ φαινώ.

Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat :
 Cæteri verò pugnant, clamorūque immensus exortus est.

- 170 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
 Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium :
 Habibat autem is Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
 Filiamque Priami notham uxorem habebat Medesicæsten :
 At postquam Danaorum venissent utrinque-remis-actæ.
- 175 Rursus ad Ilium venit, excellebātque inter Trojanos :
 Habibat autem apud Priamum : isque eum honorabat æquè ac filios.
 Hunc utique filius Telamonis sub aurem hastâ longâ
 Vulneravit, evulsitque hastam : is autem cecidit, fraxinus tanquam,
 Quæ montis in vertice procul conspicui
- 180 Ære recisa, tenera terræ folia admovit :
 Sic cecidit ; circumque ipsum sonitum-dederunt arma varia ære.
 Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere :
 Hector verò in accurrentem jaculatus est hastâ fulgenti :

Ver. 168. Οἷσ' ἄρ' ὄρου.] Observandus
 hic maximè proprius vocis mediæ Usus.
 Quod & Eustatbius notavit, & Scholiastes.
 Οἷσων μὲν γὰρ, ἐτέρω· οἷσ' ἄρ' ὄρου· ἧ, ἑαυτῇ.
 Allaturus sibi hastam, &c. Vide suprâ ad γ',
 141.

Ibid. — κλισίῃσφι.] Eustatbius in com-
 mentario, κλισίῃσφι.

Ver. 172. — Πήδαιον.] Scholiasti, Πήδασον.

Ibid. — πρὶν ἐλθεῖν.] Quâ ratione hic,
 πρὶν, producat; item ἀνεί, ver. 193 ;
 & ἀνέ, ver. 199 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] Hunc, inquam : Hunc
 utique —.

Ver. 178. — ἐπέσεν, μελίη ὥς, — χθονὶ
 φύλλα πελάσῃ.]

Concidit ; ut quondam cava concidit, aut
 Erymantho

Aut Idæ in magnâ, radicibus eruta pinus.
 Æn. V, 448.

Ver. 179. — κορυφῇ.] κορυφῆς, codd. Ita-
 lic. a Tb. Bentleio collati.

Ver. 180. — ταμνομήν.] Ita Barnesius
 rectè ex MSS, & ex Eustatbio. Al. τεμνο-
 μήν. Vide suprâ ad θ', 87. Quem ad lo-
 cum Eustatbius ; εἰ ἧ, ἧ ἦν εἰπεῖν "ἀπέ-
 "τεμνε" κοινότερον, ἀλλ' Ὀμήρῳ ἢ κατ'
 αὐτὸν Ἰάδ' ἡλώσαν τιμῆ, τὸ τίμειον
 "ταμνε" λέισαν.

Ver. 181, — 187. — βράχε, — δὲ-
 πησεν, — ἀράβησε] De hujus ὀνομαστικῆς
 pulchritudine, vide suprâ ad β', 210 ; & ad
 δ', 455.

— collapsa ruunt immania membra ;
 Dat tellus gemitum, & clypeum super in-
 tonat ingens. Æn. IX, 708.

Corruit in vulnus, sonitum super arma
 dederit. Æn. X, 488.

Ver. 183. & 190. — ἀκόντισι.] De pro-
 sodiâ

- ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλθ' αἶο χαλκεον ἔϊχ' ὅ
 185 Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτη ἢ Ἀκτορίων, ὅ
 Νισόρμον πολέμονδε, καὶ σῆθε' βάλε δαεί·
 Δάπησεν ὃ πεσών, ἀρξέθησε ὃ τούχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκίωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις δ' ἀρξῆαν
 Κρετὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορ· Ἀμφιμάκοιο.
 190 Αἶας δ' ὀρμήθεν ἰκόνισσε δαεί φαεινῷ
 Ἐκτορ· ἀλλ' ἔπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα καλκῷ
 Σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδ' ὀμφαλὸν ἔτα,
 Ὡσε δέ μιν θένει μεγάλῳ· ὃ ὃ χάσασαί ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὰς δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχι, διὸς τε Μενεσθεύς,
 Ἀρχοὶ Ἀθιναίων, κόμισαν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἰμβριον αὖτ' Αἶαντε, μεμαότε θέρειδ' αἰλκῆς·
 Ὡσε δὲ αἶγα λείοντε, κυῶν ὑπὸ καρχαροδόνων

Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam

- 185 Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actiorionis,
 Venientem in pugnam ad pectus percussit hastâ:
 Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dedere arma super ipsum.
 Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
 Capite deriperet magnanimi Amphimachi:

- 190 Ajax autem in accurrentem jaculatus est hastâ splendenti
 Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
 Horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,
 Reppulitque eum vi magna: is autem cedebat retrò
 A cadaveribus ambobus; ista autem ad se extraxerunt Achivi:

- 195 Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
 Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum:
 Imbrium verò Ajaces, studiosi impetuosa pugnæ:
 Ut duo capram leones, à canibus ferratis-dentibus

profodiâ hujus vocis, vide suprâ ad α', 140.
 Cæterum Alii hic legunt, ὀρέζατο.

Ver. 184. ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλθ' αἶο.]
 — ille ictum venientem à vertice
 velox

Prævidit, celerique elapsus corpore cef-
 sit. *Æn. V. 444.*

Ibid. — χαλκεον ἔϊχ' ὅ.] Vide suprâ ad
 γ', 380.

Ver. 191. — πᾶς δ' ἄρα.] *Totus quippe:*
Totus nempe, ut diximus, —.

Ver. 192. — ἔτα.] *Al. ἔτα.* Utrumque
 rectè. Ab ἔτάω, fit ἔτα, quod τὸ α' producit:
 Ab ἔτάζω, fit ἔτάσι; (& inde ἔτα,) quod τὸ
 α' corripit. In aliis quibusdam verbis occul-
 tor est analogia; nec à Grammaticis, quod
 sciam, observata. Quemadmodum aliud sci-
 licet est — ἀτίειν, aliud — ἐτίειν· similiter
 que aliud — ἠτίειν, aliud ἐτίειν· eodem planè
 modo, *pronuntiationis & profodiæ* ratione, a-
 liud est *παράσσειν*, in quo τὸ α' productum;
 aliud *τάσσειν*, in quo τὸ α' correptum est,

licet syllaba τᾶν positione producat. Hinc
 nimirum *παράσσειν*, in linguâ Ionicâ, migrat
 in *περάσσειν*· τᾶν, nequaquam in τᾶν.
 Hinc, diverso accentu, *παράσσειν*, *παράσσειν*,
παράσσειν (*παράσσειν*, *παράσσειν*, *παράσσειν*), *παράσσειν*.
 at *τάσσειν*, *τάσσειν*, *τάσσειν*, *τάσσειν*. Neque in
 his ullus unquam est Licentiæ locus.

Ver. 194. — ἐξείρυσαν.] Ita edidit *Bar-*
nesius ex MS. *Al. ἐξείρυσαν*. Minus rectè.
 Nam *εἴρυσαν* penultimam corripit. Vide su-
 præ ad ver. 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχι.]
 Non supervacaneum est istud, ἄρα. *Scilicet*
Amphimachum Stichius quidem —.

Ver. 196. — κόμισαν.] Vide suprâ ad α',
 140.

Ibid. — καὶ λαὸν.] *Al. καὶ λαὸν.*

Ver. 197. — μεμαότε.] Ita iterum rectè
Barnesius ex MSS. Vide suprâ, ad ver. 46:
 Item ad β', 818. *Al. μεμαότε.* Quod ver-
 sum perimit.

Ver. 198. — αἶγα.] Nonnulli, αἶγα. Male.
 B Ver. 199.

- Ἀρπάζαντε, φέρελλον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 200 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης μὲ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
 Ὡς ῥα τ' ὑψὲς ἔχοντε δῶ Αἴαντε κορυσά
 Τόχέα (υλήτιω, κεφαλῶν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμῆν' Ἀμφιμάχοιο·
 Ἦκε δὲ μιν (φαιρηδὸν ἐλιξάμην' δι' ὀμίλῃς,
 205 Ἐκίοι' ἣ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
 Καὶ τότε δὴ πρὸ κῆρ' Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Τίωνοιο πεσόντι' ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 Βῆ δ' ἰέναι πρὸς τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ὀτρευέων Δαναῶν, Τρώεσσι ἣ κῆδ' ἔτολχεν.
 210 Ἰδομνίδης δ' ἄρ' οἱ δεικλυτὸς ἀντιβόλησεν,
 Ἐρχόμεν' παρ' ἐταίρῃς, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύῳ βεβλημῆν' ὀξεί' χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ὀπιλείας
 ἦεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μῆυσίνα
 215 Ἀντιάαν· τὴν ἣ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,

- Ereptam, ferunt per virgulta densa,
 200 Altè supra terram in malis tenentes :
 Sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores,
 Arma detraxerunt ; caput autem molli a cervice
 Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi causâ ;
 Misitque illud instar-globi rotatum per turbam ;
 205 Hec̃tori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
 Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
 Nepotis gratiâ [*Amphimachi*] cæsi in gravi pugna :
 Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,
 Incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur.
 210 Idomeneus autem illi hastâ-inclytus occurrit,
 Rediens à socio, qui ei nuper è prælio
 Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære :
 Hunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata-dedisset,
 Redibat ex tentorio ; adhuc enim pugnae cupiebat
 215 Particeps-esse : Ipsum itaque allocutus est rex Neptunus,

Ver. 199. — ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά.]

Hic in densas corylos —

Virg. Eclog. I, 14.

Ver. 201. Ὡς ῥα τ'] Sic, inquam, hunc —

Ver. 202. — κεφαλῶν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.]

Tum caput ipsi aufert —. Æn. IX, 332.

Ver. 209. Ὀβριμῶν] Vide suprâ ad 2, 309.

Ver. 210. Ἰδομνίδης δ' ἄρ' οἱ.] Idomeneus autem ei deinceps —. Idomeneus autem ei cuncti —. Connec̃itur videlicet cum isto, βῆ δ' ἰέναι, ver. 208.

Ver. 212. — βεβλημῆν'] Ita edidit Barnesius ex tribus MSS. Quod usitatus est.

Cumque iisdem faciunt MSS Harleian. & Italic. à Th. Bentleio collati. Al. βεβλημῆν'. Sed hoc apud Homerum, ut rectè annotavit Barnesius, semper de Animi affectibus & mœstitiâ ; illud, de vulneribus Corporis, aut siquid simile.

Ver. 214. — ἐκ κλισίης.] Ex Amici vulnerati tentorio, ἐρχόμεν' παρ' ἐταίρῃς, ver. 211 ; iturus ad Suum tentorium, ut arma deinceps indueret, ver. 240. Barnesius, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐκ κλισίῳ, ad Suum scilicet tentorium. Quod, ad sententiam, perinde est. Cùmque Barnesio faciunt MSS. à Th. Bentleio collati.

Ver. 216.

- Εἰσάμμε' φθογὴν Ἀνδραίμον' ἤϊ Θόαντι,
 ὅς πασῇ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμω·
 Ἰδομνεύ, Κρητῶν βαλὴφόρε, πᾶσι τοῖς ἀπειλαῖ
 220 Οἷχον, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον ἦες Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομνεύς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦυδα·
 ὦ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἵτις, ὅσον ἐγώ γε
 Γινώσκω πάντες γὰρ ὅπως ἀμείβεσθαι πολέμειζεν·
 Οὔτε τινὰ δέ τοι ἔχει ἀκήμενον, ἔτε τις ὅκνω
 225 Εἰκὼν, ἀνδρὲς πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πᾶσι ἔτω
 Μέλλει δὲ φίλον εἶναι ὑπερμυμέϊ Κρονίωνι,
 Νωνύμῃς ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὶ ἐνθάδ' Ἀχαιεύς.
 Ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρῃ μενεδήϊ ἦοθα,
 ὅττι μὲν ἢ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέναι ἴδῃαι·
 230 Τῷ νῦν μὴτ' ἀπόληε, κέλδέ τε φατὶ ἐκάσῃ.

(Assimilans-se voce, Andræmonis filio Thoanti,
 Qui per totam Pleurona & excelsam Calydona,
 Ætolis imperabat, deusque tanquam honorabatur à populo :)

- “ Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minas
 220 “ Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
 Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum doctor, contra allocutus est;
 “ O Thoa, nullus vir nunc in culpa, quantum equidem
 “ Intellego: omnes enim scimus præliari:
 “ Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ
 225 “ Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita
 “ Videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio,
 “ Inglorios perire procul ab Argo hîc Achivos.
 “ At, Thoa; quandoquidem ante bellicosus fuisti,
 “ Hortari-soles autem & alium, ubi remittentem videris:
 230 “ Idèò nec nunc quidem cessâ ipse, hortarèque virum quemque.

Ver. 216. Ἐισάμμε'.] Vide suprâ ad ver. 45.

Ibid. — φθογῇ] Al. φωνῇ.

Ver. 219. Ἰδομνεύ.] Barnesius, ante hunc versum, alterum istum ex MS. Cantabrigiensi, tanquam “ *penè necessarium*,” inseruit;

Τῷ μιν ἐισάμμε' προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclusis versibus 216, 217, 218; constat expleta omnibus suis numeris & partibus sententia.

Ibid. — πᾶσι τοῖς ἀπειλαῖ Οἷχοντα;] Scholiastes legendum contendit, πᾶσι τοῖς ἀπειλαῖ; Οἷχοντα. Minus rectè. Simile enim est, πᾶσι οἷχοντα; ac illud, 3, 229, Πῶ ἔσαν οἷχοντα;

Ver. 223. Γινώσκω.] Al. Γινώσκω. Quod perinde est: Nam γινώσκω primam producit,

Ibid. — ὅπως ἀμείβεσθαι πολέμειζεν.] Ita Barnesius, ex duobus MSS. Al. πολέμειζεν. Quid & ipsum ferri possit.

Ver. 224. — τινὰ δέ τοι.] Quâ ratione, τινὰ, hîc ultimam producat; item ὅθι, ver. 229; vide suprâ ad d, 51.

Ver. 225. — ἀλλὰ πᾶσι.] Sed, ut verisimile est: Sed, quantum conjicere est, —.

Ver. 227. Νωνύμῃς.] Nullâ ex analogiâ licentiarum, produci potest istud ὄ. Utrûmne verò νωνύμῃς, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμῃς, æquè ac νωνύμῃς, pronuntiârint Iones, non liquet.

Ver. 229. ὅττι μὲν.] “ Orationis confessionem poscere” existimat vir doctissimus Henr. Stephanus, “ ut ὁττι μὲν legatur “ *præcedente ἦοθα*.” Sed nihil opus. Nam, ὁττι μὲν, hâc quidem in sententiâ, cum præcedente, ἦοθα satis aptè cohæret; non satis aptè, ὁττι μὲν, cum subsequente ἴδῃαι.

- Τὸν δ' ἡμέτετ' ἐπεῖα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἰδομνεύς, μὴ κῆν' ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κινῶν μέλπηθεα γήρῳ,
 Ὃς τις ἐπ' ἡμαίῃ τῷδε ἐκὼν μυθήσει μάχεσθ.
 235 Ἀλλ' ἄγε, τόλχεα δεδρω λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χεῖ
 Σπείδειν· αἶκ' ὄφελός τι γηρώμεθα καὶ δὴ εὐνίε.
 Συμφερεῖ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν, ἢ μάλα λυγρῶν·
 Νῶϊ γ' ἢ κ' ἀγαθοῖσιν ὅππασαίμεθα μάχεσθ.
 ὧς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 240 Ἰδομνεύς δ' ὅτε δὴ κλισίῳ εὐτυκλὸν ἴκανε,
 Δύσετ' τόλχεα καλὰ περὶ χροῖ, γῆτο δὲ δῶρε·
 Βῆ δ' ἱμνῷ ἀσεροπῇ ἐναλίγκι, ἣν τε Κρονίων
 Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντι Ὀλύμπῳ,
 Δεικνὺς ζῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
 245 ὧς δ' χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόνι.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντιβόλησεν,
 Ἐλγὺς ἔτι κλισίης· μὲν γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
 Οἰσόμην· ἦ γ' προσέφη θέν· Ἰδομνῆ·

Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;

"Idomeneu, ne iste vir ampliùs revertatur

"A Troja, sed hic canibus ludibrium fiat,

"Quicumque die hoc volens remiserit pugnam.

235 "Sed agè, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet

"Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cùm simus:

"Utilis-certè-in-unum-collata virtus est virorum, etiam valdè imbellium;

"Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.

Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:

240 Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,

Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia:

Perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius

Manu acceptum miserit vibratum è corusco Olympo,

Ostendens signum hominibus; præclari utique sunt ejus radii:

245 Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,

Quum abesset propè adhuc à tentorio: nam hastam æream ibat

Sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [allocutus est Idomeneus:]

Ver. 238. — ὅππασαίμεθα μάχεσθ.] Codd. Harleian. à Tb. Bentleio collati, ὅππασαίμεθα.

Unde fortè legendum, ὅππασαίμεθα μάχεσθ.

Ver. 240. — κλισίῳ — ἴκανε.] Vide suprà ad ver. 214.

Ver. 241. Δύσετο.] Ità Barnesius ex MSS. & Editt. Vett. rectè. Nam δύσετο, primam necessariò producit. Al. Δύσετο.

Ibid. — καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. — γένιο.] Eustatbius ad l. 369; φίλατι, φιλίᾳ, ἡλθεν, ἡνθεν. ἔλετο, ἐντο, ἔδωκε, γῆτο· κίλετο, κέντο. Equidem crediderim potiùs ab inusitato quodam γῆνω, vel γῆνω, vel γέννω deductam. Nam Dorica ista,

quæ memorat Eustatbius, recentiora videntur, & Homero (ut opinor) ignota.

Ver. 242. — ἀσεροπῇ ἐναλίγκι.]

fulmina belli,

Scipiadas. — Æn. VI, 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα.] Meriones autem, ut dictum est, —. Connectitur nimirum cum eo quod suprà dictum est, ver. 167, &c.

Ibid. — θεράπων.] Non Servus, sed Militum Præfectus inferior. Vel, Idomenei Armiger.

Ver. 248. Οἰσόμην.] Vide suprà ad ver. 168.

Ver. 215.

- Μηρίωνη, Μόλῃς υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλῳ ἑταίρων,
 250 Τίπῃ ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δῆϊοτῆτα;
 Ἥε τι βέβληαι, βέλεσθ' δέ σε τείρει ἀκωκή;
 Ἥε τὰ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; ἔδ' εἰ τι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθ'.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 255 Ἰδομένηδ, Κρητῶν βαλὼν βροχέε χαλκοχιτώνων,
 ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔλχ' ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπ',
 Οἰσόμην· τό νυ γὰρ καλεάξαμην, ὃ πρὶν ἔφεσθον,
 Ἀσπίδα Διὸς φοβεῖο βαλὼν ὑπερλώρεονί·
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομένηδης, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦυδα·
 260 Δέρεά γ', αἰκ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴησι δῆεις,
 Ἐσαότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώϊα, τὰ κλισίων ὑποαίνυμαι· ἔ γ' ὅτω
 Ἀνδρῶν δυσμύεων ἑκάς ἰσάμην πολεμίζειν.
 Τῷ μοι δέρετά ἐσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

- “ Merione, Moli fili, pedibus celer, charissime sodalium,
 250 “ Cur venisti, praelioque relicto & pugna?
 “ Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuspis?
 “ An alicujus-rei nuncius ad me venisti? neque *verò* omnino ipse
 “ Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare.
 Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est:
 255 “ Idomeneu, Cretum princeps ære-loricatorum,
 “ Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,
 “ Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,
 “ Clypeo Deiphobi percussio ferocientis.
 Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est:
 260 “ Hastas quidem, si volueris, & unam & viginti invenies,
 “ Stantes in tentorio ad parietes collucescentes,
 “ Trojanas, quas à cæsis abstuli. Non enim profiteor
 “ A viris hostibus longè stans pugnare.
 “ Idèd mihi hastæ sunt, & scuta umbonibus-munita,
 265 “ Et galeæ, & thoraces lucidum renidentes.
 Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est:
 “ Quin & mihi apud tentoriumque & navem nigram

Ver. 251, 252. — βέβληαι, — ἦλυθες.]
 Non ex Aoristo, ἦλθον· sed ex Perfecto,
 ἦλυθα. Vide suprà ad α', 37.

Ver. 259. — αὖ] *Al.* αὐτ'.

Ver. 260. Δέρεά γ'] *Al.* Δέρεα δ'.

Ver. 260. — 262. Δέρεα — τὰ κλισίων
 ὑποαίνυμαι.]

Suggere tela mihi, —

— steterunt quæ in corpore Grajùm
 Iliacis campis, — *Æn.* X, 333.

Ver. 261. — κλισίῃ.] κλισίῃς; *Codd. Italic.*
 à *Tb. Bentleio* collati.

Ibid. — παμφανόωντα.] Scholiasti, δέρεα
 παμφανόωντα. *Aliis*, ἐνώπια παμφανόωντα.

Ver. 262. — ὑποαίνυμαι.] Vide suprà ad
 γ', 260.

Ver. 267. — παρὰ τε κλισίῃ — Πολλ'
 ἕναρα Τρώων.]

& spolia illa tuis pendentia testis.

Æn. V, 393.

Ver. 276.

- Πόλλ' ἔναρξ Τρώων· ἀλλ' ἔ'χεδόν ἐστιν ἐλέσθ'.
 Οὐδὲ γὰρ ἔδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἐμυθεῖν αἰκῆς,
 270 Ἀλλὰ μὲν πρῶτοις μάχῃσιν ἀνὰ κυδιδάνειραν
 Ἴσαμαι, ὅππότε νείκε' ὀρώρη' πολέμοιο.
 Ἄλλον πᾶντινα μάλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λήθω μαρνάμεν, σὲ δ' ἴδμεν αὐτὸν ὅτω.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεύς, Κρηῶν ἀγὸς, ἀκτίον ἦν δα·
 275 Οἷδ' ὄρετ' ὅς τις ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἔς λόχον, (ἐνθα μάλισ' ὄρετ' ἀφείδε' ἀνδρῶν,
 Ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
 Τῷ μὲν γὰρ τε κακῷ τέπε' ἥρως ἄλλυδις ἄλλη,
 280 Οὐδὲ οἱ ἀντίμας ἦδ' ἐρήνυε' ἐν φρεσὶ θυμός,
 Ἀλλὰ μέλοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρωσιν πόδας ἵζει·
 Ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλη σέρνοισι παλίσσεται,
 Κῆρας οἰομένη· πάταγ' δὲ τε γίνετ' ὀδόντων·
 Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἀρ' τέπε' ἥρως, ἔτε τι λίλυ
 285 Ταρβέει, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζη' λόχον ἀνδρῶν,
 Ἀρᾶται δ' ἐτάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ)
 Οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μέν' ἔ' χειρας ὀνοῖο·
 Εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πονομένη, ἢ τυπείης,

“ Multa sunt spolia Trojanorum : sed non prope sunt, ut-sumere-possim.

“ Neque enim ne me *quidem* puto oblitum esse fortitudinis ;

270 “ Sed inter primos in pugna illustres-viros-reddente

“ Sto, quando certamen exortum fuerit belli.

“ Alium fortè aliquem magis Achivorum ære-loricatorum

“ Lateo pugnans, te verò scire ipsum puto.

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est :

275 “ Novi virtute qualis sis : quid te oportet hæc dicere ?

“ Si enim nunc prope naves feligamur omnes fortissimi

“ Ad insidias, (ubi maximè virtus dispicitur virorum :

“ Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet :

“ Quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio ;

280 “ Neque ei, sine motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,

“ Sed flexis-genibus-confidit, & super ambos pedes sedet ;

“ Intusque ei cor valdè in pectoribus palpitat,

“ Mortem expectanti ; stridorque insuper oritur dentium :

“ *Viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valdè

285 “ Tremitt, postquam primùm se-collocarit-in insidiis virorum ;

“ Optat autem quàm-citissimè misceri in prælio gravi :)

“ Ne ibi *quidem* tuos animos & manus *quis* vituperarit.

“ Si quando enim *seu* eminùs vulneratus fueris in-pugna-laborans, seu cominus ;

Ver. 276. — παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα — Ἔς λόχον.] In editione *Wetsteniana*, ubi Interpretatio plerumque perelegans, hæc ita redduntur : — *prope naves [sedeamus in insidiis, pessimè.*

Ver. 278. — ἔς τ' ἄλκιμος.] ὅ, τι τ' ἄλκιμος, Cod. *Italic.* à *Tb. Bentleio* collatus.

Ver. 284. — ἔτε τι λίλυ Ταρβέει.] Καλῶς “Ομηρῶς, εἰπὼν, “ Τῷ δ' ἀγαθῷ ———, “ ἔτε τι λίλυ Ταρβέει.” Τὸν φόβον ἐκ ἀφ᾽ ἑλίου, ἀλλὰ τ' ἀγαν φόβον ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπώνοια, καὶ παρὰ λείοντος μὴ θρασυτέρας γῆρας. Plutarch. *ἀπὸ τ' ἀρείης ἠθικῆς*, sub finem.

Ver. 288. — βλεῖο.] Codex *Harleian.* à *Tb.*

- Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὅπιθε πέσοι βέλ'·, εἰδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 Ἀλλά κεν ἢ σέρνων, ἢ νηδύ' ἀντεάσειε,
 Πρόσσω ἱερμύοιο, μὲ προμάχων ὁρατωῖ.
 Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἐσαότες, μὴ πᾶς τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 Ἀλλὰ σύ γε κλισίῳ δε κιὼν ἔλ' ὕβριμον ἔλ'·.
 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δ', Ἰδομένην ἔλ' Ἀρηϊ,
 Καρπαλίμως κλισίῳθεν ἀνείλετο χαλκεον ἔλ'·.
 Βῆ δ' μετ' Ἰδομένηα, μέγα πολέμοιο μεμηλώς.
 Οἶ' δ' βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 Τῷ δὲ Φόβ'·, φίλ' ἦος, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής,
 300 Ἐσπεῖο, ὅς' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολέμισιν·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης Ἐφύρες μέτα θωρήσασθον,
 Ἦε μὲ Φλέγνας μετὰλήπρας· εἰδ' ἄρα τῷ γε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δ' κῦδ' ἔδωκαν·
 Τοῖσι Μηριόνης τε ἔ' Ἰδομένης, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 Ἦσαν ἐς πόλεμον, κεκουρβημένοι αἶθοπι χαλκῷ.

- “ Non in cervicem tibi à tergo inciderit telum, nec in dorfum,
 290 “ Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,
 “ Ulterius recta-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam.
 “ Sed age, nè amplius hæc interloquamur, fatui tanquam,
 “ Hic stantes, nè fortè quis supramodum reprehendat :
 “ Verùm tu ad tentorium profectus fume validam hastam.
 295 Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
 Raptim è-tentorio sustulit æream hastam ;
 Secutusque est Idomeneum validè pugnæ cupidus.
 Qualis autem hominum-perniciēs Mars ad-pugnam accedit ;
 Ipsumque Terror, charus filius, simul validus & impavidus,
 300 Comitatur, qui utique terret pectoris-licèt-constantis bellatorem ;
 Atque hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur,
 Vel in Phlegyas magnanimos ; neque quidem iidem
 Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt :
 Tales Merionésque, & Idomeneus, ductores virorum,
 305 Ibant ad pugnam, armati corusco ære.

Tb. Bentleio collatus, θαῖο. Quod nescio
 annon magis analogum.

Ver. 289. — ἐν αὐχέν' ὅπιθε πέσοι.] Al.
 ἐν αὐχέν' ὅπιθε πέσοι.

—— at non, Evandre, pudendis
 Vulneribus pulsum aspicias. ——

Æn. XI, 55.

Ver. 290. — ἀνιᾶσθαι. Vide suprâ ad α,
 67.

Ver. 295. — ἀτάλατος.] Vide suprâ ad
 β, 627.

Ver. 296. — χαλκεον ἔλ'·.] Vide suprâ
 ad γ, 380.

Ver. 298. Οἶ' δ' βροτολοιγὸς ——,
 Τῷ δ' Φόβ'·.]

Qualis apud gelidi cùm flumina concitus
 Hebri

Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque
 furentes

Bella movens immittit equos ; ——

—— circumque atræ Formidinis ora,
 Iræque, Infidiæque, Dei comitatus, agun-
 tur. Æn. XII, 331.

Ver. 300. Ἐσπεῖο] Comitari solet. Ita op-
 timè constat Temporum ratio. Vide suprâ
 ad β, 221 ; & ad α, 37.

Ver. 301. Τῷ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης Ἐφύρες
 μὲν θωρήσασθον,

Ἦε μὲν Φλέγνας.] Hos nimirum populos
 ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήων χείρεσιν. Pau-
 san, lib. 9, c. 36. Cæterum Pausanias vet-
 sum priorem hoc modo citat ;

Τῷ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης πόλεμον μετὰ θωρήσ-
 σασθον.

- Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερόν περὶ μῦθον ἔειπε·
 Δάκαλίδην, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδιῶναι ὄμιλον;
 ἢ ὅπῃ δεξιόφιν πάντος στρατῷ, ἢ ἀνὰ μέσους,
 ἢ ἐπ' ἄριστερόφιν; ἐπεὶ ἔποθι ἔλπομαι ἔτῳ
 310 Δόδεαδ' πολέμοιο καρηκομῶντος Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦνδ'·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσοισιν ἀμύνειν εἰσὶν ἔῃ ἄλλοι,
 Αἰαντὲς τε δ' ὧ, Τευκρός δ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τοξοσώῃ, ἀγαθὸς δ' καὶ ἐν σάδι ὑσμίνῃ·
 315 Οἳ μιν ἄδην ἐλάωσι ἔῃ εὐρύμηνον πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριάμιδ' αὖ, ἢ εἰ μάλα κατερός ἐστιν.
 Αἰπὺ οἱ ἐσέεται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθ',
 Κείνων νικήσαντι μὲν καὶ χεῖρας ἀάπλεις,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 320 Ἐμβάλοι αἰθόμηνον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
 Ἄνδρ' ὃς κ' ὅκ' εἴξει μέγας Τελαμῶνι καὶ Αἴας,
 Ὃς θνητὸς τ' εἴη, ἢ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῶν,

Hunc & Meriones prior verbo allocutus est :

“ Deucalionide, quâ-parte fert-animus ingredi turbam ?

“ An ad dextram totius exercitus, an per medios,

“ An ad sinistram ? quoniam nusquam existimo adeo

310 Indigere certamine comantes Achivos.

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est :

“ Naves quidem ad medias qui auxiliantur sunt & alii,

“ Ajacésque duo, Teucérque, qui præstantissimus Achivorum

“ Arte-sagittandi, strenuus etiam & in statariâ pugnâ ;

315 “ Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licet ad pugnam,

“ Hectorem Priamidem ; etiam si admodum fortis sit.

“ Arduum sanè ei erit, valdè licet ardenti in prælium,

“ Illorum superato robore & manibus invictis,

“ Naves incendere ; modò non ipse Saturnius

320 “ Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.

“ Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,

“ Qui mortalisque sit, & edat Cereris fruges,

Ver. 307. — πῇ τ' ἄρ'] Et quânam igitur ?

Ver. 309. — ἀριστερόφιν ; ἐπεὶ] Quâ ratione, ἀριστερόφιν, hic ultimam producat ; item π, ver. 323 ; & Ἀχιλλῆι, ver. 324 ; & ἔποθι, ver. 334 ; Vide supra ad α, 51.

Ibid. — ἐπὶ ἔποθι — ἔτῳ Δόδεαδ'] Ne dubitare videatur Meriones, cône versùs iret auxilium, ubi se maximè opus esset ; an eò ubi se nihil opus esset ; quod est videlicet absurdum : contendit Propius verba, ἔποθι ἔτῳ Δόδεαδ', eam vim habere, ut dicantur Græci, omni ex parte pulsi, auxilio undique ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & quærenti, dextræne parti, an sinistræ, an mediæ demùm aciei opem ferret, succurrit, sinistram exercitus partem auxilio maximè egeret : Nec in hoc, quidquam absurdi.

Ver. 310. — καρηκομῶντος.] Crinitos.

—— Crinitus Iopas. Æn. I, 744.

Ver. 312. — ἀμύνειν εἰσὶν ἄλλοι.]

Sunt alii, qui testâ manu defendere possunt. Æn. XII, 627.

Ver. 316. “ Ἐκτορα Πριάμιδ' αὖ, ἢ εἰ μάλα κατερός ἐστιν.

Αἰπὺ οἱ —,] Plerique distinguunt,

“ Ἐκτορα Πριάμιδ' αὖ, ἢ εἰ μάλα κατερός ἐστιν, Αἰπὺ οἱ —,

Sed istâ ratione, multò magis ταυτολόγον erit in eâdem sententiâ, εἰ μάλα κατερός ἐστιν, &, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθ'.

Ibid. — Πριάμιδ' αὖ.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 317. — μεμαῶτι.] Vide supra ad γ 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι.] Al. ἐμβάλοι.

Ver. 321. Ἄνδρ' ὃς κ' ἔκ'] Al. Ἄνδρ' ὃς κ'.

Ver. 324.

- Χαλκῷ τε ῥήκτοσ, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥήξιντο χαρῆσιεν,
 325 Ἐν γ' αὐτοσαοῖ· ποσὶ δ' ἔπως ἐσὶν ἐρίζειν.
 Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατῷ, ὄφρα τάχιστα
 Εἰδομῆν, ἥε τῷ εὖχῃ ἐρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 Ὡς φάτο· Μηρόνης δ', Ἰδοῖ ἀτάλαντο· Ἀρηϊ,
 Ἡρῆ· ἱμῶν, ὄφρ' ἀφίκοντο καὶ στρατὸν, ἥ μιν ἀνώγει.
 330 Οἱ δ' ὥς Ἰδομῆναι ἴδον, φλογὶ εἵκελον αἰκλῶ,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἐνέσι δαιδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἕβησαν·
 Τῶν δ' ὁμὸν ἵσατο νεῖκε, δὴ πρὺμνησι νέεσσιν.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων ἀπέρχωνται ἅελλα
 335 Ἡμεῖσι τῷ, ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ κελεύθεσ,
 Οἷ' ἀμυδρὸς κνήης μεγάλῃ ἵσῃσιν ὁμίχλῃ·
 Ὡς ἄρα τ' ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλας καθ' ὅμιλον ἐναυρέμεν ὅξ' ἔτι χαλκῷ.
 Ἐφείξεν δ' μάχη φθισίμβροτο· ἐγχείησι

“Æréque violabilis fit, magnisque faxis:

“Nè ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,

325 “In stataria quidem pugna; pedibus autem nequaquam potest contendere.

“Nobis itaque huc ad sinistram tendit exercitus, ut citissime

“Videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis.

Sic dixit. Meriones autem, veloci per Marti,

Cæpit ire, donec pervenissent ad exercitum, quâ eum jusserat.

330 Hi autem, [hostes] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine,

Ipsam & famulum cum armis vario-artificio-factis:

Cohortantes per turbam, in ipsam omnes irruebant;

Manibusque utrinque confertis, commissum-est certamen ad puppes navium.

Ut verò cum à stridulis ventis agitata ingruunt procellæ,

335 Die illo quum plurimus pulvis est in viis;

Qui porro venti, simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:

Sic utique his simul irruentibus inita est pugna, ardebantque animo

Invicem-se per turbam interficere acuto ære.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

Ver. 324. Ὀὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ.] Notandum hic quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit a capite ad calcem,) quicquid rerum narratur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur & inseratur Achilles. Vide supra ad β, 673, 681; ad ε, 788; & ad ι, 228.

Ver. 326, Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστέρ'.] Quoniam media acies Tantis Viris tuta est, ideo Nos an sinistram —.

Ver. 329. — ἀφίκοντο.] ἀφ' ἑκόντο, cod. Harleian. à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 331. — θεράποντα] Vide supra ad ver. 246.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων.] Qualis ubi ad terras abrupto fidere nimbus It mare per medium; miseris heu præcisia longè

Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas

Arboribus, stragemque satis; ruet omnia latè:

Antevolant, sonitumque ferunt ad littora ventis:

Talis in adversos ductor Rhæteus hostes Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis

Agglomerant. — Æn. XII, 451.

Ver. 339. Ἐφείξεν δ' μάχη — ὅσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη.]

— ferro ancipiti decernunt, atraque latè Horrescit strictis seges ensibus, atraque fulgent

Sole læcessita, & lucem sub nubila jactant.

Æn. VII, 525. &

— τῆς

- 340 Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχρους· ὅσπερ δ' ἄμερδεν
 Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ὑπὸ λαμπομυμάτων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκων, Λακείων τε Φαιειῶν,
 Ἐρχαμνῶν ἄμυδις· μάλα κεν θροσσυκάρδιον εἴη,
 ὅς ποτε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, εἰδ' ἀκάχοιο.
 345 Τὰ δ' αἰμφίς φρονέοντε δῶω Κρόνος ἤε κεχλαίω
 Ἀνδράσιν ἠρώεσσι τελεύχalon ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζῶς μὲν ἄρ' ἔτρωεσσι καὶ Ἐκτορι βάλειο νίκην,

- 340 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perfringebat
 Splendor æreus, galeis à lucentibus.
 Thoracibusque recens-terfis, scutisque fulgentibus,
 Congredientium in-unum: Valdè utique audax-animo esset,
 Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.
 345 Porro diversis partibus faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
 Viris heroibus struebant dolores graves.
 Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hæctori volebat victoriam,

— tum latè ferreus hostis

Horret ager, campique armis sublimibus
 ardent. *Æn.* XI, 601.

— et luce coruscus abenâ. *Æn.* II, 270.

Ἔνια μὲν τοὶ σαφέστερον ἐν τῇ μετὰφοράς λέγει
 καὶ κυριώτερον, ἥπερ ἐν αὐτῇ πῆς κυρίως· ὡς
 πο, “Ἐφείξεν ἡ μάχη.” Οὐ γὰρ ἂν τις αὐτὸ
 μετὰ λαβὼν διὰ κυρίως, εἴτ' ἀληθέστερον εἴποι,
 εἴτε σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* § 82. Τὸ δ'
 “αὐγὴ χαλκείη,” τοιμηρὸν φασιν εἰλαῦθα εἶναι
 οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παρὰβολικῶς ἔπεν, ὡς
 ἐν ἄλλοις, “Χαλκὸς ἐλαύπειο ἐκελῶ αὐγὴ
 “πυρρὸς,” ἢ τι τοῖσιν· ἀλλὰ μονονυχὶ
 ἐφλόγῳσιν τὰ ἴπ' α, ἢ λίγῃ τινι τοιαύτῳ λαμ-
 πυνόνα παρὰπαλάτῳ αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid. — φθισιμέστος.] Syllaba φθι, in
 vocabulis φθισιμέστος & φθισάνωρ, non ex
 φθισις desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ vox,
 apud Homerum, etiam & in Futuris φθισεν
 & φθισέσθι, primam semper producit. At
 φθισις, φθίπτος, & similia, sunt ex Aoristo
 ἐφθινον. Vide suprà ad α, 309, 314, 338;
 & ad β, 43, 833.

Ver. 341. — ὑπὸ λαμπομυμάτων] *Al.*
 ὑπολαμπομυμάτων.

Ver. 344. ὅς — γηθήσειεν —, εἰδ'
 ἀκάχοιο.] Ἡ ὑπόφασις τῇ καταφάσει ποιεῖ
 μὲν τὸ ἴσον διώκεται, ποιεῖ δὲ τὸ πλεόν· —
 “εἰδ' ἄρ' ἔτι πάλιν ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.”
Hermogenes περὶ ῥηθιδος δεινότητος, c. 37. Si-
 militer *Eustathius*, ad α, 330, Μυρμαχῆ
 φίλον τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ καταράσεων, εὐειδὲ
 ᾗ ἀδὲ χυμάλι τῷ καὶ ὑπόφασιν· ὡς ὅτε εἴπη
 πο, “καὶ γὰρ μιν ἀναιρέτα βάλειν,” ἀλλὰ
 δηλαδὴ ὁ ἰχυρότατος. Imitatus est hanc lo-
 quendi rationem *Virgilius*:

Nec verò Alciden me sum lætatus euntem

Accepisse. — *Æn.* VI, 392.

Quam ignaviter igitur de hoc loco Scriptor
 Gallicus Terrasson! “Quelque licence” (in-
 quit) “qu'Homère se soit donné dans sa Poë-
 “sie, la nécessité ou du moins la commodité
 “de son Vers l'a jetté dans des confusions
 “bien plus grandes, — γηθήσειεν, εἰδ' ἀ-
 “κάχοιο. Qui est ce qui pense à le rejoûir
 “en voyant un combat? Et est-ce d'un au-
 “tre côté un objet de Tristesse proprement
 “dite?” Dissert. sur l'Iliade, Part IV.
 chap. 6.

Ver. 346. — τελεύχalon ἄλγεα λυγρὰ.]
 Quâ analogiâ vocabulum hoc ἀπ' αὐτῶν λεγόμενον
 ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat
 vel Imperfecti, vel Aoristi, vel ejus Tempo-
 ris quod Grammatici plusquam perfectum ap-
 pellant, equidem non video. Certè Perfe-
 ctum τέτληχα locum hîc habere non potest.
 Nec enim usquam in totâ, quàm longa est,
 Iliade, ullius Verbi Tempus perfectum διω-
 ρισμένον, constructum hoc modo reperias vel
 ἀορίσως, vel παρὰβολικῶς. Vide suprà ad α,
 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut
 habeat vel Aoristi, vel Imperfecti, vel ejus
 denique Temporis quod plusquam perfectum
 appellari solet, indicat tum orationis ordo
 atque ratio; tum in eadem quæ sequuntur
 sententiâ, βάλειο, ἤθελε, καὶ νῆ, ἐρόθυμι,
 ἤχθειο, ἐμεύεσθαι· tum & Scholiasta & *Eu-
 stathii* interpretatio: Quorum alter istud
 τετεύχalon exponit, ἔτληχον, κατεσκέυαζον,
 (non τετεύχατι, κατεσκευάσασθαι.) Alter di-
 ctum ait πρὸς ἐμεινότην α, — αὐτὸς δ'
 ἐλάειν “τεύχε” κώεσθαι. *Cod. Italic.* à
Tbo. Bentleio collatus, habet τιτύχετον.

- Κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, ἔδ' ὅγε πάμπαν
 Ἦθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρὸς,
 350 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε ἔ γέα καρτερόθυμον·
 Ἀργεῖς δ' Ἰ Ποσειδάων ἐρόθυμω μελῶν,
 Λάβρη ὑπεξαναδὺς πολίης αἰλός. ἤχθελο γάρ ῥα
 Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δ' ἡ κρατερῶς ἐνεμέσασα.
 Ἦ μὲν ἀμφοτέρωσιν ὁμὸν γῆϋ, ἡδ' ἴα πάτερ,
 355 Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερόν γε γόνει κ' πλείονα ἤδη.
 Τῷ ῥα ἔ ἀμφαδίλῳ μὴ ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
 Λάβρη δ' αἰὲν ἔγειρε κ' ἔσχετον, ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Τῷ δ' ἔειδ' ἡ κρατερῆς ἡ ὁμοίης πολέμοιο
 Πῆρθε ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέρωσιν τάνυσαν,
 360 Ἀρήϊόν τ' ἄλυσόν τε, τὸ πολλῶν γέναι' ἔλυσεν.
 Ἔνθα, μεσαιπύλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελύσας
 Ἰδομένης, Τρῶεσσιν ἐπάλμυρ' ἐν φόβον ὤρσε·
 Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·
 Ὃς ῥα νέον πολέμοιο μὴ κλέει' εἰληλάθει·

Gloriosum-reddens Achillem pedibus velocem; neque tamen ille penitus
 Volebat populum perdere Achaicum, ad Ilium;

- 350 Sed Thetin honorabat, & filium ejus magnanimum:
 Argivorum verò Neptuneus animos-excitabat interventu suo,
 Clam emerfus è cano mari; dolebat enim
 A Trojanis illos domari, Jovique vehementer iratus erat.
 Sanè quidem utriusque unum erat genus, atque unus ortus;
 355 Sed Jupiter prior natus-fuerat, & plura noverat.
 Quocirca etiam Neptuneus palàm quidem auxiliari cavebat,
 Clam verò semper concitabat eos exercitum, homini assimilatus.
 Hi itaque certaminis vehementis & omnibus-æquè-gravis pugnae
 Funem hinc-inde-nexum super utrosque extenderunt,
 360 Infrangibilémque, insolubilémque, qui multorum genua solvit.
 Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans
 Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
 Interfecit enim Othryoneum, è Cabeso qui aderat:
 Qui nuper belli ad famam venerat:

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλλῆα.] Vide suprâ
 ad ver. 324.

Ver. 349. — ὀλέσσαι.] ὀλέσθαι, perire;
 Cod. Harleian. à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 352. — ἤχθελο γάρ ῥα.] Dolebat enim,
 ut dixi, — Connektitur nimirum
 cum eo quod suprâ dictum est, ver. 206.

Ver. 355. — Ζεὺς πρότερόν γε γόνει, κ' πλείονα ἤδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρεον ἢ χρυσὸν μακά-
 ρισι πείθει, οὐδὲ βροτῶν ἢ κεραινοῖς ἰχθυοῖν,
 ἀλλὰ θεσπέσιον ἢ φρονέει. Καὶ τὰ τοιαῦτα
 πάντων ὁμοῦ αἰὲν εἰρηκεῖ παρὶ θεῶν ἀναρθε-
 γήσονται, — Ζεὺς πρότερόν γε γόνει,
 “ὃ πλείονα ἤδη.” Plutarch. de Iside &
 Osiride; sub initio. Repperit & Barneſius, in
 duobus MSS, ἔδ.

Ver. 357. — ἀνδρὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque colo-
 remque. Æn. IV, 558.

Ver. 358. Τῷ.] Al. Τοί.

Ver. 359. Πῆρθε ἐπαλλάξαντες — τάνυσ-
 σαν.] Utrumque exercitum, tanquam circum-
 jectò fune, in arctum constringebant. Ut re-
 ctè Propius.

Ver. 362. — Τρῶεσσιν ἐπάλμυρ' ἐν φόβον ὤρσε.] MS.
 Barneſii unus, Tb. Bentleii tres; Τρῶεσσιν
 μελάλμυρ'.

Ver. 364. Ὃς ῥα νέον — Καβησόθεν.]

— illis ad Trojam fortè diebus

Venerat infano Cassandrae incensus amore,
 Et gener auxilium Priamo Phrygibusque
 ferebat. Æn. II, 342.

Ver. 366.

- Ἡρώς Ἰδομενίδης· τῷ δ' Ἀσιόηθεν ἀμυῶται,
 385 Πέζος πρόοθ' ἵππων· τὸν δ' ἀνείοντε καὶ ὤμων
 Αἶέν ἐχ' ἠνίοχον θερσάπων· ὃ δ' ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενίῃα βαλεῖν, ὃ δέ μιν φθάμεν βαλε δαυρὶ
 Λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, Δαὶ πρό δ' χαλκὸν ἔλασσειν·
 Ἡρίπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὶς ἥριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 390 Ἡὲ πῖτυς βλωθρῇ, τλήν τ' ἔρρει τέκλονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νηῖον εἶναι·
 Ὡς ὃ πρόοθ' ἵππων κ' δίφρου κείτ' τανυσθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιν δ' ἐδραγμῆν αἰμαλοέσσης.
 Ἐκ δέ οἱ ἠνίοχον πλήγη φρένας, ὥς πάρος ἔχεν,
 395 Οὐδ' ὄγε πόλμησεν, δηῖον ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 Ἀψ' ἵππου σρέψαι· τ' δ' Ἀντίλοχον μενεχάρμης
 Δαυρὶ μέσον περόνησε τυχών· ἔδ' ἥκεσε θώρηξ

- Heros Idomeneus. Huic autem Afius venit vindex,
 385 Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros ejus
 Affiduè tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo
 Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hastâ
 Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adexit:
 Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,
 390 Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri
 Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:
 Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus.
 Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
 Defectus verò est ejus auriga mente, quam ante habebat;
 395 Neque is ausus est, hostium-manus ut-effugeret,
 Retrò equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus
 Hastâ medium transfodit affectus: neque arcuit thorax

Idem. Idem. Vulg. ἰδομενίδης. Sed leviculum hoc.

Ibid. — εἰμῶν.] Al. ἐσμῶν.

Ver. 384. — ἦλθεν ἀμυῶται.] Al. ἦλθ' ἐπαμυῶται.

Ver. 388. Λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα.]

Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, & udae

Vocis iter tenuemque includit sanguine vitam. Æn. VII, 533.

Ver. 389. — ὡς ὅτε τις δρυὶς ἥριπεν.]

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum

Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant

Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,

Et tremefacta comam concusso vertice nutat:

Vulneribus donec paulatim evicta, supremum

Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam. Æn. II, 626.

Pulcherrimus sanè hic locus Virgilianus, utrumque ex numero est, quos (Macrobio ju-

dice, lib. 5. c. 11.) ita transtulit Virgilius, ut Homero superior videatur: Quippe "mag-
 "no cultu Virgilius difficultatem abscidendæ
 "arboræ molis expressit; verum nullo nego-
 "tio Homericæ arbor absciditur." At rever-
 ra (ut ex Hobbesio notavit Poppius) ineptè est
 omnis horum duorum locorum inter se insti-
 tuta comparatio. Quippe Homerus & Virgi-
 lius, cum res longè inter se diversas describe-
 rent; hic Urbem ingentem in ignes paul-
 latim confidentem, ille hominem uno ictu
 occisum atque humi stratum; suam uterque
 materiam suo colore ac specie ornavit, suam
 uterque pulcherrimâ aptissimâque similitu-
 dine explicavit.

Ibid. — ἀχερωῖς.] Al. ἀφελωῖς.

Ver. 392. Ὡς ὃ — αἰμαλοέσσης.] Citato
 hoc loco, indicat Dionysius Halicarnassensis,
 quomodo σωθέσιως λύει & τὸ κάλλος
 αὐτῆς & τὸ κράτος, quamvis quis ἔτε περ-
 σάεισθαι, ἔτε ἀφελῶν, τὴν σωθεῖσιν ἀλλὰ ζα-
 μόνον. Περί Σωθέσιως, § 4.

Ver. 394. — πλήγη.] Vide suprâ ad γ',
 31.

Ver. 402,

- Χάλκειο, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' αἰδομαίνων δ' ἐργέειτο ἔκπεσε δίφρου.
 400 Ἴππης δ' Ἀντίλοχ, μεγαθύμης Νέστορος υἱός,
 Ἐξέλασε Τρώων μεί' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
 Διήφοβος ᾧ μάλα χεδὸν ἤλυθεν Ἰδομνῆος,
 Ἀσίῃ ἀχνύμενος, ἔκκονίσει δαυρὶ φαεινῷ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλδ' αἶο χάλκεον ἔγχος.
 405 Ἰδομνῆος· κρύφθη γὰρ ὑπὸ ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
 Τῷ ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν κ' νώροπι χαλκῷ
 Δινωτῷ φορέεσκε, δ' ὡς κανόνεας ἄραρυαν.
 Τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τό δ' ὑπερπάλιο χάλκεον ἔγχος.
 Καρχαλέον δ' οἱ ἀσπίς ὀπλῆν ἐξάντην αὔσεν
 410 Ἐγχετο· εἰδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 Ἄλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην ὕψι φέροντα, ποιμῆνα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ περσίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γέναι' ἔλυσε.
 Διήφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπ' οὐρανῷ, μακρὸν αὖσας.
 Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτ' κεῖτ' Ἀσί· ἀλλὰ ἐφ' ἡμῖν,
 415 Εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάδαο κερκίροιο,
 Γηθήσειν κ' θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.

Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.

Atque hic quidem anhelans affabrè-factâ excidit sellâ:

- 400 Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
 Abegit à Trojanis ad benè-ocreatos Achivos.

Deiphobus verò admodum propè venit Idomeneum,

Propter-Asium dolens, & jaculatus est hastâ fulgenti:

At quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam

- 405 Idomeneus; occultatus est enim sub clypeo undique æquali,

Quem ipse coriis boum & corusco ære

Tornatum gerebat, ductus manubriis aptatum:

Sub hoc se totum collegit, supervolavitque ærea hastâ:

Aridum verò ei clypeus in-transcurso-stringente resonuit

- 410 Hastâ: neque irritam sanè robustâ manu emisit Deiphobus,

Sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,

Ad hepar sub præcordiis, confestimque genua solvit.

Deiphobus igitur valdè super eum gloriatus est, altè clamans:

“Non utique inultus jacet Asius: sed ipsum puto,

- 415 “Ad Orcum licèt euntem validas-portas habentem, durum,

“Gavisurum esse animo; quoniam ei dedi comitem, qui-deducat.

Ver. 402. — ἤλυθεν.] Postulat Tem-
 porum ratio, ut sit ἤλυθεν ex Aoristo ἤλυθεν,
 non ex Perfecto ἤλυθα. Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 403. — ἀχνύμενος.] Vide suprâ
 ad γ', 260.

Ibid. — ἐκκόνισσε.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 404. — ἄντα ἰδὼν ἡλδ' αἶο.]

— ille istum venientem a vertice ve-
 lox

Prævidit, celerique elapsus corpore ces-
 sit.

Æn. V, 444.

Ver. 406. — νώροπι χαλκῷ.] Vide

suprà ad β', 578.

Ver. 408. — ἐάλη.] Al. ἐάλη. Quod est
 parvi momenti.

Ibid. — τὸ δ' ὑπερπάλιο χάλκεον ἔγχος.]
 — tremebunda supervolat hastâ.

Æn. X, 522.

Ver. 414. — ἄτιτ' αἶο.] Ex τῷ, ἀπ' αἶο
 eadem analogiâ, atque ex λῶν, ἀλῦτ' αἶο· ex
 κλῶν, ἀκλῦτ' αἶο· ex φθῖνω, ἀφθῖτ' αἶο· ex
 κλῖνω, ἀκλῖτ' αἶο· ex μαρτυρομαι, ἀμαρτυρομαι·
 aliaque innumera. Vide suprâ ad α', 309,
 324, 338; & ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 424.

- ὣς ἔφατ' Ἄργείοισι δ' ἄχθ' ἦνέτ' ὀξυμήνοιο,
 Ἀντιλόχῳ ᾧ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρηνεν.
 Ἄλλ' ἔδ', ἀχύνυμνός περ, ἐξ ἀμέλησεν ἑταίρα,
 420 Ἀλλὰ θείων φείδε, καὶ οἱ σάκτ' ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδιώτε δ' ὡς ἐρήρες ἑταῖροι,
 Μηκεσδῶς, Ἐφίοιο παῖς, ἢ δ' ἴθ' Ἀλάστωρ,
 Νῆας δ' ἡ γλαφυρὸς φερέτω, βαρέα σενάχοντε.
 Ἰδομένης δ' ἔλῃγε μὲν μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
 425 Ἡέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἡ αὐτὸς δεπῆσαι, ἀμυῶν λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνθ' Αἰσυήταο διόρηφ' ἐφίλον ἦν
 Ἡρῶ Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀλχίσαιο.
 Πρεσβυτάτῳ δ' ὥππευ θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 430 Τῷ περ κῆρ φίλησε πατὴρ ἐπὶ πόντια μήτηρ
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γ' ὀμηλικίῳ ἐνέκαστο
 Κάλλει, ἢ ἐργοῖσιν, ἰδὲ φρεσὶ· τ' ἄνεκα καὶ μιν
 Γῆμιν ἀνὴρ ὤρετο ἐν Τροίῃ Ὀρεΐῃ.
 Τὸν τὴν ὥς Ἰδομένηϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Sic dixit; Argivis autem dolor datus est, eo gloriante;

Antilocho autem maxime, bellicoso animum commovit;

Non tamen, dolens licet, suum neglexit socium,

420 Sed accurrens protexit, & ei scutum prætendit.

Hunc quidem deinde subeuntes duo chari socii,

Mecisteus, Echii filius, & nobilis Alastor,

Naves ad cavas portabant, graviter gementes.

Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assidue

425 Vel aliquem Trojanorum tenebrosâ nocte tegere,

Vel ipse fragorem-edere-cadens, dum depelleret exitium Achivis.

Tunc Æsytæ Jovis-alumni charum filium

Heroem Alcathoum; (gener autem erat Anchisæ;

Maximâque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,

430 Quam ex corde dilexit pater & veneranda mater

In domo; supra totum enim æqualium-cætum eminebat

Pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipsam

Duxerat vir nobilissimus in Trojâ amplâ:)

Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,

Ver. 424. — ἐλῃγε μὲν μέγα.] Eustath. τὸ
 ᾧ, "ἐλῃγε μὲν μέγα," οἱ μὲν "Ὀμηρὸν," ἢ ἄλλῃ
 "μὲν μέγα," ἐρεῖσιν αὖ. — Ἡρῶ δ' ἢ τὸ μὲν,
 "ἐλῃγε μὲν μέγα," ἀντὶ τοῦ "ἐπαυσατο." τὸ
 ᾧ, "ἐλῃγε μὲν μέγα," ἀντὶ τοῦ "ἐπαυσατο."
 Rectissime. Nempe λέγει μὲν μέγα, is qui ip-
 se se cohibet; λέγει μὲν μέγα, is qui occisus
 aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide
 supra ad γ', 141.

Ver. 426. — Ἡ αὐτὸς δεπῆσαι.]

— seu certæ occumbere morti.

Æn. II, 62.

Ver. 430. — περ κῆρ φίλησε.] Eustath.
 περὶ τοῦ κῆρ. Unde Vir doctissimus H.

Stephanus scribit, πέρε κῆρ φίλησε.

Ver. 432. Κάλλει ἢ ἐργοῖσιν.] Al. Κάλλει
 ἢ ἐργοῖσιν.

Ver. 433. Γῆμιν ἀνὴρ ὤρετο ἐν Τροίῃ
 Ὀρεΐῃ.] Post hunc versum nonnulli Anti-
 quorum, teste Eustathio, tres sequentes infe-
 ruerunt;

Περὶ Ἀντιγόρας τε φέμεν ἢ Πανθόου υἱας,
 Περσέμεν δ' οἱ Τρωσὶ μάλιστα πονοῦσι
 μοισιν.

"Εως ἔθ' ἔγωγε εἶχιν, ὅφρα ἢ κέρων ἄνθος"
 Homero non indignos, iudice Dn^a Dacier:
 Mihi videntur commentitii, & recentiore
 ætate sapere.

Ver. 435.

- 435 Θέλξας ὅσσε φωινά, πένθησε ἧ φαίδιμα γῆα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δυνάτ', ἔτ' αἰλέαδ'·
 Ἄλλ', ὥς τε σήλιν, ἣ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἐσαότα, σῆθ' ἄρ' ἔτασε δαυρὶ
 Ἥρωις Ἰδομνέως, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 Χάλκεον, ὅς οἱ πρόωθεν ἄπο χροὸς ἤρκη ὄλεθρον.
 Δὴ τότε γὰρ αὖθις αὖσεν, ἐρεϊκόμην' ὡς δαυρὶ
 Δάπησεν ἧ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπεπήγνυ,
 Ἥ ῥα οἱ ἀπαίρεσσα, ἣ ἔρειαχον πελέμιξεν
 Ἐλχε'· ἐνθα δ' ἔπειτ' αἰφίει μῆν' ὄβριμ' Ἀρης.
 445 Ἰδομνέως δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας·
 Διήφοβ', ἣ ἄρα δὴ τι εἰσκομῆν ἄξιον εἶναι

- 435 Caligine-offusâ oculis lucidis, præpedivit autem quasi vinculo pulchra membra.
 Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
 Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem.
 Sine motu stantem, pectus medium vulneravit hastâ
 Heros Idomeneus, disciditque ei circum loricam
 440 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem;
 Ac tunc quidè aridum-quid resonuit, fissa ab hastâ:
 Fragoremque-ille-edidit cadens, hasta verò in corde fixa erat,
 Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
 Hastæ: tum verò deinde remisit impetum suum valida hasta.
 445 Idomeneus ergò valde super eum gloriatus est, altè clamans:
 "Deiphobe, numquid jam tibi videmur-rectè-judicare, æquum esse,

Ver. 435. — ὅσσε φαίνεσθαι. Ita Barnesius, & Veterum nonnulli. Rectè, ut mihi quidem videtur. Nam Eustathius, locis à Barnesio citatis, agnoscit ὅσσε tam esse Neutrum possè, quàm Masculinum. Vir doctissimus H. Stephanus scribendum omninò contendit, ὅσσε φαίνεσθαι. Quod tamen versum planè perimit, ita ut nullâ licentiâ sanari queat; nisi quis ex merâ conjecturâ, pro πένθησι, scribere velit ἐδῆσι. At, inquit vir doctissimus, "quî φαίνεσθαι defendi possit, non video." Nec tamen causam subijcit, quare defendi non possè existimet. Certè, si ὅσσε generis neutrius esse potest, quod agnoscit Eustathius, nihil impedit quominus cum Substantivo Duali conjungatur Plurale Adjectivum. Non quòd ἀδιαφόρως (ut ex Eustathio Barnesius) τὰ δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, ἢ τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς: quod est per absurdum: Sed quòd certâ quâdam ac constanti ratione, (quam suprà exposuimus, ad α', 566; ad β', 288; & ad ε', 487;) fieri id queat.

Ver. 438. — ἔτασε.] Vide suprà ad δ', 525; & ad α', 140.

Ver. 440. — ὅς οἱ.] Quia ratione, ὅς, hîc producat: item ἐταξίσαιτο, ver. 456; vide suprà ad α', 51. Cæterum sunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 422. Δύπισεν ἧ π.σάιν.] Vide suprà ad ver. 181.

Ver. 444. — αἰφίει μῆν' ὄβριμ'.] Ἦγυν ἔστ' ἡ πρὸς αἰφίει μῆν' ὄβριμ' ὁ σίδηρος. ἢ — ἐποίησε τὴν τριτοκλήν αἰφίειν τὸ ψυχικὸν μῆν' ὄβριμ'. Eustathius. Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex ω', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446. — ἣ ἄρα δὴ τι εἰσκομῆν ἄξιον εἶναι

Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι αὐτῶς;

Δυμνόν', ἀλλὰ ἢ αὐτὸς —.]

Al. εἰ τοι εἰσκομῆν. Al. δὴ τι σ' εἰσκομῆν. Vir doctissimus Henr. Stephanus sine interrogatione scribendum, & hoc modo distinguendum contendit;

— ἣ ἄρα δὴ τοι εἰσκομῆν ἄξιον εἶναι

Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι · ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι αὐτῶς,

Δυμνόν', ἀλλὰ ἢ αὐτὸς — . " Ut

" hic Sensus sit: Equidem, Deiphobe, nos
 " abundè vicem retulisse (vel injuriam ultos
 " esse) putamus in eo quòd tres pro uno à no-
 " bis occisi sint: Quid tamen te ita jactas,
 " vir præclare, tu quoque tecum congregare;
 " ut si non satis est tres occidisse pro uno, tu
 " quartus

- Τρεῖς ἐνὸς ἀντίπεφάδῃ, ἐπεὶ σύ περ δ' ὕχεαι αὐτῶς;
 Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίῳ ἴσας ἐμεῖο,
 Ὀφρα ἴδῃς, οἷ' Ζηνὸς γόνῳ ἐνθάδ' ἰκάνω,
 450 Ὃς πρῶτ' Μίνωα τέκε Κρήτη θήϊνον.
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίλει, πολέας ἀνδρεσσιν ἀνακλῶ,
 Κρήτη ἐν δ' αἰεὶ νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν,
 Σοὶ τε κακὸν, καὶ παλὲν, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 455 Ὡς φάτο· Διήφοβ' ἣ δ' Ἀλκίονδριχα μερμήριζεν,
 Ἡ τινὰ πα Τρώων ἐταρλάσαιτο μεγαθύμων,
 Ἀψ' ἀναχωρήσας· ἢ περὶ σάλοιο καὶ οἷ'·
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι, θαλάσσιο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕσαλον εὗρεν ὁμίλῃ
 460 Ἐσαίῳ· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,
 Οὐνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, ἔτι τίεσκεν·
 Ἀλκί' δ' ἰσάμεν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?"

" O bone, quin & ipse adversus stato mihi,

" Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;

450 " Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:

" Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:

" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,

" Cretâ in latâ: nunc verò huc me naves advexerunt,

" Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.

455 Sic dixit; Deiphobus autem bifariam deliberavit,

Utrumne aliquem alicubi Trojanorum sibi adiutorem-assumeret magnanimum,

Regressus; an experiretur etiam solus.

Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,

Ire ad Æneam: eum verò postremum invenit agminis

460 Stantem: jugiter enim is Priamo succensebat nobili,

Quòd se, strenuum licet existentem inter viros, nequaquam honorabat:

Proptè itaque stans Deiphobus, verbis allatis allocutus est:

" quartus numerum expleas." Sententia elegans sanè & commoda. Veruntamen, præterquam quòd isto modo vox, ἀλλὰ, nimis curiter sit transposita (id quòd ipsum virum doctum non fugit); mihi porro neque istud ἀλλὰ, neque istud τί, satis rectè videntur consistere, nisi ἰσχυρόν intelligatur interrogativè. Cæterum, ἰσχυρόν ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, " num tibi videtur rectè judicare, ac quæ esse," — ? vel, " num tibi videtur par judicare, satis esse," — ?
 Ver. 447. — ἀντίπεφάδῃ] Vide infra in 471.

Ibid. — αὐτῶς;] ἑαυτῶς; MSS duo a Tb. Bentley collati.

Ver. 450. — πρῶτος] Al. πρῶτον.

Ver. 452. — δ' ἐμὲ τίλει.] Barnesius edidit, δ' ἐμ' ἐτίλει. Quod perinde est,

Ibid. — πολέας ἀνδρεσσιν.] Ita edidit Barnesius: Quemadmodum ε', 236, — ἦτε πολέων. Et ibid. 308, — πολέων ἀνδρεσσιν ἀνάστων. Vulg. hic habent, πολέων ἀνδρεσσιν. Quod & ipsum ferri possit: Ut pronuntietur scilicet, πολέων.

Ver. 458. Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι.]

Hæc alternanti potior sententia visa est,

Æn. IV, 287.

————— Omnia secum

Verfanti, subito vix hæc sententia sed-

dit. Æn. XI, 551.

Ver. 462. — ἰσάμεν', ἴπια.] Quæ ratione, ἰσάμεν', hic ultimam producat; item, πάλαι, ver. 470; & ἐπισπόμεν', ver. 495; & αἰμαῖν, ver. 512; & γὰρ, ver. 517; & αἰγυπῖος, ver. 531: Vide supra ad 4, 51.

Q

Ver. 464.

- Αινεία, Τρώων βασιλεύς, νῦν σε μάλα χρὴ
 Γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδ' ἰκάνη.
 465 Ἄλλ' ἐπεί, Ἀλκαθῶ ἐταμύνομεν, ὃς σε πάρος περ
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἐόντα.
 Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δακρυκλὺς ἐξενάειξεν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε.
 Βῆ δ' ἐμὲ Ἰδομενεὺς, μέγα πολέμοιο μεμνημένος.
 470 Ἄλλ' ἐκ Ἰδομενεὺς φέβ' ἄλγε, τηλύγετον ὡς,
 Ἄλλ' ἐμὲ, ὡς ὅτε τις σὺς ἔρρεσιν ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Ὅς ἐμὲ κολοσσεύον ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσ' δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν.
 Ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πύρρον λάμπειον· αὐτὰρ ὀδόντας
 475 Θήγῃ, αἰλέξασθ' μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας.
 Ὡς μὲν Ἰδομενεὺς δακρυκλὺς, (εὖδ' ὑπεχώρῃς,)
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοόν· αὖτε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆα τε, Διήρυξιν τε,
 Μερειόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσωρας αὐτῆς.
 480 Τὸς ὅγ' ἐπὶ δούρων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Δεῦτε, φίλοι, ἔμ' οἶω ἀμύνατε· δαίδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ὀπίοντα πόδας ταχύν, ὃς μοι ἔπεισιν.

- “Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omnino oportet
 “Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit.
 465 “Quin sequere; Alcatoo auxilium feramus, qui te olim
 “Sororis maritus existens nutrit, in ædibus, parvulum existentem.
 “Hunc verò Idomeneus hastâ-inclytus interfecit.
 Sic dixit: Ænea verò animum in pectoribus commovit:
 Ivit autem adversus Idomeneum, valde pugnae studiosus.
 470 At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
 Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
 Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
 Loco in deserto, horrétque dorso superné:
 Oculi verò ei igne lucent: ac dentes
 475 Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
 Sic manebat Idomeneus hastâ-inclytus, (neque retrocessit,)
 Æneam invadentem pugna celerem: inelamabat autem socios,
 Alcalaphúmque aspiciens, Aphareúmque, Deipyrumque,
 Merionémque, & Antilochum, peritos pugnae:
 480 Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;
 “Adeste, amici, & mihi jam-soli succurrite: timeo enim valde
 “Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464. Γαμβρῶ.] Sororis marito: Ver.
 428, 429.
 Ibid. — κῆδ' ἰκάνη.] Al. κῆδ'. Minus
 recte.
 Ver. 468. — ἀρα.] “Ut par erat; ut
 “expectandum erat.”
 Ver. 469. — μέγα πολέμοιο.] MSS. à
 Tb. Bentleio collati, μέγα πολέμοιο. Ut &
 alibi sæpe.

Ver. 472. “Ὅς τε μινδ'] Qui scilicet ex-
 pectat —.
 Ver. 474. — ἄρα.] “Deinceps;” vel,
 “ut fieri solet.”
 Ver. 477. — βοῇ θοόν.] Al. βοηθόν. Nem-
 pe Alcatoo auxiliatorem, ver. 465.
 Ver. 481. δαίδια] Timeo; non, Timeo.
 Vide supra ad α', 37-j & ad δ', 322.

Ver. 484.

- Ὅς μάλα καλῆρός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·
 Καὶ δ' ἐχθ' ἤβης ἀνθ' ὅ, τε κρείττος ἐστὶ μέγιστον.
 485 Εἰ γὰρ ὁμηλικὴ γένοιμ' ἐνὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἢ φέροίλο μέγα κρείττω, ἢ φέροίμην.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες, ἐνὰ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Πλησίοι ἐσησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλειο οἷς ἐτάροισι,
 490 Διήφοβόν τε, Πάριον τ' ἑσσοῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 Οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἐπεὶ
 Λαοὶ ἔπονθ', ὥσείτε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 Πιόμην' ἐκ βοτάνης· γάνυ' δ' ἄρα τε φρένα ποιμὴν.
 ὣς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γελήϊδ',
 495 ὣς ἴδε λαῶν ἔθνη ἐπιπτόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόω αὐτοχρὲδὸν ὠρμήθησαν
 Μακροῖσι ξυστοῖσι· πρὸς στήθεσσι δ' χαλκὸς
 Σμερδαλέον κενάβριζε, τίτυσσε μὲν καὶ ὄμιλον
 Ἀπλήλων· δύο δ' ἄνδρες δρῆϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,

- “ Qui perquam validus est in pugna, ad viros interficiendos:
 “ Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur est maximum;
 485 “ Si enim eadem ætate essemus, hoc cum animo;
 “ Satim vel is refertet magnam gloriam, vel ego referrem.
 Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
 Propinqui confiterunt, scuta humeris acclinantes.
 Æneas autem ex-alterâ-parte hortabatur suos socios,
 490 Deiphobumque, Parinque aspiciens, & Agenorem nobilem,
 Qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde
 Copiæ sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes
 Potum ductæ à pastu; lætantur autem mente pastor:
 Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,
 495 Ut vidit copiarum agmen sequens se-ipsam.
 Hi itaque de Alcathoo cominus in-pugnam-ruerunt
 Longis hastilibus: circa pectora verò æs
 Horrendum resonabat, petentium per turbam
 Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,

Ver. 484. — ὅ, τε.] Fuerint viri docti, qui legerent, ὅτε, “quando.” Sed multò elegantius est, ὅ, τε, “quod scilicet.”

Ver. 485. Εἰ γὰρ.] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: “Nè me igitur reprebendas, ignaviaq; incuses; Si ENIM—”

Ibid. — γένοιμ' αὖ.] Αἰ. γὰρ γένοιμ' αὖ.

Ver. 486. — κρείττω.] MS. à Tb. Bentleio collatus, κλέω.

Ver. 488. — κλίναντες.] Vide suprâ ad α', 309, 314.

Ver. 492. — ἰστέλλο.] Sequi solent. Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 493. — γάνυ' δ' ἄρα τε — ποιμὴν.] “Lætatur autem inde & Pastor.” Vel, “Lætatur autem, ut solet, (vel, ut æquum est,) & Pastor.”

Ver. 494. — γελήϊδ'.] Si γέλωτος dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac si quis Anglicè diceret, Isg glad; pro eo quod est, Isg glad. Vide suprâ ad α', 27; & ad δ', 492.

Ver. 495. — ἔθνη.] Codd. à Tb. Bentleio collatus, πλῆθος.

Ibid. — ἐπιπτόμενον.] “Melius hîc” (inquit Barneſius) “legi potest ἐπιπτομένηον” “quomodo, ver. 472, — ἐπερχομένηον.” At ἐπιπτομένηον, hoc in loco minùs erit elegans; ἐπερχομένηον, isto in loco, propter du-riorem verborum transpositionem, proſus infacetum.

Ver. 499. — ἔξοχοι.] MSS Harleian. Vatican. & Florentin. à Tb. Bentleio collati, ἔξοχον.

- 500 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμείην χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας ᾗ πρῶτον ἀκόντισεν Ἰδομενῆϊ·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλβόλο χαλκεον ἔλχῃ·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείας κροθαινομένη κτ' γαίης
 505 ὦχε', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ὑπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσω·
 Ῥῆξε ᾗ θώρηκα γύαλον, αἶψ' ἐνέρεα χαλκός
 Ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυντο δολιχόσκιον ἔλχῃ
 510 Ἐσπᾶσαι, ἔδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα διωθήσαιο τάχιστα καλὰ
 Ὀμοῖον ἀφελέσθ'· ἐπείγεται γὰρ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἐτ' ἐμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἐὸν βέλῃ, ἔτ' αἰλέαθ'·
 Τῷ ῥα καὶ ἐν σαδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ,
 515 Τρέσσαι δ' ἔκτετι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
 Τῷ δ' ἐβάρυντο ἀπινύσσον ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ
 Διήφοβον· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κόπον ἐμμηνὲς αἰεὶ·

- 500 Æneasque, & Idomeneus, pares Marti,
 Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
 Æneas autem primus jaculatus est in Idomeneum:
 At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit æream hastam:
 Cuspisque Æneæ vibrans in terram
 505 Abiit; quippe incassum robustâ à manu exilierat.
 Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem in medium;
 Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
 Penetrans-hauserit: ille vero in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
 Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
 510 Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
 Humeris detrahare: urgebatur enim telis.
 Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;
 Neque ut irruere posset ad repetendam suam hastam, nec ut alterius evitaret.
 Ideoque in statariâ pugnâ quidem arcebat sævum diem,
 515 Ad fugam verò capeffandam non jam facilè eum pedes ferebant ex pugnâ.
 In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti
 Deiphobus: quippe ei infensus erat odio perpetuo semper.

Ver. 500. — ἀτάλαντοι.] Vide suprâ ad β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας ᾗ πρῶτον.] Barnesius ex MS quodam edidit, Αἰνείας δὲ. At vocula ista δὲ, locum hîc aptum non habet. E- quidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰ- νείας μὲν, "Ac Æneas quidem——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid. — ἀκόντισεν.] Vide suprâ ad δ', 140.

Ver. 506. — ἄρα.] Eam hîc vim habet vocula ἄρα, ut dicat Idomeneum "itidem jaculatum esse," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508. — ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Latine

itidem rectè dicas, in pulvere decidens. Non quòd, in pulvere, idem ipsum sit, quod est alterum illud, in pulverem: sed quòd, in pulvere decidere, sit, bumi decidere in pul- vere; quippe cùm is, qui sit in terram de- jectus, jaceat in pulvere necesse sit. Vide quæ nos hâc de re suprâ ad θ', 156; & ad δ', 593. Item ad Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib. 4. § 9.

Ver. 510. — καλὰ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 517. — ἐμμηνὲς αἰεὶ.] Al. αἰέν. Et codex Harleian. à Th. Bentleio collatus, ἐμ- μωνον.

Ver. 518.

- Ἄλλ' ὄγε κ' τόθ' ἄμαρξεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δαυρὶ
 Τῖόν Ἐνυαλίῳ, δι' ὧμ' δ' ὄβριμον ἔλχ'.
- 520 Ἐξεν· ὃ δ' ἐν κνήσιν πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυσο βελήπυθ' ὄβριμ' Ἀρης
 Τῖθ' ἐοῖο πεσόντ' ἐν κρητερῇ ὑσμίνῃ.
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
 Ἦσο, Διὸς βαλῆσιν ἐλμύθ', ἐνθα περ ἄλλοι
- 525 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμηναι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῃ αὐτοχεδὸν ὠρμήθησαν·
 Δηΐφοβ' μὲν ἅπ' Ἀσκαλάφῃ πῆληκα φαεινῇ
 ἤρπασε· Μηριόνης δ' Ἰδοῖα ἀτάλαντ' Ἀρηϊ
 Δαυρὶ βραχίονα τύφεν ἐπάλμυθ', ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
- 530 Αὐλῶπις περυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα.
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμυθ', αἰγυπιὸς ὥς,
 Ἐξέρυσσε περὶ μνοῖο βραχίον' ὄβριμον ἔλχ'·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο· τ' δ' Πολίτης,
 Αὐτοκασίγνηθ', πῶλ' μέσσω χεῖρε τίληνας,

Sed ille & tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hastâ,
 Filium Martis; perque humerum rapida hasta

- 520 Penetravit: hic autem in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
 Necdum adhuc quidquam audiverat clamorifer impetuofus Mars,
 Filium suum cecidisse in acri prælio;
 Sed ille quidem fummo in Olympo sub aureis nubibus
 Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri
- 525 Immortales dii erant prohibiti à pugnâ.
 Hi autem de Ascalapho cominus in-pugnam-ruebant:
 Ac Deiphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
 Rapuit; Meriones verò veloci par Marti
 Hastâ ei brachium feriit infiliens, è manuque
- 530 Oblonga galea humi resonuit lapsa.
 Meriones autem denuò infiliens, vultur tanquam,
 Retraxit ex imò brachio validam hastam;
 Retróque sociorum ad agmen cessit. Deiphobum autem Polites,
 Germanus-frater, médium manibus circumplexus

Ver. 518. — καὶ τόθ'.] Ita edidit *Barne-*
fius, ex MSS & Editt. Vett. Rectéque anno-
 tat, *Deiphobum* jam antè aberrâsse ab *Ido-*
menæo, ver. 408. Vulgati habent, καὶ τόθ'.

Ver. 520. — ἐν κνήσιν πεσὼν.] Vide
 suprâ ad ver. 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα.] Neque scilicet —.

Ver. 523. — ὑπὸ χρυσέοισι.] Pronuntia-
 batur *χρυσέοισι*, quomodo & scribi postea cœp-
 tum est. Nam *prima* necessario producitur;
 neque in his ulla unquam est licentia. Sic
 apud *Virgilium*:

Aurêâ composuit spondâ. — *Æn.* I, 702.
 Aurêâ percussit virgâ, — *Æn.* VII,
 190.

Uno eodemque igni. — *Eclog.* VIII.
 80.

Unâ eâdemque viâ. — *Æn.* X, 487.
 Vide suprâ ad β', 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι.] Vide suprâ ad δ,
 398.

Ver. 528. ἤρπασε.] Vide suprâ ad δ,
 140; & ad hujus libri ver. 192.

Ver. 529. — ἐκ δ' ἄρα χειρὸς.] Aded ut à
 manu. —

Ver. 530. — βόμβησε.] De hâc ὀνομασ-
 ποίᾳ, vide suprâ ad δ', 455.

Ver. 533. — ἐχάζετο.] Vel *Meriones*, vel
Deiphobus; pro eo ut interpungatur sen-
 tentia.

- 535 Ἐξῆλθ' πολέμοιο δυσσηχέῃ, ὃφρ' ἴκεθ' ἵππους
 Ὠκείας, οἳ οἱ ὅπιοι μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔσασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρμαλα ποικίλ' ἐχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Τειρόμενον· καὶ δ' αἶμα νεκράτα ἔρρεε χειρός·
 540 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καληιορίδῳ, ἐπορεύσας,
 Λαίμον' τύψ', ὅππ' οἱ τέραθ' ἰκνέμενον, ὀξέϊ δαυρῇ·
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ὅππ' οἱ αἰσὶς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάναλ' ἔχ'υτο θυμοραϊστής·
 545 Ἀντίλοχ' ἣ Θόωνα, μέλαςρεφθέντα δοκούσας,
 Οὔτας ἐπαΐξας· ὅππ' ἣ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 Ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέεσσα Δαρμπερές, αὐχέν' ἱκάνει·
 Τὴν ὅππ' πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὑπὶ ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας·
 550 Ἀντίλοχ' δ' ἐπόρυσσε, καὶ ἀνὺ τοῦχε ἀπ' ὤμων,

- 535 Eduxit è prælio horrifono, donec pervenit ad equos
 Veloces, qui ei post pugnam & prælium
 Stabant, aurigamque & currum ornatum-varium habentes:
 Qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem,
 Laborantem; sanguis verò ex recens-vulneratâ fluebat manu.
 540 At cæteri pugnabant, clamorque immensus exortus est.
 Æneas porro in Aphareum Caletoridem irruens,
 Ad jugulum ferit, contra se versum, acutâ hastâ:
 Inclinatam est autem in alteram-partem caput, clypeusque appensus sequebatur,
 Et galea; circaque eum mors fusa est exitialis.
 545 Antilochus autem Thoonem, terga-vertentem observans,
 Vulneravit impetu-facto; venamque totam abscidit,
 Quæ per dorsum currens penitus, ad cervicem pervenit;
 Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
 Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.
 550 Antilochus autem infiliit, & detrahebat arma ab humeris,

Ver. 535. Ἐξῆλθ' πολέμοιο.] *Al.* Ἐξῆλθ' πολέμοιο.

Ver. 536. — μάχης ἠδὲ πολέμοιο.]

— pugnas incant, & prælia tentent.

Æn. XI, 912.

Vide autem suprâ, ad ῥ', 279.

Ver. 537. Ἔσασαν.] Vide suprâ ad μ',

55.

Ver. 539. — νεκράτα.] *Ex* ἑτάτω, non ex ἑτάτω. Vide suprâ ad ver. 192: Item ad α', 140; & ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.] Apud *En-*
statium legitur, inchoatâ à novo exordio
 sententiâ, Ἐνδ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errone,*
 inquit *Barnesius*, non *levi*. At ita habent
MS. Harleian. & Vatican. & Florentin. &
Tb. Bentleio collati. Nec facile ex nihilo ir-
 repere potuit vox Ἐνθα. Quæ proinde si vera

demum sit lectio, Αἰνείας five Αἰνέας in vo-
 cem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543. — ἐάφθη] *Al.* ἐάφθη. Vide
 suprâ ad ver. 382.

Ver. 544. — θυμοραϊστής.] Ὁ διῆσ' ἄν τὴν
 ψυχὴν τὴν σώματι. *Schol. inedita Codicis*
Harleiani.

Ver. 545. — μέλαςρεφθέντα — Οὔτας
 ἐπαΐξας.]

— hinc raptas fugientibus ingerit
 hastas

In tergum — *Æn.* IX, 763.
 De ἑτάτω, vide suprâ ad δ', 525; & ad α',
 140.

Ver. 546. — φλέβα] Vide suprâ ad β',
 267.

Ver. 548. — ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide
 suprâ ad ver. 508.

Ver. 552.

- Πανλαίων· Τρῶες ᾗ περὶ σάκεα δὸν ἄλλοθεν ἄλλῳ
 Οὐταζον σάκεα δὲ πᾶσι παναίολον, εἰ δὲ δυνάμει
 Εἶσω ὅππῃ γράψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχῃ· περὶ γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορῳ υἱὸν ἔρυστο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνδρῶν δῆτων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς
 Στρωφάτ'· εἰ δέ οἱ ἐγχεος ἔχ' ἀτρεμάς, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενον ἐλέλικτο· τίλυσκετο ᾗ φρεσὶν ἦσιν,
 Ἥ τὰ ἀκοντίσσαι, ἢ ἐχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 560 Ἀλλ' εἰ λήθ' Ἀδάμαντα τίλυσκόμενον καθ' ὄμιλον
 Ἀσιάδῳ, ὅς οἱ ἔτα σάκεα μέσον ὅς εἴ χαλκῷ,
 Ἐγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμύνωνσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρεος.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτὰ μῆν', ὥς σκῶλῳ πυρείκαντος,
 565 Ἐν σάκε' Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἡμισυ κείτ' ὅππῃ γαίης·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη· ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·

- Circumspectans: Trojani autem circumfidentes aliunde alius
 Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
 Intro perfringere tenerum corpus saevo aere,
 Antilochi: undique enim Neptunus, quatiens terram,
 555 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
 Non enim unquam Antilochus seorsum ab hostibus erat, sed inter ipsos
 Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodum assidue
 Quassata vertebatur; parabatque mente sua,
 Aut in aliquem eminus-jaculari, aut cominus irruere.
 560 Sed non latuit Adamanta haec animo-meditans in turbâ
 Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto aere,
 Cominus impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
 Caeruleis-crinibus Neptunus, vitam Antilochi ei eripiendam negans.
 Et dimidium quidem illic mansit, tanquam fudes praecuta igne-praeusta,
 565 In scuto Antilochi; dimidiumque jacebat super terrâ:
 Retrò itaque sociorum ad agmen cessit Adamas, mortem evitans:

Ver. 552. — παναίολον.] Porphyrio, mobile; versatile; facile hoc illuc motatum. Vide supra ad β', 816.

Ver. 555. — ἔρυστο.] Barnesius scribendum existimat ἔρυστο, ad analogiam τῷ "Λῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο.] Vide supra ad α', 51. Barnesius edidit, Σειόμενον ῥ' ἐλέλικτο. Non malè; siquo in Codice ita scriptum reperisset.

Ver. 559. — ἀκοντίσσαι.] Ita Barnesius ex uno MS. Optimè. Nam ἀκοντίσσαι, penultimam necessariò corripit. Vide supra ad ver. 1.

Ver. 560. — Ἀδάμαντα — Ἀσιάδῳ.] Barnesius omnino scribendum contendit, Ἀπάμαντα — Ἀσιάδῳ quoniam supra legitur μ', 140, Ἀσιάδῳ τ' Ἀπάμαντα. At non haec satis idonea ratio. Nam & tertius legitur Asiadēs, ε', 583; Φαίνοσι Ἀσιάδῳ. Praeterea; hoc in loco, casus narratur Adamas:

At Acamas infra memoratur vivens, ε', 476, 478, 488; & à Merione demum interfectus, π', 342.

Ver. 561. — ἔτα.] Vide supra ad ver. 192: Item ad δ', 525.

Ibid. — σάκεα μέσον.] MS à Tb. Bentleio collatus, μέσον σάκεα.

Ver. 563. Κυανοχαῖτα.] Vide supra ad α', 43 & 175.

Ibid. — μεγέρεος.] Al. μεγέρεος.

Ver. 564. — σκῶλῳ.] Εἰδῶ σκῶλοπῳ, ὃν δόξεν ἰσχυρὸς ἀγρότης πυρείκῳ. — Ἐτι-ροὶ δ' εἰδῶ ἀκάνθης τὸν σκῶλον φασιν, ἥτις πυρεὶσθα, ἔτυον γίνετο. Eustath.

Ver. 566. Ἀψ δ' — ἀλεείνων.] Post hunc versum, addit Cod. Harleian.

Πάντοσε πανλαίων, μή τις χροῖα καλὸν ἱπαίρη.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

C 4

Ver. 659.

- Μηριόνης δ' ἀπιόντα μελαπόμῳ βάλε δρεῖ
 Αἰδοῖαν τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλῷ· ἔνθα μάλισα
 Γίνετ' ἄρης αἰεγεινὸς οἷζυροῖσι βροτοῖσιν·
 570 Ἐνθα οἱ ἔλχῳ ἔπηξεν· ὁ δ' ἐπώμῳ, πρὶ δρεῖ
 Ἥπαιρε, ὡς ὅτε βῆς, τὸν τ' ἔρεσι βυκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν σὺν ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγχεσιν·
 ὧς ἂ τυπεῖς Ἥπαιρε μίνυνθά περ, ἔτι μάλ' αὖ δὴν,
 Ὀφρεῖ οἱ ἐκ χροὸς ἔλχῳ ἀνεσπᾶσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
 575 Ἥρωι Μηριόνης· τὴν δ' σκότῳ ὅσ' ἐκάλυψε.
 Δηῖπυρον δ' ἔλενῳ ξίφει χεδὸν ἤλασε κόρην
 Θρηκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ τῆς τευφάλειαν ἄρσεν·
 Ἥ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
 Μαργαμύων μὲν ποσσὶ κυλινδομήνῳ ἐκόμεισε·
 580 Τὸν δ' κατ' ὀφθαλμῶν ἐρβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἀτρεΐδην δ' ἄλχῳ εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἀνακτι,
 Ὄξυ δόρυ κραδᾶων· ὁ δ' ὅτ' ἐπὶ πῆχυν ἀνείλκε,
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτιω, ὁ μὲν ἔλχει ὀξύεντι
 585 Ἰεὺ ἀθηντίαςαι, ὁ δ' ἀπὸ νερῆϊφιν οἷσιν·
 Πριαμίδης μὲν ἐπεία καὶ σῆθ' ἔβαλεν ἰῶ

Meriones autem abeuntem insecutus percussit hastâ

Pudendâque inter & umbilicum, ubi maximè

Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus :

- 570 Illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens*,] circa hastam
 Palpitabat; velut quum bos, quem utique in montibus bubulci viri
 Vinculis-contortis invitum vi ligatum ducunt;
 Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodum diù;
 Donec ei ex corpore hastam evulsit propè accedens
 575 Heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt.
 Deipyrum autem Helenus gladio cominùs percussit tempus
 Thracio, magno, galeamque perruptam abscidit:
 Atque hæc quidem excussa, in terram decidit; & quidam Achivorum
 Pugnantium inter pedes devolutam fustulit;
 580 Ei verò oculos tenebrofa nox cooperuit,
 Attidem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum:
 Prodiit ergò minitans Heleno heroï regi,
 Acutam hastam vibrans: hic verò arcus cornu adduxit.
 Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hastâ acutâ
 585 Cupiebat jaculari; alter vero, à nervo, sagittâ:
 Ac Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagittâ

Ver. 569. — ἰζυροῖσι βροτοῖσιν.]

— Mortalibus agris. *Æn.* II, 268.

Ver. 571. Ἥπαιρε, αἶς.] Singultum palpi-
 tantem & anhelantem, pulchrè depingit hoc
 in loco & cæsura & interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν ἐκ.] MSS à Tb. Bent-
 leio collati, Ἰμασ' ἐκ.

Ver. 573. — μάλ' αὖ δὴν.] Quâ ratione,
 μάλ' αὖ, hic ultimam producat; item ἀπὸ,
 ver. 585; & χυθάν, ver. 587; & ὑπὲρ,

ver. 590; & ἀντικρὺ, ver. 595; & χηρῶν,
 ver. 598; & ὀμφαλῳ, ver. 619; Vide
 suprâ ad α', 51.

Ver. 581. — βοὴν ἀγαθόν.] Vide suprâ ad
 β', 408.

Ver. 584. — ὀμαρτήτιω.] *Al.* ὀμαρτή-
 τιω. *Al.* ὀμαρτήτιον.

Ibid. — ὀξύεντι.] Vide suprâ ad ε', 50.

Ver. 586. Πριαμίδης.] Vide suprâ ad α',
 398. Ver. 588.

- Θώρηκα γύαλον, ὅπῃ δ' ἐπίατο πικρὸς οἶσός.
 Ὡς δ' ὅτ' ὅπῃ πλατέα πύσφιιν μεγάλλῳ καὶ ἄλῳν
 Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
 590 Πνοιῇ ὑπὸ λίσυρῃ ἢ λικμητήρῃ ἐρωῇ.
 Ὡς ὅπῃ Θώρηκα Μενελάα κυδαλίμοιο
 Πολλὸν ὀππλάσχεθαι, ἐκάς ἐπίατο πικρὸς οἶσός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλειν, ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 595 Ἀνικρὺ Διὶ χεῖρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρὰ κρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μέλινον ἔγχος.
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χεῖρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμῳ Ἀγνήωρ,
 Αὐτὴν δ' ἐξυνέδησεν εὐσρόφω οἶδ' ἀώτῳ,
 600 Σφειδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμήνι λαῶν.
 Πάσανδρῳ δ' ἰθὺς Μενελάα κυδαλίμοιο
 Ἦϊε· τὸ δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτῳ τέλοσδε,
 Σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Thoracis cavam-partem, refiliit autem acerba sagitta.

Ut videlicet cum à lato ventilabro magnam per aream

Saltant fabæ nigrae, vel cicera,

590 Flatu à stridulo & ventilatoris impetu:

Sic à thorace Menelai gloriâ-sublimis

Multum rejecta, longè volavit acerba sagitta.

Atrides autem manum, in prælio strenuus Menelaus,

Eam percussit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu

595 E-regione per manum infixa est ærea hasta.

Retrò autem sociorum in agmen cessit Helenus, mortem evitans,

Manu suspensâ; tractimque-unâ-ferebatur fraxinea hasta;

Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,

Ipsamque manum colligavit scitè-circumvolatâ ovis lanâ,

600 Fundâ scilicet, quam ei minister tenebat pastori populorum.

Pisander autem rectâ in Menelaum gloriâ-sublimem

Ibat: eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad finem;

A te, Menelae, ut sterneretur in gravi pugnâ.

Hi ergò quando jam propè erant, inter se concurrentes;

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ὀππλάσχεθαι.] Θαυμάζουσιν οἱ τέτοιοι οἱ παλαιοὶ τὴν ποιήσιν, ἢ αἰς πορφαῖμα ταπεινὸν τὸ καὶ κυάμους ἢ ἐρέβινθους, ἢ ἐννοίαν ἀτίλῃ, ὅπως τις τε ὑψίστας ἐστέμνυνεν, ὅπως αὐτὴν τὸ ταπεινὸν, ἢ λέξιν μεμελεῖσθαι ἐπὶ τῇ. Eustath.

Ibid. — πλατέα πύσφιιν.] Reprehendit hic Eustathium Barnesius, quod πύσφιιν hoc in loco Genitivum esse fassus ex πύσφι, id tamen idem jam antea de vocabulo νδρεῖφιιν negasset. At rectè observaverat Eustathius, id quod non animadvertit Barnesius, unam in utroque horum vocabulorum non esse Analogiam. Nam quâ ratione ex πύσφι sit πύσφιιν,

& ex χαλκῷ χαλκίφιν, non utique eadem ratione sit ex νδρεῖς νδρεῖφιιν. Οὐκ ἀνέχεται ὅπῃ γενικῆς ἡμεῖς τὰς "νδρεῖς" ὀππλάσχεθαι τὸ σ'. Εἴη δ' ἀν' ἀνάστα αἰς ὀππλάσχεθαι, — αἰς βίη βίηφι, ἔγωγε ἢ νδρεῖν νδρεῖφι.

Ver. 589. Θρώσκουσιν.] Al. Θρώσκουσιν.

Ver. 593. — Ἀτρεΐδης δ' ἄρα.] Atrides autem invicem —.

Ver. 594. — ἢ] Al. ἢ.

Ver. 597. — μέλινον.] Al. χάλκεον. Nempe ex ver. 595.

Ver. 600. — ἣν ἄρα.] Quam, ut fieri solet, —.

Ver. 602. — τὸ δ' ἄγε μοῖρα.]

- 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπει' ἔλχθ·
 Πείσανδρ' ὃν Ζάκθ· Μενελάω κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, εἰδὲ Δία πρὸ διωήσατο χαλκὸν ἐλάσσει·
 Ἐγχείο γ' ὃν Ζάκθ· δ' ἔρ'· κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 Ἐλχθ· ὃν φρεσὶν ἥσι χάρη, καὶ ἐέλπειο νίκην·
 610 Ἀτρεΐδης ὃν, ἐρυσάμην' ἔλφθ· δ' ἔρ' ὄρηλον,
 Ἄλ' ὅππ' Πεισάνδρ'· ὃ δ' ὑπ' ἀπαίδ' ἔλετο καλῶ
 Ἀξίνῳ εὐχάλκον, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 Μακρῷ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὃ μὲν κόρυθ' φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
 615 Ἀκρον ὑπαὶ λόφον αὐτὸν· ὃν προσιόντα, μέτωπον,
 Ῥινὸς ὑπ' ἐρ' πυμάτης· λάκε δ' ὅς' ἐα, τὼ δὲ οἱ ὄσα
 Πὰρ ποσὶν αἰματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 Ἰδνώθη ὃν πεσόν· ὃν λαῖξ ἐν σήθεσι βαίνων,
 Τόχρεά τ' ἐξενάριξε, καὶ δ' ἰχόμην' ἐπ' ἡῦδα·
 620 Λείψετε θίω ἔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπύλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκρόρηλοι αὐτῆς.
 Ἄλλης μὲν λῶβης τε καὶ αἵχ' ἐκ ὀπιδόεις,

- 605 Atrides quidem aberravit, ipseque averfa est hasta :
 Pisander verò scutum Menelai gloriâ-sublimis
 Percussit, neque penitus potuit æs adigere :
 Prohibuit enim scutum latum, fractâque est in extremâ-parte
 Hasta : hic tamen mente suâ gavisus est, & sperabat victoriam.
 610 Atrides autem extracto ense argenteis-clavis-distincto,
 Infilii in Pisandrum ; ille autem sub scuto desumpsit pulchram
 Securim ex-ære-scite-factam, oleaginum insertum-habens manubrium,
 Longum, benè-politum ; uno autem tempore alter alterum assecutus est.
 Utique hic quidem [Pisander] galeæ conum percussit equinis-setis densæ
 615 Summam sub cristam ipsam : ille verò accedentem, in fronte,
 Naso super extremo ; crepueruntque ossa ; atque ei oculi
 Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere :
 Incurvatusque est concidens ; ille autem calcem in pectoribus ponens,
 Armâque interfecto-exiit, & glorians verbum dixit :
 620 “ Relinquetis ita demùm naves Danaorum rei-equestris-peritorum,
 “ Trojani sædisfragi, gravis infatigabiles pugnae :
 “ Alio quidem flagitioque & probro non carentes essis,

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi. *Æn. X, 472.*

Ver. 605. — ἐτράπει' ἔλχθ. Non, à scuto repulsa est ; sed avertit sese, aberravit. De primigenio hoc vocis *Mediæ* usu, vide suprà ad γ, 141.

Ver. 607. Οὔτασεν. Vide suprà ad *ver. 392* ; & ad δ, 140.

Ver. 611. — καλῶν. Vide suprà ad β,

43.
Ver. 612. Ἀξίνῳ — μέτωπον — λάκε δ' ὅς' ἐα.

————— ille securi
 Adversis frontem mediam mentumque
 reducit

Disjicit, & sparso latè rigat arma cerebro. *Æn. XII, 306.*

Non unus hic rei eventus, sed una ferè loquendi ratio.

Ver. 613. — ἐφίκοντο. *Al. ἀφίκοντο.*

Ver. 615. — ὑπ' αὶ λόφον. *Al. ὑπὸ λόφον.*

Ver. 617. — αἰματόεντα. Ita *Barnesius* ex MSS, ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Quibuscumque faciunt MSS *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Tb. Bentleio* collati. Vide suprà ad *ver. 435.* *Al. αἰματόεστε.*

Ibid. — ἐν κονίῃσιν. Vide suprà ad *ver. 508.*

Ver. 620. — θίω. *Al. θά.*

Ver. 623.

- Ἦν ἐμὲ λωθήσαυτε, κακαὶ κύνες· ἔδ' ἐ τι θυμῷ
 Ζηῶς ἐρεβρεμέτω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 625 Ξεινίς· ὅσε πότε ὕμμι Δραφθέροσφ πόλιν αἰπὴν.
 Οἳ μὲν κελιδὴν ἄλοχον ἢ κτήματ' αἰ πολλὰ
 Μάψ' οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῶρ ὁλοὴν βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας Ἀχαιεύς·
 630 Ἀλλὰ ποθὶ χήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἀρηῶ·
 Ζεὺ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι πρὶ Φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἡδὲ Θεῶν· σέο δ' ἐν τάδε πάντα πέλονται·
 Οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβρις ἡσὶ
 Τρωσὶν, ἢ μὴν αἰὲν ἀτάσθαλον, ἔδ' ἐ διώαν·
 635 Φυλόπιδ' ἡρεσάσθ' ὁμοίτ' πολέμοιο.
 Πάντων μὴν κόρη ἐστὶ καὶ ὕπν' ἐ φιλότῃ,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμον' ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδε' ἐξ ἔρον εἶναι,
 Ἦ πολέμα· Τρῶες ἢ μάχης ἀκόρηλοι ἔασιν.
 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὴν ἐντὶ ὄπ' ἡρώος αἱματόεντα
 Συλῆσας, ἐτάροισι δίδω Μενέλα' ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

- “ Quo me violastis, improbae canes: neque quidquam animo
 “ Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
 625 “ Hospitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam.
 “ Qui meam quam-virginem-duxi uxorem & opes multas
 “ Nullâ-injuriam laceffi abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab ipsâ:
 “ Nunc vero in naves cupitis pontum-transcuentes,
 “ Ignem perniciosum jacere, occideréque heroas Achivos:
 630 “ Sed aliquando coërtēbimini impetuosi licet, à pugnâ.
 “ Jupiter pater, sanè te aiunt sapientiâ superare cæteros omnes
 “ Homines atque deos; à te tamen hæc omnia proficiſcuntur:
 “ Cum ita nempe viris gratificeris injuriis
 “ Trojanis, quorum animus semper vi-injustâ-gaudens, neque possunt
 635 “ Pugnâ fatiari omnibus-æquè-gravis belli.
 “ Omnium quidem rerum satietas est, & somni, & amoris,
 “ Cantûsque dulcis, & egregiæ saltationis,
 “ Quarum rerum quidem quis etiam magis appetit desiderium explese,
 “ Quàm belli: Trojani verò pugnæ insatiabiles sunt.
 640 Sic locutus, arma quidem à corpore sanguinolenta
 Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:
 Ipse verò iterum reversus primis-pugnatoribus immixtus est.

Ver. 623. — κακαὶ κύνες.] *Al.* κακοὶ κύ-
 νες. Ut *Barnesius* videtur, rectè. Sed muta-
 to nihil opus. Dictum est enim ad contu-
 meliam.

Ver. 625. — ὅς τε.] *Qui* videlicet —.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] *Nunc* banc gratiam
 rependentes —.

Ver. 629. — κτείνειν δ'.] *Barnesius* ex
 conjecturâ, κτείνει δ'. Quam & præstabilio-

rem appellat *Lectionem*. Sed κτείνειν ἧ, per-
 inde est.

Ver. 638. Τῶν.] *Al.* ὧν.

Ver. 639. — μάχης ἀκόρηλοι]

Bellum importunum, cives, cum —
 Invictisque viris gerimus; quos nulla
 fatigant

Prælia, nec victi possunt abſistere ferro.

Æn. XI, 305.

Ver. 642.

- Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπ' ἄλγῳ Πυλαμνίδεσσι βασιλῆσσι
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πολεμίζων
 645 Ἐς Τροίην, ἔδ' αὖτις ἀφ' ἱκέτο παλῆϊδα γαῖαν.
 Ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκεσσι ἔτασε δακρυῖ
 Ἐγγύθεν, ἔδ' ἔλθ' πρὸ διωήσατο χαλκὸν ἐλάσσειν.
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνεσσι ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπλαινῶν, μήτις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντι ἴδ' χαλκήρε' οἰσόν.
 Καί ῥ' ἔβαλε γλαυκὸν κῆρ' δεξιόν· αὐτὰρ οἰσὸς
 Ἀνικρὺ κῆρ' κύσιν ὥς ὅσον ἐξεπέρησεν.
 Ἐξόμμεσσι δ' καὶ αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἄσποπνείων, ὥς σκώληξ, ὅππῃ γαίῃ
 655 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δευδὲ δ' γαῖαν.
 Τὸν μὲν Παφλαγόνες μετ' ἀλήτορες ἀμφεπένονον.
 Ἐς δὲ φρον δ' ἀνέσαντες ἄγον πρὸς Ἴλιον ἱερὴν
 Ἀχινύμμοι· μὲν δ' ἐσφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων.
 Ποινὴ δ' ἔστι παιδὸς ἐγίνοιτο τεθνηῶτα.

Tunc ei filius infiliit Pylæmenis regis

Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret

645 Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:

Qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit hastâ

Cominus, neque penitus potuit æs adigere:

Retrò igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;

Quocunque circumspiciens, nè quis sibi corpus ære attingeret;

650 Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;

Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta

E regione juxta vesicam sub ossè penetravit.

Subsidens igitur ibidem, charorum inter manus sociorum,

Animam efflans, tanquam vermis, super terrâ

655 Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabátque terram.

Atque hunc quidem Paphlagonum magnanimi circum-occupabantur;

In currum verò collocatum ducebant ad Ilium sacram

Dolentes; intèrque ipsos pater ibat, lachrymas fundens;

Ultio autem nulla filii contigit mortui.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις.] Cod. & Tb. Bentleio collatus, Αὐτὸς δ' ἐξαῦτις.

Ver. 644. — πολεμίζων.] πολεμίζων. Ibid.

Ver. 646. — ἔτασε.] Vide suprâ ad ver. 192; & ad α', 140.

Ver. 649. — χαλκῷ.] MS à Tb. Bentleio collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀνικρὺ.] Quâ ratione, ἀνικρὺ, hic ultimam producat; item γὰρ, ver. 661 & 666; & ὅσοι, ver. 672; & διὲ, ver. 674; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 658. — μετὰ δ' ἐσφι πατὴρ κίε.] Pylæmenes hic, Harpalionis pater, alius est ab illo, qui suprâ occisus narratur, εἰ, 576, ὁμοθυμαδὸν τέτρε, ut ait Eustathius. Non enim

temerè ac fortuitò, negligentérque scripsit Homerus; nec heroûm nomina necesque confinxit, sed ex historiâ memoravit: Vide suprâ ad β', 494. Quominus duo fuerint Pylæmenes, Paphlagonum Duces; nihil sanè impedit. Utrúmne alter Harpalionis pater, avus fuerit alter, uti conjecit Barnesius; incertum. Qui Harpalionis patrem prius occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, — μετὰ δ' Οὐ σφι πατὴρ κίε. Sed sine codicibus nihil mutandum. Nec tam venustè, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' ἔστι παιδὸς —.

Ver. 659. — τεθνηῶτα.] Vide suprâ ad ver. 46.

660 Τῷ δ' ἔπειτα μάλα θυμὸν ἄπο κλαυθμοῖο χολώθη.

Ἐνὶ γὰρ οἱ ἔλω, πολέσιν μὲ Παφλαγόνεσσιν.

Τῷ ὅγε χολώθη προτὶ χαλκήρε' οἷόν·

Ἦν δέ τις Εὐχηνῶρ, Πολυίδος μάνη' υἱός,

Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθίῳ οἰκίᾳ ναίων,

665 Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν, ὅππ'ι νηὸς ἔβαινε·

Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυίδος,

Νέσσω ὑπ' ὀφθαλμῶν φθίδος οἷς ἐν μεγάροισιν,

Ἦ μὲν Ἀχαιῶν νόσιν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·

Τῷ ῥ' ἄμα τ' ὀφθαλμῶν θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,

670 Νέσσον τε συγερῆν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κ' ἔαλ' ὥκα δ' ἔθυμός

Ἦχετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότ' εἶλεν.

ὧς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πρὸς αἰθομένοιο·

Ἐλθε δ' ὅτε ἐπέπυστο Διὶ φίλ', ἔδέ τι ἦδη,

675 Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀρσεσὶ δειόωντο

Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν κ' κῦδ' Ἀχαιῶν

Ἐπλετο, τοῖ' ᾧ γαίηοι' ἔννοσίγαι' ἔειπεν·

Ἦ τρω' Ἀργείας, πρὸς δ' ὅθεν αὐτὸς ἄμυνεν·

660 Ob hunc autem Paris valdè animò, interfectum iratus est;

Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.

Propter hunc igitur is iratus emisit zeratam sagittam:

Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,

Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,

665 Qui planè admonitus de fato suo exitiali, navi tamen vectus-venit:

Sæpè enim ei dixerat senex bonus [vel peritus] Polyidus,

Eum morbo gravi interiturum suis in ædibus,

Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:

Ideò simul gravemque multam [contumeliam] evitabat Achivorum,

670 Morbūque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:

Hunc percussit Paris sub maxillâ & aure: protinus autem animus

Abiit à membris, horrendaque ipsum caligo occupavit.

Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis:

Hæctor autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,

675 Quòd sibi navium ad sinistram cædebantur

Copie ab Argivis; propemodùm autem etiam victoria Achivorum

Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens

Impellebat Argivos, insuperque & robore ipse auxiliabatur:

Ver. 665. "Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν.] Οὐχ ἔμοιγε πρὸς Ἀχιλλεὺς ὁ Εὐχηνῶρ, εἴγε δ' αὐτὸς, εἰδὼς ὅς θανάτῳ, ἔλθον εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ὅππ'ι μακρόν· Εὐχηνῶρ δ' ὅτι τὰ τῷ θανάτῳ ἀφύκτα, καὶ οἰκοὶ ἔμεινον. Eustath.

Ver. 670. — πάθοι.] Α. πάθη.

Ver. 672. — ἄρα.] Porro; proinde; exinde; ut solitum est.

Ver. 673. — δέμας πρὸς.] Διὰ τὸ θεῖον, ἐξ οὐρανοῦ, ἢ φερόμενον ἐκ μακρόθεν. Schol.

inedita, à Tb. Bentleio communicata.

Ver. 675. "Ὅτι.] Vide suprâ ad 4, 537.

Ver. 676. — τάχα δ' ἂν.] Εἰ μὴ ἐμμενέσκει· Nisi tandem admonitus fuisset Hæctor, ver. 725, infra. Schol. inedita, Codicis Harleiani.

Ver. 678. "Ὅτρυν' —, δένει αὐτὸς ἄμυνεν.] Nempe Mare eos cohibuit, nè fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver. 682.

- Ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τείχε' ἐσᾶλτο,
 680 Ῥηξάμεντο Δαναῶν πυκινὰς σίχας ἀπαισίων.
 Ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες ἔ Πρωτεσίλαος,
 Θῖν' ἔφ' αἰλὸς πολιῆς εἰρυμνίαι· αὐτὰρ ὕπερθε
 Τείχε' ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλισσά
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοῖ τε ἔ ἵπποι·
 685 Ἐνθα δ' Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἐλκεχιτώνες,
 Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, ἔ Φαιδιμόεντες Ἐπειοί,
 Σπερχὴ ἐπαΐσσοντο νεῶν ἔχον· ἐδ' ἐδύναντο
 ὦσαι ὑπὸ σφείων φλογὶ ἐκελον Ἐκτορα δῖον·
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690 Ἦρχ' ὑὸς Πεισῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' αὖμ' ἔποντο,
 Φειδάς τε, Στιχίῳ τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίῳ τε.
 Πρὸ Φθίων δ', Μέδων τε, μένιπτόλεμός τε Ποδάρεκς,
 (Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος ὑὸς Οἴλῃος θεοῖο
 695 Ἔσκε Μέδων, Αἴαντός ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀποπατρίδ'· ἀνδρα καλὰκτὰς,
 Γνωτὸν μητρὸς Ἐριώπιδ'· ἦν ἔχ' Οἴλδης·

Sed perstabat Hector, ubi primum portas & murum infilerat,

- 680 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;
 Ubi erant Ajacisque naves & Protefilai,
 Littus ad maris cani subductæ; ac supra
 Murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè
 Acerrimi erant in pugna ipsique viri & equi:
 685 Illic autem Bæoti, & Iæones longis-vestibus induti,
 Locri, & Phthii, & illustres Epei,
 Acriter irruentem, à navibus arcebant; neque tamen poterant
 Repellere à se, flammæ similem Hectorem nobilem:
 Atque Atheniensium quidem selecti stabant primâ in acie; iis autem
 690 Præerat filius Petei, Menestheus; unâque sequebantur
 Phidâsque, Stichiûsque, Biâsque fortis; at Epei præerat
 Phylidêsque Meges, Amphiónque, Draciûsque.
 Ante Phthios autem, Medónque, bellicosûsque Podarces,
 (Ac quidem nothus filius Oilei divini
 695 Erat Medon, Ajacis frater; & habitabat
 In Phylacc, terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
 Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:

Ver. 682. — εἰρυμνίαι.] Ab εἰρύομαι.
 Quæ enim sunt ex verbis in νμαὶ desinenti-
 bus, ea omnia istud ὅ ubique corripunt.

Ver. 686. Φθῖοι.] Φθιώται μὲν, οἱ ὑπὸ
 Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δ' οἱ ὑπὸ Πρωτεσίλαου καὶ Φι-
 λακτίῃ. Eustath.

Ver. 688. — ἐκελον.] Vide supra ad ver.
 53.

Ver. 689. — προλελεμένοι.] Ἐπιλέγδω
 προλελεμένοι, ὡς προλελεμένοι. Eustath.

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης.] Al. Φυλεί-
 δης τε Μέγης τε. Malè. Ut rectè annotavit
 Barnesius. Erat enim Meges, Phylei filius;
 6, 528, 535.

Ver. 693. — μένιπτόλεμός τε Ποδάρεκς.]
 Al. Μενίπτολεμός τε ποδάρεκς. Malè. Nam,
 ut rectè annotavit Barnesius, Homero & ali-
 bi memoratur Ποδάρεκς, non item Μενίπτο-
 λεκς.

Ver. 702.

- Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς ἔφυλακίδαο·)
 Οἱ μὲν πρὸ Φθίαν μελαθύμων φωρηχθέντες,
 700 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μὲν Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' ὄσκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχύς υἱός,
 Ἴσατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίης, ἔδ' ἠβαιόν·
 Ἄλ' ὥς ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιλαίνεον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 705 Πρυμνοῖσιν κερταίοισι, πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐύζοον ἀμφὶς ἐέργη
 Ἰεμῶν καὶ ὠλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης·
 Ὡς τῷ, παρεβασάωτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἄλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἰοθλοὶ
 710 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκῃ ἐξεδέχοντο,
 Ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γέναθ' ἵκητο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μελαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γάρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην μίμνε φίλον κῆρ·

At Podarces, Iphicli filius Phylacidæ erat :)

Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,

700 Naves defendentes, unâ-cum Bæotis pugnabant.

Ajax verò haud omnino, Oilei velox filius,

Abstinebat ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem ;

Sed sicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,

Parem animum habentes, trahunt ; circaque ipsorum

705 Ima cornua, multus erumpit sudor ;

Atque hos quidem jugum solum politum distinet,

Vadentes per fulcum, profcinditque fundum terræ :

Sic isti [*Ajaces*] conjuncti propè-admodum stabant inter se.

Sed Telamonium quidem multique & strenui

710 Viri sequebantur focii, qui ei scutum vicibus excipiebant,

Quando ipsi defatigatiôque & sudor genua occupâisset :

At non Oiliadem magnanimum Locri sequebantur ;

Non enim ipsis in statariâ pugnâ constabat suus animus ;

Ver. 702. Ἴσατ' ἀπ'.] Ἀείσατο.

Ver. 704. — ἄρα.] Ut fieri solet —.

Ver. 707. — τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης.]

Non de nihilo est, quòd codices, in hoc vocabulo “τέμνει,” mendosos esse suspicetur *Barnesius*. Non quòd “Jugum fulcos non “findere solet ;” Nam & Aratorem, & Boves, & Jugum utique, trahendo aratrum, terram secare dixeris, non ineptè : Sed quòd vox τέμνει, & quæ ejusmodi sunt, in Poëmæ epico, (ubi oratio grandis plerunque & sublimis esse debet, atque à sermone vulgari quàm maximè distare,) rarissimè corripiantur ; quòdque *Eustathius*, (qui, ad 3, 87, *Homerum* non τέμνειν, sed τέμνειν, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licèt totam Similitudinem minutatim & per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo nè γὰρ quidem. Non tamen ideo sequendus *Barnesius*,

qui nullis allatis Codicibus, nec ullâ satis idoneâ ratione, de suo edidit, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης. Nec audiendus Scholiastes, qui istud “τέμνει” inficetè admodum exponit, τέμνειναι. Codex *Harleianus*, à *Tb. Bentleio* collatus, habet τιμῆ· & Scholia ibidem inedita, τὸ ἀρότρον ἔσθ' ὀφάνειαν.

Ibid. — ἀρέρης.] Vide suprâ ad 3, 142.

Ver. 708. — παρεβασάωτε.] Vide suprâ ad ver. 46.

Ibid. — ἔσασαν.] Vide suprâ ad μ', 55. Cod. à *Tb. Bentleio* collatus, habet πὰρ βεβασάωτε παρεβασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710. — ἔταροι.] *Al.* ἰτάροι.

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην μίμνε φίλον κῆρ.] Apud *Strabonem*, lib. x. p. 689, *Al.* 449. Οὐ γάρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην ἐρεῖα μέμνηται. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ' σφιν —.

Ver. 716.

- Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας δίκυκλῆς ἔμείλινα δῆρα.
 Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἑὺστροφῷ οἶος αἰώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόθε, σὺν ἔντεσι δαυδαλέοισι,
 720 Μάρεναίῳ Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκιοχερυσῇ.
 Οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· ἔδ' ἐτι χερμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷσιν.
 Ἔνθα τε λδουαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 Εἰ μὴ Πηλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρσείας.
 Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐστι παρσῆρητοισι πιθέσθαι.
 Οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 Τῆνεκα ἔβληθ' ἐθέλεις περὶ δόρυ καὶ ἄλλων;
 Ἄλλ' ἔπως ἅμα πάντας διωήσεται αὐτὸς ἐλθέσθαι.

- Non enim habebant galeas æreas equinis-fetis densas,
 715 Neque habebant clypeos pulchrè-orbiculatos, & fraxineas hastas;
 Sed arcubus & scitè-tortâ ovis lanâ,
 Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps
 Crebrò jacentes, Trojanorum rumpebant phalangas.
 At tunc illi [*Ajasis*] quidem antè, cum armis vario-artificio factis,
 720 Pugnabant contra Trojanosque & Hectorem ære armatum:
 Hi autem [*Locri*] à tergo jacentes, latebant: neque omninò pugnas
 Trojani amplius recordabantur; conturbabant enim eos fagittæ.
 Tum sanè magnâ-clade-acceptâ, à navibus & tentoriis
 Trojani recessissent ad Ilium ventosam;
 725 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans:
 "Hector, à te impetrare-nescis, ut aliorum monitis obsequaris;
 "Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
 "Ideò & consilio vis peritus esse supra cæteros?
 "At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus consequi;

Ver. 716. Ἄλλ' ἄρα.] Sed, quod inermium erat, ἔμείλινα pugna imperitiorum.

Ibid.—ἑὺστροφῷ οἶος αἰώτῳ.] Funda. Ut supra, ver. 559, ἑὺστροφῷ οἶος αἰώτῳ, Σφενδόνη.

Ver. 717.—οἷσιν ἔπειτα.] Al. οἷσι μάλα.

Ver. 719. Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν.] At tunc quidem, juxta istam consuetudinem, —.

Ver. 721.—ἔδ' ἐτι.] Al. ἔδ' ἐτι.

Ver. 722.—συνεκλόνεον γὰρ οἷσιν.] Scholiasti, συνεκλονέοντο, συνελάσαντο. Ut adeo legisse videatur, συνεκλονέοντο γὰρ οἷσιν.

Ver. 728.—περὶ δόρυ καὶ ἄλλων.] Vel, περὶ δόρυ καὶ ἄλλων. Quam Lectionem & præfert Henricus, Sterbanus, propter id quod

suprà legitur, α, 258, Οἱ περὶ μὲν βελῶν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι.

Ver. 729.—ἔπος ἅμα πάντα.—. Ἄλλ' ἄρα μὲν γὰρ ἔδωκε θεός.]

—οὐ πάντες οὖν θεὸς χαρίεντα δίδωσιν Ἀνδράσιν, ἔτε φυὴν, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτ' ἀγορεῦν.

Ἄλλ' ἄρα μὲν γὰρ —————

—ἀσφαλῶς ἀγορεύει.—

Ἄλλ' ἄρα δ' αὖ ἐπὶ ————— Odyss. 9, 167.

Ἄλλ' ἄρα γὰρ αὐτὸς πάντ' ὅππῃσ' αὖτ' ἔβη

τῶν Πύρρον, ἄλλ' ἄρα δ' ἄλλο πρὸς σκεῖν γέρας.

Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὰς δ' ἐβλάσεν κατὰ λῆξ.

— non omnia possumus omnes.

Virgil. Eclog. VIII, 63.

Ver. 731.

- 730 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἄλλω δ' ὄρχησιν, ἐτέρω κίθαριν ἔαιδ' ἄνδρῶν.
 Ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον Ὀδυσσεύς Ζεὺς
 Ἐφθλόν, ὃς δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκησιν ἄνθρωποι,
 Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Πάνη γάρ σε πέρα σέφ' ἀνὴρ πολέμοιο δέδχε·
 Τρῶες δ' ἐμεγάθυμοι, ἐπεὶ καὶ τῆς τεύχε' ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφ' ἑσθλῶν σὺν τούχεσσι, οἱ δ' ἐμάχοντο
 Παυρότεροι πλεόνευσεν, κεδναοθέντες καὶ νῆας.
 740 Ἄλλ' ἀναχασάμεν καλὴ ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ὑπὸ φρεσὶ καίμεθα βελήν·
 Ἡ κεν ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμῳ κρεῖττον, ἢ κεν ἐπεισῶ
 Παρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἢ γὰρ ἔγωγε
 745 Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ὀπποσέσων Ἀχαιοί

- 730 " Alii enim tribuit Deus bellica opera ;
 " Alii autem artem saltandi, alii citharam & cantum ;
 " Alii verò in pectoribus posuit mentem late-sonans Jupiter
 " Prudentem ; cuius quidem, multi fructum-percipiunt homines ;
 " Quin & urbes servat ; præcipue autem ipse, qui habet, ejus utilitatem novit ;
 735 " Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
 " Undique enim te circum, corona belli flagrat ;
 " Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
 " Alii quidem subducunt-se cum armis, alii verò præliantur
 " Pauciores contra-plures, dissipati circa naves.
 740 " Quin tu, retrocedens voca huc omnes proceres :
 " Deinde verò de summâ rerum inire-poterimus consilium ;
 " Utrumne in naves multa-transfra-habentes irruamus,
 " Si quidem velit Deus largiri victoriam ; an verò jam deinceps
 " A navibus abeamus illæsi. Certè enim equidem
 745 " Timeo, nè hesternum rependant Achivi

Ver. 731. Ἄλλω δ' ὄρχησιν, ἐτέρω κίθαριν ἔαιδ' ἄνδρῶν.] Apud Lucianum παρ' ὄρχησιν, ἔαιδ' ἄνδρῶν.

Ἄλλω δ' ὄρχησιν, ἐτέρω κίθαριν ἔαιδ' ἄνδρῶν. Cæterum nonnulli totum hunc versiculum suppositum existimant. ὁ δὲ γὰρ, ὡς ἀχρεοῖς τὸ ἐπὶ τῷ 4. Ὁμοεικὲς ἐννοίαν· ἢ ὁ σκοπὸς ἔστι ἐν μὲν, Ἀνδρῶν συσκευῆναι φρονήσας. Eustath.

Ver. 732. — τῶν.] Al. τῶν.

Ibid. — Ὀδυσσεύς.] Vide suprâ ad 4, 175.

Ver. 734. — πόλεις.] Al. πόλεις, πολί-
 ται.

Ibid. — μάλιστ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Dna Dacier vocem αὐτὸς, ad ipsum Ἰουετ re-
 fert. Rectius, ut opinor, Eustathius : Τῆς
 μὲν (ἀνδρείας,) τὴν σιμὸν ἐχέσης ἄλλως ἐν τῷ

σάξεν ἐτέρως, —. ἢ ὁ Νόστος, καὶ μὴ
 τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἔσται αὐτῶν ἐχθρῶν
 σης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωσκόν.

Ver. 735. — ἀριστα.] Al. ἀριστα.

Ver. 736. — δέδχε.] Flagrat ; non, flag-
 rabat. Nam præteritum istud (quod appella-
 lant Grammatici) perfectum, semper indica-
 præsens tempus rei perfectæ : Ideoque à Græ-
 cis aptè appellatur παρακείμενον· quia Tem-
 poris isti, quo aliquid rerum fiat, adjacet ni-
 mirum Tempus quo id factum demum fit.
 Vide suprâ ad 4, 37.

Ver. 737. — Τρῶες δ'.] Al. Τρῶες δ' αὖ.
 Sed nihil opus. Vide ad 4, 51.

Ver. 741. Ἐνθεν δ' αὖ.] Ἐνθεν δ' αὖ, M9
 à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 745. — μὴ τὸ χθιζὸν ὀπποσέσων Ἀ-
 χαιοί
 D

Χρεῖται, ἐπεὶ πρὸς νηυσὶν ἀνὴρ αἶψα πολέμοιο
Μίμνῃ, ὃν ἐκέτι πάγχυ μάχης χήσεσθ' ὅτω.

Ὡς φάτο Πηλεδάμας· ἄδ' ἔκ' ἔορε μῦθον ἀπὴμων·

Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τούχεσιν ἄλτο χαμάζε·

750 Καί μιν Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πηλεδάμα, σὺ μὲν αὐτῷ ἐρύκακε πάντας αἰεῖσας·

Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι, ἔ' ἀνιόω πολέμοιο·

Αἶψα δ' ἐλδύσομαι αὐτίς, ἐπὶν ἔν τοις ὀπιτεῖλω.

Ἡ ῥα, καὶ ὡς μὲν ἔρεϊ νιφόμενι ἐοικώς,

“ Debitum; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnae

“ Manet, quem non amplius omnino à pugna cessaturum puto.

Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:

Continuò igitur è curribus cum armis defiliit in terram,

750 Et eum edita-voce verbis velocibus allocutus est:

“ Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortissimos:

“ At ego illuc ibo, & occurram praelio:

“ Protinus autem revertar, postquam diligentèr illis mandata-dedero.

Dixit; & impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,

χαιοὶ Χρεῖται.] Vulgati habent ὀπιτεῖλω.]

Sed Barnesius ex Eustathio edidit, ὀπιτεῖλω-

ται· ejusque rei rationem ita reddit. “ Edi-

“ tiones Basileensis & Romana Eustathii, τὸ

“ ὀπιτεῖλω] aperte præferunt, in Textu

“ pariter & in παλαιολογίαις. Eustathius,

“ fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48;

“ Τὸ ὅ, ὀπιτεῖλω] τὸ χιζὼν χεῖται· τινὲς

“ μὲν γράφουσιν ὀπιτεῖλω]· ἕκαστον] ὅι

“ σοφοί, ἀλλὰ θέλωσιν εἶναι ὀπιτεῖλω]· αὐτὸ

“ τὸ ὀπιτεῖλω]· ἔργον σαθὲν ὀπιτεῖλω]-

“ σιν ἢ λήψον]. Eandem lectionem τὸ ὀπι-

“ τεῖλω] repetit, fol. 950, lin. 18. Ita

“ Iliad. χ', 350; Στάσις· ἐπὶ τῷ ἐργῷ· α-

“ ποινά. Ita α', 232, Χρυσὸς ὅς τις ἐφί-

“ ρεν δέκα πᾶν' αὐτὰ τὰ πάντα· Ubi Eustathius,

“ fol. 1479, lin. 29, Τὸ ὅς τις, ἀλλ' ὅ

“ σαθὲν, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ

“ ἴδωσιν] τὸ σαθὲν τυχὸν ἐρρωμένους· Ἐκ

“ τῆς ὅ, πρὸς τῶν, τὸ, χιζὼν ὀπιτεῖ-

“ σω] χεῖται, ὡς προσημειώθη]. Καὶ, με-

“ τασθῆναι, ἐν ὀπύοντι, τὸ μεταλλάξαι εἶ-

“ ρη] μεταφορικῶς, Odyss. δ', 612. Hes-

“ cychius, ὀπιτεῖλω], ὀπιτεῖλω]. σαθ-

“ μὲν γὰρ ἀπεδίδουσαν. — Harpocration,

“ ὀπιτεῖλω]· ἀπὸ τῆς, πρὸς σαθὲν πα-

“ ραλασθῆναι· Δημοφρόνης. Idem serè Brev.

“ Scholia, [ἀπὸ τῆς σαθὲν δεδανεικότες.]

“ Et Etymolog. magn. voce Στάσις· — τὸ

“ γὰρ ὀπιτεῖλω], αὐτὸ τὸ, ὀπιτεῖλω]. His

“ adde Porphyrium. Ζητήματα. Ὀμηρικ. 25; Κέ-

“ χρε] τὴν ἀπὸ τῆς σαθὲν διαμετρούσας, ἢ ὅτι τὴν,

“ ἀπὸ μὴ τὸ χιζὼν ὀπιτεῖλω] [ita Editi,

“ sed necesse est scripserit Porphyrius ὀπι-

“ τεῖλω]· Ἀχαιοὶ χεῖται]. — ὅς· ἐν

“ ζυγῷ ἴσων ἐπὶ σῶντες, ὅς ὀπιτεῖλω]· ὀφλημα,

— σῶντες τὸ χεῖται. Porro, medio in

vocabulo ὀπιτεῖλω], non rectè producitur

istud ὅ. Denique licet eandem in sententiâ

vim habeat horum vocabulorum utrumque;

tamen facilius creditur est, verbum usitatus

ὀπιτεῖλω], ex inusitatiori ὀπιτεῖλω] ortum

esse, quàm è contrario ex usitatiori inusita-

tius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746. — πρὸς νηυσὶν ἀνὴρ αἶψα.] Vi-

de suprâ ad ver. 324.

Ver. 748. — ἄδ' ἔκ' ἔορε. Sed hoc, le-

viculum.

Ver. 749. — ἐξ ὀχέων.] Sunt qui Poëtam

hîc reprehendant, tanquam oblitum manda-

torum quæ suprâ memoraverat, μ', 81--85.

Sed facile intelligi potest, Hectoris currum,

post effractas fores, exuperatumque murum

atque vallum, cum interjecto aliquo inter-

vallo ita secutum, ut tamen plerumque staret

ὅπιθεν μάχης ἡδὲ πολέμοιο, ξ', 430. Reli-

qui certè currus, extra murum atque vallum

usque permanebant (ὅ, 3;) Ut rectè annota-

vit Porpius.

Ibid. — ἄλτο χαμάζε.] Vide suprâ ad γ', 29.

Ver. 754. — ὅρεϊ νιφόμενι.]

— Tanaimque nivalem.

Virg. Georg. IV, 517.

Similitudo hîc desumpta, partim ex corpo-

ris proceritate & robore, partim ex galeæ

splendore, & albitudine cristæ. Cæterum,

quâ ratione ὅρεϊ hîc ultimam producat; item

Ἀλέξανδρον, ver. 766; vide suprâ ad α', 51.

Denique, quâ analogiâ vox νιφόμενι, quæ pri-

mam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ pri-

mam producit; vide suprâ ad α', 338; & ad

μ', 280.

Ver. 757.

- 755 Κεκληγώς, Ἀλλ' ὃ Τρώων πέτετ', ἡδ' ὀπικέων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδῳ ἀγαπήνορα Πηλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσβύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορὸς ἐκλυον αὐδὴν.
Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἀνακλῖθ',
'Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, & Ἄσιον Ὑρτάκῃ υἱόν,
760 Φοῖτα ἀνὰ προμάχῃς διζήμεθ', εἴ πῃ ἐφύροι.
Τὴς δ' ὄρε' ἐκίετο πάμπαν ἀπήμονας, εἰδ' ἀνολέθρας.
'Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ὑπὸ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Οἱ δ' ἐν τέχεσσι βέβλημενοι, ἐτάμενοι τε.
765 Τὸν δ' ἰδὼν ὄρε' μάχῃς ἐπ' αἰσέρεα δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνοντ' ἐτάρας, & ἐποτρύνοντ' ἀμάχεσσι.
'Ἀλλ' ὃ ἰσάμεθ' προσέφη αἰχρῶς ἐπέεσσιν.
Δύσπαρ, εἰδὼς αἰετὴν, γυναιμανὲς, ἠπεροπώτα,
770 Πῶ τοι Διήφοβός τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἀνακλῖθ',
'Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἡδ' Ἄσιος Ὑρτάκῃ υἱός;
Πῶ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα καὶ ἄκρης

- 755 Inclamans, perque Trojanos volabat, & per socios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amanter Polydamanta
Omnes ocyus-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
At Hector Deiphobumque, vimque Heleni regis,
Asiademque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium,
760 Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-possset.
Hos autem invenit non jam prorsus illæfos, neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminens cominusque vulnerati.
765 Verum statim invenit pugnae ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ-comas,
Animos-addentem sociis, & incitantem ad pugnam:
Prope autem stans, eum allocutus est probrois verbis:
" Infauste-Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor,
770 " Ubi tibi Deiphobusque, visque Heleni regis,
" Asiadéque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?
" Ubi verò & Othryoneus; nunc periit tota à culmine

Ver. 757. — αὐδὴν.] *Al.* αὐδῆς.
Ver. 758. (& infra, ver. 770,) βίην θ' Ἑλένοιο.] Simili planè loquendi ratione, ac, in linguis recentioribus, *regia majestas ipse scilicet Rex est, & divinitas ipse Deus.*
Ver. 759. — Ἀδάμαντα.] Vide supra, ad ver. 560.
Ver. 761. — εἰδ' ἀνολέθρας.] Ἡ δὲ φάσις τῇ ἐκείνῃ ποτὲ τὸ μὲν ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλεονέκτην. *Hermogenes* ἀπὸ μὲν δὲ δυνάμει, c. 37. Vide supra ad α', 330.
Ver. 766. — Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο.] Vide supra ad ε', 355.

Ver. 767. Θαρσύνοντ'.] Vide infra ad ver. 823.
Ver. 769. Δύσπαρ.] Vide supra ad γ', 39.
Ver. 771. — Ἀδάμας.] Vide supra ad ver. 560.
Ver. 772. — νῦν ὦλετο πᾶσα καὶ ἄκρης.] *Al.* κατὰ κρῆς.

— ruit alto à culmine Troja.

Æn. II, 290.

— sternitque à culmine Trojam.

Ibid. 603.

- Ἴλιον αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 775 Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναιτίον αἰτιάσασθαι,
 Ἄλλοτε δὴ πολεῖ μάλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 Μέλλω, ἐπεὶ εἴδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείναί το μήτηρ·
 Ἐξ ἧ γὰρ ᾤσα νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
 Ἐκ τῆς δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 780 Νωλεμέως· ἔταροι γ' κατέκταναν εἰς σὺ μέγαλλας·
 Οἷω Διήφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἀνακλῆ,
 Οἵχεσθον, μακρῆσι τεύχεσσι γυγχεῖσιν,
 Ἀμφοτέρω κ' χεῖρα· Φόνον δ' ἔμυνε Κρονίων.
 Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κερδὴ θυμὸς τε κελεύει·
 785 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', εἴδε τι φημί

- “ Ilios alta ; nunc te certa *manet* gravis perniciēs.
 Illum autem vicissim allocutus est Alexander divinâ-formâ-præditus :
 775 “ Hector, quoniam tibi animus est infontem culpâre,
 “ Alias fortè magis cessare à prælio
 “ Potueris, cum neque me prorsus imbellem genuerit mater :
 “ Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,
 “ Ex eo hic permanentes congregimur cum Danaïs
 780 “ Indefinenter : socii autem cæsi sunt ii, quos tu requiris.
 “ Duo-soli, Deiphobusque, vitque Heleni regis,
 “ Abierunt, longis faucibus hastis,
 “ Ambo manum ; eadem autem arcebat Saturnius.
 “ Nunc verò duc, quò te cor animusque jubeat :
 785 “ Nos enim paratissimis-animis sequemur, neque omninò puto

Ver. 775. — ἀναιτίον αἰτιάσασθαι.] Malè hic Eustathius σημείωσαι, ὅτι εἰς τὴν Ἀχιλλεύου ἡθὺς ἀνόμιον πρὸς Ἐκτόρα, εἴγε ἢ αὐτὸς “τάχα κεν ἀναιτίον αἰτιάσασθαι” ἄ, 653. Istud enim reverà erat Achillis ἡθὺς· “Οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, εἴδ' ἀγανόφρων, Ἀλλὰ μάλα ἐμμεμαῶτες” ὅ, 467. At Hector ubique indolens atque ingenio mansuetus, & γλυκύθυμος describitur ; licet Paridem, in re & loco opportuno, acrius nonnunquam, non sine causâ reprehenderit. Quare multo adhuc pejus Dna Dacier, & Porpius ; qui Hectorem hic injustum, violentum, & iracundum depingunt : Ac si ipse suâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinaciâ, fortissimos Suorum perdidisset ; quorum mortem Paridi, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hac in parte à reprehensione non absuit,) quàm ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776. — ἐρωῆσαι πολέμοιο.] MS à Tb. Benleio collatus, ἐρωήσεν πολέμοιο. Vir doctissimus Hen. Stephanus, propter præ-

cedentem syllabam longam scribendum hic contendit πολέμοιο. Ipse tamen, ut rectè observavit Berglerus, edidit, ὁμοίως πολέμοιο, ὁ, 670. Atque in πτόλις πολέμοιο, & similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpè abundat litera, gravioris Soni causâ. Quod idem in πρὸς τι frequentè factum, Stephanus ipse iudicio candido hunc ad locum observavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ εἴδ'.] Pronunciabatur ἐπ' εἰς vel ἐπειὺδ', duabus syllabis. Vide suprâ ad εἰ, 349 ; & ad εἰ, 533.

Ver. 778. Ἐξ ἧ γὰρ.] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissimè reticetur. Aliàs fortè culpandus fuerim ; At Nunc certè in reprehensionem non incurri : NAM ex quo —.

Ver. 781. — βίη θ' Ἑλένοιο.] Vide suprâ ad ver. 758.

Ver. 785. — ἐμμεμαῶτες.] Vide suprâ ad ver. 46. Item ad αἰ, 265 ; ad β', 818 ; ad ζ', 464.

Ibid. — εἴδε τι.] Al. εἴδε τι. Al. εἴδε τι.

- Ἀλκῆς δόδῃσεσθ, ὅση δυνάμεις γὰρ πάρεσι.
 Πὰρ δυνάμιν δ' ἐκ ἑσσι ἐ' εὐσύνῃον πολεμίζειν.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖ φρένας ἥρωος.
 Βᾶν δ' ἱμῶν, ἐνθα μάλισα μάχη ἐ' φύλοπις ἦεν,
 790 Ἀμφί τε Κεβερόνῃν, καὶ ἀμύμονα Πηλεδάμαντα,
 Φάλην, Ὀρθαῖόν τε, ἐ' ἀντίθεον Πολυφοίτην,
 Πάλλῃον τ', Ἀσκανίον τε, Μόρυν θ' ἢ Ἰπποτίων.
 Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐλθὼντες ἦλθον ἀμοιβοί.
 Ἦοι τῇ προτέρῃ· τότε ἢ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθ.
 795 Οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι αἰέλλῃ,
 Ἦ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 Θεπεσίων δ' ὁμάδῃ αἰὲλ μίσγεσθ, ἐν δὲ τε πολλὰ

“ Virtutem te desideraturum, quantum quidem in nobis virium fuerit :

“ Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.

Sic fatus, flexit fratris animam heros :

Perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & praelium erat ;

- 790 Ubi erat Cebrionesque, & eximius Polydamas,
 Phalces, Orthæusque, & divinus Polyphætes,
 Palmyisque, Ascaniûsque, Morysque, filii [vel filius] Hippotionis ;
 Qui ex Ascaniâ glebosâ venerant suis-vicibus
 Die præcedenti ; tunc verò Jupiter eos impulit ad pugnam.

- 795 Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,
 Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
 Immanique cum tumultu mari misceantur, insurguntque multi

Ver. 787. — πολεμίζειν.] Stephanus, πολεμίζειν. Vide suprâ ad ver. 776.

Ver. 789. Βᾶν δ' ἱμῶν, ἐνθα μάλισα]

ruit ad — ubi plurima fuso

Sanguine terra madet, stridentque hastilibus auræ. Æn. XII, 690.

Ver. 792. — ἢ Ἰπποτίων.] Vulgati habent, ἢ Ἰπποτίων. Sed scribendum, ut opinor, cum Barnesio, aut ἢ, aut ἢ· nē syllaba videlicet circumflexa corripiatur. Strabo citat,

ἢ Ἰπποτίων,

Μυσῶν ἀγχιμάχων ἡγήτορα.

Lib. 12. p. 847. al. 565.

Quo magis mireris Barnesii levitatem ; qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἰπποτίων· κατέκλεα, ξ', 514. “ in eodem Versu Ἔ “ Fato, ut Fratres potiùs quàm ut Filium “ Ἔ Patrem ” conjunctos ; ideò & hîc, pro Μόρυν θ' ἢ Ἰπποτίων, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἰπποτίων. Quasi verò Pater Ἔ filius non tam interfici simul potuerint, quàm bini Fratres.

Ver. 793. “ Οἳ ῥ' ἐξ.] Strabo, loco jam citato, legit Οἳ ῥ' ἐξ. Quæ, quantum ex

analogiâ quidem judicio, & probabilior est Lectio.

Ibid. — ἀμοιβοί.] Διαδοχῇ τινι βοηθείας.

πολέμια διάδοχοι, τοῖς προτέρῃς ἴσται.

Ἦ ἀμειβόμενοι Πριάμοι, ὑπὲρ ὧν αὐτοῖς ἐπεκέρχοντο τοῖς Φρυγί τοῖς, αἳ ἐν τῇ γ' ῥαφωδίᾳ εἴρη. Eustath.

Ver. 795. — ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι αἰέλλῃ, —] Ἐπαναίῳ καὶ ἐνταῦθα παρὰ πολλοὶ ἐν τοῖς μάλισα. — δηλοῖ ὅτι πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἥχου ἡ πολέμων ἐπέλθουσιν. Eustath.

Ver. 796. “ Ἦ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς.] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ. Eustath. Ἀντὶ τούτου, μετὰ βροντῆς. Schol. Quod si verum est, quidni (obsecro) & scribere potuisset Homerus, “ Ἦ ῥά μετὰ βροντῆς. — ? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eadem utique origine ac tonitru ipsum, natum.

Ver. 797. — ἐν δὲ τε πολλὰ.] Al. ἐνθα τε πολλὰ. Quod & laudat Barnesius. Sed minus rectè. Melius enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hîc jam describitur, oriundos.

- Κύμαλα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Κυρήα, Φαληρέωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 800 Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι δ' ἄλλοι, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 Χαλκῶ μαρμαίροντες αἶμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἐκλῶρ δ' ἡγείτο, βροτολοισγῶ ἴσθ' Ἀρηί,
 Πελαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν αἰσίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 805 Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
 Πάνη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
 Ἀλλ' ἔσ' σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας ᾧ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάδων·
 810 Δαιμόνιε, χερδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ἔτως
 Ἀργείους; ἔτοι τι μάχης ἀδανήμονες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 Ἦ θὴν πᾶσι θυμὸς ἐέλπετ' ἐξαλαπάξειν

- Fluctus æstuantēs multo-strepitu-resonantis maris,
 Tumidi, spumâ-albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii :
 800 Sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii,
 Ære coruscantes cum ducibus sequebantur :
 Hector verò præibat, hominum-perniciæ par Marti
 Priamides ; & ante se tenebat scutum undique æquale,
 Pellibus densum ; multum autem super-inductum-erat æs :
 805 Circûmque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
 Quoquo-versum verò circum phalangas tentabat pedem-inferens,
 Si quo-modo sibi cederent sub clypeo-progredienti :
 Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
 Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens :
 810 “ O bone, propius-accede : cur territas ita
 “ Argivos ? nequaquam pugnae imperiti sumus,
 “ Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
 “ Sanè quidem tibi animus sperat direpturum te esse

Ver. 798. Κύμαλα παφλάζοντα, — φα-
 ληρέωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλ-
 λα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέριον ποιῶν, εὐδοκί-
 μῳ. — ποιῶν ᾧ ἐν τοῖς εὐδοκίμοις εἰκόσιν
 ὅτι ἡδ' ἀψύχων ταῦτα.

Κυρήα, φαληρέωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ',
 αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινέμενα γὰρ, ἢ ζῶντα, ποιῶν πάντα. [ubi
 notandum Aristotelem voce mediâ, κινέμενα,
 eas proprie dixisse res, quæ se ipsæ moue-
 ant.] Rhetoric. lib. 3. c. 11. Cæterum
 de eo artificio, quo Poeta versûs sui nume-
 ros, verborumque ipsorum sonum, ad rei
 dicendæ naturam exegerit ; vide suprà ad
 γ', 363.

Ver. 803. Πελαμίδης.] Vide suprà ad α',
 398.

Ibid. — πρὸ ἔθεν.] Al. πρὸθεν.

Ver. 805. — κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆ-
 ληξ.] Ὅθεν ἴσως ἢ “ κορυθαίολος ” ἢ “ κο-
 “ ρυθαῖξ ” λέγετ'. Eustath. Id quod cum
 Porphyrio facit, qui αἶολον non varium, sed
 mobile, semper significare contendit. Vide
 suprà ad β', 816.

Ver. 809. — βιβάδων.] Al. βιβά-
 ζων.

Ver. 811. — ἔτοι τι μάχης ἀδανήμονες εἰ-
 μὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι.]

— non me tua fervida terrent
 Dicta, ferrox ; Dii me terrent, & Ju-
 piter hostis.

Æn. XII, 894.

Ver. 814.

- Νῆας, ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰς ἡμῖν.
 815 Ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλιν ὑμῖ
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν αἰδῶσά τε, περθομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημι χρεὶν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων
 Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Θάσσοντας ἰσθίων ἔμμεναι καλλιτέλῃας ἵππους,
 820 Οἷ σε πόλινδ' οἶσσι, κονίοντες, πεδίονο.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπιατ' δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ὅππ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
 Θάρσσω· οἶωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Αἴαν ἀμαρλοεπὲς, βεγάζει, ποῖον ἔειπες;
 825 Αἶ γ' ἐγὼν ἔτω γε Διὸς παῖς Αἰγιόχοιο
 Εἴην ἡμᾶτα πάντα, τέκερ δὲ με πόντια Ἥρη,
 Τιοίμην δ' ὡς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
 Ὡς νῦν ἡμέρῃ ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ'· ἐν γὰρ σὺ τοῖσι πεφύσσαι, αἴκε ταλάσσης
 830 Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χεῖρα λειριόεντα
 Δάσσει· ἀτάρ Τρώων κορέεις κύνες ἢ δ' οἶωνός

- “ Naves; in-promptu autem manus ad repellendum sunt & nobis.
 815 “ Ac sanè longè antè bene-habitata urbs vestra
 “ Manibus nostris captâque, excisâque erit.
 “ Tibi verò ipsi aio *tempus* instare, quando fugiens
 “ Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,
 “ Velociore accipitibus ut sint tui jubis-pulchris-comantes equi,
 820 “ Qui te ad urbem ferant, pulverem-excitantes per campum.
 “ Sic ei locuto supervolavit dextra avis,
 “ Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,
 “ Confirmatus augurio: At respondit tamen illustis Hector:
 “ Ajax blatero, ingens-&-hebes, quid dixisti?
 825 “ Utinam enim ego ita sanè Jovis filius Ægiochi
 “ Essem dies omnes, peperissetque me veneranda Juno,
 “ Honorarer autem sicut honoratur Minerva & Apollo:
 “ Ut jam dies hæc malum fert Argivis
 “ Omnibus prorsus; tuque inter illos occidêris, si ausus fueris
 830 “ Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
 “ Lacerabit: Ac Trojanorum saturabis canes & alites

Ver. 814. — ἄφαρ δὲ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰς ἡμῖν.]

totidem nobis animæque manusque. Æn. X, 376.

Ver. 815. — ὑμῖν.] Al. ὑμῖν.

Ver. 818. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad 4, 398.

Ver. 819. — ἰσθίων.] Vide suprâ ad ver. 62.

Ver. 823. Θάρσσω· οἶωνῷ.] Quâ analogiâ vox θάρσσω, quæ mediam corripit, deducta sit ex θαρσύνω, quæ eandem

producit; vide suprâ ad 4, 338; & ad 4, 208.

Ver. 824. — ἀμαρλοεπὲς.] *Impropria* & *supervacua* effutens. Cujus contrarium, ἄφαρμαρλοεπὲς, γ', 215, ita reddit Quintilianus; *propriam*, (id enim est, non errare verbis,) & *carentem supervacuis eloquentiam*. Lib. 12, cap. 10.

Ver. 828. — φέρει.] Al. φέρει.

Ver. 831. — Τρώων κορέεις κύνες ἢ δ' οἶωνός.] Al. κορέεις.

Δημῶ καὶ σάρεσσι, πεσὼν ὑπὲρ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο

Ἦχῃ θεαπεσίῃ, ὑπὲρ δ' ἰαχε λαὸς ὄπισθεν·

§ 35 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ὑπὲρ ἰαχόν, εἰδ' ἐλάθοντο

Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμμενον Τρώων ὑπὲρ ἰαχῆς ἀείδοντες·

Ἦχῃ δ' ἀμφοτέρων ἱκέτ' αἰθέρα, ἣ Διὸς αὐγὰς.

“ Pinguetie & carnibus, prostratus ad naves Achivorum.

Sic utique locutus præibat: Illi verò simul sequebantur

Clamore cum immenso, acclamabant autem & copiae à-tergo.

§ 35 Sed & Argivi ex-alterâ-parte acclamabant, neque obliviscebantur

Fortitudinis, sed manebant Troïum invadentes fortissimos.

Clamor autem utrorumque pervenit-ad æthera, & Jovis lucidas-domos.

—— canibus data præda Latinis,

Alitibusque jaces. — *Æn.* IX, 485.

Ver. 837. — Διὸς αὐγὰς.] *Barnesius* scri-
bendum conjicit, αὐλάς· quia nimirum,

Odysf. 8, 74, legitur Ζηνὸς — αὐλάς.

Sed αὐλάς, in plurali, apud *Homerum* non
occurrit.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ΄,

ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ξ΄.

ἈΓαμέμνων Συμπαράλαβὼν τῆς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξενον ἐπὶ τῷ πολέμῳ. Ἦρα δ', ἣ κετὸν λαὸν ἔσχατ' ἔφ' Ἀφροδίτης, κατέχευε, ἔ, τὸ ὕπνου πείσασα, κοιμίζει τὴν Δία. Ποσειδῶν δ' τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόβος γίνετ' ἢ Τρώων. Αἴας δ' λίθῳ βαλὼν Ἑκτορα πλῖστον· ὃ δ' ἀνταγών αἶμα, λειποψυχεῖ. Ἀριστομένης δ' καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξι, Κρονίδην λέχεσσι παρέπαφεν ὕπνος, ἰδ' Ἦραν.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμψης,
Ἄλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ πῶρ' ἐν νηυσὶ βοή θάλαρ' αἰζηῶν.
5 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμαὶ λοίεσθ' εὐπλόκαμον Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λύσῃ σπὸν βρότον αἰμαλόντα·

Nestorem autem non fugit clamor, bibentem licet ;
Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est :
“ Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint hæc opera :
“ Solito-major sanè ad naves clamor florentium ætate juvenum.
5 “ Verùm tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,
“ Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
“ Calefaciat, & abluat tabum sanguinolentum :

Ver. 1. Νέστορα δ' — πίνοντα.] Con-
nectitur cum eo quod suprà narratum est, λ',
617, &c.

Ibid. — ἔλαθεν ἰαχὴ.] Quâ ratione, ἔλα-
θεν, hîc ultimam producat ; item εὐπλόκα-
μος, ver. 6 ; & παμφαῖνον, ver. 11 ; vide
suprà ad α', 51.

Ver. 3. — τάδε ἔργα.] Cod. Harleian. à
Tb. Bentleio collatus, πῶδε ἔργον.

Ver. 5. — καθήμενος.] Al. παρόντων-
ος.

Ibid. — αἶθοπα οἶνον.] Vide suprà ad α',
462.

Ver. 9.

- Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα ἔσομαι ἐς πειλοπύ.
 ὦς εἰπὼν, σάκε' εἴλε τεύχε' ἔχ' ἔχ',
 10 Κεῖμα' ἐν κλισίῃ, Θρασύμειδε' ἵπποδάμοιο,
 Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀπὶ δα παλῆος ἐοῖο.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔχ' ἀκαχμήον ὅξ' ἔχ' χαλκῷ.
 Στῆ δ' ἐκ τὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον αἰεκές,
 Τὸς μὲν ὀρνομήνας, σὺν δ' ἡ κλονέοντος ὀπίσθε
 15 Τρωῶας ὑπερβύμας· ἐρέειπτο δ' αἰχμῇ Ἀχαιῶν.
 ὦς δ' ὅτε πορφύρε' πέλας μέγα κύματι κωφῷ,
 Ὀσόμενον λιγέων ἀνέμων λαίηρεθ' ἐκλάθαι
 Αὐτῶς, ἃ δ' ἄρα τε προκυλίνδε' ἔδετέρωσε,
 Πρὶν τινα κεκρυμμένον καλαβήμεναι ἐκ Διὸς ἔρον·
 20 ὦς ὁ γέρον ὤρμαινε, δαΐζόμεν' ἔχ' θυμὸν
 Διχθαδί· ἢ μὲθ' ὁμίλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 Ἥε μὲν Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμήνα λαῶν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοῶσατο κέρδιον εἶναι,

“ At ego consensâ adtutum cognoscam speculâ.

Sic fatus, scutum sumpsit affabrè-factum filii sui,

- 10 Jacens in tentorio, Thrasymedis equum-domitoris.

Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris sui.

Sumpsit porro & validam hastam, præfixam acuto ære:

Stetitque extra tentorium: protinusque inspexit rem indignam,

Hos quidem turbatos, illos verò turbantes à-tergo,

- 15 Trojanos utique ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum,

Ut verò quum nigrescit pelagus magnum undâ tacitâ,

Præsentiens stridorum ventorum celeres motus

Nullo-effectu, neque videlicet provolvitur in-hanc-vel-illam-partem,

Antequam aliquis certus descenderit à Jove ventus:

- 20 Sic senex secum agitabat, distractus animo

Bifariam; utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,

An ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum.

Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,

Ver. 9. — ἐχ' ἔχ'.] *Al.* ἐοῖο. Nempe ex ver.
 11, infra. Haud satis venustè: Non enim
 auribus placent tres versus perpetui, ὁμοιό-
 ληλοι.

Ver. 11. — ὁ δ' ἔχ' ἀπὶ δα παλῆος ἐοῖο.]
 Πιθανῶς ὁ νέος εἰσὶν ἐχ' ἀπὶ δα παλῆος ἐοῖο.
 σὴ ἀπὶ δα παλῆος ἐοῖο. ἀπὶ δα παλῆος ἐοῖο.
 τῆς, 3, 191;

Ἀλλ' ἐφομαζέειτον, ἢ ἀπὶ δα παλῆος ἐοῖο.
 ἄλλω ἄλλω

Ἀσπίδα Νεσσορίων, τ' νιῶ κλέος ἐρᾶν
 ἢ κέ,

Πᾶσαν χρυσέην ἔμειν, καὶ τῆς τε ἢ
 αὐτῆς. *Schol.*

Ubi notandum, αἰεὶ & ἢ κέ scriptum, pro
 eo quod vulgò legitur, ὅρα & ἢ κέ.

Ver. 16. — ὅτε πορφύρε' πέλας μέγα κύ-
 ματι κωφῷ, — Αὐτῶς.] De prosodiâ voca-
 bulorum πορφύρε' & πορφύρε', vide supra

ad α', 338. Κύματι κωφῷ, illud est quod
 dicunt Latini, cæco volvente fluctu. Cæte-
 rum de toto hoc loco *Scaliger*, erga Home-
 rum plerumque iniquior: “ Mirificè sanè
 “ *Homerus surdum fluctum dicit, & colo-*
 “ *rem tantum assignat mari purpureum, non*
 “ *autem μαρμαρυγᾶς, αὐτοχόιστον, αὐτοφα-*
 “ *γον, ut alibi. Et dixit, αὐτῶς. Latine*
 “ *dicas eleganter, Tantum; id est, nihil*
 “ *præterea.*” *Poëtic. lib. 5. cap. 3.*

Ver. 18. — ἐδέειρε.] *Al.* ἐδέειρε.

Ver. 19. — κεκρυμμένον.] Vide supra ad α',
 309, 314.

Ver. 20. — δαΐζόμεν' ἔχ' θυμὸν διχ-
 θαδί,]

— animum nunc huc celerem, nunc
 dividit illuc. *Æn. IV, 285.*

Ver. 23. ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοῶσατο κέρ-
 διον εἶναι.]

Hæc

- Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδῳ · οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάειζον,
 25 Μαργάρμοι · λάκε δέ σφι πρὸ χροῖ χαλκὸς αἰτερῆς
 Νυασομύων ξίφεσιν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισι.
 Νέστορα δ' ἑξυμβλλώλο διοτρεφέες βασιλῆες
 Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 30 Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνοιθε μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῖν' ἐφ' αἰὸς πολιῆς · τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ὅππῃ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 Οὐδὲ γὰρ ἔδ', ὀρέγυς περ ἐὼν, ἰδυήσατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαῖε· σείνοντο δ' λαοί.
 35 Τῷ ῥα προκόσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 Ἠϊόνος σόμα μακρὸν, ὅσον σινεέρεσθον ἄκραι.
 Τῷ ῥ' οἶγ' ὀψείοντες αὐτῆς ἔ πολέμοιο,
 Ἐλχεῖ ἐρεϊδόμμοι κίον ἄθροοι · ἄχνητο δέ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν · ὃ δ' ἑξυμβλήτο γεραίος
 40 Νέστωρ, πῆλξε δ' θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν ·
 Τὸν ἔ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων ·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθεσήμενος δαδρ' ἀφικάνεις;

Proficisci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,

- 23 Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus æs solidum,
 Dum ferirentur ensibusque & hastis utrinque-acutis.
 Nestori autem obviam-facti-sunt Jovis-alumni reges
 A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
 Tydides, Ulyssesque, & Atrides Agamemnon.
 30 Longè enim seorsum à pugna subductæ erant naves ipsorum,
 Littore in maris cani: nam primas usque-in-planitiem
 Traxerant, & murum ad puppes ædificârunt.
 Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes
 Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
 35 Ideò alias-ante-alias-more scalarum subduxerant, & implêrant totius
 Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
 Itaque hi cupientes-videre tumultum & pugnam,
 Hastâ nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsiq;
 Animus in pectoribus: iis verò obviam-factus-est senex
 40 Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
 Quem & voce-editâ allocutus est rex Agamemnon:
 “O Nestor Neleïde, magna gloria Achivorum,
 “Cur relicto prælio viros-perdente huc venis?

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV, 287.

Ver. 30. — ῥ'] Deest in MSS Harleianis duobus.

Ibid. — νῆες.] Naves ipsorum; Nempe Diomedis, Ulyssis, & Agamemnonis.

Ver. 31. — τὰς γὰρ πρῶτας.] Primas hîc dicit à parte Terræ; nempe à Mari maximè

remotas. Primas infrâ, ver. 73, dicit à parte Maris; nempe Mari maximè propinquas.

Ver. 37. — ὀψείοντες.] Al. apud Eustathium, & ψαύοντες. Satis inveniunt.

Ver. 43. — πῆλξε.] Al. πῆξε.

Ver. 43. — φθεσήμενος.] Vide suprâ ad v, 339.

Ver. 45.

- Δείδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἐπὶ ὄβριμον Ἐκίωρ,
 45 Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' αἰορόων,
 Μὴ πρὶν παρὲς νηῶν προτὶ Ἴλιον ὑπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτείνειν ᾧ καὶ αὐτὸς.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ὡς πόποι, ἦ ῥα εἰ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 50 Ἐν θυμῷ βάλλοντο ἔμοι χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς.
 Οὐδ' ἐθέλῃσι μάχεσθαι ὅππῃ πρὺμνησι νέεσσι.
 Τὸν δ' ἡμείβετο ἑπεία Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τεύχεα, ὅδε κεν ἄλλως
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρὰ κλισίῃσιν αἰετοῖ.
 55 Τῆχ' ἔμω μὲν γὰρ δὴ κατερήραπεν, ὧ ἐπέπιθ' ἄρ',
 Ἀρρήκλον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ὅλας ἐσεσθαι.
 Οἱ δ' ὅππῃ νηυσὶ θοῇσι μάχῃσι ἀλίσσων ἔχουσι
 Νωλεμές· ὅθ' ἂν ἐτι γνοίης, μάλα περ σιγηπιάζων,
 Ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρυσσόμενοι κλονέοντο.
 60 Ὡς ἐπιμύξας κτείνοντο, αὐτὴ δ' ἔρποντο ἵκη.
 Ἡμεῖς δ' ἐφραζόμεθα, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Εἴτε νότος ῥέξει· πῶλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύει

- “Metuo utique nē jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
 45 “Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
 “Non prius se à navibus ad Ilium rediturum esse,
 “Quàm igne naves incendisset, interfecissetque & nos ipsos.
 “Is utique sic concionabatur: illa autem sanè nunc omnia perficiuntur.
 “O dii immortales: certè igitur & ceteri benè ocreati Achivi
 50 “In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;
 “Neque volunt pugnare ad puppes navium.
 Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 “Certè jam hæc ipsa-re advenerunt, nec sanè alio-modo
 “Jupiter altitonans ipse hæc jam moliri-potuerit.
 55 “Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
 “Inviolabile naviumque & nostrarum ipsorum munimen fore:
 “Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent
 “Indefinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licet speculans,
 “Utrâ-ex-parte Achivi agitati turbentur:
 60 “Aded promiscuè cæduntur, clamorque ad cælum it.
 “Nos verò deliberemus, quomodò futura sint hæc opera:
 “Siquid consilium proficiet: Pugnam verò non nos suadeo

Ver. 45. Ὡς ποτ'.] Al. Ὡς ποτ'.

Ver. 46. — ὑπονέεσθαι.] Vide suprâ ad 4,
 398.

Ver. 48. — θ' ὥς.] Cod. Harleianus,
 πῶς.

Ver. 50. — ὥσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide su-
 præ ad 7, 324.

Ver. 52. — ἱππότα Νέστωρ.] Vide suprâ
 ad 4, 175.

Ver. 53. — ἐφραζόμεθα.] Jam adsunt. Vi-
 de ad 4, 37.

Ver. 55. — ὧ ἐπέπιθ' ἄρ'.] Barnesius ex
 Eustath. citat, ὡς ἐπέπιθ' ἄρ'. At non ita
 scripsit Eustathius.

Ver. 61. — τάδε ἔργα.] Cod. Harleian.
 πῶς ἔργον.

Ver. 62. — ἐκ ἄμμε —, ὃ γὰρ πῶς
 βεβλήμενον.] De voce ἄμμε, vide suprâ ad
 4, 59. Barnesius (quoque faciunt & Codd.
 Harleiani bini) edidit, ἐκ ὕμμε· quia Nestor
 scilicet, “cū ipse minimè vulneretur, non
 “tēdē videtur numerare se inter vulnera-
 “tos.

Δύμῃμαι· ἔ γάρ πως βεβλημένον ἐς μάχεσθ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

- 65 Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ὀπί πρύμνησι μάχοντο,
 Τείχε' δ' ὅκ' ἐχραίσμε τεύχε' ἄνδρῶν, ἔδέ τι τάφρο',
 Ἡ, ἐπὶ πόλλ' ἐπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δ' Ἰφιδάμῳ
 Ἀρήϊον νηῶν τε ἔ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθ.
 Οὕτω παρ Διὶ μέλλει ὑπερβυβῆαι φίλον εἶναι,
 70 Νωνύμης ἀπολέσθ' ἀπ' Ἀργείῳ ἐνθάδ' Ἀχαιῆς.
 Ἡ, δεῖα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν.
 Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 Κυδάνῃ, ἡμέτερον δ' ἡμῶν ἔχεις ἔδωκεν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 75 Νῆας, ὅσαι πρῶτον εἰρύατο ἄγχι θαλάσσης,
 Ἐλκωμένο, πάσας δ' ἐρύσομεν εἰς ἄλλα δῖαν.
 Ἦψι δ' ἐπ' ὀνείων ὀρμίσσομεν, εἰσέκεν ἔλθῃ
 Νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόχωντο πολέμοιο
 Τρώες, ἐπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.

“ Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:

- 65 “ Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
 “ Murus verò non profuit structus, neque quid fossa,
 “ Quà faciendâ multa passi sunt Danaï, sperabantque animo
 “ Inviolabile naviūque & sui ipsorum munimentum fore;
 “ Ita sanè videtur Jovi præpotenti gratum fore,
 70 “ Inglorios perire longè ab Argis hic Achivos.
 “ Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
 “ Scio autem nunc, quod illos [Trojanos] quidem æque ac beatos deos
 “ Gloriâ-insignis, nostros verò animos & manus quasi-vinculo-ligavit.
 “ Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
 75 “ Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
 “ Trahamus, omnésque deducamus in mare vastum:
 “ In alto verò anchoris stabiliamus, donec venerit
 “ Nox intempesta, si vel in eâ absterneant à pugna
 “ Trojanî; deinde verò deducere-poterimus naves omnes.

“ 105. ” Attamen satis rectè se habet & istud, ἄμυναι: Refertur enim ad Nestorem & Agamemnonem, qui hîc interloquuntur. Sententia autem est; “ Pugnam ut nos ineamus, “ equidem auctor non sum; quum Tu vulne- “ ratus sis.” Quod idem similiter & ad Diomedem & ad Ulysses (ver. 28, 29,) dictum intelligi potest.

Ver. 69. — ὑπερβυβῆαι φίλον.] Quâ ratione, ὑπερβυβῆαι hîc ultimam producat; item παρ, ver. 79; vide suprà ad α', 51.

Ver. 70. Νωνύμης. Vide suprà ad ν', 227.

Ver. 72. Οἶδα — ὅτι.] Vide suprà ad α', 537.

Ver. 74. — ἐγὼν εἴπω.] Al. ἐγὼ εἴπω.
 Ver. 75. — ὅσαι πρῶτον.] Primas hîc di-

cit à parte Maris; nempe Mari maximè propinquas. Primas antea, ver. 31, dixerat à parte Terræ; nempe à Mari maximè remotas.

Ver. 76. — πάσας δ' ἐρύσομεν εἰς ἄλλα.] Ἐπὶ λέγει αὐτοῖς φεύγειν. ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δυνάμειν κατέχων αὐτὴς ἕνεκα τῆ κατ' ἐαυτὸν χηρείας, αὐτὴν γυῖναι τὴν πάντας ἀπολέσθ. Schol.

— fugam Danaï Trojâ cupiere relietâ

Moliri, & longo fessi discedere bello.

Æn. II, 108.

Ver. 77. — ἐπ'.] Al. ἀπ'.

Ver. 79. — ἐπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.]

Etiam

- 80 Οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, εἴδ' ἀνὰ νύκτα.
 Βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγη κακὸν, ἢ περ αἰώη.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρεῖα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρείδῃ, ποῖόν σε ἐπὶ φύλῃ ἐρεῖς ὁδόνων;
 Οὐλόμην, αἰὲν ὠφελὲς ἀεικελίῃ σφαίρῃ ἄλλῃ
 85 Σημαίνειν, μὴδ' ἄμμιν ἀναστέμην· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 Ἐκ νεότητι ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας πολυπύειν
 Ἀργαλέας πολέμους, ὅφρα φθιόμεθα ἕκαστος.
 Οὕτω δὲ μέμονας Τρώων πόλιν ἐρυάγχαν
 Καλλείψην, ἧς ἔνεκ' οἰζύομην κακὰ πολλά;
 90 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τῶτον ἀκέσῃ
 Μῦθον, ὃν εἴ κεν ἀνὴρ γε Διὶ σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 Ὅσις ἐπίσται ἧσι φρεσὶν ἀρίδια βάζειν,

- 81 "Non enim reprehensione dignum est, fugere malum, ne per noctem quidem.
 "Melius fecerit, qui fugiens effugerit malum, quam qui captus fuerit.
 Illum autem torvè intuens allocutus est consiliis-abundans Ulysses:
 "Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
 "Perdite, utinam ignavo exercitui alii
 85 "Præfices, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
 "A juventute dedit etiam usque ad senium conficere
 "Ardua bella, donec perierimus singuli.
 "Siccine verò tibi fert animus Trojanorum urbem latas-vias-habentem
 "Derelinquere, cujus gratiâ-perpetimur-ærumnosi mala multa?
 90 "Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
 "Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omnino habuerit,
 "Quicumque nôrit suo in animo sana loqui,

Etiam illas, quæ longius à Mari in planitiem usque protrusæ essent; ver. 31, 32.

Ver. 80. — εἴδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑποαλύξαι. Apud Maxim. Tyrinum, § 25. Ut notavit Barnesius.

Ver. 81. — ἢ περ αἰώη.] Al. ἢ αἰώη.

Ver. 84. Οὐλόμην, αἰὲν ὠφελὲς.] Αἰδέν.] τὸν παρρησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι. πῶς ὃ μεμφομένης ἀντικαλύπτει, καὶ καταφρονέσιν. Ὡς οὖν ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παρρησιαζομένης δοκίμια μετρίως, εἴχ' ὑπέμενει. τὴν δ' Ὀδυσσεὺς καταπλομένην πικρῶς, καὶ λίγνῃ.

"Οὐλόμην, αἰὲν ὠφελὲς ἀεικελίῃ σφαίρῃ

"πῶ ἄλλῃ

"Σημαίνειν,

εἴκη καὶ παρρησίᾳ. — Οὕτως μὲν γὰρ ἐκ ἑχάν ἰδίαν προέβασιν ὀργῆς, ἐπαρρησιαζόμενος αὐτὸν ὑπερ τ' ἑλλάδος. Ἐκεῖνος δ' δι' αὐτὸν ἐδόκει μάστιγα χαλεπαίνειν. Plutarch. de Adulat. & Amici discrim.

Ver. 85. — οἷσιν ἄρα.] Quibus utique—; Quibus, ut scis, —,

Ver. 86. Ἐκ νεότητος —.] Apud & approbata hæc ad Romanorum Antiquiores trans-

duxit Plutarchus in Marcello: Εἰ γὰρ ἄλλος τις ἐν αἰθεράποισι ὁ θεὸς, ὥσπερ Ὀμηρὸς εἰρηκέν,

"Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας πολυπύειν

"Ἀργαλέας πολέμους,

καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Ῥωμαίων. sub initio.

Ver. 88. Οὕτω δὲ,] Siccine verò, quæso,

Ver. 89. Καλλείψην.] Al. Καλλιπέην.

Ver. 90. Σίγα, μή τις τ' ἄλλος. Ita edidit Barnesius, ex duobus MSS. & ex Odys. τ', 486. Quibuscum facit & Codd. Harleiani. Rectè, ut opinor. Al. Σίγα, μή τις ἄλλος.

Ver. 92. — ἐπίσται ἧσι φρεσὶν.] Vide ad α', 51, Cæterum Barnesius hic, ex Scholiis Aldinis ad Odys. δ', 240, edidit, ἐπίσται ἧσι φρεσὶν. Eustathius, quocum facit unus apud Barnesium MS, legit ἐπίσται. Quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod conjicit Barnesius) scripsisse Homërum, ἐπίσται ἧσιν ἐν φρεσὶν. Nec invenusta denique est altera Eustathii conjectura; ἐπίσται ἧσιν ἐν φρεσὶν.

- Σκηπίδ' ἔχ' ὅς τ' εἴη, καὶ οἱ περὶ οἴατο λαοὶ
 Τροσίδ', ὅσσοισιν σὺ μεί' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 95 Νῦν δέ σ' ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες.
 Ὅς κέλεαι, πολέμοιο σῶμασ' αὐτῷ ἢ αὐτῆς,
 Νῆας ἑὺσέλμους ἄλλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 Τρωσὶ μὲν ὀνεία γῆν', ὅππῃ γένοιτο περ ἔμψης.
 Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ὅππῃ ῥέπη· εἰ γὰρ Ἀχαιοὶ
 100 Σχίσσασιν πόλεμον, νηῶν ἄλλαδ' ἐλκεμενάων,
 Ἄλ' ὅσοπαπλάνευσιν, ἐρωήσῃσι ἢ χάρις.
 Ἐνθα κε σὴ βελὴ δηλήσει, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμίβει' ἐπεὶ αἶψα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεύ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνὶ πῆ
 105 Ἀρβυλῇ· αἰτάρ εἰ μὲν ἐγὼν ἀέκοντος ἀνώγα
 Νῆας ἑὺσέλμους ἄλλαδ' ἐλκέμεν ἤσας Ἀχαιῶν.
 Νῦν δ' εἴη, ὅς τ' ἴσδ' ἔγ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίστασι,

“Sceptraferque fuerit, & ei paruerint copiae

“Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.

95 “Nunc autem tuam improbo omnino sententiam, quam dixisti :

“Qui jubes, prælio jam conferto & pugna,

“Naves bonis-transftris-instructis in mare deducere, ut adhuc magis

“Trojanis quidem optata contingant, jam superioribus licet pridem :

“In nos autem gravis perniciēs ingruat : Non enim Achivi

100 “Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur ;

“Sed respicient, cedentque pugna.

“Tunc sanè tuum consilium nocebit, princeps populorum.

Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon :

“O Ulyssè, valdè quidem meum attigisti animum increpatione

105 “Gravi ; sed nequitiam ego invito jubeo

“Naves bonis-transftris-instructas in mare deducere filios Achivorum :

“Nunc verò utinam sit, qui isto melius consilium dicat,

Ver. 97. — ἐλκέμεν.] *Al.* ἔλκεν. Apud *Platonem* de *Legibus*, lib. 4.

Ver. 98. ὅππῃ γένοιτο.] *Al.* ἐλκεμενάων. *Ibid.*

Ver. 101. Ἄλ' ὅσοπαπλάνευσιν.] *Vulg.* Ἄλλὰ ὅσοπαπλάνευσιν. *Barnesius*, intolerantia audacia atque etiam incitiā, edidit de suo, Ἀντάρ ὅσοπαπλάνευσιν· ac si ἁντάρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἄλλὰ, quod inter se opposita disjungit. *Eustathius* edidit, Ἄλλ' ὅσοπαπλάνευσιν. Ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. *Hesychius* habet, ὅσοπαπλάνευσιν, (περιελάνευσιν ὅπως φύγας.) Quem ad locum annotat *Gesnerus*, “forte legendum ὅσοπαπλάνευσιν.” & *Jos. Hill.* ὅσοπαπλάνευσιν. Ex his Celebratissimus *Richardus Bentley* olim viderat scribendum, ὅσοπαπλάνευσιν. Atque eam demum veram esse lectionem ostendunt MSS *Vatican.* & *Florentin.* in quorum utroque ita scriptum reperit *Vir doctissimus Thomas Bentley*.

Ver. 102. Ἐνθα κε σὴ βελὴ.] *Barnesius* mallet legendum, Ἐνθα κε σὴ βελὴ. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni soli*, sed & toti exercitui perniciosum fore ait *Ulysses* consilium *Agamemnonis*.

Ibid. — ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἱ ἀγορεύεις. Apud *Platonem*, loco jam supra citato.

Ver. 105. — ἀνώγα.] Vide supra ad 9, 322 ; & ad 4, 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὅς —] Pulchrè hos versus παραφράζει *M. Antoninus*, lib. 6. § 21. Ἡτίς με ἐλέγξαν, & παραστήσαντο μοι, ὅτι καὶ ὁρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράττω διώγα. χίρην με λαθρόμεν. Ζητῶ γὰρ ἢ ἀλήθειαν, ἢ ὅτι εἴς πῶς ὁμοῦ ἐβλάβη. Et § 30. Τὸ ἀνέχεσθαι ἀνιδεοντῶν παρρησιαστικῶς ταῖς γνώμας αὐτῶν, & χίρην εἴτις δευνοῖ κρεῖττο. Et lib. 1, 16, Τὸ ἀκασκῆν ἢ ἐχθρόν τι κοινωνεῖν ἢ σέβειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctissimus *Catakerus*, lectu sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἴη,

- Ἡ νέϑ, ἥ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμήνῳ εἴη.
 Τοῖσι δ' ἔμελλεπε βολὴν αἰσθῆναι Διομήδης·
 110 Ἐγὼ δ' ἀνὴρ, ὃς δὴθὰ μαλ' ὀνόμαζον, αἶν' ἐθέλητε
 Πείθεσθ'· ἢ μήτι κότε ἀγάρσῃδε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὴ γῆρ' ἔφει νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 Πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθῶν ἢ ἐγὼ γῆρ' ὄχουμαι εἶναι
 Τυδεΐδῃ, ὃν Θῆβησι χυλὴ καὶ γαῖα κάλυψε.
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγρόντο,
 Ὀκείον δ' ἐν Πλευρώνι, καὶ αἰπεινὴν Καλυδῶνι,
 Ἀγρεΐδῃ, ἥδ' ἔτι Μέλαιος, τρίτατον δ' ἦν ἱππότεα Οἰνῶν,
 Πατὴρ δ' ἐμῷ πατρί· ὅρ' ἔτι δ' ἦν ἐξοχὸς αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μένει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάεσθαι,
 120 Πλαγχθεὶς· ὥς γὰρ πρὸς Ζῶντος ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήσσιοι δ' ἐγῆμε θυγατρῶν, ναῖε δ' ὁ δῶμα
 Ἀφνειὸν βιότοιο, αἶψα δὲ οἱ ἦσαν ἄρ' ἔργα
 Πυροφόροι, πολλοὶ δ' ἐφύων ἔσαν ὄρεχθαι ἀμφίς·
 Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατα ἔσκε, κέκαστο δ' ἐπ' ἀνίας Ἀχαιῶς
 125 Ἐλχέει· τὰ δ' ἔμελλ' ἀκχεῖν, ὥς ἐτεόν περ.

" Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti adfuerit.

Inter hos verò & locutus est pugnâ strenuus Diomedes:

110 " Propè adest vir, non diù inquiremus; siquidem velitis

" Obsequi; & haud præ irâ sententiam meam vituperetis unusquisque,

" Eo quòd natus minimus sum inter vos.

" Patre tamen ex nobili & ego genere gloriôr esse

" Tydeo, quem Thebis ingesta terra cooperuit.

115 " Porthœo enim tres filii egregii procreati sunt,

" Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydonē,

" Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,

" Patris mei pater; virtute autem præstabat inter illos.

" At hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit,

120 " Aclus-erroribus; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri.

" Adraſti autem duxit uxorem à filiabus, habitabatque domum

" Divitem opum, abundeque ei erant arva

" Triticæ-feracia, multique plantarum erant horti seorsum;

" Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem supra omnes Achivos

125 " Hastæ-peritiâ: hæc verò audienda erant vobis, ut verum est.

εἴη, exponunt Scholia inedita in Codice Harleiano, ἴτω, "prodeat."

Ver. 109. — βολὴν ἀγῆσθαι.] Vide suprâ ad β, 408.

Ver. 110. — ματρίσσομαι.] Al. ματρίσσομαι.

Ver. 111. — κίτω.] Al. χόλω.

Ver. 112. — νεώτατος.] Al. νεώτερος.

Ver. 114. — κάλυψε.] Cod. Harleian. κάλυπται.

Ver. 116. Ὀκείον.] Pronuntiabatur ὠκύν, vel ὠκύν· quomodo & scribi postea cœptum est.

Ver. 117. — ἱππότεα.] Vide suprâ ad ε, 175.

Ver. 118. — ἐμῷ.] Cod. Harleian. ἔμῳ.

Ver. 119. — μένει.] Al. μένει.

Ibid. — νάεσθαι.] Al. ναῖε.

Ver. 122. — ἄρ' ἔργα.] Vide suprâ ad ζ, 142.

Ver. 123. — ὄρεχθαι.] Schol. Vulg. Αἱ ὀρεχθῆσαι φυτῶν, καὶ ποτὶ. Schol. inedita in Cod. Harleiano; ὄρεχθαι, ὃ ἐνυθμός τῶν φυτῶν.

Ver. 125. — τὰ δ' ἔμελλ' ἀκχεῖν.] Hæc benignè audietis. Hæc benignè vobis audienda erant. Ταῦτα εἰπὸς ὑμῶν ἀκηκοέναι. Schol.

Ver. 127.

- Τῷ σὺν ἄν με γῆϛ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάνηες,
 Μῖθον ἀτιμήσῃε πεφασμένον, ὃν κ' εἴπω.
 Δεδῖ' ἰορὴν πόλεμόνδε, καὶ ἐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 Ἐνθάδ' ἐπεὶ αὐτοὶ μὲν ἐφώμεθα δηϊότητῃ,
 130 Ἐκ βελέων, μή πᾶσις ἐφ' ἑλκεὶ ἑλκῇ ἄρηι·
 Ἄλλως δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρῃ περ,
 Θυμῷ ἤρεφ φέροντες, ἀφεςῶσ', ἐδὲ μάχοντο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα ἔξ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ὀπίθοντο·
 Βᾶν δ' ἰδμεν, ἤρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιῶν εἶχε κλυτὰς Ἑννοσίγαια,
 Ἀλλὰ μετ' αὐτὰς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἰοικώς·
 Δεξιτέρῳ δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ πᾶς Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 140 Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

" Ideò non me genere quidam ignavum & imbellem putantes,

" Sententiam spreveritis liberè-prolatam, quam quidem rectè dixerò.

" Agite; eamus ad pugnam, etsi vulnerati, prae-necessitate:

" Ibi deinde ipsi quidem propinqui stemus praelio,

130 " Extra tela, nè fortè quis super vulnere vulnus accipiat:

" Cæteros verò adhortantes immittemus: qui jam pridem,

" Animo gratificantes, seorsum stant, nec pugnant.

Sic dixit: Illi verò ei omninò quidem auscultabant, atque obsecuti sunt:

Perrexerunt itaque ire, præibatque ipsis rex virorum Agamemnon,

135 Neque verò cæcam-speculationem habuit inclytus terræ-quassator [Neptunus,]

Sed ad ipsos accessit, seni viro similis:

Dexteram autemprehendit manum Agamemnonis Atridae,

Et cum editâ-voce verbis alatis allocutus est:

" Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor

140 " Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum

Ver. 127. — ἀτιμήσῃε.] Cod. Harleian. ἀτιμήσῃε.

Ibid. — ὃν κ' εἴπω.] Al. ὃν κεν εἴπω.

Ver. 128. — καὶ ἐτάμενοί περ. Ver. 28, 29, & 63.

Ver. 129. — ἐφώμεθα δηϊότητῃ.] Schol. ἀπὸ φώμεθα. Quod rectè reprehendit Barne-
sius; citatis ex Thucydide, πολέμῳ ἔχουσι,
 & ἑρῆς ἔχουσι, quæ contrarium ferè sonant
 ac ἀπὸ ἑκαστοῦ. Eustathius, τὸ δ' ἐφώμεθα δη-
 ῖότητῃ, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐφώμεθα, —
 ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπὸ φώμεθα μάχης, ὡς ἐλχο-
 μέν, ἐν βελέων· τῷ τῷ, δὴ μάχῃ μὲν ὄν-
 τε, καὶ ἐνέοντες δέ.

Ver. 141. — ὀτρυνέοντες.] Al. ὀτρυνόντες.
 Utrumque salvâ prosodiâ. Vide ad α, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἤρεφ φέροντες.] Schol.
 Καρζέμενοι τῇ ψυχῇ ἢ ἀργίαν. Rectè. Bar-
 nesius θυμῷ exponit, Iræ; ut de iis scilicet
 intelligatur, qui Achillis partibus faverent.
 Quod, hoc quidem in loco, importunum est.

Ver. 134. — ἤρχε δ' ἄρα.] Præibatque,
 ut par erat. — Præibatque, ut solitus est —

Ver. 136. — μετ' αὐτὰς.] Schol. Ἀντὶ τῆς,
 πρὸς αὐτὰς. Quod admodum invenustè est
 dictum & jejuni. Nam πρὸς αὐτὰς ἰλθεῖν,
 est advenire solummodò: At μετ' αὐτὰς ἰλ-
 θεῖν, est ita advenire, ut iis, ad quos adve-
 neris, deinceps intersis. Haud multùm dis-
 simili ratione. apud Latinos; aliud est, si
 dicas, Hæc Romæ acta sunt; aliud, si dicas,
 Hæc ad Romam acta sunt. Prius nimirùm
 iis de rebus, quæ tum intra quàm extra ur-
 bem sunt actæ, rectè dicas; Posterius, nō
 fallor, non nisi de iis quæ extra urbem.

Ibid. — φωτὶ ἰοικώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque co-
 loremque. Æn. IV, 558.

Ver. 139. — Ἀχιλλῆος.] Vide suprâ ad
 γ, 324. Et, de prosodiâ; ad α, 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐν.] Al. Γηθεῖ ἐν.

- Δερχομῆν· ἐπεὶ δ' οἱ ἐνὶ φρένες ἔδ' ἤβαιαί·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιο, θεὸς δ' ἐσιφλώσσει·
 Σοὶ δ' ἔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κλέεσιν·
 Ἄλλ' ἔτι πα Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 145 Εὐρὺ κενόσχεον πεδίον· σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὰς
 Φύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσύνθη πεδίοιο.
 Ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ὀπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυάγοντες Ἀρη·
 150 Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δ' μέγα δένον ἐμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἅλληλκον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονον ὀφθαλμοῖσι,
 Σταῖς, ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίγ'· αὐτίκα δ' ἔγνω

“ Afpicientis, quoniam non ei inest mens, nè exigua quidem.
 “ Verùm ille quidem sic pereat, deusque illum ignominia-afficiat;
 “ Tibi verò nondum prorsus omnino dii beati irati sunt:
 “ Sed adhuc sanè Trojanorum duces atque principes,
 145 “ Latum pulvere-implebunt campum; túque videbis ipsos
 “ Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.
 Sic locutus, altum exclamavit, cursu-concitus per campum.
 Quantum utique novies-mille exclamant, vel decies-mille
 Viri in pugna, certamen committentes Martis;
 150 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
 Emisit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique
 In cor, ut indefinenter pugnarent & præliarentur.
 Juno autem inspexit, aureum-solium-habens, oculis;
 Stans, ex Olympo à vertice; statimque agnovit

Ver. 141. Δερχομῆν.] Ita edidit *Barne-*
sus, rectè & venustè, ex MS, & ex *Eustathio*.
 Quamvis enim apud *Eustathium* hoc
 quidam in loco corruptè legatur, quod ha-
 bent *Vulgati*, Δερχομῆν· hoc tamen alibi
 ita citat *Eustathius*, ut non potuerit non le-
 gisse, Δερχομῆν. Nempe, ad *Odyss.* i. 256,
 “ Ἡμῖν δεισαντων, ” (cujus con-
 structionis ratio non multum abludit ab istà
 quæ occurrit apud Latinos, “ nostros vidisti
 “ flentis ocellos: ”) annotat *Eustathius*,
 syntaxin istam, ex aliorum locorum non ab-
 similium analogiâ, concinnam esse & ele-
 gantem. Sic enim, inquit ille, ἐν τῷ,
 “ Ὡς ἦ νύσυμμεν ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων
 ἐλάλῃ,
 Νύκτα φυλααομῆσι. — *Iliad.* κ', 187.
 Καὶ,
 ———— Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 Γηθεῖ ———— φόνον. ———— Ἀχαιῶν
 Δερχομῆν. ———— *Iliad.* ξ', 139, 141;
 ἀφείλετο γὰρ “ Δερχομῆν ” εἰπεῖν. Καὶ,
 ———— τῆς δ' αὐτῆς λύτο γένεα καὶ φίλον
 ἦτορ

Σύμαϊ ἀναλίσσει. — *Odyss.* ψ', 205, 206.
 ———— τοίνυν ———— ἐκ αν εἴη ———— σόλοικον
 ———— διότι ἀσφαλεῖς οἱ πωλασμοὶ πρὸς
 σκώταξιν, καὶ ἀσολοικοί. Ad hæc addit *Bar-*
nesius, τὸ,

——— σφίσι θυμὸς
 Λαοανόντων. ———— *Odyss.* ζ', 155, 157.
 Mirâ tamen ἀσυσασία, in versu isto jam ci-
 tato, *Odyss.* ψ', 206; quam lectionem qui
 præferrent, elegantia imperitus appellave-
 rat, in *Notis* ad *Odyss.* i. 256; eandem ipse
 prætulit, suoque in loco scripsit, scriben-
 dumque contendit, Ζήμαϊ ἀναλίσσει, *Odyss.*
 ψ', 206.

Ver. 146. ———— πρὸς.] *Al.* πρὸς.

Ver. 148. Ὅσον τ' ἐννεάχιλοι ὀπίαχον.]
 Ingens nimirum è *littere* oriebatur militum
 ad pugnam invicem se hortantium clamor.
 Cæterum *Aristarchi* hoc in loco sive emenda-
 tionem, sive interpretationem, ἐννεάχειροι,
 ἀνδρες ἐντὶ χεῖλες ἔχοντες, rectè damnat *Eus-*
thathius.

Ver. 152. ———— πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.]
 Vide supra ad 1, 232 & 279.

Ver. 154.

- 155 Τὸν μὲν πομπύοντα μάχῃ ἀνὰ κυδάνειραν
 Αὐτοκασίγητον ἢ δαίερα, χαῖρε ᾧ θυμῷ.
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακ' Ἰδης
 Ἥμῃον εἰσεῖδε· συγερὸς δὲ οἱ ἐπλετο θυμῷ.
 Μερμέριξε δ' ἐπειλα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 160 Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰετόχοιο·
 Ἦδε δὲ οἱ ἦ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βελή,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἴδω, ὅτ' ἐλύνασαν ἐ αὐτῷ,
 Εἴ πως ἰμείρειτο παρὰ δαίμονα φιλότῃ.
 Ἦ, χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιγρόν τε
 165 Χάῃ ἔπ' ἐβλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πόκα καλίστησι.
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλ' ὕος ἔταξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δ' ὀφρὺς σαρμυοῖσιν ἐπῆρσε
 Κληῖδι κρυπλῇ· τὸ δ' εἰ θεὸς ἄλλ' ἄνωγ'·
 Ἐνὶ ἧγ' εἰσελθῶσα, θυρῶς ἐπέθηκε φαιναῖς·
 170 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντι

- 155 Satagentem quidem, pugnam per gloriosam,
 Fratrem-germanum & levirum, gaudebátque animo.
 Jovem verò in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ
 Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.
 Anxiè igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,
 160 Quomodo deciperet Jovis animum Ægicchi:
 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
 Ire ad Idam, postquam scitè ornasset se ipsam,
 Si fortè ille cuperet juxta-dormire amore
 Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundumque dulcemque
 165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
 Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat
 Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
 Cum clave arcanâ: quem porro thalamum haud deus alius aperire poterat.
 Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
 170 Atque ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili

Ver. 154. — ὅτ' ἰδῇ.] Quâ ratione, ὅτ',
 hic ultimam producat; item τε, ver. 164;
 & τ, ver. 166, etiam extra cæsuram: &
 ᾗ, ver. 171; vide suprà ad α, 51.
 Ver. 159. — βοῶπις.] Vide suprà ad α,
 43, 58, & 551.

Ver. 161. Ἦδε ᾧ — ἀρίστη.]
 Hæc alternanti potior sententia visa est.
 Æn. IV, 287.

Ver. 162. — ἐλύνασαν.] Vide suprà ad
 α, 720; & ad ι, 203.

Ibid. — ἐ αὐτῷ.] Ita Barneſius; Rectè.
 Ἐαυτῷ, ἢ μάλιστ' ἐαυτῷ ἑαυτοῦ, ἐ αὐτῷ.
 αἱ: Ὅμως γὰρ φωνὴ σωήτης. Eustath. ad ε',
 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπλῇ.] Lautissimè
 hunc ad locum Scholiastes: Οὕτω, inquit,
 καλὴν κληῖδα κρυπλῆν.

Ibid. — τ δ'.] Nempe θάλαμον. Nonnulli
 MSS & Editi, τ δ'.

Ibid. — ἀνῶγ'·] Editi habent, ἀνῶγ'·
 ut sit contractum ex Præterito, quod vocant,
 ἀνέωγ'· Sed isto pacto non constat Tem-
 porum ratio. Quare necessariò scribendum
 ἀνῶγ'·, ex Imperfecto vel Aoristo ἀνέωγον.
 Vide suprà ad α, 37.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον.] Πε-
 ρεργίαν οἶμαι πάμπαν διατρέχει καθαρῶς τε-
 τῶ. Καὶ γὰρ αἱ γυναικες φησὶ μύρα ἢ μιν-
 εἰρόμεναι ἢ χερσὶν φορεῖν ἢ ποσὶ φορεῖν, πε-
 ρεῖν δὲ δοκεῖ. ἄλλ' ἐν τῷ, ἢ αὐτῷ, ἢ κό-
 μης θρῦν, ἐπεὶ αἱ ἰσθμῶ. Καρτένας δ' ἢ
 διαφορὰν ὁ ποιητὴς ὁπιδέκνυσιν ὅτι τ' κοσμη-
 τῶς Ἦρης, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον —".
 Plutarch. Sympotic. Lib. 6. Probl. 7.

- Λύματα πάντα κάθηρεν, αλείφατο ἢ λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἐδανῶ, πόρ' αἱ τεθυωμῆν' ἦεν.
 Τῷ δὲ κινυμῆοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Ἐμπης ἐς γαῖάν τε δὲ ἔρχον' ἱκέ' αὐτμή.
 175 Τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη, χρύσει πλοκάμῃς ἐπλεξε φαεινὰς,
 Καλὰς, ἀμβροσίαις, ἐκ κρέατο ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβροσίον ἐάνον ἔσαβ', ὃν οἱ Ἀθλίῃ
 Ἐξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά.
 180 Χρυσείῃς δ' ἐνετῆσι καὶ σῆθε' περονᾶτο.
 Ζώσατο ἢ ζώνῃ ἐκατὸν θυσάνοις θραρυῖαν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτετέτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγλυφα, μορμένια· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Κρηδεμένῳ δ' ἐφύπερθε καλύφατο δῖα θεῶων,
 185 Καλῶ, νηφατέῳ· λυκὸν δ' ἦν, ἥελι' ὥς.
 Πρὸς δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,
 Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
 Cujus, si modò agigaretur in Jovis solidâ domo,
 Etiam ad terramque & cælum pervenit halitus:
 175 Eo utique illa corpus pulchrum cum unxisset, atque capillos
 Perxisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
 Pulchros, divinos, à capite fluentes immortalî.
 Circum porrò divinum peplum induit, quod ei Minerva
 Expoliverat elaboratè-concinatum, intexueratque artificii-plena multa:
 180 Aureisque hac fibulis ad pectus suum necabat.
 Cinxit autem se zonâ, centum fimbriis concinnatâ;
 Inaurisque immisit in scitè-perforatas aurículas,
 Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiâque effulgebat multa.
 Calyptrâ porrò desuper velavit se augustissima dearum,
 185 Pulchrâ, recens-factâ; candida autem erat, sol veluti.
 Pedibus demùm sub nitidis ligavit pulchros calceos.

Ver. 171. Λύματα.] Vide suprâ ad α',
 314.
 Ibid. — αλείφατο.] Notandus hîc *primi-*
genius & maximè proprius *vocis mediæ* Usus.
 αλείφατο, unxit se. Vide suprâ ad γ', 141.

Ver. 173. — πορτί.] *Al. πόρτι.*

Ver. 174. Ἐμπης.] Nûn, inquit Scholi-
 astes, ἐμπίως. Languidè admodum, & im-
 portunè. Sententia est; *Si vel tantillum a-*
gigaretur, tamen &c.

Ibid. — ἱκέ' αὐτμή.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice
 odorem

Spiravere. — — — — — Æn. I, 407.

Ver. 175, 177. — καλὸν — καλὰς.]

Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 177. — ἀθανάτοιο.] Vide suprâ ad
 α', 398.

Ver. 178. — ἀμβροσίον ἐάνον ἔσαβ'. ὃν οἱ

Ἀθλίῃ.] Ἐάνος, *peplum*, est ab ἐννυμι· Ἐάν-
 νος, *tenuis*, est (ni fallor) ex ἐάν. Nam
 κασιτενεὲς ἐάνος, idem est quod εὐρυτὸς & δι-
 ειάχυλος. Unde *Eustatbius* conjecit, ἐάνον
 dictum, quasi ῥεάνον. Quod est valdè infec-
 tum. In utroque horum vocabulorum, mi-
 rè cæcutierunt & *Grammatici* & de re *prose-*
diacâ Scriptores. Vide suprâ ad γ', 385.
 Cæterùm quâ ratione ἀμβροσίον, & ἐάνον, &
 ὃν, hic ultimam producant; item τρίγλυφα,
 ver. 183; & ἥελι', ver. 185; vide suprâ
 ad α', 51.

Ver. 179. Ἐξυσ'.] *Tenuè texuerat* —.

Ver. 182. — ἄρα.] *Ut solita erat; Ut*
æquum erat —.

Ver. 184. — καλύφατο.] Vide suprâ ad ver.
 171; item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῶ — καλὰ.]

Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 191.

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ δῆκατο κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἱμῶ ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτῃ,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνδθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 190 Ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Φίλον τέκθ', ὅτι κεν εἴπω;
 Ἦέ κεν δρῆσαι, καλεσσαμένη τόγε θυμῷ,
 Οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δ' Τρώεσσιν δρῆσεις;
 Τὼ δ' ἡμέτε' ἐπέα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἦρῃ, πρέσβα Θεᾷ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 195 Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγῃ,
 Εἰ διώαμαι τελέσαι γε, ἔει τελεσεμῶν ἐσί.
 Τὼ δ' ὁλοφρονέσσα προσήυδα πόντια Ἦρῃ·
 Δὸς νῦν μοι Φιλότῃα ἔϊμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 Δαμνᾷ ἀθανάτας, ἡδὲ θνητὰς ἀνθρώπους.
 200 Εἴμι γὰρ ὁφιομένη πολυφόρβη πείρατα γαίης,
 Ὠκεανὸν τε θεῶν χλῆσιν, ἔμμηρα Τηθύϊ,
 Οἳ μὲ ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐν τέφρῳ ἡδ' αἰτίταλλον,

Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum,
 Perrexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,
 Ab aliis seorsum diis, verbis ita allocuta est:

- 190 "Nunquid mihi obsequi voles, dilecta filia, in eo quod dixerō?
 "An recusaveris; irata ob id animo,
 "Quod ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
 Huic autem respondit dein Jovis filia Venus:
 "Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,
 195 "Eloquere quod in-animo habes: perficere enim me animus jubet,
 "Si possum quidem perficere, & si perfici potest.
 Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno:
 "Da nunc mihi amabilitatem & desiderium, quo utique tu omnes
 "Domas immortales, atque mortales homines:
 200 "Vado enim visura almae fines terræ,
 "Oceanumque, deorum parentem, & matrem Tethyn;
 "Qui me in suis ædibus magnâ-cum-curâ-nutrierunt & educârunt,

Ver. 191. — κεν ἀγρήσιο.] *Al.* ἀπαρη-
 σαιο.

Ver. 195. Αὐδα ὅ, τι φρονέεις. — τι-
 τελεσεμῶν ὅτι.] *Plebeia sanè omnia*, (inquit
 Scaliger, Poetic. Lib. 5, cap. 3.) *atque quo-
 vis ingenio parabilia*. At Quintilianus: *Ho-
 merum neque in Magnis sublimitate, in Parvis
 proprietate superaverit*. Lib. 10, cap. 1. Et
 Scholia Victorian. ad 1, 212; Εἰς ταπεινὸν
 ἀναγλῆσαν κείεις τοσαύτῳ ἐπέθηκε σεμνόν-
 τηρα.

———— Tune, ô regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi iussa capessere
 fas est. *Æn.* I, 80.

Ibid. — ἄνωγῃ.] Vide suprâ ad 3,
 322; & ad 4, 37.

Ver. 197. — ὁλοφρονέσσα προσήυδα.]

———— simulatâ mente locutam.

Æn. IV, 105.

Ver. 198. — σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτας.]

———— affatur Amorem:

Nate, mea vires, mea magna potentia;
 solus,

Nate, Patris summi qui tela Typhoëa
 temnis. *Æn.* I, 667.

Ver. 201. Ὠκεανὸν τε θεῶν χλῆσιν, ἔμμη-
 ρα Τηθύϊ.

Oceanumque patrem rerum. —

Georgic. IV, 382.

"Ομηροῦ εἰπόν, "Ὠκεανὸν τε θεῶν χλῆσιν,
 "ἔμμηρα Τηθύϊ," πάντα εἰρηκεν ἐκγονα
 ῥῶς τε ἔμμηρεσσας. *Plato in Theateto.*

Ver. 202. — ἐν τέφρῳ.] *Al.* ἐν τέφρῳ, &
 ἐν τέφρῳ.

- Δεξάμενοι ῥείης, ὅτε τε Κρόνον ὠρύοπα Ζῶς
Γαίης νέρθε κλυῖσε & ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
205 Τὰς εἰμὶ ὀφιομήνη, καὶ σὺ δ' ἀκρία νείκεα λύσω·
Ἦδ' ἢ γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχον·
Εὐνῆς καὶ Φιλότῃ, ἐπεὶ χόλῳ ἐμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσσιν παρρησιπεπιθῆσα φίλον κῆρ
Εἰς ὄνῃν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι Φιλότῃ,
210 Αἰεὶ κέ σφι Φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φιλομμείδης Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔς', ὅδ' ἔοικε, τεὸν ἐπ' ὄρνῃσάδ·
Ζῶος γὰρ ἔσ' ἀρίστ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ σήθεσφιν ἐλύσατο κετὸν ἱμάντα,
215 Ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θελκίηρα πάντα τέτυκτο·
Ἐνθ' ἐνὶ μὲν Φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερῷ, ἐν δ' ὀαρινῷ,
Πάρφασις, ἣ τ' ἔκλειψε νόον πύκα περ φρονέοντων·
Τὸν ῥά οἱ ἐμβαλε χερσὶν, ἐπ' ὅτ' ἐφαί', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Τῇ νῦν τῶτον ἱμάντα, τεῶ δ' ἐγκατθεο κόλπῳ,

“ Excipientes à Rheâ, quandò nempe Saturnum latè sonans Jupiter

“ Terram subter dejecit & infructuosum mare.

205 “ Hos vado visura, & ipsis acerbis lites dirimam :

“ Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

“ Cubili & amore, quoniam ira eis invasit animum.

“ Quid-si illos quidem verbis meis persuasos suo-sibi animo

“ In lectum reduxero, ut-jungantur amore ;

“ Semper sanè eis dilectaque & veneranda vocabor.

Hanc autem rursus allocuta est amans-risum Venus :

“ Non licet, neque decet, tu-quod-petisti, recusare :

“ Jovis enim potentissimi in ulnis dormis.

Dixit, & à pectoribus solvit acu-pictum cingulum,

215 Varium ; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant :

Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat & amantium-colloquium,

Blandiloquentia scilicet, quæ furtim-furripit mentem etiam prudentium :

Hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque :

“ Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu,

Ver. 203. — ὅτε τε] Quando videlicet —.

Ibid. — ὠρύοπα.] Vide suprâ ad α, 175, 498.

Ver. 204. ἀτρυγέτοιο.] Ἀκαταπρόντη. πολλῆς· ἢ, ὅς ἐστιν φατὶ, τ' ἀκάρπεια. Schol. ad α, 316.

Ver. 205. — ἀκρία.] Vide suprâ ad α, 309, 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔς', ὅδ' ἔοικε.] Οὐτε πρέπον, ἔτε δωαυτῶν. Schol. Al. ὅδ' ἰπείκει.

— Quis talia demens

Abnuat ? — Æn. IV, 107.

Ibid. — τεὸν ἐπ' ὄρν.] Quâ ratione τεύον, hic ultimam producat ; item ὄρνα, ver. 227 ; vide suprâ ad α, 51.

Ver. 216. — ἐν δ' ἱμερῷ.] Apud Sextum Empiricum, ἐν δ' ἱμερῷ.

Ver. 217. — φρονέοντων.] Apud Aristotelem, φρονέοντων. Ethic. Eudem. lib. 6, cap. 6 ; & Ethic. Nicomach. lib. 7, cap. 7. Ἀλλὰ καὶ σὺ Ποιητικῆς ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι “ Ἐνθ' ἐνὶ μὲν Φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερῷ, ” — Plutarch. de audiend. Poëtis, sub initio.

Ver. 218. Τὸν ῥά.] Hoc, inquam. — Hoc utique —.

Ver. 219. Τῇ —, τεῶ δ' ἐγκατθεο κόλπῳ.] Cod. Harleian. Τῇ —, τεῶ ἐγκατθεο κόλπῳ. Atque ita quidem istud Τῇ semper usurpat Homerus ἀσυνδέτως.

Τῇ ὅς ἐστι κηδεμένη ὑπὸ σέθεν τάνυσσιν. Qdylf. i, 346.

Κηδεμένη.

- 220 Ποικίλον, ὃ ἐνὶ πάντα τέλ' ἔχ'· ὃ δέ σε φημι
 Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
 Ὡς φάτο· μείδησεν ᾧ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐκάρθετο κόλπῳ.
 Ἥ μιν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 225 Ἥρη δ' αἰξάσα, λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίῳ δ' ὄρεσσιν, καὶ Ἠμαθίῳ ἐρξίηνην,
 Σδία δ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 Ἀκροτάτας κορυφάς, ὃ δὲ χθόνα μάρπτει ποδοῖν.
 Ἐξ Ἀθόω δ' ὅππ' ὀνύχον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντιος,
 Ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτῳ,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπ' αὖ τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Εἰ μὴ δὴ ποτ' ἐμὸν ἐπ' ἐκλυες, ἡδ' ἔτι ἐ νῦν

- 220 " Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
 " Re-infestâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris.
 Sic dixit: Subrigit autem magnos-oculos-habens veneranda Juno;
 Subridensque, deinde suo recondidit sinu.
 Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
 225 Juno autem festinans reliquit verticem Olympi,
 Pieriâque supergressa, & Emathiam amœnam,
 Ferebatur super equestrium Thracum montes nivofos,
 Summa cacumina: neque terram carpebat pedibus.
 Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
 230 Lemnûmque pervenit, in urbem divini Thoantis,
 Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
 Inque ejus hæsit manu, verâque fecit, dixitque:
 " Somne, rex omniumque deorum omniumque hominum;
 " Si quidem unquam-anteâ meo verbo auscultâsti, etiam nunc

Κέρως, τὴ δὲ τὸ τοῦ Κέρως, ὅφρα φά-
 γουσι. *Odyss.* β', 477.

Κύκλωψ, τῇ, πῶς εἶπον. ———
Odyss. ι', 347.

Τῇ, πρὸς φέρμακον ἐδλὸν ἔχων, ἐς δὲ
 μάλα Κίρκης.

Ἐρχόμ. ———. *Odyss.* κ', 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scribit
Eustatbius in *commentario*; cum Editi ha-
 beant, ἔχων δ' ἐς δὲ μάλα Κίρκης Ἐρχόμ.

Ver. 220. — τέλ' ἔχ'·] Vide suprà ad
 α', 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν.] Vide suprà ad ν',
 192.

Ver. 222. — βοῶπις.] Vide suprà ad α',
 551.

Ver. 223. ἰφ.] *Al.* μέση.

Ver. 225. — αἰξάσα.]
 Illa viam celerans ———

—— cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 609.

Ver. 227. — νιφόεντα.] Quâ analogiâ vox
 νιφόεντα, quæ primam *corripit*, deducta sit
 ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide su-
 præ ad α', 338; & ad μ', 280.

Ver. 228. — ὃ δὲ χθόνα μάρπτει ποδοῖν.]
 Vide suprà ad ε', 769. Et de proprio signifi-
 catu temporis istius imperfecti, μάρπτει, vide
 ad ν', 84.

Ver. 229. — Ἀθόω.] Ita *Barnesius*: Re-
 ctè, ut opinor. *Al.* Ἀθῶω.

Ibid. — ἐβήσατο.] *Al.* ἐβήσατο. Vide su-
 præ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 231. — ὕπνω — κασιγνήτῳ Θανάτῳ.]
 Tum consanguineus Leti Sopor ———.

Æn. VI, 278.

Ver. 232. — ἄρα.] Ut solent amici obvi-
 am facili, ———.

Ver. 234. Εἰ μὴ.] *Al.* apud *Eustatbi-
 um*, Ἥ μὴ. Non malè; inquit *Barnesius*.
 At *Eustatbius*; γράφει, inquit, ἡ " Εἰ
 μὴ. " ὃ ἡ κρείττων.

- 235 Πείθω· ἐγὼ δὲ κέ τοι εἶδ' ὡ χάριν ἡμᾶτα πάντα·
 Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσπερ Φαιενῶ,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 Δῶρε δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 Χρύσειον· Ἡφαιστῷ δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 240 Τάξῃ ἀσκήσας, ὑπὸ ᾧ θρήνην ποσὶν ἦσθ,
 Τῷ κεν ὑπὸ χροῖς λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων.
 Τίω δ' ἀπαμειβόμενῳ προσεφώνεε νήδυμῳ· Ἵπνῳ·
 Ἥρη, πρέσβα θεᾷ, θυγαῖερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 Ἄφρον μὲν κεν ἔγασθε θεῶν αἰετ' ἀφελῶν
 245 Ῥεῖα καθύνησαιμι, καὶ ἂν πόλαμοιο ῥέεθρε
 Ὠκεανῷ, ὅσπερ χυέσις πάντεσσιν τέτυκ'·
 Ζηνὸς δ' ὅσῃ κεν ἔγασθε Κρονίων· ἄσπον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ καθύνησαιμι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελύοι.
 Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὸν ὀπνύσας ἐφείμην,
 240 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐκείνῳ ὑπὲρ θυμῷ Διὸς υἱὸς
 Ἐπλεον Ἰλίοθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰετ' ἀφελῶν

- 135 " Obsequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes :
 " Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes,
 " Statim, postquam ego accubuerō in amore,
 " Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum,
 " Aureum ; Vulcanus nempe meus filius utroque-pede-claudus
 240 " Fabricabit elaboratum ; sub pedibúsque scabellum mittet,
 " Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris.
 Hanc autem respondens allocutus est suavis Somnus ;
 " Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
 " Alium quidem ego deorum sempiternorum
 245 " Facile sopiverim ; etiam torrentis fluentia
 " Oceani, qui quidem parens omnibus est :
 " Jovem autem non ego Saturnium propè adiero,
 " Neque sopivero, quando non ipse quidem jusserit.
 " Jam enim me & aliàs tuum sapere-fecit mandatum,
 250 " Die isto, quando ille magnanimus Jovis filius [Hercules]
 " Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direptâ.
 " Tum ego sanè demulsi Jovis mentem Ægiochi

Ibid. — ἐμὸν ἱπῶν.] *Cod. Harleian.* ἐμὸν ἱπῶν. Quod & ferri potest.

Ver. 235. — εἶδ' ὡ χάριν.] *Cod. Harleian.* εἶδ' ὡ χάριν, " gratias habeo. "

Ver. 236. Κοίμησον.] *Cod. Harleian.* Κοίμησον.

Ver. 237. — παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.] *Al.* παραλέξομαι φιλότῃ. Vide autem suprà ad β', 515.

Ver. 238. — καλόν.] Vide suprà ad β',

43. *Ibid.* — ἀφθίτον.] De hujus vocis profodiâ, vide suprà ad ν', 339.

Ver. 246. Ὠκεανῷ, ὅσπερ χυέσις.] Vide suprà ad *ver.* 201.

Ibid. — τέτυκ'.] Vide suprà ad δ', 37.

Ver. 247. — Κρονίων.] De profodiâ vocis Κρονίων & Κρονίων, vide suprà ad α', 397 ; ad ζ', 464 ; & ad ν', 46.

Ver. 249. — ἄλλο τεὸν ὀπνύσας ἐφείμην.] *Al.* ἄλλοτε ἢ (vel ἄλλοθ' ἢ) ὀπνύσας ἐφείμην. Tumque vox ὀπνύσας referenda ad præcedentem Ζῆν. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 250. — ἦτοι ἐκείνῳ.] *Al.* ἦτοι κείνῳ.

Ver. 252. — ἔθελξα.] *Eustatius*, & MSS., & Editi plurimi, & Scholiastes habet, ἔλεξα.

Quæ

- Νήδυμῳ ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ,
 Ὅρσας δ' ἔργαλέων ἀνέμων ὅππ' ὀνόνιον αἶψας·
 255 Καί μιν ἐπέλα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
 Νόσφι Φίλων πάντων· ὃ δ' ἐπεβρόμῳ χαλέπαινε,
 Ῥιπιάζων καὶ δῶμα θεῶν· ἐμὲ δ' ἐξοχα πάντων
 Ζήτη, καὶ κέ μ' αἶσον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ Νυξ δμήτεια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 260 Τὴν ἰκόμην Φόβῳ· ὃ δ' ἐπαύσατο, χῳόμενός περ·
 Ἄξελο γῆ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῶν αὖ τὸτό μ' ἀνώλας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ὕπνε, τίη ᾗ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ μνησιν;
 265 Ἥ φης, ὥς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν δ' ἄρ' ὀνοπα Ζῆν',
 Ὡς Ἑρκαλῇ πέρα χῳάσσο, παιδὸς ἐοῖο;
 Ἄλλ' ἴθι, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοερέω
 Δώσω ὀπγέμεναι, καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἀκοίῳ,
 Πασιθίῳ, ἧς αἶν ἐέλδεαι ἡμάλα πάντα.

- “ Suavis circumfusus : tu autem ei mala struebas animo,
 “ Excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus :
 255 “ Et cum deinde ad Con benè habitatam de-cursu-detulisti,
 “ Seorsum ab amicis omnibus : *Jupiter* autem experrectus indignabatur,
 “ Proturbans per domum deos ; me autem maximè omnium
 “ Quærebat, & me perditum ab æthere injecisset ponto,
 “ Nisi Nox domitrix deorum servasset & hominum,
 260 “ Quam adivi fugiens : ille autem cohibuit-se, iratus licet ;
 “ Verebatur enim, nè Nocti celeri ingrata-animo faceret.
 “ Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere.
 Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno :
 “ Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas ?
 265 “ Putasne ità Trojanis favere latè-sonantem Jovem,
 “ Sicut propter Herculem iratus est, filium suum ?
 “ Quin ito *mecum* ; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
 “ Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,
 “ Pasitheim, quam semper cupis dies omnes.

Quæ si vera Lectio, erit (ut opinor) non à λέγω, sed ab inusitato λίχω. Vide suprà ad β', 515.

Ver. 253. — α] *Herculi*.
 Ver. 256. Νόσφι.] Vide suprà ad δ, 349.
 Ibid. — ἐπεβρόμῳ.] *Al. ἀντεβρόμῳ*.
 Ver. 259. — δμήτεια.] *Al. μήτεια*. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 262. — ἀνώλας.] Vide suprà ad θ', 322.

Ver. 265. — ἀρηγέμεν.] *Al. ἀρηγέμεν*.
 Ver. 266. — πέρα χῳάσσο.] *Al. πείχασσο*.

Ver. 267. ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—.]
 Sunt mihi bis septem præstanti corpore
 Nymphæ :

Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deï-
 opciam

Connubio jungam stabili, propriamque
 dicabo ;

Omnes ut tecum meritis pro talibus
 annos

Exigat, & pulchrâ faciat te prole pa-
 rentem. *Æn. I, 75.*

Ver. 269. — ἧς αἶν ἐέλδεαι.] Ita edidit
Barneſius, ex ver. 276, infrà. Alii omnes
 legunt, ἡμεῖς. Quæ si vera sit Lectio,
 scribendum aut ἧς αἶν ἡμεῖς, aut siquid
 simile. Nam ἡμεῖς, ut rectè observavit
Barneſius, primam producit. Porro, totum
 hunc versum omittunt Codd. *Harleiani* bini,
 à *Tb. Bentleio* collati.

Ver. 271.

- 770 ὦς φάτο· χήσας δ' ὕπνῳ, αἰετομόμῳ ἢ προσήδαι·
 Ἀγρὴν ὅν μοι ὅμοσον αἰάalon Στυγὸς ὕδωρ,
 Χεῖρ ἢ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα παλυβότειραν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροι ὥς οἱ ἐνεσθε θεοὶ Κρόνον αἰμφίς ἐόντες·
 275 Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοεργέων,
 Πασιθέλω, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡμαῖα πάντια.
 ὦς ἔφατ'· εὖ δ' ἀπὶ θησε θεὰ Λαοκῶλην Ἡρη,
 Ὀμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεὸς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 Τῆς ὑπολαβείρας, οἱ Τιτῆνες καλέοντο.
 280 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελευτήσέν τε τ' ὄρκον,
 Τῷ βήτην, Λήμνα τε καὶ Ἰμβρος ἄστυ λιπόντι,
 Ἡέραι εἰσαμύων, ῥίμφα πρηῃσόντι κέλδον·
 Ἰδὼν δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέραι θεῶν,
 Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα· τῷ δ' ὅππῃ χέρσας
 285 Βήτην· ἀκροτάτῃ ἢ ποδῶν ὑπ' ἐσείετο ὕλη.
 Ἐνθ' ὕπνῳ μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσας ἰδέσθαι,

270 Sic dixit: Gavissus est autem Somnus, respondensque allocutus est:

“Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,

Manuque altera quidem tange terram almam,

Alteram verò mare marmoreum; ut nobis omnes

Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;

275 “Omniò te mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,

Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes.

Sic dixit: Neque non obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;

Jurabat autem ut is jubeat, deosque nominabat omnes

Subtartareos, qui Titanes appellantur.

280 Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum,

Ipsi simul ibant, Lemnique & Imbri urbe relicta,

Caligine induti, celeritèr conscientes iter:

Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,

Ad Lecton; ubi primùm liquerunt mare: hique super terra

285 Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylvæ.

Aitque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent eum,

Ver. 271. — αἰάalon Στυγὸς ὕδωρ.] Vide supra ad θ', 369.

Ver. 274. Μάρτυροι.] Vide supra ad α',

338. Ibid. — ὥς οἱ.] Al. ὅσιν. Al. ὅσοι.

Ibid. — ἐνεσθε θεοὶ.] Titanes, ver. 279.

Ver. 279. — οἱ Τιτῆνες καλέοντο.] ἦν ἢ

φῶ, “Οἱ Τιτῆνες καλέοντο,” προσείχατο οἱ

τινὲς ἑτέρων εἶχον τῶτον, Ὀμνυε δ' ἐν πείρεσι καλεῖτο μῶρον Στυ-

γὸς ὕδωρ. Eustath. Quem quidem versum hoc modo citat Bar-

nesius, Ὀμνυε δ' ἐν πείρεσι καλεῖτο μῶρον Στυ-

γὸς ὕδωρ.

Vide supra ad ν', 588.

Ver. 282. — πρηῃσόντι.] Vide supra ad

ν', 192.

Ver. 284. Λεκτόν.] Vide supra ad β',

515.

Ver. 285. — ἀκροτάτῃ ἢ ποδῶν ὑπ' ἐσεί-

ετο ὕλη.] Ita edidit Barnesius. Al. ὑποσεί-

ετο.

—— dat euntibus ingens

Sylvæ locum. ——

Æn. VII, 676.

Ibid. — ὕλη.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 286. — ἔμεινε, —— ὅσας ἰδέσθαι.]

Al. ἔμεινε, —— ἄστυ ἰκέσθαι.

Ver. 287.

- Eis elátēn anabās pēimēkelon, h̄ tót' en' Idē
 Makrotátē pēfuyā di' h̄er' kithér' ikānen.
 "Enth' h̄s' o'zōisin pēpukasmyō eilatinōisin,
 290 "Orethi lityrh̄ enaligykiō, h̄n t' en' oreasi
 Chalkída kikhēskesi theoi, andres h̄ Kýmēdin.
 "Hēh̄ h̄ kraipnōs prosebēsato Gárgaron akron
 "Idēs úphēlēs. Ide h̄ nefelēgēta Zōis.
 "Ōs d' idēn, ōs min ēros puykīas phēnas amfēkalufēn,
 295 Oion o'te prōtison ēmisgēdōn philōtēi,
 Eis dūnēn foitōnē, phēas lēthōnē tokhās.
 Stē d' autēs propāroithen, epō t' ēphā, ek t' onómazēn.
 "Hēh̄, pē memaūa kal' Oulūmpa tōd' ikāneis;
 "Ippoi d' ē parēasi h̄ ārmāia, tē k' ōpēaiēs,

Abiete consensâ admodum-procerâ, quæ tunc in Idâ
 Altissima enata per aërem ad æthera ibat:
 Illic is sedit ramis densè-opertus abiegnis,
 290 Avi argutæ similis, quam utique in montibus
 Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.
 Juno autem celeriter conscendebant in Gargarum summum
 Idæ excelsæ: vidit autem eam nubes-cogens Jupiter.
 Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit.
 295 Perinde-ac quando primùm congressi sunt amore,
 Cubili initio suis clam parentibus:
 Stetit autem ipsam ante, verbaque fecit, dixitque:
 " Juno, quò festinans ab Olympo huc venis?
 " Equi autem non adsunt & currus, quos conscendas.

Ver. 287. h̄ tót' en' Idē.] Nugator h̄c
 planè Scholiastes: Διὰ τὸ "τότε," in-
 quit, ἀνέγραψε τὸ ψεύδος ὥστε μὴ ζητεῖν αὐ-
 τὸν.

Ver. 290. "Ορεθι λιτυρῇ ἐναλίγκιον.]

Alitis in parvæ subito collecta figuram.
 Æn. XII, 862.

Cæterum quâ ratione, ὅρεθι, h̄c ultimam
 producat; item h̄, ver. 293; vide suprà ad
 á, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄν-
 δρες ἢ Κύμινδιν.] De h̄c loquendi ratione,
 mihi id veri simillimum videtur; quæ Eru-
 ditioribus usitata fuerint nomina, Diis tri-
 buta; quæ vulgo magis trita, Homini-
 bus. Nimirum, quam Chalcidem appellabant Græ-
 ci eruditiores autem; ei, apud vulgus Ioni-
 cum, nomen erat Cymindin. Ἡ Χαλκὶς ὀλι-
 γακίς καὶ φαίνεται οἰκὴ δὲ ὄρη. — κύμιν-
 διν ἢ καλέουσι Ἴωνες αὐτὴν. Aristot. de Hist.
 Animal. lib. 9. cap. 12. Plato in eâ erat
 sententiâ; quæ Rei naturam quodammodo
 vi & significatione suo exprimerent Nomina, illa
 utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἷον
 θεοὶ αὐτὰ καλεῖται πρὸς ὁρθότητα, ἅπερ δὲ
 φύσει ὀνόματα. — Τὸν "Ἀστυάνακτα" ἀρε-

ὁρθότερον ὡς οὐ κατὰ τὸ παιδί [τὸ "Ἐκλα-
 ρόν" τὸ Σκαμάνδριον. "Οἱ γὰρ σφιν ἐρύλο πώ-
 λιν ἢ τέχνη μακροά." Διὰ ταῦτα δ', ὡς ἔ-
 οικεν, ὁρθῶς ἔχει καλεῖν τὸ πῦρ σατῆρ' ὡς
 Ἀστυάνακτα τὰς δ' ἐσωζεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. Plat.
 in Cratylō. De aliorum h̄c in re sententiâ,
 vide quæ suprà ad á, 403.

Ver. 292. — προσεβήσατο.] Al. προσε-
 βήσατο. Vide suprà ad á, 35; & ad é, 109.

Ver. 293. — νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad
 á, 175.

Ver. 294. ὡς δ' ἰδὲν, ὡς μιν ἔρω,] Scho-
 liafti, ἐρῶ. Ut infra, ver. 315.

ὡς ἰδὲν, ὡς ἐμάνην. — Theocria.
 Ut vidi, ut perii!

Virgil. Eclog. VIII, 41.

— ille repenti
 Accepit solitam flammam, notusque
 medullas

Intravit calor, & labefacta per ossa cu-
 currit. —

Sensit læta dolis, & formæ conscia con-
 jux. Æn. VIII, 388.

Ver. 295. — πρῶτισον ἐμισγέσθην.] Cod.
 Harleian. πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ver. 299. — τ' κ' ὀπῆαιēs.] Quos utique
 con-

- 300 Τὸν ᾧ δολοφρονέουσα προσήδα πότνια Ἥρη·
 Ἐρχομαι ὀφιομήνη πολυφόρβη πείρηλα γαίης,
 Ὀκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρω Τηθύν,
 Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·
 Τὺς εἰμ' ὀφιομήνη, καὶ σφ' ἀκρίλα νείκεα λύσω.
- 305 Ἦδη γὰρ θερὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχον·
 Εὐνῆς δ' ἐφιλότητι· ἐπεὶ χέλω· ἐμπεσε θυμῷ.
 Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακ' Ἰδης
 Ἐσᾶσ', οἳ μ' οἴσασιν ὅππῃ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο καλ' Οὐλύμπῃ τόδ' ἱκάνω,
- 310 Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶκε σιωπῇ
 Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόα Ὀκεανοῖο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, κείσε μὲν ἐς καὶ ὕπερον ὀρμηθῆναι,
 Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃ τραπεύομεν δινθύνῃ.
- 315 Οὐ γὰρ πάποτε μ' ὦδε θεᾶς ἔρως, ἐδὲ γυναικὸς,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι πεπρωχυνθεὶς ἐδάμασεν,
 Οὐδ' ὅπ' ἡρασάμεν Ἰξιονίης αἰλόχοιο,

- 300 Hunc autem dolos-fruens allocuta est veneranda Juno:
 "Eo visura almæ fines terræ,
 "Oceanumque deorum parentem, & matrem Tethyn,
 "Qui me in suis ædibus magnâ-cum-curâ nutriêrunt & educârunt;
 "Hos vado visura, & ipsi acerbis lites dirimam.
- 305 "Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
 "Cubili & amore: quoniam ira eis invasit animum.
 "Equi autem in radicibus fontibus-irriguæ Idæ
 "Stant, qui me ferent supra aridumque & humidum.
 "Nunc verò tui gratiâ huc ab Olympo ab hoc venio.
- 310 "Ne-fortè mihi posthac irascaris, si silentio
 "Abeam ad domum profundè-fluentis Oceani.
 Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:
 "Juno, illuc quidem licet & posthac proficisci;
 "Nos autem age amore congregiamur concumbentes:
- 315 "Non enim unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris,
 "Animum in pectoribus circumfusus domuit:
 "Neque quando captus-fui amore Ixionis uxoris,

conscendas. Rectè hîc notavit *Barnesius*, ad sententiam aliquid, ad verbum explendum nihil conferre istud κέ. Quod & in solutâ oratione, apud *Platonem* aliisque, facile est observatum.

Ver. 302. Ὀκεανόν τε, θεῶν γένεσιν.] Vide supra ad *ver.* 201.

Ver. 303. — ἐὺ τρέφον.] *Al.* εὐτρέφον.

Ver. 307. — πολυπίδακ' Ἰδης.] *Al.* πολυπιδάκκ.

Ver. 310. — μετέπειτα χολώσεται.] *Al.* μετόπισθε κοτώσεται. Ut *ά*, 82, — μετόπισθεν ἔχει νότον. Et *Odys.* *έ*, 147, Μήπως τοι μετόπισθε κολέσασάμεν.

Ver. 312. — νεφεληγερέτα.] Vide supra ad

ad *ά*, 175.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ' —.] Rectè hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Οὐ, μά τ' Δία, ἢ μοι φέινε] ὁππότε. Ἀλλ' εἴ περ τινὲς καλεῖσθαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγον] ἢ πρὸς τὸν ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατὸν τε καὶ ἀκροῦτον. Optimè etiam *Cicero*, de his quæ ad Deos Humana transfudit *Homerus*; *Mal-* *lem*, inquit, *Divina ad Nos*.

Ibid. — δινθύνῃ.] *Al.* δινθύνῃς.

Ver. 317. — ἡρασάμεν.] Vocabulum hoc, quoniam secundam corripit, nequit deductum esse ex ἡρασμοί, sed omninò ex ἡραμαι vel ἡραζομαι. Vide supra ad *ά*, 67.

Ver. 318a

- Ἡ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
 Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρα Ἀκρσιώνης,
 320 Ἡ τέκε Περσῆα, πάντων ἀρδείκειον ἀνδρῶν·
 Οὐδ' ὅτε Φοίνικ' κέρης τηλεκλειτοῖο,
 Ἡ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυ·
 Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, εἴδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 Ἡ ῥ' Ἡρακλῆα κεραιρόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 Ἡ δ' Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ' ὅτε Δήμητρ', καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ' ὅποτε Λητῆς ἐρικυδέ', εἴδ' εὖ αὐτῆς·
 Ὡς εἶο νῦν ἔρχμαι, καί με γλυκὺς ἴμερ' αἰρεῖ.
 Τὸν δ' δολοφρονέεσσα προσήυδα πότνια Ἥρη·
 330 Αἰνόταίε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον εἶπες;
 Εἰ νῦν ἐν Φιλότῃσι λιλαίεαι δύνῃθῃναι
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι, τὰ δ' ᾗ προπέφαν' ἀπαύλας,
 Πῶς κ' εἶσι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰγιόχεράων
 Εὐδού' ἀθρήσειε, θεοῖσι δ' ᾗ πᾶσι μελεθῶν
 335 Πεφραδῶι; ἔκ' ἂν ἐγώ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 Ἐξ ὧν ἂν ἀνσᾶσα νεμεασθῇ δέ κεν εἴη.

- “ Quæ peperit Pirithoûm, diis consiliarium parem :
 “ Neque quandò Danaës pedibus-elegantis Acrisii-filiæ,
 320 “ Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum ;
 “ Neque quando Phœnicis filiæ percelebris,
 “ Quæ peperit mihi Minoâque & diis-parem Rhadamanthyn :
 “ Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis ;
 “ Quorum hæc quidem Herculem fortissimum peperit filium ;
 325 “ At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
 “ Neque quandò Cereris, comas-pulchræ reginæ :
 “ Nec quandò Latonæ gloriosæ, neque quandò tui ipsius :
 “ Ut tui nunc amore-teneor, & me dulce desiderium capit.
 Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno :
 330 “ Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti ?
 “ Si nunc in amore cupis dormire
 “ Idæ in verticibus, hæc autem loca propatula-sunt omnia ;
 “ Quomoddò esset, si quis nos deorum sempiternorum
 “ Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
 335 “ Indicaret ? non equidem tuam ad domum redirem,
 “ E cubili cùm consurrexero : vituperabile certè esset.

Ver. 318. — ἀτάλαντον.] Vide suprâ ad β', 627.

Ver. 320. — Περσῆα.] Quâ ratione, Περσῆα, hic ultimam producat ; item ὅποτε, ver. 327 ; & μαλακόν, ver. 349 ; & δ', ver. 350 ; & ἰσάμεν, ver. 356 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 322. — Μίνω τε.] Al. Μίνωα.

Ver. 325. — Διώνυσον — χάρμα βροτοῖσιν]

— Διονύσε πολυμήτῃ. Hesiod.

— Διώνυσον πολυμήτῃ. Pindar.

Adsit lætitiæ Bacchus dator —

Æn. I, 738.

Munera lætitiæque Dei. — 640.

Ver. 327. — ὅποτε.] Al. ὅτι περ. Ut ver. 319, & 323.

Ver. 329. — δολοφρονέεσσα — Ἥρη.]

— læta dolis — conjux.

Æn. VIII, 393.

— simulatâ mente locutam Æn. IV, 105.

Ver. 335. — ἐγώ γε.] Al. ἐπεὶ.

Ver. 337.

- Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσιν τοι θάλαμ' οὗ, τὸν τοι φίλ' οὗ υἱὸς ἔταξεν
 Ἡφαιστ' οὗ, πυκινὰς δ' οὗ θυροὺς σαθμοῖσιν ἐπῆρσεν.
 340 Ἐνθ' ἰομένη κίονες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν ὦνι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δαΐδιβε, μήτε τίν' ἀνδρῶν
 Ὀψέσθ'· ποῖόν τοι ἐγὼ νέφ' ἀμφικαλύψω,
 Χρύσειον· εἰδ' ἂν νῶϊ Διαιδράκοι Ἡελιὸς περ,
 345 οὐτ' ἐξ ὀξύτατον πέλε' οὐ φάθ' εἰσορᾷα.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἑμαρπτε Κρόνος παῖς ἦν παρὰ κοῖλιν·
 Τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
 Λωτόν θ' ἐρσηνέα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὅς ὑπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.
 350 Τῷ ἐνὶ λεξάοθ' οὐ, ὅππ' ἡ νεφέλλ' ἔσαντο
 Καλὴν, χρυσεῖαν· σιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

“ Sed si reverà vis, & tibi hoc gratum est animo ;

“ Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est

“ Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit :

340 “ Illuc eamus dormituri : quandoquidem tibi placet concubitus.

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter :

“ Juno, nec tu deorum hoc metue, nec quenquam hominum

“ Visurum esse : talem tibi ego nubem circumfundam,

“ Auream : neque nos per-eam-viderit ne Sol quidem,

345 “ Cujus & acutissimum est lumen ad inspiciendum.

Dixit, & ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem :

His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,

Lotumque roscidum, & crocum, & hyacinthum

Densum & mollem ; qui à terrâ eos altè elevabat.

350 Hoc in toro cubarunt, insuperque nubem sibi-induerunt

Pulchram, auream ; lucidique decidebant rores.

Ver. 337. — ῥ'.] *Ut dixisti, —.*

Ver. 340. — εὐαδεν.] Vide suprâ ad α',

37. Ver. 341. — νεφεληγερέτα.] Vide suprâ ad α', 175.

Ver. 346. — ἀγκὰς ἑμαρπτε.] *Al. ἀγκὰς ἑλαρτε.*

— niveis hinc atque hinc —
 lacertis

Cunctantem amplexu molli foveat. —

Æn. VII, 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς ita acciperent, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκά. Sed hoc nullo modo ferri potest. Nam *Accusativum* istum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in lingua *Doricâ* syllabam ας corripit, ignoravit planè *Homerus*. Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 347. — φύεν νεοθηλέα ποίην —.]

Hic liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem ; quo

tempore *Idam* videre erat herbis florentem, & nubibus aureis identidem obductam. De cujusmodi ἀλληλοερίαις, consulatur (si lubet) *Heracides Ponticus* :

Vere tument terræ, & genitalia femina poscunt.

Tum *Pater* omnipotens sæcundis imbribus *Æther*

Conjugis in gremium lætæ descendit, & omnes

Magnus alit, magno commixtus corpore, sætus. —

Parturit almus ager. — *Georgic. II, 324.*

Ἥρα μὲν νῶϊ ὁ αἶθερ, ὑπερ' ὅτιν ὑγρὰ ὑστία·
 — Ζεὺς δ' ὁ αἶθερ, τρέψιν ἢ πυρρὰς καὶ ἐν-
 θεῖας ὑστία· — Καὶ ἡ γῆ αὐπὶς φύει τὰς
 πώας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn. περὶ τῶν ὀμῶν ποιήσεως, § 11.*

Ver. 350. — λεξάοθ' οὐ.] Vide suprâ ad β', 515.

Ver. 351. — καλὴν.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 352.

- Ὡς ὁ μὲν αἰθέρας εὐδὲ πατὴρ αἰνὰ Γαργάρεω ἄκρῳ,
 Ὑπνῷ κὴ Φιλότῃ δαμείς. ἔχε δ' αἰγκὰς ἀκοίῃν.
 Βῆ δ' ὅθ' ἔειν θπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμῳ Ὑπνῷ,
 355 Ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 Ἀλχῆ δ' ἰσάμενῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πρέφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
 Καί σφιν κῦδ' ὅπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδῇ
 Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν φεῖ κῶμα κάλυψα·
 360 Ἦρῃ δ' ἐν Φιλότῃ παρήπαφεν δύνῃθῃναι.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὥχεται θπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον αἰνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 Ἀργεῖοι, εἰ δ' αὖτε μεθίεμν' Ἐκτορὶ νίκην
 365 Πελαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδ' ἄρῃ;
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἔτω φησὶ, κὴ εὐχεται, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Νηυσὶν ὅππῃ γλαφυρεῖσι μῦροι κεχολωμένοι ἦτορ·
 Κεῖνος δ' ἔτι λίην ποθὴ ἔασε, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 Ἥμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεναι ἀλλήλοισιν.
 370 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 Ἀσπίδας, ὅσας ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,

Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro summo,
 Somno & amore domitus, tenebátque in ulnis uxorem.

Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,

355 Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno :

Propè autem stans, verbis allatis *eum* allocutus est :

“ Alacris nunc Danaïs, Neptune, auxiliare :

“ Et ipsis gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit

“ Jupiter : quoniam ipsi ego mollem soporem circumfudi :

360 “ Juno autem in amore *eum* decepit ut-dormiret.

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum :

Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danaïs.

Statim itaque *is* inter primos longè-profilieus hortabatur :

“ Argivi, etiámne rursus concedimus Hæctori victoriam

365 “ Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat ?

“ At is quidem ne existimat, & gloriatur, quia Achilles

“ Navibus in cavis manet iratus corde :

“ Illius tamen non magnum desiderium erit, siquidem cæteri

“ Nos fortiter-excitetur ad defendendum invicem.

370 “ Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes :

“ Clypeos, quotquot optimi *sunt* in exercitu & maximi,

Ver. 352. — αἰθέρας εὐδὲ — Ὑπνῷ —
 δαμείς.]

—— placidumque petivit
 —— per membra soporem.

Æn. VIII, 405.

Ver. 361. — θπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.]
 Ad Lemnos, interpretatur Dna Dacier. Sed
 rationibus haud satis idoneis,

Ver. 364. — μεθίεμν.] Cod. Harleian.
 μεθίεμν.]

Ver. 365 — 375. Πελαμίδῃ — Πελαμί-
 δην.] Vide supra ad 4, 398.

Ver. 366. — ἔνεκ' Ἀχιλλεύς.] Vide su-
 præ ad 7, 324.

Ver. 368. — ποθὴ.] Al. πόθας.

Ver. 370. — ἐγὼν.] Al. ἐγώ.

Ver. 373.

- Ἑσάμυροι, κεφαλὰς ᾗ παναίθησιν κορύβεας
 Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρόταλ' ἔγχε' ἐλόντες,
 Ἴολμ' αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, εἴδ' τι Φημι
 375 Ἐκδοσε Πελαμίδην μῆκεν, μάλα περ μεμαῶτα.
 Ὃς δ' ἐκ' αὐτὴρ μῆγεχαρμῳ, ἔχε δ' ὀλίγον σάκῳ ἄμω,
 Χείρουσι Φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔμ' μάλα μὲν κλύον, ἡ δ' ὑπὶ θοῖο.
 Τὸς δ' αὖτοι βασιλῆες ἐνόσμεον, ἑτάμυροί περ,
 380 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, ἢ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 Οἰζόμυροι δ' ὑπὶ πάντας, δρῆϊα τούχε' ἄμειβον,
 Ἑσλὰ μὲν ἑσλὸς ἔδωκε, χεῖρα ᾗ χείρουσι δόσκον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νόροπα χαλκόν,
 Βάν ῥ' ἱμῶ· ἦρχε δ' ἄρα (Φι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 385 Δεινὸν ἄρ' τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 Εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' ἐθέμις ἐστὶ μιγῆναι
 Ἐν δαὶ λῶλαλή, ἀλλὰ θεῷ ἰχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐνόσμεε Φαίδιμῳ Ἐκλῶρ.
 Δὴ ῥα τὸτ' αἰνστάτην ἔρδα πολέμοιο τάνυσαν

“ Nos induti, capitâque fulgentibus galeis

“ Teçti, manibûsque longissimas hastas tenentes,

“ Eamus: ac ego quidem præibo; nec omnino opinor

375 “ Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo-incitatum.

“ Quicunque autem vir strenuus est, gestatque parvum scutum humero,

“ Imbelliori viro det, ipse vero scutum majus subeat.

Sic dixit: Hi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt.

Atque hos quidem ipsi reges instruebant, vulnerati licet,

383 Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:

Obeuntes autem copias omnes, martia arma commutabant;

Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.

Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum æs,

Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quasiator-terræ,

385 Horrendum ensẽ longum habens in manu robustâ,

Similem fulguri: ei autem [vel, eo cum gladio] non fas est congregi

In pugna perniciosâ, sed metus ejus solummodo reprimat viros.

Trojanos verò ex-alterâ-parte instruebat illustri Hector.

Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt

Ver. 373. — χερσίν τε.] *Al.* χερσίν δέ.

Ver. 375. — μεμαῶτα.] Vide suprà ad
 v, 46.

Ver. 378. — ἄρα.] *Ut solent, ut par
 erat, —*

Ver. 382. — χεῖρα.] *Al.* χεῖρα.

Ibid. — δόσκον.] *Eusiatb.* δόσκον, γράφον
 σιν οἱ ἀπερίεργον· τὰ τέσιν, ἰδίῳ οἱ βασι-
 λῆς. *Al.* δόσκον.

Ver. 383. — νόροπα χαλκόν.] Vide suprà
 ad β', 578.

Ver. 384. — ἄρα.] *Ut promiserat, —*
 ver. 374.

Ver. 386. Εἵκελον.] *Ita Barnesius.* Alii

ἵκελον· quod primam corripit.

Ibid. — τῷ δ' ἐθέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν
 δαί.]

Non ut tela tamen, non ut contenderet
 arcum. *Æn.* XII, 815.

Ver. 387. — ἀλλὰ θεῷ ἰχάνει ἄνδρας.]

Maris nimirum murmurantis Strepitus, mi-
 lites terrefecit. Ἐκλύωη ᾗ θάλασσα ποτὶ
 κλισίας τε νέας τε, ver. 392. Cæterum quâ
 ratione, ἀλλὰ, hîc ultimam producat; item
 ᾗ ver. 402; & σάκῳ, ver. 405; vide
 suprà ad α', 51.

Ver. 390.

- 390 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ Φαίδιμ' Ἐκ' ὧρ,
 Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ὀρήγων.
 Ἐκλύσθη ᾗ θάλασσα ποτὶ κλίσιας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ ᾗ ξυνίσαν μέγ' ἄλαλήϊ.
 Οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοᾷα προτὶ χέρσον,
 395 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ.
 Οὔτε πυρὸς τόσσ' ἔγε ποτὶ βρόμ' αἰθομένοιο,
 Οὔρε' ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρεο καίεμεν ὕλιν.
 Οὔτ' ἄνεμ' τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 Ἠπύς, ὅς τε μάλισα μέγα βρέμε' χαλεπαίνων.
 400 Ὅσση ἄρα Τρώων ἢ Ἀχαιῶν ἐπλεο Φωνή,
 Δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Αἶαντι δ' ᾗ πρῶτ' ἀκόντισε Φαίδιμ' Ἐκ' ὧρ
 Ἐλχέ, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, ἐδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ σήθεσσι τεύχεσσιν,
 405 Ἦτοι ὁ μὲν σάκε', ὁ δ' ἦ φασγάν' ὀξύροχλος.
 Τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χεῖρα· χῶσαίω δ' Ἐκ' ὧρ,

- 390 *Ceruleus-crines Neptuneus, & illustris Hector;*
Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoriaque navisque
Argivorum: hi autem congregiebantur ingenti cum clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,
 395 *Ex ponto impulsâ flatu Boreæ gravi:*
Neque ignis tantus adfremit crepitus ardentis,
Montis in saltibus, quando concitus-exardescit crematurus sylvam:
Neque ventus tantum in quercubus altè-comantibus
Insonat, qui maximè rapidum fremitu sæviens:
 400 *Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,*
Horrendè vociferantium, quando in se invicem ruerent.
In Ajacem verò primus jaculatus est illustris Hector
Hastâ, quippe conversus erat rectâ in ipsum; neque aberravit;
Sed eum percussit quâ duo baltei circa pectora extensi erant,
 405 *Alter quidem scuti, alter verò ensis argenteis-clavis-distincti:*
Atque hi quidem ei tutati sunt tenerum corpus: Iratus est autem Hector,

Ver. 390. Κυανοχαῖτα.] Vide suprâ ad d, 175.

Ver. 394, &c. Οὔτε θαλάσσης ———.
ἄτε πυρὸς ———, ἔτ' ἄνεμ'.

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat Ausser,

Ut mare sollicitum stridet refluentibus undis,

Æstuat ut clausis rapidus fornacibus ignis.

Georgic. IV, 261.

Ibid. — ποτὶ — ποτὶ.] Variat in codicibus harum vocularum scribendi ratio.

Ver. 395. — ὀρνύμενον.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 396. — ἔλιν.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 397. — ὑψικόμοισιν.] *Al. ἱερόμοισιν.* notante *Eustathio.*

Ver. 398. — ποτὶ.] *Cod. Harleian. περὶ.*

Ver. 399. — ὅς τε μάλισα.] *Qui etiam maximè ———.*

Ver. 400. Ὅσση.] *Al. Τόσση.*

Ibid. — ἄρα.] "*Ut jam dictum est ———* scilicet *ver. 393.*

Ver. 402. — ᾗ.] "*At δὲ,*" inquit *Barnesius,* "*hic potior Lectio.*" Conjecturâ malè admodum feriatâ.

Ibid. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad d, 140.

Ver. 404. Τῇ.] *Al. Τῷ, & Τῷ.*

F

Ver. 407.

- Ὅτι δὴ οἱ βέλῃ ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυγε χειρὸς·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἔπει' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἐχμαῖα νηῶν,
 Πάρ ποσσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τ' ἐν αἰέρας,
 Στήθε' βεβλήκει ὑπὲρ ἀνιψῆ, ἀγχόθι δειρῆς·
 Στρώμβον δ' ὡς, ἔσθλ' βαλὼν, πρὶ δ' ἐδραμε πάντη.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερέπη δρυς
 415 Περὶ ῥίζῃ, δεινὴ δ' ἔπει' αἰεὶ γίνε' ὁδμὴ
 Ἐξ αὐτῆς· τ' δ' ἔπερ' ἐχ' ἐρῆσθαι, ὅσκειν ἴδῃ
 Ἐλγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δ' Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπεσ' Ἐκτορῷ ὦκα χαμαὶ μὲν ἐν κονίεσσι·
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχῳ, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 420 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βεβέχε τούχεα ποικίλα χαλκῷ.

- Quod sibi telum velox irritum evolâset è manu;
 Retrôque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
 Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
 410 Saxo, quæ sanè multa, velocium retinacula navium,
 Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
 In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
 Turbinis autem instar, concitum misit, rotatûmque est circumcircâ.
 Ut verò quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus
 415 Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor
 Ex eâ; isque nullius ampliùs est animi, qui viderit
 Propè existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
 Sic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus:
 Manu autem demisit hastam, insupèrque scutum secutum est,
 420 Et galeæ; circâque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.

Ver. 407. Ὅτι δὴ.] Quod adeo, Quod
videlicet, ———. Cod. Harleian. Ὅτι
ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ.] De hoc saxo Epi-
gramma non illepidum citat *Barneſius* ex
Anthologiâ, lib. 1, cap. 5:

Μὴ με τ' Αἰάλειον ἀνοχμάσσεας, ὀδῶ-
τα,

Πέτρων ἀκοντιστὴν σῆθε· Ἐκτορέκ.

Εἰμὶ μέλας τροχὺς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον
Ὀμηρον,

Πᾶς τ' Πριάμειον ἐξεύλισσα πῖδον.

Νῦν δ' ὅπως βαίῳ με παροχλίσουσιν ἀ-
εῖρας

* Ἀνθρώποι, γλυφεῖς αἶψα λυγρὰς.

Ἀλλὰ με τίς κρύψειεν ὑπὸ χυθόνος· αἰ-
δέομαι γὰρ

Παίγνιον κτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενον.

Ver. 412. — βεβλήκει.] Vide suprâ ad δ',
492; & ad α', 37.

Ver. 413. Στρώμβον δ' ὡς, ἔσθλ'.

Ceu quondam torto volitans sub verbere
turbo,

Quem pueri magno in gyro vacua atria
circum

Intenti ludo exercent: Ille actus ha-
benâ

Curvatis fertur spatii; stupet infcia
turba,

Impubesque manus, mirata volubile
buxum. *Æn.* VII, 378.

Στρώμβος δ' δίκλῳ ἐκίησεν ὁ Αἴας, ἢ τ' βλη-
θέντα Ἐκτορῶ, — ἢ μᾶλλον τ' λίθον. *Eu-
statb.* Mihi & στρώμβῳ, & ἔσθλ' & πρὶ-
εἰδραμε, & πάντῃ, (quæ omnia cum præce-
dente isto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de Saxo
projecto videntur multò aptius dicta, quàm
de Hectore jam humi delabente.

Ver. 414. — ὑπαί.] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 416. — ἔπερ.] *Al.* ἔκ.

Ver. 418. — Ἐκτορῷ. — μὲν ἐν κονίεσσι.] Vide suprâ ad γ', 508 & 758.

Ver. 419. — ἐάφθη.] Vide suprâ ad γ',
543.

Ver. 420. — βεβέχε.] Vide suprâ ad γ',
181.

Ver. 421.

- Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἦες Ἀχαιῶν,
 Ἐλπόμηνος ἐρύεσθαι, ἀκόνιζον δὲ Θαρμείας
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' ἔτις ἐδιωθήσατο ποιμήν' αὐτῶν
 Οὐτάσας, ἔδ' ἐβαλεῖν· πρὶν γὰρ περὶ βίβησαν ἄριστοι,
 425 Πηλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγνήνωρ,
 Σαρπηδῶν τ' ἄρχος Λυκίων, καὶ Γλαυκῶ ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
 Ἀσπίδας δ' ἰκύνεας ἔχοντες αὐτῶν· τὸ δ' ἄρ' ἔταῖροι
 Χερσὶν αἰείρανας φέρον ἐκ πόλεως, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 Ὠκέας, οἳ οἱ ὀπίθε μάχης ἡδὲ πολέμοιο
 Ἔσασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἄρμαλα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖα πάλαια
 Ξάνθῃ διήεντι, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 Ἔθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδὲ οἱ ὕδωρ
 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·

Temp verò magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,
 Sperantes trahere ad se; jaculabanturque crebra
 Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
 Nec cominus, nec eminens-ferire: prius enim circum jecerunt-se fortissimi,

- 425 Polydamásque, & Æneas, & nobilis Agenor,
 Sarpedónque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
 Cæterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante
 Clypeos probè orbiculatos tenebant ipsum; eúmque socii
 Manibus sublato asportabant ex pugná, donec pervenit ad equos
 430 Veloces, qui ei post pugnam & prælium
 Stabant, aurigámque & currum varium habentes:
 Qui porro cum urbem versùs portabant graviter gementem.
 Sed quandò jam an vadum pervenerunt pulchrè-fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
 435 Ibi illum è curru admoverunt terræ, eique aquam
 Affuderunt: ille itaque spiritum-recepit, & suscepit oculis;

Ver. 421. — μέγα ἰάχοντες.] Vide suprà ad δ, 456.

Ver. 423. — ἔτις ἐδιωθήσατο.] *Barnesius* edidit, ἔτις ῥ' ἐδιωθήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσας.] Vide suprà ad ν', 192; & ad α, 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ'.] *Al.* Τῶν τ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησεν. &c, & ἀκήδησεν. Cæterùm quâ ratione, ἔτις &c bñc & *ver.* 423, ultimam producat; item *ἀσπ.*, *ver.* 444; & *χρ.*, *ver.* 447; & *Αἰανί.*, *ver.* 459; vide suprà ad α, 51.

Ver. 428. ἀρ'.] *Proinde*; deinceps, —.
Ver. 430. — μάχης ἡδὲ πολέμοιο.] Vide suprà ad δ, 232, 279.

Ver. 431. Ἔσασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον.] *Τεῖς*

παροπληρωματικοῖς σιωδίσμοις χρηστέον, ἔχοντες ὡς προοδημαίαις κεναῖς, — ὥσπερ τινὲς τε “Δὴ” χρεώντι πρὸς ἑδὸν, — ἀλλ' εἰάν συμβάλλωσιν αὐτῶν μετὰ τῶν λόγων. Καὶ ὡς παρὰ Πλάτωνα. “Ὁ μὲν δὲ μέγας ἡγεμὼν “εὐ χρεώντι Ζεὺς.” Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, “Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖα πάλαια “μοῖο.” Ἀρκτικός γὰρ τεθεὶς σιωδίσμος, & ὑποσπασθεὶς ἢ προτέρων τὰ ἔχοντα, μεταλείποντι ἐκτάσας. — σιωδίσμος ἐκτάσας. Εἰ δ' ὅτε εἶπεν — [ἀνθ' ἡ δὴ] — μικρολογεῖν ἐφίκει. *Demetr. Phaler.* πρὸς ἑρμηνείας, § 55, 56. Vide infrà ad *ver.* 504.

Ver. 434. — ἀθάνατος.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 435. — πέλασαν.] Vide suprà α, 140.

- Ἐξόμηνε δ' ὅππ' ἔγνα, καλαίνεφες αἶμα' ἀπέμεσεν·
 Αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδὲ οἱ ὄσσε
 Νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλτε δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ', ὡς ἔν' ἴδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα,
 Μᾶλλον ὅππ' Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο ἧ' χάρις.
 Ἐνθα πολὺ πρῶτις Ὀϊλῆ' ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον ἔτασε, δαυρὶ μεάλαιμ' ὀξύεντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων
 445 Ἥνοπι βυκολέοντι παρ' ὄχθας Σαινιόεντι.
 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δαυρὶ κλυτὸς, ἐγύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτα χ' λαπάρεν· ὁ δ' ἀνετράπε', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρώες καὶ Δαναοὶ ζυῖον κρατερὴν ὕμνῃην.
 Τῷ δ' ὅππ' Πυλῶδας ἐγχεσπάλ' ἦλθεν ἀμύμων
 450 Πανθοίδης· βάλε ἧ' Προθολώορα δεξιὸν ὤμον,
 Τῖον Ἀρηιλύκοιο· δὴ ὤμῳ δ' ὄβριμον ἐγχε
 Ἔαχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ·
 Πυλῶδας δ' ἐκπαῖλον ἐπὶ ξαίῳ, μακρὸν αὐτῶ·
 Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μελαθύμῳ Πανθοίδαο
 455 Χειρὸς ὑπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἶω

Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomit :

Iterum verò retrò lapsus est in terram, eique oculos

Nox obtexit nigra ; ictus enim adhuc animum domabat.

440 Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,

Alacrius in Troianos irruerunt, memineruntque pugnae.

Tunc longè primus Oilei filius velox Ajax

Satnium vulneravit, cum hastâ inficiens acutâ,

Enopidem, quem nymphea peperit Naiis eximia

445 Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.

Hunc quidem Oiliades hastâ-inclytus, propè accedens,

Vulneravit ad ile : itaque cecidit-refupinus ; de eo verò

Trojani & Danaï commiserunt acrem pugnam.

Ad eum verò Polydamas hastam-vibrans accessit ultor

450 Panthædes ; percussitque Prothœnorem dextrum in humerum,

Filium Areilyci ; per humerum autem valida hasta

Penetravit : Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ :

Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, altâ-voce clamans :

“ Non equidem puto magnanimi Panthædæ

455 “ Manu e robustâ vanum exiliisse telum,

“ Sed id aliquis Argivorum recepit corpore : & ipsum puto

Ver. 438. — καδδὲ οἱ ὄσσε.] *Al.* τὰ δὲ οἱ ὄσσε.

Ver. 440. — νόσφι κίοντα.] Vide suprâ ad α', 349. *Cod. Harleian.* νόσφιν ἐόντα.

Ver. 443. — ἔτασε.] Similiter, ver.

447, Οὔτα κατὰ. Vide suprâ ad γ', 192 ;

& ad α', 140.

Ibid. — μεάλαιμ' ὀξύεντι.] *Al.* μεάλαιμον.

Ibid. — ὀξύεντι.] Vide suprâ ad ε', 50.

Ver. 447. Οὔτα χ' λαπάρεν.] *Al.* Οὐ-

τασε καλλαπάρεν.

Ibid. — ἄρ'.] *Ut fit, Ut fieri solet.*

Ver. 452. — ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide suprâ ad γ', 508.

Ver. 456, 463. — κόμισε.] Vide suprâ

ad α', 140.

Ver. 459.

- Αὐτῷ Κηπτόμενον κατίμῳ δόμον Ἀῖδ' εἶσω.
 ὧς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχ' ἤϊε' ὄξαμβόιο·
 Αἴαντι δ' μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρει
 460 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῷ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλισα·
 Καρπαλίμως δ' ἀπιόντ' ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ.
 Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλόεσσ' κῆρυ μέλαιναν,
 Λικελίς αἵξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορ υἱὸς
 Ἀρχίλοχ'· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βέλουσ' ὀλεθρον·
 465 Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε ἐκ αὐχέν' ἐν ζυγοχμῷ,
 Νείαλον ἀσπράγαλον· ὅπ' δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 Τῷ δ' πολὺ πρότερον κεφαλῇ, σῶμα τε, ῥινὲς τε
 Οὐδεὶ πλῆν', ἥπερ κνήμαι ἐγὼνα πεσόντ'·
 Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πηλυδάμαντι·
 470 Φράζεο, Πηλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
 ἥ δ' ἔχ' ἔτ' ἀνὴρ Προθόηνορ ἀντιπεφάσθ'

“ Ei baculo innitentem, descensurum domum Plutonis intra.

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;

Aiaci autem maxime, bellicoso animum commovit

460 Telamonidae: hunc enim Prothoenor cecidit proximé:

Statim igitur in Polydamanta abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti.

Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,

In obliquum abiliens: excepit autem ietum Antenoridis filius

Archilochus; huic enim dii destinaverunt perniciem:

465 Hunc percussit, capitisque & cervicis in commissurâ,

Extremam ad vertebam; amboque discidit nervos:

Hujus autem multò prius caput, osque, narēque

Solo allapsa sunt, quam tibie & genua cadentis.

Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti:

470 “ Perpende, Polydama, & mihi verum dic;

“ Annon hic vir pro Prothoenore vicissim occidî

Ver. 459, 460. Αἴαντι — Τῷ Τελαμωνιάδῃ. Τί ἐν; (φ' σ' μ' τις ἀν,) ἐπὶ τὰυτὰ [τὰ Ἀργεῶν] συμβάλλει πρὸς λόγον; Ἐγὼ δὲ φησὶν αὐτῷ, ὅπως ἄλλας συμβάλλουσιν πρὸς ὅψον, ὅπως δὲ πρὸς μάζαν. — Καὶ Ὀμηροῦ, ἐπεὶ πρὸς κόσμῳ περιγυρομένη, ὁλίγοις ἱεροματῶν Ἀργεῶν ὅπως λαβὰς ἐκπαύμασι δεομένης, ἢ λόφῳ κρῖνεται, ὁππότε. Διὸ δὲ παράδειγμα ἔ' ἐπὶ οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν. Ὡς τὸ, “ Αἴαντι δ' μάλισα δαΐφρονι “ θυμὸν ὄρει τῷ Τελαμωνιάδῃ.” Plutarch. Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ver. 461. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad α, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχ'· Al. Ἀρχίλοχ'· Vide suprâ ad μ, 100.

Ver. 465. Τὸν ῥ'·] Hunc, inquam, —.

Ver. 466. — ἀσπράγαλον· ὅπ'·] Quâ ratione, ἀσπράγαλον, hic ultimam producat; item τῇ, ver. 467; & κατ' ἑνὶ, ver. 473; & αὖ, ver. 485; vide suprâ ad α, 51.

Ver. 467. — πολὺ πρότερον κεφαλῇ.]

—— pronusque magister

Volvitur in caput, — Æn. I, 119.

Ver. 469. — γέγωνεν.] Non ex præterito (quod vocant) γέγονα· quo pacto non constaret Temporum ratio: Vide suprâ ad α, 37. Sed ex verbo γέγωνω· unde & alibi, γέγονα.

Ver. 471. ἥ δ' ἔχ'·] Pronuntiabatur, ἥ δ' ἔχ'· Vide suprâ ad ε, 349; & ad ι, 533. Al. ἥ ῥ' ἔχ'.

Ibid. — ἀντιπεφάσθ'·] Al. ἀντιπεφάσθ'. Sed omnino scribendum, ἀντιπ. φάσθ'. Nam istud α, (ut liquet ex analogo πᾶσθ'), cum sit naturâ breve, syllabam positione solutmodò longam efficit, sicuti in τάγμα, τελέχθαι, τάξις, τάξαι, & similibus; non ipsum enuntiatur produci, sicuti in πᾶγμα, πεπᾶχθαι, πεᾶξις, πεᾶξαι, & quæ ejusmodi sunt. Vide suprâ ad ν, 192.

- Ἄξι'· ἔμ' μοι κακὸς εἶδε', ἐδὲ κακῶν ἐξ·
 Ἀλλὰ κασίγνη' Αντήνορ' ἵπποδάμοιο,
 Ἡ παῖς· αὐτῷ γ' ἤρεν ἄγχιςα ἐώκε'
 475 Ἡ ρ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχ' ἔλλαβε θυμόν.
 Εὐθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον ἔτασε δακρυῖ,
 Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλὸν ἐπὶ δ' ἔατο, μακρὸν αὔσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκρόρητοί,
 480 Οὐ θὴν οἰοσίν γε πόν'· τ' ἔσε' ἢ οἷζυς
 Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὥδε καὶ κλισίῃσιν ἔσθ' ἢ ὕμμε.
 Φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχ' ἀδμήν' ἔδωκε
 Ἐλχέ' ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποιῶν
 Διὸς ἐν ἄτλ'· τῷ καὶ κέ τις ὄχ' ἄνῃ
 485 Γνωτὸν ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθ'.

" Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;

" Sed frater Antenoris equum-dormitoris,

" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis-videbatur mihi.

474 Sic dixit, benè cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.

Tunc Acamas Promachum Boeotium vulneravit hastâ,

Fratrem suum circumeundo-protectens: Promachus enim eum trahebat pedibus,

Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans:

" Argivi, sagittarij-infausti, minarum infatigabiles,

480 " Haud sanè solis laborque erit & luctus

" Nobis, sed aliquandò sic occidemini & vos.

" Videte, ut vobis Promachus domitus dormit

" Hastâ meâ; ut nequaquam fratris ultio

" Diù insoluta sit: Quare & quivis optet vir

485 " Fratrem in ædibus belli [vel cædis] vindicem sibi-relinqui.

Ver. 475. — εὖ γινώσκων.] Probè quum nō-
 ras, quis esset.

Ibid. — θυμόν.] Ita Cod. Harleian. op-
 timè, ut mihi quidem videtur. Al. θυμῷ,
 & θυμῷ.

Ver. 476, 489. — ἔτασε.] Vide suprâ ad
 4, 140.

Ver. 478. — μακρὸν αὔσας.] Cod. Har-
 leian. μακρὰ βεβαῶν.

Ver. 479. — ἰόμωροι.] Vide suprâ ad 8,
 242.

Ver. 480. — Οὐ θὴν οἰοσίν γε — Ἡμῖν.]
 — Nec foli pœnas dant sanguine

Teuceri:

Quondam etiam victis redit in præ-
 cordia virtus,

Victoresque cadunt Danai. —

Æn. II, 366.

Ver. 484. Διὸς ἐν ἄτλ'.] Editi ha-
 bent, Διὸς ἐν ἄτλ' ἐν. Sed vuculas istas
 transponere non dubitavi. Quamvis enim
 τίνων, & τίσιν, & τίσεσθ', apud Homerum
 semper; atque etiam τίω, quoties lubet, prio-
 rem producat; attamen ἄτλ', & ἀνίλ',
 & παλινίλ', & τίσι, & corripiuntur, &

omni ex analogiâ semper corripiantur necesse
 est. Vide suprâ ad 7, 414.

Οὐ μὲν αὖτ' ἄτλ' —. Iliad. γ', 414.

— τότε ἀνίλ' ἐστὶ γ' ἰδο. α', 213.

— Ζῶς ἀνίλ' ἐστὶ τελέσθ'.

Odyss. ε', 51 & 60.

— παλινίλ' ἐστὶ γ' ἰδο.

Odyss. δ', 379; & β', 144.

— ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἐδδισσας ὀπίσσω.

Iliad. χ', 19,

— τίσις ἔσσε' Ἀτρεΐδαο.

Odyss. δ', 40.

— ἐπὶ τίσις εἴη. Odyss. β', 76.

— ἐξοπίσσω τίσις αἰετ. Odyss. γ', 144.

Ver. 485. — ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λι-
 πέσθ'.] Al. ἐν μεγάροισιν ἄρεως ἀλκτῆρα γλυέσ-
 θαι. Ut infrâ. — ἐμῷ ὃ δῶκεν ἄρεως

ἀλκτῆρα γλυέσθ'· σ', 100. Et, Μένιος, ἄ-
 μων ἀλκτῆρα. Odyss. χ', 208. Nisi

fortè & istis in locis scribendum sit, δῶκεν

Ἀρεως five Ἀρεῖς, & ἄμων Ἀρῶν. Cod.
 Harleian. à Tb. Bentleio, & Cod. Oxon. à

Barnejo collatus, habent Ἀρεῖ. Nec ita
 malè.

Ver. 489.

- ὦς ἔφαλ'· Ἀργείοισι δ' ἄχθ' ἡγεί' ὀξυμήνοιο·
 Πηνέλεω ᾗ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρηνεν·
 Ὀρμήθη δ' Ἀκάμανι· ὁ δ' ἔχ' ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελόιο ἀνακλῖ· ὁ δ' ἔπασεν Ἴλιονῆα,
 490 Τῖον Φόρβανι πολυμήλα, τὸν ῥα μάλισα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλη, ἣ κτῆσιν ὄπασσε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μῦθον τέκεν Ἴλιονῆα,
 Τὸν τόβ' ὑπ' ὀφρύ· ἔτα καὶ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
 495 Καὶ διὰ ἰνὶς ἦλθεν· ὁ δ' ἔξελο χεῖρε πετάσας
 Ἀμφω· Πηνέλεως ᾗ, ἐρυσάμην· ξίφ' ὅξυ,
 Αὐχένα μέσων ἔλασεν· ἀπήραξεν ᾗ χαμᾶζε,
 Αὐτῇ ζυὼ πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχ'·
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ ᾗ Φῆ, κώδεσαν ἀναχῶν,
 500 Πέφραδε τε Τρώεσσι, ἣ δὴχόμην· ἐπ' ἥνδα·
 Εἰπέμηναι μοι, Τρῶες, ἀγαυῆ Ἴλιονῆ·

- Sic dixit : Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante ;
 Peneleo autem maximè, bellicoso animum commovit ;
 Ruit itaque in Acamantem ; ille verò non sustinuit impetum
 Penelei regis ; *Penelus* autem vulneravit *Ilioneum*,
 490 *Filium* *Phorbantis* divitis-pecorum, quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & possessiones ei dederat :
 Ex hoc autem Mater unicum peperit *Ilioneum* :
 Quem tunc sub supercilio vulneravit *Penelus* ad oculi radices,
 Excussitque pupillam ; hasta verò per oculum penitus,
 495 Et per occipitium transiit : Hic itaque in terram desedit, manibus porrectis
Ambabus : *Peneleus* autem, stricto ense acuto,
 Cervicem mediam feriit ; deturbavitque humi,
 Ipsâ cum casside, caput : adhuc verò valida hasta
 Erat in oculo : *Penelus* autem dixit, capite tanquam-papaveris-capite sublato,
 500 Denuntiavitque Trojanis, & glorians verba fecit :
 " Renunciate mihi, Trojani, illustris *Ilionei*

Ver. 489. Πηνελόιο.] *Al.* Πηνελόιο.

Ver. 490. — τὸν ῥα.] *Quem utique* — ;
Quem videlicet — . Est enim causa al-
 lata, quare πολυμήλα· fuerit *Phorbas*.

Ver. 492. — ὑπὸ μήτρῃ.] Quâ ratione,
 ὑπὸ, hic ultimam producat ; item εὐχό-
 μῃ, ver. 500 ; & δάμαρ, ver. 503 ; &
 χῆ, ver. 517 ; & γῶ, etiam extra cæsuram,
 ver. 521 ; vide suprâ ad α, 51.

Ver. 493. — ἔτα.] Vide suprâ ad ν', 192.

Ver. 497. — ἀπήραξεν ᾗ χαμᾶζε, Αὐτῇ
 ζυὼ πῆληκι, κάρη.]

— huic uno dejectum cominus ictu
 Cum galeâ longè jacuit caput.—

Æn. IX, 770.

Ver. 499. — ὁ ᾗ Φῆ — πέφραδε τε —,
 ᾗ — ἥνδα.] Καὶ εἰη χῆ παραλληλίαν ταυτο-
 λογίαν ἐν τῇ, " φῆ ᾗ πέφραδε ᾗ ἥνδα." Τῷ

ᾗ — εἰδὲ ἔξω πάθος. Ἠκέσθη γὰρ ὁ ἦρος τῷ
 ἔρῳ, εἰς λύπην τῇ Τρώων. "Ο πᾶν παρο-
 ξυντικὸν ὅτι εἰς θυμὸν, εἰ ἔτι ἀναλίσσας
 παραδειγματίζει τῷ πεσόντι τῇ κεφαλῇ. Εὐ-
 βατῇ.

Ver. 500. Πέφραδε.] de hujusmodi voca-
 bulorum formatione, quâ nimirum analogiâ
 ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω au-
 tem κέρραγα· ex τᾶτιω similiter τέταγα, ex
 περᾶτιω autem πέπεραγα· vide suprâ ad β',
 314 ; & ad ν', 192. Cæterum πέφραδε,
 hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα· quo
 pacto non constaret Temporum ratio : Sed
 ex Poëtico, πέφραδα, imperfectum vel aori-
 stus ἐπέφραδον· sicuti in σ', ver. 9, & υ',
 340, διεπέφραδε.

Ver. 501. Εἰπέμηναι μοι.] Renuntiate,
 quæso, — .

F 4.

Ver. 503.

- Πατρὶ φίλῳ ἐ μὴρι, γοήμηναι ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνορίδαο,
 Ἄνδρ' ἐ φίλῳ ἐλθόντι γανύσασθ', ὅππότε κεν δὴ
 505 Ἐκ Τροίης (ὡς νηυσὶ νεώμεθα κῆροι Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὰς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαῶν δέει ἔλε.
 Πάπληνεν ὃ ἕκαστος, ὅττι φύγοι αἰπιῶ ὀλεθρον.
 Ἔασθε νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅσις δὴ πρῶτος, βροτόνι' ἀνδράγχε', Ἀχαιῶν
 510 Ἡρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχῳ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμῶνι Τυρτίον ἔτα
 Τυρτιάδῳ, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλκιον δ' Ἀντίλοχον, ἐ Μέρμερον ἐξενάειξε·
 Μηελόνης δὲ Μόρῳ τε, καὶ Ἴπποτίῳνα κατέκλει·
 515 Τευκρὸν δὲ Προθόονά τ' ἐνήρατο, καὶ Περειφίτην·

- “ Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus:
 “ Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
 “ Viro charo reverso se-læto-vultu-offeret, quando demum
 505 “ Ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum.
 Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
 Circumspectabátque unusquisque, quâ effugere-possét gravem perniciem.
 Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,
 Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
 510 Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
 Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit
 Cyrtiadem, Myserum ductorem magnanimorum:
 Phalcem autem Antilochus, & Mermerum interfectos-spoliavit:
 Meriones autem Morymque, & Hippotionem interfecit:
 515 Teucer verò Prothoonâque peremit, & Periphetem:

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ.] Nam, ut non dudum
gloriatu essis, neque apud Nos —.

Ver. 504. — ὅππότε κεν δὴ — γοήμεθα.]
“ Quando cunque erit futurum, ut ” —.

Spem & expectationem longam pulcherrimè
depingunt Explementa ista, κεν δὴ· Quæ
siquis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit,
statim sentiet quanto languidiorem effecerit
sententiam. Vide infra ad γ', 365. Haud
dissimiliter, etiam in soluto scribendi genere;
negantis est, ἔδωκε· pernegantis, ἔδωκεν ὅτι.
Quæ quidem voculæ optimè reddi possunt latine;
nequaquam, & neque ad hoc quaquam;
Vel, nunquam, & neque ad hoc unquam. Ad
vim & elegantiam huiusmodi explemento-
rum, videatur & Platonis locus supra cita-
tus; ver. 433 huius libri.

Ver. 506, — ἄρα.] Ut fit; Ut par
erat, —

Ibid. — χλαῶν δέει ἔλε.] Al. χλαῶν
δέει. Al. τρώμεν ἔλλατ' ἔλε. Ex ver-
bis nimirum sæpius memoriter citatis.

Ver. 507. — ὅττι, & φύγοι.] Al. ὅποι, &
φύγοι.

Ver. 508. Ἔασθε νῦν μοι, Μῆσαι,]

Vos, ô Calliope, precor, aspirate ca-
nenti;

Quas ibi tum ferro strages, quæ funera
Turnus

Ediderit, quem quisque virum demi-
serit Orco:

Et mecum ingentes oras evolvite belli.

Æn. IX, 525.

Ver. 509. Ὅσις δὴ πρῶτος —; Αἴας
ῥα.] Notandum quàm aptè & significanter
hic sibi invicem respondeant, δὲ, & ῥα.

Ver. 510. Ἡρατ'.] Al. Ἡρατ'.

Ibid. — ῥ'.] Ut diximus, —.

Ibid. — ἐκλινε.] Vide supra ad δ, 309,
314.

Ver. 512. — καρτεροθύμων.] Al. καρ-
τερόθυμον.

Ver. 514. — Μόρῳ τε καὶ Ἴπποτίῳνα.]
Vide supra ad γ', 792.

Ver. 516,

Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερίωρα, ποιμήν' αἰ λαῶν,
 Οὔτα κ' λαπάρην, διὰ δ' ἐνέρεα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηΐσας· ψυχὴ δ' καὶ σταμνίῳ ὠτειλῷ
 Ἔασυ' ἐπεισομένη· τ' δ' ἐκτότ' ὅσ' ἐκάλυψε.

520 Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἴλῳ ταχὺς υἱός·
 Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖοις Ὀππιδέος ποσσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὤρσεν.

Atridesque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,
 Vulneravit ad ile; intestina autem æs penitus-hauserit
 Dilacerans: animaque per inflictum vulnus
 Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.

520 Plurimos verò Ajax interfecit, Oilei velox filius:
 Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat
 Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

Ver. 516. Ἀτρείδης.] Menelaus. Nam
 Agamemnon jam vulneratus, à pugnâ absti-
 nuit; suprà ver. 28, 29, 63, 130, 379,
 380. Et Menelaus infrà ε', 24; à se occi-
 sum memorat Hyperenora. Ut rectè anno-
 tavit Barnesius.

Ver. 517. Οὔτα κ' λαπάρην.] Al. Οὐ-
 τας κ' λαπάρην.

Ver. 518. — ψυχὴ δ' καὶ σταμνίῳ ὠτει-
 λῷ.]

Ile rupit calidum frustra de vulnere te-
 lum;

Unâ eademque viâ sanguisque animus-
 que sequuntur. Æn. X, 486.

Ver. 522. — ὅτε τε.] Quando nique;
 Quando videlicet, —.

Ibid. — ὤρσεν.] Al. ὤρση.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄,

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ο΄.

Ζεὺς ἐΓερθεὶς, καὶ διασάμνῃ τῆς Τρῶας νικωμένης, Ἡρᾶ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἴδην μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδάωνα, κελύων ἀφίστασθαι τὴν πολέμῳ· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναρρώσῃ τὴν Ἐκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τῆς Ἑλλάδας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέλει τῶν νεῶν Κνωδίων ἑσθίων, Αἴας δὲ Τελαμόνι πολλὰς ἐπαρκεῖ τὴν πολέμῳ, τὰς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέρειν.

* Αἰ. ἀνδρώση.

Ἐπιγραφαί.

Παλιώξις.

Ἄλως.

Οὐ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, ἐν Ἡρῇ.

Αττὰρ ἐπεὶ Διὶς τε σκόλοπας ἐτάφρον ἐβησαν
Φόβοντες, πολλοὶ δὲ δάμνη Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὲ παρ' ὅχεφιν ἐρηλύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπὸ δαίρας, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς

ΑT postquam vallósque & fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti-essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressi-fugā manebant,
Pallidi præ metu, exterriti: exporrectus verò est Jupiter

Ver. 1. — διὰ τε — ἐβησαν.] Τὸ ἐξῆς, αἰ. διέβησαν. Ὑπερβατὴν γὰρ (inquit Scholiastes) ὁ τὰς π. Quod nihili est. Eustathius melius: Οἱ μὲν γεγραμμένοι ὅχημα λέγουσιν Ὑπερβατὴν. Οἱ δὲ ῥήτορες ἐκ ἀξίῳσιν ἔτι καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δὲ φασὶ τὴν σιωπῆν ἐν ὀπίσθῳ, ἵνα ἡ διακοπή τὴν λέξεως, τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόριστον ἐμφάνῃ τῷ Ἄττῃ τὰς τάφρους διαβαινόντων. Similiter Hermogenes: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατὴν. — Ἀλλ' ὡς ἐγγύς ἡ δυσκολία τῇ ὁδῷ διὰ σκολόπων καὶ τάφρων. εἴτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ. ἔτι καὶ ἐν ἑρμηνείᾳ ἔχει, τὸ πάθος τῶν φοβημένων, τὴν λέξεως μιμητικὴν. Hermogen. περὶ μετέωρου δεινότητος, cap. 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὲ.] Trojani quidem jam ne —.

Ibid. — παρ' ὅχεφιν.] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos: μ', 75—85.

Ver. 4. — ἐβησιν δὲ —. Στὴ δ' αἰ. ἀναίξας, ἰδεῖ δὲ —.]

Prospiciens, summâ placidum caput extulit undâ:

Disiectam Æneæ toto videt æquore classē,

Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruina:

Nec latuere doli fratrem Junonis & iræ.

Æn. I, 131.

Ver. 11.

- 5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πρὸς χρυσοθρόνον Ἥρης·
 Στῇ δ' αἶψ' ἀναίξας, ἴδε ἣ Τρῶας ἔ' Ἀχαιῆς,
 Τὺς μὲν ὀρνομήρους, στυγὴν ἣ κλονέοντας ὀπιόθεν
 Ἀργεῖς· μὲν δέ (Φι Ποσειδάωνα ἀνακλῶ.
 Ἐκτορε δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· αἰμφι δ' ἐταῖροι
 10 Εἵαθ', ὁ δ' ὄρταλέω ἔχει' ἄσθμαλι, κῆρ ἀπινύσων,
 Αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἔ' μιν ἀφαιρότατ' ὅ' βάλ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν ἣ ἰδὼν ἐλέησε παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρῳ πρὸς πόδον ἔειπεν·
 Ἥ μάλα δὴ κακότεχνη, αἰμήχανε, ῥὸς δόλῳ, Ἥρη,
 15 Ἐκτορε δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε ἣ λαῖς.
 Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορράφης αἰλεεινῆς
 Πρώτη ἐπαύρηαι, ἔ' σε πληγῇσιν ἰμάσσω.
 Ἥ ἔ' μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ ἣ ποδοῖν

5 Idæ in verticibus, ex aureum-folium-habentis-Junonis amplexu :

Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos & Achivos,

Trojanos quidem turbatos, turbantes autem eos à tergo

Argivos ; intèrque hos Neptunum regem.

Hæctorem verò in campo vidit jacentem ; circumque socii

10 Sedebant ; is autem graviangebatur anhelitu, mente-&-viribus defectus,

Sanguinem vomens ; cum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.

Hunc autem intuitus, misertus est pater hominùmque deùmque ;

Ac terribili-modo torvum intuens, Junonem verbo allocutus est.

“ Certo-certius mali-artifex, ὁ fraudulenta, tuus dolus, Juno,

15 “ Hæctora nobilem cessare-fecit à pugnâ, fugavitque ejusdem copias.

“ Haud equidem scio, annon rursus machinationum perniciosarum

“ Prima fructum sis perceptura, & te verberibus cædam.

“ An non meministi, quando pependisti ab-alto, à pedibus autem

Ver. 11. Αἶμ' ἐμέων.]

Purpuream vomit ille animam. —

Æn. IX, 349.

Ibid. — ἔ' μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.]

Ἡ δὲ ὀπφασις τῇ καλαράσῃ πρὸς μὲν τὸ ἴσον

δυνάμει, πρὸς ἣ τὸ πλεον. — Ὅταν λέγῃ,

“ ἐπεὶ ἔ' μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν,”

μᾶλλον ἢ δὲ ὀπφασις δηλοῖ τὴν καλαράσιν· τὴν γὰρ

πάνυ ἰχυρὸν δείξει δέξιν. *Hermigenes* πρὸς

μυῖδα δεινότητος, cap. 37.

Ver. 12. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]

— Divum pater, atque hominum

Rex. — Æn. I, 69.

— hominum sator, atque Deorum.

Æn. XI, 725.

Ver. 18. Ἥ ἔ' μέμνη.] *Al.* Ἥ ἔ' μέμνη,

ἢ Ἥ ἔ' μέμνησ'. Pronuntiabatur autem ἥ

μέμνη· Non utique licentiâ aliquâ Poëtici,

sed quia vulgò etiam in solutâ (ut opinor) o-

ratione ita pronuntiabatur. Non enim id

semel iterumve, sed perpetuò ferè, & con-

sultò fecit Poëta. Vide suprâ ad i, 349 ;

& ad i, 533.

Ibid. — ὅτε τ' ἐκρέμω.] Quando utique ;

Quando nimirum —. Cæterum de hujus

versiculi numeris, vide suprâ ad v, 36 ; &

ad γ', 363.

Ibid. — ἐκ ἣ ποδοῖν Ἀκμονας ἦκα δύνω.]

Non hæc ab Homero conficta, sed ab antiquis

desumpta Philosophis ; qui elementorum mu-

tationes, rerumque naturalium formanda-

rum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti

sunt docere. Quarum tamen fabularum sub-

tilior & enucleatior explicatio, ad Poëtici

Ornatûs intelligentiam parum facit. “ Εοι-

κιν ὁ Ποιητὴς μύθῳ παλαιῷ παραφέρειν τὸ το,

καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύειο κικε μαλινι τ' Ἥ-

ραν ———. *Phurnutus* de Naturâ Deo-

rum, capite de Fabulis antiquitûs traditis.

Ἐκ μηδενὸς ἣ ἀληθῆς, ἀπαρ' εἰν καὶ νῦν τερα-

τολογίαν, ἢ χ' Ὀμηρικόν. — Τὸ ἣ πάντα

πλάττειν, ἢ χ' Ὀμηρικόν. *Strabo*, lib. 1,

pag. 38 & 45. *Al.* 20 & 25.

Ver. 21.

- Ἦν ἐμίγης ἐλθῆσα θεῶν ἄπο, καὶ μὲν ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο· ῥίψεν ᾗ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 Καί μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα & Οὐρανὸς ὄρεῖς ὑπερθεῖν,
 Καὶ τὸ καλεῖσθαι Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 Ὀρεῶν, δεινότητος τε πέλει μακάρεσσιν θεοῖσι·
 Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 40 Κεῖθρον, τὸ μὲν σὺν ἐγὼ ποιεῖ μάψ' ὁμῶσαιμι.
 Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει Τρῳάας τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ὀρήγῃ.
 Ἀλλὰ παρ' αὐτὸν θυμὸς ἐπὶ ῥωγῇ καὶ ἀνώγῃ.
 Τερρομένης δ' ὅππῃ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιῆς.
 45 Αὐτὰρ τοὶ καὶ κείνῳ ἐγὼ παρσχυθησαίμην,
 Τῇ ἰμῷ, ἣ κεν δὴ (ὦ, Κελαινεφές, ἡγεμονόοις.
 Ὡς φάτο· μείδησεν ᾗ παῖρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

“ Quo mista es, veniens seorsum-à diis, & me decepisti.

Sic dixit : Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,

35 Et eum compellens verbis alatis allocuta est :

“ Sciat nunc hoc Terra & Cælum latum supernè,

“ Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum

“ Juramentum, gravissimùmque est beatis diis ;

“ Tuumque sacrum caput, & noster torus ipsorum

40 “ Nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim ;

“ Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator

“ Cladem-infert Trojanis & Hectori, Argivis autem auxiliatur :

“ Sed nimirum ipsum suus animus incitat jubetque ;

“ Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.

45 “ Atquin & ei ego consuluerim,

“ Eò ire, quò quidem tu, O Jupiter, atras-nubes-cogens, imperaveris.

Sic dixit : Subrifit autem pater hominùmque deùmque,

Ver. 34. — βοῶπις.] Vide suprâ ad á,

551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε γαῖα & ὕραν.]

Ego nunc Sol testis, & hæc mihi terra
 precanti. Æn XII, 176,

Fontesque fluviosque voco, quæque æ-
 theris alti

Relligio, & quæ cæruleo sunt numina
 ponto. Ibid. v. 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ καλεῖσθαι Στυγὸς ὕδωρ,
 ὅς τε μέγιστος Ὀρεῶν, δεινότητος τε — θε-
 οῖσι.]

—— idque ratum, Stygii per flu-
 mina fratris,

Per pice torrentes atrâque voragine ri-
 pas,

Annuit. —

Æn. IX, 104 ; & X, 113.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,

Una superstitione superis quæ reddita Di-
 vis. Æn. XII, 816.

Μάστιγα δὲ τὸ Στυγὸς τὸ ἕρμα ἐς τὸ πῶσιον ἐ-

πιστηγέτο Ὀμηρῶν. Ἐν μὲν γὰρ Ἡρας ἐποίη-
 σεν ἱερῶν, “ Ἴσω νῦν — τὸ καλεῖσθαι

“ Στυγὸς ὕδωρ.” Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησεν αἰς
 ἀνὴρ ἐς τὸ ὕδωρ τὸ Στυγὸς σάζον. — Τὸ δὲ

ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῆς κρημνῆς τῆς παρὰ τὴν Νάνακρον
 σάζον, ἐμπέττει μὲν πρῶτον ἐς πύργον ὑψη-

λῶν· διεξελθὼν δὲ διὰ τῆς πύργου, ἐς τὴν Κεῖθρον
 πῶλα μὲν κάτεισι. Θάλασσαν δὲ τὸ ὕδωρ φέρε

τὰ πρὸς τὴν ἀνθρώπων καὶ ἀλλοτρίων παρὰ τὴν. Pau-
 sanias, lib. 8. cap. 18.

Ver. 39. — καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν Κε-
 θίδων.]

Per connubia nostra, per inceptos Hy-
 menæos ;

Si benè quid de te merui, fuit aut tibi
 quicquam

Dulce meum. — Æn. IV, 316.

Ver. 44. Τερρομένης.] Al. κτενομένης.

Ver. 46. — ἣ κεν δὴ] Quocumque demum—.

Ibid. — ἡγεμονόοις.] Al. ἡγεμονόους.

Ver. 47. — παῖρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]

Vide suprâ ad ver. 12.

Ver. 48.

- Καί μιν ἀμειβόμεν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ μὴ δὴ ζῷ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 50 Ἴσον ἐμοὶ φρονέεσθα μὲν ἀθανάτοισι καθίζοις,
 Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλε' ἄλλη,
 Αἴψα μέλαρ ἔφειε νόον, μὲν ζὼν καὶ ἐμὸν κῆρ·
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἔρχεο νῦν μὲν Φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 Ἰεῖν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Ὀφρ' ἢ μὴ μὲν λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων
 Ἐλθῇ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Παισάμενον πολέμοιο, τὰ δ' πρὸς δώμαθ' ἰκέσθ'·
 Ἐκτορ δ' ὀτρύνῃσι, μάχῃ εἰς, Φοῖβε' Ἀπόλλων,
 60 Αὐτὶς δ' ἐμπνέσῃσι μῆν', λελάθη δ' ὀδυράων,
 Αἰ' νῦν μιν τείρῃσι καὶ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Αὐτὶς ὀπαστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·
 Φάργοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
 Πηλείδew Ἀχιλλῆ'· ὁ δ' ἀνστήσῃ ὃν ἑταῖρον
 65 Πάτροκλον, τὸν κτενεῖ ἔχρει Φαίδιμ' Ἐκλῶρ
 Ἴλις προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηῆς

Et eam respondens verbis alatis allocutus est :

- " Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
 50 " Idem mecum sentiens inter immortales federis ;
 " Tum eodem sanè Neptuneus, etiam si maximè velit aliò,
 " Confestim & suam converterit mentem, ad tuam & meam voluntatem ;
 " Quin, si jam quidem ex-animo & verè loqueris,
 " Vade nunc ad cætus deorum, & huc vocatos-jube
 55 " Irimque accedere, & Apollinem inclytum-arcu ;
 " Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
 " Eat, & dicat Neptuneo regi,
 " Ut, relicta pugnâ, suas ad ædes redeat :
 " Hectorẽ verò excitet ad pugnam Phæbus Apollo,
 60 " Iterumque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum
 " Qui nunc ei premunt præcordia : Achivos autem
 " Iterum avertat, imbelli fugâ immiscâ :
 " Fugientes autem, in naves multa-transfusa-habentes incidant
 " Pelidæ Achillis : Is verò excitabit suum socium
 65 " Patroclum, illumque interficiet hastâ illustris Hector
 " Ilium ante ; multos ubi-ille-peremerit juvenes

Ver. 48. — ἀμειβόμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἀμειβόμενος, hîc ultimam producat ; statim.

Ver. 49. Εἰ μὴ δὴ ζῷ γ' ἔπειτα.] Siquidem tu reverâ —

Ver. 50. — ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 56 — 77. Ὀφρ' ἢ μὴ — Ἀχιλλῆα πολέμοιο.] Versus hosce viginti duos, tanquam suppositos, repudiârunt Veterum nonnulli : Rationibus, ut mihi quidem videtur,

haud satis idoneis. Quâ de re videatur Est.

Ver. 51. Παισάμενον.] Al. Παισάμενον.

Ver. 64. — Ἀχιλλῆ'.] Vide suprà ad γ',

324.

Ibid. — ἀνστήσῃ.] Al. ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἴλις.] De hujusmodi vocabulorum prosodia, vide suprà ad ver. 24. Ineptè admodum Barneſius, " Produciitur (inquit) εἰς ἀνακλῶν ἀπαρτισμὸν τῶ Σπονδεῖα." Quasi scilicet vox, Ἴλις, locum non haberet sexcenties pes dactylus.

Ver. 72.

- Τὴς ἄλλης, μὲν δ', ἦν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
 Τῇ δ' ἡ χολωσάμεν κενεῖ Ἑκτορα δῖον Ἀχιλλεύς·
 Ἐκ τῆς δ' ἂν τοι ἐπειὶ παλῖωξιν ὥρῃ νηῶν
 70 Αἶν ἐγὼ τούχοιμι Δαρμπερές, εἰσὸκ' Ἀχαιοί
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθλωαίης Διὸς βελάς.
 Τοπρὶν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ἔτε τιν' ἄλλων
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 Πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαι τελευτήθῃαι ἐέλδωρ·
 75 Ὡς οἱ ὑπέσσω πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένδυσά κάρη
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γένων,
 Λισομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πολίπορθον.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶθῆσε θεὰ λυκώλεν Ἥρη·
 Βῆ δ' καὶ Ἰδαίων ὄρεων εἰς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νότον ἀνέρον, ὅς' ὅπῃ πολλῶν
 Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πῶκα λίμῃσι νοήσῃ,
 Ἐνθ' εἴλω, ἢ ἐνθα, μῦθοι νήσειέ τε πολλὰ·
 Ὡς κραπνῶς μεμαῖα διέπλετο πότνια Ἥρη·
 Ἰκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δ' ἰδόντες,

- "Cum alios, tum filium meum Sarpedona nobilem:
 "Ob Patroclum autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
 "Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur Trojani à navibus
 70 Semper ego efficiam perpetuò; usque dum Achivi
 "Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.
 "Prius autem neque ego cessabo ab irâ, neque quempiam aliorum
 "Immortalium Danaïs auxiliari hîc sinam,
 "Quàm Pelidæ expletum fuerit desiderium;
 75 "Sicut ei promisi primùm, meoque annui capite
 "Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
 "Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.
 Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea ulnas-candida Juno;
 Discessit itaque ab Idæis montibus, ut iret ad excelsum Olympum.
 80 Sicut verò cum se arrigit mens viri, qui per multas
 Terras profectus, præcordiis in prudentibus secum-cogitat,
 "Huc iverim, vel illuc," animoque-versat multa:
 Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;
 Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit
 85 Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi verò conspicati,

Ver. 72. — ἔτ' ἄρ'.] Al. ἔτ' ἂν.
 Ibid. — παύσω.] Al. παύω.
 Ibid. — ἄλλων.] ἄλλων. MSS à viro eru-
 dito, Thom. Bentleio, collati. Quæ & pro-
 ba Lectio.
 Ver. 73. Ἀθανάτων.] Vide suprâ ad α,
 398.
 Ibid. — ἐάσω.] Barnesius pessimè, ἐάσω.
 Vide suprâ ad δ', 42.
 Ver. 77. — πολίπορθον.] Vide suprâ ad
 β, 278.

Ver. 78. — θεὰ λυκώλεν Ἥρη.] Boë-
 pis πότνια Ἥρη, MSS duo à Tb. Bentleio
 collati. Quæ si vera sit lectio; erit prior il-
 la ex ver. 92, jam infrâ, desumpta.
 Ver. 79. Βῆ δ' καὶ.] Bῆ δ' ἐξ. MS Har-
 leian. à Tb. Bentleio collatus.
 Ver. 80. — ἔτ' ἀναΐξῃ.] Al. ὅταν αἰξῇ.
 Ver. 81. — νοήσῃ.] Al. νοήσει.
 Ver. 82. — εἴλω.] Al. ἤεν.
 Ver. 85. Ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α,
 398.

Ver. 86.

- Πάντες ἀνήϊζαν, καὶ δεικανόωντο δέπασιν.
 Ἡ δ' ἄλλως μὲν ἔασε, Θέμισι δ' καλλιπαρήῳ
 Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέσσα,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δ' ἔοικας;
 Ἡ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνος παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
 Τὼ δ' ἐμείβετ' ἔπειτα θεὰ Λοκώλεν· Ἥρη·
 Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶδ' αὖ καὶ αὐτὴ,
 Οἷόν ἐκείνης θυμὸς ὑπερφίαλον καὶ ἀπλῆς.
 95 Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης·
 Ταῦτα δ' καὶ μετὰ παῶσιν ἀκέσσει ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάσκετο. εἰδὲ τι φημί·
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ἔτε βροτοῖσιν,
 Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἐτι νῦν δαίνυτο βῦφρων.
 100 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
 Ὀχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασε

Omnes celeriter-adsurrexerunt, & excipiebant poculis,
 Atque hæc alios quidem omisit, à Themide verò genas-pulchrâ
 Accepit poculum: prima enim illa obvia venit currens,
 Et eam compellans verbis allatis allocuta est:

- 90 “Juno, cur *huc* ascendisti; metu utique percussæ similis-videris?
 “Annè valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?
 Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno:
 “Ne me, dea Themis, hæc interroga: scis & ipsa,
 “Qualis illius animus superbus & inclemens:
 95 “At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æquali:
 “Hæc autem & inter omnes audies immortales,
 “Qualia Jupiter mala opera denunciât: neque omnino puto
 “Omnibus unâ animum gavisurum, neque mortalibus,
 “Neque diis; etiam si quis usque nunc convivetur hilaris.
 100 Ac quidem sic locuta confedit veneranda Juno:
 Molestè autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa verò risit

Ver. 86. — δεικανόωντο δέπασιν.] Vide
 suprâ ad δ', 4.

Ver. 87. — ἔασε.] Vide suprâ ad δ', 42.

Ver. 88. — θέσσα.] φέσσα Cod. Har-
 leian. à Tb. Bentleio collatus.

Ver. 90. — βέβηκας.] Vide suprâ ad α',
 37.

Ibid. — ἀτυζομένη δ' ἔοικας.] Scholiastes
 cum Cod. Harleiano legit, atque exponit, ἀ-
 τυζομένη. Sed ἔοικας, apud Homerum, ra-
 tius respondet Latino, *videris*; sæpius, τῷ
familis-videris.

Ver. 92. — σε φόβησε.] Al. σ' ἐφόβησε.

Ver. 92. — θεὰ Λοκώλεν.]

— niveis — diva lacertis.

Æn. VIII, 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα.] Vir
 eruditus Tbo. Bentleius, uno in MS Italico
 scriptum repperit, Μή με, θεὰ, μήτι ταῦ-
 τα. Unde fortassè legendum, eodem con-

jectante; Μή με, θεὰ, μή ταῦτα —.

Ver. 95. — δαιτὸς εἴσης.] Vide suprâ ad
 α', 468.

Ver. 99, & 107. — ἀθανάτοισιν.] Vide su-
 prâ ad α', 398.

Ver. 97. — εἰδ' ἐτι.

Ver. 98. — κεχαρησέμεν.] Vide suprâ ad
 ver. 11.

Ver. 90. — τις ἐτι νῦν.] Quâ ratione, ἐτι,
 hîc ultimam producat; item Ζεὺς, ver. 104;
 & ἀδελφεῖ, ver. 108; & γὰρ, ver. 111; &
 κέλετο, ver. 119; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — δαίνυτο.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 101. Ὀχθησαν.] Cod. Harleian.
 Ὀχθησαν.

Ibid. — ἐγέλασε — εἰδ' — ἰάσθη.]

— curisque ingentibus æger

Spem vultu simulat, premit altum cor-
 de dolorem. Æn. I, 212.

Ver. 102.

Χείλεσιν, ἔδ' ἐ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν

Ἰάνθη· παῖσιν ᾗ νεμεσσηθεῖσα μεληύδα·

Νήπιοι, οἳ Ζῆνι μνησάμενοι ἀφρονέοντες,

105 Ἥ ἐτι μιν μέμαρτον καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες,

Ἥ ἔπει, ἥ ἐ βίη· ὁ δ' ἀφήμεν' ὅς κ' ἀλεγίζε,

Οὐδ' ὅθε'· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι

Κάρτεϊ τε δένει τε διακροδὸν εἶναι ἄρ' ἔσθ'.

Τῷ ἔχεθ', ὅ, τί κεν ὕμιν κακὸν πέμπησιν ἐκάστω·

110 Ἥδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τεύχεσθαι·

Τίος γάρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνι, φίλι' ἄνδρ' ὦν,

Ἀσκάλαφ' ὅς κ' φησὶν ὅν ἐμμεναι ὄβριμ' Ἀρης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ

Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμεν' ᾗ προσηύδα·

115 Μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃ, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Τίσαδ' ὄνον ἤσθ', ἰόνι' ὅππ' ἡνίας Ἀχαιῶν,

Εἴπερ μοι ἔ μοῖρα, Διὸς πληγῇ κεραυνῷ,

Κεῖδ' ὅμ' ἐνεκύεσσι μεθ' αἵματι ἢ κονίησιν.

Ὡς φάτο· καί ῥ' ἵππας κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Labiis tepius, non autem frons super supercilia nigra

Exhilarata est: inter omnes autem, indignata locuta est:

"Dementes, qui Jovi irascimur insipientes;

105 "Quique adhuc ipsum cupimus compescere, propius accedentes,

"Vel suavis, vel vi: is verò è-longinquo-sedens nostrum-rationem-non habet,

"Neque movetur: ait enim inter immortales deos

"Viribusque potentiâque eximie se esse optimum,

"Quare tolerate, quodcumque vobis malum immittat unicuique:

110 "Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum esse:

"Filius enim ei interiit in pugna, charissimus hominum,

"Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus Mars.

Sic dixit: Mars autem robusta feriebat-sibi femora

Manibus pronis, lugens autem allocutus est:

115 "Nè nunc mihi succenseatis, cœlestes domos incolentes,

"Quod-ulcisci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,

"Etiam si mihi sit fatale, Jovis percussus fulmine

"Jacere, unâ-cum mortuis, in sanguine & pulvere.

Sic dixit: & equos jussit Terrorémque Horrorémque

Ver. 102. — κυανέησιν.] Vide suprâ ad 4, 528.

Ver. 105. Ἥ ἐτι μιν.] Al. Ἥ ἐτι μιν.

Ver. 106. Ἥ ἔπει, ἥ ἐ βίη.] Vide suprâ ad 4, 395.

Ver. 108. — διακροδόν.] Vide suprâ ad 4, 309.

Ver. 113. — πεπλήγιστο μηρῷ.] Notandus hic primigenius & maximè proprius Formæ Mediæ usus; sua sibi percussit femora.

Ver. 114. — ᾗ προσηύδα.] Al. δ' ἵππος ὦν.

Ver. 115. — νεμεσήσῃ.] Al. νεμεσήσῃ.

Ver. 116. Τίσαδ' ὄνον.] Τίσαδ' & τίσιδ' primam Homero semper producant, sicuti χθίνω & φθίσεαδ'. Vide suprâ ad γ', 339; & ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 117. — πληγῇ.] Vide suprâ ad γ',

31. Ver. 119. — καί ῥ'·] Et proinde, ut comminatus erat, —.

Ibid. — Δεῖμόν τε Φόβον τε.] Filios Martis, quibus equos sibi jungendos jussit.

- 120 Ζάλνύμην· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωνία.
 Ἐνθα κέ τις μείζων τε ἢ θρῆαλεώτερος ἄλλος
 Παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος ἔμηνις ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθλιῷ, πᾶσι περὶ δδείσασα θεοῖσιν,
 ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δ' ἑθρόνον, ἔνθα θάσσε.
 125 Τῷ δ' ὑπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο, ἢ σάκος ὤμων,
 Ἐλχόμενος δ' ἔστησε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλῶσα
 Χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυρόν Ἀρηα.
 Μαινόμενε, φρένας ἤλῃ, διέφθορες· ἢ νύ τοι αὐτως
 Οὐαί! ἀκκέμεν ἐστὶ, νότος δ' ὑπόλωλε ἢ αἰδώς;
 130 Οὐκ αἶψα, ἄτε φησὶ θεὰ λολκώλεν Ἡρη;
 Ἡ δὲ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς εἰλήλαθεν.
 Ἡ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
 Ἀψ ἱμὲν Οὐλυμπόνδε ἢ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
 Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 135 Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμης ἢ Ἀχαιῶς
 Λεῖψει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον.

- 120 Jungere: ipse autem arma induebat collucentia.
 Tum sanè quædam majorque & gravior alia
 A Jove in immortales ira & indignatio exorta fuisset,
 Nisi Minerva, cunctis metuens diis,
 Profluisset extra vestibulum, liquissetque solium ubi sedebat.
 125 Atque Martis quidem à capite galeam dempsit, & scutum humeris;
 Hastamque seposuit erectam, robustâ è manu raptam,
 Æream; ipsa verò verbis hisce corripuit impetuosum Martem:
 " Furiose, vecors, periisti: an verò tibi frustra
 " Aures ad-audiendum sunt, mensesque etiam periit & pudor?
 130 " Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?
 " Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:
 " An velis ipse quidem, perpeffus mala multa,
 " Reverti ad-Olympum, dolens utique, necessitate;
 " Atque etiam cæteris malum magnum omnibus creare?
 135 " Continuò enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos:
 " Linquet Jupiter, ad nos autem veniet turbas-excitaturus in Olympum:

Ver. 120. Ζάλνύμην.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — ἐδύσετο. Al. ἐδύσατο. Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 121. — κέ τις.] Cod. Harleian. κέ τι.
 Ver. 122. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 123. — Ἀθλιῷ] Consilium prudentius. Vide suprâ ad α', 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 124. — δι' ἐκ.] Al. μὲν ἐκ.

Ver. 126. — ἐκ.] Cod. Harleian. ὑπὸ.

Ver. 128. — φρένας ἤλῃ, διέφθορες.] Notandus hîc proprius & primigenius vocis Medias usus: Te ipse perdidisti: periisti. Vide suprâ ad γ', 141. Alii αἶψιν accipiunt;

φρένας, ἤλῃ, διέφθορες.

Ibid. — αὐτως.] Schol. inedita, in Cod. Harleiano; ἀδιακρίτως.

Ver. 134. — εἰλήλαθεν.] Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 134. — τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι.] Vir eruditus, Tho. Bentleius, in Codice Harleiano & in duobus MSS Italicis scriptum repperit, τοῖς ἄλλοις θεοῖς, sicut in α', 597. Quæ si fortè vera fuerit Lectio, tum ex ejusdem conjecturâ scribendum erit; — τοῖς ἄλλοις θεοῖς μέγα πᾶσι φυτεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136. — ἡμέας εἰσι. Pronuntiabatur, ἡμᾶς εἰσι. Nam ἡμῶς ultimam producit.

Ver. 144.

- Μάρψι δ' ἐξείης, ὅς' αἵτις, ὅς' ἐκί.
 Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμην χόλον ἤῃ·
 Ἦδη γάρ τις, τῶδε βίλω καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 140 Ἦδέ φασί, ἣ καὶ ἐπέλα πεφύσσει· δρῶντα δὲ
 Πάντων ἀνθρώπων ῥύσθαι χυεῖν τε πόκον τε.
 Ὡς εἰπὼς, ἴδρυσεν θρόνῳ ἐνὶ θυρῶν Ἥρη.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσασα δώματ' ἐκτὸς,
 Ἰρίν θ', ἣ τε θεοῖσι μετ' ἀγγέλῳ ἀθανάτοισι,
 145 Καὶ σφας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζῶς σφω̃ εἰς Ἴδῳ κέλει' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶ ἐλθῆτε, Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδῃθε,
 Ἐρδαιν, ὅ, τίς κε κύνῃ ἐποτρυνῶ καὶ ἀνώγῃ.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπὼσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 150 Ἐξεῖτο δ' ἐνὶ θυρῶν· τῷ δ' αἰτῆντι πεῖθεσθαι,
 Ἴδῳ δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 Εὐρον δ' ὀρέσπα Κρονίδῳ ἀνὰ Γαργάρεω ἄκρῳ
 Ἠμῶν, ἀμφὶ δὲ μιν θυόεν νέφ' ἐσεφάνωτο·
 Τὼ δ' ἀρούρε' ἐλθόντι Διὸς νεφεληγερέταο,
 155 Στήτην· ἔδῃ σφω̃ν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 Ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσιν ἀλόχοιο πιθέσθαι·

“Corripiet autem alium-post-alium, quique in culpâ sit, quique etiam non.

“Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo:

“Jam enim aliquis, eo & vi & manibus fortior,

140 “Vel interfectus est, vel etiam posthâc interficietur: difficile quippe est,

“Omnium hominum liberare à morte progeniémque partumque.

Si locuta, collocavit in folio impetuosum Martem,

Juno autem Apollinem vocavit domum extra,

Irimque, quæ diis internuncia est immortalibus;

145 Et eos compellans, verbis alatis allocuta est:

“Jupiter vos in Idam jubet venire quàm celerimé:

“Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,

“Facite, quicquid ille hortatus fuerit & jusserit.

Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno;

150 Confeditque in folio: ii verò properantes volabant,

Idamque pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum.

Invenierunt autem laté-sonantem Saturnium in Gargaro summo

Sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat:

Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,

155 Steterunt; neque iis visis iratus est animo,

Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:

Ver. 144. — ἣ τε.] Quæ utique; Quæ
 scilicet.

Ibid. — μετ' ἀγγέλῳ.] Al. μετ' ἀγγέλῳ.

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad 4,
 398.

Ver. 147. — ἴδῃθε. Al. ἴκηθε. Al. ἴδητε.

Ver. 148. — ὅ, τίς κε κύνῃ.] Al. ὅ, τίς
 κε κύνῃ.

Ver. 152. — ὀρέσπα.] Vide suprâ ad 4,
 175, 498; & ad θ', 206.

Ver. 153. — ἐσεφάνωτο.] Si ἐσεφάνωτο
 dixisset, jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide suprâ ad 4, 37.

Ver. 155. — ἔδῃ σφω̃ν ἰδὼν ἐχολώσατο.]
 Vide suprâ ad ver. 11.

- Ἴριν ᾗ προτέρῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσκη' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακλῖ
 Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψεύδ' ἀγγεῖλθ' εἶναι·
 160 Παυσάμηνό μιν ἀνωχθεὶ μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Ἐρχεσθ' μὲν Φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ μοι σὺκ' ἐπέεσσ' ὀπιπείσει, ἀλλ' αἰολήσῃ,
 Φραζέσθω δὴ πείρα κ' φρένα κ' μὲν θυμόν,
 Μή μ' εἰδὲ, κρατερὸς περ' ἐὼν, ἠπιόντα ταλάσση
 165 Μείναι· ἐπεὶ εἴο φημι βίη πολὺ φέρτερόν εἶναι,
 Καὶ χυεὴν πρότερόν· ὅ δ' σὺκ' ὅθε' ὀϊλον ἦτορ
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθ', τόν τε συγέεσι κ' ἄλλοι.
 ὧς ἔφατ'· εἰδ' ἀπίθησε ποδὶν ὤκ' ὠκέα Ἴρις·
 Βῆ ᾗ καὶ Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱεῖν.
 170 ὧς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πλῆθ' νιφάς, ἢ χάλαζα
 Ψυχρὴν ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγῆται Βορέαο·
 ὧς κραπινῶς μεμαῖα διέπ' αἶψ' ὠκέα Ἴρις,

Irim autem priorem verbis alatis allocutus est :

“ Vade, age, Iri velox, Neptuno regi

“ Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia sis :

160 “ Relictâ illum jube pugnâ atque prælio,

“ Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.

“ Si verò meis non verbis parebit, sed aspernabitur,

“ Perpendat deinde mente & animo,

“ Ne me nequaquam, fortis ut ut sit, invadentem valeat

165 “ Sustinere ; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem me esse,

“ Et natu majorem : illius autem non veretur cor

“ Æqualem mihi se-profitari, quem metuunt etiam cæteri.

Sic dixit ; neque non-obscuta est alis-ventosis velox Iris :

Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs sacram.

170 Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando

Gelida, aëta impetu serenitatem-inducentis Boreæ :

Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Ver. 158. Βάσκη' ἴθι.]

Vade, age, nate ; — Æn. IV, 223.

“ Cæcūm, quis tam obtuso ingenio est,

“ quā intelligat, βάσκη' ἴθι, verba duo i-

dem significantia, non frustrâ posita esse

“ ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant ; sed

“ hortamentum esse aciei imperatæ c. leri-

tatis.” Gell. lib. 13, cap. 23.

Ver. 160. — μάχης ἠδὲ πολέμοιο.]

Vide suprâ ad ὅ, 232, 279.

Ver. 161. Ἐρχεσθ' μείνα.] Ἐρχεσθ' ἢ με-

τά, ver. 177.

Ver. 162. — ἐπέεσσ' ὀπιπείσει.] Al.

ἐπείσει ὀπιπείσει.] notante Henr. Stephano.

Ver. 163. — δὴ πείρα.] Al. δὴ ἐπείρα.

Quod ferri potest. Vulgg. ἠπείρα. Quod ex analogiâ minùs est accuratum.

Ver. 164. Μή μ' εἰδὲ, κρατερὸς περ' ἐὼν,

— ταλάσση.] Barnesius, & Editio Wetsteniana, alique, pessimè hoc ita vertunt, ac si Homerus contrâ planè, quàm voluerit, scripsisset ; Μή μ' εἰδὲ, κρατερὸς περ' ἐὼν, — ταλάσση.]

Ver. 167. Ἴσον ἐμοὶ φάσθ'.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius Vocis Mediæ usus : Æqualem S E mibi dicere. Vide ad γ', 141.

Ibid. — τόν τε συγέεσι κ' ἄλλοι.] Quæ utique —. Al. ὁμοιωθήμεναι ἀντίω. Nempe ex α', 187. Sed priorem Lectionem firmat infrâ ver. 183.

Ver. 170. — νιφάς.] Quâ analogiâ ex ὀϊλον deducta sit νιφάς, vide suprâ ad α', 338 ; & ad μ', 280.

Ver. 174.

- Ἄλχῃ δ' ἰσαμύην προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 175 Ἥλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιοόχοιο·
 Πανσάμφοδ' σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πολέμοιο,
 Ἐρχεοδ' ἢ μετὰ Φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ σὺκ' ἐπέεσσ' ὀπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογίσεις,
 Ἥπειλ' αἰεὶ κακῆϊν ἐναντίσιον πολεμίζων
 180 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθ'· σὲ δ' ὑπεξαλέαδ' ἀνώγει
 Χῆρας, ἐπεὶ σέο Φησί βίη πολὺ φέρεσθ' εἶναι,
 Καὶ γρυτῇ πρότερος· σὸν δ' ὅτε Φίλον ἦτορ
 Ἴσόν οἱ φάσθ', τὸν τε συγέσσι καὶ ἄλλοι.
 Τὼν ᾧ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 185 ὦ πόποι, ἦ ῥ', αἰσθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξῃ.
 Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὶ ἀδελφεοί, ὅς τέκε' Ῥεῖη,
 Ζῶς ἔ ἐγὼ, τρίταί τε δ' Αἰδης ἐνέροισιν ἀνάσσει·
 Τελχθὰ ᾧ πάντα διδάσσει, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
 190 Ἦτοι ἐὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλλα ναιέμεν αἰεὶ,

Propè autem stans allocuta est inclytum Neptunum :

“ Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,

175 “ Veni huc ferens a Jove Ægiocho :

“ Relictâ te jubet pugnâ atque prælio,

“ Ire vel ad cætus deorum, vel in mare vastum.

“ Si verò ejus non verbis parebis, sed aspernaberis,

“ Minatus est & ipsum-se ex-adverbo pugnaturum

180 “ Huc venturum : te autem vitare jubet suas

“ Manus : quia, quàm tu sis, ait viribus multò se præstantiorem esse,

“ Et natu majorem : tuum autem non veretur cor

“ Æqualem te ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.

Hanc autem valdè indignatus allocutus est inclytus Neptunus :

185 “ Eheu ; certè, potens licèt existens, superbè locutus est,

“ Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.

“ Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,

“ Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans :

“ Trifariam autem omnia divisa sunt, quisque verò suum sortitus est dignitatem.

190 “ Meæ sanè fortis erat, canum mare habitare perpetuò,

Ver. 174. — κυανοχαῖτα.] Vide suprà ad α', 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἐρχεοδ' ἢ μετὰ.] Ἐρχεοδ' μετὰ, ver. 161. Aut locus iste ex hoc, aut hic ex isto, corrigendus.

Ver. 179. — πολεμίζων.] Al. πολεμίζων.

Ver. 180. — ἀνώγει.] Cod. Harleian. ἀνώγει. Quod & ipsum rectè dicitur de præfenti : Vide suprà ad δ', 322.

Ver. 183. Ἴσόν οἱ φάσθ'.] Quâ ratione, ἴσον, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat ; item κακῆϊν, ver. 196 ; & χολωτοῖσιν, ver. 210 ; vide suprà ad α', 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἴσόν σ' οἱ

εἰσάθ'. Sed venustius abest istud σέ. Vide suprà ad ver. 166 : Ubi itidem scribi potuisset, Ἴσόν ἐ μοι φάσθ' : sed minùs eleganter.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου.] Etenim tres — ; Nam tres videlicet — .

Al. Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.

Ibid. — ὅς τέκε' Ῥεῖη.] Al. ὅς τέκε' Ῥεῖη. Et, ὅς τέκε' Ῥεῖα.

Ver. 189. — διδάσσει — ἔμμορε.] Conjuncta sunt cum præcedente εἰμὶ. Vide suprà ad α', 37.

Ver. 190. — ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλλα.]

- Παλλομδύων, Ἀτῆς δ' ἔλαχε ζόφον ἡρόεντα·
 Ζῶς δ' ἔλαχ' ἔρπονδον ὄρωι ἐν αἰθέρι ἢ νεφέλῃσι.
 Γαῖα δ' ἐτι ξυνὴ πάντων, ἔμακρος Ὀλυμπῳ·
 Τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἔκκλησ',
 195 Καὶ κρατερὸς περ ἐὼν, μῦνέτω τεύχεα ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ γ' μήτι με πάλχῃ, κακὸν ὥς, δειδιστέον.
 Οὐδ' ἔρεσσιν γὰρ τε καὶ ἡάσι κέρδιον εἶη
 Ἐκπάλλοισι ἐπέεσσιν ἐνιστέμεν, ἔς τέκεν αὐτὸς,
 Οἱ ἔθεν ὀτρυνόντι ἀκέσσοντι καὶ ἀνάγκῃ.
 200 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειὰ ποδῶν ὠκέα Ἴρις·
 Οὔτω γ' δὴ τοι, Γαῖοι, κυανοχαῖτα,
 Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπλῶς τε, κρατερὸν τε;
 Ἥ τι μείσσεψαι; σρεπταὶ μὲν τε φρένις ἐοδῶν.

- “ Motis-fortibus: Plutoni autem sorte-obvenere tenebrae caliginosae;
 “ Jovi verò obvenit cælum latum, in æthere & nubibus.
 “ Terra autem etiamnũm communis est omnium, & excelsus Olympus:
 “ Quare sanè nequaquam Jovis degam ex voluntate; sed quietus,
 195 “ Potens licet existens, maneat sua tertiã in portione.
 “ Manibus verò nequid me omninò, ignavum veluti, territet.
 “ Filias enim & filios satius esset
 “ Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse;
 “ Qui & imperitanti auscultabunt, etiam necessitate.
 200 Huic autem respondit deinde pedibus-ventos æquans velox Iris:
 “ Itane verò à te, Neptune crines-cærulee,
 “ Hunc fero Jovi sermonem durumque asperumque?
 “ An quid mutabis? Flexibiles sanè mentes prudentium.

— imperium pelagi, sævumque tri-
 dentem.

— mihi sorte datum; tenet ille im-
 mania faxa. *Æn.* I, 142.

— Hæc ——— manebat
 Sors rerum. ——— X, 39.

Ver. 191. — ἔλαχε ζόφον.] Ita MSS à
Too Bentleio collati. *Vulg.* ἔλαχεν ζόφον·
 minùs numerosè.

Ver. 197. Οὐδ' ἔρεσσιν γὰρ τε.] *Etenim*
filias ———. De prosodiã autem, vide
 suprà ad á, 398.

Ibid. — κέρδιον εἶη.] *Al.* βέλτερον εἶη.
Ver. 199. — ἀκέσσοντι.] *Al.* ἀκέσσοντι.

Ver. 201. Οὔτω γ' δὴ τοι.] *Siccine autem,*
quæso? *Siccine enim reuerã* ———? Nem-
 pe refertur istud, γ', ad id quod elegantissi-
 mē reticetur; “ *Hæreo de responso renunti-*
 “ *ando:*” Vel, “ *Metuo tibi; Nam* ———”:
 Vel, siquid simile. Vide suprà ad é, 22.
 Quare inficetè admodum *Spindanus*; “ *Il-*
 “ *lud, γ', vide nē superfluum sit.*” Atque
 etiam *Eustathius*; *σκοπιτέον εἰ μὴ παρὰ*
 καὶ ὁ “ γ' ” συνδισμῳ· ἐδὲν γ' αἰτιολογῆ.

Virgilius elegantissimè, constructione non
 multum dissimili:

——— tandem ore locutus;
 Nam quis te, juvenum confidentissime,
 nostras
 Jussit adire domos? ———

Georgic. IV. 455.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis ini-
 tio, vim habet recentioribus linguis profus
 incognitam. Cæterum de totã hãc *Iridis*
 oratione, ita *Dionysius Halicarnassensis*: Λέγειν
 μὲν βέλα, δὲ περὶ τῶν ἡλέων· ——— Τὸν λέ-
 γοντα, ζήτειν ὑπερπεπῶς λέγειν, δείκνυσιν ὅτι τ'
 ἱερὸν· ——— Παρακαλεῖ αὐτὸν ἡ Ἴρις ὑπερ-
 πέτερον λέγειν, ἢ ἀκινδυνώτερος ὁ λόγος ἢ.
 ——— “ Οὔτω γ' δὴ τοι ———; ” Καὶ ἡ ἀ-
 πειλὴ αὐτῷ ἐπάγει, ἐνὶ μαλίστῃ λέγεισα, “ Δι'
 “ μῦθον.” *Dion. Halicarn.* Τέχνη, § 9.

Ibid. — κυανοχαῖτα] Vide suprà ad á,
 43, 58, 528.

Ver. 205. — σρεπταὶ μὲν τε φρένις ἐοδ-
 ῶν.] *Al.* σρεπταὶ γὰρ τοι φρένις.

—— σρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. I, 493.

—— ἀκασαὶ τοι φρένις ἐοδῶν. V, 115.

Ver. 204

- Οἷσθ', ὡς πρὸς ἐυτέρωισιν Ἑριννύες αἰὲν ἔποντο.
 205 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεὰ, μάλα τὸτο ἔπ' ἔμμοισιν ἔειπες·
 Ἐδλὸν κ' πὸ τέτυκτο, ὅτ' ἀγγέλῃ αἰσιμα εἶδῃ·
 Ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχ' κ'ραδίῳ κ' θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅπποταν ἰσόμερον κ' ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
 210 Νεικέειν ἐθέλῃσι χολωλοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τότ' ἐν θυμῷ,
 Αἴκεν ἄνδρ' ἐμέθεν ἔ' Ἀθλῳαίης ἀφελείης,
 Ἥρης, Ἑρμείω τε, ἔ' Ἡφαίστιο ἀνακλῇ,
 215 Ἴλις αἰπεινῆς πεφιδήσετο, ἔδ' ἐθέλῃσι
 Ἐκπέρσαι, δῶναι δ' μέγα κρῆτος Ἀρτείοισιν·
 Ἴσω τῷδ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεσθ' χόλῳ ἔσαι.
 Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐνοσίγαιος·
 Δῦνε δ' ὀνόνιον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
 220 Καὶ τότε Ἀπόλλωνά προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοθρυστῷ·

- “ Nōsti, quod majoribus-natu Erinnyes semper affecit-sunt.
 205 Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terræ-quassator :
 “ Iri dea, valde hoc verbum recte dixisti :
 “ Bonum & illud est, quando nuncius utilia nōrit :
 “ Sed hic gravis dolor cor & animum meum occupat,
 “ Cūm parem-forte & pari destinatum fato
 210 “ Objurgare vult iracundis verbis.
 “ At sanè nunc quidem, indignatus licet, cedam :
 “ Aliud verò tibi dicam, & minabor illud animo ;
 “ Siquidem invitis me & Minervā prædatrice,
 “ Junone, Mercurioque, & Vulcano rege,
 215 “ Illo excelsò parcat, neque volet
 “ Evertere, darèque magnam victoriam Argivis ;
 “ Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore.
 Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus :
 Subiitque pontum profectus ; desiderabant verò eum heroes Achivi.
 220 Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter :
 “ Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære-armatum :

Ver. 204. Οἷσθ' αἴ.] Vide suprā ad α,
 537.
 Ver. 206. — ἔειπες.] Al. ἔειπας : ut &
 alibi sæpè.
 Ver. 207. — τέτυκτο.] Vide suprā ad α,
 37.
 Ver. 211. — νεμεσσηθεὶς.] Schol. inedita,
 in cod. Harleiano, à Tbo. Bentleio communi-
 cata ; ἡμίσην εὐλασθηθεὶς. Vide infra, ver.
 227.
 Ver. 212—217. Ἄλλο δέ — χόλος ἔ-
 σαι.] Hosce sex versiculos rejecerunt non-
 nulli : Rationibus admodum ineptis ; ut o-
 scendit Eustathius.

Ver. 213. — ἄνδρ' ἐμέθεν κ' Ἀθλῳαίης.]
 Al. ἀνδ.θ.ν ἐμέο, Ἀθλῳαίης τ.
 Ibid. ἀφελείης.] Vide suprā ad δ, 123.
 Ver. 214. — Ἑρμείω τ.] Al. Ἑρμείω
 τε. Quod pronuntiatu idem est.
 Ver. 218. Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν — Δῦ-
 νε δ' ὀνόνιον.
 Tantum effata, caput glauco contextit
 amictu,
 Multa gemens, & se fluvio Dea condi-
 dit alto. Æn. XII, 885.
 Ver. 220. — νεφεληγερέτα.] Vide suprā ad
 α, 175.

- "Ἦδη μὲν γάρ τοι γαίηοχος Ἐννοσίγαιος
 Οἷχ' εἰς ἄλλα δι'αν, ἀλδ' ἀμύν' χόλον αἰπιῶ
 Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο ἔ' ἄλλοι,
 225 Ὅπ' ἐρ νέρεερόι εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 Ἄλλὰ τὸδ' ἡμῶν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἢ δέ οἱ αὐτῶ
 Ἐπλεῖο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπείξει
 Χεῖρας ἐμὰς· ἐπεὶ ἔκ' ἐν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέεσθαι.
 Ἄλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσανόεσσαν.
 230 Τὼ μάλ' ὀππασείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Σοὶ δ' αἰπὼ μελέτω, Ἐκάληβόλε, φαίδιμος Ἐκλῶρ.
 Τόφρα γὰρ ἐν οἷ ἔλπει μὲν μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φόβοντες νῆας τε καὶ Ἑλλάποντιον ἱκων.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς εἰὼ φράσσομαι ἔρπον τε ἔπ' τε,
 235 Ὡς κε καὶ αὐτὶς Ἀχαιοὶ ἀναπνύσσωσι πόντιο.
 Ὡς ἔφαλ'· ἔδ' ἄρα παρὸς ἀνηκῆσθαι Ἀπόλλων.
 Βῆ δ' καὶ Ἰδαίων ὄρεων, ἱερὴν εἰοικῶς
 Ὠκείῃ, φασσοφόνῳ, ὅς' ὤκισ' ἐπελείων.
 Εὖρ' υἱὸν Περιάμοιο δαΐφρονος, Ἐκλῶρα δῖον,

- " Jam enim terram-cingens terræ-quassator
 " Abiit in mare vastum, evitans iram gravem
 " Nostram : Nam omnino alioqui pugnam audissent & alii,
 224 " Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.
 " Sed hoc & mihi multo satius, & illi ipsi
 " Est ; quod antè veritus cessit
 " Manus meas : quippe haud sine-sudore perfecta-fuisset-res.
 " Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
 230 " Quâ admodum incusâ terreas heroas Achivos.
 " Tibi verò ipsi curæ sit, O Apollo è-longinquo-seriens, illustris Hector :
 " Tantisper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
 " Fugientes ad navēsque & Hellespontum pervenerint :
 " Exindè verò ipse ego consultabo operéque verbisque,
 235 " Ut & vicissim Achivi respirent à labore.
 Sic dixit : Neque sanè patri non-obsequutus est Apollo :
 Descendit verò ab Idæis montibus, accipitri similis
 Celeri, columbarum-occifori, qui celerrimus volucrum :
 Invenit filium Priami bellicosi Hectoris nobilem

Ver. 225. — νέρεεροι.] *Al.* ἐνέρεεροι.
 Ver. 226. — ἐμοὶ —, ἢ δέ οἱ αὐτῶ.]
 Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δ',
 διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ " ἀνιδρωτὶ," ὅτι
 Ποσειδάωνος καὶ. Schol. inedita, in Cod.
 Harleiano, à Tb. Bentleio communicata.
 Ver. 227. — νεμεσσηθεὶς ὑπείξει· Χεῖρας
 ἐμὰς.] Νεμεσσηθεὶς, — δὴλασθηθεὶς ἢ νέ-
 μισιν. Τὸ δ', χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τὴν νεμεσση-
 θεὶς σιωπῶντος μάλλον, ἢ περὶ μὲν τὸ ὑπεί-
 ξεν. Eustath.

Ver. 230. Τὼ μάλ'.] Cod. Harleian.
 Τῶ μάλ'. Scholia ibidem, inedita ; Διὰ
 τῶν τῶν

Ver. 232. — ἐν.] *Ut dixi ; Ut decrevi ;*
Ut statui —.

Ver. 234. — φράσσομαι.] *Vide supra ad*
4, 140.

Ibid. — ἔρπον τε ἔπ' τε.] *Vide supra ad*
4, 395.

Ver. 235. Ὡς κε.] *Al.* Ὡς.

Ver. 236. — ἄρα.] *Ut solitus erat ; Ut*
æquum erat ; Ut par erat —.

Ver. 238. — ὅς'.] *Qui utique,* —.

Ver. 239. Εὖρ' υἱόν.] *Constructio hæc*
afyndetos, celeritatem optimè depingit pro-
ficientis.

Εὖρ'

- 240 Ἡμῶν, ὃδ' ἔτι κῆτο· νέον δ' ἐσαΐερχο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐ γινώσκων ἐτάρας· αἰτὰρ ἄσθμα κ' ἰδρῶς
 Πᾶν, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγίοχοιο.
 Ἀλχῆ δ' ἰσάμεν προσέφη ἐκάεργ' Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, ἤε Πελάμοιο, τίη γ' σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 Ἦσ' ὀλίγη πελέων; ἢ πᾶ τί σε κῆδος ἰκάνει;
 Τὸν δ' ὀλίγοδ' ἔχεν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τίς γ' σὺ ἐοσι, φέρεσε θεῶν, ὅς μ' ἔρεαι ἄντλιν;
 Οὐκ αἶψα, ὃ με νηυσὶν ὑπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
 Οὓς ἐτάρας ὀλέκοντο, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 Χερμαδίῳ πρὸς γῆθ', ἐπαυσε γ' ἑλιδ' ἀλκῆς;
 Καὶ δὴ ἐγὼγ' ἐφάρμην νέκυας κ' δῶμ' Αἴδαο
 Ἡμαί, τῶδ' ὄψεσθ', ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργ' Ἀπόλλων·
 Θάρσσε νῦν, ποῖόν τι ἀοοσητῆρα Κρονίων
 255 Ἐξ Ἰδης προέηκε παρ' ἐσάμεναι κ' ἀμύειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πᾶρ' περ

- 240 Sedentem; neque enim amplius jacebat; modò autem collegerat animum,
 Circum se agnoscens socios: anhelitus verò & sudor
 Cessârat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiocli.
 Propè autem stans allocutus est longè-jaculans Apollo:
 "Hector, fili Priami, curram tu seorsum ab aliis
 245 "Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?
 Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector:
 "Quisnam verò tu es, optimè deorum, qui me interrogas coram?
 "Non audis; quòd me navium ad puppes Achivorum,
 "Suos socios perdentem, pugnâ strenuus percussit Ajax
 250 "Saxo in pectus, cessarèque me fecit ab animosâ fortitudine?
 "Et sanè ego putabam me mortuos & domum Plutonis
 "Die hoc visurum; quippe charam expirabam animam.
 Hunc autem vicissim allocutus est rex è-longinquo-feriens Apollo:
 "Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius
 255 "Ex Idâ misit, astare tibi & auxiliari,
 "Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea

Εὐρε Λυκάον· ὣν — δ', 89.

Εὐρ' ὣν Ηἰστῶ — δ', 327.

Εὐρε Λυκάον· — ε', 169.

Ver. 240. — ἐσαΐερχο.] Cod. Harleian.

Ver. 243. — ἰσάμεν.] Vide suprâ ad ε', 43 & 58.

Ver. 244. — νόσφιν.] Vide suprâ ad ε', 349.

Ver. 245. Ἦσ'.] Vide suprâ ad ε', 565; & ad β', 191.

Ver. 248. — ὃ με.] Vide suprâ ad ε', 537.

Ver. 249. βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprâ ad β', 408.

Ver. 252. — αἶον ἦτορ.] "Doricè,"

inquit *Barneſius*, "pro ἦτον· unde ὁ Prior
 "longa, aliàs brevis." At *Dorica* ista, Ho-
 mero prorsus ignota. Αἶω, vocalem pri-
 mam habet longam; ut liquet ex versu quem
 citat ipse *Barneſius*:

Τὼ βάεζαρον γδ γλῶσσαν κ' ἠπαῖω.

Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima corripitur potest,
 propter sequentem Vocale: Quâ de re,
 vide suprâ ad ver. 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον.]

Vide suprâ ad ε', 43, & 58.

Armatusque auro — *Æn.* III, 517.

Ibid. — πᾶρος περ.] Cod. Harleian.

πᾶρ' γτ.

- ῥόον', ὁμῶς αὐτὸν τε καὶ αἰπινὸν πολίεθρον.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἵππευσιν ἐπότημων πολέεσσι,
 Νηυσὶν ὅππ' γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν, ἵπποισι κέλδυσον
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
 ὧς εἰπὼν, ἐμπνέουσε μέγ' ὅ μιν μέγα ποιμήνι λαῶν.
 ὧς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππῳ, ἀκροήσας ὅππ' φάτνη,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 265 Εἰωθὼς λέεσθ' ἐϋρρεῖσι ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὕψ' ἣ κάρη ἔχει, ἀμφὶ ἣ χαῖν
 ὦμοις αἵτασον· ὁ δ' ἀγλατῆφι πεπορθὼς,
 ῥίμφα ἐ γῆνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς Ἐκλῶρ λαιψήρεθ' πόδας καὶ γένα' ἐνώμα,
 270 Ὀτρυνὼν ἵππῃας, ἐπεὶ θεὸς ἐκλυεν αὐδῶν.
 Οἱ δ' ὥς ἢ ἔλαφον κερσὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
 ἔασθ' ὄντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖω·

"Tucris-soleo, simul ipsūque & excelsam urbem.

"Sed age, nunc equites exhortare numerosos,

"Naves ad cavae ut agant veloces equos:

260 "At ego ante iens, equis viam

"Omnem complanabo, & vertam-in-fugam heroas Achivos.

Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.

Ut verò cum stabulatus equus, hordeo-pastus ad præsepe,

Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,

265 Consuetus lavari in pulchrè-fluenti fluvio,

Superbiens; altè verò caput fert, circumque jubæ

Humeros motantur; ipse autem pulchritudine-corporis fretus,

Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta & pascua equarum:

Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,

270 Concitans equites, postquam dei audivit vocem.

Sicuti verò vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram,

Inciatate-feruntur canesque & viri rustici;

Ver. 260. — ἐγὼ — κέλδυσον Πᾶσαν λειανέω.] Sol nimirum verno tempore vias exsiccat & reficit.

Ver. 262. — ἐμπνέουσε μέγ' ὅ μιν μέγα.] Vide supra ad v', 44; & ad κ', 482; & ad ε', 185.

Ver. 263 -- 268. ὧς δ' ὅτε τις — Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ —, καὶ νομὸν ἵππων.] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, & θείῃ, alii habent, δεσμὰ διαρρήξας, & θείῃ vel θείῃ. Cæterum de toto hoc loco, vide supra ad ζ', 506 --- 511: Ubi iidem sex versus repetuntur, Paridēque luxuriantem & jactabundum illic paulo etiam aptius describunt, quàm Hectorē hīc ex vulnere gravissimo nuperrime refectum. Quam ob causam, ei παλαῖοι, inquit Eustathius, δύο στίχους ἐνταῦθα μόνους ἐν τῇ παραβολῇ δέχοντο, πῶς ἐν τῇ ἀρχῇ τὸς ἦ παλαῖας ἐπέλιξαι, παραλίθις τῇ ὁδῷ καὶ

Ἀσπίδων, ὡς ἀλλαχὲ καλλιὰ καμάρων ἢ πικρῶν ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc quidem rectè ex Eustathio exhibuit Gallicè Dna Dacier Eadem autem deinceps ex fermone Gallico, propter clausulam errorem Typographi male interpunctam, Anglicè ita vertit Poppius, ut dicat ex hisce sex versiculis Antiquos, hoc quidem in loco, duos tantum & quatuor retinuisse.

Ver. 271. Οἱ δ' ὥς.] Ita Vulgati. Mibi ad orationis elegantiam spectandam pertinere videtur, ut scribantur Οἱ δ' ὥς. — Nempe ut vox Danaoi ver. 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δέ. Quod proinde hoc in loco rectè verti poterit, Danaï autem, —.

Ibid. --- κερσὸν ἢ.] Vide supra ad δ', 51.

Ver. 272. Ἐσσιύουσιν.] Irruere solent; Persequi solent —. Vide supra ad v', 84; & ad δ', 37.

Ver. 273.

- Τὸν μὲν τ' ἡλίβαλ' ὅτε τῇ κ' δάσκιον ὕλη
 Εἰρύσαλ', εἰδ' ἄρα τέ (φι) κιχήμεναι αἰσιμον ἦεν·
 275 Τῶν δ' ἐπ' ἔπαυ' ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἡνυχέει·
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα ᾗ πάντας ἀπέτρεχε κ' μεμαῶτας·
 ὧς Δαναοί, εἰως μὲν, ὁμιλαδὸν αἶεν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε κ' ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορ' ἐποικόμενον ῥίχας ἀνδρῶν,
 280 Τάρεθσαν, πᾶσιν ᾗ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός.
 Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμον' υἱὸς,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, Πηλεΐδην μὲν ἄκοντι,
 Ἐσθλὸς δ' ἐν σαδῇ· ἀγορῇ δ' ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὅππότε κῆροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 ὧς (φιν) εὐφρονέων ἀγορήσατο κ' μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα πῶδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 Οἷόνδ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη, κῆρος ἀλύξας,
 Ἑκτορ' ἦ θιὼ μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστω,
 Χερσὶν ἔπαυ' Αἴαντι· θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 290 Ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο κ' ἐσάσεν
 Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·
 ὧς κ' νῦν ἔασεός ὅτομαι· εἰ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐργαδῆπα πρὸς ἴσα, ὥδε μνησινῶν.

Atque hunc quidem excelsa petra & densè-umbrosa sylva
 Servat, neque enim ipsis cumprehendere in-fatis erat;

- 275 Horum autem clamore-excitatus apparet leo maxillis-terribilibus
 Ad viam, statimque omnes avertit, ardentè licet persequentes;
 Sic Danaï, hastenùs quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
 Ferientes ensibùsque & hastis utrinque-acutis:
 Sed postquam viderunt Hectorè cbeuntem ordines virorum,
 280 Metu-perculsi-funt, omnibùsque in pedes decedit animus.
 Is autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
 Ætolorum longè præstantissimus, peritus quidem jaculo-pugnandi,
 Strenuùsque etiam in statariâ pugna; concione verò ipsum pauci Achivorum
 Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentiâ:
 285 Qui utique inter illos prudens concionatus est & dixit:
 " O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video:
 " Cum ita jam de integro exurrexit, morte evitatâ,
 " Hector: Atqui ipsum omninò sperabat animus cujusque,
 " Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
 290 " Sed aliquis rursùs deorum liberavit & servavit
 " Hectorè, qui profectò multorum Danaorum genua solvit:
 " Quemadmodum & nunc itidem-fore puto; non enim sine
 " Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeò animo-incitatus.

Ver. 273. — ὕλη.] Vide suprâ ad γ',

151.

Ver. 274. — εἰδ' ἄρα τε.] Ac proinde

non —.

Ver. 276. — μεμαῶτας.] Vide supra
 ad γ', 46.

Ver. 290. — ἐρρύσατο.] Al. ἐρρύσσατε,
 vel. εἰρύσσατο.

Ver. 291. — ὃ δὴ.] Qui sanè; Qui
 profectò, —.

Ibid. — Δαναῶν.] Ἀνδρῶν, MSS Flo-
 rentin. & Vatican. à Tho. Bentleio collati.

Ver. 294.

- Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 295 Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώρομην ἀπονέεσθαι.
 Αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ δὶχόμεθ' εἶναι,
 Στείρομην, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀνιτιάσαντες,
 Δέσσει' ἀναγρόμενοι· τ' δ' οἷω καὶ μεμαῶτα
 Θυμῷ δέεσθαι Δαναῶν καὶ αἰδουῖν ὄμιλον.
 400 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ἔμματα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενεὺς ἀνακλῆ,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγλιον τ' ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ὑσμίνην ἥρηνον, ἀρετῆας καλέσαντες,
 Ἐκτορα δὲ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὁπίσσω
 305 Ἡ πλεθὺς δ' ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρώες δ' ὅτε προέβησαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Μακρὰ βιβάς· πρόθεν δ' ἐκί' αὐτῷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἰρμή· ὅμοιον νεφέλῃ, ἔχε δ' αἰγίδα θέρων,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσσαν, ὀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκῶς
 310 Ἡφαῖστος· Διὶ δῶκε φορέμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 Τῷ ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐπόμενον ἀολλέες· ὥρτο δ' αὖτ' ἡ

“ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes :

295 “ Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire :

“ Ipse verò, quotquot fortissimos in exercitu profitemur nos esse,

“ Stemus ; si quâ primùm arcere poterimus, occurrentes

“ Hastis cum elevatis ; hunc autem puto, ardentem licet,

“ Animorum veritutum Danaorum ingredi multitudinem.

300 Sic dixit : Illique ei maximè quidem auscultârunt & paruerunt.

Itaque Ajax & Idomeneus rex,

Teucer, Merionisque, Megésque par Marti,

Ad pugnam copias-instruebant, proceribus convocatis,

Hectorem & Trojanos contra : sed retrò

305 Multitudo-imbecillior ad naves Achivorum redibant.

Trojani verò priores in-eos-impetum-fecerunt conferti ; præibat autem Hector

Pasibus-magnis gradiens ; anteibat autem ipsum Phæbus Apollo,

Indutus humeros nube, tenebátque ægidem impetuose-versatilem,

Horrendam, undique-hirtam, insignem, quam faber

310 Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos-in-pugna viros :

Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.

Argivi verò, impetum-sustinuerunt conferti ; excitatus est autem clamor

Ver. 294. — ἐγὼν.] *Al. ἐγώ.*

Ver. 295. — προτὶ.] *Al. ποτί.*

Ibid. — ἀπονέεσθαι.] Vide suprâ ad ε,

398.
Ver. 297. — ἀνιτιάσαντες.] Vide suprâ ad
ε, 67.

Ver. 298. μεμαῶτα.] Vide suprâ ad γ,
46.

Ver. 300. — ἄρα.] *Ut fit, —.*

Ver. 301. — Οἱ — ἀμφ' Αἴαντα.] Vi-
de suprâ ad γ, 146. *Al. Αἴαντα*

Ver. 302. — ἀτάλαντον.] Vide suprâ ad β,
627.

Ver. 305. — ἀπονέοντο.] Vide suprâ ad ε, 398.

Ver. 307. — βιβάς. — ὃ κί.] *Al. βι-
βάς. — δ' ἐκί.*

Ver. 306. — ἄρ.] *Ut par erat ; Ut soleba*

Ver. 308. — αἰγίδα.] *Al. ἀσπίς. Quo
videtur esse commentum.*

Ver. 309. — ὡς ἄρα.] *Quippe qua
Quam utique, —.*

Ver. 311. Τῷ ἄρ.] *Hanc, inquam, —.*

Ver. 313.

- Ὀξεί' ἀμφοτέρωθεν· ὑπὸ νύκτ' ἤφ' ὅϊοι
 Θρῶσκον· πολλὰ δ' ἔδρεθ' θρασυαίων ὑπὸ χειρῶν,
 315 Ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυ' ἀρηϊθίων αἰζηῶν·
 Πολλὰ δ' ἢ κ' μεσσηγυ', πάρος χροῖα καλὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.
 Ὀφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρεμέα Φοῖβ' Ἀπόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρω βέλε' ἤπλετο, πίπτε δ' λαός·
 320 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
 Σῆσ', ὅππ' δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, ποῖσι δ' θυμὸν
 Ἐν στήθεσιν ἐβελξε, λάθοντο δ' ὄφρα δ' ἀλκῆς.
 Οἱ δ' ὥστ' ἠὲ βοῶν ἀγέλλω, ἢ πῶν μέγ' οἶων
 Θῆρε δύω κλονέεσσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ζημιάνορος δ' ἀπαρέοντ'·
 Ὡς ἐφύεθ' Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 Ἦκε φόβον, Τρωσὶν δ' ἢ κ' ἔκτορα κῦδ' ὀπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαιδείης ὑσμίνης·

Acutus utrinque : à nervis verò sagittæ

Exiliebant ; multaque hastilia fortibus è manibus,

- 315 Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum ;

Multa verò & in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,

In terrâ stabant-fixa, cupientia corpore se saturare.

Ac quamdiù quidem ægida manibus tenebat immotam Phæbus Apollo,

Tamdiù valde utrosque tela attingebant, cadebátque populus :

- 320 Sed postquam in-vultum recta-intuens Danaorum equitum-perniciem

Ægidem concussit, ipseque insuper clamavit voce admodum ingenti ; tum illis animos

In pectoribus debilitavit, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.

Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium

Feræ duæ turbant, nigrâ in nocte intempestâ,

- 325 Adventu repentino, custode non præsentē :

Sic fugati sunt Achivi imbelles : Iis enim Apollo

Immisit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.

Tum verò vir interfecit virum, dissipatâ acie :

Ver. 313. — ὑπὸ νύκτ' ἤφ' ὅϊοι.] Vide suprâ ad
 γ', 588. Cæterum quâ ratione hic, ὑπὸ,
 ultimam producat ; item μάλα, ver. 321 ;
 vide suprâ ad α, 51.

Ver. 316. — καλόν.] Vide suprâ ad β',
 43. Alii autem hic scribunt, λακόν.

Ver. 317. — λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.] Ἐν
 πᾶσι δ' τὸ ἐνέριον πνεῦμα, εὐδοκίαν· οἷον ἐν
 πῶνδε, — "ὅππ' ἰδὼν ἀνδρῶν." — ἢ,
 "λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τῶν
 πικρῶν, διὰ τὸ ἐμφύχα εἶναι, ἐνεργῆς φαίνε-
 ται. Arist. Rhetoric. lib. 3. cap. 11. Οἱ
 πικροὶ, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις ἢ τὰς μι-
 μίσεις ἢ ὁμοιωποιίας, χροῖαν ἢ μεταφορῶν·
 ἢ ὅτι τὰς ἐνέριον πνεῦμα, — "λιλα-
 ῖόμενα χροὸς ἄσαι." Plutarch. Symposiac.
 lib. 9. Probl. 15,

Hasta — altè bibit acta cruorem.

Æn. XI, 804.

Ver. 320. — κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν.] Sol
 nimirum Achivis tum fortè oculos per-
 strinxit.

Ver. 321. — ποῖσι δ'.] Tum vero illis —.
 Vide suprâ ad α, 57 ; ad γ', 200 ; & ad δ',
 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥστ'.] Vide
 suprâ ad ver. 271.

Ver. 324. — δύω.] Ut intelligantur vi-
 delicet comparatè Hector & Apollo.

Ibid. — κλονέεσσι.] Al. κλονέωσι.

Ver. 326. Ὡς ἐφύεθ' Ἀχαιοὶ ———.
 ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἦκε φόβον.]

—— hęc cernens, arcum intendebat
 Apollo

Desuper : omnis eo terrore ———

——, omnes vertebant terga Sabæi.

Æn. VIII, 704.

Ver. 336.

- Ἐκλῶρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 330 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλοχιώνων·
 Τὸν δ', Μενεσθεῖ μετ' αὐτὸν πιστὸν ἑταῖρον.
 Αἰνείας δ' Μεδονίαν καὶ Ἰάσον ἐξανάειλεν·
 Ἦτοι δ' αὖ μὲν, νόθος υἱὸς Οἴλῃ θείοιο
 Ἔσκε Μεδων, Αἴαντι δ' ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 335 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀποπαλίδ' ὅθι, ἄνδρες καίλακτ' αἶσ'
 Γνωτὸν μητιόης Ἐριώπιδ' ὅθι, ἣν ἔχ' Οἴλ' αἰεὶ·
 Ἰάσ' αὖτ', δόχους μὲν Ἀθιμαίων ἐτέτυκε,
 Υἱὸς δ' Σφῆλοιο καλέσκετο Βυκολίδαο.
 Μηκιστὴ δ' ἔλε Πολυδάμας, Ἐχίον δ' Πολίτης
 340 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖ' Ἀγλῶωρ.
 Διόχοον δ' Πάρις βέβηκε νείαλον ὤμον ὀπίσθι,
 Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, δὴ πρὸ δ' χαλκὸν ἔλασσε.
 Ὅφρ' οἱ τὰς ἐνέειλεν ἀπ' ἔντεα, πόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 Τάφρω, καὶ Κηλῶπεσσιν, ἐμπλήξαντες ὀρυκτῇ,
 345 Ἐνθα καὶ ἐνθα φέροντο· δύοντο δ' αἰὲρ ἀνάγκῃ.
 Ἐκτῶρ δ' Τρῶεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας,

- Hector quidem Stichiúmque & Arcefilaum occidit ;
 330 Hunc quidem, Bæotorum ductorem ære-loricatorum ;
 Illum verò, Menesthei magnanimi fidum socium.
 Æneas autem Medonta & Iasum interfecit :
 Ac quidem nothus filius Oïlei divini
 Erat Medon, Ajacis frater ; habitabat autem
 335 In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cùm occidisset
 Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus :
 Iasus verò, dux quidem Atheniensium erat,
 Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
 Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiúmque Polites
 340 Primâ in acie, Cloniúmque interemit nobilis Agenor.
 Deïochum porro Paris percussit extremum in humerum à-tergo,
 Fugientem inter propugnatores ; penitus autem æs adegit.
 Dum autem hi illos spoliabant armis, interim Achivi
 In fossam & palos delapsi profundam,
 345 Huc & illuc fugiebant ; introibantque murum, necessitate-*adaſti*.
 Hector autem Trojanos hortabatur, altùm clamans,

Ver. 336. — ἣν ἔχ' Οἴλ' αἰεὶ.] Cod. Harleian. ἣν ἔχ' Οἴλ' αἰεὶ, vel, (ut alii scripserunt, notante Eustathio,) ἰλαίος.

Ver. 338. — Σφῆλοιο καλέσκετο.] Quoniam Homerus aliàs scribit καλέσκετο, & καλέσκε, idèd Barnesius & hic edidit, Σφῆλοιο καλέσκετο. Quod etsi analogiâ non improbabili, sine codicibus tamen factum non oportuit. Nam quâ ratione οἰχνεσον, é, 790 ; & οἰχνεσκε, hujus libri ver. 640, scriptum legimus ; eâdem ratione καλέσκε, & καλέσκετο, scribi potuit. Non, quod commentus est Barnesius, ex καλέσκω & οἰχνεσκω,

quæ nulla sunt ; sed ex καλέω & οἰχνεω.

Ver. 339. Μηκιστῇ] Fortè scripserit Hæmerus Μηκιστῇ. Quod & ipsum pronuntiabatur Μηκιστῇ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, δ', 384 ; nisi & ibi fortè scribendum Τυδέα, pronuntiandum Τυδῆ. Nam Τυδέα, Θησεία, Πηλεά, & similia, ultimam semper producant necessariò. Vide suprà ad d, 265.

er. 343. — πόφρα δ'.] Barnesius edidit, πόφρα δ'. Nam τὸ " Δέ," inquit, παρὰ δ'. Quod est ineptissimum. Vide suprà ad d, 57 ; ad γ', 200 ; & ad δ', 160.

Ver. 348.

Νηυσὶν ὕπασθ' ἔειπε, ἔαν δ' ἑναρξαι βροτόνεια·

Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνδρθε νεῶν ἐτέρωθε νοήσω,

Αὐτὰ οἱ θάνατον μητίσσομαι, ἔδ' ἐν τὸν γε

350 Γνωτοὶ τε γνωαὶ τε πυρὸς λελάχουσι θανόνεια,

Ἄλλὰ κῶες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν, μάστιγι καίωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

Κεκλόμην Τρώεσσι καὶ εἰχας· οἱ δ' ἐν, ζυγὸς αὐτῶ

Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρμαϊας ἵππους,

355 Ἢ χ' ἢ θεαπεσίη· προπαρσίθε δ' Φοῖβ' Ἀπόλλων

Ῥεῖ δ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

Ἐς μέσον κατέβηκε· γεφύρωσεν δ' ἐκλόμβον

In naves ut irruerunt, ommitterentque spolia sanguinolenta :

“ Quem autem, inquit, ego seorsum à navibus alibi animadverteso,

“ Ibi ei mortem moliar, neque sanè eum

350 “ Fratresque sororesque regi participem-facient mortuum,

“ Sed cane eum distrahent ante urbem nostram.

Sic fatus, scuticâ super-humeros feriens-impulit equos,

Adhortans Trojanos per ordines; illi verò, cum ipso

Omnes minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,

355 Clamore immenso : ante autem Phœbus Apollo

Facile labra fossæ profundæ pedibus proruens

In medium dejecit ; munivitque-tanquam-ponte-facto viam

Ver. 348. “Ὅν δ' ἂν ἐγὼν.” Γίνετο δ' —

ἐν τῇ πρὸς τὰς μελαίνης, — ὅταν, πρὸς τὴν ἑσπέρην, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑτέρου πρὸς ὅσον με-
ταίη. — Τὸ δ' ἐν μίμητι, κινεῖται ἡ ἀρχὴ τῆς
ἐκείνου. Οἷον ὅτι, — “Εκίωρε δ' ἐν,
“ — “Ὅν δ' ἂν ἐγὼν.” — “Ἀπὸ τοῦ τῆς
ἀντιμεταίης μετέβαλεν εἰς τὸ μίμητι. Dion.
Halicarn. περὶ τῆς ὁμήρου ποιήσεως, § 8. “Ετι
γι μὲν ἐστὶν ὅτι περὶ προσώπων διηγεῖται ὁ
συγγραφεὺς, ἐξ αἰφνης παρενεχθείς, εἰς τὸ αὐ-
τὸ πρὸς ὅσον [αἰ. αὐτοπρὸς ὅσον] ἀντιμεταίης α-
ταίη· ἐστὶ τὸ πρὸς ὅσον ἐστὶν, ἐκείνου τις πρὸς
ἑαυτὸν. — “Εκίωρε δ' ἐν, — “Ὅν δ' ἂν ἐγὼν —
Οὐκ ἐν τῇ μίμῃ διηγεῖται, ἀλλὰ περὶ τῆς ποιή-
σεως πρὸς ὅσον ἐστὶν. ὅτι δ' ἀπὸ τοῦ ἀπειλήν,
τῆς συμφορῆς τῆς ἡγεμονίας ἐξαπίνης, ἐδὲν προση-
λάσας, ἐπείβηκεν. “Εψύχετο γὰρ, εἰ παρενε-
χθείη, “Εκίωρε δ' ἐν τῇ πρὸς ὅσον, ἐκείνου
Ναυὶ δ' ἐφθάρκεν ἄφνω τῇ μελαίνῃ ἢ τῇ λό-
γῃ μελαίνῃ. Διὸς δ' ἡ πρόβλεψις τῆς χήμα-
τος, τότε, ἡνίκα ὕψος ὁ καιρὸς ὢν, διαμεί-
λειν [αἰ. διαμείλειν] τῇ γεφύρῃ, μὴ διδῶν,
ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναλαβὴν μελαίνην ἐν προσώ-
πων εἰς πρὸς ὅσον. Longin. § 27. “Hæc
“ schemata — & convertunt in se
“ auditorem, nec languere patiuntur, sub-
“ inde aliquâ notabili figurâ excitatum.”
Quintilian. lib. 9. cap. 3. Imitatus est hoc
schemata Virgilius :

— & cava tempora ferro

Trajicit : “ I, verbis virtutem illude
“ superbis.” Æn. IX, 634.

Ubi (ut rectè notavit Tollius) si, quod reti-
cetur, [“ & subjicit,”] adjeceris ; totus il-
le indignantis animi impetus, velut injectis
pedicis retinebatur infringeturque, omnisque
decor sententiæ corrumpetur. Est & aliud
(notante eodem Tollio ad locum jam è Lon-
gino citatum,) apud Horatium :

——— conspexit, ut aiunt,

Adrasum quendam, vacuâ tonsoris in
umbrâ

Cultello proprios purgantem leniter un-
gues ;

“ Demetri, puer ———

“ — abi, quære, & refer ; unde do-
“ mo quis ?” Lib. 1. Epist. 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelliguntur,
[“ & vocans puerum suum Demetrium, di-
“ xit,”] addideris ; quantum sententiæ ve-
nustati decessurum sit, facilè advertes.

Ibid. — ἐτέρωθε νοήσω.] Dionys. Halicarn.
loco jam suprâ citato, legit ; ἐτέρωθε νοήσω.
Tollius in Vaticanis duobus Longini MSS
repperit, ἐθέλοντα νοήσω. “ Quod, inquit,
“ mihi diutius considerandum videtur.” At
hoc unde acciderit, videre est suprâ ad β',
391.

Ver. 351. — κῶες ἐρύουσι.] Al. ἐρύουσι.
Cæterum quâ ratione, κῶες, hic ultimam
producat ; item ἔχον, ver. 354 ; & ἄσος,
ver. 381 ; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 353. — Τρώεσσι καὶ.] Al. Τρώεσσιν.
ἐπ'.

Ver. 358.

- Μακρὺν, ἡδ' ὀρέϊαν, ὅσον τ' ὀπὶ θυρὸς ἐρῶν
 Γίγνετ', ὅππότε ἀνὴρ ὀρένετο περὶ ὀμφῆς.
 360 Τῇ ῥ' οἶγε προχέοντο Φαλαγγίδον, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρεπε δ' αἰετὶ Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
 "Ὅς" ἐπεὶ ἔν ποιήσῃ αἰθὺρμαλα νηπιέησιν,
 Ἄψ αὖτις σινέχῃ ποσσὶν ἢ χερσὶν, αἰθὺρων.
 365 "Ὡς ῥα ζῦ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάμαλον ἢ οἷζυν
 Σύγχεας Ἀρτείων, αὐτοῖσι δὲ Φῦζαν ἐν ὠρεῖσιν.
 "Ὡς οἱ μὲν πρὸ νηυσὶν ἐρηλύοντο μύοντες,
 Ἀλλήλοισι τε κεκλόμηνοι, ἢ παῖσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μετὰ δ' ὀχετόωντο ἕκαστος.
 370 Νέστωρ αὖτε μάλισα, Γερήνιος, εἰς Ἀχαιῶν,
 Εὐχέο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἔρπονδον Ἀστερόεντα.
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι ἐν Ἀργεὶ περ πολυπύργῳ,
 Ἡ βοὸς, ἢ ὄϊς ἢ πῖονα μηρία καίων,
 Εὐχέο νοσήσαι, ζῦ δ' ὑπέρχαιο ἢ καλένδυσας.

Longam & latam, quàm-longè hastæ jactus

Pertingit, cum vir roboris sui periculum faciens jaculatur.

- 360 Hæc viâ illi profundeabantur turmatim; ante verò ibat Apollo,
 Ægidem habens venerandum: diruebat autem murum Achivorum
 Facile admodum, ut cum quis arenam puer prope mare;
 Qui postquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
 Deinceps iterum destruit pedibus & manibus, lufitans.
 365 Ita tu, arcitenens Phæbe, multum laborem & æurnam operosam
 Confudisti Argivorum, ipsisque trepidam-fugam immisisti.
 Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur tandem se sistentes;
 Invicemque adhortantes, & omnibus diis
 Manus attollentes, altâ-voce vota-faciebant unusquisque.
 370 Nestor autem maximè, Gerenius, custos Achivorum,
 Precabatur, manus porrigens cælum versùs stellatum:
 "Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,
 "Vel bovis, vel ovis pingua femora comburens,
 "Precatus est ut rediret, tu autem promissisti & annuisti:

Ver. 358. — ὅσον τ'.] Quàm longè uti-
 que —.

Ver. 359. Γίγνετ'.] Ita *Barneſius* ex MSS.
Al. γίγνετ'. Quod perinde est. Nam & id
 primam producit.

Ibid. — ὀρένετο περὶ ὀμφῆς.] Notandus
 hic primigenius & maxime proprius Vocis
 Mediæ Usus: *Suarum sibi virium pericu-
 lum faciens* —.

Ibid. — ὀσφ. *Al. ὀσι.* & ὀσι.

Ver. 363. "Ὅς" ἐπεὶ ἔν.] Qui videlicet
 postquam ex arenâ, quam dixi, —.

Ibid. — ποιήσῃ.] Ita *Cod. Harleianus*;
 Atque ita edidit *Barneſius* ex duobus MSS.
Al. ποιήσῃ. Quæ & ipsa loquendi ratio,

Homero non inusitata.

Ver. 365. "Ὡς ῥα.] Sic, inquam —.

Ibid. — ἦε.] *Al. ἦε.* "Ὅ πᾶσι πανταχῇ ἵκται
 ὁ ἥλιος ἢ ἀκτῖνα. Vide suprâ ad α', 43 &
 75.

Ver. 371. — ἔρπονδον Ἀστερόεντα.]

— stellantis regia cæli.

Æn. VII, 210.

— cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI, 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ.] Equidem conti-
 nere me nequeo, quin vocem Romanam Ju-
 piter, multò potius Ζεὺς πατήρ esse credam,
 quàm *Juvans pater*.

Ver. 374. — νοσήσαι.] *Al. νοσήσιν.*

Ver. 377.

- 375 Τῶν μνησαι, ἢ ἄμμων, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἡμᾶρ·
Μηδ' ἔττω Τρώεσιν ἔα δάμνασθ' Ἀχαιούς.
Ὡς ἔφαθ' Ὀδυσσεύς· μέλα δ' ἐκλύπε μητιέλα Ζῷς,
Ἀργείων αἰών Νηληϊάδαο γέροντι.
Τρώες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγίοχοιο,
380 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δ' ἡ χάρις.
Οἱ δ' ὥς τε μέλα κῦμα θαλάσσης δ'ρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ πύλων καλαβήσε', ὅππότε' ἐπείγῃ
Ἴς ἀνέμῃ· ἢ γὰρ τε μάλιστά γε κύμα' ὀφέλλῃ.
Ὡς Τρώες μεγάλη ἰαχὴν τε τεύχε' ἔβαινον.
385 Ἴππες δ' εἰσελάσαντες, ὅππῃ πρύμνησι μάχοντο,
ἔλχουσιν ἀμφιγύοις αὐτοχέδον, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψὶ μελαινάων ὀπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά (φ' ὅππῃ νηυσὶν ἐκείῳ
Ναύμαχα, κολλημένα, καὶ σόμα εἰμύα χαλκῷ.
390 Πάτερ' ὅκλ' δ', εἰς μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε
Τεύχε' ἀμφεμάχοντο θαλάσσης ἐκδοθὶ νηῶν,
τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ αἰσάπηνος· Εὐρυπύλοιο
Ἦσό τε, καὶ ἑτέρη περ λόγους, ὅππῃ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ', ἀκήμα' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·

375 "Horum memento; & arce, Olympie, lævum diem:

"Neque sic à Trojanis finas domari Achivos.

Sic dixit orans; grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleidæ senis.

Trojani autem, ut intelligere sibi videbantur Jovis voluntatem Ægiocchi,

380 Acrius in Argivos irruebant, recordabanturque pugne.

Veluti autem magna unda maris vasti

Navis supra latera in eam transcendit, quando urget:

Vis venti; hæc enim maximè undas auget:

Sic Trojani magno cum clamore per murum scandebant.

385 Equos autem ubi misissent, intrò ad puppes pugnabant,

Hæstis utrinque-acutis cominus; hi quidem ex curribus,

Illi verò è navibus ex-alto nigris quas conscenderant,

Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant

Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.

390 Patroclus autem, quamdiu quidem Achivique Trojanique

Murum circa pugnabant, veloces extra naves;

Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli

Sedebatque, & hunc oblectabat sermonibus; inque vulnere gravi

Pharmaca, medelas spargebat atroxum dolorum:

Ver. 377. Ὡς ἔφαθ' — μέλα δ' ἐκλύπε.]

Audiit, & cæli genitor de parte serenâ

Intonuit lævum. — Æn. IX, 630.

Ibid. — μητιέλα.] Vide suprâ ad d, 175.

Ver. 379. — νόον.] Cod. Harleian. à Tb.

Bentleio collatus, αἰῶνον.

Ver. 381. Οἱ δ' ὥς τε.] Οἱ δ', ὥς τε —

Vide suprâ ad ver. 271.

Ver. 383. — ἢ γὰρ τε.] Etenim ea —

Cod. Harleian. ἢ γὰρ ῥα.

Ver. 386. — ἀμφιγύοις αὐτοχέδον.] Ita
Cod. Harleian. Atque ita Barnesius rectè
edidit, ex MSS tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν
αὐτοχέδον.

Ver. 388. — τὰ ῥα.] Quæ, ut sit; Quæ,
ut solitum est, —

Ver. 389. — σόμα.] Al. σόμαδ'.

Ver. 392. — ἐνὶ κλισίῃ αἰσάπηνος· Εὐρυ-
πύλοιο.] Suprà, lib. X, 842; & lib. μ', 1.

H

Ver. 396.

- 395 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχε' ἐπεσφυμένους ἐνόησε
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γῆρε' ἰαχὴν τε φόβον τε,
 ὦ μωξέν τ' ἄρ' ἐπεία, ἢ ὧ πεπλήγετο μηρὼ
 Χερσὶ καλαπρηνέας· ὀλοφυρόμενον δ' ἐπὶ ἤνδα.
 Εὐρύπυλ', σκέτι τοι διώαμαι, χαλέονί περ ἔμπηε,
 400 Ἐνθάδε παρμυμένον· δὴ γὰρ μέγα νεῖκε' ὄρωρεν.
 Ἀλλὰ ζεῖ μὲν θεράπων ποτιερπέτω· αὐτὰρ ἐγώ γε
 Σπύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρυνῶ πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἶπεν οἱ, ζῶ δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παρσίφασίς ἐστιν ἑταίρε.
 405 Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μύρον ἔμπεδον, εἰδὲ διώαντο,
 Παιροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσαδ' ὡρᾶν νηῶν,
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδιώαντο φάλαγγας
 Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιλήμεναι, εἰδὲ νέεσιν.
 410 Ἀλλ' ὥς τε σάθμη δόρυ νηῖον ἐξίθωζε

395 Sed postquam murum impetu-cum-magno-ingressos advertit
 Trojanos, ac Danaorum ortus est clamorque fugaque,
 Ejulavit utique deinde, & sua percussit femora
 Manibus pronis; lugensque, verbum dixit:

“Eurypyle, non amplius tecum possum, indigente licet,
 400 “Hic manere; sanè enim magnum certamen ortum est:
 “Sed te quidem famulus oblectet: at ego
 “Festinabo ad Achillem, ut impellam eum ad pugnam.
 “Quis autem scit, si fortè ei, favente deo, animum moveam
 “Admonitu meo? Bona utique admonitio est amici.

405 Atque hunc quidem sic locutum, pedes ferebant: At Achivi
 Trojanos ingruentes sustinebant constanter; nec tamen poterant,
 Pauciores illos licet existentes, repellere à navibus;
 Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
 Perruptis, tentoriis se-immiscere neque navibus.

410 Sed sicuti amussis lignum navale dirigit

Ver. 396. — γῆρε' ἰαχὴν.] Vide suprà ad
 δ', 456.

Ver. 397. — ἢ ὧ πεπλήγετο μηρὼ.] No-
 tandus hic primigenius & maximè pro-
 prius Formæ Mediæ Usus: Sua sibi per-
 cussit femora.

— palmis percussa lacertos,

Auxilium vocat, — Æn. VII, 503.

Ver. 398. — δ' ἐπὶ ἤνδα.] Al. ὃ προσ-
 ἤνδα.

Ver. 400. — δὴ γὰρ.] Reverà enim; Nam
 profecto —.

Ver. 402. Σπύσομαι εἰς Ἀχιλῆα.] Vide
 suprà ad ν', 324.

Ver. 403. — εἶπεν οἱ.] Quà ratione hic,
 εἶπεν, syllabam ultimam, etiam extra cæ-
 suram, producat; vide suprà ad α, 51. Παρ-
 εἰπών, versu sequente, cum sit vox ex dua-
 bus composita, priorem simili ratione produ-
 cit. Vide suprà ad ζ', 62 & 337.

Ver. 405. — πόδες φέρον.]
 Quò te, Mæri, pedes?

Virg. Eclog. IX, 1.

Quod vel hinc liquet non esse sermonem a-
 grestem solummodò, propriumque Rustico-
 rum. Vide Victorii varias Lection. lib. 36.
 cap. 3.

Ibid. — Ἀχαιοὶ Τρῶας — εἰδὲ διώαντο,
 — ὥς τε — Τρῶες Δαναῶν.] Εἰκότως ἰσχυ-
 ροῦται ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπιδὶ τῇ νικᾶν
 ἐφραζάντο· οἱ δὲ, ἀποβιάσθ' σάλιγγας, ἐσῆσαν.
 Schol.

Ver. 406. — εἰδὲ διώαντο.] Al. εἰδὲ διώ-
 άντο. Ut infrà, ver. 416.

Ver. 407. — παρὰ.] Al. ἀπὸ.

Ver. 408. Οὔτε.] Al. Οὐδέ.

Ver. 409. — εἰδὲ.] Al. ἠδὲ.

Ver. 410. — ἐξίθωζε.] Al. ἐξίθωζε, &
 ἐξίθωζε.

Ver. 411.

- Τέκλον· ἐν παλάμῃσι δαήμενον, ὅς ῥά τε πάσης
 Εὖ εἶδ' ἱερῆς, ὑποθημοσιώσῃσιν Ἀθήνης·
 ὧς μὲν τῶν δ' ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμος τε.
 Ἄλλοι δ' αἶψ' ἄλλῃσι μάχῃσι ἐμάχοντο νέεσσιν·
 415 Ἐκλῶρ δ' ἀν' Αἴαντι· εἰσαίολο κυδαλίμοιο.
 Τῷ ᾗ μῆτις πρὸς νηὸς ἔχον πόνον, εὖ δ' ἐδιώαντο
 Οὐθ' ὅ τ' ἐξελάσαι, ἢ ἐνιπρῆσαι πρυμνῆας,
 Οὐθ' ὅ τ' ἀψ' ὤσαο, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασέ γε δαίμων.
 Ἐνθ' ἦα Κλυτίοιο Καλήπορα Φαίδιμ' Αἴας,
 420 Πρὸς ἐς νῆα φέροντα, καὶ σῆθ' ἔβαλε δαδί·
 Δέπησεν ᾗ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
 Ἐκλῶρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἐν κνήμῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῳά τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·
 425 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, ἔδάρδαντο αἰχμαχῆλαι,
 Μὴ δὴ πῶ χαζέοιτο μάχης ἐν σείνῃ τῷδε·
 Ἄλλ' ἦα Κλυτίοιο ζῶσαίτε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Τόλχεα ζυλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Fabri in manibus periti, qui totam

Benè callet artem præceptis Minervæ :

Sic quidem horum æqualitèr pugna porrecta erat, præliumque.

Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves ;

415 Hector verò contra Ajacem incescit gloriâ-sublimem.

Hi itaque circa unam navem capiebant bellicum-laborem, neque poterant

Neque hic illum vi-abigere, & incendere igni naves ;

Neque ille hunc repellere, postquam propè-admòrat Deus.

Tunc filium Clytii Caletorem illustis Ajax

420 Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hastâ :

Fragorem verò edidit cadens, torrisque ei excidit manu,

Hector autem ut advertit consobrinum oculis suis

In pulvere procubuisse, navem ante nigram ;

Trojanosque & Lycios adhortatus est, altum clamans :

425 “ Trojani, & Lycii, & Dardani cominus-pugnantes,

“ Ne qua jam recedatis à pugna in angustia hac :

“ Sed filium Clytii servate, nè ei Achivi

“ Arma detrahant in certamine ad naves bumi delapsæ.

Ver. 411. — ὅς ῥά τε.] Qui utique —.

Ver. 412. — εἶδ' ἱερῆς.] Al. εἶδ' ἱερῆς.

Ver. 413. — μάχῃ — πόλεμος τε.] Vide
 suprà ad v, 232, 279.

Ver. 415. — Ἐκλῶρ δ' ἀν' Αἴαντι.] Ἀκ-
 αῖος δ' ἄνδρα (suprà, ξ, 418.) θείας, ὑπὸ
 τῇ θεῶν ὑποθημῶν. Schol. MSS, apud
 Barnesium.

Ver. 418. — ἰπεί ῥα — γε.] Quando qui-
 dem ; Quotiam videlicet —.

Ver. 419. — Καλήπορα — πύρ — φέ-
 ροντα — βάλε.

Ardentes tēdas alii ad fastigia jactant.

Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine
 montis,

Lucetium, portæ subeuntem ignesque fe-
 rentem,

— sternit — JE n. IX, 568.

Ver. 421. Δέπησεν.] Vide suprà ad v,
 181.

Ver. 423. Ἐν κνήμῃσι πεσόντα.] Vide su-
 prà ad v, 508.

Ver. 426. Μὴ δὴ πῶ.] Nequaquam, quæ-
 so —. Vide suprà ad ξ, 433.

- ὧς εἰπὼν, Αἴαντι^Θ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 430 Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἐπέηα Λυκόφρονα, Μάστορα^Θ υἱόν,
 Αἴαντι^Θ θεράποντα, Κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ
 Ναῦ, ἐπεὶ ἄνδρα καλέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
 Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῇ ὑπὲρ ἄλ^Θ ὀξεί^Θ χαλκῷ,
 Ἐσαότ' αἶ^χ Αἴαντι^Θ· ὁ δ' ὑπὶ^Θ ἐν κενήσιν
 435 Νηὸς ὑπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λιῶτο ᾧ γῆα.
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον ᾧ προσηύδα·
 Τόκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πεισὺς ἐταῖρ^Θ
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
 Ἴσα φίλοισι πεκεύσιν ἐτίομην ἐν μεσάροισι·
 440 Τὸν δ' ἔκλωε μεγάθυμ^Θ ἀπέκτανε· πᾶ νύ τοι ἰοί
 Ὠκύμοροι κ' πόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβ^Θ Ἀπόλλων;
 ὧς φάθ'· ὁ δ' ἔξωιεν· θείων δέ οἱ αἶ^χι παρέστη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίνιονον, ἠδὲ φαρέτρῃ
 Ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφί^δ·
 445 Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορα^Θ αἶλαδ' υἱόν,
 Πηλυδάμαντα^Θ ἐταῖρον, αἶαν^τ Πανθοίδαο,
 Ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπότητο καθ' ἵππε^ς·

Sic fatus, in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti :

- 433 Atque ab eo quidem aberravit : ac deinde Lycophronem, Mastoris filium,
 Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
 Habebat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;
 Hunc utique percussit caput super aurem acutâ hastâ,
 Stantem propè Ajacem : Hic autem supinus in pulvere
 435 Navis à puppe humi decidit ; solutaque sunt ei membra.
 Ajax autem exhorruit, fratrémque allocutus est :
 " Teucer dulcissime, sanè nobis interfectus est fidus socius
 " Mastorides ; quem nos, Cytheris huc profectum,
 " Æquè-ac charos parentes honorabamus in ædibus ;
 440 " Hunc autem Hector fortis occidit : Ubinam jam tibi sagittæ
 " Letiferæ, & arcus, quem tibi dedit Phæbus Apollo ?
 Sic dixit : Hic autem intellexit ; currensque ei propè astitit
 Arcum tenens in manu resilientem, atque pharetram
 Sagittiferam ; perquam autem citò sagittas Trojanis immittebat ;
 445 Et percussit Clitum Pisenoris illoftrem filium,
 Polydamantis socium, præclari Panthœdæ,
 Fræna manibus tenentem : Hic quidem exercebatur equis-regendis ;

Ver. 429. — ἀκόντισε.] Vide suprâ ad 4,
 140.

Ver. 433. Τόν ῥ'.] Hunc inquam, —.

Ver. 437. — δὴ] Profectò —.

Ver. 440. — πᾶ νύ τοι ἰοί ;]

Παῖδαρε, πᾶ τοι πόξον, ἠδὲ πηριγένει^ς
 οἶσσι,

Καὶ κλέ^Θ ; — — — — — ἰ, 171.

— Ubi nunc nobis Deus ille ma-
 gister

Nequicquam memoratus ? — Ubi fa-

ma per omnem

Trinacriam ? — — — — — Æn. V, 391.

Ver. 444. — βέλεα.] Ita Cod. Harleia-
 nus. Atque ita edidit Barnesius ex MS.
 Rectè, & secundum usitatam Homero scriben-
 di rationem. Vulgg. βέλη· quomodo scili-
 cèt & ipsum βέλεα pronuntiabatur.

Ver. 447. — ἰ μὲν —· τάχα δ'.] Re-
 spondent hîc ita inter se, ἰ & δ'· ut interpo-
 situm istud, Τῷ γὰρ — χαρίζομαι^Θ, tan-
 quam Parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448.

- Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖστον κλονέοντο φάλαγγες,
 "Εκτορι κ' Τρώεσσι χαλεζόμην. τάχα δ' αὐτῷ
 459 ἦλθε κακὸν, τὸ οἱ ἔστις ἐρύκακεν, ἱερμύῳ περ.
 Αὐχένι γάρ οἱ ὀπίθε πολύστον ἐμπεσεν ἰός.
 "Ηελπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερῶησαν δέ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πυλιδάμας, κ' πρῶτον ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
 455 Τὸς μὲν οὖν Ἀστυνόῳ, Προτιάον' ἤϊ, δῶκε.
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴχεν εἰσορόωντα
 Ἴππας· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τευκρὸν δ' ἄλλον οἷσόν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκροσῆ
 Αἴνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 Εἴ μιν ἀρεσθύνοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 Ἄλλ' ἔλῃθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασεν
 Ἐκτορ', αἰτάρ Τευκρον Τελαμώνιον εὖχ' ἀπηύρα,
 "Ὅς οἱ εὖσρεφέα νύκτιν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

Ea enim dirigebat, quā multo plurimæ turbabantur phalanges,

Hectori & Trojanis gratificans: statim verò ei

- 450 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licet:

Cervici enim ejus à tergo luctuosa incidit sagitta:

Decidit autem de curribus, retrocesseruntque ejus equi,

Vacuus currus succutientes-magno-cum-sonitu: Rex verò sensit citissimè

Polydamas, & primus obviā vinit equis.

- 455 Atque hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:

Multisque eum hortabatur propè se tenere in conspectu

Equos: ipse autem rursus profectus primis-pugnatoribus mistus est.

Teucer autem aliam sagittam in Hectorem are-armatum

Depromebat, & repressisset quidem eum à pugnā prope naves Achivorum,

- 460 Quandoquidem ei pugnanti fortissimè sagittā-assecutus eripuisse animam:

Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat

Hectorem, Teucrumque Telamonium gloriā privavit;

Qui scilicet ei scitè-tortum nervum in eximio arcu

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖστον.]

in hostes

Irruit; & quā tela videt densissima, tendit.

Æn. IX, 445.

Ver. 450. — ἱερμύῳ περ.] Schol. πῶς ἴδω, Al. ἱερμύῳ περ.

Ver. 451. Αὐχένι γάρ οἱ. Quā ratione, γὰρ, hic producat; item ὅς & εὖσρεφέα, ver. 463; & ἵ, ver. 478; & γὰρ, ver. 488; vide suprà ad α, 51.

Ibid. — ὀπίθε — ἐμπεσεν.] Schol. Ἀποφρεσθύνον τὰ ἄρματα ἢ τὸ Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἐκείνου πολεμεῖν ὀπίθεσθαι τὸν ἑαυτῶν τοῖς "Ελλήσιν, ἔτι πρὸς ὁ ἡνιόχ' τὴν ἀντιμαχίαν πρὸς τοὺς ἵππους βέβλην) καὶ τὰ αὐχένι. Melius & simplicius, ut mihi quidem videtur, Dna Dacier, juveni hoc præcipiti, & quinquagesimæ equis incitatis discurrenti, accidisse comminiscitur.

Ver. 454. — πρῶτον ἐναντίον.] Al. πρῶτον ἐναντίον. Sed πρῶτος ἐναντίον, auctibus magis placet.

Ibid. — ἤϊ. Postulat Temporum ratio, ut sit ἤλυθεν hic ab Aoristo ἤλυον, non à Præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide suprà ad α, 37.

Ver. 461. — ὅς ῥ' ἐφύλασεν.] Si istud, ἐφύλασεν, referatur ad ea quæ hic sequuntur; tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur, "qui utique" —. Sin, ἐφύλασεν, referas ad ea quæ præcesserunt, ver. 254, 255; tum erit ὅς ῥα, "qui, ut dictum est," —.

Ver. 463. "Ὅς οἱ." Al. "Ὅς ῥ' οἱ."

Ibid. — εὖσρεφέα.] Quibus vocabulis Genitivus fit — ἑως, iisdem Accusativus itidem fit — ἐα. Vide ad α, 265; & ad α, 46. Quibus autem Genitivus fit — ἑως, iisdem &

- ῥῆξ' ὅππῃ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 465 Ἴος χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χερσός.
 Τεδοκρ' ὃ δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον ᾧ προσηύδα·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ὅππῃ μῆδεα κείρε
 Δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χερσός·
 Νύκτωρ δ' ἐξέρρηξε νεόσροφον, ὡς οἱ ἔδησα
 470 Πρῶϊον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντος οἴσε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα μέγας Τελαμῶνι' Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα ταρφέας ἰὺς
 Κεῖθε, ἐπεὶ ζυνέχουε θεός, Δαναοῖσι μεγέρας
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκ' ὦμω,
 475 Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαῆς.
 Μὴ μὰν ἀσπιδεὶ γε, δαμασάμενοί περ, ἔλοιεν
 Νῆας εὐσέλμας, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 ὦς φάθ'· ὃ δ' ᾧ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 Αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκ' ὅτε το τετραθέλυμνον·
 480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἐφθίμῳ κινέειν εὐτυκλὸν ἔθηκεν,
 Ἴππῃσιν, δεινὸν δ' ἰόφ' ὅτε καθύπερθε ἐνδύεν·

- Rupit in *Helicem* trahenti; detorquebatur autem ei aliud
 465 Sagitta ære-gravis, arcusque ei excidit à manu.
 Teucer verò cohortuit, fratrémque allocutus est:
 "Eheu, certè jam penitus pugnae consilia præcidit
 "Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;
 "Nervum autem dirupit recens-tortum, quem ei illigaveram.
 470 "Hodiè-manè, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
 Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax:
 "O amice, quin tu arcum quidem sine, & crebras sagittas
 "Jacere; quoniam confregit deus, Danaïs invidens:
 "Sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum *ferens* humero,
 475 "Pugnâque *ipse* in Trojanos, & cæteras excita copias:
 "Ne sine-labore saltem, victores licet, capiant
 "Naves-bonis-transstris-instructas; sed recordemur pugnae.
 Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit:
 Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex;
 480 Capitiq. forti galeam scitè-factam imposuit,
 Equinis-setis-comantem, terribiliter autem ὅτε crista desuper nutabat:

Accusativus fit pariter — ἑα. Quare à breve quo pacto hic producatur, vide suprà ad 4, 51.

Ver. 468. — ὃ, τῆ. *Qui scilicet; Qui utique* —.

Ver. 469. — ἦν οἱ ἔδησα. *Al. ἐνέδησα.*

Ver. 472. — ἑα — κεῖθε. Respondet Græcum ἑα, Latino "*sino*:" Unde, eodem significato, (inuitatum "*posino*," contractum in) "*pono*:" Quod proinde primam producit, quum *posui* & *positus* corripiantur. Etymologici ineptè deducunt ex *πανώ*.

Ver. 475. — ὄρνυθι. *Quâ analogiâ fit διδῶ, διδοῖς· eadem analogiâ fit ὄρνῦ, ὄρνυθι·* Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 477. — μνησώμεθα. *Al. μνησαίμεθα.*

Ver. 478. — ὅ γ'. "Et δὲ," inquit *Barneficius*, "*scribi potest.*" Quod quam ineptè sit dictum, sentiet quisquis Latinè, pro "*ille verò*," scripserit "*ille sanè*."

Ver. 481. *Deest hic versus in plurimis MSS.*

Ver. 488.

- Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔχθρ', ἀκαχμήϊον ὀξεί χαλκῷ.
 Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θείων Αἴαντι παρέστη.
 Ἐκίωρ δ' ὡς εἶδεν Τρώεσσι βλαφθέντα βέλεμνα,
 485 Τρῳαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλευε μακρὸν αὔσας.
 Τρῶες, ἢ Λύκιοι, ἔδάρδαναι ἀχιμαχηταί,
 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαοτε ἧ θέρειδ' ἀλκῆς,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἄνδρ' ἀρετῇ Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 490 Ῥῆα δ' αἰγίῳ Διὸς ἀνδράσι ἔδ' ἀλκῆ,
 Ἥμῃ δ' ὅτεοισιν κῦδ' ὑπέρβιον ἐγύαμίζη,
 Ἥδ' ὅτινας μινύθη τε ἢ σὺκ' ἐθέλῃσιν ἀμύνειν.
 Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθη μῆν', ἄμμι δ' ὄρηγν'.
 Ἀλλὰ μάχεσθ' ὅππῃ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 Βλήμῃ, ἢ τυπαῖς, θάνατον καὶ πότμον ὀπίσσω,
 Τεθνάτω· ὅ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένη πρὸ πάσης
 Τεθνάμῃ· ἀλλ' ἄλοχός τε ζῆ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 Καὶ οἶκ', καὶ κλῆρ' ἀκήρῃ· εἴκεν Ἀχαιοὶ
 Οἴχων· (ζῶ νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μῆν' καὶ θυμὸν ἐκάσσε.

Sumpfit autem ὁ validam hastam, præfixam acuto ære;
 Perrexitque ire, admodumque celeriter currens Ajaci astitit.
 Hector autem, ut vidit Teucris inutiles-factas sagittas;

- 485 Trojanosque & Lycios adhortatus est, altum clamans:
 "Trojani, & Lycii, & Dardani cominus-pugnantes,
 "Viri estote, amici, recordamini strenuæ fortitudinis,
 "Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
 "Viri primarii à Jove inutiles-factas sagittas.
 490 "Admodum utique facilis-agnitu Jovis hominibus est potentia,
 "Tum quibus gloriam superiorem dederit,
 "Tum quos minuat, & nolit defendere:
 "Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.
 "Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem vestrum
 495 "Vulneratus eminens vel cominus, mortem & fatum affecutus fuerit,
 "Moriatur: Non ei indecorum erit pugnanti pro patria
 "Mori; at uxorque salva erit, & filii in-posterum,
 "Et domus, & patrimonium integrum; siquidem Achivi
 "Abcant cum navibus dilectam in patriam terram.
 500 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque,

Ver. 488. — δὴ γὰρ ἴδον.] Certè enim —.
 Vide suprâ ad ε', 433, 504; & ad β', 158.
 Barneſius legi hic &, δὴ γὰρ ῥ' ἴδον, anno-
 tat. Sed nihil opus.

Ver. 491. — ἐγύαμίζη, — μινύθη τε.]
 Al. ἐγύαμίζη, — μινύθη τε. Minus re-
 cte: Ut liquet ex sequenti ἐθέλῃσιν notante
 Barneſio.

Ver. 494. — νηυσὶν ἀολλέες.] Al. νηυσὶ δι-
 αμπερές.

Ver. 496. — ὅ οἱ ἀεικὲς.] Vide suprâ ad
 ver. 11.

Dulce & decorum est, pro patriâ mori.

Horat.

— pulchrumque mori succurrit in
 armis. Æn. II, 317.

Ver. 497. — ἢ παῖδες ὀπίσσω.] Καλὴ ἢ
 ἢ ἡ προσήκη τῇ "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδοχῇ
 τῶν γένεσιν παρῆσται. Schol. Victorian.

Ver. 499. Οἴχων.] Al. Οἴχων. Id
 quod spem indicat firmiorem: Sed cum præ-
 cedente, εἴκεν, minus aptè congruit.

- Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ὑπολέεσθαι,
 Ἡὲ ζαυβλῦναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 Ἡ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κερυθαίοισιν· Ἐκλῶρ,
 505 Ἐμβασδὸν ἰξεσθ' ἣν παλῖδα γαῖαν ἕκαστος;
 Ἡ σὲ δ' ὀτρυνόντι· ἀκέρει λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορ, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μεμαίνεσθαι;
 Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλει' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ἡμῖν δ' ἔτις τῶδε νότος ἔμῃσι ἀμείνων,
 510 Ἡ αὐτοχεδίῳ μίξαι χεῖρας τε μὲν σέ.
 Βέλτερον, ἢ ὑπολέεσθαι ἕνα χρόνον, ἢ ἐβίωναι,
 Ἡ δητὰ σφύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοῦντες,
 Ὡδ' αὐτως ἄρ' αὖ νηυσὶν, ὥς ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μὲν ἔθνη θυμὸν ἕκαστος.
 515 Ἐνθ' Ἐκλῶρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεσθαι υἱὸν,
 Ἀρχὸν Φωκίων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντιφῶρσθαι ἀγλαὸν υἱόν·
 Πηλυδάμας δ' Ὡτον Κυλλινίον ἐξενάριξε,
 Φυλείδω ἔταρον, μετὰ θυμὸν ἄρχον Ἐπειῶν.

Ajax vero vicissim ex-alterâ-parte hortatus est suos socios :

“ *Proh pudor, Argivi! nunc satius fuerit, vel penitus perisse,*

“ *Vel servatos esse, & avertisse mala à navibus.*

“ *An speratis, si naves ceperit pugnam-expeditè-ciens Hector,*

505 “ *Pedibus vos perventuros esse in suam patriam terram singulos?*

“ *Annon incitantem auditis copias suas omnes*

“ *Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?*

“ *Non certè ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam.*

“ *Nobis itaque nulla hæc est sententia, & nullum consilium melius,*

510 “ *Quàm ut cominus misceamus manusque roburque.*

“ *Melius erit, aut perisse semel, aut vitam-servasse;*

“ *Quàm per-longum-tempus paulatim-consumi in gravi pugna,*

“ *Ita inultos ad naves, à viris deterioribus.*

Sic fatus, incitavit robur & animum uniuscujusque.

515 Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,

Ducem Phocensium : Ajax autem interfecit Laodamanta,

Ductorem peditum, Antenoris clarum filium :

Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,

Phylidæ [*Megetes*] socium, magnanimorum ducem Epeiorum :

Ver. 502. — ἄρκιον.] Malè hîc Scholia-
 stes; αὐταρκίς, ἱκανόν. Non vidit nimirum,
 sententiam esse, ex elegantissimâ Apophorasi,
 comparativam. Nûn, ἢ ὑπολέεσθαι ἢ σωθῆναι,
 ἄρκιον ἢ δητὰ σφύγεσθαι. Sicuti infrâ, ver.
 511, 512.

Ver. 504. Ἡ ἔλπεσθ', — Ἐμβασδὸν ἰξε-
 σθαι.]

Fidite nè pedibus; ferro rumpenda per
 hostes

Est via. — — — — — Æn. X, 372.

Ver. 505. Ἐμβασδὸν.] Vide suprâ ad ζ', 434.

Ver. 507, — ὃς δὲ.] Qui planè —

Vide suprâ ad ε', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 508. — μάχεσθαι.] *Al. μάχην.*

Ver. 510. — αὐτοχεδίῳ.] Ita Cod. Har-
 leianus: Atque ita alibi Homerus. *Al. αὐτο-
 χεδν.*

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ὑπολέεσθαι.]

Ἄλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

Τὴν εὐχὴν χεῖν. — *Sophocl. Aj. 480.*

Ver. 313. — ὥς ἀνδράσι χειροτέροισιν.]

Al. οἱ ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver. 523.

- 520 Τῷ δὲ Μείλῃ ἐπὶ ὤμῳ ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθε λιάσθη
 Πηλυδάμας· ἢ δ' μὴν ἀπήμυροτεν· ἔρδ' Ἀπόλλων
 Εἶα Πάνθη ὑὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῶναι·
 Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμῃ σῆθε μέσον ἔτασε δαυρί·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τούχε' ἐσύλα.
 525 Τόφρα δὲ τῷ ἐπὶ ὤμῳ Δόλοψ, αἰχμῆς δ' εἰδὼς,
 Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπῳ ἐγείνατο, φέριατο ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, δ' εἰδότα δαυρίδ' ἀλκῆς·)
 Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον ζάκῳ ἔτασε δαυρί,
 Ἐγλύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 530 Τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποιε Φυλῶς
 Ἥϊαίην ἐξ Ἐφύρης, ποταμῷ δ' ἀπὸ Σελλήενι.
 Ξῆν' γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφύτης,
 Ἐς πόλεμον φορέειν, δῆτιον ἀνδρῶν ἀλεωρῶν·
 Ὅς οἱ ἢ τότε παῖδος δ' ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὀλεθρον.
 535 Τῷ δὲ Μείλῃ κόρυθ' χαλκήρε' ἵπποδάσείης
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' εἵχεϊ ὀξύοντι,
 Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ· πᾶς δὲ χαμάζε
 Κάππεσεν ἐν κονίησιν νέον Φοίνικι φαινός.

520 In *Polydamanta* verò *Meges* irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se declinavit

Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges*: Non enim *Apollo*
 Sinebat *Panthi* filium inter primos pugnatores domari:
 Sed *Meges* *Cræsmi* pectus medium vulneravit hastâ;
 Frangorēque is edidit cadens, *Megē*que ei ab humeris arma detrahebat.

525 Interea autem *Megeti* infiliit *Dolops*, hastâ-pugnandi peritus,
Laomedontiades, peritum strenuæ pugnae:
 Hic *Dolops* tunc *Phylidæ* [*Megetis*] medium scutum percussit hastâ,
 Cominus impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,

530 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-coniunctas-habentem; quem quondam
Phylæus

Attulit ex *Ephyre*, fluvio à *Selleēte*:
 Hospes enim ei dederat rex virorum *Euphetes*,
 In pugnam ferendum, adversus hostes munimen:
 Qui ei & tunc filii a corpore defendit perniciem.

535 *Dolopi* autem, *Meges* galeæ æræ equinis-setis densæ
 Coni-basin extremam percussit hastâ acutâ,
 Abrupitque equinum conum ejus: ita ut totus-conus humi
 Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Ver. 523, & 528. — ἔτασε.] Vide suprà ad v', 192; & ad d, 140.

Ver. 524. Δέπησεν.] Vide suprà ad v', 181.

Ver. 526. — φέριατο.] Cod. *Harleian*. φέριαν. Minus recte.

Ver. 532. — γάρ οἱ.] Quâ ratione, γάρ, hîc producat; & ὅς, ver. 534; vide suprà ad d, 51.

Ver. 534. — ἤρκεσ'.] *Al.* ἤρκε.

Ver. 533. — ὀξύοντι.] Vide suprà ad f, 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίησιν.] Vide suprà ad v', 508.

Ibid. — νέον φόνικι φαινός.] Νέωσι φόνικι φαινός· ut rectè Scholiaſtes. Quid autem-statim adjicit, ὁ ὅς, ἐρῶντος τοῦ αἵματος, absurdò dictum est. Nam, ut rectè notavit

- Ἔως ὃ τῷ πολέμιζε μῦθων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
 540 Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος δρῆϊος ἦλθεν ἀμυντῶρ.
 Στῆ δ' ὄρθαξ (ὡς δὲ λαιῶν, βάλε δ' ὦμον ὀπίσθην.
 Αἰχμὴν δ' ἐρύνοιο διέσυντο μαιμώσασα,
 Πρόσσω ἱερμῆν· ὃ δ' ἄρα πρὶν ἑλίσσεται
 Τὼ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τόχ' ἀπ' ὤμων
 545 Συλήσειν· Ἐκλῶρ δ' κασιγνήτοισι κέλδουε
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκείονίδην ἐνένιπεν
 Ἰφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δῆϊων δ' οὐνοσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλιονται,
 550 Ἀψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μελέπρεπε δ' Τρώεσσιν·
 Ναῖε δ' παρ' Πελάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν Ἴσα τέκεσσι·
 Τὸν ῥ' Ἐκτῶρ ἐνένιπεν, ἐπ' αὖ τ' ἐφαί', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὕτω δὲ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ὅδε νύ σοι περ
 Ἐνέρεπε φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ κλαμύοιο;
 555 Οὐχ' ὀρέσας, οἷον Δόλοπ' ὡς τὸ τόχ' ἐπασιν;
 Ἄλλ' ἐπὶ· ὅ γ' ἔτ' ἐστὶν ὀπυσσάδων Ἀργείοισι

Dum hoc modo Meges cum Dolope pugnabat perstans, & adhuc sperabat victoriam,

- 540 Interim Megeti Menelaus Mavortius venit adjutor;
 Stetitque Dolopi à-latere cum hastâ, latens; percussitque humerum à tergo;
 Cuspis verò pectus transegit rapido-impetu-acta,
 Ulterius tendens: is autem pronus prolapsus est.
 Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
 545 Detraçturi: Hector verò cognatos adhortabatur
 Omnes valdè; primum autem Hicetaonidem increpabat
 Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
 Pascebat in Percotâ, hostibus procul absentibus:
 Sed postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ;
 550 Reverfus ad Ilium est, excellēbatque inter Trojanos;
 Habitabatque juxta Priamum; isque eum honorabat æquè ac filios;
 Hunc Hector jam increpabat, verbâque fecit, dixitque:
 "Itâne verò, Melanippe, remisē-agemus? nec vel tibi
 "Movetur-curâ tuum cor, ob consobrinum occisum?
 555 "Nonne vides, ut Dolopis circum arma bi occupantur?
 "Sed sequere: Non enim ampliùs licet eminùs cum Argiviis

tavit Dna Dacier, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an fortè scripserit Scholiastes, ἐρυθρῶ τῷ βάμμεσσι.

Ver. 539. Ἔως ὅ.] Pronuntiabatur rap-
 tim legentibus, ac si scriptum fuisset ἄσω,
 vel ἄσσο, λελ ἄσσο. Simili ferè ratione, ac
 quâ ex ἄλοκα fit ἄλκα· v', 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ.] Vide suprâ ad 4,
 57; ad γ', 200; & ad θ', 160. Barnesius
 edidit Τοφράδης· &, τὸ "Δέ," inquit,
 παρέλκει. Quod est ineptissimum.

Ver. 542. — μαιμώσασα.] Vide suprâ ad
 ver. 317.

Ver. 543. — ἄρα.] Ut fit, —

Ver. 544. Τῷ.] Menelaus & Meges.

Ver. 545. — κέλδουε.] Αἰ. κέλδουε. Vide
 suprâ ad ν', 84.

Ver. 546, & 552. — ἐνένιπεν.] Ita edidit
 Barnesius ex MS. Rectè. Αἰ. ἐνένιπεν.

Ver. 552. Τὸν ῥ'.] Hunc, inquam, —
 Refertur nimirum ad ver. 546.

Ver. 553. Οὕτω δὲ.] Siccine verò, qua-
 so, —? Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 554. — ἀνεψιῷ.] Vide suprâ ad ver.
 24.

Ver. 557.

- Μάριναδς, πρὶν γ' ἢ καὶ κακτάμην, ἢ καὶ ἄκρης
 Ἴλιον αἰπενίῳ ἐλέην, κλέαδς τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἐπέλο ἰσόθεσ Φῶς.
 560 Ἀργείας δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμῶνι Αἴας.
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, ἢ αἰδῶ θεῶδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἀλλήλως τ' αἰδέϊσθε καὶ κερταρὰς ὑσμίνας.
 Αἰδομήνων δ' ἀνδρῶν πλέονες ῥοοί, ἢ πέφαντο.
 Φθιγόνων δ' ἔτ' ἄρ' κλέσθ' ὄρνυτο, ἔτε τις ἀλκή.
 565 Ὡς ἐφάθ'· οἱ ᾗ ἢ αὐτοὶ ἀλέξαδς μνέανον.
 Ἐν θυμῷ ᾗ βάλλοντο ἐπ'· φεράζαντο ᾗ νῆας
 Ἐρεκεῖ χαλκείῳ· ὅπῃ ᾗ Ζῶς Τρώας ἔειπεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βολῷ αἰσθὺς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχ', ἔτις ῥεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 570 Οὔτε ποσσὶν θάσσων, ἔτ' ἄλκιμος, ὡς ῥε, μάχεδς.
 Εἴτινα πρὸ Τρώων ἐξάλμηντο ἄνδρες βάλοντα.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέασυτο, τ' δ' ὀρόθυμυνεν.
 Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, ἢ ἀκόντισε δακρυ φαεινῷ,

"Pugnare, priusquam vel occiderimus eos, vel illi à culmine

"Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives.

Sic fatus, ipse quidem præibat; ille verò simul sequebatur, deo-par vir.

560 Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax:

"O amici, viri estote, & pudorem habete in animo;

"Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:

"Verecundantium quippe virorum plures salvi, quàm occisi sunt;

"Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.

565 Sic dixit: Illi verò etiam per-se arcere hostem prompto-erant-animo;

Mente autem reponabant verbum; muniebantque naves

Muro ahenæ: In eos autem Jupiter Trojanos excitabat.

Antilochum autem impellebat pugna strenuus Menelaus:

"Antilochè, nemo te junior est alius Achivorum,

570 "Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu ad pugnandum:

"Aggredere, si quâ aliquem Troïum exiliens virum percutere-possis.

Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:

Exiit igitur Antilochus extra primos-pugnatores, & jaculatus est hastâ fulgenti.

Ver. 557. — καὶ ἄκρης.] *Al.* καὶ κρηρς.

— ruit alto à culmine Troja.

Æn. II, 290.

— sternitque à culmine Trojam.

Ibid. 603.

Ver. 558. — κλέαδς.] *Al.* κλέαδς. quod est Ionicum κλέαδς, possidere. Κτᾶδς, ex κλέαδς, vocalem ᾱ habet productam; Κτᾶδς, ex κλείνομαι, vocalem ᾱ corripit, & solummodò Consonantium positione syllabam producit. Vide quæ suprà de πρᾶττι, τᾶττι, πρᾶτται, τᾶτται, & de similibus dicta sunt; ad v, 192.

Ver. 564. — ὄρνυτο.] Vide suprà ad γ', 160.

Ver. 567. — Ἐρεκεῖ χαλκείῳ.] *Schol.* πρὸ κύκλου ἤθ' ἀπιδόν.

Ver. 568. — βολῷ αἰσθὺς Μενέλαος.] *Al.* μέγας Τελαμῶνι Αἴας. Minus rectè hoc in loco, ex ver. 560 suprà. Quod enim sequitur, ver. 572, — ὁ μὲν αὖτις ἀπέασυτο, de Menelao aptius quàm de Ajace dictum.

Ver. 571. Εἴτινα — βάλοντα.] *Al.* βάλοντα. Habet autem & πᾶσι & vim peculiarem Apophoresis ista; O, siquem, —; Gauderem, siquem —; Aggredere, siquem —; Σκότῃ, εἴτινα —. Innuit autem Heclorem; sicuti suprà, ver. 458, & alibi.

Ver. 573.

- Ἀμφὶ ἐπαπλήϊας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 575 Ἀνδρὸς αἰκοντίαςανιτοῦ· ὁ δ' ἔχ' αἶλιον βέλτοῦ ἦκεν,
 Ἀλλ' Ἰκετάοντο υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμῃον πόλεμόνδε βάλε σῆθοῦ πατρὸς μαζόν·
 Δέπησεν δὲ πεσών, αἰσθήσε δὲ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχτο δ' ἐπόρυσσε, κύων ὡς, ὅς' ὅττι νεβρῶ
 580 Βλημῶν αἰτίζη, τὸν τ' ἐξ ὀνῆφι θορόνῳ
 Θρηγῆτ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γῆα·
 Ὡς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θορ' Ἀντίλοχτο μῆνεχάρμης,
 Τάχεα συλήσων· ἀλλ' ἔλαθεν Ἐκτορεῖ διον,
 Ὃς ῥά οἱ ἀντίτο ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δῆϊοιήτα·
 585 Ἀντίλοχτο δ' ἔμεινε, θοός περ ἐὼν πολεμιστῆς,
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι βοικῶς,
 Ὃς κῆρυα κτείνας, ἢ βυκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
 Φόβῳ, πρὶν περ ὁμίλον ἀολλιοθήμηναι ἀνδρῶν·
 Ὡς τέεσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἐκτορ
 590 Ἦχῃ θεαπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·

- Circum se spectans: Trojani autem recesserunt,
 575 Viro jaculante: is verò non irritum telum emisit;
 Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum,
 Euntē in pugnam percussit pectore ad papillam;
 Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dedere arma super ipso;
 580 Antilochus autem irruit. canis tanquam, qui in hinnulum
 Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
 Venator assequutus fuerit jaculando, solveritque membra:
 Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus,
 Arma detractus: Sed non latuit Hectorē nobilem,
 Qui ei obuius venit currens per praelium:
 385 Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator;
 Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit similis,
 Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulcum circa boves,
 Fugit, antequàm multitudo congregetur virorum:
 Sic fugit Nestorides; in eum verò Trojanique & Hector,
 590 Clamore cum ingenti, tela luctuosa fundebant:

Ver. 573. — ἀπὸ τῆς.] Vide suprā ad α',
 140.

Ver. 577. Νισσόμῃον.] Al. Νισσόμῃον.

Ver. 578. Δέπησεν δὲ.] Vide suprā ad γ',
 181.

Ibid. — αἰσθήσε δὲ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ.]
 Cod. Harleian. à Tb. Bentleio collatus, τ' ὅ
 σκότ' ὅσας καλῶν.

Ver. 579. — κύων ὡς.] Al. λέων ὡς. Mi-
 nùs recte.

Ibid. — ὅς' ὅττι.] Qui utique —. Si-
 milemque habent vim ista τὸν τ' & ὅς' τε,
 ver. 580 & 587.

Ver. 584. Ὃς ῥά.] Qui proinde — i
 Qui, ut expectandum erat, —.

Ver. 586. Ἀλλ' ὁ γὰρ ἔτρεσε.] Al. Ἀλλὰ
 παρετρεσε.

Ver. 587. — κῆρυα κτείνας, ἢ βυκόλον, —
 φόβῳ πρὶν περ.]

Ac velut ille, prius quàm tela inimica
 sequantur,

Continuò in montes sese avius abdidit
 altos

Occiso pastore lupus magnove juvenco,
 Conscius audacis facti; caudamque re-
 mulcens

Subjecit pavitantem utero, sylvasque per-
 tivit:

Haud secùs —. Æn. XI, 809.

Ver. 592.

- Στῇ δ' ἡ μέλαςρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνη ἐταίρων.
 Τρώες δ', αἰεὶ σὺν ἑοικότεσσι ὠμοφάδοισι,
 Νηυσὶν ἐπεσδύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφειμάς·
 Ὃς σφισιν αἰὲν ἔειρε μῦθον μέλα, θέλγε δ' θυμὸν
 595 Ἀργείων, ἔκνυδ' ἀπαίνυτο· τὸ δ' ὀρόθιυνεν.
 Ἐκτορ γάρ οἱ θυμὸς ἐβόλετο κνυδ' ὀρέξαι
 Πελαμίδην, ἵνα νηυσὶ κορωνίσσι θεσπιδάες πῦρ
 Ἐμβάλη ἀκάμαλον· Θέτιδ' δ' ἐξαΐσιον ἄρ' ἔω
 Πᾶσαν ὅππ' κρήνει· τὸ δ' μῦθε μῆλ' ἰέλα Ζῶς,
 600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 Ἐκ δ' οὗ δὴ δ' ἐμελλε παλίωξιν πᾶσι νηῶν
 Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δ' κνυδ' ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ὅππ' γλαφυρῆσιν ἔειπεν
 Ἐκτορ Πελαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα κ' αὐτόν.
 605 Μαίνετο δ', ὥς οὔτ' Ἀρης ἐχέσπαλτο, ἢ ὀλοὸν πῦρ
 Οὔρεσι μάλιν, βαβέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·

Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.

Trojani autem, leonibus similes crudè-vorantibus,

In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;

Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos

595 Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat-animos.

Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere

Priamidæ, ut navibus recurvis immanè-ardentem ignem

Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem

Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,

600 Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.

Ex illo enim tempore erat iterum-in-fugam à navibus

Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.

Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat

Hectorem Priamidem, perquam ardentem etiam per se.

605 Forebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel perniciosus ignis

In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ:

Ver. 592. Τρώες δ'.] Quâ ratione, δ', hic
 producat; item γδ, ver. 596, 610, 613;
 & ἔπειτα, ver. 615; & διώσας, ver. 617;
 vide suprà ad α', 51. Cæterum Cod. Har-
 leian. hic habet, Τρώες δ' αὖ.

Ver. 594. Ὃς σφισιν αἰὲν ἔειρε μῦθον
 μέλα.] Vide suprà ad γ', 44.

Ibid. — θέλγε.] ἔχ' αὖ. Schol. inedita
 in Cod. Harleiano.

Ver. 597, 598, 604. — Πελαμίδην, —
 ἀκάμαλον, — Πελαμίδην.] Vide suprà
 ad α', 398.

Ver. 599. — μῆλ' ἰέλα.] Vide suprà ad α',
 175.

Ver. 601. Ἐκ γδ δὴ πᾶσι.] Nam ex eo vi-
 delicet tempore —. Vide suprà ad ε',
 433.

Ibid. — παλίωξιν.] Vide suprà ad ver.
 24.

Ver. 604. — μεμαῶτα.] Vide suprà ad
 γ', 46.

Ver. 605. — ἢ ὀλοὸν πῦρ.] Tanaq. Faber,
 Notis ad Longini § 9, scribendum contendit,
 ἢ ὀλοὸν πῦρ, quâ ratione ignis, &c. Alioquin
 enim, qui (inquit) stare poterit quod sequi-
 tur, ἀφλοισμὸς δ' —? Nempe istud, ἀ-
 φλοισμὸς δ' —, syntaxi admodum inficetâ
 retulit vir eruditus ad Martem, quod ab Ho-
 mero dictum est de Hectore.

Ver. 606. Οὔρεσι — τάρφεσιν.] Al.
 ταρφεσιν· à ταρφεὺς vel ταρφῆς. Ut ἔρεα
 nimirum, adjecto epitheto, dicantur ταρφεῖα,
 Syntaxi valdè perplexâ & inconcinnâ.

Ibid. — ὕλης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 607.

- Ἀφλοισμὸς δ' ἔπειθ' ὅμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
 Λαμπέδιω βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δ' ἠήληξ
 Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσειο μαρναμένοιο
 610 Ἔκτορ· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμυνώτωρ
 Ζῶς, ὅς μιν πλεόνεοσι μέλ' ἀνδράσι μῆνον ἐόντα
 Τίμα ἢ κύναινε· μινωθάδι δ' ἔμελλεν
 Ἔασεσθ'· ἥδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 615 Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 Ἢ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρεα ἔτεύχε' ἄριστα·
 Ἄλλ' ἔδ' ὥς διώατο ῥῆξαι, μάλα περ μινεαίνων·
 Ἴχον δ' αὖτε πειρητίζων δῆρ' ὅτε, ἥντε πέτρῃ
 Ἠλίβατο, μεγάλη, πολίης αἰλὸς ἐγγὺς ἔστα·
 620 Ἦτε μὲν λιγέων ἀνέμων λαυψήσθαι κέλ' ἔσθαι,
 Κύμαλά τε τροφόνεα, τά τε προσερόγγυ' αὐτῷ·

Spumâque circum os oriebatur, eique oculi
 Fulgebant torvis sub superciliis : circum autem cassis
 Horrendum tempora quassabatur pugnantis

- 610 Hectoris : Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
 Jupiter, qui eum plures inter viros solum existentem
 Honorabat, gloriâque-extollebat : Brevis enim ævi erat
 Futurus : jam enim in eum urgebat fatalem diem
 Pallas Minerva sub Pelidæ viribus.

- 615 Et sanè volebat Hector perrumpere, ordines virorum, tentans,
 Quacunque plurimam turbam videret, & arma optima :
 Sed nè sic quidem poterat perrumpere, valdè licet ardens :
 Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
 Excelsa, magna, canum mare prope existens ;

- 620 Quæ sustinet stridorum ventorum vehementes incurfiones,
 Undâsque ingentes, quæ illiduntur in ipsam :

Ver. 607. — τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέδιω.]

— stant lumina flammâ.

Æn. VI, 300.

— totoque ardentis ab ore

Scintillæ abfistunt ; oculis micat acri-
 bus ignis. Æn. XII, 102.

Ver. 613. — ἐπώρνευε — βίηφι.] Cod.
 Harleian. à Tb. Bentleio collatus, ἐπὶ γίγναι
 — δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem
 inedita, ἠπείμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι.] Ita Cod.
 Harleian. & hîc, & aliàs sæpius. Al. ἔθελεν.
 Cæterùm conjuncta sunt hæc cum præce-
 dente ver. 605 ; Μαίνετο —, καί ῥ' ἔθελε
 ῥῆξαι —. Ut quod de Jove ac Minervâ
 insertum est, tanquam in Parenthesi scilicet
 inclusum intelligatur.

Ver. 618. Ἴχον —, ἥντε πέτρῃ.]

Ille velut pelagi rupes immota, resistit ;
 Ut pelagi rupes, magno veniente fra-
 gore

Quæ sese, multis circumlatrantibus un-
 dis,

Mole tenet ; scopuli nequicquam & spu-
 mea circum

Saxa fremunt, laterique illisa refundi-
 tur alga. Æn. VII, 586.

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in
 æquor,

Obvia ventorum furiis, expositaque pon-
 to,

Vim cunctam atque minas præfert cæ-
 lique marisque,

Ipsa immota manens. — Æn. X, 693.

Haud secus ac moles, quam magno

murmure fluctus

Oppugnant ; manet illa, suoque est pon-
 dere tuta. Ovid. Metam. IX, 39.

Ver. 620. Ἢ τε.] Quæ utique —.

Ver. 621. — τροφόνεα.] Al. τροφόνεα.

Ibid. — προσερόγγυ' αὐτῷ.] Al. αὐτῷ
 & ἀπὸ ἡ & ἀπὸ ἡ

- ὧς Δαναοὶ Τρῶας μῦθον ἔμπεδον, ἔδ᾽ ἐφέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμηνον περὶ πάνιοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ.
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 625 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμόρεφες, ἥ δέ τε παῖσα
 Ἀχὴν ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο ᾧ δεινὸς αἴτης
 Ἰσίων ἐμβρέμετο· τρομέεσσι δὲ τε φρένα ναῦν
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὸ ἐν θανάτοιο φέροντο.
 ὧς ἐδάτζειο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 630 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥς εἰς λέων ὀλοόφρων βυσσὶν ἐπελθὼν,

Sic Danaï Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant.

At Hector fulgens igne undique, insiliit turbæ:

Irruit autem, veluti cū unda velocem in navem illiferit

625 Impetuosa ē nubibus ventis-aucta, navis autem tota

Spumâ cooperta est, ventique vehemens flatus

In velo fremit; trepidantque animo nautæ

Timentes; parvulo enim spatio à morte distantes subvehuntur:

Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.

630 At Hector, tanquam leo infestus bobus superveniens,

ὧς ὅτε κύμα

Ἀκτὴ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ νότος· ἐλθὼν

Περσέωντι σκοπέλῳ· β', 394.

Ver. 624. — ὥς ὅτε κύμα —, ὑπὸ

ἐν θανάτοιο φέροντο.] Ὁ δ' ὅμοιος παῖς;

— “Ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα —, ὑπὸ

ἐν θανάτοιο φέροντο.” Ἐπιχειρήσει δ'

Ἀχαιοὶ τὸ αὐτὸ πῦρ μελετήσῃν, — “ὀλί-

γον ὅς ἐστιν αἶψα ἐρύκῃ.” πάλιν μι-

κρὸν αὐτὸ δὲ γλαυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβερῆ·

ἔτι δὲ παρέρχεται τὸ κινδυνόν, εἰπὼν — “ἐρύ-

κῃ.” — Ὁ δ' ὅμοιος [Ὁμοιος] ἔχ-

ἑπὰς παρέρχεται τὸ δεινόν, ἀλλὰ ἐπὶ αὐτῷ

μονονυχὶ καὶ πᾶν κύμα πολλὰς ἀπολλυμέν-

τας εἰκονογραφεῖ· καὶ μὲν τὰς προθέσεις, ἀσυν-

θέτως εἰσας, σιωπῶντος παρὰ φύσιν, καὶ εἰς

ἀλλήλας συμβιβασάμενος, “ὑπὸ ἐν θανά-

τοιο,” τὸ μὲν σιωπῶντος πρὸς τὸ ἐ-

πὶ ὁμοίως ἐξασάνσιν· τῇ δὲ τῷ ἑπὶ σιω-

πῶν, τὸ παρὰ ἄκρως ἀπεπλάσασθαι, καὶ μο-

νοῦν ἐκλύσας τῇ λέξει τὸ κινδυνὸν τὸ ἰδίω-

μα, “ὑπὸ ἐν θανάτοιο φέροντο.” Longinus,

§ 10. Sed & pedes dactylici in istis sex versibus,

(Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμηνον — θανά-

τοιο φέροντο), ver. 623 — 628,) quàm nu-

merosè & volubiler vim impetūque depin-

gant tum Hectoris tum procellæ ingruentis,

non indignum observatu: Vide suprâ ad γ',

363.

— stridens Aquilone procella

Velum adversa ferit, fluctusque ad fi-

dera tollit.

Franguntur remi; tum prora avertit, &

undis

Dat latus; insequitur cumulo præruptus

aquæ mons.

Hi summo in fluctu pendent, his unda dehiscens

Terram inter fluctus aperit.

Æn. I, 106.

Pulcherrima & hæc: “Veruntamen brevi-

tas illa Homeri (inquit Tollius, Notis ad

“Longini § 10,) plus mihi habere videtur

“horroris, dum uno velut contuitu omne re-

“riculum oculis subjicitur; At apud Vir-

“gilium nimirum picta pleraque plus habent

“elegantia, quàm terroris.”

Ibid. — ἐν νηὶ.] Αἱ ἐν νηὶ.

Ver. 625. — ἀνεμόρεφες.] Αἱ ἀνεμόρε-

φές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὁ γ' — Ἀχαιοὶ

— ἐπὶ νηὶ.] De hac elegantissimâ specie

constructionis ἀνακρίβω, quâ sententia, ab

alio inchoata exordio, mutatâ derepente lo-

quendi ratione, in aliam quasi inopinatò syn-

taxin definit; auctoribus optimis, tum Græ-

cis, tum Latinis, non inusitatâ; vide suprâ

ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510;

ad κ', 224, 437; & ad Odysf. μ', 73. Οὐκ

ἀσυντάκτως ἢ — παρὰ φύσιν, ἀλλὰ ὑσπα-

δῶς καὶ καινοπρεπῆς· Ἀρξάμενος γὰρ δὸν ἀ-

θείας, “αὐτὰρ ὅγε,” — καὶ ἀπέδωκε συν-

ήθως, οἷον, “ὥς ὁ Ἑκτωρ” — ἀλλ' ἀνα-

κρίτως πρὸς τὰς Ἀχαιοὺς — ἐποίησεν δ'

δοκίμοισιν. — Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ὁπίστη-

δες τῇ γὰρ παραμύθων ἀρετῇ κινδυνὸν τὸ ποιη-

τικὸν σιωπῶντος ἐκλύσας φράσιν, καὶ δεινὸν

πλεόν τῷ σιωπῶντος, ὥς οἷον ἐνθεσίαντι· Ὁμήρου

μεγαλοπρεπείσιν· εἴποι ἂν, καὶ ἀπρόσπυρος.

Euphratib.

Ver. 631.

- Αἶρά τ' ἐν εἰαμυλῇ ἔλεθ' μέγαλοιο νέμον']
 Μυρία, ἐν δέ τε τῇσι νομῶς ἔπω σάφα εἰδὼς
 Θηρὶ μαχέσασθ' ἔλκεθ' βροὺς ἀμφὶ φονῆσιν·
 Ἦτοι ὁ μὲν πρῶταισι β' ὑσατίησι βόεσσιν
 635 Αἶεν ὁμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρέσας
 Βῆν ἔδδ', αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν. ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 Θεωπεσίῳς ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορα β' Διὶ πατρὶ
 Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκλήωϊον Περειφίτην,
 Κοπρῆθ' φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυοθῆθ' ἀνακτ'
 640 Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἑρκαληΐῃ·
 Τῷ γ' ἦν πατρὸς πολὺ χεῖρον υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετῆς, ἡμὲν πόδας, ἡδὲ μάχεσθ',
 Καὶ νόον ἐν πρῶταισι Μυκλήωϊον ἐτέτυκτο·
 Ὅς ῥα τὸν Ἑκτορα κῦδ' ὑπέβλεπον ἐγλυάλιξε.
 645 Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ὑπ' ἀσπίδ' ἀνύσσει πάλλο,

Quæ in irriguo-loco paludis magnæ pascuntur
 Innumeræ, intèrque eas sit pastor haud rectè gnarus
 Cum ferâ pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem :

- 635 Usque simul-graditur, leo verò in medias irruens
 Bovem vorat, cæteræque omnes territæ-fugiunt : sic tunc Achivi
 Divinitus in-fugam-conjecti-sunt ab Hectore & Jove patre
 Omnes ; Hektor autem solum occidit Mycenæum Periphætē,

- 640 Nuncius ibat ad vim Herculeam :
 Hoc utique genitus erat ex patre multò deteriore filius præstantior
 Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando ;
 Et prudentiâ quoque inter primos Mycenæorum fuit :

- 645 Conversus enim retrò, in scuti extremâ-orâ offendit,

Ver. 631. Αἶρα τ'.] Quæ, ut fit, —.

Quæ, ut solitum est, —.

Ver. 633. Θηρί,] Al. Χερί.

Ver. 634. — πρῶταισι β' ὑσατίησι.] Ὁ δ',
 " ἡ, " σιωπῶν, inquit Scholiastes, ἀνὶ
 αὐτῷ, " ἡ, " διαζωπικῶς καὶ.] ἐπεὶ ἀμείνων·
 ἐν' ἡ, ταῖς πρῶταις ἢ ὑσατίησι. Atqui Poë-
 ta, opinor, non voluit, " primisve vel ulti-
 mis ; sed, " modò primis, modò ulti-
 mis."

Ver. 636. — ὥς τότε Ἀχαιοὶ — ἐφόβη-
 θεν.]

At Danaûm proceres, Agamemnoniæ-
 que phalanges

Ut vidère virum fulgentiaque arma per
 umbras ;

Ingenti trepidare metu. Pars vertere
 terga,

Ceu quondam petiere rates : —

Æn. VI, 489.

— omnis, eo terrore, — ;

— omnes vertebant terga —.

Æn. VIII, 705.

Ver. 639. — ἀνακτ'.] Al. ἀέθλων. Si-
 cuti infra, τ', 133.

Ver. 640. — οἴχνεσκε.] Ire solebat. Vi-
 de supra ad v', 84.

Ibid. — βίῃ Ἑρκαληΐῃ.] Vide supra ad
 v', 758.

Ver. 641. — πατρὸς πολὺ χεῖρον υἱὸς
 ἀμείνων.]

— dignus patriis qui lætior esset

Imperiis, & cui pater haud Mezentius
 esset. Æn. VII, 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετῆς.] Al. Παντοίας
 ἀρετῶν.

Ver. 644. Ὅς ῥα.] Qui, ut dixi, —
 ver. 638.

Ver. 645. — ὑπ'.] Al. ἐν.

Ver. 650.

- ἄλλων ἀνθρώπων· ὅππῃ ᾗ μνήσασθε ἕκαστον
 Παίδων, ἡδ' αἰλόχων, ἢ κήσιον, ἡδὲ τοκήων,
 Ἡμῶν ὅτεω ζώεσι, ἢ ᾧ καλῶτεθνήκασι.
 665 Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι ἔπαρεόντων,
 Ἐσάμηναι κερταίῳς μηδὲ τρωπαῶδε φόβονδε.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρωε μῆν' ἔθ' θυμὸν ἐκάστω·
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφ' ἀχλύ' ὥσεν Ἀθλιῶν
 Θεωπέσιον· μάλα δέ σφι φόως ἦν εἰ' ἀμφοτέρωθεν,
 670 Ἡμῶν πρὸς νηῶν, ἢ ὁμοῖτε πτολέμοιο.
 Ἐκτορε δ' ἐφρέσσαντο βολῶν Ἀλκίον, ἔταίρους,
 Ἡμῶν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέςασαν, ἔδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι παρ νηυσὶ μάχῃ ἐμάχοντο θοῇσιν·
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μετ' ἀλλήτοισι ἦνδανε θυμῷ
 675 Ἐσάμην, ἐνθα πρὸς ἄλλοι ἀφέςασαν ἦες Ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ὅτε νηῶν ἵκεν ἐπ' ὥχετο, μακρὰ βιβάσων,
 Νώμα ᾗ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 Κολητὸν βλήτῃσι, δυωκαιεκοσίπηχυ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν οἷ' εἰδὼς,
 680 Ὅς' ἐπεὶ ἐκ πολέων πείσυχος (ῥωαίειρε) ἵππους,

“ Alios homines; & recordamini quisque

“ Filiorum, & uxorum, & possessionis. & parentum,

“ Sicuti vivunt, & sicuti mortui sunt.

663 “ Hos per hęc ego supplico, non praesentes,

“ Ut stetis fortiter; neque, *quæso*, vertamini in fugam.

Sic fatus, accendit robur & animum cujusque:

Illis autem, ab oculis nubem caliginis submovit Minerva

Divinitus-immissam; valdeque ipsis lux coorta est utrinque,

670 Et ex-parte navium, & ex parte omnibus-æquè-gravis praelii.

Hectorem autem conspexerunt pugna-strenuum, & socios,

Tum quotquot à-tergo abstiterant, neque pugnabant,

Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:

Neque verò amplius Ajaci magnanimo placuit mente

675 Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:

Sed hic navium tabulata obibat, magnis-passibus gradiens,

Verfabátque contum magnum navalem in manibus,

Compactum clavis-ferreis, duorum-&-viginti-cubitorum.

Ut verò quum vir equis defultoriis-uti peritus,

680 Qui postquam ex multis quatuor selegit equos,

Ver. 664. — ζώεσι, — καλῶτεθνήκασι.] Vide suprā ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 666. — τρωπαῶδε.] Ita Cod. Harleian. à Tho. Bentleio collatus. Quod & Homero usitatus. Al. τρωπαῶδε, & τρωπαῶδε.

Ver. 668. — νέφ' ἀχλύ' ὥσεν Ἀθλιῶν.] Nempe Nestoris prudentia, & praesens consilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide suprā ad α', 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 671. — ἐφρέσαντο.] Editorum nonnulli, ἐφρέσαντο. Quod ferri non potest.

Vide suprā ad α', 140; & ad ν', 1.

Ibid. — βολῶν Ἀλκίον.] Vide suprā ad β', 408.

Ver. 674. — Αἴαντι.] Quā ratione, Αἴαντι, hęc ultimam producat; item μάλα, ver. 695; vide suprā ad α', 51.

Ver. 675. — ἀφέςασαν.] Ita Eustatbius, & in contextu & in commentario; Ita & Cod. Harleianus: Sicuti suprā, ver. 672. Al. ἐφέςασαν.

Ver. 680. “Ὅς’.” Eustatbius; Τὸ δ’ ἔστι τῆς, — ἀπὸ τῆς, ἔτ’ ἄλλ’ — ἀλλ’

- Στάας ἐκ πεδίοιο μέγα προῖι ἄστυ διώκῃ,
 Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ εἰ θήσαντο
 Ἄνδρες, ἡδὲ γυναικες· ὁ δ' ἐμπεδον ἄσφαλές αἰεὶ
 Θρωσκων, ἄλλοι' ἐπ' ἄλλον ἀμείβετο· οἱ δ' πέτοντο·
- 695 Ὡς Αἴας ὅππ' πολλὰ θοάων ἵκετα νηῶν
 Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, Φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε·
 Αἰεὶ δ' ἔμερδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλαιε,
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυμένε. Οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 Μίμνεν ἐν Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκιάων·
- 690 Ἄλλ' ὥς ὀρνίθων πέλειων αἰετὸς αἰθῶν
 Ἐθνοῖο ἐφορμῇ, ποταμὸν ᾗ βροσκομβυάων,
 Χλωῶν, ἢ γεράων, ἢ κύκων δελιχοδείρων·
 Ὡς Ἐκτωρ ἴθυσεν νεὸς κυανοπρώροιο
 Ἀντιοῖο αἰξας· τὸν δ' Ζεὺς ὥσεν ὀπίσθε
- 695 Χερὶ μάλα μεγάλη, ὥττινε δ' λαὸν ἄμ' αὐτῷ.
 Αὐτὶς δ' δειμῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·

- Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
 Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
 Viri & mulieres; ipse autem firmiter sine-lapsu assidue
 Subfiliens, aliàs in alium alternat; illicque interim volant:
- 685 Sic Ajax multa velocium tabulata-excella-in-puppibus navium
 Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat:
 Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur
 Navesque & tentoria defendere. At neque Hector
 Manebat in Trojanarum turbâ benè armatorum:
- 690 Sed sicut avium volucrum aquila fulva
 Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
 Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium:
 Sic Hector impetu ferebatur-rectâ in navem prorâ-cæruleam,
 Prorsum prorumpens; eumque Jupiter impellebat à tergo
- 695 Manu valdè magnâ, concitabatque populum unâ-cum ipso.
 Iterum verò acris pugna ad naves commissa est:

λας γὰρ, ἐκ διωκταῖο ἢ παροβλή. Sed omnino erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τις intelligatur ἔττο. Et præterea usitatissima est Homero, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτι ———. Ut recteatur scilicet elegantissimè id, quod languidiùs ita supplere possis: "Sicuti fit, quum —;" vel, "Sicuti res se habet, quum:" vel, (quod hoc in loco optime congruit,) "Sicuti quum ostendit se homo peritus —, qui" &c.

Ibid. — σωματεῖς.] Τὸ δ' χωρὶς τῆς γ' γραφῆς, Ὁμηρικόν, παρὰ τῇ χρήσει, ἢ τῇ λέξει πάντῃ σωμαδὸν ὀπτικῶς. Τὸ γὰρ "σωματεῖς," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ "σωμαδὸν ἢ σωμασμοδόν." Καὶ ἐν ἀλλοῖς, "Σωμ δ' ἔειπεν ἱμάσι," (κ', 499,)

— σωματεῖς τὰς ἱππας. Porphy. Quaest. Homeric. 8.

Ver. 681. Στάας.] Cod. Harleian. Στάσας.

Ibid. — διώκῃ.] Al. δύντο.

Ver. 687. — κέλαιε.] Vide suprâ ad v', 84.

Ver. 690. — ὀρνίθων — αἰετὸς — Ἐθνοῖο ἐφορμῇ.]

quantum Chaonias dicunt, aquilâ veniente, columbas. Virg. Eclog. IX, 12.

Ver. 691. — ποταμὸν.] Cod. Harleian. ποταμῶ.

Ver. 693. — νεὸς.] Al. νεός.

Ver. 694. — ὥσεν.] Al. ἄρσεν. Vide suprâ ad v', 44.

- Φαίης κ' ἀκμῆτας ἢ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 "Αἰεὶ δ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐασυμῆως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δ' μαρναμένοισιν ὁ δ' ὤ νόστος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 Οὐκ ἔφασαν φάξεσθ' ὑπὸ ἐν κακῷ, ἀλλ' ὀλέεσθ'·
 Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐκάστω,
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφῆσσαν ἀλλήλοισιν.
 "Εκλῶρ δ' ἐπὶ πρύμνης νεὸς ἠψατο ποντοπόροιο,
 705 Καλῆς, ὠκυάλας, ἣ Πρωϊσίλαον ἐνεικεν
 Ἔς Τροίην, εἰ δ' αὖτις ἀπήϊσε πατερίδα γαῖαν·
 Τῷ περ δὴ πρὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Δῆεν ἀλλήλας αὐτοχρῆδόν· εἰ δ' ἄρα ποίγε
 Τόξων αἰκάς ἀμφὶς μῆλον, εἰ δέ τ' ἀκούων,
 710 Ἄλλ' οἷγ' ἐγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ὡξέσι δὴ πελέκεσσι, ἔξινησι μάχοντο,
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, ἔγχεσιν ἀμφιγύνοισι.
 Πολλὰ δ' ἐφάσανα καλὰ, μελάνδεϊα, κωπήνεϊα,
 "Αλλὰ μὲν ἐν χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' αἶψ' ἄμων
 715 Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

- Dixisses certè indefessos & indefatigabiles, inter-se
 Occurrere in prælio: tanto cum impetu pugnabant.
 Ac pugnantis hic erat animus: Acinivi quidem
 700 Non putabant se evasuros è clade, sed perituros:
 Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque,
 Naves incensuros esse se, occisurosque heroas Achivos.
 Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.
 Hector autem puppim navis prehendit pontum transeuntis,
 705 Pulchræ, velocis, quæ Protefilaum advexerat
 Ad Trojam, nequè retrò reduxit eum in patriam terram:
 Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
 Occidebant alii-alios cominus: Neque sanè ii
 Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum;
 710 Sed cominùs stantes, unum animum habentes,
 Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
 Et ensibus magnis, & hastis utrinque-acutis.
 Multi verò gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
 Alii quidem è manibus in-terram cadebant, alii verò ab humeris
 715 Virorum pugnantium: fluebátque sanguine terra nigra.

Ver. 697. — ἀκμῆτας ἢ ἀτειρέας.]

— ingentem pugnam, —

— Martem indomitum. —

Æn. II; 438, 440.

Ver. 704. — νὸς ἠψατο.] Al. νεὸς ἠψατο.
 Ut pronuntiaretur scilicet, νῶς ἠψατο.

Ver. 705. Καλῆς.] Vide suprà ad β',
 43.

Ver. 708. — εἰ δ' ἄρα ποίγε —.] "Ορα
 ἢ φράσιν τ' κινδυνώδεις ἀκμῆας μάχης. ὡς

ἢ αν φράσσαν κάλλιον, εἰδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτο-
 ρες εἰς ἐν σιωπῇ θύνης μελίσσασιν. Eustath.

Ver. 711. — δὴ.] Omnino —. Vide
 autem suprà, ad ε', 433.

Ver. 713. — καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid. — μελάνδεϊα.] Nigris manubriis in-
 diti. Malè Barnesius, nigris illigati vagi-
 nis. Quod hîc minùs convenit.

Ver. 714. — χειρῶν.] Cod. Harleian.
 χειρῶν.

Ver. 716.

- Ἐκλῶρ ᾧ πρὺμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἔχλ' μεθίψ,
 Ἀφλασον μὲν χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν.
 Οἷσε περ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυ' αὐτίκω.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
 720 Νῆας ἐλεῖν, αἱ δὲ δούρο θεῶν ἀέκητι μολῶσαι,
 Ἡμῖν πῆμα ἅλα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερούσιον.
 Οἳ μ', ἐθέλουσα μάχεσθ' ὅππῃ πρὺμνησι νέεσιν,
 Αὐτὸν τ' ἰχθυόσασκον, ἐρηλύονό τε λαόν.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας δούροπα Ζεὺς
 725 Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει ἢ ἀνώγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρ' αὖ μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρεσσαν.
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν.
 Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἷόμην' θανέεσθ',
 Θρῶϊω ἐφ' ἐπὶ ἀπόδλω, λίπε δ' ἱκεῖα νηὸς ἔσσης.
 730 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰσήκε δέδοκην ἄλ'· ἐγχεῖ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅσιν φέροι ἀκάμαλον πύρ.

Hector autem puppim-navis postquam prehenderat, non dimittebat, Summam-puppis partem manibus tenens; Trojanis verò inelamabat:

“Ferte ignem, simulque & ipsi conferti excitate pugnam.

“Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;

720 “Ut naves capiamus, quæ huic diis invitis profectæ,

“Nobis clades multas intulerunt, ignaviâ seniorum;

“Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,

“Ipsumque detinebant, inhibebantque exercitum.

“Verum si tum lædebat mentes latè-sonans Jupiter

725 “Nostras, nunc ipse impellit & jubet.

Sic dixit: Illi autem inde acrius in Argivos irruebant:

Ajax autem non amplius sustinebat, obruebatur enim telis;

Sed recedebat paululùm, (putans se moriturum esse,)

Ad transtrum septem-pedale; liquit verò tabulata navis undique-æqualis:

730 Ibi ille stabat observans; hastâque assidue

Trojanos arcebat à navibus, quicumque ferret indefessum ignem:

Ver. 716. Ἐκλῶρ ᾧ πρὺμνηθεν——, Οἷσε περ.]

Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,

Aggeribus septem circum & fluvialibus undis,

Invadit; sociosque incendia poscit ovan-tes;

Atque manum pinu flagranti fervidus implet. Æn. IX, 69.

Ibid. — μεθίψ.] Vide suprâ ad ver. 24.

Ver. 717. — ἐκέλευεν.] Vide suprâ ad v, 84.

Ver. 718. Οἷσε.] Cod. Harleian. Οἷσε.]

Ibid. — ὄρνυ' αὐτίκω.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 719, — πῆμα ἅλα — ἄξιον.] Πῆμα]

ἡ πολυμνήτων εἰς ἡμᾶς ἀζήτων ἀμειγνύ. Schol.

Vulg. Ἀν' αὖτον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάγομεν.

Schol. inedita in Cod. Harleiano.

Ver. 724. Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ' αὖ.] At si tum reverà —.

Ibid. — πύρ' ἔβλαπτε.] Eustathius, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτε. Id quod auribus non displicet.

Ibid. — δούροπα.] Vide suprâ ad α, 175.

Ver. 729. — νηὸς ἔσσης.] Vide suprâ ad α, 306.

Ver. 730. Ἐνθ' ἄρ' αὖ.] Ibi, inquam, —.

Ibid. — εἰσήκε.] Si ἔσθην dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide suprâ ad δ', 434; & ad α, 37.

Ver. 731. — ἀκάμαλον.] Vide suprâ ad α, 398.

- Αἰεὶ ᾗ ἱμερδυνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλδυν·
 ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρηῶ,
 Ἄνδρες ἐς, φίλοι, μνήσασθε ᾗ θάριδ' ἀλκῆς.
 735 Ἡέ τινάς φαμὲν εἶναι ἀοσσηῆρας ὁπίσσω;
 Ἡέ τι τέχῃ ἄρειον, ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 Οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστὶ πόλις, πύργοις ἀρσενῆα,
 Ἡ, κ' ἀπαμυνάμεσθ', ἐτερχαλέα δῆμον ἔχοντες·
 Ἀλλ' ἐν ᾗ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκιάων,
 740 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖθα πατρίδ' αἴης·
 Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ἔμειλιχὴ πολέμοιο.
 Ἡ, καὶ μαίμων ἔφεπ' ἔλχει ὀξύεντι·
 Ὅσις ᾗ Τρώων κοίλῃς ὅππ' νηυσὶ φέροιτο,
 Σὺν πυρὶ κηλείω, χάριν ἔκλερ' ὀτρύναντο·
 745 Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεμμένῳ ὀξεί δαρή·
 Δώδεκα ᾗ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἔτα.

Sempérque horrendum clamans, Danaos hortabatur :

- “ O amici, heroës Danai, famuli Martis ;
 “ Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis.
 735 “ An aliquos putamus esse adjutores à tergo ?
 “ Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat ?
 “ Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
 “ Quâ defendamur, suis vicibus succedentem exercitum habentes ;
 “ Sed enim in Trojanorum campo benè armatorum,
 743 “ Ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ :
 “ Ideò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
 Dixit, & furens infectabatur hastâ acutâ :
 Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
 Cum igne ardenti, in gratiam Hectoris concitantis ;
 745 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ :
 Duodecim adeò ante naves cominus ferit.

Ver. 732. — κέλδυν.] Vide suprâ ad v',
 84.

Ver. 736. Ἡέ τι τέχῃ ἄρειον.]

Quò deinde fugam ? quò tenditis ? inquit.

Quos alios muros, quæ jam ultrâ metenia habetis ? *Æn. IX, 781.*

Ver. 738. — ἀπαμυνάμεσθ'.] ἑπαμυνάμεσθ'. Cod. *Harleian.* à *Tbo. Bentley* collatus. *Eusebian* λαβοίμεθ'. *Schol. ibidem* inedita.

Ibid. — ἐτερχαλέα δῆμον.] ἀμοιβῆς· v',
 793.

Ver. 739. — Τρώων πεδίῳ —, πόντῳ κεκλιμένοι, — ἐν χερσὶ φόως —. Ἡ, ἔμειλιχὴν ἔφεπ' ἔλχει.]

Nec spes ulla fugæ : rerum pars altera adempta est. *Æn. IX, 137.*

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus ;

Deest jam terra fugæ ; pelagus, Trojanæ petemus ?

Hæc ait, & medius densos prorumpit in hostes. *Æn. X, 377.*

Ver. 741. — μείλιχιν.] *Al. μείλιχιν.*

Ver. 742. — ὀξύεντι.] Vide suprâ ad e, 50.

Ver. 743. — κοίλῃς ὅππ' νηυσὶ φέροιτο.] *Al. κοίλῃς ὅππ' νῆας ἀγούσιν.* *Scholia inedit.* in Cod. *Harleiano*, exponunt ; ἐφέρετο τῇ εἰμαρμένῃ. Sed aptius intelligas ; virtute sua, vel, fortatu Hectoris.

Ver. 745. — ὀξεί δαρή.] *Al. ἔλχει μακρῶς.*

Ver. 746. — ᾗ.] *Al. δῆ.* Longè minus venusté.

Ibid. — ἔτα.] *Al. ἔκτα.*

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄,

Ἑπόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Π΄.

ΠΑτρόκλην δαυθέντι Ἀχιλλεύς τῷ ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιβρέπει ἀναλαβεῖν, ὃ
τὸς Μυρμιδόνας ἐξάγει ἐπὶ τῷ πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τὰς
Τρῶας. Πάτροκλον δὲ Σαρπηδόνα τῷ Διὸς ἀναιρεῖ, τὸ παρρηγορεῖν ἵππον δὲ Ἀ-
χιλλεύς ἀνελόντα, Πηδάσον· ἐπειτα δὲ Πάτροκλον ἑκίῳ ἀναιρεῖ, πληγνύτα
σφῆτιγι κατὰ εὐφρόσυνον, Ἀπόλλωνος ἀφειλομένοιο τῷ πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκληα.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν δῖος ἑκίῳ αἰχμῇ

Ως οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσέλμοιο μάχοντο·

ΠΑτρόκλον δὲ Ἀχιλλεὺς παρίστατο, ποιμνίῳ λαῶν,

Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς κελύκη μελάνυδρος,

Ἦτε καὶ αἰγίλιππος πέτρης ὀνοφερὸν χέει ὕδωρ.

5 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δαδάκρυσαι, Πατρόκληις, ἥντε κέρη

Νηπίη; ἢ θ' αἶμα μῆλ' ἐθέσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

SIC hi quidem de navi bonis-transftris-instructâ pugnabant :

Patroclus autem Achilli astatat, pastori populorum,

Lacrymas calidas fundens ; tanquam fons aquis-niger,

Qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam.

5 Hunc autem intuens miseratus est pedibus-celer nobilis Achilles,

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est :

“ Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella

“ Parvula ? Quæ cum matre currens, eam se-brachiis-suscipere flagitat,

Ver. 1. Δάκρυα θερμὰ χέων.]

Multa gemens, largoque humectat flu-
mine vultum. Æn. I, 469.

Ver. 5. — ποδάρεκς.] Vide suprâ ad 4, 58.

Ver. 6. — ἔπεα πτερόεντα.]

verbis

Quæ tuto tibi magna volant.

Æn. XI, 380.

- Εἰανὺς ἀπλομήνῃ, καὶ τ' ἐοσυμνήλῃ κατέρυκει,
 10 Δακρυόεσσα δέ μιν ποσὶδερκεῖ, ὅφρ' ἀνέλη·
 Τῇ ἱκελῶ, Πάτροκλε, τέρεν κῆ δάκρυον εἴβεις.
 Ἡέ τε Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ;
 Ἡέ τιν' ἀγγελίῃ Φθίης ἐξέκλυες οἶῶ;
 Ζῶεν μὲν ἔτι Φασὶ Μενόϊτιον, Ἄχιος υἱόν,
 15 Ζῶει δ' Αἰακίδης Πελοὺς μὲν Μυρμιδόνεσσι,
 Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 Ἡὲ (ὅ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκον)
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἔνεκα (φῆς;
 Ἐξαύδα, μὴ κῶθε νόω, ἵνα εἰδομῇ ἄμφω.
 20 Τὸν δ' βαρυσενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππῶ·
 ὦ Ἀχιλῆ, Πηλέῳ υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
 Μὴ νεμέσα· ποῖον γὰρ ἄχῳ βεβίηκεν Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρεῳ ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαῖ βεβλημένοι, ἐτάμνοί τε·
 25 Βέβληθ' μὲν ὁ Τυδείδης κερταίρῳ Διομήδης·

- “ Vestem apprehendens, & properantem detinet;
 10 “ Lacrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis-se-attollat:
 “ Huic similis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.
 “ Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?
 “ An aliquem nunciam ex Phthiâ audivisti solus?
 “ Vivere sanè adhuc aiunt Menætium, Aëtoris filium;
 15 “ Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas;
 “ Quorum utique valdè alterutro tristaremur mortuo.
 “ An verò tu Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant
 “ Naves ad cavas, injustitiam propter suam?
 “ Eloquere; nè ceta mente; ut sciamus ambo.
 20 “ Hunc autem gravitèr-suspirans allocutus es, Patrocle eques:
 “ O Achille, Pelei filii, multò fortissime Achivorum,
 “ Nè indigneris: tam-gravis enim dolor oppressit Achivos,
 “ Illi enim jam omnes, quicunque ante erant fortissimi,
 “ In navibus jacent eminùs cominúsqve vulnerati.
 25 “ Eminùs quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes;

Ver. 9. Εἰανὺς.] Vide suprâ ad ξ', 178;
 & ad γ', 385.

Ver. 10. — ποσὶδερκεῖ.] *Al.* ποσὶδέρκεῖ.

Ver. 13. — Φθίης ἐξέκλυες.] *Al.* Φθίης ἐξέκλυες.

Ver. 16. — ἀκαχοίμεθα.] *Al.* ἀκαχίμεθα.

Ibid. — τεθνηώτων.] Vide suprâ ad ν', 46.

Ver. 21. — Πηλέῳ.] *Al.* Πηλέως, & Πηλεῶν. Quæ omnia ferri possint. Vide suprâ ad α', 489.

Ibid. — υἱέ, μέγα.] Quâ ratione, υἱέ, hic ultimam producat; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — μέγα φέρεται.] *Al.* χαίρει.

— Ο Danaum fortissime gentis.

Æt. I, 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα.] Qui hoc de ira

Achillis adversus Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorârunt. Longè aliud est, *μυλίν*· aliud, *νεμῶν*. Videatur idem iste versiculus suprâ, κ', 145.

Ibid. — βεβίηκεν —· Βέβληθ' —· Οὐ-
 τας α'.] Vide suprâ ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 33. — δὴ.] *Omninò* —; *Pro-*
se *Εἰδὼ* —· Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 25. — Διομήδης· —· Οδυσσεύς —·
 Ἀγαμέμνων· —· Εὐρύπυλος.] —· ἐ-
 πινεῖ] τ' τάξας· Τὸν μὲν γὰρ βασιλεῖα ἔτε-
 περῶν· τὴν δ' ἄλλων, μάλιστα δὲ χαλεπῶς δὲ
 Ἀχιλλεύς· ἅμα τῇ τῇ ἐχθρῇ μνήμῃ πρὸς τὴν
 ἐνὶ θυμῷ. Ἀλλ' ἐπὶ ἑκάστῳ τίθηται· δέῃ γὰρ ἐ-
 στω.

- Οὐτασθ' δ' Ὀδυσσεὺς δαεικλυτὸς, ἡδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβληται δ' Εὐρύπυλος κτ' μηρὸν οἷσιν.
 Τὲς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 Ἔλκε' ἀκείομβροι· ζυ δ' ἀμήχανος ἐπλῶ, Ἀχιλλεῦ·
 30 Μὴ ἐμὲ γυν' ἔπος γε λάβοι χόλος, ὃν ζυ φυλάσσεις,
 Αἰναρέτη· τίς ζευ ἄλλος ὀνήσει ὀψιγόνος περ,
 Αἶκε μὴ Ἀργείοισιν αἰκέα λοιγὸν ἀμύνης;
 Νηλεὺς· σὺ δ' ἄρα ζοί γε παλὴρ ὡς ἱππότεα Πηλῶς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκλει θάλασσα,
 35 Πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νότος ἐστὶν ἀπλώης·
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ θεοπροπίῳ ἀλεείνεις,
 Καί τινα τοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὀπάσων

- "Cominus verò Ulysses hastâ-inclytus, atque Agamemnon:
 "Vulneratus etiam est Eurypylus in femore sagittâ.
 "Atque hos quidē medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati sunt,
 "Vulnera sanantes: tu verò inexorabilis es, Achille.
 30 "Nē me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu servas,
 "In-malum-fortis: Quisnam a te alius juvabitur posthac,
 "Si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulsaveris?
 "Immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,
 "Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,
 35 "Excelsæque petrae; quoniam tibi mens est sæva.
 "Quod si aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
 "Et aliquod tibi a Jove dixit veneranda mater;
 "At me saltem mitte citò, simul cæteras copias præbe

ἔτα, μὴ τῇ τῷ ὀνόματι πρὸς τὴν τελευσίαν
 κηρύξῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὄντι, ἀναγινώσκων τὸ πα-
 ρόν. Ὅθεν μέντοι αὐτῷ δίδωσι τὰς ἐν-
 κλίσεις τὴν μνήμην, καὶ ἀμείνων τὸ μῖστος, διὰ
 τὴν ἐκείνου, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἄνθρωπον βραχυ-
 λογίαν. Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ὅτι τῷ βασι-
 λεῖ, καθὰ καὶ ὅτι πρὸς ἄλλους, ἐπαπείσιν· ἀλ-
 λά φηδὲν ἔτος ἐπὶ τῷ μῖστος, "ἡδ' Ἀγα-
 μέμνων." *Eufratib.*

Ver. 29. — ἀκείομβροι.] *Al.* ἀκείομβροι.
Ver. 31. — τίς σὺ ἄλλος.] Pronuntia-
 batur, τίς σὺ ἄλλος. *MS.* *Barneji* unus,
 τίς σὺ ἄλλος: Quod & probat vir eruditus.
 Sed & ad sententiam, minùs rectè; & ad
 constructionem cum isto πρὸς, parùm aptè.

Ver. 33. Νηλεὺς· ἐκ ἄρα —, γλαυ-
 κὴ δὲ σε τίκλει θάλασσα, Πέτραι τ' ἡλίβατοι.]

ἢ ἄρα λεγόμενος
 Μασδὸν ἐθλάζει, δευμῶ τέ μιν ἔτρεφε
 ματρε. *Theocrit. Idyll. III, 15.*

Nec tibi Diva parens, generis nec Dar-
 danus auctor,
 Perfidè, sed duris genuit te cautibus
 horrens

Caucasus, Hyrcanæque admòrunt ube-
 ra tigris. *Æn. IV, 365.*

Quo de loco *Macrobius*: "Plenè Virgilius,
 "Non *partitionem* solam, sicut ille quem
 "sequebatur; sed *educationem* quoque *pu-*
 "tricationis, tanquam bellualem & as-
 "peram, criminatur. Addit enim de suo,
 "Hyrcanæque admòrunt ubera tigris. —
 "Ad criminandos igitur mores, defuit Ho-
 "mero, quod Virgilius adjecit." *Lib. V.*
 "cap. 11. Καὶ καλῶς· Ὁμηρος ἔπει, "γλαυ-
 "κὴ δὲ σε τίκλει θάλασσα," πρὸς τὴν ἀν-
 "μεινόν· ἐστὶν δὲ καὶ ἄλλος. *Plutarch.*
 "de Solertia Animalium. Φιλικὸν ἢ παρρησία,
 "ἢ σεμνόν. — ὅθεν αἰδῶν] τὴν παρρησιαζο-
 "μένην, καὶ θαυμάζει. — Αὐτὸς γὰρ
 "μὲν δ' Ἀχιλλεὺς, καὶ περὶ τὴν γλυκύθυμον
 "αὐτὸν ἀνέφρων, ἀλλὰ δ' ἄνδρ' ἀνδρῶν,
 "παρεῖχε τῷ Πηλεὶ σιωπῇ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
 "πολλὰ πιαῖτα." *Νηλεὺς· ἐκ ἄρα σὺ γε*
 "παλὴρ" &c. *Id. de Adulat. & Amic.*
discrim.

Ibid. — ἱππότεα.] Vide suprâ ad 1, 175.

Ver. 34. — σε τίκλει.] *Al.* σ' ἐτίκλει. Quod
 leviculum est.

Ver. 38. Ἄλλ' ἐμέ περ πρόες.] *Codd.* ἂ
Tbo. Benthleis collati, Ἄλλα ἐμὲ πρόες.

- Μυρμιδόνων, ἢ πᾶσι Φόως Δαναοῖσι γίνωμαι.
 40 Δὸς δέ μοι ἄμοιῖν τὰ σὰ τέλεια θωρηχθῆναι,
 Αἶκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνύσωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνυσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ
 45 Ὡσαιμεν περὶ ἄνδρα, νεῶν ἄπο ἐκλισιάων.
 Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιπέειν.
 Τὸν δ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, διοχρῆς Πατρόκλης, οἷον ἔειπες·
 50 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
 Οὔτε τί μοι πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχθος κερδίλω ἢ θυμὸν ἱκάνει,
 Ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐβέλησιν ἀμέρσαι,
 Καὶ γέρας ἄψ' ἀφελέει, ὃ, τε κέρτεϊ προβεβήκει·
 55 Αἰνὸν ἄχθος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 Κέρειω, ἢ ἄρα μοι γέρας ἔξελον ἦες Ἀχαιῶν,
 Δεξιὴ δ' ἐμῷ κλέατισσα, πόλιν δ' αἰετὶ χεῖρα πέρας,

- “ Myrmidonum, si fortè quid luminis Danais fiam.
 40 “ Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
 “ Si fortè, me ob-similitudinem-esse-Te credentes, abstineant à pugna
 “ Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum
 “ Afflicti jam: exigua sanè respiratio in bello, profuerit.
 “ Facile verò integri defessos viros prælio
 45 “ Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
 Sic dixit supplicans, valdè demens: certè enim erat
 Sibi ipsi mortemque malam, & fatum rogaturus.
 Illum autem gravitèr gemens allocutus est pedibus velox Achilles:
 “ Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris;
 50 “ Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
 “ Neque quidquam mihi à Jove dixit veneranda mater:
 “ Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
 “ Quandò æqualem quis voluerit privare-portione-suâ,
 “ Et præmium rursus auferre is, qui potentiâ antecellat:
 55 “ Gravis dolor hic mihi est, quandoquidem inde passus sum mærores animo.
 “ Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
 “ Hastâque meâ quæfiveram, urbe benè-munitâ eversâ;

Ver. 43. — ὀλίγη δέ τ'] Vertit *Barnesius*, alique; “ *exiguâque fiat* —.” Sententiâ non prorsus incommodâ. Sed minùs videbitur ταυτολόγητον, multoque majus inerit πᾶς, si veritas: “ *Vel exiguum sanè respirandi spatium in bello, non erit inutile.*” Quod & *Barnesius* non fugerat suprâ, λ', 800.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης —, Οὔτε τί μοι πᾶρ Ζηνὸς.] Nempe, nihil novi, nihil quod ipsum *terrefaceret*, nihil quod non

jamdudum probè nosset Patroclus. Nam alioqui fatum suum sibi à Jove nuntiaverat Thetis, λ', 410. Ut rectè notavit *Barnesius*.

Ver. 53. Ὅπποτε δὴ.] Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 56. — ἄρα.] *Ut nōsti*, —.

Ibid. — ἔξελον.] Ὡς ἐξ ἀρίστον ἔδωκαν. *Schol.*

Ver. 57. — πόλιν δ' αἰετὶ χεῖρα πέρας.] Quâ ratione, πόλιν, hîc ultimam producat; item περ, ver. 60; & ὅ, ver. 67; & πόλις, ver. 69; vide suprâ ad α', 51. Cæterum *Codices*

- Τὼ δ' ἔκ χειρῶν ἔλεο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μελανόσκιον.
 60 Ἀλλὰ τὰ μὲν πρότερόν γε ἐάσομεν· ἔδ' ἄρα περὶ
 Ἀσπερχέες κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μὲν μὲν καὶ παυσέμεν, ἀλλ' ὅπότεν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε, πόλεμός τε.
 Τῷ δ' ὅμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 65 Ἀρχεῖ δ' Μυρμιδόνεσσιν Φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 Εἰ δὲ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν ὀπκροσέως· οἱ δ' ῥήϊμινι θαλάσσης
 Κεκλίαιαι, χώρης ὀλίγῃ ἐτι μοῖραν ἔχουσαι,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δ' ὅλῃς ὅπῃ πᾶσα βέβηκε,
 70 Θάρσσω· ἔγδ' ἐμῆς κόρυθ' ὀρύσσῃσι μέτωπον
 Ἐγυῖσι λαμπομένης· τάχα κεν φάγοντες, ἐναύλας
 Πλήσειαν νεκρῶν, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων

- “ Hanc rursus è manibus eripuit rex Agamemnon
 “ Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
 60 “ Sed hæc quidem ante-acta-esse sinamus : neque enim fas erat
 “ Perpetuò iratum esse animo : At statueram sanè,
 “ Non prius iram me cohibiturum, quàm cum jam
 “ Ad naves meas pervenisset clamorque, pugnaque.
 “ Tu tamen humeris quidem mea inclita arma indue,
 65 “ Et Dux esto Myrmidonibus bellicosus ad pugnam ;
 “ Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
 “ Naves prævalidè ; at littore maris
 “ Conclufi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
 “ Argivi : Trojanorum autem civitas tota ingruit,
 70 “ Fiduciæ-plena : Non enim meæ galeæ vident frontem
 “ Præpè splendentis : Citò certe fugientes fossias-campestres
 “ Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

ces omnes à Tbo. Bentleio collati, habent
 πᾶσαν ἐνείχον πᾶσαν· ut pronuntietur scilicet
 ἐνείχον. Atque alibi semper adhibet
 Homerus, ἐνείχον.

Ver. 60. — ἐάσομεν.] Ineptè hîc Barne-
 sius, ἐάσομεν. Vide suprà ad δ', 42.

Ibid. — ἄρα περὶ ἡμῶν.] Al. ἄρα περὶ ἡμῶν.

Ver. 62. — ὅπότεν δὴ.] Quando demum—.

Ver. 66. Εἰ δὲ.] Al. ἢ δὲ —. quâ
 parte —.

Ibid. — ἀμφιβέβηκε —, κελία —, —,
 βέβηκε.] Vide suprà ad γ', 736 ; & ad δ',
 37.

Ver. 67. — αἱ δ' ῥήϊμινι θαλάσσης.]

Ecce, maris magno claudit nos obice
 pontus ;

Decet jam terra fugæ. —

Æn. X, 377.

Ver. 70. Θάρσσω.] A θαρσύνω, θάρ-
 σιν· eadem analogiâ, atque à μαρτυρο-

μαι, μαρτυρο· à νῆφω, νῆφτός· à κρήνῃ,
 κρήνός· similiâque innumera. In quibus
 nullus unquam est licentiæ locus. Vide su-
 præ ad α', 338.

Ibid. — ἔγδ' ἐμῆς κόρυθ' ὀρύσσῃσι μέ-
 τωπον.] Ἀδικῶς ἡμῶν τῇ πολέμῳ δέδοται τὸ λέ-
 γειν τι πρὸς ἑαυτὴν πρὸς τὰς ἀγνωμονίας·
 ὥστε ὁ Ἀχιλλεύς, ἄλλως μὲν ὑφείλο τῇ δέξῃ
 τ' δόξης, ἢ μέτρῳ ἡμῶν, λέγων, — “ αἱ κέ
 “ ποθὶ Ζεὺς δῶκε — ” ὑβριστεῖς δὲ
 παρ' αἵαντ' ἐπεσηλακιδεῖς, ἐφίνοι ἢ μετα-
 λαυχίαν τῇ σελήνῃ. — “ ἔγδ' ἐμῆς κόρυθ' ὀ-
 “ ρύσσῃσι μέτωπον Ἐγυῖσι λαμπομένης ”
 Δέχεται γὰρ ἡ παρόρησία, μέγῃ δὲ δὴ δίκαιο-
 λογίας, ἢ μεταληθρίαν. Plutarch. de sui
 laude.

Ver. 71. — φεύγοντες, ἐναύλας Πλήσειαν
 νεκρῶν.] Τὸς διὰ τὴν ῥέοντιαν ποταμὸς, διαρ-
 χας· διὰ τὴν τῆς προκλήσεως ἀνάγκης ὁ Ποιήτης
 παρὰ τῇ ποταμῷ μάχῃ, τ' ἐν τῇ φ'. Schol.
 Ver. 77.

- "Ηπια εἰδείη· νῦν ᾗ στρατὸν ἀμφιμάχοντα.
 Οὐδ' ὅ Τυδείδῃ Διομήδεσσι ἐν παλάμῃσι
 75 Μαινέει ἔλχειν, Δαναῶν ἀπολοιγὸν ἀμύναι·
 Οὐδέ πω Ἀτρεΐδῃ ὅπως ἐκλυον αὐδήσαντι,
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορσιν ἀνδροφόνους,
 Τρωσὶ κελεύοντι, περιάγνυσι· οἱ δ' ἀλαλήϊον
 Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιεύς.
 80 Ἀλλὰ ἔως, Πάτροκλε, νεῶν ἀπολοιγὸν ἀμύνων
 Ἔμπεσ' Ὀπκράϊεως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, Φίλον δ' ἀπὸ νόσον ἔλωντι.
 Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μῦθε τέλῃ ἐν φρεσὶ θείῃ,
 Ὡς ἂν μοι τιμῇ μεγάλῃ καὶ κῦδ' ἄροιο
 85 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κέρει
 Ἀψ' ἀπονάσσωσιν, πρὸς δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρῳσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶν κῦδ' ὄρεσθ' ἐρίγδασθ' ὥσιν Ἡρῆς,
 Μὴ (ὅ γ' ἄνδ' ὅθεν ἐμεῖο λιλαιέσθ' πολεμίζου

" Leni animo-fuisset; nunc verò exercitum occlusum-oppugnans.

" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus

75 " Furit hasta, a Danais mortem ut-arcere-possit;

" Neque dum Atridæ vocem audiui clamantis,

" Inimico & capite; sed Hectoris homicidæ vox,

" Trojanos adhortantis, resonat: illi autem cum clamore

" Totum campum obtinent prælio vincentes Achivos.

80 " Sed & sic, Patrocle, a navibus pestem propulsans

" Irrue strenuè; nè jam igne ardenti

" Naves incendant, dulcèmq; reditum præcitant.

" Pareto autem, sicut tibi ego sermonis summam in animo posuero

" Quò mihi honorem magnum & gloriam referas

85 " Ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam

" Abductam reddant, insuperque splendida dona præbeant.

" A navibus ubi-hostem-repuleris, revertere: Quòd si tibi

" Dederit gloriam consequi altitonans maritus Junonis,

" Nè tu sine me sis-cupidus pugnandi

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς.]

Infandum caput—Æn. IV, 613.

Ibid. —Ἐκτορσιν ἀνδροφόνους.] Homicidam
 Hectoris dixit Horatius, Epod. 17. At vim
 græcæ vocis vix affecutus videtur sermo Ro-
 manus. Vide Mureti Var. Lect. lib. 3.
 cap. 19.

Ver. 78. — περιάγνυσι.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 81. — μὴ δὴ.] Nè reverâ —.
 Vide suprâ ad ε', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ'.] Ante hunc versicu-
 lum, inseruit ex conjecturâ Barneſius alte-
 rum istum à Laërtio in vitâ Diogenis memo-
 ratum, qui tamen hoc in loco haud satis
 aptè convenit,

Τὸς ἄλλους ἀείρει, ὅπ' δ' Ἐκτορσιν
 ἵχιο χεῖρας.

Nempe ἑρμῶν ποιεῖ αἰτέματα Diogenes, ita
 παρὰ τὸν respondit,

Τὸς ἄλλους ἐράνιζ', ὅπ' δὲ Δέκτορσιν ἵχιο
 χεῖρας.

Ita nimirum apud Laërtium scriptum oportet
 tuit, non δ' Ἐκτορσιν, sed Δέκτορσιν.

Ver. 84. — ἄροιο.] Al. ἀρῆαι.

Ver. 85. — περικαλλέα.] In hujusmodi
 vocabulis omnibus analogiam Genitivi sem-
 per sequitur Accusativus; — εως, — εἰς·
 — εος, — εἰς. Vide suprâ ad α', 265,
 & ad γ', 46.

Ver. 91.

- 90 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 Μηδ' ἐπαγαλλόμεν' πολέμῳ καὶ δηϊότητι,
 Τρῶας ἐναυρόμεν', πρὸτ' Ἴλιον ἡγεμονόειν·
 Μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰετληθείων
 Ἑμῶν· μάλα τὲς γε φιλεῖ ἐκέρχ' Ἀπόλλων·
 95 Ἀλλὰ πάλιν Τρωπαῶδ' ἐπὶ φάτῃ ἐν νήεσσι
 Θείης, τὲςδε δ' ἔαν πεδίον καταδηλιάσῃ.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, ἔ' Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Μῆτε τις ἔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
 Μῆτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὀλεθρον·
 100 Ὅφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
 Ὡς οἱ μὲν ποικῶτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμεινε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

- 90 "Cum Trojanis bellicosus; inhonoratiorem quippe me reddes.
 "Néve exultans praelio & pugnâ,
 "Trojanos occidens, ad Ilium usque tuos milites ducas:
 "Nequis ab Olympo deorum sempiternorum adversus te
 "Descendat: valde hos utique diligit longe-jaculans Apollo:
 95 "Sed revertaris, postquam salutem navibus
 "Dederis, illóque sine per campum praelio-certare.
 "Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 "Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quàm multi sunt,
 "Neve quis Argivorum; nobis verò duobus effugere perniciem contingat:
 100 "Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Ajax verò non ampliùs permanebat; obruebatur enim telis:

Ver. 91. — πολέμῳ & δηϊότητι.] Vide supra ad 1, 232, 279.

Ver. 94. Ἑμῶν.] Ἑμπαδίσον· ἐναντιπρόσθεν. Schol. inedita, in Cod. Harleiano.

Ver. 96. Θείης, τὲςδε δ' ἔαν.] Al. Θείης, τὲςδε δ' ἔαν.

Ver. 97. Αἱ γὰρ — Μῆτε τις ἔν Τρώων —, Μῆτε τις Ἀργείων.] Fuerunt, notante Eustathio, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδυνάτον, & τὸ πρὸς τὴν φύσιν. Sed nequaquam idoneæ hæc rationes. Nam, de Moribus, semper exhibet Heroem suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset: Vide supra ad 1, 2. Hyperbolem autem quod attinet; non prorsus abfimile est, quod & Diomedes alibi jactabat:

Φθιγόντων σὺν μοῖσι φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν.

Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένεός τε μαχησόμεν', εἰς οἴκον τέκμαρ.

Ἴλιε εὐρεσόμεν'. — l, 47.

Nec tam insulsus hîc, quod voluerunt nonnulli, depingitur Achilles, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum,

quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in praelio & obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo Patroclo, Trojæ everse superstit.

Ver. 98. — ἔν.] Eas ob causas, quas tibi memoravi; —.

Ver. 99. — νῶϊν δ' ἐκδύμεν.] Al. νῶϊ δ' ἐκδύμεν· ut sit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante Eustathio.

Ver. 100. — λύοιμεν.] Al. λύοιμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμεινε· βιάζετο γὰρ —.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; 6, 727 & 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum,

Nec dextrâ valet: injectis sic undique telis

Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum

Tinnitu galea, & saxis solida æra fatiscunt.

Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo

Ictibus: ingeminant hastis & Troës, —.

Æn. IX, 806.

Ver. 105.

- Δάμνα μιν Ζήνός τε νόθος, ἢ Τρῶες ἄλαιοι,
 Βάλλοντες· δεινὴν γὰρ πρὸς ἀφροίσι φαεινὴν
 105 Πήληξ βαλλομένη καναχλὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 Καπφάλαρ' ὑποίηθ'· ὁ δ' ὄρισερόν ὦμον ἔκαμνε,
 Ἐμπεδὸν αἶεν ἔχων ζάκθος αἰόλον· ἔδ' ἐδυνάτο
 Ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
 Αἰεὶ δ' ὄρφαλέω ἔχει' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς
 110 Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, ἔδ' ὅτ' εἶχεν
 Ἀμπνύσαι· πάντῃ γὰρ κακὸν κακῷ ἐσθέρητο.
 Ἐσπέει νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκλῶε Αἴαντος δόρυ μείλινον ὄχι παρσάας
 115 Πήξ' ἄορι μεάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπίσθεν·
 Ἀνίκερόν δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 Πήλ' αὐτὸς ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς

Domabat eum nempe Jovisque consilium & Trojani feroces,
 Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens

- 105 Galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assidue
 Ad clavos-cassidis affabrè-factos: Ille verò sinistro humero delassabatur,
 Firmè usque tenendo scutum versatile: neque-tamen poterant
 Undique illum loco-movere, urgentes telis:
 Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor
 110 Undique ex membris multus defluebat, neque omnino poterat
 Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.
 Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
 Quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum.
 Hector Ajacis hastam fraxineam propè astans
 115 Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retrò;
 Penitusque amputavit: Ac tum quidem Telamonius Ajax
 Vibrabat frustra in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso

Ver. 105. — καναχλῶ.] Vide suprâ ad δ',
 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'.] Κατὰ τὰ φάλαρα.
 Sic, ἀμφωμοῖσι, δ', 441. ἀμφόνον, ἀνέκνωας,
 κ', 298. καδδὲ, infra, ver. 109. & καλλα-
 πῶλε, in multis codicibus, ξ, 447, 517.

Ibid. — ἔκαμνε.] Al. ἔκαμψεν. Minus
 rectè. Vide suprâ ad ν', 84.

Ver. 107. — αἰόλον.] Schol. Vulgg. ποι-
 κίλον. Minus rectè. Vide suprâ ad β',
 816.

Ver. 108. — βελέεσσιν.] MS unus apud
 Barnesium; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in η',
 280.

Ver. 109. — ἔχει' ἄσθματι, καδδὲ οἱ ἰδρῶς.]
 — tum creber anhelitus artus
 Aridaque ora quatit; sudor fluit undi-
 que rivis. Æn. V, 199.

— tum toto corpore sudor

Liquitur, & piceum (nec respirare po-
 testas)

Flumen agit; fessos quatit æger anhe-
 litus artus. Æn. IX, 812

Ver. 110. — ἔδ' ὅτ' εἶχεν.] Al. ἔδ' ὅτ' εἶχεν.

Ver. 111. — κακὸν κακῷ.] Al. κακῷ κακῷ.

Ver. 112. — Ἐσπέει νῦν μοι, Μῆσαι.]

Vide suprâ ad β', 484 & 681.

Ver. 113. Ὅπως δὴ.] Quomodo utique —
 Refertur nimirum ad id quod præcessit, ὅ,
 318. Vide autem & suprâ ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἐκλῶε Αἴαντος.] Ita edidit
 Barnesius ex MS. Rectè, ut mihi quidem
 videtur. Vulgg. Ἐκλῶε δ' Αἴαντος. —
 Quod hoc in loco languidulum est.

Ver. 115. — ἄορι μεάλῳ.] Quâ ratione,
 ἄορι, hîc ultimam producat; item, ἀνίκερόν,
 ver. 116; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 117. — χειρὶ.] Al. χερσὶ.

Ver. 118.

- Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεισῶσα.
 Γνώ δ' Αἶας κτ' θυμὸν αἰνύμονα, ρίψεν τε
 120 Ἔρτα θεῶν, ὃ ῥα πάλχῳ μάχης ὅππ' μῆδεα κείρε
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι ᾧ βέλετο νίκῃ.
 Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἐμβαλον ἀκάρματον πῶρ
 Νηὶ θοῇ· τ' δ' αἶψα καὶ ἀσέβη κέχυτο φλόξ.
 Ὡς τ' μὲν πρῶτον πῶρ ἀμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 125 Μηρὼ πλεξάμεντο Πατρόκληα προσέειπεν·
 Ὅρσεο, Διοχμῆς Πατρόκλης, ἱπποκέλδθε·
 Λάσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δῆτοιο ἐρῶν·
 Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ ἐκέτι φυκτὰ πέλων·
 Δύσεο τάχιστα θάσσον, εἰώδε κε λαὸν ἀγείρω.
 130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἐκρύσσεντο νῶροπι χαλκῷ·

Cuspis aerea humi resonuit cadens.

Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque

120 Opera deorum; quòd penitus belli consilia praecipiat

Jupiter altitonans; Trojanisque tum vellet victoriam.

Recessit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefessum ignem

Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.

Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles

125 Femora percutiens, Patroclum allocutus est:

"Propera, nobilissime Patrocle, eques:

"Video utique apud naves, ignis hostilis impetum:

"Nè jam naves capiant, & non posthàc facultas fugiendi sit;

"Induere arma ocyùs, ego autem copias congregabo.

130 Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco aere:

Ver. 118. — βόμβησε.] Vide suprà ad δ',

455.

Ver. 120. — ὃ ῥα.] Quòd scilicet —.

Ibid. — κείρε.] βέλετο.] Notandum quàm elegantèr hîc confet Temporum ratio. Et semper suo arbitrio consilia regit omnia, & jam tum hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. Χάζετο δ' —.] Vide infrà ad ver. 126.

Ibid. — ἀκάρματον.] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 123. — αἶψα καὶ ἀσέβη.] Al. αἶψ' ἀσέβησεν. Quod idem est. Al. αἶψα κατὰσέβη· pessimè.

Ver. 125. Μηρὼ πλεξάμεντο.] Notandum hîc primigenius & maximè proprius Vocis Mediæ usus: Sua sibi percutiens femora. Vide suprà ad γ', 141. Cod. Harleian. à Tb. Bentleio collatus, habet; μηρά.

Ver. 126. Ὅρσεο, Διοχμῆς Πατρόκλης —.] Quæ hîc, & in sequentibus, de Patroclo; quæque jam suprà, ver. 122, 123, de Ajace dicta sunt; optimè expressit Ovidius:

Reppulit Astorides, sub imagine tutus Achilles,

Troas ab arsuris cum Defensore carinis.

Metam. XIII, 273.

Ubi vulgò istud, "cum Defensore," Troi-
 um videlicet Defensorem Heclorem, lautissi-

mè intelligunt. Quod meritò ridens Vir eruditissimus Richardus Bentleius, (in Praefatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis,) ipse istud, "cum Defensore," navium videlicet Defensorem interpretatur Exercitum Achivorum universum. Sententiâ nequaquam quidem aut ineptâ aut inconcinâ. Attamen ex ore Ulyssis adversus Ajacem perorantis, multò id falsius atque etiam acerbius dictum audiit Ajax; naves videlicet, "una cum TE Defensore," jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit Vir acutissimus Sam. Hoadleius.

Ver. 127 & 128. — δὴ.] Reverà; omnino; prorsus.

Ver. 128. Μὴ — ἔλωσι.] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente Δύσεο, vel cum præcedente Ὅρσεο.

Ibid. — φυκτὰ.] Barneſius edidit, & scribendum contendit, φυκτὰ. Sed rationibus haud satis idoneis. Vide suprà ad ζ', 488.

Ver. 129. Δύσεο.] Ita Barneſius; Atque ita Cod. Harleianus; Rectè. Vulgg. Δύσσο. Vide suprà ad γ', 241.

Ver. 130. — κορύσσει — Κρημίδα; — θάσσει — ἔϊφες.] Cingi-

- Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ὄρεοισιν ὀπισφυρίοις ἀσφράδας·
 Δούτερον αὖ, δώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκε,
 Ποικίλον, ἀσπερόεντα, ποδώκεσσι Αἰακίδαο·
 135 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ὄρεον ἄλκιμον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα κράτος μέγα τε σιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθίμῳ κωέλω εὐτυχλον ἔθηκεν,
 Ἰππευ· δεινὸν γὰρ λόφος καθύπερθεν ἐνδυν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δόρυ, τὰ οἱ παλάμηφιν ὄρεον·
 140 Ἐλχεν δ' ἔχ' ἐλεῖ ὅϊον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 Βελύ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν δ' ὀδυνάει ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷον ὀπίσσω πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίῳ, ἣ παλὲρ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἐμμελῆαι ἠρώεσσιν.
 145 Ἰππευ δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζεύγνυμ' ἄνωγε,

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas;
 Deinde thoracem circa pectora induebat,
 Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidæ:

- 135 Circa humeros autem suspendit ensē argenteis-clavis-distinctum,
 Æreum, ac deinde scutum magnūque solidūque:
 Capiti verò forti galeam affabrè-factam imposuit,
 Setis-equinis-comantem; horrendūque crista desuper nutabat,
 Sumpsit porro validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
 140 Hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ,
 Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
 Vibrare; sed ipsam solum nôrat vibrare Achilles;
 Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
 Pelii ex vertice cæsam, cædem futuram heroibus.
 145 Equos autem Automedontem confestim jungere jussit;

Cingitur ipse furens certatim in prælia
 Turnus.

Jamque adeò Rutulum thoraca indu-
 tus, ahenis

Horrebat squamis, furasque incluserat
 auro,

laterique accinxerat ensē.
 Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
 Exultatque animis, & spe jam præcipit
 hostem. Æn. XI, 486.

Ibid. — νόστιμοι χαλκῶ.] Vide supra ad β',
 578.

Ver. 132. Καλὰς.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 134. — ἀσπερόεντα.] Ἀσπερὸν εὐκρίτα,
 λαμπρόν· ἢ, ἀσέρας ἐμπειροκλήμους ἐχούσας.
 Eustatb. & Schol.

Ibid. — ποδώκεσσι.] Vide supra ad α',
 58.

Ver. 135. — βάλετο.] Vide supra ad ver.

125.

Ver. 138. Ἰππευ· δεινὸν γὰρ λόφος.]

Ære caput fulgens, cristâque hirsutum
 equinâ. Æn. X, 869.

Ibid. — ἐνδυν.] Vide supra ad γ', 84.

Ver. 139. — ἄλκιμα δόρυ.] Cod. Har-
 leian. ἄλκιμα δόρυ.

validam hastam. —

Æn. X, 401.

Ibid. — ὄρεον.] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίῳ.] Quâ ratione
 Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item Ἀ-
 χιλῆα, ver. 146; & παρὰ, ver. 151; &
 αἰ, ver. 169; vide supra ad α', 51.

Ibid. — ἣ παλὲρ φίλῳ πόρε Χείρων.] Ἀ-
 ἣ ῥεσιν ἐκλαμπε Χείρων. Ἀλ. ἣ παλὲρ φίλῳ
 τάμε Χείρων.

Ver. 145. — ζεύγνυμ'.] Ex τίσθηναι, ἵσπ-
 μι, δίδαμι, ζεύγνυμι· fit τισθέναι, ἵσταναι, δι-
 δόναι, ζεύγνυναι. Neque in his ullus unquam
 est licentiæ locus, ut litera γ geminetur.
 Ex τισθέναι fit & τισθέμεναι & τισθόμεναι. Un-

de

Τὸν μὲν Ἀχιλλῆα ῥηξίωσσε τίς μάλιστ'·
Πισότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μῆναι ὁμοκλήῳ.
Τῷδε ἔ' Αὐτομέδων ὑπάτε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πείθεσθαι.

- 150 Τὸς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυῖα Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν ᾧ παρερρήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴδ',
Τὸν ῥά ποτ' Ἡλείωντος ἔλων πόλιν ἦλ' Ἀχιλλεύς·
Ὃς ἔ' θνητὸς ἔων, ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμῳ θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας ζῶν τούχεσιν· οἳ δ', λύκοι ὡς
Ὠμοφάγοι, ποσσὶν τε πρὸς φρεσὶν ἀσπείθ' αἰκῇ,
Οἷτ' ἔλαφον κερατὸν μέλαν ἔρρεσι δῶσαντες
Δάπτεσιν· πᾶσιν δ' παρὴν αἵματι φοινόν·

Quem, post Achillem hostium-agmina-perrumpentem, honorabat maximè:
Fidelissimus enim ei erat in pugna, ad sustinendum hostium-impetum.
Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium, qui cursu-ventis-æquo volabant:

- 150 Hos peperit Zephyro vento Harpyia Pedarge,
Pascens in prato juxta fluentum oceani.
Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,
Quem quondam Eëtionis captâ urbe abduxit Achilles;
Qui equus licet mortalis existens, simul-ibat-cum equis immortalibus.
155 Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
Omnes, per tentoria cum armis: Illi verò, lupi tanquam
Carnivori, quibus in præcordiis immensum robur,
Qui cervum cornutum magnum in montibus interfectum
Laniantes-vorant; omnibusque maxilla sanguine fit rubra;

de fieri potest, ut ex ζῶν γινῆναι, pari analogiâ, formetur tum ζῶν γινῆναι, tum ζῶν γινῆναι. Veruntamen, quoniam ζῶν γινῆναι nusquam alibi occurrit, nec ζῶν γινῆναι usquam scriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barnesius* ζῶν γινῆναι, tanquam contractum ex ζῶν γινῆναι, quod erit ex ζῶν γινῆναι.

Ibid. — ἀνέμῳ.] Non ex præterito (quod vocant) ἀνέμῳ, sed ex Aoristo ἀνέμῳ. Vide supra ad 5, 322.

Ver. 149. — ἅμα πνοιῇσι πείθεσθαι.]

— cursuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII, 807.

— anteirent cursibus auras. *Æn.* XII, 84.

Ver. 151. — παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.]

— Oceani — amnes —.

Georgic. IV, 223.

Alii habent, παρὰ ῥόον Ἡριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν ᾧ παρερρήσιν.] Nempè ut Tertius esset à latere junctus, extra ἢ ξυνοῖδα, extra binos τὸς συνοῖδας.

Ibid. — ἴδ'.] Vide supra ad 6, 24.

Ver. 154. — θνητὸς — ἀθανάτοισι.]
Ξάνθον ἢ Βαλίον — ἀρῆνας εἶναι, ὃ μὲν ἐπὶ ποταμῷ — δηλοῖ, διωαμῆς — τῇ διαδοχῇ ὡς περ ἀθανάτοισι. Ὁ μὲν Πήδασος, ὅστις ἐκείνῳ μὲν, ἢ διὰ τὴν θνητὸς λέγετο. *Eustath.* Observatione, ut mihi quidem videtur, subtiliori & evanidâ. Simplicius dicas; *Pedasum* θνητὸν, quippe paullo post interfectum; alteros ἀθανάτους, quia bello superessent.

Ver. 156. — οἳ δ', λύκοι αἶς.]

— Inde, lupi ceu Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris

Exegit cæcos rabies, catulique relictī
Faucibus expectant siccis. —

Æn. XI, 355.

Ver. 157, 158. — ποσσὶν τε —, Οἳ τ'.] Quidus scilicet —; Qui utique —.

Ver. 159. Δάπτεσιν· πᾶσιν —.] *Schol.* Δάπτεσιν· πᾶσιν —. Quod & auribus magis placet.

- 160 Καί τ' ἀγέληδὸν ἴασιν, ὅτ' ἀπὸ κελύφης μελανύδρε
 Λάφοντες γλώσσησιν θράϊσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἄκρον, ἐξ ἐλγόμενοι φόνον αἵματι· ἐν δέ γε θυμὸς
 Στήθεσιν ἀτρυγέσι, περὶ στήθεσσι δέ τε γαστήρ·
 Τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 165 Ἄμφ' ἀγαθὸν θέρσποντα ποδώκεα Αἰακίδαο
 Ῥῶνι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ὀρέϊτο ἵσα' Ἀχιλλεύς,
 Ὀτρυνὼν ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.
 Πενήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἥσιν Ἀχιλλεύς
 Ἔς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ Φίλῳ· ἐν ᾗ ἐκάστη
 170 Πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ὅππῃ κληῖσιν ἐταῖροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιεῖσά τε, τοῖς ἐπεποιθή,
 Σημαίνειν· αὐτὸς δ' ἡ μέλα κροτάων ἦνασσε.
 Τῆς μὲν ἱὲς σιχρὸς ἦρχε Μενέοχος αἰολοθώρηξ.

- 160 Tūmq̄ gregatim vadunt, è fonte aquis-nigro
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus verò
 Pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter:
 Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
 165 Circum strenuum famulum velocis Æacidæ
 Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
 Adhortationibus-urgens equosque & viros clypeatos.
 Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
 Ad Trojam copias-duxerat Jovi charus: in singulis autem
 170 Quinquaginta erant viri ad transtra focii:
 Quinque autem duces fecerat, quibus confisus est,
 Qui præessent; ipse verò summam tenens-potestatem imperabat.
 Unius quidem agminis dux-erat Menesthius vario-thorace-ornatus,

Ver. 160. — ἀγέληδὸν ἴασιν, ὅτ' ἀπὸ κελύφης μελανύδρε Λάφοντες.] Editi recentiores, quos viderim, pessimè interpunxerunt; ἀγέληδὸν ἴασιν ὅτ' ἀπὸ κελύφης μελανύδρε, Λάφοντες.

Ibid. — ἀγέληδὸν, ἰδιότυπα λέγοντες ἰσορεῖ· σιωπῆλασιν γὰρ καὶ αὐτὸι ζῶντες· καὶ ἐλγόμενοι καὶ παρὰ δαίμονας, ἐξημέζουσι μινάζοντα. Eustath.

Ver. 161. Λάφοντες — ὕδωρ Ἄκρον ἐξ ἐλγόμενοι φόνον αἵματι.] Scholiastes apud Barneesium, legit Λάφοντες — ὕδωρ, Ἄκρον ἐξ ἐλγόμενοι φόνον αἵματι. Exponitque; ὅτ' ἀπὸ ἀκροῦ τῆς στήθους ἐξ ἐλγόμενοι. Melius Eustathius: Ἄκρον ἢ λάπινσιν ὕδωρ, διότι, καὶ τὰς παλαιὰς, καὶ καθ' ἑαυτὰς γλῶσσας εἰς τὸ ὕδωρ, αἷς οἱ βίβας· καὶ, καὶ τὰς — ἵππους, τὸ ἡμισυ τ' ὀφείλου· ἀλλὰ τὸ ἐπιπολὴς ὕδατι πίνουσιν, αἰσίου καὶ ἐλγόντων.

Ver. 162. — ἐν δέ γε.] Cod. Harleian. ἐν δὲ γε.

Ver. 166. — ἄρα.] Ut æquum erat; Ut solitus erat, —.

Ver. 169. — ἐν ᾗ ἐκάστη.] Al. ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη.

Ver. 171. — τοῖς ἐπεποιθή.] Si, πῶς

πέποιθε, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad v', 736; ad d', 492; & ad d, 37.

Ver. 172. — ὠάσας.] Observavit Vir summæ eruditionis, Richardus Bentleius, vocabula ὠάξ & ὠάσας, quàm frequenter apud Homerum occurrunt, tamen baud ferè ullis in locis ita posita reperiri, quin antecedit aut Vocalis, aut istud v' paragogicum in Nominum Verborumque sine supervacaneum, quod ubique sine dispendio dempseris. Unde merito colligit, vocabula ista, in sermone Æolico, præfixo Digamma, pronuntiata fuisse, ὠάαξ & ὠάάσας. Quod si verum est, consequens erit ut vox ὠάσας pronuntiatum fuerit ὠάάσας· idèoque, (quod notatu dignissimum est,) Verficulum à voce ὠάάσας vel ὠάάσας vel ὠάάσας inchoatum, apud Homerum nusquam reperias.

Ver. 173. — αἰολοθώρηξ.] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχον. At Porphyrio, "thoracem (corpus suum thorace indutum)" "agiliter notans." Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad β', 816.

Ver. 174.

- Τῖος Σπερχαιοῖο, διῖπέλειτο ποταμοῖο·
 175 Τὸν τέκε Πηληϊό θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῶ ἀκάμανι, γυνὴ θεῶ ἐννηθεῖσα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρω, Περλήρετο ἦι,
 Ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὅππε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρο δῶρήϊο ἡγεμόνδε
 180 Παρθένιο, τ' ἐτικλε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλανιό θυγάτηρ· τ' ἣ κερταῖς Ἀρσιφόνης
 Ἡρατῆ, ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν,
 Ἐν χορῶ Ἀρσίμιδο χερσηλακάτῃ, κελαδαινῆς·
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρη
 185 Ἑρμείας ἀκάκηλα· πόρρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, πρὶν μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχηλῶ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μοῖοςόκετο Εἰλείθυα
 Ἐξάγαλε προφύωσδε, καὶ ἡλίας ἰδεν αὐγὰς,

Filius Sperchii, à-Jove-fluentis fluvii;

- 175 Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
 Reverà Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
 Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
 Qui palàm eam uxorem-duxerat, datis immensis sponfalibus.
 Arginis autem secundi Eudorus Mavortius dux-erat
 180 Clàm-fuscipus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
 Phylantis filia: Hanc nempe potens Argicida
 Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
 In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis:
 Statim verò in superiora-domus ascendens, concubuit cum eà clàm
 185 Mercurius pacificus; peperitque hæc ei illustrem filium
 Eudorum, egregium & cursûs-celeritate, & pugnâ.
 Potrò, postquam hunc partuum præses Ilithyia
 Eduxisset in-lucem, & solis vidit jubar;

Ver. 175. — διῖπέλειτο.] Vocabulum hoc, cum sit ex duobus compositum, secundam producit eadem ferè ratione, ac διῖ, ver. 169 suprâ. Similitèr ut παρεπὶν, & παρεπίστα, ζ', 62 & 337; & ὅ, 404.

Ver. 175 & 180. — καλὴ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 176. — γυνὴ θεῶ ἐννηθεῖσα.]

quem Rhea sacerdos
 Furtivum partu sub luminis edidit au-
 ras

Mixta Deo mulier. — Æn. VII, 659.

Ver. 177. — ὀπίκλησιν Βώρω.] Refertur istud, ὀπίκλησιν, non ad Σπερχειῶ, ut nonnulli ineptè existimârunt, sed ad τέκε. Non, Σπερχειῶ, ὀπίκλησιν Βώρω. Sed υἱὸν τέκε, καὶ ὀπίκλησιν, Βώρω· revera, Σπερχειῶ. Quod & eruditam Dña Dacier non fugit.

Ver. 178. — ἀπερείσια ἔδνα.] Al. ἀπερείσι· ἔδνα.

Ver. 182. Ἡρατῆ.] Non ab ἑρῶμαι, (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet,) sed ab ἑράζομαι vel ἑραμαι. Vide suprâ ad α', 67.

Ver. 184. — παρελέξατο.] Vide suprâ ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκηλα.] Ὃς μὲν κακίων· Eustath. "Ὅτι κακὸν μὲν ἔστιν ἡ παρ' αὐτῆς θεῶ· Aristid. Orat. 3. Alitèr Pausanias; Ἀκακῶ — πόλιν — Ἀκακῶσιον ἐκίλισεν· Ἀπὸ τῆς ἣ τῆς Ἀκάκῃ καὶ Ὀμηροῦ, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησιν ὀπίκλησιν· lib. 8. cap. 3. Πόλις τι μὲν Ἀκακῶσιν, Ἑρμῆς τι Ἀκακῶσις λίθῃ πεποιημένη· ἀκάκηλα· — Τραφύλαι ἣ Ἑρμῆν παῖδα αὐτῆς, καὶ Ἀκακὸν τ' Ἀρκάδων· ἡγεῖσθαι οἱ τροφία, Ἀρκάδων ὅτιν ἐς αὐτὴν λόγῳ. Ibid. cor. 36. Barnesius aliique de hoc vocabulo, ineptè, ut in similibus, τὸ "ἀκάκηλα," Vocativum pro Nominativo positum commentum sunt; sed & "pro Accusativo" quoque, si

- Τὴν μὲν Ἐχεκλῆα κρητὲρὸν μὲν Ἀκτορίδαο
 190 Ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Τὸν δ' ὁ γερῶν Φύλας ὣς ἔτρεφεν, ἡδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαλαπαζόμενον, ὥσεί θ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
 Τῆς δ' τρίτης Πείσανδρον δρῆϊ ἡγεμόνδε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μελέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 Ἐλχεῖ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείων ἐταῖρον.
 Τῆς δ' τελέλης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκε υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 Στήσεν εὐ κρήνας, κρητὲρὸν δ' ὕπῃ μῦθον ἔτελλε·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 Ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 Πάνθ' ὑπὸ μινυθμόν· καί μ' ἠτιάσθε ἕκαστον·
 Σχέτλιε, Πηλέε υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 Νηλεὺς, ὃς πᾶσι νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους·
 205 Οἴκαδ' ἐπερ ζῶ νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν

Illam quidem Echecli fortis vis Aetoridæ

- 190 Duxit domum, quum dedisset innumera dona sponsalia;
 Hunc autem senex Phylas magnâ-cum-curâ nutrit & educavit,
 Vehementi-amore-prosequens tanquam suus ipsius filius foret.
 Tertii autem arminis Pisander Mavortius dux erat
 Mænalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
 195 Hastâ pugnando, post Pelidæ socium.
 Quarto autem præerat senex equum-agitator Phœnix:
 Quinto demum Alcimedon, Laërcei filius eximius.
 Tum postquam omnes eum ducibus Achilles
 Collocasset benè ordinatos, acria utique mandata dedit:
 200 " Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviscatur,
 " Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
 " Toto tempore iræ; & me accusabatis unusquisque, hoc modo;
 " Dure, Pelei fili, bili certè te nutrit mater;
 " Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
 205 " Domum saltem cum navibus revertamur pontum transeuntibus,

Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: Quo nihil fingi potest *absurdus*. De *Nominativo*, vide sup à ad a, 175. In *Accusativo* sicubi legatur ἀνάκη, formatum erit tanquam ab ἀνάκη: similiter ferè, ac εὐρύπα ab εὐρύπῃ, & καλλιψύαια a καλλιψύαιῃ vel καλλιψύης.

Ver. 189. — μὲν Ἀκτορίδαο.] Vide suprà ad v', 758.

Ver. 190. — μυρία ἔδνα.] *Al.* μυρί' ἔδνα.

Ver. 192. Ἀμφαλαπαζόμενον, αἰεί.] Vide suprà ad a, 51.

Ver. 194. — πᾶσι μελέπρεπε — μετὰ Πηλείων ἐταῖρον.] Notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appel-

latum est *Incrementum*: Quod " est potentissimum, cum magna videntur etiam quæ inferiora sunt. — Per id venit non modò ad summum, sed interim quodamodò suprà summum." Lib. 8. cap. 4. Antecelluit omnibus Pisander, Pisandro Patroclus, Achille & ipse minor.

Ver. 196. — ἱππηλάτα.] Vide suprà ad a, 175.

Ver. 199. — κρητὲρὸν δ'.] *Acre* utique; Tum verò *acre* —. *Barnesius* edidit κρητὲρὸν δ'. & τὸ δέ, (inquit) παρὲς κί". Quod nihili est. Vide suprà ad a, 57; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver. 201. — ἀπειλεῖτε.] *Al.* ἀπειλεῖτε.

Ver. 207.

Αὐτῖς· ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἐμπεσε θυμῷ.

Ταῦτά μ' αἰετόρμητοι θάμ' ἐβάζε· νῦν δ' ὅτε φανῶ

Φυλόπιδος μέλα ἔρπον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐρχάσθε·

Ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.

210 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῦθον ἢ θυμὸν ἐκάσσε·

Μᾶλλον δ' εἰσέχες ἄρβεν ἐπεὶ βασιλῆος ἄκασαν.

Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀσάρερ πυκνοῖσι λίθοις

Δωμάϊον ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·

Ὡς ἄραρον κόρυθες τε ἢ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·

215 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρε δ' ἀνὴρ·

Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι

Νόοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.

Πάντων δ' προπάροιθε δὴ ἀνέρε θωρήσασθον,

Πάτροκλός τε ἔ' Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,

220 Πρόθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

Βῆ ῥ' ἱμῶν ἐς κλισίῳ· χηλὴ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε

Καλῆς, δαιδαλέης, τῶν οἱ Θέτις δούροπέζα

“ Retrò ; siquidem tibi adeò perniciofa ira incidit animo.

“ Hæc mihi, congregati, frequentè dicebatis ; nunc verò apparet

“ Prælii-committendi magnum opus, cujus antea quidem cupidi eratis :

“ Ibi aliquis, fortè cor gerens, contra Trojanos pugnet.

210 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque :

Magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt.

Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè-junctis lapidibus

Domus altæ, impetus ventorum vitans ;

Sic arctè-junctæ erant galeæque & clypei umbonibus-muniti :

215 Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir ;

Sèque invicem contingebant setis-equinis-comantes galeæ splendidibus conis

Nutantium : adeò densi stabant inter se.

Omnes autem ante, duo viri armabantur,

Patrocliusque & Automedon, unum animum habentes,

220 In-primâ-acie Myrmidonum pugnare : Sed Achilles

Perrexit ire in tentorium ; arcæque operculum aperuit

Pulchræ, affabrè-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea

Ver. 207. Ταῦτα μ' αἰετόρμητοι.] *Al.* Ταῦτά μ' αἰετόρμητοι· notante *Henr. Stephano*.

Ibid. — πῶμ.] In numero *singulari*, πῶμαμαι, [quod est videlicet πῶμαμαι, sic-ut ἰππομαμαι est ἰππομαμαι,] πῶμασαι, πῶμαν, &c.

Ver. 209. — πρ.] *Quisquis* vult —.

Ver. 210. — ὥτρυνε μῦθον.] Vide *suprà* ad v', 44.

Ver. 211. — ἄρβεν.] Παρεκινήθησαν τῇ πρὸς θυμῷ. *Schol. inedita* in *Cod. Harleiano*, à *Tb. Bentleio* communicata. Λόγους ἐπὶ ἔρπον, ἢ οἷον ἐκκρίθησαν, αἷς ὑπὸ πρὸς ἔρπον. — κλισίῳ δ' ἀπὸ τῆς “ κλισίῳ” τῷ ἀεμίζω. *Eu-βλαβ.*

Ver. 215. Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, —.]

Vide *suprà* ad v', 130.

Ver. 217. — ἐφέσασαν.] Vide *suprà* ad μ', 55.

Ver. 218. — θωρήσασθον.] *Al.* θωρήσασθον. Quid & rectè dicitur : Vide *suprà* ad α', 566.

Ver. 219. — ἓνα θυμὸν ἔχοντες.]

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX, 182.

Ver. 221. — ἀνέωγε.] Non ex *præteritis*, quod vocant, ἀνέωγε· sed ex *avriſto*, ἀνέωγον. Ur rectè *Scholias*tes, ἀνέωγε. Vide *suprà* ad δ', 322.

Ver. 222 & 229. Καλῆς.] Vide *suprà* ad β', 43.

K 3

Ver. 226.

- Θῆκ' ὅττι νηὸς ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιλώνων,
 Χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
 225 Ἐνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τεύσιμχμον, ἔδέ τις ἄλλος
 Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆς αἶθοπα οἶνον,
 Οὔτε τέω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 Τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάρηρε θεείω
 Πρῶτον, ἔπειτα ᾧ νίψ' ὑδαλῶ καλῆσι ῥοῇσι,
 230 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσαστο δ' αἶθοπα οἶνον.
 Εὐχῇ ἔπειτα σὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε ᾧ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν. Δία δ' ἔλῃθε τερπικέραυνον.
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχεμέεσσ' ἀμφὶ ᾧ Σελλοὶ
 235 Σοὶ ναῖουσ' ὑποφῇ ἄνιπλόποδες, χαμαιεύουσαι.
 Ἡ μὲν δὴ πόλ' ἐμὸν ἐπὶ ἔκλυες ὄξαμύοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ἦδ' ἔτι ἔ νῦν μοι τόδ' ὅττι κρήνην ἐέλδωρ.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μύθεω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

- Imposuit navi vehendam, quum benè-implèisset tunicis,
 Chlænisque ventum-arcentibus, villosisque tapetibus,
 225 Inibi autem ei poculum erat elaboratè-factum, neque quis alius
 Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
 Neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri.
 Hoc utique tunc ex arcâ sumptum purgavit sulphure
 Primum, postea autem lavit aquæ puro liquore;
 230 Lavitque ipse manus, hausitque nigrum vinum:
 Precabatur deinde stans medio in septo, libavitque vinum,
 Cælum suspiciens; Jovemque non latuit fulmine-gaudentem:
 " Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans,
 " Dodonæ præsidens hyberno-frigore-infestæ; circum autem Selli
 235 " Tui habitant vates, pedibus illotis, humi-cubantes.
 " Certè quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis;
 " Honorasti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum:
 " Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
 " Ipse quidem enim ego manebo navium in cætu;

Ver. 226, 230. — αἶθοπα οἶνον.] Vide supra ad α, 462.

Ver. 228. Τό ῥα.] Pronuntiabatur τό ῥα· quomodo & nonnulli scripserunt. Vide quæque infra, φ', 352; & χ', 307.

Ver. 229, 230. — νίψ' — Νίψατο.] Notandus hic maxime proprius & primigenius vocis mediæ usus. Ἐνίψε, lavit poculum; ἐνίψατο, lavit manus sibi ipse suas.

Ver. 233. — Πελασγικῇ.] Ἀλ. Πελασγικῇ. Ver. 234. — ἀμφὶ ᾧ Σελλοὶ Σοὶ ναῖουσ' ὑποφῇ ἄνιπλόποδες, χαμαιεύουσαι.]

Μαντιῶνα καὶ ναῖα, — Ἀ ἄνδρες ὅτε ἴσας χαμαιεύουσαι ἦσαν Σιλλῶν ἐσθλῶν ἄλλος εἰσις ἑαφάμελλοι

Πρὸς τὴν παλαιάν ἐκ πολυβλήτων δούρας. Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterum alii hîc legunt, — " ἀμφὶ δὲ σ' " Ἐλλοὶ Σοὶ ναῖουσ' ὑποφῇ. " ἢ ἴσας, πρὸς σε ναῖουσιν οἱ Ἐλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῇ. Quæ, ad sententiæ quidem constructionem, æquæ probabilis lectio; neque omnino (quod credidit Barnesius) ex eo refutatur, quod vox σοὶ sequatur. Πλαίης ᾧ οἱ " Σελλῆς " γραφοντες. Eustath.

Ver. 236. Ἡ μὲν δὴ πόλ' ἐμὸν ἔπος.] Ἡ δὲ μὲν πόλ' ἐμὴ πᾶρος — α, 453. Cæterum quâ ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, ver. 237; & μὲν, ver. 251; vide supra ad α, 51.

Ver. 240.

- 240 Ἄλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μεία Μυρμιδόνεσσιν,
 Μάρνασθ'· τῷ κῦδ' αἶμα πρὸς οὐρόπα Ζεὺς.
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα κ' Ἐκλῶρ
 Εἴσῃ, ἥ ῥα κ' οἷ' ὀπίσῃ πολεμίζεν
 Ἡμέτερόν τε Θερσάπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἄαπλοι
 245 Μαίνοντο, ὅππότε ἔγώ περ ἴω μὲ μῶλον Ἄρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἄπ' οὐραυφί μάχῃ ἐνοπλῷ τε δῖῃ,
 Ἀσκηθῆς μοι ἐπέλα θοὰς ὑπὲρ νῆας ἵκοιτο,
 Τόχῃσιν τε ξυῶ πᾶσι κ' αἰχμαλώτοις ἐτάροισιν.
 Ὡς ἔφαθ' Ὀχρόμην· τῷ δ' ἔκλυε μητιέλα Ζεὺς.
 250 Τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε παλῆρ, ἕτερον δ' ἀνένδυσσε.
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθ' πόλεμόν τε μάχῃ τε
 Δῶκε, σὸν δ' ἀνένδυσσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, κ' ὀξέμεν' Διὶ πατρὶ,
 Ἀψκλισίῳ εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
 255 Στῇ δ' ἀπὸ τοῦ ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠέλε θυμῷ
 Εἰσιδέειν Τρώων κ' Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῶ,

- 240 " Sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus,
 " Ad pugnam: cum hoc unâ victoriam præmitte, latè-sonans Jupiter:
 " Confirma autem ei cor in præcordiis; ut & Hector
 " Intelligat, num, etiam solus cum sit, sciat pugnare
 " Noster famulus; an ei tunc tantum manus invictæ
 245 " Insaniant, quando ego iero ad pugnam Martis.
 " Ac postquam à navibus prælium clamorémque repulerit,
 " Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
 " Armisq; cum omnibus, & cominus-pugnantibus sociis.
 Sic dixit precans; hunc autem audit Jupiter;
 250 Eique alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit:
 A navibus quidem ei repellere præliumque pugnamque
 Dedit, saluum autem Patroclum abnuit è pugna reverti.
 Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arcâ.
 Atque hic quidem, ubi ita libârâtque & supplicaverat Jovi patri,
 255 Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
 Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.

Ver. 240. — πολέσιν.] *Al.* πολέσι. Quod
 & ferri potest.

Ver. 241. — οὐρόπα.] Vide suprâ ad α,
 175.

Ver. 242. Θάρσυνον.] De analogiâ vo-
 cabulorum, θάρσυνον, θάρσυνος. μαρ ὕρομαι,
 μαρῖνός· νῆσιν, νηῖός· & similibus innu-
 merorum, in quibus nullus unquam est *licen-
 tiæ* locus; vide suprâ ad α, 338; & ad ζ,
 434.

Ver. 253. — ὀπίσῃ πολεμίζεν.] *Al.*
 ὀπίσθιο πολεμίζεν.

Ver. 245. — ὅππότε ἔγώ περ.] Quando
 ego demum.

Ver. 249. — μητιέλα.] Vide suprâ ad α,
 175.

Ver. 250. — ἕτερον μὲν ἔδωκε παλῆρ, ἕτε-
 ρον δ' ἀνένδυσσε.]

Audiit, & voti Phœbus succedere par-
 tem

Mente dedit, partem volucres disperfit
 in auras.

Sterneret ut subitâ turbatam morte Ca-
 millam,

Annuît oranti; reducem ut patria alta
 videret,

Non dedit; inque Notos vocem vertere
 procellæ. *Æn.* XI, 794.

Ver. 251. — πόλεμόν τε μάχῃ τε.] Vide
 suprâ ad η, 232, 279.

Ver. 252. — ἐξαπονέεσθαι.] *Al.* ἐξ ἀπονέ-
 εσθαι. Vide suprâ ad α, 398.

- Οἱ δ' ἄμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτορ θωρηχθέντες
 ἔειχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
 Αὐτίκα ἣ σφῆκεσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 260 Εἰνοδίοις, ἔς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ οἰκί' ἔχοντες,
 Νηπίαχοι· ξυὼν ἣ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 Τὲς δ' εἴ περ πῶρ' αἰεὶ τίς τε κίων ἀνθρώπων ὁδίτης
 Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 265 Πρόσω πᾶς πέτε', καὶ ἀμυῖν' οἷσι τέκεσσι.
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κροδίλῳ καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλ' δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηλεΐάδεω Ἀχιλλῇ,
 270 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαθε ἣ θέρειδ' ἀλκῆς·
 Ὡς ἂν Πηλεΐδῳ τιμήσομεν, ὅς μ' ἐγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ αἰχμάχοι θεράποντες·
 Γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, δύρουκρείων Ἀλαμέμων,
 Ἦν ἄτλῳ, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν εἶδεν ἔτισεν.
 275 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῆλ' ὅτ' καὶ θυμὸν ἐκάσσε·

- Illi verò cum Patroclō magnanimo armati
 Ordine-ibant, donec in Trojānos magnis cum animis irruerent.
 Protinus autem vespīs similes effundebantur
 260 In-viā-habitantibus, quas pueri irritant de more,
 Assiduè vexantes, in viā domicilia habentes,
 Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
 Has porro si aliquis præteriens homo viator
 Moverit insciens, ipsæ continuò animosum cor habentes,
 265 Ultrò quæque provolat, & defendit suos sætus.
 Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
 Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
 Patroclus verò socios hortabatur, altum clamans:
 " Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
 270 " Viri estote, amici; recordaminiq̃ strenuæ fortitudinis;
 " Ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus est
 " Argivorum apud naves, & cominus-pugnantes famuli:
 " Cognoscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
 " Suam noxam, quòd fortissimum Achivorum mihi honoravit.
 275 Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:

Ver. 260. — ἐριδμαίνουσιν.] Ita Codex Harleian. à Tb. Bentleio collatus. Atque ita Eustatbius in Commentario, & hunc ad locum, & suprà ad l. 536. Quod & optimè congruit cum sequente, τιθεῖσι. Al. ἐριδμαίνουσιν. Quod & ipsum quoque ferri possit.

Ibid — ἐθόντες.] Ἐξ ἔθους βλάπτοντες. — τὰ σπυγνῆ παρὰ τὸν ποταμὸν. Eustatb. ad l. 536.

Ver. 261. — ἔχοντες.] Al. ἔχοντες.

Ver. 263. — παρὰ τίς τε κίων.] Scholiares, Τοῖς ἐξῆς, inquit, παρὰ τίς τε κίων. Unde vi-

detur is legisse, παρὰ τίς τε κίων. Cod. Harleian. habet, παρὰ τίς τε κίων.

Ver. 263, 264. Τὲς δ' —, οἱ δ'.] Vide suprà ad a, 57; ad γ', 200; & ad θ', 160.

Ver. 264. Κινήσει.] Al. Κινήσει.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἔταροι.] Quâ ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item ἀνδρῶν, ver. 285; vide suprà ad ε', 51.

Ver. 275. — ὥτρυνε μῆλ' ὅτ'.] vide suprà ad γ', 44.

Ver. 279,

- Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσιν ἀολλέες. ἀμφὶ δ' ἡ νῆες
 Σμερδαλέον κινάδῃσαν, αὐσάντων ἔσω' Ἀχαιῶν.
 Τρώες δ', ὡς εἶδοντο Μενοίλις ἄλκιμον υἱόν,
 Αὐτὸν, κ' Θερσίπονιαν, σὺν ἔνισσι μαρμαίρουσας,
 280 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δ' Φάλαγγες,
 Ἐλπίομβροι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
 Μιωθμόν μιν ἀπορρίψαι, Φιλότην δ' ἐλέσθαι.
 Πάπληνιν δ' ἕκαστον, ὅπῃ φύλοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλον δ' ἡ πρώτῃ ἀκόντισε δεξιὴ φαεινῇ
 285 Ἀνικερὺ καὶ μέσσαν, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃ Πρωϊσιλάῃ.
 Καὶ βάλε Πυρραΐχμῳ, ὃς Παίονας ἵπποκορυσάς
 Ἦσαν ἐξ Ἀμυδῶν, ἀπ' Ἀξιῶ δὲ ῥέοντι.
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὑπὶ ἐν κονίῃσι
 290 Κάππεσεν οἰμώξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλον φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 Ἠγεμόνα κτείνας, ὃς δόρις ἐνέσκε μάχεσθαι.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, καὶ δ' ἔσβεσεν αἰθόμβρον παρ.
 Ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπει· αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circum autem naves

Terribilitè resonabant, clamantibus ab Achivis.

Trojani autem, ut viderunt Menæti fortē filium,

Ipsum, & famulum, cum armis coruscantes;

- 280 *Omnibus commotus est animus, inclinatæque sunt Phalanges,*

Existimantes apud naves velocem Pelidem

Iram quidem abjecisse, in gratiam verò rediisse:

Circumspectabat igitur unusquisque, quā effugere-possēt gravem perniciem.

Patroclus autem primus jaculatus est hastā fulgenti,

- 285 *Rectā in medium, ubi plurimi tumultuabantur,*

Navis ad puppim magnanimi Protefilai:

Et percussit Pyrræchmen, qui Pæonas equestres-bellatores

Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:

Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere

- 290 *Concidit edito-gemitu; focii autem circa ipsum in-fugam-conjecti-sunt*

Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,

Ductore occiso, qui præstantissimus erat in pugna.

A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem:

Semiusta autem navis relicta est illic: In fugam verò versi sunt

Ver. 279. — Θερσίπονιαν.] Automedonta, ver. 219.

Ver. 283. — ὅπῃ φύλοι.] Al. ὅποι φύλῃ, & ὅποι φύλῃ.

Ver. 284. — ἀκόντισε.] Vide suprā ad 4, 140.

Ver. 285. — πλεῖστοι κλονέοντο.] Al. πλεῖστοι ἔαριτοι.

Ver. 286. Νηὶ — Πρωϊσιλάῃ.] Suprā, 6, 705.

*Ver. 287. — Πυρραΐχμῳ.] Schol. Πεπρί-
 η) τὸ ὄνομα τῆς στρατῆρος, παρὰ τὸ πῦρ ἢ αἰ-
 χμῶ φέρεται τῇ νηϊ. Ineptè, ut videtur.
 Nam ab initio appellatus est Πυρραΐχμης· β', 848.*

Ibid. — ἵπποκορυσάς.] Vide suprā ad β', 1.

Ver. 289. — ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide suprā ad γ', 508.

Ver. 294. — ἄρα] Proinde — .

Ver. 293.

- 295 Τρῶες θεαπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδῶ δ' αἰτίας ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κερυφῆς ὄρετο μεάλοιο
 Κινήσῃ πυκνὴν νεφέλῃν στροπυγέρετα Ζεὺς,
 Ἐκ τ' ἔφانون παῖσαι (ἡσπιαὶ ἢ πρόνους ἄκροι,
 300 καὶ νάπαι, ἔρυνόθεν δ' ἄρ' ὑπερέα γῆ ἀσπετο αἰθήρ·
 Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπασάμηναι δῆϊον πῦρ,
 Τῆθον ἀνέπνυσαν· πολέμῳ δ' ἐγίνετο ἔρωή·
 Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες δροφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπὰ δὴν φοβέοντο μελαιναίων ἀπὸ νηῶν,
 305 Ἀλλ' ἐτ' ἄρ' ἀνδίζαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαιδείης ὑσμίνης,
 Ἠγεμόνων· πρῶτον δ' ἢ Μενoitίῳ ἀλκιμῶν υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα σρεφθέλιον Ἀρηϊλῦκα βάλε μῆρον
 Ἐλχεῖ ὀξύεσσι, δαχὰ πρὸ δ' χαλκὸν ἔλασσε·

- 295 Trojani, immani cum tumultu: Danaï autem effundebantur
 Naves per cavas: tumultusque vehemens factus est.
 Ut verò, cum à summo vertice montis magni
 Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
 Continuoque apparent omnes speculæ & cacumina prominentia,
 300 Et saltus, cælitusque adaperitur immensa æthra:
 Sic Danaï, à navibus quidem depulso hostili igne,
 Paululum respirârunt; pugnae tamen non erat cessatio:
 Nondum enim prorsus Trojani bellicosus ab Achivis
 Verbis-ubique-tergis fugabantur nigris à navibus;
 305 Sed adhuc resistebant, atque à navibus recedebant necessitate.
 Tum verò vir interfecit virum, diffusâ-latè pugna,
 Ducum: Primus utique Menæti-fortis filius
 Statim averfi Arëilyci percussit femur
 Hastâ acutâ, penitusque æs transegit;

Ver. 298. Κινήσῃ. Al. Κινήσῃ.

Ibid. — στροπυγέρετα. Vide suprà ad 4,

175.
 Ver. 299. ἔφανεν. Cod. Harleian. ἔφα-
 νεν.

Ver. 300. — ὑπερέα γῆ ἀσπετο αἰθήρ. Schol. Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τῆλιν, ἀσπετὴν ἔχον. Similiter & Eustatbius. Non tamen videtur hoc de fulgure niſationibus dictum, sed de Serenitate cæli post disiectas nubes. Vide suprà, 5, 554, 55c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ ἀνέπνυσαν. Rectè hic Eustatbius: Ὁ ποιητὴς — πολ-
 λαχὴ τ' ἐν πολέμῳ ἀνέπνυσαν, "Φῶς" λέ-
 γει. — καὶ τὸ,

— καὶ πᾶσι Δαναοῖσι γλύκισται.

ver. 39.

— ἐπὶ φάσιν ἐν νύκτι

Θείης. — ver. 95.

Ver. 302. — ἐρεῖ. Schol. Νῦν, ἐρεῖ. ἔστι δ' ὅτε τ' ἡσυχίαν ἢ ἀνέπαισιν δηλοῖ. Debue-
 ρε εἰς contrarium (τίποτ' ἄν) — ἡσυχίαν ἢ ἀνέ-

νάπαισις. (ἔστι δ' ὅτε τ' ἐρεῖ δηλοῖ.) Ut ex
 sequenti versu liquet; Οὐ γὰρ πῶ, &c.

Ver. 306. Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαι-
 δείης ὑσμίνης, Ἠγεμόνων· πρῶτον δ' ἢ —.]
 Rectè hic Barnesius ex Eustatbio; Ἐνθα ἦν
 ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα· ἢ Πατρόκλῳ μὲν
 πρῶτον δ' —. Alii, malè interpungen-
 do, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo
 minus ineptè, ἡγεμόνων πρῶτον δ' —.
 Cæterum de totâ sequenti narratione Eusta-
 tbius: Ὅρα δ' ἢ ἐπὶ αὐτῇ πολλὰ ποικιλία·
 — πικρὴ τις καὶ αὐτῇ τῇ Ὀμηρικῇ
 πικρῇ ποικιλίᾳ ἐμπόσει; ἢ ἢ μόνον καὶ τὸ
 τρέπας ἦν πλοῦτον τε ἢ πτωχότατον, ἀλλὰ ἢ
 καὶ φράσιν πῶ αὐτὸς τὸ "ἔθανον." Ἀντὶ τοῦ
 τὸ ρήματ' ἔτα, ἐφ' ἐκάστω ἄλλω καὶ ἄλλω
 φράζει. Οἷον, —

Ver. 308. — ἀρα.] Connecitur isto vo-
 cabulo sententia hæc cum eo quod præcessit,
 ver. 283.

Ver. 309. — ὀξύεσσι. Vide suprà ad 4, 50.
 Ver. 310.

- 310 Ῥῆξεν δ' ὅς τ' ἔον ἔλχ'· ὁ δ', πρὶν γαίης
 Κάππεσ'· αἰτάρ Μενέλα' ὄρη' ἔτα Θόαντα,
 Στέργε' γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δ' ἡ γῆ.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκύσας,
 Ἐφθη ὀρεξάμεν' πρυμνὸν χέλ'· ἐνθα πάχισ'·
 315 Μυῶν ἀνθρώπων πέλε'· ὅπ' δ' ἔλχε' αἰχμῇ
 Νεστωρίδης δ'· ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύνμιον ὅξ' ἔειδεν
 Ἀντίλοχ', λαπαρῆς δ' διήλασε χάλκεον ἔλχ'·
 Ἦλπε δ' προπαροίβη· Μάρης δ' αὐτοχρὲν δὲ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρθε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
 Στὰς πρόθεν νέκυ'· ὅ δ' ἀνίθε' Ὀρυσυμήδης
 Ἐφθη ὀρεξάμεν', πρὶν ἔτάσαι· ἔδ' ἀφάμαρτον,
 Ὀμὸν ἄφαρ· πρυμνὸν δ' βραχίονα δερὸς αἰκωνῇ
 Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὅς τ' ἔον ἄχρ' ἄραξε·
 325 Δέπησεν δ' πεσών, καὶ δ' ἔλχ' ὅσ' ἐκάλυψεν.
 Ὡς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βητῶν εἰς ἔρεβ'· Σαρπηδὸν δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι,

- 310 Fregit autem os hasta: Is verò, pronus in terram
 Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
 Pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra.
 Phylides autem Amphiclum irrudentem observans,
 Prior affectus percussit extremum crus, ubi crassissima
 315 Sura hominis est; circumque hastæ cuspide
 Nervi discissi sunt: cum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
 Nestoridæ autem; alter quidem vulneravit Atymnium acutâ hastâ,
 Nempe Antilochus, perque ille trajecit æream hastam;
 Cecidit igitur hic ei ad pedes: Maris autem cominus hastâ
 320 In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
 Stans ante cadaver; cum verò deo-par Thrasymedes
 Prior est assequutus, antequam is Antilochum vulneraret; nec aberravit,
 Sed vulneravit eum ad humerum protinus; extremum autem brachium hastæ
 cuspis
 Amputavit à musculis, & os penitus abscidit:
 325 Fragorem igitur edidit cadens, & caligo ei oculos cooperuit.
 Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
 Iverunt ad crebum, Sarpedonis fortes socii,

Ver. 310. — γαίης.] *Al. γαίης.*

Ver. 311. — ἔτα.] Vide suprâ ad v', 192.

Ver. 313. Φυλείδης.] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315. — αἰχμῇ.] *Cod. Harleian. αἰχμῇ.* Et *Schol.* ibidem inedita, ὅξ' ἔειδεν.

Ver. 317, 322. — ἔτασ'.] Vide suprâ ad v', 140.

Ver. 322. — πρόθεν νέκυ'.] *Cod. Harleian. à Tb. Bentley collatus, προπαροίβη νέκυ'.* Quod & ferri possit. Nam νέκυς, ut ex Scriptoris Tragicis liquet, pronuntiabatur interdum νέκυσ. Vide & infra, ver. 326.

Ver. 322. — πρὶν ἔτάσαι.] Quâ ratione, πρὶν, hic (etiam extra cæsuram) producat; item ἀντικρὺ, ver. 346; vide suprâ ad v', 51.

Ver. 324. — ἀπὸ δ' ὅς τ' ἔον ἄχρ' ἄραξε.] *Schol.* Ἀπὸ τοῦ ὅς τ' ἔον ἄχρ' τὰ ὅσα. Eustathius; Ἀπὸ τοῦ ὅς τ' ἔον ἄχρ' τὰ ὅσα. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρ' ἀντὶ τοῦ διόλε, εἰσὶν. Tuncque os ipsum dicitur abscissum.

Ver. 325. Δέπησεν.] Vide suprâ ad v', 181.

Ver. 328.

- Τῆς ἀκονίσης· Ἀμισωδάρε· ὅς ῥα Χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμαιμακέτῳ, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἶας ᾧ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορέσας
 Ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα καὶ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθις
 Λάσσε μὲν, πλῆξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι· τ' ᾧ καὶ ὅσπερ
 Ἑλλαβε πορφύρεον θάνατον καὶ μοῖραν κροτάλει.
 335 Πιλέεως δ', Λύκων τε, ζωέδραμον· ἔχρεσι μὲν γὰρ
 Ἡμυροῖον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 Τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι σωέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
 Ἴπποκόμῃ κόρυθον φάλον ἤλασεν, ἄμφω δ' ᾧ καυλὸν
 Φάσανον ἐρραϊόθη· ὁ δ' ὑπὸ ἕατο αὐχένα θείνε
 340 Πιλέεως, πᾶν δ' εἶσω ἔδυ ξίφει, ἔχεθε δ' οἶον
 Δέρμα· παρηέρεθ' ᾧ κάρη, ὑπέλωτο δ' γῆα.

Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
 Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.

- 330 Ajax verò Cleobulum Oïliades impetu-facto
 Vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi-statim
 Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.
 Totus autem incaluit ensis sanguine; eique oculos
 Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
 335 Peneleus autem Lycónque concurrerunt; hastis enim
 Aberrârunt à se invicem, & incafsùm jaculati erant ambo:
 Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
 Setis-equinis-cristatæ galeæ conum percussit, & juxta capulum
 Ensis fractus est: at ei sub aure cervicem percussit
 340 Peneleus, totûsque immerſus est ensis; retinebat autem sola
 Cutis; pendebátque ab eâ caput; solutâque sunt ejus membra.

Ver. 328. — Ἀμισωδάρε· ὅς ῥα.] Amisodari; ejus, qui —. Ejus videlicet, qui —.

Ver. 329. πολέσιν.] Al. πολέσι· Quod & ferri possit.

Ver. 333. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι.] Ἐστὶ δ' ἡ ἐμφασίς· ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐκτίτασιν τὰ λεγόμενα παρίστανται. Οἶον, “ Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι.” Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρήχηται μείζονα ἐμφασιν, ὥς βαπτισθέντος ἔτω τὸ ξίφος, ὥς τε θερμανθῆναι. Dionys. Halicarn. περὶ τ' Ὀμήρου ποιήσεως· § 7.

—— it hasta Tago per tempus utrumque

Stridens, trajectoque hæsit terrefacta cerebro. Æn. IX, 418.

—— stomachoque infixa sub altum Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam

Spumantem, & fixo ferrum in pulmone terpsit. Ibid. 699.

Ver. 334. Ἑλλαβε πορφύρεον θάνατον.] Homero πορφύρεον θάνατον, non est purpurea mors, quâ ratione Virgilius dixit, de eo

qui sanguinem ense trajectus vomeret, “Purpuream vomit ille animam;” sed, ut rectè interpretatur Scholiastes, Atra mors. Sic infra, ver. 350;

—— θανάτου δ' μέλαν νέφει ἀμφεκτάλυψε.

Et §, 551;

—— πορφύρεον νέφει πυκνάστατα αὐτῷ. Porro quâ analogiâ ἐ πορφύρεον deducatur πορφύρεον, vide suprâ ad α, 338 & 482.

Ver. 335. — ἔχρεσι.] Cod. Harleian. ἔχρεσι.

Ver. 336. — μέλεον.] Vox, μέλει, vim habet peculiarem. Scholiastes ad Aristophanem exponit, μάταιον, ἀθλιον, δυστυχός· ad istum versum,

Ἄλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ ἧς ἐμῶν. Nub. 33.

Ibid. — ἠκόντισαν.] Vide suprâ ad α, 140.

Ver. 338. — καυλόν.] Al. καυλόν.

Ver. 340. — ἔχεθε δ' οἶον.] Ita edidit Batnesius ex Schol. & MSS. Quocum facit Cod. Harleian. Al. ἔχε δ' οἶον.

- Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχέεις ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ', ἵππων ὀπιθησόμενον, καὶ δεξιὸν ὤμων.
 Ἦεπε δ' ἐξ ὀχέων, καὶ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' αἷχλυσ.
 345 Ἰδομένης δ' Ἐρύμαντα καὶ σῶμα νηλεὶ χαλκῷ
 Νύξε· τὸ δ' ἀνικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 Νέρθεν ὥς ἐκεφάλαιο· κέασε δ' ἄρ' ὅσέα λάκκα.
 Ἐκ τ' ἵναχθεν ὀδόντες· ἐνέπληθεν δέ οἱ ἄμφω
 Αἵματ' ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σῶμα ἐ καὶ ῥίνας
 350 Πρῆσε χανών· θανάτῳ τ' μέλαν νέφ' ἀμφεκάλυψεν
 Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστον.
 Ὡς τ' ἰλῦκοι ἄρνεσσιν ἐπέχρουν, ἢ ἐρίφοισι,
 Σίνῃ, ὥς ἐκ μῆλων αἰρδόμενοι, αἶτ' ἐν ὄρεσι
 Ποιμὴν ἀφραδίῃσι διέτμαρχον· οἱ τ' ἰδόντες,
 355 Αἶψα θάρσάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχέσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχρουν· οἱ τ' Φόβοιο
 Δυσκελὰς μνήσαντο, λάθοντο τ' θέρειν ἀλκῆς.
 Αἶας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἑκτορα χαλκιοκρυς
 Ἰετ' ἀκροθίσαι· ὁ τ' ἰδρεῖν πολέμοιο,
 360 Ἀσπίδι ταυρεῖν κεκαλυμμένον εὐρέας ὤμους.

Meriones autem Acamanta, affecutus pedibus velocibus,
 Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum :
 Ceciditque is ex curru, oculisque offusa est caligo.

- 345 Idomeneus autem Erymanta in os saevo aere
 Percussit : atque in adversum hasta aerea pertransiit
 Subtus sub cerebro ; diffiditque ossa alba :
 Excussi verò sunt dentes : impletique sunt ei ambo
 Sanguine oculi : quem & per os quoque & per nares
 350 Efflavit aperto-ore ; Mortis autem nigra cum nubes obtexit.
 Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.
 Ut verò lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hædis,
 Exitibiles, è gregibus surripientss, qui in montibus
 Pastoris stultitiâ dispersi sunt ; hi autem conspicati,
 355 Statim discerpunt imbellem animum habentes :
 Sic Danaï Trojanis vehementi-impetu-irruerunt ; Illi autem fugæ
 Horrisonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
 Ajax verò ille magnus semper in Hectorem ære-armatum
 Cupiebat jaculari ; is autem scientiâ bellandi,
 360 Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Ver. 346. — ἐξεπέρησε.] *Al.* ἐπεπέρησε.
 Ver. 351. — αἶψ'.] Connectit sententiam
 hæc vocula, cum eo quod præcessit, ver.
 306. Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus,
 habet αἶψ'. Exponuntque Scholia ibidem
 inedita, ἐν ἑνὶ παύσῳ.

Ver. 353. — αἶ τ'.] *Qui utique* — .
 Ver. 358. Αἶας δ' ὁ μέγας.] Pronuntiaba-
 tur ὁ μέγας. Vide suprà ad ver. 228. Πιεῖ
 τ' ἰδρεῖν πολέμοιο· οἱ πολλοὶς μέλειθ'.

Οἶον τὸ " Αἶας δ' ὁ μέγας — " Demetr.
 Phaler. περὶ ἐπιμνηστικῆς § 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσ-
 φωνον, πολλαχῇ ὁμοιόν· ὡς αἶψα, " Αἶας δ' "
 " ὁ μέγας — " Πολὺ γὰρ μάλλον τ' Αἶ-
 αῖα μέλαν ἐπέφηνεν, — τ' ἐπιλοφίετες ἀσπί-
 δος. Id. § 105. Consultò certè ita scripsit
 Poëta, cùm (ut rectè annotavit *Barne-
 sius*) faciliè dicere potuisset, Αἶας δ' αὖ μέ-
 γας — .

- Σκέπτετ' οἷσ' αὖν τε ροῖζον ἢ δῶπον ἀκούων.
 Ἡ μὲν δὲ γίνωσκε μάχης ἑτεραικῆς νίκην.
 Ἀλλὰ ἢ ὥς ἀνέμιμνε, (αἶω δ' ἐρήρας ἐταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφε' ἔρχετ' ἔρχον ἐῖσω,
 365 Αἰθέρε' ἐκ δῖης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ.
 Ὡς ἤν' ἐκ νηῶν γήρετο ἰαχὴ τε φόβος τε.
 Οὐδὲ κ' μοῖραν πέτρων πάλιν· Ἐκτορε δ' ἵπποι
 Ἐκφερον ὠκύποδες (ὡς τ' ὄχρεσι· λείπε ἢ λαὸν
 Τρωϊκὸν, ὃς ἀκούσας ὀρυκτὴν τάφρου ἔρυκε.
 370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρμαles ὠκέες ἵπποι
 Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρμαλ' ἀνάκλων.
 Πάτροκλ' δ' ἔπετο, (Φεδανὸν Δαναοῖσι κελδύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ ἢ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Observabat sagittarumque stridorem, & sonitum jaculorum.

Ac certè quidem jam videbat pugnae aliò-inclinatam victoriam:

Sed & sic manebat, servabatque charos socios.

Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cælis,

365 Ætherem post serenum, cùm Jupiter nimbos procellosos inducit:

Sic horum, à navibus fugientium, factus est clamor & fugæque:

Neque sine sædâ-clade fossam transibant rursus: Hectorem autem equi

Efferebant veloces cum armis: deseruitque is populum

Trojanum, quos invitos profunda fossa coercēbat.

370 Multi verò in fossâ trahentes-currum veloces equi,

Fractos ad summum temonem liquerunt currus regum.

Patroclus autem insequēbatur, vehementer Danaos adhortans,

Trojanis mala cogitans: hi autem clamor & fugæque

Ver. 361. Σκέπτετ' οἷσ' αὖν τε ροῖζον, ἢ δῶ-
 πον ἀκούων.] Καὶ αὖ πάλιν τε δὴ καλῶς ἀκού-
 σιν οἱ ποιεῖν —, πρὸς χεῖμα ἐρῶντες,
 οἰκία ἢ ἐπὶ τοῖς ἵπποισιν ὡς ἀκούων τὰ ὀνόμα-
 τα, — ἢ μιμητικὰ τὰ ἴδι' ὡς ἀκούων
 τῶν· ὡς ἔχ' ταυτὶ, — “Σκέπτετ' οἷσ' αὖν
 “τε ροῖζον ἢ δῶπον ἀκούων. Dionys. Halicarn.
 περὶ σωθῆσεως, § 16. Vide suprâ ad β',
 210; & ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ ἢ ὥς ἀνέμιμνε.] Modò
 paululum retrocedebat, modò adversus hostem
 consistebat; vi scilicet, non præpositionis so-
 lius, ut ait Eustathius; sed & temporis im-
 perfecti. Vide suprâ ad θ', 87; & ad ν',
 84.

Ibid. — αἶα.] Barnesius ex Etymolog.
 Magn. Σάω δ' ἐρήρας ἐταίρους· ἔστι ῥῆμα,
 σάω, τὸ σάω· τροπὴ γίνετ' αἶα· τὸ παθη-
 τικὸν σάομαι· ἐσάομαι, ἐσάα· ἢ τροπὴ δω-
 ρικῇ τ' εἰς ὦ, ἢ συναρχωμένως σάω. Ma-
 le; secunda enim persona minimè hîc cum
 sententiâ congruit. Melius Eustathius: τὸ
 ἢ σάω ποιητικῶς ἀποκρίνομεν ἐν τῷ σάωζεν, ὃ
 ἔστιν ἐσάωζεν· ἵνα κ' αὖ τὸ ἀναμύζον, ἰωνίζον
 ἢ λέξις· κ' ἢ δ' ἀποκρίνω αἰολίζον.

Ver. 365. — ὅτε τε] Quando utique —.

Ibid. — τείνῃ.] Cod. Harleian. τείνῃ.

Ver. 366. — ῥυμῷ ἰαχὴ τε φόβος τε.]
 De ultimâ vocis, ῥυμῷ, hîc, item ἢ, ver.
 273, productâ; vide suprâ ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κ' μοῖραν πέτρων πάλιν αἱ Τρῶες·
 — ἢ κ' μοῖραν πέτρων πάλιν αἱ Τρῶες·
 ἦεν ἀτάκτως ἐν τῷ δαίμονος διαπέραν ἢ τάφρῳ
 αἰς φάλλοντες· ὅπερ ἐκείνῳ ἔρη, ἢ κ' κίσματι
 φιν' ἔειδ'· Ταυτὰ γὰρ ἄσπερ μοῖρα ἢ κίσματι,
 ἔτω ἢ τὸ κ' κ' μοῖραν, ἢ τὸ κ' κ' κίσματι.
 Eustath. Cæterum quâ ratione, κ' hîc ulti-
 mam producat; item ἐρυσάρμων, ver. 377;
 & Ἀντιφύ, ver. 380; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — Ἐκπερα δ' ἵπποι Ἐκφερον ὠκύπο-
 δες.] Absurdè hîc Spondanius; — “Ho-
 “mere, ubi est tuus pater Jupiter, cujus au-
 “xilio freti Trojani paulò ante triumphā-
 “bant? An idem quæque cum Trojanis ausu-
 “git? aut ejus potentia infirmata est?”
 Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Ju-
 piter.

Ver. 371. Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ.] Numero
 duali, binos in singulis curribus equos fuisse
 indicatur. Vide suprâ ad α', 566.

Ver. 374

- Πάσας πλησαν ὁδὲς, ἐπεὶ ἄρ' τμάρην· ὕψι δ' ἄελλα
 375 Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δ' μώνυχες ἵπποι
 Ἀψόρρον προῖι ἄστυ, νεῶν ἄπο ἐκλισιάων.
 Πάτροκλ' δ', ἣ πλεῖστον ὀρνόμηνον ἴδε λαόν,
 Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπίον
 Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
 380 Ἀνικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθρον ὠκέες ἵπποι,
 Ἀμβροίοι, ὅς Πηλεΐ θεοὶ δόσαν αἶλα δῶρα,
 Πρόσσω ἰέρηνοι· ὅππ' δ' ἔκτορα κέκλειο θυμός·
 Ἴέο δ' βαλέειν· πόν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβραθε χθών
 385 Ἡμαί' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 Ζῶς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσι κοίεσάμεν χαλεπήνη,

- Omnes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem procella pulverem
 375 Spargebatur sub nubes; perniciterque currebant solidi-ungulis equi
 Retrò ad urbem, à navibus & tentoriis.
 Patroclus verò, quà plurimum turbatum videbat populum,
 Eà utique dirigebat equos, minaciter-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
 Proni de curribus, currúsque cum-fragore-evertebantur.
 380 E regione autem fossam transilierunt veloces equi,
 Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
 Prorsum pergere-cupientes; in Hectorem autem instigabat eum animus;
 Cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi.
 Ut verò à nimbo-procelloso tota nigra obruta-gravatur terra
 385 Tempore autumnali, cum rapidissimum fundit imbrem
 Jupiter; quando utique hominibus iratus sævit,

Ver. 374. — ἐπεὶ ἄρ' τμάρην.] Vocula ista, ἄρ' nequaquam hic supervacanea est; sed vim habet in *connectendâ sententiâ* cum eo quod præcessit, ver. 366; Ὡς ἦ ἐκ νηῶν ἦν ἰαχὴ, &c.

Ibid. — αἶλλα.] Ita rectè edidit *Barne-*
fius. *Al.* αἶλλο; malè: Nam apud Home-
 rum à naturâ brevis, ut in *μῦθα*, *πάτρω*, *ἀ-*
εἰλα, & similibus, nunquam mutatur in *ή*.
 Vide suprâ ad β', 314, & 633; & ad γ',
 192.

Ver. 379. — ἀνεκυμβαλίζον.] Οἱ ὅ πα-
 λαιοὶ φασί, ὅτι τὸ ῥῆμα *βομβάζω* ὅν, ἔμ-
 φασιν ἐχθ' ἢ μὲν ἢ χ' τ' ἀρμάτων ἀναρροπῆς.
Eustath. Vide suprâ ad γ', 563; & ad δ',
 455.

Ver. 380. — ἀνὰ.] *Al.* ἀπὸ.

Ibid. — ὑπέρθρον.] *Al.* ὑπὲρθετον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι.]

Sæpe etiam immensum cælo venit ag-
 men aquarum,

Et sædam glomerant tempestatem im-
 bribus atris

Collectæ ex alto nubes; ruit arduus
 æther

Et pluviâ ingenti sata læta, boumque
 labores

Diluit: implentur fossæ & cava flumina
 crescunt

Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus
 æquor. *Georgic.* I, 322.

Ibid. — βίεστιν.] Vide suprâ ad α', 37;
 & ad β', 314. *Al.* βίεσιν; ut infrâ ε',
 264.

Ver. 385. — ὀπωρινῷ.] Vide suprâ ad ε',
 5.

Ibid. — λαβρότατον.] *Al.* λαυρότατον.

Ibid. — χέει ὕδωρ Ζῶς — κοίεσάμεν
 — σκολιὰς κρύνωσι θήμισας.] Ταῦτα
 τ' παρὰ σκολιὰς ἐκφρασεῖς ὅτι ἐχθ' ἐμὴν κα-
 παλυσμῶν, ἢ αἰτίαν αὐτῶν ἢ θηκῶν, ἢ διδασ-
 καλίαν ἐκφρασεῖς. ἢ ἐναντίον τῷ, σκολιὰς
 κρύνωσι θήμισας. ὅλον ὅτι τὴν σκολιὰν πᾶν-
 τως αἱ τ' εἰρημικῆς παρὰ σκολιὰς ἐννοεῖται τοιαύ-
 τῳ αἱ τ' ἐμὴν καὶ θείων πραγμάτων ἐκφρα-
 σεῖς ἢ αἱ ἡθικαὶ παιδεύσεις. ὅτι σκοπὸς αὐ-
 τῇ, τὴν μόνον διλίσσασθαι, αἷς αἱ τρωϊκαὶ ἵπ-
 ποι ἔτῳ ἀδμίνεσθαι τῷ σιωπῶν δρέμῳ τῷ ἐκ
 τῆς δεινότητος, καθὰ ἐν δεινῷ κατακλυσμῷ τῷ ἐκ
 στερομῆς, Χαράδραι μετὰ λαοὺς ἐνέχουσι ρέουσιν.
Eustath.

Ver. 386. — ὅτι δὴ ῥ' ἀνδρεσι.] *Al.* ὅτι
 δὴ τ' ἀνδρεσι. Cæterum de isto δὴ, vide su-
 præ ad β', 158.

Ver. 387.

- Οὐ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κλίνωσι θέμιστας,
 Ἐκ δ' οἴκῳ ἐλάσσωσι, θεῶν δ' ὅπιν ὅκ' ἀλέγοντες·
 Τῶν δέ τε πάντες μὲν πόλεμοι πλήθυσσι ρέοντες,
 390 Πολλὰς δὲ κλίδος τότ' ἀπὸ μῆϊσσι χαράδραι,
 Ἔς δ' ἄλλα πορφυρέλῳ μεάλα σενάχουσι ρέεσσαι
 Ἐξ ὀρέων ὅππ' κάρ'· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 Ὡς ἴπποι Τρωαὶ μεάλα σενάχοντο θέεσσαι.
 Πάτροκλ' δ', ἐπεὶ ἔν πρώτας ἐπέκερσε Φάλαγγας,
 395 Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔερε παλιμπεῖες, ὅδ' ὅλῃ
 Εἶα ἱερῆς ὀπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγυ
 Νηῶν κ' πόλεμ' κ' τείχε' ὕψηλοιο
 Κτεῖνε μελίσσων, πολέων δ' ἀπείλυντο ποινῶν.
 Ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δαυρὶ Φαινώ,
 400 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δ' ἡ γῆα.
 Δέπησεν δ' πεσών· ὃ δ' Ὀέσορ' Ἦνοπ' ἦν,

- Qui vi in foro perversa exercent judicia,
 Iustitiámque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
 Horúmque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
 390 Multásque montium-devexitates tunc abscindunt torrentes,
 Et in mare purpureum valdè strepunt fluentes
 Ex montibus in præceps? corrumpunturque opera hominum:
 Sic equæ Trojanæ valdè ingemiscebant currentes.
 Patroclus autem, postquàm primas intercidisset phalangas,
 395 Rursus ad naves coërcitos egit retrorsum, neque ad urbem
 Sinebat cupientes ascendere, sed inter
 Naves & fluvium & mœnia sublimia
 Occidebat rapidè-insequens, multorúmque exigebat ultionem:
 Tunc quidem Pronoum primum percussit hastâ fulgenti,
 400 Pectore nudatum juxta clypeum: solvitque membra.
 Fragorem verò is edidit cadens: Patroclus autem Thestorem, Enopis filium,

Ver. 387, 381. — κλίνωσι — ἐλάσσωσι.]
 Cod. Harleian. κλίνωσι — ἐλάσσωσι.

Ver. 388. — θεῶν ὅπιν ὅκ' ἀλέγοντες.] Deo-
 rum ultionem. Sic Odyss. φ', 28;

— ὅδ' ὅλῃ —
 Et Hesiod. Ἔργ. 2. ἡμέρ. I, 185;

— ὅδ' ὅλῃ —
 Et Theogon. ver. 222;

Πρὶν γ' ἀπο τῆς δάσσε κακῶς ὅπιν, ὅστις
 ἀμάρτη.

Ver. 390. — κλίδος.] Al. κλιδός. Au-
 thoribus non inidoneis; Quod autem Barne-
 sius de Metro, nihili est. Ex κλίνωμαι enim
 tam rectè κλιδός, quàm ex κελύμεν dedu-
 citur κλιδός; ut λῶμα, λῶπός, ex λῶω, λέ-
 λῶμαι, &c. Vide supra ad α', 314. Sic
 Odyss. ε', 470;

Εἰ δέ κιν ἐς καλῶς ἀνασῶς —.

Ver. 391. — πορφυρέλῳ.] Vide supra ad
 α', 338, & 482.

Ver. 394. — ἐπὶ νῆας.] Ἐπὶ δ' ἐπὶ νῆας
 τῆς ἑν, ἀντὶ τῆς δ' ἑν ἵνα εἴη τὸ, ἐπὶ νῆας, ταύ-

τὴν τῆς, ἐπειδὴ. Eustath. Verùm non hîc
 supervacuum est istud ἑν. Eam enim ferè
 vim habet ἐπὶ νῆας, ac si latinè dicas: Post-
 quam, ut dixi; vel Postquam, eo modo quia
 dixi, —

Ibid. — ἐπέκερσε.] Al. ἀτίκερσε.

Ver. 395. Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔερε παλιμπεῖες,
 ὅδ' ὅλῃ Εἶα ἱερῆς ὀπιβαινέμεν.] Spon-
 danius, & Eustathius, & Dna Dacier, hæc
 de Græcis accipiunt; quasi Patroclus nimi-
 rum partim, etsi non plenè, monitorum A-
 chillis meminisset; suosque proindè, ne Tro-
 janos ulterius insequerentur, urbemque ag-
 grederentur, cohibuisset. Cum verò ἔερε
 de hostibus propriùs dicatur, vocesque ἐπέ-
 κερσε & κλίνε ad Trojanos planè respiciant,
 nec ulla hîc Græcorum fiat mentio; istud,
 Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔερε, &c; de Trojanis potiùs
 à Patroclo, ne in urbem se reciperent, inter-
 clusis dictum crediderim.

Ver. 398. — μελίσσων.] Al. μελίσσων.

Ibid. — ἀπείλυντο.] Vide supra ad γ', 279.
 Ver. 403.

- Δώτερον ὀρμηθεῖς· (ὁ μὲν δὴ ξέσσω ἐν δὲ φρεσὶ
 Ἦσο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήρη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἦνία ἤτχθησαν· ὁ δ') ἔλχει νύξε παρὰ σπῆρας
 405 Γναθμόν δεξιερὸν, ἅλ' δ' αὐτὴ πείρεν ὀδόντων·
 Εἴλακε γ' ὁ δερὸς ἐλὼν ὑπὲρ αὐτοῦ· ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ θπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθυὺ
 Ἐκ πόλοιο θύεσσε λίνω ἢ ὑποπι χαλκῷ·
 Ὡς εἴλ' ἐκ δὲ φροιο κεχηνότα, δακρὺ φαεινῷ·
 410 Κάδδ' ἄρ' ὅππ' ὅμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
 Αὐτὰρ ἔπει' Ἐρύαλον ἐπεσύνδρον βάλε πέτρῃ,
 Μέσσω κακκεφαλῷ· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βελαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ὅππ' γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατον χύτο θυμοραϊστής·
 415 Αὐτὰρ ἔπει' Ἐρύμαντα, ἢ Ἀμφότερον, ἢ Ἐπάλτιν,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίου τε, Πύρῳ τε,
 Ἰφείατ', Εὐῖππόν τε, Ἐ' Ἀρξιάδην Πολύμηλον,
 Πάλλας ἐπασυέρεας πέλασε χθονὶ παλυσόειρον.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς ἔν' ἴδ' ἀμύροχίτωνας ἐταίρους·

Iterum impetu facto, (qui quidem elegantè-politè in fellâ
 Sedebat contractus; perculsus enim erat animo, ex manibûsque
 Habena defluerant; Patroclus autem eum) percussit cominus

405 Malam dextram, perque ejus transegit dentes:

Traxit autem eum hastâ levatum super Orbile-ad-fellam-currus-fixum; veluti
 cum vir

Scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem

Ex ponto foras lino & splendido ære:

Sic hunc traxit è curru hiantem Patroclus hastâ fulgenti;

410 Inque os demum excussit: lapsumque ipsum liquit anima.

Tum deinde Eryalum irruentem percussit Patroclus saxo,

Medio in capite; illudque in duas partes totum diffusum est

In casside validâ: is itaque pronus in terram

Decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis.

415 Ac postea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,

Tlepolemumque Damastoridem, Echiumque, Pyreumque,

Ipheiamque, Eupipponemque, & Argeadem Polymelum,

Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.

Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios

Ver. 403. — ἀλείς.] *Al. ἀλείς.*

Ibid. — πλήρη.] Vide supra ad γ', 31.

Ibid. — ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Addeque à manibus.*

Ver. 405. — αὐτῷ.] *Γναθμῷ δεξιερῷ.*

Ver. 407. — ἱερὸν ἰχθυῷ.] *Λέγει γ' ἱερὸν ἰχθυῷ, ὡς τινα, ὃν γ' Ἀρξιάδης, ὁ Ἀνθίας, εἰς σημαντικὸν ὄψα πρὸς αὐτὸν εἶναι ἢ θάλασσαν· ἐπεὶ ὅτι Ἀνθίας, ἐπεὶ ἐκ ἐστὶ θρησκείας θάλασσαν· ὃ σημεῖον χειρῶν, κατὰ πολυμῆδον ἀπὸς οἱ ἀπολύεις· ἢ ὁ ἰχθυῷ, ὃ τὸ καλῶς ἱερὸν. *Eustath.* Sic & Ἀρξιάδης, Lib. VII. cap. 7.*

Ver. 411. — Ἐρύαλον.] *Cod. Harleian.*

Ἐρύαλον.

Ibid. ἐπεσύνδρον.] *Al. ἐπισύνδρον.*

Ibid. — βάλε πέτρῃ, Μέσσω κακκεφαλῷ.]

— mediam ferro gemina inter tempora frontem

Dividit, — *Æn. IX, 750.*

Ver. 416. — Πύρῳ τε.] *Cod. Harleian.*

Πύρῳ τε.

Ver. 418. — πέλασε.] Vide supra ad α', 140.

Ver. 419. Σαρπηδὼν δ' ὥς ἔν.] *Barneſius*

hic ex uno MS edidit Σαρπηδὼν ὥς ἔν, omis-

- Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμνῶαι.
 435 Διχθὰ δέ μοι κρηδὴ μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
 * Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπο δακρυόεσσης
 Θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δῆμῳ,
 * Ἡ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ αὖ βοῶπις πτόντια * Ἡρη.
 440 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τ' μῦθον εἶπες;
 * Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλα πεπρωμένον αἶσῃ,
 * Ἀψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσχερὲς ἐξαναλῦσαι;
 * Ἐρδ'· ἀτὰρ ἔ τοι πάντες ἐπαινεόμεθ' ὅτε ἄλλοι.
 * Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, (ὃ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο) ἦσιν.
 445 Αἶκε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα οὐδὲ δόμονδε,
 Φράζεο, μή τις ἐπεὶ αὖ θεῶν ἐθέλῃσι ἔ ἄλλῃ
 Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ὑπὸ κρητερῆς ὑσμίνης.
 Πολλοὶ γὰρ ὦε' ἄστυ μέγα Πελάμοιο μάχοντο

- “ In fatis sit à Patroclo Menœtiadæ domari.
 435 “ Bisariam autem animus mihi fertur, in præcordiis versantf,
 “ Utrumne ipsum vivum pugnâ è lacrymosâ
 “ Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
 “ An jam sub manibus Menœtiadæ domem.
 Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno :
 440 “ Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti ?
 “ Virumne mortalem, jam-olim destinatum fato,
 “ Iterum nunc vis a morte tristi liberare?
 “ Fac : at non tibi omnes assentimur dii cæteri.
 “ Aliud autem tibi dicam, tu verò animo reconde tuo ;
 445 “ Si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum,
 “ Perpende, ne quis posthac deorum velit & alius
 “ Abducendum-curare suum charum filium ex aspero prælio :
 “ Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant

Plato non locutionem Poëticam, sed Rem ipsam. ———— δεσπόζοντα [Ομήρου] μή τοι ———— μέλιτος τῆς θεῶν τολμῆς καὶ ἄλλας ἀνομιὰς μιμησάμενος, ὥστε, — φάναι — “ Αἱ αἰ ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φί-τατον ἀν- “ δρῶν Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δα- “ μνῶαι.” De Republ. lib. 3. Ubi notandum legisse hîc Platonem, Αἱ αἰ ἐγὼν ————

Ver. 436. * Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπο δακρυόεσσης Θείῳ ἀναρπάξας.]

Hunc tegere, & diræ valeam subducere pugnæ. Æn. X, 50.

* Homerus querentem Jovem inducit, quidam “ Sarpedonem filium à morte contrà fatum “ eripere non posset.” Cic. de Divinat. lib. 2. At non hîc querentem inducit Jovem, quod filium à morte liberare nequeat; sed dubitantem, an hoc ipsum facere oporteat contra fatum. Ut rectè observavit Victorius, Var. Leff. lib. 34, cap. 24.

Ver. 437. — ἀναρπάξας.] Vocem hanc

vertit Dna Dacier “ tout d'un coup.” Minus rectè,

Ver. 439. — βοῶπις.] Vide suprâ ad α', 43, 58, & 551.

Ver. 440. — εἶπες.] Al. εἶπας.

Ver. 445. Αἶκε ζῶν πέμψης.] Pronuntiabatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam scribendum conjicit Vir doctus Henricus Stephanus (etfi absque Exemplarium auctoritate nihil mutare est ausus) ex s, 887. “ Quid “ ni,” inquit, “ hîc ζῶν scribamus, non “ ζῶν; ut Il. è, ver. 887. “ Ἡ καὶ ζῶς ἀ- “ ρδ' ἔμελλε εἶα χαλκῷ τυπῆσι, scriptum esse “ videmus?” Quin & eo verisimilius est, aut scribendum aut saltem pronuntiandum ζῶν, quod in duobus MSS scriptum repperit Barnesius, Αἶκεν ζῶν πέμψης. Porro Eustatbius in Commentatio legit, Αἶκεν ζῶντα πέμψης.

Ver. 449. — ἀθανάτων.] Vide suprâ ad α', 398.

- Ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλ' μὲν αἰακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἦν Σαρπηδὸν Σαρπηδὸν ἦεν ἄνακτ',
 465 Τὸν βάλε νείαρχον χ' γαστέρα· λῦσε δ' ἡ γῆα.
 Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμβροτε δαει φαιινῷ,
 Δδύτερ' ὀρμηθεὶς· ὃ δ' Πήδασον ἔτασεν ἵππον
 Ἐλχεὶ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσάνων·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, δ' ἔπιατο θυμός.
 470 Τῷ δ' Ἀφροδίτῃ, κείγῃ δ' ζυγόν, ἡνία δὲ ῥῆι
 Σύγχυλ', ἐπειδὴ κείτ' παρήορον ἐν κονίῃσι.
 Τοιοῦτον μὲν Αὐτομέδων δαεικλυτὸς ὄρετο τέκμωρ,
 Σπασάμεν' τανύηκες ἄορ παχέ' ὡς ἀμυγδαλῶν,
 Ἀίξας ἀπέκοψε παρήορον· ἔδ' ἐμάτησε.
 475 Τῷ δ' ἰθιυθήτῃ, ἐν δ' ῥύτῃσι τάνυθεν·
 Τῷ δ' αὖτις ῥωίτῃ ἐριδ' πῆρι θυμοβόροιο.
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δαει φαιινῷ,
 Παρσάμεν' ὡς ἄορ ἄλυστον ἤλυθ' ἀκωκῇ
 Ἐλχε', ἔδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕπερ' ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλ'· τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλ' ἐκφυγε χειρὸς,

Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,

Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,

- 465 Hunc (*inquam*) percussit inum ad ventrem; solvitque membra.

Sarpedon verò à Patroclo quidem aberravit hastâ fulgenti,

Secundus impetum faciens; at Pedasum vulneravit equum

Hastâ dextrum in humerum: is autem genuit animam expirans;

Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.

- 470 Duo autem reliqui equi disultabant; crepuitque jugum, habenæque ipsius

Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris lori in pulveribus.

Ac hujus-rei quidem Automedon hastâ-inclytus invenit finem;

Educto nempe longo ense robusto à femore,

Insurgens abscidit equum istum extra-jugalem; neque segnitèr-agebat.

- 475 Itaque bini equi iterum aptè-compositi-stabant, inque habenis directi-erant:

Patroclus verò & Sarpedon rursus congressi-sunt pugna in exitiosâ.

Tum Sarpedon quidem aberravit hastâ fulgenti,

Patroclique supra humerum sinistrum abiit cuspis

Hastæ, neque percussit ipsum: posterior autem irruiat ære

- 480 Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,

Ver. 463. — Θρασύμηλον] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. Atque ita in Commentario legit *Eustatius*. Al. Θρασύμεδον. At Nestoris filio nomen erat Thrasymedes, supra i, 81. Quare Θρασύμηλον videtur posterior Lectio.

Ver. 469. — ἐν κονίῃσι.] Vide supra ad v, 508.

Ver. 470. — κείγῃ.] Vide supra ad β', 314.

Ver. 471. — παρήορον.] Vide supra ad ver. 152.

Ver. 473. Σπασάμεν'.] Ita edidit *Bar-*

nesius. Vulg. Σπασάμεν'. Minus rectè. Primam enim corripit.

Ver. 474. Ἀίξας ἀπέκοψε.] Vide supra ad θ', 87.

Ver. 478. — ἤλυθ'.] Vide supra ad δ, 454; & ad α', 37.

Ver. 479. — ὤρνυτο.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 480. — τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλ'.]

At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,

Effugies. ————— *Æn.* IX, 747.

- Ἄλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχατο ἄμφ' ἀδινὸν κῆρ·
 Ἦε περ δ', ὥς ὅτε τις δρυὶς ἤραπεν, ἢ ἀχερωΐς,
 Ἦε πίτυς βλωθρῇ, τινὶ τ' ἔρρεσι τέκλιονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 485 Ὡς ὁ πρόοθ' ἵππων καὶ δίφρων κῆρ τανυοδαίς,
 Βεβρυχῶς, κόνι' ἀδεδραμῆναι αἰμαλιόεσσης.
 Ἦν τε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μελεθῶν,
 Αἰθωνα, μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 Ὡλετό τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντι·
 490 Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς Ἀσπισαίων
 Κτεινόμεν' ἔμελλε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μὲν ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρεὶ
 Αἰχμητὶ τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστῷ.
 Νῦν τι ἐελδέσθω πόλεμ' ἀκακὸς, εἰ θεὸς ἔσσι.
 495 Πρῶτα μὲν ὅτρωον Λυκίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 Πάνη ἐποιχόμεν', Σαρπηδὸν ἄμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμὲ πέρι μάρναο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἐπεὶ καλῆφείη καὶ ὄνειδος

Sed percussit, ubi utique praeordia complectuntur densum cor:
 Cecidit autem, sicut quando aliqua quercus cadit, vel populus.
 Vel pinus alta, quam in montibus fabri
 Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut sit:

- 485 Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
 Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolentus
 Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
 Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
 Peritque is gemens sub maxillis leonis;
 490 Sic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
 Interfectus indignante-animâ-gemebat, charumque nomine vocabat socium:
 " Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet
 " Pugnacemque esse, & audacem bellatorem:
 " Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si praelio-impiger es.
 495 " Primum quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
 " Quaquaversum obiens, pro Sarpedone praeliari:
 " Quin deinceps & ipse super me pugnes ære.
 " Tibi enim ego etiam posthac pudor & opprobrium

Ver. 481. — ἔρχατο.] Καθεύδων. Eustath. Nempe ab εἶρω, non ab ἐρχομαι, deducitur ἔρχατο; ut rectè hîc annotavit Barnesius.

Ver. 482. Ἦε περ δ', ὥς ὅτε τις — πίτυς.] Vide suprâ ad v', 389.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Brymantho, Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.

Æn. V, 448.

Ver. 483. — τινὶ τ'.] Quam scilicet —.

Ver. 485. Ὡς ὁ — κῆρ τανυοδαίς, Βεβρυχῶς, κόνι' ἀδεδραμῆναι αἰμαλιόεσσης.]

—— cadit atque cruentam
 Mandit humum, morientisque suo se in
 vulnere versat. Æn. XI, 669.

Ver. 488. — ἐν εἰλιπόδεσσι.] Al. ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμεν'.] Quam interficeretur.

Ver. 495. — ὅτρωον.] Vide suprâ ad v', 44.

Ver. 496. Πάνη ἐποιχόμεν'.] Cod. Harleian. Πάνης ἐποιχόμεν'. Sed & iterum occurrit Πάνη ἐποιχόμεν', infra ver. 533.

Ver. 500.

Ἔσσομαι ἡμῶν πάντα Δαρμπερές, εἴκε μ' Ἀχαιοί
500 Τόχρεα (υλῆσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ἄλλ' ἔχεο κρητερῶς, ὅτρυνε ἧ λαὸν ἅπαντα.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμοῖς, ῥινὰς δ'· ὃ ἧ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἴλκε δόρυ, παρὶ ἧ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
505 Τοιοῦδ' ἅμα ψυχρῷ τε, ἣ ἔλκετο ἐξέρυσ' αἰχμῶν.

Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ χέθον ἵππων Φυσιόωντας

Ἰεμῶν φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρμαλ' αἰνέων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχθ' ἤετο φθογῆς αἰὶνι.

Ὡρῶν δ' οἱ ἦτορ, ὅτ' ἔδωκετο προσαμύναι.

510 Χερὶ δ' ἐλὼν ὑπῆξε βραχίονα· τείρε δ' αἰνῶς

Ἐλκετο, ὃ δὴ μιν Τόχρεο ἐπεσσύμενον βάλλιν ἰῶ,

Τείχετο ὑψηλοῦ δρῶν ἐτάροισιν ἀμύνων.

Εὐχόμετο δ' ἄρα εἶπεν ἐκὼν Ἀπόλλωνι·

Κλυθι, ἄναξ, ὅς σε Λυκίης ἐν πτόνι δῆμῳ

“Ero dies omnes perpetuò, si quidem mihi Achivi

500 “Arma detraherint, in hoc ad naves certamine interfecto.

“Verùm capelle pugnam strenuè, adhortareque populum omnem.

Sic ipsum locutum finis mortis texit,

Oculos, narésque; Patroclus nempe, calce pectoribus impresso,

E corpore traxit hastam, præcordiâque ipsam adhaerentia sequebantur;

505 Ejúsque simul animamque, & hastæ evulsit cuspidem.

Myrmidones autem illic detinuerunt ejus equos anhelantes,

Cupientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum suorum.

Glauco verò gravis dolor ortus est vocem amici audienti:

Commotum autem est ei cor, quòd non posset opem ferre.

510 Manu autem prehensens eum stringebat sibi brachium: affligebat enim eam gravitèr

Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat sagittâ,

E muro excelsò malum à feciis propulsans.

Precans autem dixit longè-jaculanti Apollini:

“Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo

Ver. 500. — νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hic Homerum Terrassenus, quòd Sarpedonem, etsi longè à navibus absentem, tamen medias se inter naves occidisse dicentem introducat. “Les Commentateurs” (inquit) — ont dit là dessus, que Sarpedon rêvoit, “étant à l'article de la mort. — Ainsi, Homère n'a point d'autre raison pour faire dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des vaisseaux, quoiqu'il fut bien loin de là; sinon que c'est un vers tout fait, une formule employée au 15e Livre, au sujet de Caletor tué effectivement au milieu des vaisseaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 6, 428.” Dissertat. sur l'Iliade, Part. IV. cap. 6. Verùm, ut opinor, “νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα” utrobique, non est, “medias inter naves,” sed “in certamine de navibus, stratum.” Atque ita hic accipit Dna Dacier; “Il me

“paroît que — νεῶν ἐν ἀγῶνι peut signifier fort naturellement, à l'attaque des “vaisseaux.” Alteram tamen explicandi rationem sequitur Eustathius, Τὸ δ' ἐν, “νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα,” μιμητικῶς ἐφύλασσε· ἔξω μὲν γὰρ τ' τάφους ἐν τῇ πεδιδάτῃ πῶνται, ἣ ἐκ ἐν τῇ ἀθροισματὶ ἣ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὅ δ' ἡ τῆς τιμωρίας τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἡ δὲ γὰρ πρὸς τῷ θνήσκον ἐστίν.

Ver. 502. — τέλει θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμοῖς.]

Olli dura quies oculos & ferreus urget Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. Æn. XII, 309.

Ver. 510. — αἰνῶς.] Al. αὐτόν.

Ver. 511. — ὃ δὴ μιν Τόχρεο ἐπεσσύμενον βάλλιν ἰῶ.] Suprà, μ', 387.

Ver. 513. — ἐκὼν Ἀπόλλωνι.] Cod. Harleian, ἐκὼν Ἀπόλλωνα.

Ver. 515.

- 515 Εἷς, ἢ ἐν Τροίᾳ· διώσασαι ᾗ (ὃ πάντοσ' ἀκύνει
 Ἀνέρι κηδομένη, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδ' ἰκάνει.
 Ἐλκ' μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 Ὀξείης ὀδυνῶσιν ἐλήλατ', ἔδ' ἐμοὶ αἷμα
 Τερσίνωαι διώσ'· βαρύνει δέ μοι ὤμ' ὑπ' αὐτῷ.
 520 Ἐλκ' δ' ἔδωκα μὲν ἄρ' ἐμπεδον, ἔδ' ἐμὰ χεῖρ
 Ἐλθὼν δυσμύεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤρετο ὄλωλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' ἔδ' ὦ παῖδι ἀμύνει.
 Ἀλλὰ (ὃ πῆρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἐλκ' ἀκυσσας,
 Κοίμῃσιν δ' ὀδυνῶς, δὸς ᾗ κρείττω, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 Κεκλόμεν' Λυκίοισιν ἐποτρυνῶ πολέμειν.
 Αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατὰ λειθνεῖται μάχῳμαι.
 Ὡς ἔφατ' Ἀχιλλεύς· ὃ δ' ἔκλυε Φοῖβ' Ἀπόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδυνῶς, ὅπ' ἔλκετ' ὀξυγέλοιο
 Αἷμα μέλαν τέρσινωε, μὲν δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκ' δ' ἔλινω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

- 515 "Es, vel in Troiâ: potes autem tu undecunque auscultare
 "Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.
 "Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
 "Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis
 "Siccari potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum:
 520 "Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare
 "Congressus cum hostibus: Vir autem fortissimus periit,
 "Sarpedon, Jovis filius: ille verò nē suo quidem filio opem-feret.
 "Sed tu saltem mihi rex huic gravi vulnere medere;
 "Sopi autem dolores, præbeque vires; ut socios
 525 "Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
 "Ipseque de cadavere mortuo pugnem.
 Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phæbus Apollo:
 Statim sedavit dolores, à vulnere autem gravi
 Sanguinem atrum siccavit, fortitudinēque immisit animo.
 530 Glaucus autem agnovit suā mente, lætatúsque est,

Ver. 515. — διώσασαι ᾗ (ὃ.) Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* διώσασαι δέ τε.

Ver. 518, 521. — ἐλήλατ' — ὄλωλε.]

Vide suprà ad κ', 186, 187; & ad α', 37.

Ver. 521. — ἀνὴρ δ' ὢς ὤρετο. Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὢς ὤρετο.

Ver. 523. — ἔκλυε. Cod. *Harleian.* ἀλ-
 γο.

Ver. 524. Κοίμῃσιν.] Ita edidit *Barneſius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίμῃσιν· ut opinor, minùs rectè: Vide suprà ad α', 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hīc legit Κοίμῃσιν.

Ver. 526. — ἀμύνει νέκυϊ.] Malè hīc *Barneſius*; "Pes (inquit) *Proceleusmaticus* pro "Απαρῆστο." Quasi scilicet syllabæ duæ νέκυϊ in unam facillè coalescere non possent. Vide suprà ad ver. 321.

Ibid. — νέκυϊ κατὰ λειθνεῖται.] Non esse hoc

ταυτολόγον ex *Scriptoribus Tragicis* liquet, quorum locutio *Sermoni* propior est:

Οὐ μαζυγέσει ταῦτ' ὁ καὶ θανὼν νέκυς.

Sophocl. Antig. 525.

Ibid. — κατὰ λειθνεῖται.] Vide suprà ad α', 265; ad β', 818; & ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὡς ἔφατ' Ἀχιλλεύς· ὃ δ' ἔκλυε Φοῖβ' Ἀπόλλων.]

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit. *Æn.* XII, 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδυνῶς.]

subitoque omnis de corpore fugit

Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis.

atque novæ rediere in pristina vires. *Æn.* XII, 421.

Ver. 534.

- Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀρυσδέσκει μάχεσθ.
 Βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελημημένοι· ἦρχε δ' ἄρα Ϝφιν
 Ἐκλῶρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 ὦρσε Μενοιτιάδαο Πάτροκλῆος λάσιον κῆρ.
 555 Αἴαντε πρῶτον προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Αἴαντε, νῦν Ϝφῶν ἀμυνέσθαι φίλον ἔστω,
 Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ δρεῖς.
 Κεῖν' ἀνὴρ, ὅς περ πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδὸν· ἀλλ' εἴ μιν αἰκισαίμεθ' ἐλόνηες,
 560 Τόλχεά τ' ὥμοισιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 Αὐτῶν ἀμυνομένων δαμασάμεθα, νηλεῖ χαλκῷ.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μὲνέαινον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαστὸν ἄνδρα φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες, καὶ Ἀχαιοί,
 565 Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατὰ λειθηνῶτι μάχεσθαι,
 Δεινὸν αὐτοῖσιν· μέγα δ' ἔβραχε τόλχεα φωτῶν.
 Ζῶς δ' ὅππῃ νύκτ' ὀλοῖω τάνυσσε κρητερῇ ὑσμίνῃ,
 Ὅφρα φίλῳ παῖδι μάχης ὀλοὸς πόντος εἴη
 ὦσαν γὰρ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς·

Copiae sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugna.

Ibant autem rectè in Danaos ardentes: praebatque ipsis

Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos

Concitabat ad certamen Menœtiadæ Patrocli animosum cor:

555 Ajaces primos allocutus est, animis-incitatos etiam per se:

“Ajaces, jam vobis hostes propulsare cordi sit,

“Quales quidem antea eratis inter viros, vel & fortiores,

“Jacet vir, qui primus insiliit in murum Achivorum,

“Sarpedon; sed si ipsum contumeliâ-afficere potuerimus ablatum,

560 “Armâque ab humeris auferre, & aliquem fociorum

“Ab eo nos propulsantium domare sævo ære.

Sic dixit: Hi verò etiam per-se hostes arcere promptis-erant-animis.

Postquam autem utrinque firmarant phalangas,

Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi;

565 Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi,

Horrendum clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma virorum;

Jupiter verò noctem perniciosam extendit super asperâ pugna,

Ut dilecto de filio pugnae perniciosus labor esset.

Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

Ver. 552. — ἦρχε δ' ἄρα.] Præibatque, ut solitus est.

Ver. 553. — μεμαῶτε.] Vide supra ad v', 46.

Ver. 556. Αἴαντε, νῦν σφῶν — Οἷοί περ πάρος ἦτε.]

nunc illas promitte vires, Nunc animos, quibus in Gætulis fyrtribus-ufi. Æn. V, 191.

Ver. 558. Κεῖν' ἀνὴρ, ὅς περ πρῶτος.]

— Cadit ipse Tolumnius augur,

Primus in adversos telum qui torserat hostes. Æn. XII, 461.

Ver. 563. — ἐκαστὸν ἄνδρα.] De hujus vocis profodiâ, vide supra ad x', 215.

Ver. 565. — νέκυι κατὰ λειθηνῶτι.] Vide supra ad ver. 526; & ad β', 818.

Ver. 566. — μέγα δ' ἔβραχε τόλχεα φωτῶν.] & arma

Horrendum sonuere. — Æn. IX, 731. Cæterum de voce, ἔβραχε, & similibus; vide supra ad δ', 125, & 455.

Ver. 570.

- 570 Βλήτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 Τίδος Ἀγακλῆος μελαθύμης, δῖος Ἐπειδῶς,
 Ὃς ῥ' ἐν Βυδείῳ δύναιτο μύω λῦσασε
 Τοπρεῖν· ἀτὰρ τότε γ' ἐοθλὸν ἀνεψιὸν ἐξαναρίξας
 Ἔς Πηλῆϊ ἰκέτ' ὤσε, καὶ ἐς Θέτιν δρυσόπεζαν·
 575 Οἱ δ' αἶμ' Ἀχιλλεῖ ρήξήνορα πέμπον ἔπειδ' ἔ
 Ἴλιον εἰς Ὀπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τὸτ' ἀπλόμῃον νέκυος βάλε Φαίδιμος Ἐκλῶρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἡ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βελαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρὶν ὅς τ' ἐν νεκρῷ
 580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατ' ὀχύροισι θυμοεχέϊσιν.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχ' ἡμέλο φθιμὸν ἐτάροιο·
 Ἰθύσεν γ' ἄρ' ἐπὶ προμάχων, ἱρηκί ἐοικώς
 Ὀκεί, ὃς ἐφόβησε κολοῖσ' τε, ψῆράς τε·
 ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 585 Ἔσσυτο καὶ Τρώων· κεχόλωσα γ' κῆρ, ἐτάροιο.
 Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμνέος φίλου υἱόν,
 Αὐχένα χερμαδίῳ, ρήξεν δ' ὀπὸ τοῦο τένοντος.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρὸς μάχοι καὶ Φαίδιμος Ἐκλῶρ.

- 570 Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
 Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
 Qui in Budio benè-habitato imperabat
 Antea: sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset,
 Ad Peleum venit-supplex, & ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:
 575 Hi autem una cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem
 Ilium ad generosis-equis-sæcundam, ut adversus Trojanos pugnaret.
 Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector
 Saxo caput: illud verò in-duas-partes totum diffusum est
 In casside validâ; is itaque pronus super cadavere
 580 Decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis.
 Patrocle autem dolor ortus est de interfecto socio;
 Recta verò prorupit per primos pugnatores, accipitri similis
 Veloci, qui fugatos-persequitur graculosque, sturnosque:
 Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,
 585 Ruisti & Trojanos; iratus nempè eras corde, de socio.
 Et percussit Sthenelaum, Ithæmienei dilectum filium,
 Cervicem saxo, abruptique ejus tendines.
 Cesserunt autem retrò & primi-pugnatores & illustris Hector.

Ver. 570. Βλήτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ.] Ἡ δὲ τοῦ φασίς τῇ κατὰ φασίς πρὸς τὸ ἴσον
 δυνάμει, πρὸς τὸ πλεον. Hermogenes πρὸς
 μετὰ δὲ δυνάμει, cap. 37. Vide suprâ ad
 6, 11; & ad 4, 330.

Ver. 571. — Ἐπειδῶς.] Cod. Harleian.
 Ἐπειδῶς.

Ver. 572. — λῦσασε.] Vide suprâ ad ver.
 172.

Ver. 575. Οἱ δ' αἶμ' Ἀχιλλεῖ.] Vide su-
 prâ ad 1, 324.

Ver. 577. Τὸν ῥα.] Hunc, inquam —

Ver. 578. — ἡ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη.]

— atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utro-
 que pendit. Æn. IX, 755.

Ver. 579. — ἄρα.] Ut ex tali vulnere ne-
 cesse erat.

Ver. 581. — φθιμὸν.] De syllabâ φθι
 correptâ, vide suprâ ad β', 43; & ad 4,
 309, & 314.

Ver. 583. — κολοῖσ' τε ψῆράς τε.] "Illud
 "verò

- "Οσση δ' αἶανέης ρίπῃ ταναοῖο τέτυκ',
 590 "Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἑῇ πειρώμελ' ἢ ἐν ἀέθλῳ,
 "Ἡὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δῆτων ὑπὸ θυμορραϊσέων.
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκ' ὃ πρῶτ' ὤ, Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων,
 Ἐτράπετ', ἐκτενεν ὃ Βαθυκλῆα μεῖα θυμον,
 595 Χάλκων ὤ φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 "Ολβῷ τε πλῆτ' τε μελέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκ' ὤ, σῆθ' ὤ μέσον, ἔτασε δαυρὶ,
 Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 Δάπησεν ὃ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχ' ὤ ἔλλαβε Ἀχαιῆς,
 600 Ὡς ἔπεσ' ἐοθλὸς ἀνὴρ, μέγα ὃ Τρῶες κεχάροντο.
 Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἔδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μὲν δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 "Εὐθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσιῷ
 Λαόδοονον, θρασυῖ υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱερεὺς
 605 Ἰδαίης ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς, τίειο δῆμῳ.

- Quantus autem jaculi jactus longi est
 590 Quod quidem vir emisit connixus vel in certamine-ludi,
 Vel etiam in pugna, hostes propter animam-perdentes:
 Tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt eos Achivi.
 Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
 Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,
 595 Oribusque divitiisque excellebat inter Myrmidonas.
 Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hastâ,
 Conversus repente, quandò ipsum jam-assequebatur insequens;
 Fragorem verò is edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
 600 Quòd-ità ceciderat strenuus vir; admodum verò Trojani gavisi sunt:
 Steterunt verò circa ipsum progressi frequentes; neque sanè Achivi
 Fortitudinis obliti sunt, sed vires rectà ferebant in eos.
 Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
 Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
 605 Idæi erat, deusque veluti, honorabatur à populo:

" verò (sc. verborum sonitum jucundiorum)
 " cum primis apud Homerum veteres gram-
 " matici annotaverunt: quòd quum di-
 " xisset quodam in loco κολοῖς τε φηράς
 " τε, alio in loco non φηράν τε sed φεράν
 " dixit; Τῶν δ' ὥς φεράν νέφ' ἔρχε' ἢ
 " κολοῖαν· (ε', 755;) sequutus non com-
 " munem, sed propriam in quoque vocis situ
 " jucunditatem. Nam si alterum in alte-
 " rius loco ponas, utrumque feceris sonitu
 " insuave." *Gell. lib. 13. cap. 19.*
Ver. 589. — τίτυκ'. Vide suprà ad γ',
 736; & ad δ', 37.
Ver. 591. — θυμορραϊσέων. Pronunciā-
 tur θυμορραϊσέων.

Ver. 592. — Τρῶες, ὥσαντο.] Quà ratione
 Τρῶες, hîc ultimam producat; item Βαθυ-
 κλῆα, *ver. 594; & ὑπὸ ver. 607; & π.*
ver. 636; vide suprà ad δ', 51.
Ver. 594. Ἐτράπετ'.] Observandus hîc
 maximè proprius vocis mediæ Usus: Con-
 vertit se. Vide suprà ad δ', 199; & ad γ',
 141.
Ibid. — Βαθυκλῆα.] Vide suprà ad δ',
 265.
Ver. 597. — ἔτασε.] Vide suprà ad γ',
 192; & ad δ', 140.
Ver. 599. Δάπησεν ὃ.] Vide suprà ad γ',
 181.
Ver. 602. — ἐξελάθοντο.] *Al. ἐκλελάθοντο.*
Ver. 607.

- Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κ' ἔατο· ὦκα δ' ὁ θυμὸς
 "ὦχετ' ἀπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν κρότο· ἔλεν.
 Αἰνείας δ' ὅππ' Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 "Ἐλπίο γδ τούξεσθ' ὑπασιδία προβιβῶντο·
 610 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλόατο χάλκεον ἔχον,
 Πρόσσω γδ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδ' ἐνισκίμθη, ὅππ' δ' ἐρίαχτο πελεμίσθη
 "Ἐλχετο· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίε μὲντο ὄβελμο· ἄρης·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαινομένη κ' γαίης
 615 "ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρασεν.
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 Μηριόνη, τάχα κέν σε, κ' ὀρχησινὴ περ ἐόντα,
 "Ἐλχτο ἐμὸν κατέπαυσε Δαρμπερὲς, εἴ σ' ἐβαλὸν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δαρκλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·
 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε κ' ἰφθιμὸν περ ἐόντα,
 Πάντων ἀνθρώπων βέεσαι μὲντο, ὅς κέ σευ ἄντα
 "Ἐλθη ἀμυνόμεντο· θνητὸς δέ νυ κ' σὺ τέτυξαι.

Hunc percussit sub malâ & aure: confestim verò anima

Abiit è membris; horrendæque illum tenebræ occuparunt.

Æneas autem in Merionem hastam æream misit;

Sperabat enim se affecuturum sub-clypei-tegmine progredientem:

610 Sed ille quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam;

In anteriore enim partem proclinavit, à tergo autem hasta longa

Solo infixæ est, supraque pars-posterior quassabatur

Hastæ; tum deinde remisit impetum rapidè-actum æs:

Cuspis adeò Æneæ vibrans in terram

615 Abiit; quippe incassum robustâ è manu exilierat.

Æneas autem animo iratus est, dixitque:

"Merione, citò certè te, saltatorem quantumvis egregium,

"Hasta mea compescuisset in-perpetuum, si quidem te percussissem.

Illum verò Meriones hastâ-inclytus vicissim affatus est:

620 "Ænea, arduum est, te, fortis licèt sis,

"Omnium hominum extinguere robur, quicumque te contra

"Venerit propulsiurus; mortalis certè & tu es.

Ver. 607. — συγερὸς δ' ἄρα μιν κρότο· ἔλεν.]

Immolat, ingentique umbrâ tegit —

Æn. X, 541.

Ver. 610. — ἄντα ἰδὼν ἡλόατο.] Vide supra ad 1, 404.

Ibid. — χάλκεον ἔχον.] Vide supra ad 7, 380.

Ver. 613. — ἀφίε μὲντο.] Vide supra ad 1, 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ — "ὦχετ' —.]

Versus hi duo, quos in uno MS deesse annotat Barneſius, defunt etiam in Codice Harleiano.

Ver. 615. — ἐπεὶ ῥ'.] Quippe, ut dictum est, — ver. 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, κ' ὀρ-

χησινὴ περ ἐόντα.] "Ὀμηρο· ὁ Μηριόνην
 καὶ αἰχμὴν βυλόμην, ἀλλὰ κομῆσαι, ὀρ-
 χησινὴν προσεῖπε· κ' ἔως ἄρα ὀπίσθην· ὡς
 κ' γινώσκοντο ἀπασιν ὅππ' τῇ ὀρχησινῇ, ὡς
 κ' οἱ Ἕλληες μόνον ταῦτα ὑπὸ τῷ πο-
 δὲ, ἀλλὰ κ' οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καὶ τοὶ πολέ-
 μοι ὄντες. Ἐσέον γδ, οἶμαι, κ' ἔν τῷ πο-
 λεμῶν αὐτῷ κυφιστῆα, κ' διεγερμένην ἢν ἐξ ὀρ-
 χήσεως ἐκείνη. Φησὶ δ' τὰ ἑπη ὡς πῶς,
 "Μηριόνη, τάχα κέν σε, κ' ὀρχησινὴν περ ἐόν-
 "τα, "Ἐλχτο ἐμὸν κατέπαυσε." Lucian.
 περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622. — θνητὸς δέ νυ κ' σὺ τέτυξαι.]

— mortali urgemur ab hoste

Mortales: totidem nobis animæque ma-
 nisque.

Æn. X, 375.

Ver. 625

- Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὁξέϊ χαλκῷ,
 Αἰψά κε, καὶ κερταίρος περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποισθῶς,
 625 Εὐχῶ ἐμοὶ δόξης, ψυχῇ δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενοίλις ἄλκιμος υἱός·
 Μηρόνῃ, τί (ὦ ταῦτα, καὶ ἐοθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, ὅτι Τρῶες οὐκ οἶδ' ἐπ' ἐέεσσι
 Νεκρῶ χωρήσασσι, πάρος τ' ἐν γαῖᾳ καθέξῃ·
 630 Ἐν γὰρ χερσὶ τέλει πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βυλῇ·
 Τῷ, ὅτι καὶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' αἶμα' ἔσπετο ἰσότητι φῶς.
 Τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
 Οὐρεσὶ ἐν βήσας, ἔκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκμή·
 635 Ὡς ἤ ὠρνυτο δῆπ' ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης,
 Χαλκῶ τε, ῥινῶ τε, βοῶν τ' ὀλοισιῶν,
 Νυσομυῶν ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Οὐδ' ἂν ἐτι φρεσὶν περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔβλεπε, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίεσσι,
 640 Ἐκ κεφαλῆς ἔλυτο Δαρμπερὲς ἐς πόδας ἄκρας.
 Οἱ δ' αἰεὶ ὅππ' νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μῦαι
 Σταθμῷ ἐνὶ βρομέεσσι ὀπιλάγας καὶ πέλλας,

“ Si & ego te percussifero affecutus medium acuto are,

“ Statim, strenuus licet sis & manibus fretus,

625 “ Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni.

Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius:

“ Merione, cur tu hæc, strenuus licet, concionaris?

“ O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis

“ A cadavere cedent, antequam aliquem terra tenebit:

630 “ In manibus enim finis pugnae, verborum autem finis in concilio;

“ Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare.

Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà sequebatur deo-par vir.

Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur

Montis in saltibus, longèque exauditur:

635 Sic horum excitabatur strepitus à terrâ latè-patente,

Ærèque, coriόque, boumque-tergoribus scitè-compositis,

Percussorum ensibusque & hastis utrinque acutis.

Necque jam vel solers vir Sarpedona nobilem

Agnōscet; quippe telis & sanguine, & pulveribus,

640 A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.

Illi verò assidue circa mortuum versabantur, ut quum muscæ

In stabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

Ver. 625. — δῶν.] Al. δῶν.

Ver. 628. — ὅτι Τρῶες.] Cod. Harleian.

2 π. Τρῶες.

Ibid. — οὐκ οἶδ' ἐπ' ἐέεσσι.] Ita edidit Bar-

nesius: Quocum facit & Codex Harleianus.

Al. οὐκ οἶδ' ἐπ' ἐέεσσι. Sed, ut opinor, minùs

rectè. Vide suprà ad α', 519.

Ver. 633. — ὄρωρεν.] Vide suprà ad β',

310.

Ver. 635. — ὠρνυτο.] Vide suprà ad γ',

260.

Ibid. — δῆπ'.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 642. — βρομέεσσι.] Cod. Harleian.

βρομέεσσι.

Ibid. — ὀπιλάγας καὶ πέλλας.] Πέλλας,

ἀγνῶτον σκυφοειδές, πυθμῶν ἔχον τελευτέον,

εἰς ὃ ἡμελλεν τὸ γάλα, Ὁμηρ., “ ὥς ὅτε

“ μῦαι

- "Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγῃ ἀγλαα δεύει.
 "Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον· εἴθε ποῖε Ζεὺς
 645 Τρέψεν ἀπὸ κροτέρῃς ὑσμίνης ὅσπερ φαεινῶ,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτὰς αἰὲν ὄρα, καὶ φερέζω θυμῷ
 Πολλὰ μάλ' αἰμφι φόνω Πατρόκλῃ, μερμηρίζων,
 ἥ ἤδη κ' αἰὲν ἐν κροτέρῃ ὑσμίνῃ
 Αὐτὰς ἐπ' ἀνιθέω Σαρπηδόφι φαίδιμ' ἔκλωρ
 650 Χαλκῷ δῆλ' ὅση, ἀπὸ τ' ὤμων τείχε' ἔλῃ.
 ἥ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπιῷ.
 "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 "Ὅφρ' ἦν δὲ θεράπων Πηληϊάδῃ Ἀχιλῆϊ
 Ἐξαυτίς Τρῳάς τε καὶ ἔκλωρ χαλκοκορυσίῳ
 655 "Ὡσαῖο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἔκλωρ ὃ πρωτίτῳ ἀνάλκιδά θυμὸν ἐνῶρσεν.
 Ἔς δ' ἴφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτρεπε, κέκλειο δ' ἄλλῃς
 Τρῳάς φεγγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰσθ' ἀλάνηα.
 "Εἴθ' εἴδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μῆλον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημῆλον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρεϊ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:

Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter

- 645 Vertebat ab asperâ pugna oculos fulgentes,
 Sed in ipsos usque aspiciebat, & consultabat animo
 Multa admodum de cæde Patrocli, anxie-deliberans,
 An jam & illum in asperâ pugna
 Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
 650 Ære cæderet, deque humeris arma auferret;
 An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
 Sic etiam ei cogitanti, visum est satius esse,
 Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
 Retrò Trojânos & Hectorem æreis-armis-acrem
 655 Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.
 Hectori autem primo imbellem animum immisit:
 Currûque is consensu in-fugam vertit-se, hortatûsque est cæteros
 Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.
 Tum verò nè fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi-sunt
 660 Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
 Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum

" μῆλαι σταθμῷ ἐνθεομένωσιν εὐλαγίας καὶ
 " πείλας." Atbenæus, lib. 11. cap. 13.

Ver. 644. — ἄρα.] Ut diximus —
 ver. 641.

Ver. 647. — μερμηρίζων.]
 — animum nunc huc celerem, nunc
 dividit illuc;

In partesque rapit varias, perque omnia
 versat. Æn. IV, 285.

Ver. 652. "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρ-
 διον εἶναι.]

Hæc alternanti potior sententia visa est.
 ibid. 287.

Ver. 653. — Πηληϊάδῃ Ἀχιλῆϊ.] Vi-
 de suprâ ad α, 1.

Ver. 654. — χαλκοκορυσὶν.] Vide suprâ
 ad β, 1.

Ver. 655. — πολέων.] Enuntiabatur, ac si
 scriptum fuisset πολλῶν. Vide suprâ ad β, 811.

Ver. 656. — θυμὸν ἐνῶρσεν.] Cod. Har-
 leian. θυμὸν ἐνῆκεν. Al. φύζαν ἐνῆκεν.

Ver. 660. — βασιλῆα.] Vide suprâ ad α, 265.
 Ibid. — βεβλημῆλον ἦτορ.] Ita ex MSS e-
 didit Barnesius. Al. βεβλαμῆλον ἦτορ. Co-
 dex Harleianus legit, διδαγμῆλον ἦτορ.

Ver. 662.

- Κάππεσον, εὐτ' ἔλδ' ἀπὸ κρατερῶν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνα ἔλ' ἐλοντο,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ὀπὶ νῆας
 665 Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενοίτιε ἄλκιμον υἱός.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰδ' ἄγε νῦν, Φίλε Φοῖβε, κελαϊνεφές ἄμμα κάθηρ'ον
 ἔλθων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἐπιεία,
 Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῆσον ποταμοῦ ῥοῇσι,
 670 Χερσὸν τ' ἀμβροσίῃ, πρὶ δ' ἀμβροσία ἑμάλα ἔασον·
 Πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἄμα κραίνοισι φέρεσθαι,
 Ἵπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὥκα
 Θήσασιν Λυκίης δῖρ' ἑὴς πόντι δῆμῳ·
 Ἐνθα ἰ ταρχύσσει κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 675 Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δ' ἑκατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς Φύλοπιν αἰνυῖ·
 Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰέρας,
 Πολλὸν ἄπο προφέρων, λῆσεν ποταμοῦ ῥοῇσι,
 680 Χερσὸν τ' ἀμβροσίῃ, πρὶ δ' ἀμβροσία ἔσσε·

- Deciderant, quando certamen asperum intendebat Saturnius;
 Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
 Ærea, coruscantia, quæ quidem cavas ad naves
 665 Dedit ferenda sociis Menætii fortis filius.
 Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter:
 "Eja age nunc, dilecte Phæbe, atro sanguine purga
 "Profectus è telorum-acervo sublatum Sarpedonem, & ipsum deinde,
 "Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
 670 "Ungéque ambrosiâ, immortalibusque vestibus induito.
 "Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
 "Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeriter
 "Ponent Lyciæ latæ in opulento populo:
 "Ibi ei exequias-facient fratresque familiarésque,
 675 "Tumulôque ciprôque: hic enim, honor est mortuorum.
 Sic dixit: Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo:
 Descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
 Statimque è telorum-acervo Sarpedonem nobilem sublatum,
 Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
 680 Unxitque ambrosiâ, immortalibusque vestibus induit;

Ver. 662. — Κρονίων.] De profodiâ vocis Κρονίων, Κρονίων, Κρονίων; vide suprâ ad 4, 397 & 265.

Ver. 666. — νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide suprâ ad 4, 175.

Ver. 667. Εἰδ' ἄγε.] Vide suprâ ad 1, 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα.] Cod. Harleian. Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα, —. Cæterum scribendum hîc conjicit

Tho. Bentleius, Ἐλκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex ver. 678, 781, & 8, 126.

Ver. 673. Θήσασιν Λυκίης.] Cod. Harleian. Θήσασ' ἐν Λυκίης; ut infrâ, ver. 683, Κάθησαν ἐν Λυκίης.

Ver. 674, 675. Ἐνθα ἰ ταρχύσσει — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea socios inhumataque corpora terræ Mandemus: qui solus honos Acheronte sub imo est.

Æn. XI, 22.
Ver. 682.

- Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἱ γὰρ μιν ὦκα
 Κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πτόνι δῆμῳ
 Πάτρυκλ' δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελύσας,
 685 Τρῶας καὶ Λυκίας μετεκίαθε, καὶ μέγ' αἰάσθη,
 Νήπι'· εἰ δ' ἐπὶ Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 Ἦτ' ἂν ὑπὲρφυτε κῆρυ κακῶ μέλαν' ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσων νόος, ἢ περ ἀνδρῶν,
 Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 690 Ἐπιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ πρῶτῳ μάχεσθαι.
 Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.
 Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρεξας,
 Παρὶ κλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν;
 Ἀδρήστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἐχέκλον,
 695 Καὶ Πέρμην Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορον, καὶ Μελάνιππον·

Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
 Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeriter
 Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.

- 685 Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus,
 Trojanos & Lycios insequabatur, & magnum accepit-malum,
 Demens: quod si mandatum Pelidæ observasset,
 Certè effugisset fatum exitiale atræ mortis.
 Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum;
 Qui & sortem virum in-fugam vertit, & aufert victoriam
 690 Facile, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
 Qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit.
 Tum quem primum, quem & postremum interficisti,
 Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocarunt?
 Adrestum quidem primum, & Autonoom, & Echeclum,
 695 Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum:

Ver. 682. — *id.*] Ut jussi erant —

Ver. 685. — *αἰάσθη.*] Vide supra ad I, 116.

Ver. 686. Νήπι'.

Infelix; qui — *Æn.* II, 345.

Ibid. — Πηληϊάδαο φύλαξεν.] Cod. Harleian. Πηληϊάδαο ἐφύλαξεν.

Ver. 688. Ἄλλ' αἰεὶ γε.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus* ad ε', 176. *Al.* Ἄλλ' αἰεὶ γε.

Ibid. — ἢ περ ἀνδρῶν.] Cod. Harleian. ἢ περ ἀνδρῶν. *Al.* αἰεὶ γε.

Ver. 689, 690. Ὅς τε καὶ — ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ πρῶτῳ μάχεσθαι.] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ πρῶτῳ μάχεσθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ πρῶτῳ μάχεσθαι. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ πρῶτῳ μάχεσθαι, itaque explicat: "Sed semper Jovis sententia superior est sententiâ hominum, quippe qui strenuum etiam virum terret, adeo ut ei victoriam facile auferat;

"aliis vero ad pugnam accendit." Quod (ut & ipse annotat,) melius cum sequente, "Ὅς οἱ καὶ τότε, &c." congruit: Itemque, ubi iterum occurrunt idem hi duo versus, *Il.* ε', 177, 178; Codices omnes habent, ἐπὶ πρῶτῳ μάχεσθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterum hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustathius*: Ἰστέον δ' ὅτι ἐν τοῖς τ' ἀντιγράφοις μὴ τὸ, "κρείσσων νόος ἢ περ ἀνδρῶν," ἀλλὰ μόνον οἱ ἀνατρεταμμένοι ἐφεξῆς δύο γυναικεῖοι εἰς ἓν, ἀλλὰ μόνον εἰς ἓν, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν."

Ver. 691. Ὅς οἱ.] Vide supra ad ε', 51.

Ibid. — ἀνῆκεν.] Cod. Harleian. ἀνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον.]

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo

Dejicis? — *Æn.* XI, 664.

Ver. 694. — Ἐχέκλον.] Cod. Harleian. Ὀπίκλον.

M

Ver. 695.

- Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον, ἢ Μέλιον, ἠδὲ Πυλάρτιον.
 Τὸς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι Φύγαδ' ἐμνύοντο ἕκαστος.
 Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ἦες Ἀχαιῶν,
 Πατρίκλῃς ὑπὸ χερσὶ, πρὶν πρὸ γ' εἴχῃ θύεν.
 700 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτης ὅππῃ πύρεθ
 Ἔσθῃ, τῷ ὀλοῶ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 Τεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶν βῆ τείχεσσι ὑψηλοῖο
 Πάτροκλῃ, τεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυφέλιζεν Ἀπόλλων,
 Χείρεσιν ἀθανάτησι φαεινῶ ἀσπίδα νύσων.
 705 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυλο, δαίμονι ἴσθ,
 Διὶ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Χάζεο, διογήμες Πάτροκλεις· ἔ νύ τι αἶσα
 Σὼ ὑπὸ δαυρὶ πόλιν πέρθει Τρώων ἀγερώχων,
 Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῇ, ὅσπερ ζέο πολλὸν ἀμείνων.
 710 Ὡς φάτο· Πάτροκλῃ δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
 Μιῶν ἀλδρόμῳ ἐκαίετο Ἀπόλλωνος.
 Ἐκλῶρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 Δίξῃ γὰρ, ἢ μάχοισι κτ' κλόνον αὐτὸς ἐλάσας,

Deindè verò Elafum, & Mulium, atque Pylartem;
 Hos interfecit: cæteri autem in-fugam-eundi memores fuere quisque.
 Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
 Patrocli sub manibus, supra-medum enim ante alios hastâ furebat;
 700 Nisi Apollo Phæbus benè-structâ super turri
 Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.
 Ter quidem in cubitum scandebat muri excelsi
 Patroclus, ter autem ipsum-asperè-exceptum deturbavit Apollo,
 Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
 705 Sed quandò jam quartò irruebat deo par,
 Minacitèr tum verò increpitans allocutus est longè-jaculans Apollo:
 “ Recede, nobilissimè Patrocle: neque enim sâtum
 “ Tuâ sub hastâ urbem vastatum iri Trojanorum magnanimorum,
 “ Neque sub Achille, qui tamen te multò fortior.
 710 Sic dixit: Patroclus autem recessit longè retrò,
 Iram devitans longè-jaculantis Apollinis.
 Hæctor verò in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:
 Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,

Ver. 700. — Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide supra ad α, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτησι.] Cod. Harleian. Χείρας ἀθανάτησι.

Ibid. — ἀθανάτησι.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 706. Διὶ δ' .] Male hic edidit Baptesius Διὶ δ', contenditque παρ' ἑλκεν τὸ Δε. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide supra ad ε, 439; & ad α, 57.

Ibid. — προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.] *Al.* ἑπὶ πρὸς ἑκάεργον προσέφη.

Ver. 708. — πέρθει.] Cod. Harleian. πέρθει.

Ver. 709. — Ἀχιλλῇ, ὅσπερ.] Quâ ratione Ἀχιλλῇ, hic ultimam producat;

item ἀλδρόμῳ, *ver. 711;* & εἰσάγει, *ver. 716;* & αὐτοκασίγη, *ver. 718;* vide supra ad α, 51.

Ver. 711. — ἀλδρόμῳ.] *Al.* ἀλδρόμῳ, ut supra ε, 444.

Ibid. — ἐκαίετο Ἀπόλλωνος.] Vide supra ad α, 75.

Ver. 712—719. — πύλης ἔχε — ἑπὶ ἑπὶ.] Cod. Harleian. πύλης ἔχε — ἑπὶ ἑπὶ.

Ver. 712—724—732. — μώνυχας ἵππους — κρῆν' ἵππους.]

— solido — ungula cornu. *Virg. Georgic. III, 88.*

Ver. 713.

- Ἡ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν αἰλιῶσαι.
 715 Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παλίστα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἀνέρι εἰσάμψθ' αἰζῶ τε, κροτέρῳ τε,
 Ἀσίων, ὅς μ' ἔτιωσ' ἰὼ Ἐκτορ ἵπποδάμοιο,
 Αὐτοκασίγνηθ' Ἐκάβης, υἱὸς δ' Δύμαντος,
 Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.
 720 Τῷ μιν εἰσάμψθ' προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; εἰδὲ τί σε χρεή.
 Αἴψ' ὅσον ἦσων εἰμι, πόσον ζεο φέρειρ εἴλω.
 Τῷ κε τάχα συγερῶς πολέμῳ ἀπερωήσεις.
 Ἄλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κροτέρωνυχας ἵππους,
 725 Αἴκεν πῶς μιν ἔλγῃ, δῶν δέ τοι εὐχθ' Ἀπόλλων.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμῳ Ἐκτορ
 Ἴππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δύσει' ὁμίλον ἰών· ἐν δ' κλόνον Ἀργείοισιν
 730 Ἦκε κακὸν, Τρωσὶν δ' ἡ Ἐκτορ κῦδ' ὀπαζεν.
 Ἐκτορ δ' ἄλλας μὲν Δαναὸς ἔα, εἰδ' ἐνάριζεν·

An copias ad murum clamore-imperaret congregari.

- 715 Hæc quidem ei cogitanti afflitit Phæbus Apollo,
 Viro cum se-affimulâset juvenique, fortique,
 Aîo, qui avunculus erat Hectoris equum-domitoris,
 Frater-germanus Hecubæ, filiûsque Dymantis,
 Qui Phrygiam habitabat fluente ad Sangarii:
 720 Huic se cum affimulâset, allocutus est Phæbus Apollo:
 "Hector, cur à pugnâ cessas? neque enim omnino te decet.
 "Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
 "Tum profectò statim tuo-malo à pugnâ recessisses.
 "Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
 725 "Si quâ ipsum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
 Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
 Cebrionem verò jussit bellicosum illustris Hector
 Equos ad prælium verberantem-agere: At Apollo
 Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis
 730 Immisit exitialem, Trojanisque & Hectori gloriam præbuit.
 Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:

Ver. 713. Δῖς γδ.] Vide suprâ ad ver. 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμψθ'.

formâ tum vertitur oris

Antiquum in Buten — Æn. IX, 646.

Ibid. — εἰσάμψθ'.] Vide suprâ ad γ', 45; & ad γ', 141.

Ver. 717. — ἵπποδάμοιο.] Vide suprâ ad β', 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνηθ' Ἐκάβης, υἱὸς δ' Δύμαντος.] Virgilio, non Dymantis, sed Cissei filia erat Hecuba.

& face prægnans

Cissei regina Paris creat. —

Æn. X, 704.

Vide suprâ ad ζ', 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμψθ'.] Vide suprâ ad γ', 389.

Ibid. — προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων.] Al. προσέφη Δίος υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725. — ἔλγῃ, δῶν δέ τοι.] Al. ἔλγῃ, δῶν δέ τοι.

Ver. 728. — πεπληγέμεν.] Vide suprâ ad γ', 31; & ad β', 314.

Ver. 729. Δύσει'.] Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 731. Ἐκτορ δ' ἄλλας μὲν Δαναὸς ἔα.] — Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ.

- Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλῳ ἔπεχε κρητῆρωνυχας ἵππας.
 Πάτροκλῳ δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτ' χαμᾶζε,
 Σκαίῃ ἔχῳ ἔχων· ἐτέρηφι δ' ἰλάζετο πῆτος
 735 Μάρμαρον, ὀκρυόεντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ' ἐκάλυψεν.
 Ἦκε δ' ἐρεσάμην· εἰ δὲ δὴν χάζετο φῶτος,
 Οὐδ' αἰλίωσε βέλῳ· βάλε δ' Ἐκτορῷ ἡνιοχῆα
 Κεβελόνῳ, νόθον υἱὸν Αἰακλῆ· Πελάμοιο,
 Ἴππων ἡνὶ ἔχοντα, μετώπιον ὀξείῃ λαΐ.
 740 Ἀμφολέρας δ' ὀφρύς ζώελεν λίθῳ, εἰ δὲ οἱ ἔχεν
 Ὅσέον· ὀφθαλμοὶ δ' ἡ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 Αὐτὰρ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνύλλῃσι ἑοικώς,
 Κάππεσ' ἀπ' ὠεργέῳ δίφρῳ· λίπε δ' ὅσέα θυμός.
 Τὸν δ' Ὀπικερίομεων προσέφησεν, Πατρόκλεις ἵππευ·
 745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβισᾷ.
 Εἰ δὴ πᾶς καὶ πόσιος ἐν ἰχθυόεντι γήμοιο,
 Πολλὰς ἀν' κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυατέμφελῳ εἴη·

Sed ille in Patroclum dirgebat validos-ungulis equos.
 Patroclus autem ex-alterâ-parte ab equis defiliit in terram,
 Sinistrâ hastam tenens : alterâque arripuit saxum

- 735 Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
 Misit verò connixus, neque diù aberat à viro,
 Neque frustra-misit telum : percussit enim Hectoris aurigam
 Cebriónem, nothum filium illustri Priami,
 Equorum habenas tenentem, in frontem acuto lapide :
 740 Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit
 Os ; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
 Ipse autem pedes : Ipse verò urinatori similis,
 Decidit ab affabrè-factâ fellâ ; liquitque ossa anima.
 Illum autem asperè-deridens allocutus es, Patrocle eques :
 745 “ Papæ, profectò perquam agilis vir, quum-ita facilè urinatur :
 “ Sicubi sanè & ponto in piscoso esset,
 “ Multos fatiare posset vir hîc, ostrea quærens,
 “ Nave defiliens, etsi tempestuosus esset :

Ipse neque aversos dignatur sternere
 morti :

Nec pede congressos æquo, nec tela fe-
 rentes

Insequitur : solum densâ in caligine
 Turnum

Vestigat lustrans, solum in certamina
 poscit. *Æn. XII, 464.*

Ibid. ἐπὶ τῷ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ τῷ.
 Quo modo & in uno MS scriptum repperit
Barneſius.

Ver. 732. — ἔπεχε.] *Al.* ἔφεπε ; ut su-
 præ *ver. 724.*

Ver. 733. — ἄλλο χαμᾶζε.] Vide supra
 ad γ', 29.

Ver. 735. — ὀκρυόεντα.] Cod. *Harleian.*
 ὀκρυόεντα.

Ver. 736. — ἐρεσάμην· εἰ δὲ δὴν] Quâ
 ratione & ἐρεσάμην, & εἰ δὲ, hîc ultimam
 producant ; item τῷ, *ver. 767 ;* & λπὸ, *ver.*
773 ; & χερσὶ μάδια, *ver. 774 ;* vide supra ad
 α', 51.

Ibid. — χάζετο φῶτος.] *Al.* ἄζετο φῶτος.
Ver. 741. — ἐν κονίῃσιν.] Vide supra ad
 ν', 508.

Ver. 742. — ὁ δ' ἄρ', ἀρνύλλῃσι ἑοικώς.]
 Vide supra ad μ', 385.

Ver. 743. — εὐεργέῳ δίφρῳ.] Pronuntiabi-
 tur εὐεργός, vel εὐεργεύς. Ut rectè hîc an-
 notavit *Barneſius.* Vide supra ad ζ', 116.

Ver. 745. — ὥς ῥεῖα κυβισᾷ.] Cod. *Har-*
leian. ὅς ῥεῖα κυβισᾷ.

Ver. 751.

- Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥέῃα κυβισᾷ.
 750 Ἡ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβισθηῖρες ἔασιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὅττι Κεβριόνη ἦρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντι ἔχων, ὅς τε σαθμὰς κερατίζων,
 Ἐβλητο πρὸς σῆθ' ὅ, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
 Ὡς ὅττι Κεβριόνη, Πάτροκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 755 Ἐκὼρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε.
 Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὥς, δημινθήτῳ,
 Ὡτ' ὄρετο κορυφῇσι περὶ κλαμύης ἐλάφοιο,
 Ἀμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
 Ὡς περὶ Κεβριόναο δῦω μῆσῳρες αὐτῆς,
 760 Πάτροκλός τε Μενοϊτιάδης καὶ Φαίδιμος Ἐκὼρ,
 Ἰεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῶ νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἐκὼρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἔχῃ μεθίφ.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δ' ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζυγαῖον κρατερῶν ὑσμίνῳ.
 765 Ὡς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐλδαινέειν ἀλλήλοισιν

“ Adeo nunc in campo è curru facilè urinatur :

750 “ Profectò & inter Trojanos urinatores utique sunt.

Sic locutus, Cebrionem heroem invasit,
 Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
 Vulneratur ad pectus, suæque ipsum perdit virtus :
 Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens.

755 Hector verò ex-alterâ-parte ab equis defiliit in-terram.

Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant ;
 Qui in montis verticibus de interemptâ cervâ,
 Ambo esurientes, magnis animis pugnant :
 Sic de Cebrione duo artifices pugnae,

760 Patroclusque Menætiades & illustris Hector,

Cupiebant alter alterius incidere corpus saevo ære.
 Hector quidem capite postquamprehendit, non dimittebat ;
 Patroclus autem ex-alterâ parte tenebat pede : Et jam cæteri
 Trojani & Danaï committebant acre prælium.

765 Ut verò Eurýsque Notúsque certant inter-se

Ver. 751. Ὡς εἰπὼν — βεβήκει.] Si βέ-
 σκη dixisset, jam non constitisset Tempo-
 rum ratio. Vide suprâ ad 4, 37.

Ver. 755. — ἄλτο χαμαῖζε.] Vide suprâ ad
 γ, 29.

Ver. 757. Ὡτ'.] Qui utique —. Qui
 scilicet —.

Ver. 762. — ἔχῃ μεθίφ.] Al. ἔχῃ μεθεφ.
 Utrumque salvâ profodiâ. Nam vox μεθίφ
 mediam naturâ producit :

— ἐπεὶ λάβεν, ἔχῃ μεθίφ. 6, 716.

— ἔχεν ἔσχατον ἀναχαιρόν, ἔδῃ μεθίφ.

φ, 72.

Ἀργεῖοι, μέγαν τι μῆτις — δ, 234.

Quòd autem eadem hæc vox nonnullis in lo-
 cis media correpta occurrat ; ut,

Πολλάκι γὰρ μῆτις — κ, 121.

Ἀλλὰ ἐκὼν μῆτις — ζ, 523 ;

& alibi ; positioni hoc soli debetur. Vide
 suprâ ad γ, 103 ; & ad 6, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐλ-
 δαινέειν ἀλλήλοισιν — Ὡς Τρῶες.

Ac velut annoso validum cum robore
 quercum

Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus
 illinc

Erueere inter se certant ; it stridor, &
 altè

Consternunt terram concusso stipite
 frondes —

Haud secus —. Æn. IV, 441.

Adversè rupto cœu quondam turbine venti
 M 3 Confli-

- Οὐρε^Θ ἐν βήσσης, βαθύην πελεμιζέμεν ὕλιν,
 Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κρέναιαν,
 Αἴ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλόν τανυήκεας ὄζυς
 Ἦχῃ θεασσέην, πάταλ^Θ δέ τε ἀνυμνάων.
 770 Ὡς Τρῶες κ' Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆν, ἔδ' ἕτεροι μνῶντ' ἰλοοῖτο φοβοιο.
 Πολλὰ δ' ἢ Κεβελόνην ἀμφ' ὄξεα δῶρα πεπνήγῃ,
 Ἴοί τε πτερόεντες ἀπὸ νάρθηφι θορόντες.
 Πολλὰ δὲ χειρμάδια μέγ' αἰσίδας ἐσυφέλιξε
 775 Μαργαμύρων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν σροφάλιγι κονίης
 Κεῖτο μέγας μέγαλως, λελασμέν^Θ ἱπποσιωάων.
 Ὄφερα μὲν ἡέλι^Θ μέσον ἔσθον ἀμφιβεβήκει,
 Τόφερα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· πίπτε δ' λαός.
 Ἦμ^Θ δ' ἡέλι^Θ μέλενείασετο βελυτόνδε,
 780 Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέριεροι ἦσαν.

Montis in saltibus, profundam concurrere sylvam,
 Fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum,
 Quæ altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
 Sono immenso, fragor autem exoritur inter frangendum:

- 770 Sic Trojani & Achivi mutuis assultibus
 Cædebant, nentri verò meminerant perniciosæ fugæ.
 Multæ autem Cebriōnem circa acutæ hastæ defixæ sunt,
 Sagittæque alatæ à nervis salientes:
 Multa & saxa ingentia clypeos contudere
 775 Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris
 Jacebat ingens ingenti-spacio, oblitus aurigationis.
 Quamdiū quidem sol medium cælum ascendebat,
 Tamdiū valde utroque tela attingebant; cadebatque populus:
 Cū verò sol transibat ad occasum,
 780 Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:

Confligunt Zephyrusque Notusque, &
 Lætus Eois

Euris equis: stridunt sylvæ ———
 Æn. II, 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilius Homericæ carminis majesta-
 tem non æquat. Lib. 5, cap. 13.

Ver. 766. — πελεμιζέμεν ὕλιν.] Al. πο-
 λεμιζέμεν ὕλιν.

Ibid. — ὕλιν.] Vide suprā ad γ', 151.

Ver. 769. — ἀνυμνάων.] Vide suprā ad
 γ', 260.

Ver. 772. — δῶρα πεπνήγῃ.] Cod. Har-
 leian. δῶρ' ἐπεπνήγῃ.

Ver. 775. — ὁ δ' ἐν σροφάλιγι κονίης.]
 Cod. Harleian. ὁ δ' ἐν σροφάλιγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μέγαλως.]

— ingentem, atque ingenti vulnere
 victum. Æn. X, 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem
 ipsam aptissimè depingente, vide suprā ad
 γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφερα μὲν ἡέλι^Θ.]

——— medios cum Sol accenderit æ-
 stus. Georg. IV, 401.

——— medium Sol igneus orbem.

Hauserat ——— Ibid. 426.

Sol medium cæli conscenderat igneus
 orbem. Æn. VIII, 97.

Ibid. — ἀμφιβεβήκει.] Vide suprā ad α,
 37; & ad δ', 492.

Ver. 778. Τόφερα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπ-
 λετο· πίπτε δ' λαός.]

Jam gravis æquabat luctus & mutua
 mavors

Funera: cædebant pariter, pariterque
 ruebant. Æn. X, 755.

Ver. 779. Ἦμ^Θ δ' ἡέλι^Θ μέλενείασετο
 βελυτόνδε.]

——— aratra jugo referunt suspensa ju-
 venci,

Et sol crescentes decedens duplicat um-
 bras. Eclog. II, 65.

Ibid.

- Ἐκ μὲν Κεβελόνιω βελέων ἦρωα ἔρυσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, ἢ ἀπ' ὤμων τούχῃ ἐλοντο.
 Πάτροκλ' ὃ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρκε·
 Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρκε, θεῶν ἀτάλαντ' Ἀρηϊ,
 785 Σμερδαλέα ἰάχων· τεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσθ',
 Ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότιο τελευτή·
 Ἦνιπετο γάρ τοι Φοῖβ' ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι
 Δεινός· ὁ μὲν τ' ἰόντα χεῖρ κλονὸν σὸς ἐνόησεν·
 790 Ἦϊε γὰρ πολλῇ κεκαλυμμέν' ἀνιέβόλησε·
 Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν ὃ μείλαφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
 Χερὶ καλαπρήνῃ· σρεφεδίνθηεν δέ οἱ ὄσσε.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κινέην βάλε Φοῖβ' Ἀπόλλων
 Ἡ δ' κυλινδομένη καναχλὺ ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
 795 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνησαν ὃ ἔθειραι
 Αἵματι ἢ κονίσι· πᾶρ' γε μὲν εἰ θεμὶς ἦεν,
 Ἴπποκόμον πῆλκα μιαινέει κονίσι·
 Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χερσὶν τε μέτωπον
 Ῥύετ' Ἀχιλλεὺς· τότε δὲ Ζεὺς ἔκτορα δῶκεν

Cebriōnem quidem ē telorum-acervo heroēm extraxerunt,
 Trojanorum ē tumultu, & humeris arma ademerunt.

Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit :

Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,

- 785 Horrendum clamans ; ter autem novenos viros interfecit :

Sed cum jam quartum impetum-faceret, deo p-r,

Tum verò tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis :

Occurrebat enim tibi Phæbus in asperâ pugnâ

Terribilis : Hic quidem illum euntem per turbam non vidit ;

- 790 Caligine enim multâ testus obviu-vepiebat :

Stetit autem à-tergo, percussitque interscapillum, latóisque humeros,

Manu pronâ : vertigine autem correpti-sunt ei oculi.

Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phæbus Apollo :

Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum

- 795 Oblonga galea ; sædataeque sunt jubæ

Sanguine & pulveribus : Antea quidem fas utique non erat,

Setis-equinis-comantem cassidem sædari pulveribus ;

Sed viri divini caput, venustamque frontem

Tuebatur Achillis : tum verò Jupiter Hæctori dedit

Ibid. — μέλαναστο] *Al.* μέλαναστο.

Ver. 781. — ἔρυσαν.] Ita *Barneſius*, ex MSS. *κεῖτε*. *Al.* ἔρυσαν ; Qued penultimam corrigit : — ἰχέ· ἐξέρυσ' ἀχιλλεύ·

suprà ver. 505.
Ver. 784. — ἀτάλαντ'·] Vide *suprà* ad β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide *suprà* ad δ', 456.

Ver. 786. — ἐπὶ αὐτοῖς.] Vide *suprà* ad γ', 260.

Ver. 287. Ἐνθ' ἄρα τοι — φάνη βιότιο τελευτή.]

Hic tibi mortis erant metæ. —

Æn. XII, 546

Ver. 792. — σρεφεδίνθηεν.] *Cod. Harleian.* σρεφεδίνθηεν.

Ver. 794. — καναχλὺ.] Vide *suprà* ad δ', 455.

Ver. 798. — μέτωπον.] *Al.* πρόσωπον.

- 800 Ἦ, κεφαλῇ Φορέειν· χεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
 Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔχθρ·
 Βελύχ, μέλα, σιβαρόν, κεκορυμβήον· αὐτὰρ αἶψ' ὤμων
 Ἀσπίς (ὡς τελαμώνι χαμαὶ πέτετε τερμίοεσσα·
 Λάσσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων.
 805 Τὸν δ' αἶψα φρένας εἶλε, λύθεν δ' ἐπὶ φαίδιμα γῆα·
 Στῇ δ' ἔταφών· ὅππῃθεν δ' μεῖα φρενον ὀξέϊ δαρεί
 Ὀμῶν μεσσηγὺ χεδόθεν βάλε Δάρδανον· ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Εὐφορεῖο, ὃς ἡλικίῳ ἐκέκαστο
 Ἐλχεῖ θ', ἵπποσιώῃ τε, πόδεσσι τε καρπαλίμοισι·
 810 Καὶ γὰρ δὴ πῶτε Φῶτας εἰέκοσι βῆσεν αἶψ' ἵππων,
 Πρωτὶ ἐλθὼν (ὡς ὄχεσφι, διδασκόμεν· πολέμοιο.
 Ὅς περ πρωτὸν ἐφῆκε βέλθρ, Πατρόκλεις ἵππευ
 Οὐδὲ δάμασ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χροῶς ἀρπάξας δόρυ μείλιον· ἔδ' ἐπέμεινε
 815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊολῆτι.
 Πάτροκλ' ὃ θεῶν πλεονεχίῃ κ' ὀφειλόμενος δαμασθεῖς,
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνη ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκίωρ δ', ὡς εἶδεν Πατρόκλ' ἡ μάθυμον

- 800 Suo capite ferendam: prope enim ei erat exitium.
 Tota verò ei in manibus tracta est prælonga hasta,
 Gravis, magna, valida, ære-præmunita; & ab humeris
 Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
 Solvit porro ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
 805 Illi verò stupor animum occupavit, solutæque sunt pulchra membra;
 Stetit itaque attonitus: à-tergo autem interscapillum acutâ hastâ
 Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
 Panthædes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
 Hastâque aurigandique-peritiâ, pedibûsque velocibus:
 810 Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
 Cùm primùm venit curru-vestus, discens præliari.
 Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
 Neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immistûsque est turbæ,
 E corpore abreptâ hastâ fraxineâ; neque sustinuit
 815 Patroclum, nudum licet, in pugnâ.
 Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus
 Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans,
 Hecstor verò, ut vidit Patroclum magnanimum

Ver. 806. Στῇ δ' ἔταφόν.]

obmutuit amens.

Æn. IV, 279.

Ibid. — ὀξέϊ δαρεί.] Cod. Harleian. ὀξέϊ

χαλκῷ.

Ver. 808. — ἐκέκαστο.] Vide suprâ ad 6,
 153; & ad 8, 492.

Ver. 813. — ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο
 δ' ὀμίλῳ, — ἔδ' ἐπέμεινε Πάτροκλον.]

— fugit ante omnes exterritus Aruns
 — nec jam amplius hastæ

Credere, nec telis occurrere virginis au-
 det. Æn. XI, 806.

— ex oculis se — abstulit Aruns,
 Contentusque fugâ mediis se immiscuit
 armis. Ibid. 814.

Ver. 818. — Πατρόκλ' ἡ μάθυμον.] Quâ
 ratione vox, Πατρόκλ' ἡ, hîc ultimam na-
 turâ brevem producat; itémque ἐπευχόμενος,
 ver. 829; & περὶν, ver. 839; & μιν,
 ver. 855; vide suprâ ad 4, 51. Cæterum,
 quæ vocis, βασιλέω, formam sequuntur; cæ
 ultiam

- Ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 820 Ἀλχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κτ' εἵχας, ἔτα δ' ὄρε
 Νείαλον ἐς κενέωνα· διὰ πρὸ δ' χαλκὸν ἔλασσε·
 Δέπησεν δ' πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε ζυῖ ἀκάμανια λέων ἐβίησατο χάρμη,
 Τῷ τ' ὄρετο κερυφῆσι μέγα φρενέοντι μάχεσθον,
 825 Πίδακτο ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλεις δ' πιέμεν ἀμφω·
 Πολλὰ δέ τ' αἰδομαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
 Ὡς πολέας πέφνοντα Μενoitία ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔλχει θυμὸν ἀπηύρα·
 Καί αἱ ἐπὶ χόρῳ ἐπεα πτερόεντι ἀγόρευε·
 830 Πάτροκλ', ἦπα ἔφηθα πόλιν κεραιζέμεν ἀμύν,
 Τρωιάδας δ' γυναικάς, ἐλδύθερον ἦμαρ ἀπέρας,
 Ἄξεν ἐν νῆας Φίλιω ἐς παλῖδα γαῖαν,
 Νῆπιε· τάων δ' πρόω· Ἐκτορτο ἀκέες ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχατο πολεμίζεν· ἔλχει δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ Φιλοπτολέμοισι μελαπρέπω, ὅς (φιν ἀμύνω
 ἦμαρ ἀναγκαῖον· (εἰ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδον).
 Ἄ δέιλ', ἐδέ τοι, ἐοθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς.

Retrò cedentem, vulneratum acuto ære,

- 820 Prope eum venit per ordines, cominúsq; percussit hastâ
 Imum ad ile; penitus autem æs adegit:
 Fragorem verò is edidit cadens, magnóque affecit dolore populum Achivorum.
 Ut autem cùm aprum viribus-ingentem leo urget pugná,
 Hique montis in verticibus magnis animis decertant,
 825 Fonte de exiguo; vólunt quippe bibere ambo:
 Multùm autem anhelantem aprum leo domat vi:
 Sic multos occidenti Menæetii forti filio
 Hector Priamides cominùs hastâ animam abstulit:
 Et super eum glorians verba alata dixit:
 830 "Patrocle, credidisti utique urbem te vastaturum nostram,
 "Trojanásque mulieres, libero die erepto,
 "Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram.
 "Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
 "Pedibus contendunt pugnatum: hastâ verò ipse
 835 "Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
 "Diem servilem: te autem hîc vultures comedent.
 "Infelix, neque tibi fortis licet, auxilio fuit Achilles,

ultimam naturâ semper producant. Vide suprà ad á, 265.

Ver. 820. — ἔτα.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 822. Δέπησιν δ'.] Vide suprà ad δ', 435; & ad γ', 181.

Ver. 824. Τῷ τ' ὄρετο.] Cod. Harleian. ὄρετο.

Ver. 825. — πιέμεν.] Al. πιέμεν. Utinamque ferri possit. Vide suprà ad ver. 762.

Ver. 828. — Πριαμίδης.] Vide suprà ad á, 398.

Ver. 829. — ἐπεα πτερόεντι ἀγόρευε.] Al. ἐπεα πτερόεντα προσεπύθε.

Ver. 830. — ἀμύν.] Cod. Harleian. ἀμύν.

Ver. 834. — ὀρωρέχατο.] Vide suprà ad γ', 736; & ad á, 37.

Ver. 836. — σὺ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδον.] Alitibus linquere fectis.

Æn. X, 559.
 Ver. 838.

- “Ὅς πᾶς τοι μάλα πολλὰ μῆνιν ἐπέειπλεῖ ἰόντι,
 Μῆ μοι πρὶν ἵεναι, Πάτροκλεις ἵπποκέλευθε,
 840 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ’ Ἑκτορῷ ἀνδροφόνοιο
 Αἰματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
 “Ὡς πᾶς σε προσέφη, τοὶ δ’ ἤφρενας ἄφρονι παῖθε.
 Τὸν δ’ ὀλιβοεινέων προσέφησ, Πάτροκλεις ἵππευ.
 “Ἦδη νῦν, Ἑκτορ, μεγάλ’ ὄχρεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 845 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ’ ἐδάμασσαν
 Ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ’ ὤμων τέρχε’ ἔλοντο.
 Τοῖσδε τοὶ δ’ εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντιβόλησαν,
 Πάντες ἀν’ αὐτῷ ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμνύτες.
 Ἀλλὰ με μοῖρ’ ὅλον, καὶ Ληϊὸς ἐκίανεν υἱός,
 850 Ἀνδρῶν δ’ Εὐφορβῷ· σὺ δέ με τρίτῳ ἐξεναρίζεις.
 “Ἀλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὐ θίω ἑδ’ αὐτὸς δῆρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη

“ Qui nimirum tibi admodum multis remansens mandavit proficiscenti,

“ Nè mihi antè revertere, Patrocle equestris,

840 “ Naves ad cavas; quàm Hectoris homicidæ

“ Sanguinolentam lorica circa pectora discideris:

“ Sic nimirum te allocutus es, tibi que animum recordi persuasit.

Illum verò languens allocutus es, Patrocle eques:

“ Jam nunc, Hector, magnis verbis gloriator; tibi enim dedit

845 “ Victoriæ Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt

“ Facile: ipsi enim ab humeris arua detraxerunt,

“ Tales verò etiam si mihi viginti occurrissent,

“ Amnes hîc periissent, meâ hastâ domiti.

“ Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius,

850 “ Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interfectum-spolias.

“ Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo,

“ Haud sanè nè tu quidem ipse diù in-vitâ progredieris, sed tibi jam

Ver. 838. — ἐπέειπλεῖ ἰόντι.] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 140. Νῆας ἀνὰ γλαφυράς.] *Al.* Νῆας ὑπὸ γλαφυράς.

Ibid. — ἀνδροφόνιο.] Vide suprâ ad ver.

77. Ver. 842. — σοὶ ἤφρενας.] *Cod. Harleian.* σοὶ δ’ ἤφρενας.

Ver. 847. Τοῖσδε τοὶ δ’ εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντιβόλησαν.] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης (φασγάνου), ἐμὴν πρὶν εἰς ὄρεον καθιστᾶς καὶ ἀντίπαλον, πρὸς αὐτὸν εἰς χεῖρας, ἐκ τῆς ταπεινῆς καὶ οὐκ ἐκ τῆς μεγαλαυχίας μεταφέρων εἰς τὴν γαυρόν καὶ ὑψηλόν, ἐκ ἐπαχθῆς καὶ δὲ θρασυῆς, ἀλλὰ μίας ἐνὶ δουρὶ καὶ ἀντίστητος. “Ὡς πᾶς καὶ Πάτροκλον ὁ Πουίλης μέγιστος καὶ ἀντιφρόνων ἐν τῷ καλοῦσθαι, ἐν τῷ τῶν τελευτῶν μεγαλήτορον περιποιεῖς λέγοντα. “Τοῖσδε τοὶ δ’ εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντιβόλησαν.” *Plutarch. de sui Laude.*

Ver. 848. Πάντες ἀν’ αὐτῷ ὄλοντο.] *Al.*

Πάντες καὶ αὐτῷ ὄλοντο.

Ver. 851. — σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.]

Καὶ ταῦτ’ ἐπίστω, καὶ γὰρ φρεσὶ ἔστι.

Sophocl. Philoctet. ver. 1318.

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas. *Virg. Eclog. III, 54.*

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn. III, 250.*

— Tu condita mente teneto.

Ibid. 388.

— Simul hæc animo hauri.

Æn. XII, 26.

Ver. 852. Οὐ θίω ἑδ’ αὐτὸς θηρὸν βέη.]

— non me, quicumque es, inulto, Victor, nec longum lætabere; te quoque fata

Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis. *Æn. X, 739.*

Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum “par penè splendor am-
 — baturum est.” *Lib. V, cap. 12.*

Ver. 856.

- “Αἶχι παρέστηκεν θάνατος ἢ μοῖρα κραταῖη,
 Χερσὶ δαμνύτ’ Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 855 Ὡς ἄρα μιν εἰπόνῃα τέλει θανάτοιο κάλυψε.
 Ψυχὴ δ’ ἐκ βέβηκον πλάμῃ αἰδώςδε βεβήκει,
 “Ὀν πτότμον γούωσα, λιπὲς ἀνδρόλητα ἢ ἥβω.
 Τὸν ἢ τεθνεώτα προσήυδα φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Πατρόκλειε, τί νύ μοι ματιώεαι αἰπῶν ὄλεθρον;
 860 Τίς δ’ εἶδ’ εἰκ’ Ἀχιλλεύς, Θέτιδ’ ὅπως ἠνέμοιο,
 Φθῆν ἑμῶ ὑπὸ δακρυπέσιν ὑπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῃς
 Εἵρυσσε, λαῖξ πρὸς ἑσέας· τὸν δ’ ὑπὸ πῖλον ὥς ὑπὸ δακρύς.
 Αὐτίκα ᾗ ξυὼ δακρυμεί· Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 865 Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 “Ἰερὸν γὰρ βαλέειν· τὸν δ’ ἐκφερὸν ὠκείας ἵπποι
 Ἀμβροτοί, ὅς Πηλεΐ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

“ Propè astat mors & fatum violentum,

“ Manibus domando Achillis eximii Æacidæ.

855 Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.

Anima autem è membris volans ad orcum descendit,

Suam sortem lugens, relicto robore virili & juventâ.

Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector :

“ Patrocle, cur mihi vaticinarius grave exitium ?

860 “ Quis verò scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,

“ Prior-meâ hastâ percussus animam perdiderit ?

Sic sanè locutus hastam æream è vulnere

Traxit, calce impresso ; illum verò supinum repulit ab hastâ.

Statim autem cum hastâ in Automedontem ibat,

865 Deo-parem famulum velocis Æacidæ ;

Cupiebat enim percutere : Illum verò extulerunt veloces equi

Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

Ver. 856. Ψυχὴ δ’ ἐκ βέβηκον.]

Vitæ cum gemitu fugit indignata sub

umbras. Æn. XI, 831 ; XII, 952.

Ibid. — β. βήκει.] Similitèrque ver. 864 ;

Αὐτίκα — βεβήκει. Vide suprâ ad ver.

751.

Ver. 857. “Ὀν πτότμον γούωσα.] Vitupe-

rat hunc locum Plato. Δεῖ δὲ (ὡς εἴκειν) ἡ-

μᾶς ὁπτασίην ἢ πρὸς τῶν τῶν μύθων τοῖς

ὁπτασίαις λέγει, ἢ δὲ ἡδὴ μὴ λουδοῦν ἀπλῶς

ἐπὶ τῶ ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἔτ’

ἀληθῆ λέγοντας, ἔτ’ ἀφέλιμα τοῖς μέλλουσι μα-

χίμοις ἔσονται. — Ἐξαλείψω δὲ ἄρα

— πάντα τὰ τοιαῦτα —, “Ψυχὴ δ’

“ ἐκ βέβηκον πλάμῃ αἰδώςδε βεβήκει, “Ὀν

“ πτότμον γούωσα, λιπὲς ἀνδρόλητα ἢ ἥβω.”

— Ταῦτα ἢ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραίτη-

σόμεθα Ὅμηρον τε ἢ τὸν ἄλλος ποιητὰς μὴ

χαλεπαίνειν, ἀν’ ἀντιθέσειν. ἢ ὡς ἔτ’ ποιη-

τικὰ ἢ πᾶσι τοῖς πολλοῖς ἀκούειν. ἀλλ’, ὅσοι

ποιητικότερα, πρὸς τὴν ἡτλὴν ἀκρίβειαν πρὸς ἢ

ἀνδράσιν, ὡς δὲ ἡ ἐλδομένης εἶναι, δακρυὰν θά-

νάτε μᾶλλον πεφοβημένης. De Republ. lib.

3. Similitèr & Plutarchus : “Ὅσοι —

τ’ θάνατον ὡς οἰκλήν, ἢ τ’ ἀταφίαν αἰδῶν

ὁλοφύρομεν ἢ διδόντες, φανὲς ἐξυπνολύχασιν,

— “Ψυχὴ δ’ ἐκ βέβηκον πλάμῃ αἰδώςδε

“ ἐβήκει, “Ὀν πτότμον γούωσα, λιπὲς ἀνδρό-

“ τῆτα ἢ ἥβω.” — αἰδῶν πεπονημένων εἰς

ἢ πρὸς ἀντιθέσειν ὑπὸ δόξης ἢ ἀπάτης. Διὸ

μᾶλλον ἀπλῶς ἢ διαλαρόμεν ἡμᾶς, ἀναπιμπ-

λαίμεν τὴν πᾶν ἢ τ’ ἀδινείας, ἀφ’ ἧς λέγον.]

De audiend. Poëtis.

Ibid. — ἀνδρόλητα.] Al. ἀδρόλητα. Quo

modo & legit Plutarchus, loco suprâ citato.

Ver. 858. — τεθνεώτα.] Vide suprâ ad

β’, 818.

Ver. 861. Φθῆν.] Al. Φθῆν.

Ver. 862. Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ

ὤτειλῃς Εἵρυσσε.]

— Hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X, 744.

I H Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ρ'.

Περὶ τῆς Πατρόκλης σώματιος κρηττέον συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὐφορ-
 βος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἐκτορ δὲ τῇ Ἀχιλλείῳ ἐνδύεται πα-
 νοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἑλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον ἀπαπέμ-
 πον, πρὸς Ἀχιλλέα, τῷ Πατρόκλῳ θάνατον ἀγγέλλουσι. Ὑποδῶντες δὲ καὶ ἀ-
 ρέωμοι τὸ σῶμα τοῖς ὅμοις, ἐκφέρουσιν τὴν μάχην· οἱ δὲ Αἰάντες προμαχῶσι καὶ
 ἀπείρουσιν τὰς πολέμους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀρεταία Μενελάου:

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε, νίκῃσι πείρα, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε περὶ νίκῃσι ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρηττέον ἔρις ὤρετο, Μεινοτιτιάδαο πεισόντῳ:

ὍΤΑ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν, δρητφίλον Μενέλαον,
 Πάτροκλῳ Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοίῃτι·
 Βῆ δὲ ἀπὸ προμάχων κεκορυθμένῳ αἶθοπι χαλκῷ·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις πρὸς πόρῃλακι μήτηρ,
 5 Πρωτόδοκῳ, κινυρῇ, εἰς πρὶν εἰδῆα τόκοιο·

NEquē latuit Atrēi filium, bellicosum Menelaum,
 Patroclus à Trojanis domitus in praelio:
 Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere,
 Ipsūmq; circumiens protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
 5 Tum primū enixa, querula, non antè experta partum:

Ver. 1. Ὅυδ' Ἀτρέος υἱόν.] Cod. Har-
 leian. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν. Quod & ferri
 possit. Vide suprā ad β', 811.

Ver. 4. — ἀρ' αὐτῷ.] Ut par erat, —,

3

Ver. 5. — εἰς πρὶν εἰδῆα.] Quā ratione,
 πρὶν, hic ultimam producat; item, δ, ver.
 17; & ἀδρητῳ, ver. 42; & Ἀντίκῳ, ver.
 49; & ἄλλῃς, ver. 54; Vide suprā ad α', 41.
 Ver. 10.

- ὧς φει Πάτροκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 Πρόθε δέ ci δόρυ τ' ἔχε κὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσω,
 Τὸν κλᾶμεναι μεμαῶς, ὅσις τῷ γ' ἀνίητο ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθη υἱὸς εὐμμελίας ἀμέλησε
 10 Πατρόκλοιο πεσόντο· αἰνύμοντο· ἄλχι δ' ἄρ' αὐτὰ
 Ἔση, κὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεὲς, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε ἧ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βρολόεντα.
 Οὐ γάρ τις πρότερο Τρώων κλειῶν τ' Ἰπικέων
 15 Πάτροκλον βάλε δαρυὶ καὶ κρατερῷ ὑσμίνῃ.
 Τῷ με ἔα κλέτο· ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 Μὴ σε βάλλω, σπὸν ἧ μελιθεῖα θυμὸν ἔλωμαι.
 Τὸν ἧ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεὺ πάτερ, εἴ μὴ καλὸν ὑπέρβιον δόχαιάαδαι.
 20 Οὐτ' ἐν πορδαλίῳ τόσσον μῆντο, ἔτε λέοντο,
 Οὔτε σὺς κάπρη οἰοόφροντο, εἴ τε μέγιστο
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φέει δένει βλεμεαίνῃ,
 Ὅσσον Πάνθη ἦες εὐμμελίας φρονέουσιν.
 Οὐδὲ μὴ εἴδῃ βίῃ ὑπερλώροτο ἱπποδάμοιο
 25 Ἦς ἦθις ὀπύνηθ', ὅτε μ' ὄναρ, καί μ' ὑπέμεινε·
 Καί μ' ἔφαθ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολέμισιν

Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

Præterit autem ipsi hastamque & clypeum undique æquale,

Illum interficere paratus, quicumque sibi adversum veniret.

Neque verò Panthi filius hastâ-præstans neglexit

10 Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum

Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum:

"Atride Menelae, Jovis-alumne, dux populorum,

"Recede, & linque mortuum, finitòque spolia cruenta:

"Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum

15 "Patroclum percussit hastâ in asperâ pugnâ:

"Quare me sine gloriâ magnam inter Trojanos reportare,

"Ne te percusiam, dulcémque animam eripiam.

Illum verò gravitèr indignans allocutus est flavus Menelaus:

"Jupiter pater, haud sanè decorum superbè gloriari.

20 "Nec verò pantheræ tanti spiritus, neque leonis,

"Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus

"Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus-effertur)

"Quantam Panthi filii hastæ-peritiâ-insignes ferociam-spirant.

"Atqui neque vis Hyperenoræ equum-domitoris

25 "Sua juvenutis fructum-percepit, cum me probris-incessit, & me expectavit,

"Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorem

Ver. 10. — ἄρ.] Proinde, —

Ver. 14. — κλειῶν.] Cod. Harleian.

Ver. 19. — καλόν.] Vide suprâ a β', 43.

Ver. 20. — πορδαλίῳ.] Al. παρδαλίῳ.

Ver. 12. — φέει δένει.] Al. μέγα δένει.

Ver. 23. — φρονέουσιν.] Al. φρονέουσιν.

Ver. 24. — βίῃ ὑπερλώροτο.] Vide suprâ

ad ν', 758.

Ibid. — ἱπποδάμοιο.] Vide suprâ ad β', 23.

Ver. 30.

- Ἐμῆμαι· ἔδ' ἐ Φημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρεῖναι ἄλοχόν τε φίλιν, κεδνὸς τε τοκῆας.
 Ὡς θύω κ' Ἰὸν ἐγὼ λύσω μῆν', εἴκε μὲν αἴλα
 30 Στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἐς πληθύν' ἵεναι· μὴδ' ἀνίλῃ ἴσας ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθέν δ' ἐ νήπιον ἔγω.
 Ὡς φάτο, τ' δ' ἔπειθεν· ἀμειβόμενον ἢ προσηύδα·
 Νὺν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφεὲς, ἢ μάλα τίσεις
 35 Γνωτὸν ἐμὸν, τ' ἔπεφνες, ἐπὶ χόρμῳ δ' αἰορδύεις·
 Χέρωςας ἢ γυναικα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἀρητὸν ἢ τοκῶσι γόνιν κ' πένθ' ἔθηκες.
 Ἥ κ' ἐφιν δειλοῖσι γόνι καλὰ παυμα γμοίμιν,
 Εἶκεν ἐγὼ κεφαλῇ τε τελεῶ κ' τόλῃ ἐνείκας,
 40 Πάνθ' ἐν χείρεσσι βάλλω κ' Φρόνιδι δῖῃ.
 Ἄλλ' ἔ μ' ἀν' ἐτι δηρὸν ἀπείρητ' ὄν' ἔσαι,
 Οὐδέ τ' ἀδήριτ', ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴστω·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμθη δ' οἱ αἰχμῇ

“Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversionem,

“Oblectasse uxoremque dilectam, venerandisque parentes.

“Sic certe & tuum ego solvam robur, si me contra

30 “Steteris: Sed te ego recedentem hortor

“In turbam abire; neque adversus confistas mihi,

“Antequam aliquod malum passus fueris: Factum verò & stultus agnovit.

Sic dixit: Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est:

“Nunc ergo jam, Menelae Jovis-alumne, omnino certe ultionem dabis

35 “Fratri meo, quem interfecisti; & jaetabundus praedicas:

“Viduasti autem uxorem in conclave thalami recentis,

“Immensumque parentibus luctum & maerorem fecisti.

“Ipsis equidem miseris luctus finis essem,

“Si quidem ego caputque tuum & arma reportata,

40 “Pantho in manus dederò & Phrontidi nobili.

“Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit,

“Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.

Sic fatus, feriit clypeum undique aequale:

Neque perripuit aë, recurvata autem est ei cuspis

Ver. 30. — ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.] Cod. Harleian. ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα.

Ver. 32. — ῥεχθέν δ' ἐ νήπιον ἔγω.] Sic Hesiodus;

— παθὼν δ' ἐ νήπιον ἔγω.

Atque hinc Plato; Εὐλαβηθῆναι, ἢ μὴ, καὶ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γινώσκει. Convinium, haud longè à fine.

Ver. 34. — τίσεις.] Vide supra ad 1, 508.

Ver. 35. — τὸν ἐπεφνες.] Cod. Harleian. ὃν ἐπεφνες.

Ver. 37. Ἀρητὸν.] Al. Ἀρητὸν. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ibid. — τοκῶσι.] γονῶσι. Codd. à Th. Bentleio colati.

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήριτ', ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔτ' ἀδήριτ', ἔτ' ἀλκῆς ἔτε φόβοιο.

Ibid. — ἀδήριτ'.] Al. ἀδήριτ'.

Ver. 43, 44. — ἔτησε κατ' ἀσπίδα — Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.]

— raucò quod protinus aëre repulsum, Et summo clypei nequicquam umbone pendit. Æn. II. 545.

Ibid. — ἔτησε.] Vide supra ad 1, 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.] Al. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

- 45 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὃ ᾗ δεύτερ' ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπὶ δ' ἄμφω Διὶ πατρὶ·
 Ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο κτ' ἑομάχοιο θέμεθλα
 Νύξ, ὅππ' δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 Ἀνικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχέν' ἤλυθ' ἀκωκή.
 50 Δέπησεν ᾗ πεσών, δ' ἄβησε ᾗ τόχ' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἵματι οἱ δδύνοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
 Οἷον ᾗ τρέφει ἔρ' ἀνὴρ ἐρμηνῆς ἐλαίης
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 55 Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαί δονέεσσι
 Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεὶ λάκῳ·
 Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἀνεμ', ὣς λαίλαπι πολλῇ,
 Βόθρε τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξείανυσ' ὅππ' γαίῃ·
 Τοῖον Πάνθη μὲν εὐμελίῳ Εὐφορβον
 60 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κλάνε, τόχ' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροχος, ἀλκι πεποιθὼς,

- 45 Scuto in valido: Secundus verò impetum-fecit ære
 Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
 Pedem autem retrahentis gressum imam
 Percussit, & ipse connixus-imprimebat, robustâ manu fretus:
 E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
 50 Fragorem verò edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsam.
 Sanguine ei rigabantur comæ, Cratiis similes,
 Cincinnique, qui aurôque & argento conficti erant.
 Qualem verò nutrit plantam vir latè-frondentem olivæ
 Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
 55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
 Omnium ventorum, & pullulat ea flore albo;
 Veniens autem repentè ventus cum turbine multo,
 Fossâque evertit, & extendit super terram:
 Talem Panthi filium hastæ-peritiâ-insignem Euphorbum
 60 Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
 Ut verò quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.] *Al.* Ἀσπίδι
 οὐκ ἐν κρατερῇ.

Ibid. — ὤρνυτο.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 49. — ἔλυθ' .] Vide suprâ ad δ', 484;
 & ad ε', 37.

Ver. 50. Δέπησεν — ἀβέβησε.] Vide
 suprâ ad γ', 181.

Ver. 51. Αἵματι οἱ δδύνοντο κόμαι.] Τῶν Ὀ-
 μπερῶν εἰχάν ἐκείνης μάχης ἐξύμνη [ὁ Πυ-
 θάγωγος,] καὶ μὲν λύρας ἐμμελές αὐτὸν ἀπέπε-
 πιν. "Αἵματι οἱ δδύνοντο κόμαι χαρίτεσσιν
 " ἰμῶν, Πλοχμοὶ θ', &c." Porphyrius
 de vitâ Pythagoræ. Eadem & Jamblicus
 de vitâ Pythagoræ, cap. XIV; nisi quòd

pro ἀπέπεπιν, legatur ἀνέμειλε.

Ver. 53. Οἷον ᾗ τρέφει ἔρ' ἀνὴρ.] Εὐροῖς δ'
 ἀν' ᾗ Ὀμήρου, τ' μέλαν πωπιτύω, ἐκείνα τὰ
 ἔπη, " Οἷον ᾗ τρέφει ἔρ' ἀνὴρ ἐρμηνῆς ἐλ' αἰ-
 " ης," καὶ τὰ ἐξήρ, καὶ λέξιν μελενέμοχότα
 παρ' Ὀρφέου ἐν τῷ διονύσει ἀφανισμῷ. Cle-
 mentis Alexandrinus, Strom. 6.

Ver. 43. — ἀναβέβρυχεν.] Vide suprâ ad
 γ', 736; & ad ε', 37.

Ver. 58. — ἐξείανυσ' .] Ita rectè ex uno
 MS edidit Barnesi. *Al.* ἐξείανυσ'. Quod
 penultimam corripit: — νύκτι ὁλοῦν τὰ-
 νύκτι κρατερῇ ὕσμιν, suprâ π', 567.

Ver. 61. — ἀλκι.] Vide suprâ ad ε', 299.

- Βοσκομήνης ἀγέλης βῆν ἀρπάσῃ, ἥτις αἰρήσῃ·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατερῶσιν ὁδῶσι,
 Πρῶτον, ἐπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἑλκὰ παύλα λαφύσῃ
 65 Διῶν, ἀμφὶ τῷ τὸν γε κινέες τ' ἄνδρες τε νομῆες
 Πολλὰ μάλ' ἰύξουσιν ὑπόπρῳθεν, ἔδ' ἐθέλουσιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλαι γὰρ χλωρὸν δέῃ αἰρεῖ·
 Ὡς τ' εἴ τινα θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 70 Ἐνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ αἰάλας αἰο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὃς ῥά οἱ ἔκτορ' ἐπῶρσε, θοῶ ἀτάλαντον Ἀρηί,
 Ἀνέρι εἰσάμψῃ Κικόνων ἡγήτορα Μένην·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 75 Ἐκτορ, νυῦ σὺ μὲν ὦδε θέεις, ἀκίχληα διώκων
 Ἴππας Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλκινοὶ
 Ἄνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἦδ' ὀχέεσθαι,
 Ἄλλω γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τ' ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ.
 Τόφρῃ δέ τοι Μενέλαος, δῆϊ Ἀτρέος υἱός,
 80 Παῖρόκλῳ περὶ βῆας, Τρώων τ' ἄριστον ἔπεφνε,
 Πανθοῖδῳ Εὐφορβον, ἔπαυσε δ' ὁ δῖος Ἀλκῆς.

Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima :

Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
 Primum, deinde verò sanguinemque & viscera omnia haurit

- 65 Dilanians; circum autem hunc canesque virique pastores
 Crebrò admodum clamant è longinquo, neque animus fert
 Contrà ire; valdè enim pallidus timor occupat:
 Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
 Contra ire Menelaum gloria-sublimem.

- 70 Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthædæ
 Atrides, nisi ipsi invidisset Phæbus Apollo,
 Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
 Viro se-cum-assimulâsset Ciconum ductori Mentæ:
 Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:

- 75 “ Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequēris persequens
 “ Equos Æacidæ bellicosi: illi verò difficiles
 “ Viris quidem mortalibus domitu, & equitatu,
 “ Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
 “ Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
 80 “ Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
 “ Panthædem Euphorbum, finemque imposuit impetuosæ fortitudini.

Ver. 62. — ἀρπάσῃ.] Vide suprâ ad γ', 192; & ad δ', 140.

Ver. 64. — αἶμα καὶ ἑλκὰ παύλα λαφύσῃ.] Vide suprâ ad λ', 176.

Ver. 66. — ἰύξουσιν.] Vide suprâ ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 72. — ἀτάλαντος.] Vide suprâ ad β', 627.

Ver. 73. — εἰσάμψῃ.] Vide suprâ ad γ', & ad γ', 141.

Ver. 78. — Ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ.] Vide suprâ ad γ', 324.

Ibid. — ἀθανάτῃ.] Vide suprâ ad ε', 398.
 Ver. 83.

- Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόναν ἀνδρῶν.
 Ἐκτορε δ' αἰνὸν ἄχθ' ὥκυσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
 Πάπληνεν δ' ἄρ' ἐπεὶ αἶψ' εἰχας· αὐτίκα δ' ἔβη
 85 Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τ' δ' ὑπὶ γαίῃ
 Κείμενον· ἔρριψ' αἶμα καὶ ἔταμνεν ὠτειλῇ.
 Βῆ δ' Ἀχ' προμάχων, κεκορυθμένῳ αἶθοπι χαλκῷ,
 Ὄξεια κεκληλῶς, φλογὶ ἐκελθ' Ἡφαίστοιο
 Ἀσβέσσω· ἔδ' ὅν λαθεν Ἀτρέϊδ' ὀξὺ βοήσας.
 90 Ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν πε λῖπω καὶ τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν τ', ὃς κείῳ ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μῆ τις μοι Δαναῶν νεμεσῆσέ, ὃς κεν ἴδῃ.
 Εἰ δέ κεν ἔκλῃ μὲν ἐὼν καὶ Τρῶσι μάχῳμαι
 95 Αἰδεομένους, μήπως με περὶ σείσω ἕνα πολλοί·

- Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
 Hecitori verò gravis dolor circumtexit mentem profundam:
 Circumspectabat autem deinde per ordines; statim verò animadvertit
 85 Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terrâ
 Jacentem: Fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.
 Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
 Acutum clamans, flammæ similis Vulcani
 Inextinguibili; neque filium latuit Atræi acutum vociferans:
 90 Ingemiscens verò is dixit ad suum magnum animum:
 "Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
 "Patroclumque, qui jacet meum propter hunc honorem;
 "Vereor, nè quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
 "Si verò cum Hectore solus & Trojanis pugnem
 95 "Præ-verecundiâ-fugæ, metuo ne quâ me circumveniant unum multi:

Ver. 83. — ὥκυσε.] Vide suprâ ad α', 140.

Ibid. — φρένας ἀμφὶ μελαίνας.] "Fallitur
 — [Hadrianus Junius] quod φρένας με-
 λάνας, sive nigra præcordia, pro prudentia
 argumento haberi opinatur, ubi Ho-
 merus eas Hecitori tribuit, Il. ε', ver. 83:
 "cum fortitudinis sint potius; neque enim
 "illa, sed ista est Hecitoris laus." Gataker.
 in Antoninum, lib. 4, § 28. Vide & suprâ
 ad α', 103.

Ver. 85. — ἀπαινύμενον.] Vide suprâ ad
 γ', 260.

Ver. 86. — ἔταμνεν ὠτειλῇ.] Al. ἔτα-
 μνεν ὠτειλῇ. Cæterum non est hoc τα-
 μνόν, sed vulnus cominus inflictum denotat.

Αψ' ὁ ἀναχαζομένης καὶ σομάχοιο θέ-
 μεθα

Νύξ', ὅπ' δ' αὐτὸς ἔρριψ' βαρύνει χειρὶ
 πῶντας. Supra ver. 47.

Οἱ παῖδες ἐκ ἴσας τ' διαφορὰν τῷ "ἔτα-
 σαι" ἢ "βαλεῖν." Ομηρ. ἢ "ἔ-

πάσαι" μὲν τὸ ἐν χειρὶ καὶ ἐν τῇ σωματι-
 γῇ τρεῖσαι, "βαλεῖν" ἢ τὸ πῶντας.
 Schol. ad Euripid. Hippolyt. 684. Vide &
 suprâ ad δ', 540.

Ver. 88. Ὄξεια κεκληλῶς.] Vide suprâ ad
 β', 222, & 314.

Ibid. — ἐκελθ'.] Ita ex uno MS edidit
 Barnesius. Al. ἐκελθ'. Minus recte. Vide
 suprâ ad γ', 53.

Ver. 89. Ἀσβέσσω· ἔδ' ὅν λαθεν Ἀτρέϊδ'.]
 Edidit Barnesius ex conjecturâ, Ἀσβέσσω· ἔδ'
 ὅν λαθεν Ἀτρέϊδ'. Dubitari tamen potest,
 annon media vocis "Ἀσβέσσω" hoc in loco
 corripitur. Vide suprâ ad β', 537.

Ver. 91. — καλὰ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 95. — μήπως με περὶ σείσω ἕνα πολ-
 λοί· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ.] Henri-
 cus Stephanus legendum conjicit; — μή-
 πως με περὶ σείσω ἕνα πολλοί, Τρῶας δ'
 ἐνθάδε πάντας ἄγῃ. Ut scilicet vox "ἄγῃ"
 ad μῆπως referatur.

Ibid. — περὶ σείσω.] Al. περὶ σείσω.

- Τρῶας δ' ἐνθάδ' ἐπ' ἀνίας ἄγ' κερυθαίοι. Ἐκλῶρ.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλ' διελέξατο θυμός;
 Ὅππότε ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα Φωτὶ μάχεσθαι,
 Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίοθι.
 100 Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσῆσε, ὅς κεν ἴδῃ
 Ἐκλῶρ χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολέμίζῃ.
 Εἰ δέ πῃ Αἰανίος γε βολὴν ἄτακτο πυθοίμην,
 Ἀμφω κ' αὖτις ἰόντες ὀππότε σφαιρέμεθα χάρμης,
 Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε καὶ φρένα καὶ θυμόν,
 Τόφρα δ' ὀπί Τρώων εἶχεσ' ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχίζετο, λείπετο νεκρὸν
 Ἐντροπαλίζόμενον· ὥς τε λῆς ἡϋγχεῖται,
 110 Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ὀπὸ σαθμοῦ δίωκον
 Ἐλθέσι καὶ φωνῇ· ἔδ' ἐν φρεσὶν ἀλκιμον ἦτορ
 Παχυνέ, αἰέκων δέ τ' ἔβη ὀπὸ μεσασύλοιο·
 Ὡς ὀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

“Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè-ciens Hector.

“Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?

“Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,

“Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:

100 “Idèd mihi nemo Danaorum succensibit, qui viderit

“Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.

“Sicubi verò Ajacem prælio strenuum audire-potuerò,

“Ambo tum reversi reminisceremur pugnae,

“Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum

105 “In gratiam Pelidae Achillis: inter mala sanè melius esset.

Dum is hæc versabat in mente & in animo,

Interea Troium ordines supervenerunt; præibat autem Hector.

Hic verò retrocessit, reliquitque mortuum

Subindè-se-convertens; ut leo benè-barbatus,

110 Quem canesque & viri à stabulo abigunt

Contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor

Cohorrescit, invitùsque is abit à caulâ:

Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus.

Ver. 96. — κερυθαίοι. Vide suprâ ad β', 816.

Ver. 98. — ἐθέλῃ.] *Al.* ἐθέλη.

Ver. 99. “Ὅν κε θεὸς τιμᾷ.] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nullâ satis idoneâ auctoritate;

Ζῆς γὰρ οἱ νεμεσῆσε· ὅς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Vide suprâ ad λ', 542.

Ver. 102. — βολὴν ἄτακτο.] Vide suprâ ad β', 408.

Ver. 104. — περ, εἴ.] Quâ ratione, περ, hic producat; item ultimæ vocum, Ἐν-

τροπαλίζόμενον & ὥς τε, ver. 119; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 106. “Ἔως ὃ.] Pronuntiabatur ἄνω, vel ἄνω. Vide suprâ ad δ', 339.

Ibid. — καὶ φρένα καὶ θυμόν.]

— mentem animumque. *Æn.* VI, 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'.] Vide suprâ ad δ', 540. Malè *Barnesius*, Τόφρα δ'.

Ibid. — ἄρ'.] *Ut solitus est*, —.

Ver. 110. Ὅν ῥα.] *Quem scilicet* —.

Ver. 111. — τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἀλκιμον ἦτορ Παχυνέ.] Sic apud *Hesiodum*;

— ἐπάχυνσεν φίλον ἄνθρωπον.

“Ἐγὼ καὶ ἡμεῖς. ver. 357.

Ver. 117.

- Στῇ ᾗ μέλας ρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετ' ἔθνη ἐταίρων,
 115 Παπλιάωνων Αἰάντα μέλαν, Τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν ᾗ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀρσερεθ' πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, ἣ ἐποτρύνοντα μάχεσθ·
 Θεσπέσιον γάρ (φιν φόβον ἐμβαλε Φοῖβε· Ἀπόλλων·
 Βῆ ᾗ θείην, εἴθαρ ᾗ παρυσάμην· ἐπ' ᾗ ἦν δα·
 120 Αἴαν, δῶρο, πέπον, πρὶ Πατρόκλοιο θανόντι·
 Σπῶσομαι, αἶκε νέκυω περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμαι
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τδ' ἔχει κερυθαίοι· Ἐκλῶρ.
 Ὡς ἔφατ'· Αἰάντι ᾗ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
 Βῆ ᾗ Διὶ προμάχων, ἅμα ᾗ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἐκλῶρ μὲν Πατρόκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τόλ' ἔειπ' ἀπ' ἡρώεσ,
 Ἐλχ', ἵν' ἀπ' ὁμοῖν κεφαλῇ τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
 Τὸν ᾗ νέκυω Τρωῆσιν ἐρυσσάμην· κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκον, ἥν τε πύργον
 Ἐκλῶρ δ' αἰψ' ἐς ὁμίλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων·
 130 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρεσε· δίδε δ' ὄγε τόλ' ἔειπε καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἐμμεναὶ αὐτῷ
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοϊτιάδῃ σάκον δίδρυ καλύψας,
 Εἰσηκὶς, ὥς τις τε λῆων πρὶ οἷσι τέκεσσιν·

- Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,
 115 Circumspectando-quærens Ajacem magnum Telamonium filium:
 Hunc autem perquam celeritè advertit pugnae ad lævam totius,
 Confirmantem socios, & concitantem ad pugnam;
 Divinitus enim iis terrorem immiserat Phæbus Apollo:
 Perrexit autem currere, & statim astans verbum dixit:
 120 “ Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo pugnaturo
 “ Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
 “ Nudum: arma autem habet expedite-pugnam-ciens Hector.
 Sic dixit; Ajaci verò bellicoso animum commovit:
 Processit rutem per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus.
 125 Hector quidem Patroclum, postquam inclutis armis exuerat,
 Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
 Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
 Ajax autem propè venit, gestans scutum, tanquam turrim.
 Hector verò retrò in turbam abiens recedebat sociorum;
 130 In currum autem concito-nisu-ascendit: deditque ille arma pulchra
 Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi.
 Ajax verò Menætiadæ scuto lato obtento,
 Constitit, tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:

Ver. 117. Θαρσύνονθ'.] Vide suprâ ad v', 823; & ad d', 338.

Ibid. — ἐποτρύνοντα.] Vide suprâ ad v', 44.

Ver. 123. — Αἰάντι ᾗ.] Quâ ratione, Αἰάντι, hîc ultimam producat; item ἐπακλήρες, ver. 135; & Ἐκτορ, ver. 142; & πύργον, ver. 152; & Πάτροκλον, ver. 159; & μιν, ver. 161; vide suprâ ad d', 51.

Ver. 130. — δίδε δ' ὄγε.] Vide suprâ ad γ', 409.

Ver. 133—137—139. Εἰσέκει — βεβήκει — Εἰσηκίει.] Vide suprâ ad d', 434, 492; & ad d', 37.

Ibid. — ὥς τις τε λῆων πρὶ οἷσι τέκεσσιν.] Ὅ ᾗ Ὁμηρικὸς λῆων ὅν ῥά τε Νήπια τέκνα αἰὼνα σωπηλήσον·] ἐν ὕλῃ

- ὦ, ῥά τε νήπι' ἄλ' οὐ σιωπήσον) ἐν ὕλῃ
 135 Ἄνδρες ἐπακλήρες, ὁ δέ τε δένει βλεμεαίνῃ,
 Πᾶν δέ τ' ὀπισκωΐον κάτω ἔλκε), ὅσπερ καλύπτων.
 ὦς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἤρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν, δρηΐφιλα Μενέλαοι,
 Εἰσήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν αἰέζων.
 140 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπὸ δρεῖδων χαλεπῶ ἰώπαπε μύθῳ.
 Ἐκτορ, εἶδ' αἶψα, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδάεο.
 Ἦ σ' αὐτῶς κλέει ἐοδλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐοῦλα.
 Φεῖξεο, νῦν, ὅπως κε πόλιν ἢ ἄστυ σάωσῃς
 145 Οἷ' σὺ λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
 Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 Εἴσι περὶ πόλιν· ἐπεὶ σὺν ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δῆτοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμέες αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σάωσεις μεθ' ὁμίλον,
 150 Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδὸν' ἄμα ξεῖνον ἢ ἐταῖρον
 Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ ἢ κύρμα γυῖός.

Cui scymnos ducenti occurrerint in sylvâ

- 135 Viri venatores, hic autem præ rubore truces oculos volvit,
 Totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
 Sic Ajax Patroclum heroem circumiens-protegebat.
 Atrides autem ex-alterâ-parte, bellicosus Menelaus,
 Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
 140 Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
 Hectori torvè intuitus gravi objurgavit sermone:
 " Hector, formâ præstantissime, à bellicâ sanè virtute longè abes:
 " Certè te sine causâ fama bona tenet, fugax cum-fis.
 " Considera nunc, quomodò civitatem & urbem servare-possis
 145 " Solus cum populis, qui in Ilio nati sunt:
 " Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïs
 " Ibit pro turbe; quoniam nulla utique gratia fuit
 " Pugnare hostibus cum viris indefinenter usque.
 " Quomodò tu deteriore virum servaveris in turbâ,
 150 " Improbe; cum Sarpedonem simul hospitem & socium
 " Reliquisti Argivis capturam & prædam fieri:

Ἄνδρες ἐπακλήρες, ὁ δέ τε δένει βλεμε-
 αίνῃ,

Πᾶν δέ τι ὀπισκωΐον κάτω ἔλκε), ὅσπερ
 καλύπτων,

Ἄρα ἔχ' ὁμοίως ἐστὶ διανομή, ὡς πρὸς τοῦ κωπη-
 γῆς σπίνδου, ὡς τῆς τέκνον; καθόλου γὰρ ἡ
 πρὸς τὰ ἔργα φιλοσοφία, ἢ τὰ τοιμηθῆαι δει-
 λὰ ποιεῖ, ἢ φιλόπονα τὰ ῥάθυμα, &c. *Plu-*
tarch. de Amore prolis.

Ver. 134. — (σιωπήσον).] *Al.* (σιωπή-
 σον).

Ibid. — ὕλη.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ver. 137. — περὶ Πατρόκλου.] *Cod. Har-*
leian. ὅτι Πατρόκλου.

Ver. 142. — ἐδάεο.] Pronuntiabatur
 ἐδάε, vel ἐδάεο. quomodo & scribi postea
 cæptum est.

Ver. 147. — πόλιν· ἐπεὶ.] Edidit *Bar-*
nesius, πόλιν· ἐπεὶ. Sed nihil opus. Vi-
 de suprâ ad α', 51.

Ibid. — ἐπεὶ σὺν ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνασ-
 θαι.] Quippè baud ei gratia fuerit tributa,
 qui pugnaverit, &c.

Ver. 151. — Ἀργείοισιν ἔλωρ.] *Cod. Har-*
leian. οἰαγοῖσιν ἔλωρ.

Ver. 157.

- Ὅς τοι πόλλ' ὄφελ' ἔχ' ἔτο πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' ἔ' οἱ ἀλαλκέμεναι κινῶας ἔτλης.
 Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ὀπιπείσει) ἀνδρῶν,
 155 Οἰκάδ' ἱμῶν, Τροίη ᾗ πεφύσσει) αἰπὺς ὄλεθρος.
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μῆλ' πολυθαρσές ἐείη
 Ἄτρουμον, οἷόν τ' ἀνδρῶν ἐσέρχε), οἷ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμύεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο·
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεθα Ἴλιον εἴσω.
 160 Εἰ δ' ἔστ' ἔτι προῖ αἶψυ μέγα Περώμοιο ἀνακλῖ
 Ἐλθοι τεθνειῶς, καὶ μιν ἐρυσάμεθα χάρμης,
 Αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνα) ἐνῖα καλὰ
 Αὔσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
 Τοῖς γὰρ Θεράπων πῆφα) ἀνέρε), ὅς μ' ἐγ' ἄριστος.
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ αἰχέμαχοι Θεράπονιες.
 Ἀλλὰ σύγ' Αἰανί) μετ' ἀλήτορα) σὲν ἐτάλασας
 Στήμεναι ἀνία, καὶ ὅσσε ἰδὼν δῆτων ἐν αὐτῇ,

“ Qui magno commodo fuit urbique & ipsi tibi,

“ Vivus existens: nunc verò non ab eo arcere canes sustinuisse.

“ Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virore,

155 “ Suadeo, domum ire: Trojæ verò manifesta-aderit gravis perniciēs.

“ Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset

“ Intrepida, qualis viros subit, qui pro patriâ

“ Adversus hostes laborem & certamen suscipiunt;

“ Statim Patroclum traheremus in Ilium.

160 “ Quòd si ille ad urbem magnam Priami regis

“ Ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus è pugnâ;

“ Illicò certè Argivi Sarpedonis arma pulchra

“ Hoc pretio-redderent, & ipsum duceremus in Ilium:

“ Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longè fortissimus

165 “ Argivorum apud naves, & cominùs-pugnantes famuli.

“ Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisse

“ Stare contra, oculos intuitus hostium in pugnâ,

Ver. 157. — οἷόν τ' ἀνδρῶν ἐσέρχε), οἷ περὶ πάτρης.] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἐστὶν τῇ σωτηρίᾳ τῆς ἀσφαλείας ἐχολογήσῃ, καὶ φεύγουσα τὸ παρακλινεῖν τῇ κινήσει δόξης καὶ μανικῶν, αἷς εἶρη). τῇ μὲν τοῦ διαβίῃς φρονήματι καὶ “ μὲν πολυθαρσὲς εἴστω Ἄτρουμον, οἷόν τ' ἀνδρῶν ἐσέρχε), οἷ περὶ πάτρης Ἀνδράσι δυσμύεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο· καὶ πάλιν αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεθα Ἴλιον εἴσω. Plutarch. Πολύμ. παρατήρησις.

Non ille pro charis amicis,

Aut patriâ timidus perire.

Horat. Carm. Lib. 4, Od. 9, ver. 51.

Ibid. — ἐσέρχε).] Apud Plutarchum, loco jam citato, ἐπέρχε).

Ver. 158. — δῆριν ἔθεντο.] δῆριν ἔχουσιν. MS. Cantab. à Barnejo, item MSS. Vati-

can. & Harleian. à Tb. Bentleio collati.

Ver. 164. — πῆφα).] Postulat Temporum ratio, ut vox “ πῆφα) ” hoc in loco non πῆφα) sed πῆφα) intelligatur; eliso nempe “ αι,” ut Il. μ', 68;

ἀλαπάζει

Ζῶς ὑψιζεμένης, Τρώεσσι γὰρ βόλεται ἀρήγειν.

Item δ', 235;

Ζεὺς ἔσσει' ἀρηγός.

Et ver. 271;

Ἔσσει', ἐπειδ' ———.

Sic infra ver. 689. hujus libri;

—— πῆφα) δ' ὦρεται Ἀχαιοῖν.

Vide supra ad β', 137; & ad α', 37. Ceterum Codex Vaticanus hîc legit πῆφει).

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθ'· ἐπεὶ σέο Φέρερός ἐστι.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρυθαίοιο· Ἐκλῶε·

170 Γλαῦκε, τίη ᾗ σὺ τοῖσι ἐὼν ὑπέροπλον εἶπες;

ὦ πῆπον, ἦτ' ἐφάμην σε πρὶ Φρένας ἔμμεναι ἄλλων

Τῶν, ὅσσοι Λυκίῳ ἐρβώλακαν ναιϊάσσι·

Νῦν δέ σθ' ὠνοσάμην πάϊχ' υἱοῦ Φρένας, οἷον εἶπες·

Ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον ἔχ' ὑπομῆναι.

175 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριπα μάχην, ἔδ' ἐκλύπον ἵππων·

Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσω νόσι αἰγίοχοιο,

Ὅσε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

Ῥηϊδίῳ· ὅτε δ' αὐτὸς ἐπὶ ῥωγῇ μαχέσασθ'.

Ἄλλ' αἶψ' ὄρω, πῆπον, παρ' ἐμ' ἴσασο, καὶ ἴδε ἔρπον·

180 Ἢ ἐπανημέριον κακὸς ἔσσομαι, ὡς αἰορδέης,

Ἢ τινὰ καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,

Σχῆσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντι.

ὦς εἰπὼν. Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖτας·

185 Τρώες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀχιλαχῆαι,

Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μνήσασθε ᾗ θέρειον ἀλκῆς.

“ Neque ex-adverso pugnare: te nempè fortior est.

Hunc autem torvè intuitus allocutus est expeditè-pugnam-ciens Hector:

170 “ Glaucè, curnam tu talis existens superbè locutus es?

“ O amice, putabam equidem te prudentiâ superare cæteros

Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:

“ Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixisti;

“ Qui me aîs Ajacem ingentem non sustinuisse.

175 “ Nequaquam ego horruì pugnam, neque strepitum equorum;

“ Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,

“ Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam

“ Facile: aliàs & ipse excitat ad pugnam.

“ Sed agè huc adfis, amice, præpe me sta, & aspice opus:

180 “ An totâ-die ignavus ero, ut dicis;

“ An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licèt virtute promptissimum,

“ Reprimam à defensione Patrocli mortui.

Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans:

“ Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,

185 “ Viri estote, omici, recordaminique impetuossæ fortitudinis:

Ver. 170 & 173. — εἶπες.] *Al.* ἔειπας.
Quod perinde est.

Ver. 171. ὦ πῆπον.] *Al.* πύποι.

Ibid. ὦ πῆπον, ἦτ' ἐφάμην.] Μὴ πῶς
ἀμαρτάνωσι σὺν ὧν ἢ πρὸς ὕβριν ὀπτεύμεν
ον, ἀλλ', ὡς ὁ Μῆρσι, ἠθικότερον,

ὦ πῆπον, ἦτ' ἐφάμην σε πρὶ Φρένας
ἔμμεναι ἄλλων.

Plutarch. πολιτικὰ παρὰ γέμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριπα μάχην —
Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς.] *Cod. Harleian.* Οὔτι ἐ-
γὼν ἔρριπα —

— non me tua servida terrent

Dicta, ferox; Dii me terrent, & Jupiter
hostis. *Æn.* XII, 894.

Ibid. — ἔρριπα.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 176. Ἄλλ' αἰεὶ γε.] Ita *Barnesius*:
Quam lectionem & probat *Henricus Stepha-*
nus. Vide suprâ ad π', 688. *Al.* Ἄλλ' αἰεὶ
τι.

Ibid. — αἰγίοχοιο.] *Al.* ἢ πρὸς ἀνδρῶν. *Al.*
ἢ πρὸς ἀνδρῶν.

Ver. 178. — ὅτι δ' αὐτὸς ἐπὶ ῥωγῇ μα-
χέσασθ'.] Vide suprâ ad π', 689, 690.

Ver. 181. — μέγα.] *Cod. Harleian.* μέγα.

Ibid. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad ν', 46.
Ver. 186.

- "Οφε' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῷ αὐμύμονι ἐνλεα δύω,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίβω ἐνάρειξα καλὰ κλίας.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκλῶρ
 Δηῖς ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 190 ὦκα μάλ', ἔπω τῆλε, ποσὶ κρηιπνοῖσι μέλασπών,
 Οἱ πρόλι ἄστυ φέρον κλυτὰ τόλχεα Πηλεΐδαο.
 Σταῖς δ' ἀπάνδθε μάχης πολυδακρύτης, ἐνέ' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰβλῶ,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τόλχε' ἔδωκε
 195 Πηλεΐδew Ἀχιλλῷ, ἃ οἱ θεοὶ ἐρανίωνες
 Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὧ παίδι ὅπασσε
 Γηράς· ἀλλ' ἔχ' υἱὸς ἐν ἐνέσι παλρὸς ἐγήρα.
 Τὸν δ' ὡς ἔν ἀπάνδθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τόλχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμηνον θείοιο,
 200 Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 "Α δέιλ', ἐδέ τι τοι θάνατος καλὰ θύμιός ἐστιν,
 "Ὅς δή τοι χεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τόλχεα διώεις
 Ἀνδρὸς ἄριστῃ, τὸν τε τρομέεσι καὶ ἄλλοι·
 Τῷ δὲ ἑταῖρον ἐπεφνες ἐνέα τε, κρηϊερὸν τε·

" Dum ego Achillis eximii arma induam,

" Pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum.

Sic quidem locutus abiit pugnam-expeditè-ciens Hector

Ardenti è praelio : currens autem affectus est socios

190 Citò admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus insequutus,

Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.

Stans verò seorsum à praelio lacrymoso, arma mutabat :

Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,

Trojanis bellicosis ; ipse verò immortalia arma induebat

195 Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites

Patri charo dederant : Is autem suo filio præbuit

Jam senex : sed non filius in armis patris ad-senectutem-pervenit.

Illum verò ut seorsum vidit nubes-cogens Jupiter

Armis Pelidæ armari divini,

200 Quassans utique caput ad suum locutus est animum :

" Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est,

" Quæ jam te prope est : tu verò immortalia arma iaduis

" Viri fortissimi, quem tremunt & alii :

" Hujus jam socium interfecisti mitèmq, fortèmq ;

Ver. 186. "Οφε' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῷ.]

Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudet-
que potitus. Æn. X, 500.

Ver. 187. — Πατρόκλοιο βίβω.] Vide su-
prà ad v, 758.

Ver. 191. — Πηλεΐδαο.] Al. Πηλείωνος.

Ver. 192. — μάχης πολυδακρύτης.]

lacrymabile bellum.

Æn. VII, 604.

Ver. 196. — ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὧ.] Quâ ra-
tione, & ἔπορον, & ἄρα hîc ultimam produ-

cant ; item ἐποιχόμενος, ver. 215 ; & τε
ver. 217 ; & Αἴαντος, ver. 235 ; vide suprâ
ad α, 51.

Ver. 198. — ἔν.] Ut dictum est, — ver.

192.

Ibid. — ἀπάνδθεν.] Vide suprâ ad α, 349.

Ibid. — νεφεληγερέτα.] Vide suprâ ad α,

175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη.]

Ille caput quassans —

Æn. XII, 89.

Ver. 206.

- 205 Τόχεα δ' ἔκ' ἑκ' κόσμον ὑπὸ κροτάσας τε καὶ ὤμων
 Εἶλδ'· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κροτάσας ἐγὺναλίξω,
 Τῶν ποινῶν, ὃ τοι ἔστι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Δέξε' Ἀνδρομάχη κυλῖα τόχεα Πηλείων·
 Ἡ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσιν νύσσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορε δ' ἤρμωσε τόχε' ὅππ'ι χροῖ· δὴ δέ μιν Ἀρης
 Δεινὸς ἐνυάλισεν· πλῆθεν δ' ἄρ' οἱ μέλε' ἐντὸς
 Ἀλκῆς καὶ σθένος· μὲν γὰρ κλειῖς ὀπκέρων
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ ῥισι πᾶσι,
 Τόχεσι λαμπόμοις μελαθύμῃ Πηλείων·
 215 Ὀτρυνεν γὰρ ἕκαστον ἐποιοχόμοις, ἐπέεσσιν,
 Μείσθλιον τε, Γλαυκόν τε, Μεδονία τε, Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστροπαῖον τε, Δεισιώρ' αὖτε, Ἴπποθόον τε,
 Φόρκιον τε, Χρομίον τε, καὶ Ἐννομον οἰωνιστῶν·
 Τῶν δ' ἔγ' ἐπὶ τρωῶν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 220 Κέκλυτε, μνεία φέλα παλαιόνων ὀπκέρων,
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πλεονέχων διζήμενος, εἰδὲ χατίζων,

- 205 “ Arma autem contumeliosè à capitè & humeris,
 “ Abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,
 “ Eius compensationem, quòd tibi haudquaquam è pugna reverso,
 “ Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.
 Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnius.
 210 Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit verò cum Mars
 Horrendus bellicus; impletæque sunt ei membra intus
 Vigoris & roboris: Ad inclytos autem socios
 Ivit magno clamore: *Achilli* verò similis videbatur ipfis omnibus,
 Armis resplendens magnanimi Pelidæ.
 215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
 Mesthlémque, Glaucúmque, Medontáque, Therfilochúmque,
 Asteropeúmque, Disenoráque, Hippothóumque,
 Phorcynque, Chromiúmque, & Ennomum augurem:
 Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est:
 220 “ Audite, innumeræ copiæ circumcircà-habitantium sociorum;
 “ Non enim ego multitudinem quærens, neque egens ed,

Ver. 206. Εἶλδ'.] *Al.* Εἶλες.

Ver. 209. — κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσιν.] Vide suprà ad α', 528.

Ibid. — Κρονίων.] Vide suprà ad α', 397.

Ver. 210. Ἐκτορε δ' ἤρμωσε τεύχε'.] *Hec-*
tori autem apta erant arma. Sic suprà γ',
 333;

ἤρμωσε δ' αὐτῶν.

Item infrà τ', 385;

Πειρήθη δ' ἰὸ αὐτῶν ἐν ἑντεσι δῖος Ἀ-

χιλλεύς,

Εἰ οἱ ἐφαρμόσασιν, ———.

Atque hoc modo accipit *Eustatbius* in Com-
 ment. ad *ver.* 142. Ἐκτορε δ' ἤρμωσε τεύ-
 χεα ὅππ'ι χροῖ, τῶν δ' ἐπὶ τρωῶν ἐπὶ τρωῶν ἐπὶ τρωῶν
 Aliter tamen explicare videntur Scholia ine-

ditæ, in Cod. *Harleiano*, à *Tbo. Bentleio*
 communicata; Τὸν δὲ ἀνέσθεν ἀρμόσαι τὰ
 ὅπλα τῶν Ἀχιλλεῖ [*Ἐκτορε*], καὶ τὰ ὅπλα συγ-
 καθίσαι· καὶ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἐκτορε ἰσομετρήθη.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων.] Vide su-
 prà ad δ', 456.

Ver. 215 — 219. Ὀτρυνεν γὰρ ——— Τῶν
 δ' ἐπὶ τρωῶν.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 216. — Γλαυκόν τε, Μεδονία τε, Θερ-
 σίλοχόν τε.]

— Glaucumque, Medontaque, Therfi-
 lochumque. *Æn.* VI, 483.

Ibid. — Θερσίλοχόν τε.] *Al.* Ὀτρυνεν γὰρ τε.

Ver. 217. — Δεισιώρ' αὖτε.] Ita ex *Ety-*
molog. Magn. edidit *Barnefius.* *Al.* Δεισιώρ' αὖτε.

Ver. 227.

- Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμείρων πολίων ἤϊεθε ἕκασον·
 Ἄλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχες κ' νήπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύοιοθε Φιλοπιολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 225 Τὰ φρονέων, δώροισι καὶ ἀλγύχῳ κ' ἐδωδῇ
 Λαῶες, ὑμέτερον ᾗ ἐκάσθε θυμὸν ἀέξω.
 Τῷ τις νῦν ἰθὺς τεύχεμμ' ἔσθ', ἢ ὑπολέσθω,
 Ἡὲ σωθήτω· ἢ γὰρ πολέμῳ ὀφεισὺς.
 Ὃς δέ κε Πάτροκλον, κ' τεθνηῶτά περ, ἔμπησ
 230 Τρώας ἐς ἵπποδάμης ἐρύσσει, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,
 Ἡμισυ γὰρ ἐνάρων ὑποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγώ· πὸ δέ οἱ κλέει' ἔασε), ὅσον ἐμοὶ περ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βεῖσαντες ἔβησαν,
 Δύρατ' ἀναχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 235 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
 Νήπιοι· ἦτε πολέσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βολῶν ἀθάθον Μενέλαον·
 ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, ἔκτετι νῶϊ
 Ἐλπομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 240 Οὔτι πόσον νέκυ' ὤρεαι δείδια Πατρόκλοιο,
 Ὃς κε τάχα Τρώων κορέσει κυῶας, ἡδ' οἰωνός,

- “ Huc è vestris urbibus excivi quemque ;
 “ Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos
 “ Promptis-animis defenderetis bellicosus ab Achivis :
 225 “ Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio & commeatu
 “ Populos, vestrumque cuiusque animum recreo.
 “ Idcirco aliquis nunc rectè conversus, aut pereat,
 “ Aut salvus sit : hoc enim belli commercium.
 “ Quicumque verò Patroclum, mortuum licet, tamen
 230 “ Trojanos ad equum-domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax ;
 “ Illi dimidium exuviarum tribuam, dimidium verò ipse
 “ Habebo ego : gloria autem ei erit, quanta vel mihi.
 “ Sic dixit : Illi verò rectè in Danaos magnâ-mole ferebantur,
 “ Hastis elevatis ; admodum autem ipsis sperabat animus
 235 “ Mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio :
 “ Stulti ; certè multis super ipso animam abstulit.
 “ Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum :
 “ O amice, ô Menelae, Jovis-alumne, haud jam nos
 “ Spero vel ipsos redituros è prælio.
 240 “ Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli, -
 “ Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,

Ver. 227. ἢ ὑπολέσθω, Ἡὲ σωθήτω.]
 — aut cita mors venit, aut victoria
 læta.

Horat. Sermon. lib. 1. Eclog. 1, 8.

Ver. 229. — τεθνηῶτα.] Vide suprâ ad
 v, 46.

Ver. 230. — ἐρύσσει, εἴξῃ δέ οἱ.] Al. ἐρύσσει,
 εἴξῃ δέ οἱ.

Ver. 233. — βεῖσαντες.] Vide suprâ ad
 v, 343.

Ver. 234. — μάλα δέ σφισιν ἔλπετο.] Cod.
 Harleian. μάλα δέ σφιν ἔλπετο. Unde fortassis
 legendum, μάλα δέ σφιν ἔλπετο.

Ver. 237—246. — βολῶν ἀθάθον — βολῶν
 ἀθάθους.] Vide suprâ ad β', 408.

Ver. 240, & 242. — δείδια.] Vide suprâ
 ad v, 481 ; & ad α', 37.

Ver. 241. — τάχα Τρώων κορέσει κυῶας,
 ἡδ' οἰωνός.]

Hec !

- Ὅσον ἐμῇ κεφαλῇ πρὸς δαίδια, μή τι πάθῃσι,
 Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφε' πρὸς πάντα καλύπτει,
 Ἐκλωρ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνε' αἰπὺς ὄλεθρος.
 245 Ἀλλ' ἄγ', Ἀργείας Δαναῶν κάλε', ἡνίς ἀκέσῃ.
 ὧς ἔφατ'· εἰ δ' ἀπίθῃσε βολὴν αἰαθὸς Μενέλαος.
 Ἦυσεν δ' διαπρῦσιον Δαναοῖσι γελωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀλαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 Δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 Λαοῖς· ἐκ δ' ἱεὺς Διὸς τιμὴ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.
 Ἀρβιλλέον δέ μοι ἐστὶ Δρασκοπιᾶδος ἕκαστος
 Ἠφεμόνων· πόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 Ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γνέσθω.
 ὧς ἔφατ'· ὃς δ' ἀκέσεν Οἴλῃ ταχὺς Αἴας·
 Πρῶτος δ' ἀντίθε' ἦλθε, θένων ἀνὰ δηϊοτήτα.

- "Quantum meo capiti metuo, ne quid gravius patiatur,
 "Et tuo; praelii enim nubes omnia contegit,
 "Hector: nobis verò manifestus-imminet gravis interitus.
 245 "Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit.
 Sic dixit; neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
 Vociferatus autem est altâ-voce Danaos inclamans:
 "O amici, Argivorum ductores, atque principes,
 "Qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum,
 250 "Publicè-præbitum-vinum bibunt, & imperant singuli
 "Copiis; à Jove autem honor & gloria sequitur.
 "Difficile verò mihi est despiciere unumquemque
 "Ducum: tantum enim certamen pugnae ardet.
 "Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo,
 255 "Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
 Sic dixit: confestim autem exaudiit Oilei filius velox Ajax;
 Primusque obviis prodiit, currens per praelium.

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda
 Latinis,
 Alitibusque jaces! — *Æn.* IX, 485.
Ibid. — κορέσει.] *Al.* κορέση.
Ver. 243. — ἐπεὶ πολέμοιο νέφε' πρὸς
 πάντα καλύπτει, Ἐκλωρ.]
 Μάνιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφε'.
Pindar. Nemeor. Od. X, 16.
 — obrutus undique telis
 Æneas, nubem belli, dum detonet,
 omnem
 Sustinet —. *Æn.* X, 808.
Ver. 248, 249, 250. ὦ φίλοι — Οἵτι
 — Δῆμια πίνουσιν.]
 Τοῖς πολυμυλοῦσιν
 Ἑστίαν οἰκῆς —
 Πόλιν τ', αἰσίων ἐπ' αἰλῶν

Ἀλκίμαν Πηλὸν κρατίζει.
Eurip. Alceft. ver. 588.
 "Εστὶ δ' ἐμὴ δαίμων πρὸς δαίμονα
 τρίτον· οἷον παρ' Ὀμήρῳ, "ὦ φίλοι, οἱ παρ'
 "Ἀτρεΐδαις δῆμια πίνουσιν." *Schol. ibid.*
Ver. 249. — παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀλαμέμνονι καὶ
 Μενελάῳ.] *Cod. Harleian.* παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀ-
 λαμέμνονι ποιμνί λαῶν. Quæ & proba Le-
 ctio.
Ver. 250. — καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος.] *Cod.*
Harleian. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.
Ver. 251. — ἐκ δ' ἱεὺς Διὸς τιμὴ.]
 Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς θεῶν —. *Iliad B',* 197.
Ver. 252. — ἕκαστος.] *Cod. Harleian.* &
 hic legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem
 inedita ἕκαστα ἀξιώματα.
Ver. 253. — δέδθεν.] Vide suprâ ad 1,
 736.
Ver. 259.

- Τὸν δ' ἔμετ' Ἰδομενίδης κ' ὀπαίων Ἰδομενῆος
 Μηρόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφονι.
 260 Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι,
 Ὅσοι δὴ μετόπιωδε μάχῃῳ ἤγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δ' ὅτ' ἔπ' ἔπ' ἀλλήλους ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἔπ' ἔπ' ἀλλήλους δι' ἑπείετο πολέμοιο
 Βέρυχεν μέλα κῆμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρδ' Ἰδομενίδης αἰλὸς ἔξω.
 Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γήρετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκίχεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

Hunc verò post Idomeneus & armiger Idomenei
 Meriones, par Marti homicidæ.

- 260 Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
 Quotquot jam postea pugnam instaurârunt Achivorum?
 Trojani verò priores in eos impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hector.
 Ut autem cum in ostiis à-Jove fluentis fluvii
 Fremit ingens fluctus adversus ejus fluentum, circumque extrema
 265 Littora clamant, eructato mari extrâ:
 Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
 Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
 Septi scutis ætatis: illis autem

Ver. 259. — ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφονι. Vide supra ad β', 627, & 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι. Ita ex conjecturâ edidit Barneſius. Al. Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι. Quæ fortè & vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν ἦσι φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262. — ἄρ'.] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἔπ' ἔπ' ἀλλήλους. Porphyrius in Scholiis MSS ad Iliada, olim penes doctissimum If. Vossium, observat Solonem, qui in reliquis omnibus Homeri poemata fuerat æmulatus; cum ad hunc versum pervenisset, illius ac duorum sequentium, quibus de hisce Nili ostiis à Poëtâ agitur, admiratione motum, com-
 "bussisse Platonem. Id verò haud prætereundum videbatur, quod alibi haud putem legi." Ezech. Spanhem. *Notæ in Nubes Aristoph.* ad ver. 271.

Ibid. — δι' ἑπείετο. Vide supra ad π', 174.

Ver. 264. Βέρυχεν. Vide supra ad ε', 37.

Ibid. — ποτὶ ῥόον. Cod. à Tb. Bentleio collati.

Ibid. — ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρδ' Ἰδομενίδης αἰλὸς ἔξω. Al. ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν.

— & scopulis illis reclamant

Æquora —. Georg. III, 261.

Non affectus est, hoc in loco, Homeri artem Virgilius. Nam, ut ait Eustathius, τὸ δ' ἔπ' "Ἠϊόνες βοόωσιν," πάντῃ τί φασιν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τῷ χ' ἔπ' ὁμοίαν ἢ καὶ πλέον τῷ ἄλλων. Similiter & Dionysius Halicarnassensis; Οἱ χαριέστατοι ποιηταὶ — τὰ μὲν αὐτοὶ τε καλὰ σκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκουσιν ὁπληδίας ἀλλήλους τὰ γράμματα· ὡς τὰς συλλαβὰς ὅς οἱ κείως, οἷς ἂν βέλων) παραστήσαι πάθεσι, ποιητικῶς φιλοῦσιν· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὀμηρος. Ἐπὶ μὲν προστιθέμενων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τὴν συλλαβῶν τὴν ἄπαισον ἐμφαίνειν βελόμην ἔχον· "Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρδ' Ἰδομενίδης αἰλὸς ἔξω." Περι συνθέσεως. § 15. Quod si quis pro Ἠϊόνες βοόωσιν, Ἠϊόνες κρίζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀρμότιον ὅσον διαφέρει ὅτι τὴν ἐπὶ τῷ φερέσθω. — τὸ μὲν φαίνει καλὸν, τὸ δ' εὐτελές. Ut rectè observavit Aristoteles, *Poëtic. cap. 22.*

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γήρετ'.] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχὴ ἴσαν. Cod. Cantab. & Oxon. à Barneſio, item Cod. Vatican. à Tbo. Bentleio, collati.

Ver. 267. Ἔσασαν. Vide supra ad μ',

55.

Ver. 273.

- Λαμπρῆσιν κορύθεασι Κρονίων ἤερε πολλὰ
 270 Χεδ'· ἐπεὶ ἔδ'ε Μενοϊτιάδῳ ἤχθηρε πάρε' γε,
 Ὀφρα, ζῶδες ἑὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 Μίσσησεν δ' ἄρα μιν δῆτων κυσὶ κύρμα γνέοθ'·
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυμέλῳ ὤρσεν ἑταίρους·
 ὦσαν ᾗ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
 275 Νεκρὸν ᾗ περιλιπόντες ὑπέτρσαν, ἔδ'ε τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρβυμοι ἔλον ἔχουσιν, ἰέμενοί περ·
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυθα ᾗ καὶ ᾧ Ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσεοθ'· μάλα γ' σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδ', περὶ δ' ἔρτα τέτυκτο
 280 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Ἴθυσεν ᾗ Διὰ προμάχων, συτ' εἶκελ' ἀλκίῳ
 Καπερίῳ, ὅς' ἐν ὄρεασι κυῖας θαλερές τ' αἰζηές
 Ῥηϊδίως ἐκέδασεν, ἐλιξάμεν' Διὰ βήσσας·
 ὦς υἱὸς Τελαμῶν' αἴαντ' Φαίδιμ' Αἴας,
 285 Ῥεῖα μεισάμεν' Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον ᾗ μάλιστ'·
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδ' ὄρεοθ'·
 Ἦπι τ', Λήθοιο Πελασγῶ Φαίδιμ' υἱός,

- Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
 270 Circumfudit: Neque enim Menætiadem oderat vel antea,
 Dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ:
 Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri
 Trojanis; ideoque eum ut-defenderent excitavit socios.
 Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:
 275 Mortuo verò illi derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
 Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
 Sed cadaver trahebant: haud diù verò ab illo neque Achivi
 Abfuturi erant: admodum enim illos celeritèr convertit
 Ajax, qui superabat quidem formâ, superabat & factis
 280 Cæteros Danaos, post eximium Pelidem.
 Rectâ autem perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
 Apro, qui in montibus canes florentesque-ætate juvenes
 Facile dissipat, se subito-impetu-convertens per fruticeta:
 Sic filius Telamonis præclari illustri Ajax,
 285 Facile aggressus Troïum dissipavit phalangas,
 Qui Patroclum circundederant, sperabantque maximè
 Urbem ad suam trahere, & gloriam reportare.
 Illum quidem, Lethi Pelasgi illustri filius,

Ver. 273. — τῷ καὶ οἱ.] *Al.* τῷ κέν οἱ.
 Ver. 274. — Τρῶες ἐλίκωπας.] Quâ ra-
 tione, Τρῶες, hic ultimam producat; item
 νέκυν, ver. 277; & μὲν, ver. 279; & σφέ-
 τερον, ver. 287; vide suprà ad α', 51.
 Ver. 278. — σφέας ὦκ'.] Pronuntiabatur

σφέας. Nam σφέας ultimam producit.
 Ver. 281. — εἶκελ'.] Vide suprà ad
 ver. 88. *Al.* ἱκελ'.
 Ver. 283, 285. — ἐλιξάμεν' — μεισ-
 σάμεν'.] Vide suprà ad π', 594; & ad ν',
 90, & 168.

Ver. 290.

- Ἰππίθου ποδὸς εἴλκε καὶ κρατερῶν ὑσμίνων,
 290 Δησάμην τελαμῶνι πρὸ σφυρὸν ἀμφὶ τένοισι,
 ἔκτορα καὶ Τρώεσσι χαλκίζομεν· τάχα δ' αὐτῶ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν ἱερῶν περ.
 Τὸν δ' ὑὸς Τελαμῶν, ἐπαΐξας δι' ὁμίλῃ,
 Πληγὴν ἀποχεδίλω, κυνέης δ' ἀχαικοπαρήϊα·
 295 ἦρκε δ' ἵπποδάσσεια κόρυς πρὸ δερὸς αἰκωκῇ,
 Πληγῆσ' εἴχετ' τε μεσάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐκέφαλλον δ' αὐτὸν ἀνέδραμον ἐξ ὠτειλῆς,
 Αἱμαλίοις, ὃ δ' αὖθις λύθη μῆλον· ἐν δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρώκλειο πόδα μεσάλῳ ἦκε χαμᾶζε
 300 Κεῖθε· ὃ δ' ἄλ' αὐτοῖο πῶσε πρὶν ἢ νεκρῶ,
 Τῇ δ' ὑπὸ Λαέρτιάδῃ ἐρβώλακον· ὃ δὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινωθαῖον δὲ οἱ αἰὼν
 Επλεθ', ὡς Αἴαντι μεσθύμεν δαυρὶ δαμνύτι.
 Ἐκὼρ δ' αὖτ' Αἴαντι ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 305 Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλούατο χάλκεον ἔχον
 Τυτθόν· ὃ δ' ἔτι Σχεδίων, μεσθύμον Ἰφίτην ὕον,

- Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
 290 Ligatum loro ad malleolum circa tendines,
 Hectori & Trojanis gratificans: Repentè autem ipse
 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
 Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
 Percussit cominus, galeam per æneis-munitam-malis:
 295 Scissa est autem equinis-fetis-densa galea transfixa hastæ cuspidē,
 Percussa hastæque magnâ & manu robustâ:
 Cerebrum verò, ubi hostile-spiculo-induitur, profiliebat ex vulnere,
 Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: è manibus verò
 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
 300 Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
 Longè à Larissâ glebosâ; neque parentibus
 Nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas
 Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito.
 Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
 305 Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
 Paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,

Ver. 290. — ἀμφὶ τένοισι.] Al. ἀμφὶ
 τένοισι.

Ver. 292. — ἱερῶν περ.] Al. ἱερῶν
 περ. Uti in Vulgatis scriptum est suprâ ὁ,
 452.

Ver. 296. Πληγῆσ'.] Vide suprâ ad γ',
 31.

Ibid. — τε μεσάλῳ.] Quâ ratione, τε, hîc
 producat; item πόδα, ver. 299; & με-
 σθύμον, etiam extra cæsuras, ver. 306;
 & ἔς, ver. 324; & ἀνέει, ver. 329; vide
 suprâ ad α', 51.

Ver. 297. Ἐκέφαλλον δ' αὐτὸν ἀ-
 νέδραμον ἐξ ὠτειλῆς, Αἱμαλίοις.]

Ossaque dispergit cerebro permixta cru-
 ento. Æn. X, 416.

Ver. 298. — ἐν δ' ἄρα χειρῶν.] Adeoque
 è manibus —.

Ver. 301. — ὃ δὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις
 ἀπέδωκε.] Sic apud Hesiodum:

ὃ δὲ μὲν οἷε

Γηράντων περὶ σὺν δὲ θρεπτήρια δοῖεν.

Ἐργ. & Ἡμ. I, 185.

Ver. 302. Θρέπτρα.] Al. Θρέπτα.

Ver. 304. — ἀκόντισι.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 305. — ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλούατο.] Vi-
 de suprâ ad γ', 404.

Ver. 306. — μεσθύμον.] Al. μεσθύμεν.
 Ibid.

- Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 Οἰκία ναιετάασκε, πολέας ἀνδρεσσιν ἀνάσων·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσῳ· Διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 310 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὤμου ἀνέχε·
 Δέπησεν ᾗ πεσὼν, ἀράβησε ᾗ τόλχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἶας δ' αὖ Φόρκυα δαίφρονα, Φαίνοπ' υἱόν,
 Ἴπποθόω περὶ βάλαντα, μέσῳ κ' γαστέρα τύψε·
 Ῥῆξε ᾗ θώρηκ' γύαλον, Διὰ δ' ἐνέρε χαλκὸς
 315 Ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι ἐφαίδιμ' ἑκίωρ·
 Ἀργεῖοι ᾗ μέλα ἰαχόν, ἐρύσαντο ᾗ νεκρὸς,
 Φόρκυα θ', Ἴπποθόον τε· λύοντο ᾗ τόλχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες, δῖη Φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμνύτες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδ' ἔλον, κ' ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
 Κάρλῃ κ' θένει σφέτερω· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὥττωε, δέμας Περὶφάνῃ ἐοικώς,
 Κήρυκι Ἠπυλίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 Κηρύσσων γήεσκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·

Phocensium longè fortissimum, qui in inclyto Panopeo

Domos habitabat, multis viris imperans:

Hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema

- 310 Cuspis ærea prope summum humerum evasit:

Fragorem verò edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.

Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,

Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;

Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs

- 315 Penetrans-hauserit: ille verò in pulverem lapsus, prehendit terram palmâ.

Cesserunt autem retrò primique pugnatores & illustres Hector:

Argivi autem altum clamârunt, traxeruntque mortuos,

Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.

Tum verò prorsus Trojani, bellicosæ acti ab Achivis,

- 320 In Ilium ascendissent, præ ignaviâ suâ domiti;

Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,

Fortitudine & robore proprio: verum ipse Apollo

Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,

Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem

- 325 Præconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus:

Ibid. — Ἰφίτα υἱόν.] Vide suprâ ad β', 518.

Ver. 308. — ἀνδρεσσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*, quocum facit *Cod. Harleian.* *Al.* ἀνδράωνιν.

Ver. 311. Δέπησεν ᾗ — ἀράβησε.] Vide suprâ ad ν', 181.

Ver. 315. — ἐν κονίῃσι.] Vide suprâ ad ν', 508.

Ibid. — ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.] Vide suprâ ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι ᾗ μέλα ἰαχόν, ἐρύσαντο ᾗ νεκρὸς.] Ita rectè edidit *Barnesius*. Vide suprâ ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι ᾗ μέγ' ἰαχόν, εἰρύσαντο ᾗ νεκρὸς.

Ver. 323. — Περὶφάνῃ ἐοικώς.] Vide suprâ ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυλίδῃ.] Ita *Codd.* omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυλίδῃ, quo modo & edidit *Barnesius*. Nam Κήρυκι mediam semper producit.

- Τῷ μιν ἐισάμμεν· προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, πῶς ἂν κῆ ὑπὲρ Θεὸν εἰρύσαιοθε
 Ἴλιον αἰπεινῶν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλας
 Κάρτεϊ τε θένεϊ τε πεποιθότας, ἠνορέη τε,
 330 Πλήθει τε σφέτερον, κῆ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
 Ἥμῃν δ' Ζεὺς μὲν πολὺ βέλε', ἡ Δαναοῖσι,
 Νίκῃ· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπελον, ἔδ' ἐμάχεοθε.
 Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαλεβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔβω ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' ἔκτορ' εἶπε βοήσας·
 335 Ἐκτορ' τ', ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοί, ἡδ' ὀπκέρων,
 Αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ὀφειλῶν ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβλῶναι, ἀναλκείησι δαμέντας.
 Ἄλλ' ἔτι γάρ τις Φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄλκι' ὤφισας,
 Ζεῷ ὑπατον μήσῳρε μάχης ὀπιάρρεθον εἶναι·
 340 Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἰομεν, μηδ' οἳ γε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασάατο τεθνηῶτα.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάμμεν ἔση.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, κῆ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκρονον ἔτασε δαυρὶ,

Huic se-cum-affimulâisset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo:

- “Ænea, quo pacto etiam invito deo servare possitis
 “Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
 “Fortitudinēque roborēque confisos, virtutēque,
 330 “Multitudinēque suā, & immotas-pavore copias habentes:
 “Nobis verò Jupiter quidem potius annuit, quàm Danaïs,
 “Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis.
 Sic dixit; Æneas autem longè-jaculantem Apollinem
 Agnovit coram intuitus: magnā autem voce Hectorē allocutus est clamans:
 335 “Hectorque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,
 “Dedecus quidem nunc hoc est nos bellicosos αἶψα-ab Achivis
 “In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
 “Verum enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,
 “Jovem summum consiliarium in pugnā auxiliatorem esse:
 340 “Idēò rectā-in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
 “Patroclum navibus admoverint mortuum.
 Sic dixit; & multò ante primos pugnatōres-profilens, stetit.
 Illi verò conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.
 Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastâ,

Ver. 326. Τῷ μιν ἐισάμμεν.] Vide suprà ad γ', 389.

Ver. 333. — ἐκαλεβόλον Ἀπόλλωνα.] Vide suprà ad δ', 75.

Ver. 334. — εἶπε βοήσας.] Cod. Harleian. ἔπει παρὰ δ' αἶψα.

Ver. 340. — μὴδ' οἳ γε ἔκηλοι.] Cod. Harleian. μὴ δὲ γε ἔκηλοι.

Ver. 341. — πελασάατο.] Vide suprà ad δ', 140.

Ibid. — τεθνηῶτα.] Vide suprà ad γ', 46.

Ver. 342, 343. Ὡς φάτο· — Οἱ δ' ἐλελίχθησαν ἡ ἐναντίοι ἔσαν.]

Talibus accensī firmantur, & agmine denso

Consistunt —. Æn. IX, 788.

— densi cuneis se quisque coactis

Agglomerant —. Æn. XII, 457.

Ibid. — ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide suprà ad δ', 535.

Ver. 344—347. — ἔτασε — ἀκόντισι.] Vide suprà ad γ', 192; & ad δ', 140.

Ver. 348.

- 345 Τῖον Ἀρίσταντον, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 Τὸν δὲ πρὸς ὅντ' ἐλέησεν Δῖος ἱερὸς Ἀντιφίλος.
 Στῆναι δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκούσας δαυρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμῆνα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πρῶτον· εἴθαρ δ' ὑπὸ γέναιτ' ἔλυσεν.
 350 Ὅς ῥ' ἐν Παιονίῃς ἐλβώλακον εἰληλῆθη,
 Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀρσεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δὲ πρὸς ὅντ' ἐλέησεν Δῖος ἱερὸς Ἀντιφίλος,
 Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ἔπῳς ἔτι εἶχε· σάκεας γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 355 Ἑσάοτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δῦρατ' ἔχοντο.
 Αἶας γὰρ μάλ' ἀνδρῶν ἐπ' ὤχελο, πολλὰ κελύων.
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρῷ χάζεσθαι ἀνώνυμ,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβῆκεν, σχεδόν δὲ μάχεσθαι.
 360 Ὡς Αἶας ἐπέτελλε πελώριον· αἵματι δὲ χθονὸν
 Δάκρυα πορφυρέω· τοὶ δ' Ἀχαιοὶ ἐπιπύον.
 Νεκροὶ δ' ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμύεον ὀπκέρων,
 Καὶ Δαναῶν· ὅς δ' οἱ γὰρ ἀναιμώλεις γ' ἐμάχοντο.

- 345 Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.
 Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:
 Stetitque admodum propè cum-accesserat, & jaculatus est hastâ fulgenti,
 Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
 Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:
 350 Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,
 Et post Asteropæum fortissimè se-gerebat in pugna.
 Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,
 Rectâque prorupit & hic promptus cum Danaïs pugnare:
 Sed haudquaquàm jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,
 355 Qui stabant circa Patroclum, hastâsque prætendebant:
 Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans;
 Nec quenquam vel retrò-à mortuo cedere sinebat,
 Nec quenquam procurrare-ad-pugnandum Achivos ante alios,
 Sed strenuè ipsum circumeuntes-defendere, cominûsque pugnare.
 360 Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra
 Rigabatur purpureo: illi verò alii-super-alios cadebant
 Mortui simul Trojænorum, & animosorum sociorum,
 Et Danaorum: neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;

Ver. 348. — Ἀπισάονα.] *Al.* Ἀμυθάονα.
 Ver. 349. Ἥπαρ ὑπὸ πρῶτον.] *Cod.*
Harleian. à *Tbo.* Bentleio collatus, Ἥπαρ ὑ-
 πὸ πρῶτον. Cæterum deest totus hic ver-
 sus in *Codd. Italic.* ab eodem collatis.
 Ver. 350. — Παιονίῃς.] *Cod. Harleian.*
Παιονίης.
Ibid. — εἰληλῆθη.] Vide suprâ ad λ', 230.
 Ver. 354. — ἔρχατο.] Vide suprâ ad π',
 481.
 Ver. 359. — σχεδόν δὲ μάχεσθαι.] *Cod.*

Harleian. σχεδόν τε μάχεσθαι.
 Ver. 361. — πορφυρέω.] Vide suprâ ad δ,
 338, & 482.
 Ver. 363. — ὅς δ' οἱ γὰρ ἀναιμώλεις γ' ἐμά-
 χοντο.]
 — & Trojanis cum multo gloria venit
 Sanguine, sunt illis sua funera, parque
 per omnes
 Tempestas: — *Æn.* XI, 421.
Ibid. — ἀναιμώλεις.] Ita edidit *Barnesius*
 ex *Odyss.* α', 581. *Al.* ἀναιμώλεις.
 Ver. 364.

- Παυρότεροι ἢ πολὺ φθίνουθον· μέμνῳτο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισ ἀν' ὁμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.
 Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρός· εἰδὲ κε φαίης
 Οὔτε πότε ἥελιον ῥέον ἐμμεναι, ἔτε ῥελιώϊω.
 Ἡέρα γὰρ καλέχοντο μάχης ἐπι, ὅσοι ἄριστοι
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατὰ λειθνεῖωτι.
 370 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε ἢ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Εὐκνηοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρα· πέπλοιο δ' αὐγὴ
 Ἡελίῃ ὀξείῃ, νέφεσ δ' εἰ φαίνετο πάσης
 Γαίης, εἰδ' ὀρέων· μέλαπαυόμενοι ἢ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σονόεντα,
 375 Πολλὸν ἀφεσάοτες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἐπαχρον
 Ἡέρα καὶ πολέμῳ· τέροντο ἢ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ὅσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔγω φῶτε πεπύθην,
 Ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασύμῃδης, Ἀντίλοχος τε,
 Πατρόκλοιο θανόντ' ἀμύμον', ἀλλ' ἔτ' ἐφάντο
 380 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῳέας μάχεσθαι.
 Τὰ δ' ὅππασομην θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπέλλετο Νέστωρ,

- Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò
 365 A se mutuò per turbam arcere laborem gravem.
 Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
 Aut solem omninò saluum esse, aut lunam:
 Caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi
 Stabant circa Menætiadem mortuum.
 370 Alii verò Trojanique & benè-ocreati Achivi,
 Liberi pugnabant sub aëre-sereno: expansus autem erat splendor
 Solis acutus, nubésque non exurgebat à toto
 Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
 Sua-invicem evitantes tela luctuosa,
 375 Longè distiti: Hi verò in medio, dolores patiebantur
 Caligine & pugna; affligebanturque sævo ære,
 Quotquot fortissimi erant: Duo verò nondum viri audierant,
 Viri gloriofi, Thrasymedes, Antilochusque,
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
 380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
 Hi autem intuentes cædem & trepidationem sociorum,
 Seorsum pugnabant, quoniam sic jussit Nestor,

Ver. 364. — φθίνουθον.] Vide suprâ ad β',

43.
 Ver. 365. Ἀλλήλοισ ἀν' ὁμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.] Cod. Harleian. Ἀλλήλοισ καθ' ὁμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπιῷ.

Ver. 366. — δέμας πυρός.] Vide suprâ ad γ', 673.

Ver. 368. Ἡέρα γὰρ καλέχοντο μάχης ἐπι.]
 — fundunt simul undique tela
 Crebra nivis ritu; cælumque obtexitur
 umbrâ. An. XI, 610.

Ibid. — μάχης ἐπι, ὅσοι ἄριστοι.] Cod. Harleian. μάχης ἐπι θ' ὅσον ἄριστοι· explicantque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσον τίπον.

Ver. 369. Ἔσασαν.] Vide suprâ ad μ', 55.

Ibid. — κατὰ λειθνεῖωτι.] Vide suprâ ad δ', 265; & ad β', 818.

Ver. 370. — Τρῶές τε ἢ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.] Al. Τρῶες ἢ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀπάνευθε.]
 Vide suprâ ad ε', 349.

Ver. 384.

- Ὅττιώνων πόλεμόνδε μελαινάων ὑπὸ νηῶν.
 Τοῖς ᾧ πανημερίοις ἐριδῶ μέλα νεῖκῶ ὀρώρε
 385 Ἀρβιγῆς· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμέες αἰεὶ
 Γένυά τε, κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένεσθεν ἐκάσθε,
 Χεῖρες τ', ὀφθαλμοί τε, παλαῖστος μαρναμένοισιν,
 Ἄμφ' ἀγαθὸν θέρχοντο ποδώκεσσι Αἰακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖν
 390 Λαοῖσιν δῶκε τανύειν, μεθύσαν αἰλοφῆ·
 Δεξάμενοι δ' ἄρα ποίγε Διφσάντες τανύεσσι
 Κυκλός, ἄφαρ δὲ τεῖκμας ἔβη, δῶκε δὲ τ' αἰλοφῆ,
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυσθ' δὲ τε πᾶσα Διφσρό·
 Ὡς οἷ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυσσ' ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 Εἴλκεον ἀμφοτέρω· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν περὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ὑπὲρ γλαφυράς· πρὶν δ' αὐτῶ μῶλῶ ὀρώρει
 Ἄλγεσσι· ἔδ' ἐκ' Ἀρης λαοασόσθ', ἔδ' ἐκ' Ἀχιλλεύῃ
 Τὸν γε ἰδῶσ' ὀνόσασατ', ἔδ' εἰ μάλα μιν χόλῳ ἴκοι·
 400 Τοῖον Ζεὺς ὑπὲρ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 Ἥματι τῷ ἐτάνασε κακὸν πόνον· ἔδ' ἄρα πῶ μιν
 Ἥδεε Πατρόκλον τεθνηότα δῖον Ἀχιλλεύς·

Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.

His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat

- 385 Gravis: defatigatione autem & sudore indefinenter assidue
 Genuaque, tibiae, pedesque subtus uniuscuiusque,
 Manusque, oculique, fœdabantur pugnantium,
 Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidae.
 Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem
 390 Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine;
 Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt
 In orbem statimque humor exiit, subitque adeps,
 Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
 Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio
 395 Trahebant utrique: admodum enim ipsis sperabat animus,
 Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
 Naves ad cava: de ipso autem tumultus ortus erat
 Atrox, neque omnino Mars copiarum-concitor, neque Minerva
 Hunc conspicata vituperasset, nè quidem si maximè ipsam ira cepisset:
 400 Talem Jupiter super Patroclo virorumque & equorum
 Die illo intendit exitialem laborem: Nec dum quicquam
 Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Ver. 384. — ὀρώρε.] Similitérque infrà ver. 397; vide suprà ad β', 810.

Ver. 387. — μαρναμένοισιν.] Al. μαρναμένοισιν.

Ver. 391. — ἄρα.] Proinde —.

Ver. 393. — τάνυσθ'.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 394. — νέκυσσ' ὀλίγη.] Quà ratione νέκυσσ', hic ultimam producat; item μῶλῳ, ver. 396; & γδ, ver. 403; & τις, ver.

414, & 423; & σφέτερον, ver. 419; vide suprà ad α', 51.

Ver. 395. — μάλα γάρ σφισιν.] Cod. Harleian. μάλα δέ σφισιν.

Ver. 401. — ἐτάνασε.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad ver. 58.

Ver. 402. — τεθνηότα.] Similitérque infrà ver. 435, τεθνηότα; vide suprà ad α', 265; & ad β', 818.

Ver. 403.

- Πολλὸν γὰρ ἀπάνεθε νεῶν μάραντο θοάων,
 Τέχῃ ὑπὸ Τρώων· τό μιν ἔπολε ἤλπετο θυμῷ
 405 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνιχευμένεσσιν αὐλῆσιν,
 Ἄψ' ἀπνοσήσειν· ἐπεὶ ἔδδ' ἐλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πολίεθρον ἄνευ ἔθεν, ἔδδ' ἑὴν αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπύθετο, νόσφιν ἀκῶν,
 Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
 410 Δὴ τότε γ' ἔ' οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλιαιτο ὤλεθ' ἐταῖρο.
 Οἱ δ' αἰεὶ ὦλ' νεκρὸν ἀκαχμήα δέρεατ' ἔχοντες,
 Νωλεμέσ' ἐλχόμενοντο, ἔ' ἀλλήλους ἐνέριζον·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 415 ὦ φίλοι, ἔ' μὰν ἡμῖν εὐκλεὲς ἀπονέεσθαι
 Νῆας δ' ἡ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτὰ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἥ τῶν Τρώεσσιν μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
 Ἄστυ ποτὶ (φέτερον ἐρύσαι, ἔ' κῦδ' ὄρεσθαι.
 420 Ὡδὲ δέ τις Τρώων μελαύμων αὐδήσασκεν·

- Longè enim seorsum-à navibus pugnabant velocibus,
 Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
 405 Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
 Reversurum: neque enim hoc credebat omnino,
 Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
 Sæpè enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
 Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
 410 Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
 Mater, quodd scilicet ei multò charissimus periisset socius.
 Illi verò assidue circa mortuum acutas hastas tenentes,
 Indefinenter concurrebant, & alii alios interficiebant:
 Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum:
 415 "O amici, non sanè nobis honestum est redire
 "Naves ad cavas, sed hîc terra nigra
 "Omnibus dehiscat: hoc prorsus-nobis continuò multò satius esset,
 "Quàm si hunc Trojanis permittamus equum-domitoribus
 "Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
 420 Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat;

Ver. 403. — γὰρ ἀπάνεθε.] Cod. Harleian. γὰρ ἔ' ἀπάνεθε.

Ver. 404. — ἔλπετο.] Al. ἐλπίζο.

Ver. 409. — ἀπαγγέλλεσκε.] Remuneri solita erat. Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprâ ad β', 221; & ad α', 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ἔ' οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη.]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,

Hos mihi prædixit luctus; —

Æn. III, 712.

Ver. 411. — ὅτι ῥά.] Vide suprâ ad α', 56.

Ver. 415, 476. — ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων.]

Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 416. — ἀλλ' αὐτὰ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. Æn. IV, 24.

— O quæ satis ima dehiscat

Terra mihi — Æn. XII, 883.

Ver. 418. Ἥ τῶν.] Cod. Harleian. Εἰ τῶν.

Ver. 419. — ἐρύσαι.] Cod. Harleian. ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὡδὲ δέ τις Τρώων.] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων. Cod. Italic. à Tbo. Bentleio collatus.

- ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμνῶται
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
 ὦς ἄρα τις εἶπεν, μὲν δ' ὄρσασκεν ἑταίρους.
 ὦς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρε' δ' ὄρυμαϊδὸς
 425 Χάλκεον ἔρπον' ἴκε, δι' αἰθέρε' ἀτρύγετοιο.
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνδρην ἐόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνίοχοιο
 Ἐν κονίῃσι πεισόντ' ὕφ' Ἑκτορε' ἀνδροφόνοιο.
 Ἦ μὲν Αὐτομέδων, Διώρε' ἄλκιμ' ἦος,
 430 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάσιβι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 Πολλὰ δ' ἢ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ὄρει·
 Τῷ δ' ἔτ' ἄψ' ὑπὶ νῆας ὑπὶ πλάτῃ Ἑλλάσποντον
 Ἠβελέτῃ ιέναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιῆς·
 Ἄλλ' ὥς ἐ σῆλη μὲν ἐμπεδον, ἦτ' ὑπὶ τύμβῳ
 435 Ἀνέρε' εἰσῆκε τεθνηότ', ἦε γυναικός·
 ὦς μὲν ἀσφαλές ὤλεκαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδ' ἐνισκήφαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
 Θερμά κ' βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομήλοισιν,
 Ἠνίοχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἢ μιαίνειτο χαίτη,

“ O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari

“ Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugna.

Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat scilicet.

Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus

425 Æreum ad cælum ibat, per aërem infructuosum.

Equi autem Æacidæ, à pugna seorsum stantes,

Flabant, ut primum seferunt aurigam

In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ.

Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,

430 Sæpè & scuticâ argutâ urgebat verberans,

Sæpè & blandis verbis alloquebatur, sæpè & minis:

Illi verò neque retrò ad naves latum versùs Hellespontum

Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:

Sed veluti cippus manet firmitèr, qui super tumulo

435 Viri stat mortui, aut mulieris;

Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,

Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis

Calidæ de palpebris in-terram fluebant plorantibus,

Aurigæ desiderio; floridâque sædabatur juba,

Ver. 423. — ἑταίρους.] *Al.* ἑκάστου.

Ver. 424. — σιδήρε' δ' ὄρυμαϊδὸς Χάλ-
κεον ἔρπον' ἴκε.]

— it toto turbida cælo

Tempestas telorum, ac ferreus ingruit
imber. *Æn.* XII, 283.

Ver. 424. — ἴκε.] *Al.* ἦκε.

Ibid. — ἀτρύγετοιο.] Vide suprâ ad 6, 27.

Ver. 428. — ἐν κονίῃσι πεισόντ' ὕφ'.] Vide
suprà ad v', 508.

Ibid. — ἀνδροφόνοιο.] Vide suprâ ad π', 77.

Ver. 432. — πλάτῃ Ἑλλάσποντον.] Vide
suprà ad 4, 86.

Ver. 437. Οὐδ' ἐνισκήφαντε καρήατα· δά-
κρυα δέ σφιν Θερμά κ' βλεφάρων χαμάδις ῥέε.]
Al. Οὐδ' ἐνισκήμηντε.

Post bellator equus positus insignibus
Æthon

It lacrymans, guttisque humectat gran-
dibus ora. *Æn.* XI, 89.

Ver. 439. — πύθῃ.] *Al.* πύθῃ.

Ver. 440.

- 440 Ζάγλης ἐξελεπῶσα πρὸ ζυγὸν ἀμφοτέρωσι.
Μυρομένη δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας ᾧ κάρη, προτὶ δὲ μυθήσατο θυμόν·
Ἄ δειλὸν, τί (Φῶϊ δόμῳ Πηληϊ ἄνακτι
Θνητῶ; ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγέρω τ', ἀθανάτω τε·
445 Ἥ ἵνα δυσλῶοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλλ' ἐχέῃ;
Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἷζυρότερον ἀνδρὸς
Πάϊων, ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει
Ἄλλ' ἔ μιν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
Ἐκλῶρ Πελαμίδης ἐποχῆσε· ἔ γ' εἰάσω.
450 Ἥ ἔχ' ἄλλης, ὥς καὶ τούχ' ἐχέει, καὶ ἐπ' ἔχ' αὐτῶς;
Σφῶϊν δ' ἐν γένασι βαλὼν μύθε', ἡδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὅφρα καὶ Ἀντιμέδοντα σαώσῃον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ὅππ' ὑλαφύρεται· ἔτι γάρ (Φίσι κῦδ' ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσὶκε νῆας εὐσέλμους ἀφίκων),
455 Δύη τ' ἡέλιος, καὶ ὅππ' κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.

Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
Motoque capite, ad suum dixit animum:

"Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi

"Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalisque:

445 "An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?

"Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

"Omnium, quotquot sunt per terram spirantque & moventur.

"At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè-factis

"Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.

450 "Annon fatis, quòd & arma habet, & gloriatur temerè?

"Vobis autem in genua mittam robur & in animum,

"Ut & Audomedontem salvum evehatis è pugna

"Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [Trojanis,] gloriam præbebo,

"Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transitris-instructas pervenerint,

455 "Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440. — ἀμφοτέρωσι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441. — ἄρα.] *Ut jam dictum est.*

Ver. 442. Κινήσας ᾧ κάρη.] *Vide supra ad ver. 200.*

Ver. 444—449. — ἀθανάτω — Πελαμίδης.] *Vide supra ad α', 398.*

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἷζυρότερον ἀνδρὸς

Πάϊων, ὅσα τε γαῖαν ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει.]

Τὸτο κ' ἐφύδαζέ τις ὅτι νηπίς καὶ ἀνελκυσ· ἐ-
δὲν γάρ ἐστιν ἄνω ἀτελής, καὶ ἀπορον, καὶ
γυμνόν, καὶ ἀμορφόν, καὶ μισρόν αἰς ἀνθρω-
πὸν· ἐν γοναῖς ὁρᾷ μὲν· καὶ μόνον χεῖρ καὶ
καθαράν ἔδεικεν εἰς φῶς ὅδ' ἢ φύσις· ἀλλ' αἰ-
μαλὶ περιφραμένη, καὶ λυθρὴ περιπλεως, καὶ φο-
νευμένη μαλλοῖς ἢ χυμωμένη εἰκασίᾳ, καὶ δὲν
ἔστιν ἀφ' αὐτῆς καὶ ἀνελέσθαι καὶ ἀπαστάσθαι καὶ περιλα-
βεῖν, ἢ τὴν φύσιν φιλεῖν, *Plutarch, de*

Amore prolis. "Ομοῦ μὲν ὀπιπνέει καὶ τὰ
θνητὰ καὶ ζῶον γῆν καὶ πρὸς ἀλλήλα συλκείνας
καὶ τὰς βίβας καὶ τὰς διαθήσεις, ἐξεφάνησεν αἰς
ὁδὸν ὅστιν οἷζυρότερον ἀνδρὸς, "Πάϊων δ' αὖτα
"τε γαῖαν ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει." περιπλεῖον
καὶ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχῇ δ' ἀποδιδὼς τῷ
ἀνθρώπῳ. *Id.* *Animi ne an Corporis af-*
fectiones sint peiores; ipso initio. *Citat*
porro hunc Homeri locum Dio Chrysost. Orat.
23, sub initio.

Ver. 447. — ὀπιπνείει τε καὶ ἔρπει.] *Codd.*
Italic. ἀ τὸ. *Bentleio collati, ὀπιπνείει καὶ*
ἔρπει.

Ver. 449. — εἰάσω.] *Vide supra ad δ', 42.*

Ver. 450. Ἥ ἔχ' ἄλλης.] *Pronuntiabatur*
ἔυχ' ἄλλης. *Vide supra ad δ', 18; & ad ε',*
349.

Ibid. — αὐτῶς.] *Cod. Harleian.* ἄλλως.

Ver. 455. Δύη τ' ἡέλιος.] *Deest hic ver-*
sus.

- ὧς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνυσεν μῆν' ἢ ὕ·
 Τῷ δ' ὑπὸ χαλῶν κονίον ἔδασδε βαλόντε,
 ῥίμῳ ἔφερον θοὸν ἄρμα μείλ' Τρώας καὶ Ἀχαιῆς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμηνός περ ἑταίρῃς,
 460 Ἴπποις αἰσῶν, ὥς' αἰγυπιὸς μείλ' χλῶας.
 ῥέα μὲν γὰρ φέγγεσκεν ὑπὸ ἐν Τρώων ὀρυμαῖδ' ἔ,
 ῥῆα δ' ἐπαΐξασκε πολλὴν καθ' ὁμίλον ὀπάζων.
 Ἄλλ' ἔχ' ἤρ' φῶτας, ὅτ' ἐσβόαιτο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πῶς ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 465 Ἐλχει ἐφορμαῖδ' ἢ ὑπὶ γαίῃ ὠκέας ἵππους.
 Ὅφ' ἐπ' ἡ δὴ μιν ἑταῖρ' ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκε' Αἰμονίδαο·
 Στῇ δ' ἐπιθεν δίφρῳ, ἢ Αὐτομέδοντα προσήυδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βελίῳ
 470 Ἐν σῆθεσιν ἔθηκε ἢ ἐξέλετο φρένας ἐοθλῆς;
 Οἷον πρὸς Τρώας μάχεαι πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ
 Μῆν'· αἰτάρ τοι ἑταῖρ' ἀπέκλυτο· τούχεα δ' ἔκλυε
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλετ' Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρε' υἱός·
 475 Ἀλκιμέδων, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλ' ὁμοῖ',

Sic locutus, equis inspiravit robur validum:

Illi verò à jubis pulvere in-solum excusso,

Velociter ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos.

His autem *velox* Automedon pugnabat, dolens licet de socio,

460 Curru ruens, tanquam vultur in anseres.

Facile enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,

Facile & irruebat confertam per turbam persequens.

Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequendum:

Haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacrâ in sellâ,

465 Hastâ impetum-facere, & inhibere veloces equos.

Tandem verò illum socius vir vidit oculis

Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:

Stetit autem post currum, & Automedontem allocutus est:

“ Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium

470 “ Pectoribus indidit, & abstulit mentem sanam?

“ Quòd ita in Trojanos pugnas primâ in turbâ

“ Solus; tibi verò socius occisus est: arma autem Hector

“ Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.

Illum verò Automedon allocutus est, Dioris filius:

475 “ Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,

sus in uno ex MSS *Italicis* à *Tb. Bentleio* collatis.

Ver. 459. ἀχνύμην'. Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 461. ῥέα μὲν γὰρ. Ita ex duobus MSS edidit *Barnejius*. *Al.* ῥῆα μὲν γὰρ.

Pronuntiabatur, ut opinor, ῥῆα μὲν γὰρ—. Vide suprà ad ι', 5. Sic apud *Hesiodum*:

ῥῆα μὲν γὰρ βεβῆκεν ———.

Ver. 463. — ἐαυτοῖσιν. Ita MS *Cantab.* à *Barneji* & MSS *Italic.* à *Tbo. Bentleio* collati. *Al.* ἐαυτοῖσιν. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471. — πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ. Codd. à *Tbo. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρῶτῳ.

Ver. 475. — τίς γάρ τοι. Cod. *Harkian.* τίς τ' ἄρ' τοι.

Ver. 476.

- Ἴππων αἰθανάτων ἐχέμεν δμῶσιν τε μὲν τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλ', θεόφιν μῆσσε ἀτάλαντ'
 Ζωὸς ἐὼν; νῦν δ' αὖ θάνατ' ἢ μῆρα κίχνης.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα ἢ ἡνία σιγαλόεντα
 480 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων δατοῦσμαι, ὄφρα μάχωμαι.
 ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων ἢ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 Καρπαλίμως μάστιγα ἢ ἡνία λάξετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπὸρξε· νόησε ἢ φαίδιμ' Ἑκλῶρ,
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 485 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιλῶνων,
 Ἴππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκε' Αἰακίδαο
 Ἐς πόλεμον προφανέντε (ὡς ἡνίοχοισι κακοῖσι·
 Τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 Σῶ θέλεις· ἐπεὶ σὺκ' ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
 490 Τλαῖεν ἐναντίσιον σάντες μαχέσασθ' ἄρηι.
 ὣς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησεν εὖς παῖς Ἀλκίσιος.
 Τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένοιο ὤμων
 Αὔησι, σερεῇσι· πολλὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τοῖσι δ' ἄμα Χρομί' τε, καὶ Ἀρηί' θεοειδής,
 495 Ἦϊσαν ἀμφοτέρω· μάλα δὲ (φισιν ἤλπετο θυμὸς
 Αὐτῷ τε κλέεειν, ἐλάαν τ' ἐραλύνεας ἵππους.

" Equorum immortalium qui teneat domituramque animosque,

" Nisi Patroclus, diis artifex par,

" Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.

" Quin tu scuticam & habenas miro-artificio-factas

480 " Accipe, ego verò de equis decedam, ut pugnem.

Sic dixit: Alcimedon autem celerem-prælio currum ut-convendit,

Statim scuticam & habenas cepit manibus;

Automedon verò defiliit: Animadvertit autem illustri Hector,

Statimque Æneam allocutus est propè astantem:

485 " Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,

" Equos hos animadverti velocis Æacidæ

" In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:

" Ideò speraverim me capturum, si modò tu animo

" Tuo velis; neque enim irruentes utique nos

490 " Sustinuerint contra stantes pugnare Marte.

Sic dixit: neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisæ.

Hi autem rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,

Aridis, solidis: multiplex verò super inductum erat æs.

Cum his autem Chromiúsque, & Aretus divinâ-formâ-præditus,

495 Ibant ambo: admodum verò iis sperabat animus

Ipsoique interficere, abigeréque arduos-cervicibus equos.

Ver. 477. — ἀτάλαντ'.] Vide suprà ad β, 627.

Ver. 478. — νῦν δ' αὖ θάνατ'.] Al. νῦν αὖ θάνατ'.

Ibid. — κίχνης.] Al. κάλυψεν.

Ver. 480. — ἐγὼ δ' ἵππων δατοῦσμαι.]

Vide suprà ad ε, 227.

Ver. 486. — ποδώκε'.] Vide suprà ad α, 58.

Ver. 494. — θεοειδής.] Vide suprà ad β, 623.

Ver. 495. — ἤλπισε.] Al. ἐλπίζο.

O 4

Ver. 497.

- Νήπιοι, εἴδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμώϊ γε νέεσθαι
 Αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', ὄξά μιν Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς κ' θένετο πλῆτος φρένας ἀμφιμελαίνας·
 500 Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήυδα, πεισὸν ἐταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι σπύπρονθεν ἰχθέμι ἵππους,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μέγα φρένας· εἴ γ' ἐγώ γε
 Ἐκτορα Πριάμιδ' ὀλέσσει· ἀχέσει δ' οἶσιν,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆϊ καλλίτερος βήμεναι ἵππων,
 505 Νῶϊ καλακλείναϊα, φοβῆσαι ἢ σίχας ἀνδρῶν
 Ἀρσείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώη.
 ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσασα, κ' Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀρσείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 Ἦτοι μὲν τ' νεκρὸν δ' ἡγήσεται ὅσσοι ἄριστοι,
 510 Ἀμφ' αὐτῷ βεβῶμεν, καὶ ἀμυνέσθαι σίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν ἢ ζωοῖσιν ἀμυνέει νηλεὲς ἥμαρ.
 Τῇδε γ' ἔβρισαν πόλεμον κ' δακρυόεντα
 Ἐκτορ, Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται.

Stulti, neque enim erant sine sanguine utique reversuri
 Retro ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
 Fortitudine & robore repletus est praeordia circumfusa-caligine:
 500 Statim verò Alcimedontem affatus est fidum socium:

- "Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
 "Sed proximè inspirantes in tergum: haud enim ego
 "Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto,
 "Antequam Achillis pulchrè-jubatus conscenderit equos,
 501 "Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum
 "Argivorum: vel ipse inter primos captus-fuerit.
 "Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum:
 "Ajaces, Argivorum ductores, & Menelae,
 "Mortui quidem curam committite *his*, quotquot fortissimi,
 510 "Ut eum circumeuntes defendant, & propulsent ordines virorum;
 "A nobis verò vivis propulsate crudelem diem.
 "Hæc enim ingruunt pugnam per lacrymosam
 "Hector, Aeneasque, qui Trojanorum sunt fortissimi.
 "Sed hæc quidem Deorum in genibus posita-sunt:

Ver. 497. — ἀναιμώϊ.] Vide suprâ ad
 ver. 363. Al. ἀνιδρῶϊ.

Ver. 499. — φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide
 suprâ ad ver. 83.

Ver. 501. — ἵππους.] Cod. Harleian. ἵπ-
 πους.

Ver. 503. — Πριάμιδ' ὀλέσσει.] Vide suprâ ad
 4, 398.

Ver. 505. — φοβῆσαι ἢ σίχας ἀνδρῶν.]
 Al. φοβῆσαι τὴν σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506. — ἀλώη.] Cod. Harleian. ἀλολή.

Ver. 509. — ὅσσοι ἄριστοι.] Al. οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512. — ἔβρισαν.] Vide suprâ ad μ', 359.

Ver. 513. — Ἐκτορ, Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰ-
 σὶν ἄριστοι.]

Hectoris Aeneasque manu victoria Grai-
 um

Hæsit; —————

Ambo animis, ambo insignes præstanti-
 bus armis. AEn. XI, 289.

Ver. 514. — Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν
 γένεσσι κεῖται.] Sic apud Euripidem.

Ἀλλ' εἰς θεὸς χεῖρ' αὐτῶν ἀναλίσσαντ'
 ἔχουσιν. Phœniss. ver. 712.

Ver. 518.

- 515 Ἦσω γὰρ κὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσῃ.
 Ἦ ῥα, κὶ ἀμπεπαλὼν προῖτ' δολιχόσκιον ἔλχῃ,
 Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐτίσῃ.
 Ἦ δ' ὅτε ἔλχῃ ἐρυτ', Διὰ πρὸς ᾧ εἶσατο χαλκός,
 Νηαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ Διὰ ζωστῆρ' ἐλασεν.
 520 Ὡς δ' ὅταν ὀξύῳ ἔχων πέλεκυν αἰζηῖ' ἀνὴρ,
 Κόψας ἐξόπιθεν κερσίων βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ἴνα τάρμῃ Διὰ πᾶσαν, ὃ ᾧ προθορᾶν ἐρίπῃσιν.
 Ὡς ἄρ' ὅτε προθορᾶν πέσεν ὑπὶ' αἶθ'· ἐν δὲ οἱ ἔλχῃ
 Νηδυίοισι μάλ' ὀξύ κερσδαινόμενον λύε γῆα.
 525 Ἐκλῶρ δ' Αυτομέδοντ' αἰκύνισε δαυρὶ Φαιενῶ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλθ' ἄλο χάλκεον ἔλχῃ.
 Πρὸσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδ' ἐνισκίμφθη, ὅππῃ δ' ἐρείχῃ πελεμίσθη
 Ἐλχεῖ· ἐνθάδ' ἐπεὶ ἀφίει μὲν ὄβριμ' ἄρ' αἶμα.
 530 Καὶ νῦν κε δὴ ξιφείας' αὐτοχέδον ὠρμηθήτω,
 Εἰ μὴ (φω Αἴαντι δέκερναν μεμαῶτε,

515 “ Jaculabor enim & ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.

Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
 Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
 Is verò non hastam inhibuit, penitus autem transiit æs,
 Imumque in ventrem per balteum trajecit.

520 Ut verò cum acutam tenens securim juvenis vir,
 Ictu incusso possit cornua bovis agrestis,
 Nervum percindit totum; hic autem saltu dato cadit:
 Sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
 In visceribus perquam acuta vibrata solvit membra.

525 Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:
 Sed is quidem ex adverso conspiciatus evitavit æream hastam;
 In anteriorem enim partem proclinavit: à tergo verò hasta longa
 Solo infixâ est, supraque pars posterior quassabatur
 Hastæ: tum verò deinde remisit impetum suum valida hasta.

530 Et omninò tunc ensibus cominus concurrissent,
 Si non ipse Ajax diremisset ardetes,

Ver. 518. — ἐρυτ'.] Vide suprâ ad ν', suprâ ad δ', 51.

555.
 Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξύῳ ἔχων πέλεκυν.]
 Quales mugitus, fugit cum saucius a-

ram
 Taurus, & incertam excussit cervice fe-

curim. *Æn.* II, 223.
 Quo in loco *Virgilium* Homero longè superio-
 rem existimat *Scaliger*; *Poetic. lib. 5. cap. 3.*
 Sed non rectè instituta est comparatio. *Vir-*
gilius enim Taurum depingit, qui, priùs
 quàm interficiatur, ab arâ se proripuerit,
 maximòque edens mugitus, aufugiat; *Ho-*
merus Taurum, qui lethali ictu percussus sal-
 tu dato moribundus humi decidat. Cæte-
 rum quâ ratione, πέλεκυν, hic ultimam pro-

ducatur, vide suprâ ad δ', 51.
 Ver. 522. Ἴνα τάρμῃ διὰ πᾶσαν.] Καὶ ἐν
 πῆξι ἐξῆς ᾧ ὅπ' ἐρεῖ, “Ὡς γ' ὅταν ὀξύῳ ἔχων
 “πέλεκυν ἀνὴρ, βοὸς ἴνα τάρμῃ διὰ πᾶσαν,”
 ἀλλ' ἐν τῇ διατάμῃ τῇ νᾶ· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι
 τῇ τ' λέξεως διακοπή μεμῆκεν τὸ γινώσκον.
Eustath. in Comment. ad δ, 1,

Ver. 524. Νηδυίοισι.] *Al.* Νηδυίοισι.

Ver. 526. — ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλθ' ἄλο.]
 Vide suprâ ad ν', 404.

Ibid. — χάλκεον ἔλχῃ.] Vide suprâ ad
 γ', 380.

Ver. 529. — ἀφίει μὲν.] Vide suprâ ad
 ν', 444; & ad π', 613.

Ver. 531. — δέκερναν.] De hujus vocis
 profectiâ, vide suprâ ad δ', 309.

Ibid.

- Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρε κικλήσκοντο.
 Τὸς δ' ὑπολαβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἐκλῶρ, Αἰνείας τ', ἡδὲ Χρομίῳ Θεοειδής.
 535 Ἀρήιον ᾗ καὶ αὐθι λίπον, δεδαϊμνόν ἦτορ,
 Κεῖμνον· Αὐτομέδων ᾗ, θοῶν αἰτάλαντο Ἀρήϊ,
 Τόχρεά τ' ἐξενάραξε, καὶ δὴχόμενον ἔπειθε ἡῦδα.
 Ἥ δὲ μὰν ὀλίγον γε Μενοϊτιάδαο θανόντο
 Κῆρ ἄχεον μεθέηκα, χερσίονά περ καλαπέφνων.
 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δῖφρον ἐλὼν ἑναρξαι βροτόεντα
 Θῆκε, ἀνδρῶν αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Αἵματόεις, ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἀψδ' ὅππῃ Πατρόκλῳ τέτατο κροτέρη ὑσμίνη,
 Ἀρσάλην, πολύδακρυς· εἴρετο ᾗ νεῖκεν Ἀθλῶν,
 545 Οὐρανόθεν καὶ αἰθέρα· προῆκε γὰρ δῖον ἑρμῆα Ζεὺς
 Ὀρνυμῆναι Δαναός· δὴ γὰρ νόστον ἐτραπέει' αὐτῷ.
 Ἦντε πορφυρέλῳ ἱερῷ θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἐμμεῖναι ἢ πολέμοιο,
 Ἥ καὶ χειμῶντο δυσθαπέον· ὅς ῥά τε ἐρῶν

Qui adveniebant per turbam, socio vocante.

Hos aurem subveriti cesserunt rursus retrò

Hector, Aeneasque, atque Chromius divinâ-formâ-præditus;

- 535 Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,

Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,

Armisque spoliavit, & glorians verbum dixit:

“ Profectò jam paululùm saltem de Menætiade mortuo

“ Cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim.

- 540 Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas

Posuit, ipseque-conscendebat, pedes & manus supernè

Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.

Rursus autem super Patroclum intendebatur aspera pugna,

Gravis, lacrymosa: excitabat nempe certamen Minerva,

- 545 E-cælo delapsa; miserat enim latè-sonans Jupiter

Ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus.

Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit

Jupiter cælitus, quæ portendat vel pugnam,

Vel etiam tempestatem frigidam; quæ continuò ab operibus

Ibid. — μεμαῶντε.] Vide suprâ ad γ', 46.

Ver. 533. Τὸς δ' ὑπολαβήσαντες.] *Al.* Τὸς ὑπολαβήσαντες.

Ver. 534. — Θεοειδής.] Vide suprâ ad β', 623.

Ver. 538. — θανόντο.] *Cod. Harleian.* θανόντο.

Ver. 542. — ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ “ ὥς τις τε λέων καὶ ταῦρον ἐδηδώς,” αἰτιολογῶσι [οἱ παλαιοί·] τῇ γὰρ ἐκείνῃ φασὶ τὸ λέωνος, ἢ εἰς πολλὰ διεπασμύον ταῦρον παρέρησεν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον,

φασὶν, ἡνέκαζεν ἕως εἰπεῖν, ἐπεὶ περὶ αὐτῶν γράψαι, “ λέων ταῦρον καὶ ἐδηδώς.” *Estab.* in *Comment.* ad δ, 1.

Ver. 545. — δῖον ἑρμῆα Ζεὺς.] Vide suprâ ad δ, 175.

Ver. 546. Ὀρνυμῆναι.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — νόστον ἐτραπέει' αὐτῷ.] Vide suprâ ad κ', 45.

Ver. 547 — 551. — πορφυρέλῳ — πορφυρέν.] Vide suprâ ad δ, 482.

Ver. 549. — ὅς ῥά τε.] *Quæ scilicet* —

Ver. 551.

- 550 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ὅππῃ χθονί, μῆλα δὲ κήδεϊ.
 Ὡς ἡ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκνὰσσά ἐ αὐτῷ,
 Δύσει Ἀχαιῶν ἔθνεσσι, ἔγειρε δὲ Φῶτα ἕκαστον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρεΐδην ἵδὼν ἐποτρύνασα προσηύδα,
 Ἰφθίμην Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 555 Εἰσαμύχῃ Φοίνικι δέμας ἢ ἀτειρέα Φωνίῳ.
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καλῆφείῃ ἢ ὄνειδ' ἔσται
 Ἐσσεῖ, εἴ κ' Ἀχιλλεὺς αἶψα πῖτον ἑταῖρον
 Τείχεσσι ὑπὸ Τρώων ταχέες κώες ἐλκύσωσιν.
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 560 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραίε παλαιγνήες, εἰ γὰρ Ἀχαιῶν
 Δοίῃ καὶ ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωῶ.
 Τῷ κεν ἔστω, ἐθέλοιμι παρεσάμηναι ἢ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμύασατο θυμόν.
 565 Ἀλλ' ἔκλωρε πυρὸς αἰὼν ἔχει μῆν' ἔδ' ἀπικλήσει

- 550 Homines cessare-facit super-terram, pecudésque contristat :
 Sic hæc cæruleâ nube quàm contexerat se,
 Ingressa est Achivorum gentem, excitabátque virum quemque.
 Primum verò Atrei filium incitans allocuta est,
 Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
 555 Postquàm semet-assimulaverat Phœnici corpore & indefessâ voce :
 " Tibi certè jam, Menelaë, pudor & opprobrium
 " Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium
 " Muro sub Trojanorum veloces can. s. discerperint :
 " Sed capeffe pugnam strenuè, adhortaréque populum omnem.
 560 Hanc autem vicissim affatus est pugná strenuus Menelaus :
 " Phœnix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
 " Daret robur mihi, telorúmque averteret impetum :
 " Ita equidem vellem adesse & auxilium ferre
 " Patroclô : gravitèr enim mihi mortuus desiderio-percussit animum.
 565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat

Ver. 551. — πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκνὰσσά ἐ αὐτῷ.] Vide suprà ad π', 334.

Ibid. — πυκνὰσσά.] Vide suprà ad α', 140.

Ibid. — ἐ αὐτῷ.] Ita ex uno MS edidit Barnesius : Ἐαυτῷ, ἢ μάλλον διαλελυμένως ἐ αὐτῷ· ὥς Ὀμήρῳ γράφειν συνήθεος. Euboth.

Ver. 552. Δύσει.] Vide suprà ad β', 35 ; & ad ε', 109.

Ver. 553. — ἐποτρύνασα.] Al. ἐποτρύνεσα.

Ver. 555. Εἰσαμύχῃ Φοίνικι δέμας ἢ ἀτειρέα Φωνίῳ.] Vide suprà ad ν', 45.

Ver. 558. — ἐλκύσωσιν.] Al. ἐλκύσουσι, ἐλκύσουσι, & ἐλκύσωσι.

Ver. 560. — βοὸν ἀγαθόν.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ.] Vide suprà ad β', 267.

Ibid. — παλαιγνήες.] Al. διδρεφές.

Ver. 564. — ἐσεμύασατο.] Barnesius ex uno MS edidit ἐσεμύαντο, atque ita omnino scribendum contendit ; " μάνομαι enim," inquit, " facit ἐμάζατο in Aoristo primo Me-
 " dio, non ἐμάσασατο." Atqui vox hæc sæpè apud Homerum in Futuro & Aoristo primo occurrit :

" Ἐλκ' δ' ἰνὴρ ὀπμάσσει, πρὸς ὀπθίσθῃ.
 Iliad. 8, 190.

Χεῖρ' ὀπμασσομένη — Odyss. 1, 302.
 Τῶν ἰππῶν ἰθύσει ὃ γέρον ὅππῃ χερσὶ μά-
 σασι. Ibid. μ, 590.

αἱ δὲ ἀνέγλυται τραπέζας
 Πάσας ἀμυμύασασι — Ibid. υ, 152.

Vide & infra ad υ, 425.

Ver. 565. — αἰὼν.] αἰὼν· MS. Italic. à Tbo. Bentleio collatus.

Ver. 567.

- Χαλκῷ δ' ἰόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδ' ὀπάζει.
 Ὡς φάτο· γήθησεν ᾗ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅτι· ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν ᾗ βίβω ὤμοισι καὶ ἐν γένεσσιν ἔθηκε,
 570 Καὶ οἱ μήης θάρσ' ἐνὶ στήθεσιν ἐνῆκεν,
 Ἦτε καὶ ἐρσομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰχθυόα δακρύων, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπων·
 Τοῖς μιν θάρσ' ὅπως πλῆσεν φρένας ἀμφιελαινας.
 Βῆ δ' ὅππ' Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ.
 575 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Πόδης, υἱὸς Ἡετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ', αἰσός τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἑκτωρ
 Δήμῃ, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἔλω φίλος εἰλαπιναςῆς·
 Τὸν ῥά καὶ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἀΐξαντα φόβονδ'· ἀπὸ γὰρ ᾗ χαλκὸν ἔλασσε·
 580 Δέπησεν ᾗ πεσών· αἰτάρ' Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὧν ἐν Τρώων ἐρυσεν μὲν ἔθνος ἐταίρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων.
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ὀναλίει, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυθόθι οἰκία ναίων·

“Ære cædem edete: ei enim Jupiter gloriam præbet.

Sic dixit: Gavisæ est autem oculos-cæcia Minerva,

Quod se ante deos precatus esset omnes:

Vim autem humeris & genibus indidit,

570 Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,

Quæ licet abacta crebrò à corpore humano,

Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis est:

Tali eum audaciâ replevit præcordia circumfusa-caligine.

Accessit verò ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.

575 Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,

Divésque, fortisque; maximè verò eum honorabat Hector

Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:

Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,

Ruentem in-fugam; penitusque æs adegit:

580 Fragorem verò edidit cadens: at Atrides Menelaus

Mortuum à Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.

Hectorem autem propè stans hortans-excitabat Apollo,

Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium

Hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans:

Ver. 567. — γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad α, 206.

Ver. 570. — ἐνῆκεν.] Al. ἔθηκεν.

Ver. 571. — ἐρσομένη.] Al. εἰς τομήν.

Ver. 573. — θάρσ' ὅπως.] Ita ex MSS & Schol. edidit Barnesius. Al. θάρσας.

Ibid. — φρένας ἀμφιελαινας.] Vide suprà ad ver. 82.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι.] Cod. Harleian. Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577. — ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἔλω φίλος εἰ-

λαπιναςῆς.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλος ἔρασε, ἢ ἐν τῇ δειπνείῃ· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενέλαου τὴν ἀσπίδα, καὶ τὴν γαστέρα. Aitæ-næus, lib. VI. cap. 8.

Ver. 578. Τὸν ῥα.] Hunc utique — Hunc inquam —.

Ver. 582. — ἰσάμενος ὤτρυνεν.] Quâ ratione ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item δὲ, ver. 583; & καὶ ver. 594; & μέ-λας, ver. 595; vide suprà ad α, 51.

Ver. 585.

- 585 Τῷ μιν ἐισάμηντο προσέφη ἐκέρειτο Ἀπόλλων·
 "Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλοι Ἀχαιῶν ταρβήσεν;
 Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
 Μαλθακὸς αἰχμητής, νῦν δ' οἷχετο οἷον αἰέρας
 Νεκρὸν ὑπὸ Τρώων· ζὼν δ' ἐκίανε πρὶν ἐταῖρον,
 590 Ἐθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἑλείωντο.
 "Ὡς φάτο· τὸ δ' ἄχετο νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δ' Ἀχαιῶν προμάχων κεκορυθμένον αἶθοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε Κρονίδης ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
 Μαρμαρίην, Ἴδῳ δ' ἔχεν νεφέεσσι κάλυψεν·
 595 Ἀσράψας δ', μάλα μέγαλ' ἐκλυπε· τὸ δ' ἐτίναξε·
 Νίκῳ δ' Τρώεσσι δίδω, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
 Πρῶτον Πηνέλεως Βοιωτὶν ἤρξε φόβοιο·
 Βλήτο γὰρ ὤμον δαεί, πρόσσω τετραμμένον αἰεὶ,
 "Ἀκρον ὀπιλίγδῳ· γράψεν δὲ οἱ ὅσέον ἄχρει
 600 Αἰχμὴ Πηλυδάμαντι· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε χεδὸν ἐλθὼν.
 Λήϊτον αὖθ' ἔκλωρ χεδὸν ἔτασε χεῖρ' ὑπὲρ καρπῷ,
 Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μελαθύμῃ· παῦσε δ' ἡ χάρις·

- 585 Huic sese cū affimulāssēt, ipsum affatus est longè-jaculans Apollo:
 "Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit?
 "Cū ita nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac
 "Mollis bellator, nunc verò abit solus sublatum auferens
 "Mortuum è Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,
 590 "Strennum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis.
 Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
 Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere,
 Tum verò Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam,
 Splendentem, Idamque nubibus cooperuit:
 595 Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit; eamque concussit:
 Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.
 Primus Penelopeus Boeotius fuit-dux fugæ:
 Percussus enim fuerat in humerum hastâ, cū facie in-hostem-esset usque versâ,
 Summum levitèr; perstrinxit nempè ei ad os usque
 600 Cuspis Polydamantis: is enim percussit propè accedens,
 Leitum deindè Hector cominùs percussit in manum ad carpum,
 Filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit à pugna:

Ver. 485. Τῷ μιν ἐισάμηντο.] Vide supra ad γ', 389.

Ibid. — ἐκέρειτο,] Vide supra ad α', 43, & 58.

Ver. 591. — τὸ δ' ἄχετο νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide infra ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης.]

—— Jovem: cum sæpè nigram Aegida concuteret dextrâ; nimboſque ciceret, Æn. VIII, 353.

Ibid. — δυσσανόεσσαν.] Ita edidit Barneſius, ex ε', 758, & ε', 229. Al. δυσανόεσσαν.

σαν· ut opinor, minùs rectè; nam δύσαντο primam corripit: — ἐκατόν δυσάνους ἀσραψάν· supra ξ', 181.

Ver. 597. — ἤρξε φόβοιο.] Cod. Harleian. ἤρξε φόβοιο.

Ver. 599. — ἐπιλίγδῳ.] Vide supra ad π', 174.

Ver. 600. — ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε.] Cod. Harleian. ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601. — ἔτασε.] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 603.

- Τρέσσει ἢ παπλήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπετο θυμῷ
 "Εἶχ' ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσιν.
 605 "Εκτορα δ' Ἰδομενίδης μέγα Λήϊτον ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει θώρηκα καὶ στήθεσσι παρὰ μαστόν·
 Ἐν καυλῷ δ' εἰσή δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆα ἀκούσισε Δούκαλίδας
 Δίφρω ἐφεσάοτ'· ἔ μιν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρπεν·
 610 Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἰωίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκας εὐκλιμήνης ἐπεί αὐτῷ·
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
 Ἦλυθε, καὶ κεν Τρωσὶ μέγα κέρτατ' ἐγλύαλιζεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανον ὥκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 615 Καὶ τῷ μὲν φάτο ἦλθεν, ἄμυνε ἢ νηλεὲς ἦμαρ·
 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' "Εκτορα ἀνδροφόνου.
 Τὸν βάλλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ σταλ', ἐν δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὦσε δόρυ περὶ μὲν, ἀλλ' ἢ γλῶσσαν τάμει μέσσω·
 Ἦειπε δ' ἐξ ὀχέων, καὶ δ' ἰωία χόεν ἐραζε·
 620 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσι
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσήύδα·
 Μάστιγε νῦν, εἴως κέ θοὰς ὅππῃ νῆας ἵκηαι·

Trepidus autem fugit circumspiciens; haud enim ampliùs sperabat animo
 Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis.

- 605 Hectorē verò Idomeneus in Leïtum irruentem
 Percussit thoracem ad pectus juxta papillam:
 Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta; & clamaverunt
 Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem
 In curru stantem: ab eo quidem perculsum abstravit;
 610 Cæterum hic Merionis armigerumque aurigamque,
 Cæranum, qui è Lycto benè-habitatâ comitabatur eum:
 Pedes enim primò, relictis navibus utrinque-remis-actis
 Venerat, & omninò Trojanis magnam victoriam præbisset;
 Nisi Cæranus confestim celeres adduxisset equos:
 615 Et huic quidem salus venit, acuitque sævum diem;
 Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
 Hunc percussit sub malam & aurem; dentes autem
 Excussit hasta extrema, linguamque percussit mediam:
 Cecidit autem è curru, habenasque effudit in-terram:
 620 Et illas Meriones cepit manibus suis
 Inclinans se à solo, & Idomeneum allocutus est:
 "Urge nunc scuticâ equos, usque eum veloces ad naves perveneris:

Ver. 603. ἤλπετο.] Al. ἤλπετο.

Ver. 604. "Εἶχ' ἔχων.] Al. "Ελκετ' ἔ-
 χων.

Ver. 606. Βεβλήκει.] Vide suprâ ad δ',
 492.

Ver. 607. — τοὶ δ' ἐβόησαν.] τοὶ δ' ἐβόη-
 θεν. MS Cantab. à Barnesio, & MS Harlei-
 an. à Tho. Bentleio collatus.

Ver. 608. — ἀκούσισε Δούκαλίδας.] Cod.

Harleian. ἀκούσισε δὲ φασιν.

Ver. 611. — ὅς ῥ',] Qui utique —
 Qui videlicet —

Ver. 613. Ἦλυθε.] Vide suprâ ad δ', 484;
 & ad α', 37.

Ver. 616, & 638. — ἀνδροφόνου.] Vide
 suprâ ad π', 77.

Ver. 617. — ἐν δ' ἄρ' ὀδόντας.] Cod. Har-
 leian. ἐν δ' ἄρ' ὀδόντας, Dentium aliquot.

Ver. 624.

Γινώσκεις ᾗ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἔκτετι κάρησιν Ἀχαιῶν.

ὣς ἔφατ'· Ἰδομένης δ' ἵμασεν καλλιτέλχας ἵππους

625 Νῆας ὑπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέσθ' ἔμπεσε θυμῷ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μετ' ἀλήτορα καὶ Μενέλαον

Ζῶς, ὅτε δὴ Τρῳέεσσι δίδος ἑτεροαλκέα νίκη·

Τοῖσι δ' ἡ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,

630 Γυνήϊ, ὅτι Τρῳέεσσι πάντ' ἑρ Ζῶς κῦδος ὀπάξει.

Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπλεῖ, ὅσις ἀφείη,

ἢ κακός, ἢ ἀλγός· Ζῶς δ' ἔμπεης πάντ' ἰθυΐει·

Ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

Ἀλλ' ἄγε, αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀείψω,

635 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γυρώμεθα νοσήσαντες·

Οἳ περ δούρ' ὀρώωντες ἀκηχέδα', εἰδ' ἐτι φασιν

Ἐκτορὸς ἀνδροφόνιοι μὲν καὶ χεῖρας ἀάπτει

Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθ'.

640 Εἴη δ' ὅσις ἐταῖρος ἀπαγγείλῃ τάχιστα

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ εἴ μιν ὀτομαι εἰδὲ πεπύδῃ

Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλετ' ἐταῖρος.

“ Sentis enim & ipse, quod non amplius victoria est Achivorum.

Sic dixit: Idomeneus autem scuticā impellebat pulchros jubis equos

625 Naves versus cavas; jam enim timor inciderat animo.

Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum

Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:

Hicce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax:

“ Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est,

630 “ Senferit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.

“ Illorum enim omnium tela assequuntur, quicumque emittat,

“ Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit:

“ Nobis verò incassum omnibus irrita cadunt in terram.

“ Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,

635 “ Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi

“ Gaudio dilectis sociis simus reversi;

“ Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant

“ Hectoris homicidæ robur & manus invictas

“ Sustainere nos, sed in navibus nigris casuros esse.

640 “ Utinam verò esset socius, qui nunciaret citissime

“ Pelidæ: non enim illum opinor nē audivisse quidem

“ Tristem nuncium, quod sibi charus periit socius.

Ver. 624. — ἵμασεν.] Vide suprā ad α, & verior lectio. Vide suprā ad π', 762.

140.

Ver. 626. — Αἴαντα μετ' ἀλήτορα.] Vide

suprā ad α, 51.

Ver. 630. — Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.] Ζῶς

αὐτὸς ἀφείη· Cod. Harleian. item Cod. Can-

tab. & Oxon. à Barneso collati.

Ver. 631. — ἀφείη.] Al. ἀφίη. Quæ fortè

Ver. 636. — γυρώμεθα.] Al. γυροῦμεθα.

Ver. 637. Οἳ περ.] Cod. Harleian. ἢ

περ.

Ibid. — ἀκηχέδα'] Vide suprā ad ver.

164.

Ver. 641. — πεπύδῃ.] Cod. Harleian.

πυθιάδῃ.

Ver. 643.

- Ἄλλ' ἔπη δυνάμει ιδέειν ποῖσιν Ἀχαιῶν·
 Ἥερ' ἔρ' κατέχον' ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 645 Ζεὺς πάτερ, ἀλλὰ (ὦ ῥῦσαι ὦ' ἥρ' ἔρ' ἤας Ἀχαιῶν·
 Ποίησον δ' αἰθέριον, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·
 Ἐν ᾧ φαίει καὶ ὀλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι ὄσ' αὖτε ἔτ' ὄσ'·
 Ὡς φάτο· τὸν δ' παλὴρ ὀλοφύεσθαι δακρυχέοντα·
 Αὐτίκα δ' ἥρ' ἔρ' μὲν (κέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλιν·
 650 Ἥελ' ἔρ' δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βολὴν ἀγαθὴν Μενέλαον·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶκεν ἰδοῖναι
 Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάρυμον Νέστορα καὶ ἱόν·
 Ὅτ' ἔτι δ' Ἀχιλλεὺς δαΐφρονι θάσσειον ἰόντα
 655 Εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλι' ἔσθ' ὦλεθ' ἑταῖροι·
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶ θησε βολὴν ἀγαθὴν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαιόιο,
 Ὅς' ἐπεὶ ἄρ' κεκάμησι κωίας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
 Οἷτε μιν σὺν εἰώσι βοῶν ἐν πῶρ' ἐλέσθαι,
 660 Πάννυχαι ἐξήσσοντες· ὅδε, κρεῖων ἐρεθίζων,

“ Atqui nondum possum conspiciari talem inter Achivos :

“ Caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi.

645 “ Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum ;

“ Facque serenitatem, dàque oculis videre :

“ In hæc verò vel perde ; quandoquidem tibi placuit ita.

Sic dixit : Eum autem pater miseratus est lachrymantem ;

Statim autem caliginem quidem dissipavit, & amovit nebulam :

650 Sed verò affulsit, aciesque tota illustrata est :

Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum :

“ Circumspice nunc, Menelaë Jovis-alumne, si quo modò videre possis

“ Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium :

“ Hortare verò, ut Achilli bellicoso ocyus profectus

655 “ Nunciet, quòd quidem ei multò charissimus periit socius.

Sic dixit : Neque non-obsecutus est pugna strenuus Menelaus.

Perrexit autem ire, tanquam leo à caula,

Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virósque laceffens,

Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,

660 Totam-noctem vigilantes ; ille autem carniū cupidus,

Ver. 643. — ἔπη.] *Al.* ἔπη.

Ver. 645. Ζεὺς πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι —
 Ἐν ᾧ φαίει καὶ ὀλεσσον.] Ἐστὶν ὡς ἀληθὲς τὸ
 πᾶσι· Αἴαντος· ἢ γὰρ ζῆν ὀλεσθῆναι, (ἢ γὰρ τὸ
 αὐτῆμα τὸ ἥρ' ἔρ' ταπεινότερον) ἀλλ' ἐπειδὴ
 εἰ ἀπερὶ αὐτὸ σκέπη τ' ἀνδρῶν εἰς εἰδὴν ῥηναῖον
 εἶχε διαβίβη, διὰ ταῦτ' ἀθανάτων, ὅτι πρὸς
 ἢ μάχῃ ἀργεῖ, φησὶ ὅτι τὰ χίσα αἰτῶνται, ὡς
 πάντως τ' ἀρετῆς εὐρησσαν ἀξίον ἐταῖρον, καὶ
 αὐτῷ Ζεὺς ἀντίπατος.] *Longinus*, § 9.

Ver. 647. — ὄσ' αὖτε.] Vide suprā ad α', 37.

Ver. 648. — ὀλοφύεσθαι.] Vide suprā ad
 α', 338.

Ver. 649. — σκέδασεν.] Vide suprā ad α',
 140.

Ver. 651. Καὶ τότε ἄρ'.] *Et tunc deinceps* —.

Ver. 651 — 656 — 665. — βολὴν ἀγαθὴν
 βολὴν ἀγαθὴν.] Vide suprā ad β',
 408.

Ver. 653. — μεγάρυμον.] *Al.* μεγάρυ-
 μον.

Ver. 657. — ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαιό-
 λιο.] Vide suprā ad λ', 547.

Ver. 659. Οἷτε.] *Qui scilicet* —.
 Ver. 661.

- Ἰθύς, ἀλλ' ἔτι πρήσῃ· θαμέες γδ ἄκοντες
 Ἀνίοι αἰσασσι θρασυαῶν ὑπὸ χειρῶν,
 Καίόμεθαί τε δέλαι, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμελός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τέλειότι θυμῷ·
 665 Ὡς ὑπὸ Πατρόκλοιο βολῶν αἰσθός Μενέλαος
 Ἦε πόλλ' αἰκῶν· πέρι γδ δῖε, μή μιν Ἀχαιοί
 Ἀρσάλεα πρὸ Φόβοιο ἔλωρ δῆτοισι λίποιεν·
 Πολλὰ γ' Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλδεν·
 Αἶαντ', Ἀρσείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 670 Νῦν τις ἐννεΐης Πατρόκλῃ δειλοῦ
 Μνησάσθω· πᾶσιν γδ ὅπισατο μέλιχ' εἶναι
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' αὖ θάνατ' καὶ μοῖρα κηχάνει.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάντοσε παπιδάων, ὥς' αἰετὸς, ὃν ῥά τε φασὶν
 675 Ὀξύτατον δέρεκεδ' ὑπερβανίων πετελιῶν,
 Ὅν τε καὶ ὑψὸθ' ἐόντα πόδας ταχὺς σὺκ' ἔλαθε πῶξ,

Rectà-irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
 Adversa volant audacibus à manibus,
 Incensæque faces, quas quidem horrens-recedit incitatus licet;
 Manè autem seorsum discedit mæsto animo:

- 665 Sic a Patroclo pugnâ strenuus Menelaus
 Abibat perquam invitatus: admodum enim timebat, nè ipsum Achivum
 Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
 Multis autem Merionique & Ajacibus mandabat:
 "Ajaces, Argivorum ductores, Merionéque,
 670 "Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
 "Recordetur; omnibus enim nôrat mitis esse
 "Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
 Sic fatus abiit flavus Menelaus,
 Quaquaversum circumspiciens, veluti aquila, quam aiunt
 675 Acutissimè cernere inter aërias volucres,
 Quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus,

Ver. 663. Ἰθύς.] *Al.* Ἰθύει. Quod nullo modo ferri potest: Nam vox ἰθύει mediam semper producit. Quin & ipsum ἰθύς mediam naturā habere longam, positione tantum contigere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύς, ἰθυσ, ἰθυσαν, ubi duæ Vocales non concurrunt, semper producitur τὸ ὕ.

"Ὅππῃ τ' ἰθύς, τῇ τ' — *Il.* μ', 48. ubi nonnulli legunt "Ὅππῃ τ' ἰθύς.

"Ἰθυσεν γ' διὰ περιμάχων — π', 582, ε', 281.

"Ἰθυσαν γ', κωλύσιν ἐοικότες — ε', 725. Vide suprā ad v', 103.

Ibid. — πρήσῃ.] Vide suprā ad v', 192.

Ver. 662. Ἀνίοι αἰσασσι.] *Al.* Ἀνίον αἰσασσι.

Ver. 663. Καίόμεθαί τε δέλαι.] Αἰσινωδὲς δέλαι δαδὲς. Schol. inedita in Cod. Harleian. Porro impetum leonis subito repressum,

cursumque in medio identidem impeditum, pulchrè depingunt numeri isti quodammodo impediti, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμελός περ.

Ver. 668. — Αἰάντεσσι κέλδεν.] *Al.* Αἰάντεσσι ἐπέτελλεν.

Ver. 672. — νῦν δ' αὖ θάνατ' — *Al.* νῦν αὖ θάνατ'.

Ver. 674. — ὃν ῥά τε.] Quam scilicet —

Ver. 676. — ἐκ ἔλαθε πῶξ.] Sic apud Virgilium:

— sæpe exiguus mus. *Georg.* I, 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; "At Virgilius (inquit) miramur illud, Sæpè exiguus mus. Nam Epitheton, exiguus, aptum, proprium effecit nè plus expectaremus, & casus singularis magis decuit, & clausula ipsa unius syllabæ non usitata addit gratiam." *Lib.* VIII, cap. 3.

- Θάμνω ἔω' ἀμφικόμῳ καίλακείμῳ· ἀλλὰ τ' ἐπ' αἰπῷ
 Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὤκα λαβὼν ἐξείλεο θυμόν.
 Ὡς τότε Ζοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαεινῷ
 680 Πάνιοσι δινείδῳ, πολέων κ' ἔθν' ἐταίρων,
 Εἴ περ Νέστορ' ἦν ἐτι ζώνῳ ἰδοίῳ.
 Τὸν ᾗ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερᾷ πάσης,
 Θαρσύνοντ' ἐτάρας, ἢ ἐπόρυνόντα μάχεσθαι.
 Ἀλχῆ δ' ἰσάμῳ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
 685 Ἀνίλοχ', εἰδ' αἶε δόρυ, διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι
 Λυβρῆς ἀγελίης, ἢ μὴ ὤφελλε γλυέσθαι.
 Ἦδη μὲν σε ἢ αὐτὸν ὀτομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δ' Ἰφιδῶν· πέφατ' δ' ὤρετο Ἀχαιῶν
 690 Πάτροκλ', μεῖαλή δ' ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκ'.
 Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλλῆϊ, θέων δ' ἡ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἶκε τάχιστα νέκυν δ' ἡ νῆα (αἴωσθαι)
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τόλχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀνίλοχ' δ' ἢ καλέσσει, μῦθον ἀκέσας.
 695 Διὶ δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνή.

Arbusto sub latè-comanti jacens; sed in ipsum ea
 Impetum facit, eique celeritèr raptò eximit animam.
 Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi

- 680 Quaquaversum versabantur, multorum per agmen sociorum,
 Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
 Illum verò citissimè animadvertit, pugnae ad finistram totius,
 Confirmantem socios, & concitantem ad-pugnandum:
 Propè verò astans allocutus est flavus Menelaus:
 685 "Antiloche, eja age huc ades, Jovis-alumne, ut audias
 "Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
 "Jam quidem te quoque ipsum opinor inspicientem
 "Sentire, quòd cladem deus Danaïs advolvit,
 "Victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus Achivorum
 690 "Patroclus, magnùmque desiderium Danaïs contigit.
 "Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,
 "Nuncia, si quo modo celerrimè cadaver ad navem integrum-aufferre-potuerit
 "Nudum: arma enim habet pugnam-expeditè-ciens Hector.
 Sic dixit Antilochus autem horrore-correptus est, sermone audito:
 695 Diu verò eum inopia vocis tenuit; eique oculi
 Lacrymis impleti sunt, liquidàque ei hæsit vox.

Ver. 681. — ἰδοίῳ.] *Al.* ἰδοίῳ.

Ver. 683. Θαρσύνοντ'.] Vide suprà ad γ',
 823; & ad δ', 338.

Ver. 685. — εἰδ' αἶε.] Vide suprà ad ι',
 167.

Ver. 689, 690. — πέφατ' — τέτυκ'.]
 Vide suprà ad ver. 164, & ad δ', 37.

Ver. 692. — νέκυν δ'.] Quà ratione,

νέκυν, hîc ultimam producat; item ès, etiam
 extra cæsuras, ver. 699; & κακῶν, ver.
 701; vide suprà ad δ', 51.

Ver. 693. — κορυθαίολος.] Vide suprà ad
 β', 816.

Ver. 696. — θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνή.]

— & vox faucibus hæsit.

Æn. IV, 280.

Ver. 699.

- Ἄλλ' ἔδ' ὥς Μενελάῳ ἐφημοσιῶνς ἀμέλησε ·
 Βῆ ᾗ θ' εἶεν, τὰ ᾗ τόλ'χε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 Λαοδόκῳ, ὃς οἱ σχεδὸν ἔσσεφε μώνυχας ἵππους.
 700 Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ κακὸν ἐπ' αὖ γ' ἐλέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένησις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἐνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχ' αὖ, μετ' αὖτ' ᾗ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη ·
 705 Ἄλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασύμηνδεα δῖον ἀνῆκεν,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀπὸ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει ·
 Στῇ ᾗ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἴθαρ ᾗ προσηύδα ·
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν · ἔδ' εἰ μιν οἶω
 710 Νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δῖω,
 Οὐ γάρ πῶς ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο ·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν αἰεσίῳ,
 Ἡμῶν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρυσσομεν, ἥδ' ἐκ αὐτοῖ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον ἢ κῆρα φύσοιμεν.
 715 Τὸν δ' ἡμέτε' ἐπέεα μέλας Τελαμῶνι' Αἴας ·
 Πάντα καὶ αἴσαν εἶπες, Ἀτρεΐδης ὦ Μενέλαε ·

Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit :

Perrexit autem currere, armâque eximio dedit socio
 Laodoco, qui eum prope fletebat solidos-ungulis equos.

700 Hunc quidem, lacrymas-fundentem pedes ferebant è prælio,
 Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.

Neque tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
 Laborantibus fociis auxiliari, undè discesserat

705 Sed ille his ut-auxiliaretur Thrasymedem nobilem excitavit ;
 Ipse verò rursus ad Patroclum heroem profectus est :

Constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est :

“ Illum quidem jam ad naves misi celeres

“ Ut-eat ad Achillem pedibus velocem : neque tamen illum puta

710 “ Nunc venturum, vehementer licet iratum Hectori nobili ;

“ Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit :

“ Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,

“ Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi

“ Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.

715 Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax :

“ Omnia rectè dixisti, admodum-inclyte ô Menelaë :

Ver. 699. — ὃς οἱ.] Al. ὃς ῥ' οἱ.

Ver. 706. — ὅτ' Πατρόκλῳ ἥρωϊ.] Cod.
 Harleian. ὅτ' Πατρόκλῳ ἥρωϊ.

Ibid. — βεβήκει.] Vide supra ad π', 751.

Ver. 707. Στῇ ᾗ παρ' Αἰάντεσσι.] Ita ex

tribus MSS edidit Barnesius, quocum facit
 & Codex Harleianus : Al. Στῇ δ' ἀρ' ὑπ'
 Αἰάντεσσι.

Ibid. — κιών.] Cod. Harleian. θέων.

Ver. 714. — φύσοιμεν.] Al. φύσομεν.

- Ἀλλὰ σὺ μὲν, ἢ Μηριόνης, ὑποδυώτε μάλ' ὄνα,
 Νεκρὸν αἰείραυτες φέρεϊ' ἐν πόνῳ· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε ἢ Ἑκτορι δῖῳ,
 720 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Μίμνομεν ὅξυν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μύοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς αἰκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ὅπῃ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν ἀϊρόντας Ἀχαιούς·
 725 Ἴθυσαν δ' ἐκίχοντο, οἳ τ' ὅπῃ κάπρω
 Βλημύῳ αἰξῶσι παρὸ κέρων θηρητήρων·
 Ἔως μὲν γάρ τε θύεσσι, Διὶ δ' αἰετοῖσι μεμαῶτες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξετο, ἀλλή πεποιοῦσας,
 Ἀψ τ' ἀνεχώρησαν, Διὶ δ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλη.
 730 Ὡς Τρῶες, εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσουτες ξίφεσιν τε ἢ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μέλας ρεφθέντι καὶ αὐτὸς
 Σταίησαν, τῶνδε τρέπελο χρῶς, ἐδέ τις ἔτλη
 Πρὸςσω αἰξῶς, πρὸ νεκρῶ θηριόαδης.

- “ Sed tu quidem, & Meriones, subeuntes valdè citò,
 “ Mortuum sublatum ferte è prælio : à tergo autem
 “ Nos pugnabimus cum Trojanisque & Hectore nobili,
 720 “ Parem animum habentes cognomines, qui & antea
 “ Sustinebamus acrem Martem propè invicem manentes.
 Sic dixit : Illi verò mortuum à terrâ ulnis sustulerunt
 Alτὲ admodum strenuè : acclamavit autem populus retrò
 Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos :
 725 Rectà verò irruerunt, canibus similes, qui in aprum
 Percussum impetum-faciunt ante juvenes venatores :
 Aliquantisper etenim currunt, dilacerare cupidi ;
 Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
 Continuo retrò ceduntque, diffugiuntque, trepidi aliò aliò :
 730 Sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur,
 Ferientes ensibusque & hastis utrinque-acutis ;
 At ubi jam Ajaces conversi contra ipsos
 Constitissent, eorum mutabatur color, neque quis sustinebat
 Impetu in-adversum facto, de mortuo pugnare.

Ver. 716. — ἔειπες.] *Al.* εἶπας. Quod idem.

Ver. 718. — ὀπίσσω.] *Al.* ὀπίσθεν· ut infra, ver. 723.

Ver. 722. — ἄρα.] *Ut præceperat Ajax—* ver. 717.

Ver. 723. — μάλα μεγάλως.] Quà ratione, μάλα, hîc ultimam producat ; item νέκυν, ver. 724 ; & Τρῶες, ver. 750 ; & σίλαι, ver. 739 ; & δόρυ, ver. 744 ; & δινεῖ, ver. 751 ; vide supra ad α, 51.

Ver. 724. — αἰξῶντας.] *Cod. Harleian.* αἰξῶντας.

Ver. 727. — Ἔως μὲν γάρ.] Enuntiabatur, ac si scriptum fuisset, Ὡς μὲν γάρ. Vide supra ad ver. 106.

Ibid. — μεμαῶτες.] Vide supra ad ν, 46.

Ver. 728, & 732. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide supra ad ξ, 433.

Ver. 728. — ἐλίξετο.] Vide supra ad ver. 283 ; & ad π, 594.

Ibid. — ἀλλή.] Vide supra ad ε, 299.

Ver. 733. — ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλη.] *Al.* ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλη.

Ver. 734. — θηριόαδης.] *Al.* θηριόαδης. Ver. 735.

- 735 Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυω φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δ' ὅπως ἔτατό (φιν
 Ἄλκιον, ἥντε πῶρ, πό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιον ἀνδρῶν
 Ὀρμήμον ἐξαίφνης φλεγέθῃ, μινύθουσι δ' οἴκοι
 Ἐν ζελαῖ μεγάλῳ· τὸ δ' ὅπως ἔτατό ἐς ἀνέμοιο·
 740 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 Ἀζηχῆς ὀρυμαλδὸς ἐπ' ἦεν ἐρχομένοισιν.
 Οἳ δ' ὦσ' ἡμίονοι, κρατερὸν μὲν αἰμφιβαλόντες,
 Ἐλκωσ' ἐξ ὄρεσσι καὶ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
 Ἡ δοκὸν, ἥ δ' ὄρου μέγα νῆϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 745 Τείρεθ' ἑμὲ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ παύδονέεσσιν·
 Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυω φέρον· αὐτὰρ ὅπως
 Αἴαντ' ἰχανέτιω, ὥσπερ πρὶν ἰχανέτι ὕδωρ
 Ὑλῆης, πεδίοιο Δαρπύσιον τεύχεσσι·
 Ὅσε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν αἰλῆϊνὰ ῥέεθρα
 750 Ἰχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥοὸν πεδίοις τεύχεσσι
 Πλάζων, ὅδε τί μιν ὀθένει ῥήϊνδρι ῥέοντες·
 Ὡς αἰὲ Αἴαντε μάχῃ ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἄμ' ἐποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλισα,
 Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ,
 755 Τῶν δ' ὥς ψαλῶν νέφθ' ἐρχετο, ἥ ἐκλοιῶν,

735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex praelio
 Naves versus cavas: pugna verò gliscebant ipsis
 Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
 Impetu-citato-latus ex-improvisò incendit, percuntque aedes
 In flammâ magnâ; càmque fremebunda agitât vis venti:

740 Sic quidem hos equorumque & virorum bellicosorum
 Horrifonus tumultus insequabatur abeuntes.
 Illi verò tanquam muli, validum robur induti,
 Trahunt ex monte per asperam viam,
 Vel trabem, vel lignum ingens navale, in ipsis verò & animus

745 Affigitur simul laboréque & sudore magnoperè-contendentibus:
 Sic illi alacres cadaver ferebant: at à tergo
 Ajaces arcebant Trojanos, sicut agger arcet aquam
 Sylvosus campum per totum porrectus;
 Qui vel rapidorum fluminum violentos cursus

750 Reprimit, & continuò omnibus fluentum in campum dirigit
 Repellens, haudquaquàm enim eum vi perrumpunt fluentes:
 Sic usque Ajaces aciem reprimebant retrò
 Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duòque in iis maximè,
 Aeneásque Anchisiades, & illustris Hector.

755 Ut verò sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Ver. 735, 746. Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε.]
 Rectè se habet ista syntaxis. Vide suprà ad
 v. 566; & ad é, 778.

Ibid. — ἐμμεμαῶτε.] Similitérque infrà
 ver. 746: Vide suprà ad v. 46.

Ver. 731. — ἐξαίφνης.] Al. ἐξαπίνης.

Ver. 747. — ὥσπερ πρὶν.] Al. ὥς πρὶν.

Ver. 748. Ὑλῆης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, & φαί-
 διμος Ἑκτωρ.] Vide suprà ad ver. 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥς ψαλῶν νέφθ' ἐρχε-
 ται.] Vide suprà ad π', 583.

Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντας
 Κίρκον, ὃ, τε (μικρῇσι Φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ὧν Αἰνείας τε καὶ Ἑκτορος κῆροι Ἀχαιῶν,
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο ἧ χάριτος.

760 Πολλὰ ἧ τέχνα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον,
 Φθιγόντων Δαναῶν· πολέμῳ δ' ἔγινε' ἐρωή.

*Acutum vociferantium, cum vident ingruentem
 Circum, qui parvis caedem infert avibus:
 Sic utique aëti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum
 Acutum vociferantes abibant, obliviscébanturque pugnae.*

760 *Multa verò arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam,
 Fugientium Danaorum: pugnae autem non erat cessatio.*

*Ver. 756. & 759. — κεκλήγοντες.] Vide Ver. 760. — καλὰ.] Vide suprâ ad β',
 suprâ ad β', 314; & ad γ', 31. 43.
 Ver. 7, 8. — ἄρ'.] Ut dictum est —.*

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ΄.

Ἑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Σ΄.

Ἀχιλλεύς τῇ Πατρόκλῃ θάνατον ἐπιβὴς ὀδύρεται· ἀνελθῶσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρελθρεῖ αὐτὴν, καὶ παρακαλεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ ὡς καὶ ἔδωκεν Ἡφαίστῳ· κελύσας δὲ Ἡρώς, ἀοπλῶς προσελθὼν ἐπὶ τῇ τάφῳ, ἐπιφαίνει τοῖς πολεμίοις, οἳ ἐν αὐτῇ ἐκπλαγχόντες φέρονται· ἐκ τῆς θυγῶν πολλοὶ ἀφαισίου· τὸ δὲ τῇ Πατρόκλῃ σῶμα ἀφαισάντες οἱ Μυρμιδόνες λήξουσιν· Ἡφαιστῶς δὲ Ἀχιλλεὺς πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ὀπλοποιίαι.

Ἄλλως.

Σίψμα, Θέτις Ἀχιλλεῖ παρ' Ἡφαίστου φέρει ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίψματι, τόχμα τούτῳ καμὼν Ἡφαιστῶς Ἀχιλλεῖ.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλεῖ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 Τὸν δ' ὄρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιφών,
 Τὰ φρονέοντι ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τέλεσμεν ἤεν·
 5 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγλήτορα θυμόν·

S I C illi quidem pugnabant instar ignis ardentis :
 Antilochus verò Achilli pedibus celer nuncius venit.
 Illum autem invenit ante naves puppibus excelsas,
 Ea cogitantem animo, quæ jam perfectæ erant :
 5 Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum ;

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς.]
 Vide suprâ ad ν', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντι ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τέλε-
 σμεν ἤεν.]

Agnovit longè gemitum præfaga mali
 mens.

Ver. 5. — ἄρα.] Proinde —.

P 4

Ver. 6.

- ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Νηυσὶν ὀπκλονέοντο, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 Μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὦς πόλε μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπε,
 10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώνοντα ἐμῷ,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψεν φάος ἡελίοιο.
 Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίης ἀλκιμῷ υἱὸς,
 Σχέτλιος· ἦτ' ἐκέλευον ἀπώσασθαι δῆϊον πῦρ,
 Ἄψ' ὅππῃ νῆας ἴμεν, μὴδ' ἔκτορα ἴφι μάχεσθαι.
 15 Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε καὶ φρένα ἐ καὶ θυμόν,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν αἰανὺς Νέστορος υἱὸς,
 Δάκρυα θερμαὶ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλκίεινυ.
 ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 Πόσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφέλλε γυνεὸς.
 20 Κεῖν Πάτροκλος· νέκυσθαι δὲ δὴ ἀμφιμάχοντα
 Γυμνῶ· αἰτάρ τά γε τόχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·

- “ Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi,
 “ Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
 “ Metuo, ne jam mihi perfecorint dii tristes sollicitudines animo,
 “ Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,
 30 “ Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
 “ Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.
 “ Certè omnino jam mortuus est Menæti fortis filius,
 “ Miserandus: certè jufferam cum repulso-hostili igne,
 “ Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.
 35 Dum is hæc versabat in mente & in animo,
 Interea ad eum propè accessit illustis Nestoris filius,
 Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem:
 “ Hei mihi, Pelei fili bellicosus, profecto perquam tristem
 “ Audies nuncium, qui non debuit fuisse.
 20 “ Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
 “ Nudo: arma enim habet pugnam-expeditè-ciens Hector.
 Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:

Ver. 6. — καρηκομόωντας.] Vide suprâ ad 4, 310.

Ver. 9. — διεπέφραδε.] Vide suprâ ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 12. Ἡ μάλα δὲ.] Vide suprâ ad ξ', 433, & 460.

Ibid. — τέθνηκε.] Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 14. Ἄψ' ὅππῃ νῆας ἴμεν.] Al. Νῆας ἔπ' ἀψ' ἵεναι.

Ver. 15. Ἔως ὁ.] Pronuntiabatur ὦσω,

vel ὦσα. Vide suprâ ad ε', 106; & ad ὁ, 539.

Ver. 18. ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, — Κεῖν Πάτροκλος.] “ Narrare verò

“ quis brevius [potest,) quàm qui mortem

“ nunciat Patrocli? ” Quintilian. Lib. X, cap. 1.

Ver. 22. ὦς φάτο· ἔδ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Οὐκ ἤρεσκεν ἐν μοι — ὁ ἱερὸς θυμὸς ἐν οἷς ἔφθοι γήρομαίης ἀλλὰ γέγονε· μέγας δὲ ὅσος αἰδοῖται οὐρανὸν ἐπὶ διὰ τὸ ταχέως. Οὐδὲν γὰρ ἔστω ἡδὲ παθόντων (συλλεγόμενοι ἐδὲ ἀκινέμενοι) ἔχοντες τὴν γλῶσσαν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὐτίκην· ὡς δὲ καὶ Ὁμηρὸς ἐμπερίως διδάσκει, λυπηδίᾳ μὲν ὁ θυμὸς ἐξαιφνης ποιεῖν τὸ Ἀχιλλεῖα, τοῦ λόγου προσησόντι, [ἐν οἷς λέγει, “ ὦς φάτο· ἔδ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.”] θυμὸν μὲν καὶ βραδέως τὸ Ἀλαμέμενον, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαίμενον. Plutarch. de Grâ cohibendâ.

Ver. 23.

- Ἀμφότερησι ᾗ χερσὶν ἐλὼν κόριν αἰθαλόεσσαν,
 Χρύαιο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤγαυε πρόσωπον.
 25 Νεκταρέω ᾗ χιῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 Αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέλας μεγαλωσὶ τανυθεὶς
 Κεῖτο, Φίλῃσι ᾗ χερσὶ κόμην ἤγαυε δαΐζων.
 Δμωαὶ δ', αἷς Ἀχιλῆος λήϊσσι, Πάτροκλός τε,
 Θυμὸν ἀκηχέμεναι μέγαλ' ἴαχον, ἐκ ᾗ θύεσσε
 30 Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ ᾗ πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο, λυθεὶν δ' ὑπὸ γῆα ἐκάστης.
 Ἀΐλοχ' δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆ'· ὃ δ' ἔβριε κυδάλιμον κῆρ·
 Δείδει γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπομήξειε ῥιδήρῳ.
 35 Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκασε ᾗ πότνια μήτηρ,
 Ἥμῃ ἐν βένθεσσιν αἰὼς, πρὶν παλεὶ γέροντι,
 Κώκυσεν τ' ἄρ' ἐπέειπε· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κ' ἐβένθη αἰὼς Νηρηίδες ἦσαν.
 Ἐνθ' ἄρ' ἔλω Γλαῦκη τε Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη δ', Ἀλὶη τε βοῶπις,

- Ambabus autem manibus sublatis cineres,
 Fudit super caput, venustamque deturpabat faciem:
 25 Divinae porro tunicae niger undique-adhaesit cinis.
 Ipse vero in pulveribus ingens ingenti-spacio porrectus
 Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.
 Ancillae autem quas Achilles in-praeda-ceperat, Patroclisque,
 Animo tristatæ altum ejulabant, & foras
 30 Procurrebant circa Achillem bellicosum; manibus vero omnes
 Pectora plangebant, resolutaque sunt membra cujusque.
 Antilochus autem ex-altera-parte lugebat, lacrymas fundens,
 Manus tenens Achillis: Ille autem suspirabat generoso corde:
 Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.
 35 Horrendum vero ejulabat: audivit autem veneranda mater,
 Sedens in fundo maris, apud patrem senem;
 Tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipsam congregabantur
 Omnes, quotquot in fundo maris Nereides erant.
 Illic quidem erat Glaucæque, Thaliæque, Cymodocæque,
 40 Nesiæ, Spiæque, Thoæque, Haliæque bubulis-oculis-decora,

Ver. 23, 24. Ἀμφότερησι ᾗ χερσὶν ἐλὼν
 κόριν αἰθαλόεσσαν, Χρύαιο καὶ κεφαλῆς.]

Canitiem immundo deformat pulvere,
 & ambas

Ad cælum tendit palmas. —

Æn. X, 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέλας μεγα-
 λωσὶ τανυθεὶς Κεῖτο.] Vide supra ad α',
 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο.] Similitér-
 que infra ver. 51; vide supra ad δ', 397.

Ver. 32. — ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.]

Multa gemens, largoque humectat flu-
 mine vultum.

Ver. 35. — ἄκασε ᾗ πότνια μήτηρ, Ἥμῃ
 ἐν βένθεσσιν αἰὼς.]

At mater sonitum thalamo sub flumi-
 nis alti

Sensit: — Georg. IV, 333.

Ver. 37. Κώκυσεν.] Producit hæc vox
 mediam, quippe ex κωκύω deducta; eadem
 analogiā ac μνήσας ex μνήω. Vide suprā
 ad ι', 426; & infrā ad τ', 284.

Ver. 40. — βοῶπις.] Vide supra ad α', 551.
 Ver. 43.

- Κυμοθόη τε, ἢ Ἀκλαίη, ἔ Λιμνώρεα,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαίρα, ἢ Ἀμφιθόη, ἔ Ἀγαίη,
 Δωλώ τε, Πρωλώ τε, Φέρυσά τε, Δωαμνή τε,
 Δεξαμνή τε, ἢ Ἀμφινόμη, ἔ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς, ἔ Πανόπη, ἢ Ἀσκληίη Γαλάτεια,
 Νημέρις τε, καὶ Ἀψόδης, ἢ Καλλιάνασα·
 Ἐνθα ᾗ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, ἔ Ἰάνασσα,
 Μαίρα, ἢ Ὠρείθυα, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 Ἄλλαι θ', αἱ καὶ βένθη αἰλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 50 Τῶν ᾗ ἢ ὀργύφειον πλῆρ' ἀπέθ'· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήοντο· Θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο·
 Κλῦτε, κασίγνη) Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 Εἶδετ' ἀκύνσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 Ὡμοὶ ἐγὼ δειλὴ, ὥμοι δυσαριστόκεα,
 55 Ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον ἦν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Ἐξοχὸν ἠρώων, ὁ δ' ἀνέδραμν' ἔρνεϊ ἴσθ',
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γυνὴ ἀλῶης,
 Νηυσὶν ὕπνιπρόεηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρώσιν μαχηςόμην· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὖτις

Cymothoëque, & Actæa, & Limnorëa,
 Et Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave,
 Dotóque, Protóque, Pherusáque, Dynamenéque,
 Dexamenéque, & Amphinome, & Callianira,
 45 Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
 Nemertésique, & Apsædes, & Callianassa:
 Illic erat & Clymene, Ianiráque, & Ianassa,
 Mæra, & Orithya, & comas-pulchra Amanthea;
 Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.

- 50 Istis verò splendidus implebatur specus: hæc autem simul omnes
 Pectora plangebant; Thetis verò exorsa est luctum:
 "Audite, sorores Nereïdes, ut benè omnes
 "Sciatis audientes, quanti meo infint dolores animo.
 "Hei mihi miseræ, hei mihi infelicitèr-fortissimum enixæ,
 55 "Quæ postquàm pepereram filium eximiúmque fortémque,
 "Præstantissimum heroúm, isque succreverat plantæ similis;
 "Hunc quidem ergo educatum, tanquam plantam in sæcundo-loco agri,
 "Navibus mihi recurvis ad Ilium,
 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursùs

Ver. 43—45. Δωλώ τε, — ἢ Ἀσκληίη
 Γαλάτεια.]

— qualis Nereïa Doto
 Et Galatea secant spumantem pectora
 pontum. Æn. IX, 102.

Ver. 46. Νημέρις.] Cod. Harleian. Νη-
 μέρις.

Ver. 47. Ἐνθα ᾗ ἦν.] Cod. Italic. unus,
 Ἐνθαδ' ἔσω.

Ver. 48. — Ἀμάθεια.] Al. Ἀμάθυα.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνη.)

Clamat: Io matres, audite ubi quæque,

Latinæ.

Æn. VII, 400.

Ver. 54. Ὡμοὶ ἐγὼ δειλὴ.] Vituperat
 hunc locum Plato; — δευσιόμιθα [Ὀμίρεα]
 μήτοι θεός γε ποιεῖν ὀδυρομένης ἢ λείοντος,
 "Ὡμοὶ ἐγὼ δειλὴ, ὥμοι δυσαριστόκεα."
 De Republ. lib. 3.

Ibid. — δυσαριστόκεα.] Ἐπὶ κακῷ τε-
 κῶσσι ἄριστον, ἄριστον ἢ δύσμιον. Schol. in-
 edita in Codice Harleiano.

Ver. 55. — ἄρ.] Ut nōstis.

Ver. 57. — φυτὸν ὡς.] Vide suprà ad 4, 51.
 Ver. 61.

- 60 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἰσω.
 "Οφρα δέ μοι ζώῃ καὶ ὄρεα φάθῃ ἡελίοιο,
 "Αχυνθ, εἴδῃ τί οἱ δυνάμαι χραισμῆσαι ἴδω.
 "Απ' εἰμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκνῃ, ἥδ' ἐπακύνω,
 "Ο, τί μιν ἴκετ' πένθῃ, ἀπὸ πολέμοιο μόνοντα.
 65 "Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέθῃ· αἱ δ' ἔζυν αὐτῇ
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, πρὶν δὲ ῥίσι κῦμα θαλάσσης
 "Ρήγνυτο· ταῖ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 "Ακτὶν εἰσάνεβαινον ὀπιχέρων, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἰρωτο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 70 Τῷ δ' βαρυτενέχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 "Οξὺν δ' ἐκύνεσσα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθῃ;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τέλεστο
 75 Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' ὄχρεο, χεῖρες ἀνασχών,
 Πάντας ὅππῃ πρύμνησιν ἀλήμεναι ἦας Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ὀπιδομένης, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔρτα.

- 60 " Domum reversum, intra aedes Peleias.
 " Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen solis,
 " Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecto.
 " Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, & audiam,
 " Quinam ipsum invaserit luctus, seorsum à pugna manentem.
 65 Sic locuta reliquit specum: illæ verò cum ipsa
 Lacrymabundæ ibant; circum ipsas autem unda maris
 & cindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
 Litæ conscenderunt ordine, ubi frequentes
 Myrmidonum subductæ erant naves velocem circum Achillem.
 70 Huit autem graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
 Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii sui:
 Et lugens, verbis alatis allocutus est:
 " Fili, quid fies? quisnam tuam mentem invasit dolor?
 " Eloquere, nè ceta: Illa quidem jam tibi perfecta sunt
 75 " A Jove, ut jam antea precatus-es, manibus sublati,
 " Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
 " Tuî indigentes, patique indignas res.

Ver. 61. — ζώῃ.] ζάη. Codd. Italic. & Harleian.

Ver. 62, 67. "Αχυνθ — "Ρήγνυτο.]

Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 63. — ὄφρα ἴδω τε.] ὄφρα ἴδωμι· Codices ferè universi.

Ver. 66. — πρὶν δὲ ῥίσι κῦμα θαλάσσης ῥήγνυτο.]

at illum

Curvata in montis faciem circumstetit unda.

Virg. Georg. IV, 360.

Ver. 69. — Ἀχιλλῆα.] Vide suprâ ad δ', 265.

Ver. 71. — ἐκύνεσσα.] Vide suprâ ad ver. 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθῃ.]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? Æn. II, 594.

Ver. 74. — τέλεστο.] Vide suprâ ad γ', 736; & ad δ', 37.

Ver. 75. — ὡς ἄρα.] Codex unus Italicus legit ὡς ἄρα.

Ver. 78.

- Τὼν δ' βαρυσηνάων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Μητρὲς ἐμὴν, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπι' ἐξείλεσεν.
 80 Ἀλλὰ τί μοι τ' ἦδ' ἐπεὶ φίλ' ὦλεθ' ἑταῖρ',
 Πάτροκλ'; τ' ἐὼν περ πάντων τῶν ἑταίρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τ' ἀπώλεσα· τούχ' εἰ δ' ἔκλωρ
 Δηῶσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθ',
 Καλὰ· τὰ μὲν Πηληϊεὶ θεοὶ δόσαν, αἶλα δ' ὤρεα,
 85 Ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτῶν ἀνέρος ἐμβαλον ὀνῆ.
 Ὡς ὄφελος ἔνι μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης αἰλήσει
 Ναίειν, Πηλῶς δ' ἐν νηὶ αἰαγέσθ' ἀκρίβην.
 Νδν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθ' ἐνὶ φρεσὶ μύρον εἴη,
 Παιδὸς δ' ὀφθιμῶν· τ' ἔχ' ὑποδέξαι αὖτις
 90 Οἴκαδε νοσήσαντ'· ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 Ζῶειν, ἔδ' ἀνδρῶσι μείμνυμαι, αἴκε μὴ ἔκλωρ
 Πρῶτ' ἐμῷ ὑπὸ δ' ἐνὶ τυπαῖς δ' ὀφθιμῶν ὀλέσῃ,
 Πάτροκλ' οἴοιο δ' ἔλωρε Μενoitιάδεω δ' ὀφθιμῶν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καὶ ἀδακρυχέεσσα·

Illam autem graviter-suspirans allocutus est pedibus velox Achilles

- “ Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit :
 80 “ Sed quæ mihi ex his voluptas, cum charus periit socius,
 “ Patroclus ? Quem ego supra omnes honorabam socios,
 “ Æquè ac meum caput, hunc perdidit : arma verò Hector,
 “ Postquam-trucidaverat, exiit ingentia, mirabilia visu,
 “ Pulchra ; quæ quidem Peleo dii dederunt, splendida dona,
 85 “ Die illo, quando te mortalis viri collocârunt in cubili.
 “ Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
 “ Habitâsses, Peleûsque mortalem duxisset uxorem.
 “ Nunc verò mortali nupsisti, ut & tibi luctus in animo immensus esset,
 “ De filio interfecto ; quem non recipies rursus
 90 “ Domum reversum : Neque enim me animus jubet
 “ Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector
 “ Primus meâ hastâ percussus animam perdidit,
 “ Patroclumque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit.
 Illum verò vicissim affata est Thetis lachrymas fundens :

Ver. 78. Τὼν δ' βαρυσηνάων προσέφη.]

Quærenti talibus ille

Suspirans, imoque trahens à pectore
 vocem. *Æn.* I, 374.

Ver. 79. — τὰ μὲν ἄρ.] *Illa quidem, ut dixisti — ver.* 74.

Ver. 81. — τῶν.] Vide suprâ ad γ', 103 ;
 & ad δ', 24.

Ver. 84. Καλὰ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 86. — ἀθανάτης.] Vide suprâ ad δ',
 398.

Ver. 89. — ὀφθιμῶν.] De syllabâ φθι
 corruptâ, vide suprâ ad β', 43 ; & ad α',
 309, & 314.

Ibid. — ὀφθιμῶν· τ' ἔχ'.] MS unus
Italicus legit ὀφθιμῶν· τ' δ' ἔχ'. Unde

fortasse legendum, ex conjecturâ *Tbo. Bent-*
leii, ὀφθιμῶν· τόνδ' ἔχ'.

Ver. 90. — νοσήσαντ'· ἐπεὶ.] Codex unus
Italicus, νοσήσαντ'· ἐπεὶ —.

Ibid. — ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζῶειν.]

Nunc vivo, neque adhuc homines lu-
 cemque relinquo

Sed linguam. — *Æn.* X, 855.

— vitam moror invisam, Pallante
 perempto. *Æn.* XI, 175.

Ibid. — ἄνωγε.] *Al.* ἀνάγει.

Ver. 93. — Μενoitιάδεω δ' ὀφθιμῶν.] Pro-
 nuntiabatur Μενoitιάδεω. Vide suprâ ad α', 1.

Ibid. — ὀφθιμῶν.] Vide suprâ ad δ', 308 ;
 Item infrâ ad χ', 19.

- 95 Ὀκύμορ' ἔθ' μοι, τέκον, ἔσσεαι, οἷ' ἀφορβύεις·
 Αὐτίκα γάρ τοι ἐπέιλα μεθ' Ἐκτορα πότμον ἐποῖμον.
 Τίω δ' ἐμέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αὐτίκα τεθναίω, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω
 Κτενομήνῳ ἐπαμύῃαι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 100 ἔφθιτ'· ἐμεῖο δ' ἤσεν δρῆς ἀλκίῃρα γηῖαδ.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐ νέομαί γε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γηρόμιν φάτο, ἐδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμην Ἐκτορα δῖον·
 Ἄλλ' ἤμαι ὡδὲ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθ' ἀρέρης,
 105 Τοῖ' ἐὼν, οἳ' ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιώνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀφορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλον, ὅς τ' ἐφένκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·

- 95 "Citò-moriturus certè mihi, fili, es, cùm ita dicis:
 "Illicò enim tibi deindè post Hectorem fatum imminet.
 "Illum verò gravitèr ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles:
 "Illicò moriar, cùm in fatis non erat me socio
 "Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valdè procul à patriâ
 100 "Interiit; me verò desideravit, malum qui propulsarem.
 "Nunc autem, quoniam non revertar utique charam in patriam terram,
 "Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis
 "Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:
 "Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
 105 "Talis cùm sim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
 "In pugná; concione autem meliores sunt & alii:
 "Utinam contentio à Diis, & ab hominibus pereat;
 "Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem fævire:

Ver. 97. Τίω δ' ἐμέγ' ὀχθήσας προσέφη πό-
 δας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Æschines, Orat. in*
Timarchum, verbum hoc modo citat:

Τίω δ' αὖτε προσέειπε ποδάρεος δῖος
 Ἀχιλλεύς.

Ver. 100. — ἐμεῖο δ' ἤσεν δρῆς ἀλκίῃρα
 γηῖαδ.] Vide suprà ad ζ', 485. Οὐκ εἰσι
 τὸ ἔδωκεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· ἐδ' ἀρεῖς, πόλεμον
 νῦν, ἢ θάνατον· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδωκεν, καὶ συκοφαντῶ
 τὸ ἰδίῳ· ἀπεισπαστὸν δ' τὸ ἀρεῖς, ἢ βλά-
 ρης· — Ἐμὲ γὰρ ἔδωκεν, καὶ χρεῖαν ἔχει,
 καὶ βλάβος βλάβη ἔχει. *Porphyr. Quæst. Ho-*
mericæ. 18.

Ver. 104. — ἐτώσιον ἄχθ' ἀρέρης.] Ita
Odys. v. 379.

— ἀλλ' αὐτὰς ἄχθ' ἀρέρης.

Ibid. — ἀρέρης.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 105. Τοῖ' ἐὼν, οἳ' ἔτις.] Ἐπὶ
 τοῖς προφανέσι πλεονεκλήμασιν, ἀνεμέσῳ τὸ
 ταῦτα ἐπαναίρειν· ἐθ' γὰρ τοῖς παλαιῶς ἐαυ-
 τὸς ἐκαμύειν· διὰ τὴν ἐξουσίαν, ἐαυτὸ κα-
 ταλαίρει, ὅτι γε τοῖς καταλαίρειν ἐκ ἡμῶν ποι-
 ῶν. *Schol. inedit. in Codice Har-*
leiano.

Ver. 106. — ἀφορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ
 ἄλλοι.] Εὖ δ' ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεύς, ὑποει-
 πῶν, "Τοῖ' ἐὼν, οἳ' ἔτις Ἀχαιῶν χαλ-
 "κοχιώνων," ἐπιλέγειν, "Ἐν πολέμῳ·
 "ἀφορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Plu-*
tarch. de animi tranquillitate.

Ver. 107. Ὡς ἔρις.]

— En quo discordia cives

Perduxit miseros! *Virg. Eclog. I, 72.*
 Ἐράκλειος· — ἀντικρυς πόλεμον ὀνομά-
 ζει παλῖνα καὶ βασιλεία καὶ κύριον πόλεμον· καὶ
 μὲν Ὀμηρον, εὐχόμενον ἐκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ
 τ' ἀνθρώπων ἀπολέειν, λανθάνειν φησὶ τῇ πάν-
 των γῆρσει κατασφάλλον ἐν μάχῃ καὶ ἀνιπα-
 θείας καὶ γῆρσει ἐχθρόν. *Plutarch. de Isida*
et Osiride.

Ver. 108. — ὅς τ' ἐφένκε πολύφρονά περ
 χαλεπῆναι.] Οὐκ ἔν αὐτὰς [ἐργῶν καὶ φόβου καὶ
 πάθου, &c.] ἡδονῶν μεσῶς εὐρήσομεν ἀμυχά-
 νων; ἢ διόμειθα ὑπομνησκέων, τὸ "— ὅς"
 "ἐφένκε," τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀρεγαῖς, τὸ
 "— πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅς πο-
 "λύ γλυκίων μέλιτος καὶ ἀλκιβεμένον." *Plato*
in Philebo.

Ibid.

- “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀκαλαϊβομόιο
 110 Ἀνδρῶν ἐν σήθεσιν αἴεξε], ἥντε καπνός·
 “Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προείλυσθαι ἑάσομαι, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' εἴμ', ὅφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κεχέω
 115 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζῷς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ εἴδ' ἐβίη Ἡρακλῆος· φύγε κῆρα,
 “Ὅσπερ φίλιατ' ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ δ' ἄλ' ἀλ' ἐχόλωσ' Ἡρῆς.
 120 “Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκ],

- “ Quæque multò dulcior melle stillante
 110 “ Hominum in pectoribus augetur, tanquam fumus :
 “ Adeò me nunc irasci-fecit rex virorum Agamemnon.
 “ Sed hæc quidem antè-acta-esset finamus, dolentes licèt,
 “ Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
 “ Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
 115 “ Hæctorem : mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demùm
 “ Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
 “ Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
 “ Qui tamen charissimus erat Jovi Saturnio regi :
 “ Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis.
 120 “ Ita & ego, si jam mihi simile fatum est,

Ibid. — πολὺ φρονά περ.] *Al.* πολὺ φρονά τε.

Ver. 109. “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀκαλαϊβομόιο.] Καὶ τὸ ἐργάζεσθαι, ἡδύ· ὅσπερ καὶ “Ὁμηρὸς ἐποίησε περὶ τοῦ θυμῶ, “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀκαλαϊβομόιο.” *Aristoteles, Rhetoric. lib. I, cap. 11.* Καὶ περὶ τῆς ἐργῆς ἐπεσθαι τινα ἡδονὴν ἢ ὅπου τ' ἐλπίδ' ἐστὶν τιμωρῆσθαι. Οὐδεὶς γὰρ οὐδ' φαινόμενον ἀδωμάτων ἐφίε] αὐτῶν. “Ὁ δ' ἐργάζεσθαι ἐφίε] αὐτῶν διωκῶν. Διὶ καλῶς εἴρη] περὶ θυμῶ, “Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτ' ἀκαλαϊβομόιο.” ἀκο- λαθεῖ γὰρ καὶ ἡδονή τις διὰ τε πῶτο, καὶ διότι δια- τρέψουσιν ἐν τῇ τιμωρῇ τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. lib. II. cap. 2.*

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν σήθεσιν.] *Galen. de Hippocr. Dogm. lib. III. cap. 2.* legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσιν, &c.

Ver. 111. “Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν.] Ἡεῖμα ὑπὲρ ἐαυτοῦ δολοῦσθαι. *Schol. in Cod. Harleian.*

Ver. 112. — προείλυσθαι.] δοκῶντα προ- γελονέαι. *Schol. ibid.*

—— ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 Μεθ' ἑμὲν ———.

Æschylus Prometheus Vinct. ver. 261.

Ubi *Scholias* hunc versum *Homeri* citat.

Ibid. — ἑάσομαι.] Vide supra ad δ', 42.

Ibid. — ἀχνύμενοί.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 115. — ὅππότε κεν δὴ.] De exple- mentorum istorum, κεν δὴ, expectationem longam aptissimè depingentium, venustate; vide supra ad ζ', 504.

Ver. 116. — ἀθάνατοι.] Vide supra ad ε', 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ εἴδ' ἐβίη Ἡρακλῆος· φύ- γε κῆρα, “Ὅσπερ φίλιατ' ἔσκε Διὶ.] Vide infra ad φ', 107.

—— quin occidit unā
 Sarpedon mea progenies : —

Æn. X, 470.

Occidit & Pelopis genitor convicta Deo- rum.

Hor. Carm. lib. I. Od. xxviii. ver. 7.

Ibid. — βίη Ἡρακλῆος.] Vide supra ad γ', 758.

Ver. 118. — Κρονίῳνι.] De hujus vocis profodiâ, vide supra ad α', 397.

Ver. 119. — μοῖρα δάμασσε.] μοῖρα δά- μασε. *Cod. Oxon. à Barneseo, item Cod. Harleian. & Italic. à Tbo. Bentleio collati.*

Ibid. — ἀλ' ἀλ' ἐχόλωσ' Ἡρῆς.] Difficili- tumet jecur. *Horat. Carm. lib. I. Od. xiii. ver. 4.*

Ver. 120. — τέτυκ].] Vide supra ad δ', 37.

Ver. 123.

- Κείσομαι, ἐπεὶ κε θάνω· νῦν ᾗ κλέῃ ἐθλὸν δροίμην,
 Καί τινα Τρωϊάδων ἢ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειαίων ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, αἰὲν ὄν σοναχῆσαι ἐφείλω·
 125 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ θηρὸν ἐὼ πολέμοιο πέπαιμαι.
 Μηδὲ μ' ἐρυκε μάχης, Φιλέσά περ· ἔδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμέβετ' ἐπειλα θεὰ Θέτις δρύιρόπεζα·
 Ναὶ δὴ τῷτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· ἔκ ακόν ἐσι,
 Τειρομένοισι ἐτάροισιν ἐμυνέμεν αἰπὴν ὀλεθρον·
 130 Ἀλλὰ τοι ἐνῖα καλὰ μεία Τρώεσσιν ἔχοντι,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίοισι· Ἐκλῶρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλει· ἔδὲ ἐφ' ἡμῖ
 Διὸν ἐπαλῆαίῃσιν, ἐπεὶ φόνος ἐγύθεν αὐτῶ.
 Ἀλλὰ ζῷ μὲν μήπω καλαδύσειο μῶλον Ἀρηῃ,
 135 Περὶ γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
 Ἡῶθεν γ' νεῦμαι, ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 Τόχρεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστιο ἀνακτῷ.
 Ὡς ἄρ' εὖ φωνήσασα, πάλιν τρέπεθ' ἦτορ ἑοῖο·
 Καὶ σρεφθεῖσ', ἀλήσι κασιγνήτησι μείνυδα·

“ Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam;

“ Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos-sinus-habentium,

“ Ambabus manibus genis a teneris

“ Lacrymas abstergentem, crebrò suspirare cogam:

125 “ Sentiant autem, quòd jamdiu ego à pugnâ cessavi.

“ Neque me prohibe à prælio, diligens licet; neque enim mihi persuadeb.

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea:

“ Sanè jam hoc, fili, verum; non malum est,

“ Laborantibus sociis arcere gravem perniciem:

130 “ Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,

“ Ærea, coruscantia: illa quidem pugnam-expeditè-ciens Hector

“ Ipse ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto

“ Diù exultaturum esse; cædes enim prope eum.

“ Sed tu quidem nequiquàm ingredi pugnâ Martis,

135 “ Antequàm me huc profectam oculis videris.

“ Manè enim revertar, simul ac sol ortus erit,

“ Arma pulchra ferens à Vulcano rege.

Sic fata, retrò se vertit à filio suo:

Et conversâ, inter marinas sorores dixit:

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ. Codd. Italic. Ἀμφότεραι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὁμορξαμένην. Codd. Italic. & Harleian. Δάκρυ' ὁμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν. Codd. Italic. Γνοίη.

Ibid. — πέπαιμαι. Cod. Harleian. πεπαιμῶ. Quomodo & in uno MS scriptum reperit Barnesius.

Ver. 126. — φιλέσα. Vide supra ad α', 338; ad α', 280; & infra ad υ', 304.

Ver. 128. — τῷτό γε. Codices ferè universi ταῦτά γε.

Ibid. — ἔκ ακόν ἐσι. Vide supra ad ν', 344; & ὁ, 11.

Ver. 131. — κορυθαίοισι. Vide supra ad β', 816.

Ver. 134. — καλαδύσειο. Vide supra ad ε', 109.

Ver. 138. — πάλιν τρέπεθ'. Avertit se. Vide supra ad κ', 594; & ad γ', 141.

- 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης ὀρέα κόλπον,
 Ὀφόμεναι τε γέρονθ' ἄλιον ἢ δώμαία πατρὸς,
 Καὶ οἱ πάντ' αἰσρόσαστ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνῳ, αἶκ' ἐθέλησιν
 Τίτ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 145 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὸν Θέτις δῖον ὀρέεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
 Τῷ μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεωπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορὸς ἀνδροφόνου
 150 Φόβοντες, νῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκοντο.
 Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκίωρ τε Πελάμοιο παῖς, φλογὶ ἔκελτο ἀλκίῳ.
 155 Τεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμοι Ἐκίωρ,
 Ἐλκέμεναι μεμαῶς, μέγα δ' ἤ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 Τεῖς δ' αὖ Αἴαντες, θεῖον ὀππαιμῆροι ἀλκίῳ,
 Νεκρὸν ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκίῳ πεποιθὼς,

- 140 " Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
 " Visuræque senem marinum & ædes patris,
 " Et ei omnia dicite: ego verò ad excelsum Olympum
 " Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
 " Filio meo dare inclyta arma collucentia.
 145 Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
 Ad Olympum verò dea Thetis pedes-argentea
 Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
 Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
 Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
 150 Fugientes, ad navésque & Hellespontum venerant.
 Nec tamen Patroclum benè-ocreati Achivi
 Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
 Rursus enim jam illum affecuti fuerant peditéſque & currus,
 Hectorque, Priami filius, flammæque similis vi:
 155 Ter quidem illum retrò pedibusprehendit illustris Hector,
 Abstrahere cupiens, magnæque-voce Trojanos inclamabat:
 Ter autem duo Ajaces, impetuosum induti fortitudinem,
 A mortuo vi-repulerunt: ille verò constantèr robore fretus,

Ver. 144. — τεύχεα παμφανόωντα.]

fulgentiaque arma.

Æn. VI, 490. XI, 6.

Ver. 147. — ἐνείκοι.] Al. ἐνείκει. Al. ἐνείκει.

Ver. 148. — ἄρ'.] Ut jam dictum est —

ver. 146.

Ver. 149. — ἀνδροφόνου.] Vide suprà ad 77.

Ver. 154. — ἔκελτο.] Ita ex uno MS

edidit *Barneſius*. Rectè, ut opinor; vide suprà ad 88; & ad 53. Al. ἐκελτο.

Ver. 157. Τεῖς δ' αὖ Αἴαντες.] Cod. *Harleianus*. Τεῖς δ' αὖ Αἴαντες.

Ibid. — θεῖον ὀππαιμῆροι.] Quâ ratione θεῖον, hîc ultimam producat; item 17, ver. 159; & νέκυς, ver. 180; vide suprà ad 51.

Ver. 158. — ἀλκίῳ.] Vide suprà ad 1,

299.

Ver. 160,

- Ἄλλοτ' ἐπαίξασκε κτ' μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 160 Στάσκει μέλα ἰάχων· ὀπίσω δ' ἔχάζετο πάμπαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ σώματι· ἔτι λέοντ' αἰθωνα διώαν·
 Ποιμήνες ἀγρῶνλοι μέλα πεινῶντα δέεσθ·
 Ὡς ῥα τ' ὅτε ἐδιώαντο δύο Αἴαντε κορυθαί
 Ἑκτορα Πριάμιδ' ἐπὶ νεκρῷ δειδίζασθ·
 165 Καί νύ κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἀσπείον ἤρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδὶ δώμετο ὠκέα Ἴρις
 Ἀγγελῶ ἦλθε θέεσθ ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσασθ,
 Κενύδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμύνη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 170 Ὅρσσο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαλίστατ' ἀνδρῶν·
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ἔεινεκα φύλοπις αἰνῇ
 Ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκασιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυντ' ὡς τε θνητῶν,
 Οἱ δ' ἐρύσασθ πρὸς Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 175 Τρῶες ὀπθύνουσι· μάλιστ' ἦ Φαίδιμ' Ἑκτωρ,
 Ἑλκόμεναι μέμονεν· κεφαλῇ δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει

Interdum impetum-faciebat per tumultum, interdum vero

- 160 Confistebat, alta-voce clamitans; retro autem non cedebat omnino
 Ut vero à corpore haudquaquam leonem fervidum possunt
 Pastores in agro-pernoctantes valde esurientem summoveat:
 Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
 Hectorem Priamidem à mortuo abstergere.

- 165 Et jam prorsus abstraxissetque, & immensam retulisset gloriam;
 Nisi Pelidae pedibus-ventosa velox Iris
 Nuncia venisset currens ab Olympo ut-prodiret-in-pugnam,
 Clam Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:
 Propè autem stans verbis alatis allocuta est:

- 170 "Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:

"Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave

"Stat ante naves: Illi vero se-invicem perdunt,

"Hi quidem, pugnautes cadavere pro mortuo,

"Ut autem trahant ad Ilium ventosam

- 175 "Trojani recta-irruunt: maximè vero illustris Hector,

"Abstrahere cupit; caput autem ipsius animus jubet

Ver. 160. Στάσκει μέλα ἰάχων.] Vide supra ad 8, 456.

Ver. 162. — δέεσθ.] δύναι, διαμαί, ὅτ' ἐπὶ τῷ ἔργῳ· — ἀσπείον τὸ τίθεισθ ὅτ' ἐπὶ τῷ τίθεισθ.

Schol. in Cod. Harleiano.

Ver. 164. — Πριάμιδ' ἐπὶ νεκρῷ.] Vide supra ad 4, 393.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδὶ δώμετο ὠκέα Ἴρις

Ἀγγελῶ ἦλθε θέεσθ ἀπ' Ὀλύμπου — πρὸ

ῥα ἦκέ μιν Ἥρη.]

Irim de caelo misit Saturnia Juno

Iliacam ad classem —

Illa viam celerans —

Nulli visa cito decurrit tramite virgo.

Æn, V, 606, 609.

Ver. 172. Ἔστηκε.] Vide supra ad 8, 434.

Ver. 173. — ἀμυνόμενοι.] Cod. Vaticanus à Tho. Bentleio collatus, ἀμυνόμενοι.

Ibid. — νέκυντ' ὡς τε θνητῶν.] Vide supra ad π', 526.

Ibid. — τεινῶντ' ὡς τε θνητῶν.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 174. — ἐρύσασθ.] Ita ex uno MS edidit Barnefius. Vulgg. ἐρύσασθ. Minus rectè; secundam enim corripit. Vide supra ad π', 781.

Ver. 176. — κεφαλῇ δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.]

Cod. Harleian. κεφαλῇ δέ γε θυμὸς ἀνώγει.

Q

Ver. 178

- Πῆξαι ἀνὰ χολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς δ' ἀπὸ δειρῆς.
 Ἄλλ' ἀνα, μηδ' ἔτι κῆσο· ζέβας δὲ σε θυμὸν ἐκέθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γυέσθω.
 180 Σοὶ λώβη, αἶκεν τι νέκυς ἡχυμυῖ· ἔλθῃ.
 Τὼ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ αὖ ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἀγγελον ἦκε;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῶνέμω ὠκέα Ἴρις·
 Ἥρη με προσέειπε, Διὸς κυδρὴ παρθέκοις.
 185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἐδέ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, οἷ' Ὀλυμπον αἰάννιφον ἀμφινέμον.
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἰὼ μείλ' ὠλόν; ἔχασε δ' ὅτ' ἔτι δόχε' ἐκείνοι.
 Μήτηρ δ' ἔμε φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσασθαι,
 190 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι.
 Στεῦρε γὰρ Ἡφαίστιο πάρος οἰσέμεν ἐν ἑα καλὰ.
 Ἄλλ' δ' ἔθιω οἶδα, τεῦ δ' ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

“ Infigere palo, abscissum tenerā à cervice.

“ Sed surge, nec ampliùs jaceto; pudorque tum animum tangat,

“ Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:

180 “ Tibi contumelia, si quid cadaver indignè-acceptum venerit.

Huic autem respondit deindè pedibus-celer nobilis Achilles:

“ Iri dea, quisnam te deorum mihi nunciam misit?

Illum verò vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris:

“ Juno me misit, Jovis gloriosa conjux:

185 “ Neque scit Saturnius in-alto-sedens, neque quis alius

Immortalium, qui Olympum valdè-nivosum habitant.

Hanc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles:

“ Et quomodo ire possum ad pugnam? Habent enim arma isti:

“ Mater autem me chara priùs vetuit armari,

190 “ Quàm ipsam reversam oculis viderem:

“ Pollicita enim est à Vulcano allaturam se arma pulchra.

“ Alterius autem non ullius scio, cujus inclyta arma induere possim,

Ver. 178. — μηδ' ἔτι.] Cod. Harleian.
 μακρότι.

Ver. 180. — ἡχυμυῖ.] Codd. à Tho.
 Bentleio collati, ἡχυμυῖ.

Ibid. — ἔλθῃ.] Al. ἔλθοι.

Ver. 181—187. — ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς.] Vide
 suprā ad d, 58.

Ver. 182. Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ
 ἀγγελον ἦκε;] Al. τίς τ' ἄρ' σε θεῶν.

Iri, decus cæli, quis te mihi nubibus
 actam

Detulit in terras? — Æn. IX, 18.

Ibid. — τίς γάρ σε.] Vide suprā ad d, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προσέειπε.]

Hæc adeo tibi —

Ipsa palam fari omnipotens Saturnia
 jussit. — Æn. VII, 427.

Ver. 185. — ὑψίζυγος.]

ὅτι ζυγὸς
 καθέζετ' ἀρχῆς

Ver. 186. Ἀθανάτων.] Vide suprā ad d,
 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'.] Et quomodo i-
 tur —

Ver. 189. Μήτηρ δ' ἔμε φίλη πρὶν γ' εἶα
 θωρήσασθαι, Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν.]

Hoc signum cecinit missuram Diva cre-
 atrix,

Si bellum ingrueret; Vulcanique ai-
 ma per auras

Laturam auxilio —. Æn. VIII, 534.

Ibid. — πρὶν γ' εἶα — Πρὶν γ' αὐτὴν.]

Vide suprā ad d, 287.

Ver. 192. Ἄλλ' δ' ἔθιω οἶδα.] Ita ex
 uno MS edidit Barneficius. Al. Ἄλλ' δ' ἔθιω
 οἶδα.

Ver. 194

- Εἰ μὴ Αἴαντός γε (αἶκ) Τελαμωνιάδαο.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ' ἔλπομ', εἰ πρῶτοισιν ὁμιλεῖ,
 195 Ἐλχεῖ δ' ἡϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντ(α).
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὶν ὤκεια Ἴρις·
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχον(τ).
 Ἀλλ' αὐτῶς θ' ἵπ' τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ὑπὸ χων(τ) πολέμοιο
 200 Τρώεες, ἀναπνύσῃσι δ' ὀρέγῃσι ἦες Ἀχαιῶν
 Τερζόμοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνυσις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶς ἀπέβη πόδας ὤκεια Ἴρις.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὤρετ' Διὶ φίλ(α)· ἀμφὶ δ' Ἀθλιῶν
 Ὀμοῖσι ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
 205 Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ(α) ἔσεφε δῖα θεάων
 Χρῦσεον, ἐν δ' αὐτῇ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστ(ε) αἰθέρ' ἵκη(τ)
 Τηλόθεν ἐκ νήσ(α), καὶ δῆϊοι ἀμφιμάχον(τ),
 Οἷτε πανημέριοι συτρῶν κρήνον(τ) ἄρη(ν)

" Nisi Ajacis utique scutum Telamonii:

" Sed & ipse hic, spero, inter primos versatur,

195 " Hastâ cædem-edens Patrocli gratiâ mortui.

Illum verò vicissim allocuta-est pedibus-ventosa velox Iris:

" Benè quidem & nos scimus, quòd inclyta arma detinentur:

" Sed sic ad fossam profectus, Trojanis da-te-in-conspectum,

" Si fortè te veriti abstinerint pugnâ

200 " Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum

" Afflicti jam: Exigua autem & respiratio à prælio.

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.

At Achilles surrexit Jovi charus: Minerva verò

Humeris validis circumposuit ægida fimbriatam:

205 Caput autem ei nube cinctum-ornavit augustissima dearum

Auræâ, æque ipsâ accendit flammam collucentem.

Ut verò cùm fumus ascendens ex urbe ad ætherem affurgit

Longè ex insulâ, quam hostes oppugnant,

Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

Ver. 194. — εἰ πρῶτοισιν ὁμιλεῖ.] *Al.* δῖα θεάων Χρῦσεον, ἐν δ' αὐτῇ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.]

Ver. 197. — ὅτι.] *Al.* ὅ τοι.

Ver. 201. — ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνυσις πολέμοιο.] Vide suprâ ad π', 43.

Ibid. — ἀνάπνυσις.] *Cod. Harleian.* ἀνάπνυσις. Cæterum totus hic versus deest in *Codice Vaticano.*

Ver. 203. — Διὶ φίλ(α).] Quâ ratione, Διὶ, hic ultimam producat; item αἰὼν, ver. 222; & τρώεσσι, ver. 224; & πύλεμον, ver. 238; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 204. — θυσανόεσσαν.] Ita edidit *Barthesius.* Rectè, ut opinor: Vide suprâ ad ε', 593.

Ver. 205. ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ(α) ἔσεφε

galea alta chimæram

Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes. *Æn.* VII, 785.

Ardet apex capiti, cristisque à vertice flamma

Funditur, —. *Æn.* X, 270.

Cæterum de totius hujus loci venustate, quo *Achillis* ad pugnam redituri *FAMÆ* atque *EXPECTATIO* summo cum verborum splendore & magnificentia depingitur; vide suprâ ad ε', 4.

Ver. 209. — κρήνον(τ).] De syllabâ κρη προ- ductâ, vide suprâ ad δ', 309, & 314.

- 210 Ἄσε' ἐν ῥαίεσσιν· ἄμα δ' ἡελίῳ καλαδωύτι
 Πυρσοί τε φλεγέθυσιν ἐπήτελμοι, ὑφ' ὅσῃ δ' αὖ γῇ
 Γίγνε' αἴσαςσα, εὐελκιδέουσιν ἰδέσθῃ,
 Αἶκεν πῶς ῥα νηυσὶν ἄρεως ἀλλήληρες ἴκων·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς ῥέλας αἰθέρ' ἴκανε.
 215 Στῆ δ' ὅππῃ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ἔδ' ἐς Ἀχαιῶν
 Μίσσετο· μητρὸς γὰρ πυκνὴν ὠπίζετ' ἐφείμην.
 Ἐνθα σὰς ἦυσ'· ἀπάτερθε γ' Παλλὰς Ἀθηνῆ
 Φθέσσε· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπελον ὥρσε κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀειζήλη Φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγγος
 220 Ἄστυ πεπλομένων δῆτων ὑπὸ θυμορροϊσέων·
 Ὡς τότε ἀειζήλη Φωνή γῆρετ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς ἔναιον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ἐρύθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτεραιες ἵπποι
 Ἄψ' ὄχεα τρώεον· ὅσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 225 Ἡνίοχοι δ' ἐκπληγῶ, ἐπεὶ ἶδον ἀκάμαλον πῦρ

- 210 *Urbe procurrentes ex sua; ut verò sol occiderit,*
Continuò & faces-in-speculis ardent densæ, inque altum splendor
Emicat, finitimi ut-videant;
Si fortè cum navibus Martis propulsores venire velint:
Sic ab Achillis capite splendor ad æthera pertingebat.
 215 *Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achæivis*
Miscebatur: matris enim prudens revertebatur præceptum.
Ibi stans clamavit; seorsum autem Pallas Minerva
Vociferata est; & inter Trojanos immensum excitavit tumultum.
Ut verò cum admodum-luculenta vox sit, quando clangit tuba
 220 *Urbem cingentes hostes propter exitiales;*
Si tunc admodum-luculenta vox erat Æacidæ.
Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus-est animus: pulchri autem júbis equi
Retrò currus vertebant: præfagiebant enim clades animo.
 225 *Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefectum ignem*

Τάλλεσσι γ' τιμῶν κρήνῃσι βίηφι.

Hesiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεθ'. *Al. Γίγνεθ'.* Quod per-
 indè est. Nam γίνομαι primam producit.

*Ver. 213. — ῥα νηυσὶν ἄρεως ἀλλήληρες ἴ-
 κων.* Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex
 MSS edidit *Barneſius*. Quæ si vera sit le-
 ctio, pronuntiandum erit ἄρεως. *Al. ἄρεος, &
 ἄρεως.* Vide suprà ad ξ', 485.

Ver. 217. — ἀπάτερθε. Vide suprà ad δ,
 349.

Ver. 218. — Τρώεσσιν ἐν ἄσπελον. Cod.
Harleian. Τρώεσσιν ἐν ἄσπελον.

Ver. 220. — πεπλομένων. Cod. Har-
 leian. περὶ πλομένων.

Ibid. — θυμορροϊσέων. Pronuntiabatur
 θυμορροϊσέων. Vide suprà ad ν', 544.

Ver. 222. — αἶψα. Vide suprà ad θ, 253.

Ibid. — ὅπα χάλκεον.

Ferrea vox — Æn. VI, 626.

Ver. 224. Ἄψ' ὄχεα τρώεον. *Al. Ἄψ'
 ὄχεα τρώεον.* Quæ si vera sit lectio, pro-
 nuntiandum erit τρώεον; ut rectè hic an-
 notavit *Barneſius*.

*Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἐκπληγῶ, ἐπεὶ ἶδον
 ἀκάμαλον πῦρ.* Μυρία ἐστὶν εὐρέτη παρ' αἰ-
 τῶν [Ὀμήρῳ] — εἰς τὴν ἀκάμαλον εἰς βραχὺ-
 τῆα, ἢ τὰ χεῖρα, ἢ τὰ πῦρ, ἢ τὰ πῦρ, ἢ τὰ
 πῦρ. ὡς ἐχθρὸν ταυτί. — Ἡνίοχοι δ' ἐκ-
 πληγῶ, ἐπεὶ ἶδον ἀκάμαλον πῦρ. — ἐφ'
 αὐτῷ [δηλῶ] — ἢ τ' διανοίας ἐκλασας, ἢ τὸ
 πῦρ δεισμάτῳ ἀπροσδόκητον· ποιεῖ γ' [τῶν] ἢ
 οὐδ' ὑλλοαδῶν τε ἢ γραμμῶν ἐκλάσας.
Dionys. Halicarn. περὶ ῥωθῆσεως § 15.

Ibid. — ἐκπληγῶ. Vide suprà ad γ', 31.

Ibid. — ἀκάμαλον. Vide suprà ad δ, 398.
Ver. 227.

- Διὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμῃ Πηλείων
 Δαΐμῃ· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τεῖς μὲν ὑπὲρ τάφου μέγαν ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τεῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπὶ κρητοί.
 230 Ἐνθα ᾗ καὶ τότε δλοντο δυνάδεα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ ροῖς ὀχέεσσι καὶ ἔχουσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὸ ἐν βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
 Μυρόμενοι· μέλα δέ ρ' ἑποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 235 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πρὶν ἑταῖρον
 Κεῖμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαΐμενον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε ρυὶ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἐς πόλεμον, ὃ δ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πτόνια ἤρη
 240 Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῦ ροῆς ἀέκοντα νέεσθαι·
 Ἥελι μὲν ἔδον, πᾶσαντο δ' ἴδοι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρητέρης καὶ ὁμοίῃς πολέμοιο.

Horrendum super caput magnanimi Pelidae
 Ardentem: illum nempe accendebat dea oculis-caesia Minerva.
 Ter quidem super fossam magnâ-voce clamavit nobilis Achilles:
 Ter verò turbati sunt Trojani inelytisque focii.

- 230 Ibidem autem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortissimi
 Impediti & confixi suis curribus & hastis: At Achivi
 Alacritèr Patroclum extra tela extractum,
 Deposuerunt in lectis: chari autem circumstabant focii
 Lugentes; atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,
 235 Lacrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium
 Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
 Quem quidem miserat cum equis & curribus
 In praelium, neque rursus recepit reversum.

- Solem autem indefessum oculis-bubulis decora veneranda Juno
 240 Misit ad Oceani fluentia invitum redire:
 Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi
 Certaminis asperi & omnibus-æquè-gravis pugnae.

Ver. 227. — γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide
 suprâ ad α', 206.

Ver. 229. — κλειτοὶ τ' ἐπὶ κρητοί.] *Al.* κλη-
 τοὶ τ' ἐπὶ κρητοί.

Ver. 232. Ἀσπασίως.] Similitèrque infrâ
 ver. 270; Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 233. — ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide su-
 prâ ad α', 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε
 πρὶν ἑταῖρον Κεῖμενον ἐν φερέτρῳ.]

feretro Pallante reposito
 Procumbit super, atque hæret lachry-
 manisque gemenisque. *Æn.* XI, 149.

Ver. 236. — φερέτρῳ.] *Al.* φερέτρῳ.

Ver. 237. Τὸν ῥ' .] *Quem scilicet* —
Quem, ut suprâ dictum est —. π', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, ὃ δ' .] Malè hic
Barnesius; "At" (inquit) "legi etiam
 " potest, Ἐς πόλεμον, ut τὸ, ᾧ, παρελκε
 " vel, τὸ, ἕς." Quod Poëtâ omnino esset
 indignum. Vide suprâ ad ν', 83; & ad ο',
 540.

Ver. 239. βοῶπις πτόνια ἤρη.] Vide su-
 prâ ad α', 551.

Ver. 240. Πέμψεν.] *Cod. Harleian.* Πέμ-
 πσεν.

Ver. 241. — πᾶσαντο.] Vide suprâ ad
 γ', 141.

Ver. 242. — ὁμοίῃς.] Ἰστέον ὅτι ὁ Πουλίης
 πανταχῶς τὸ Ὅμοιον ὅτι τὸ φάλα λαμβάνει
 οἶον, — γῆρας ὁμοίον, — θάλασσαν ὁμοί-
 ον, &c. *Schol.* ad δ', 315.

- Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ὑπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 245 Ἐς δ' αἰορῶν ἀγέροντο, πᾶρθε δόρποιο μέδεσθ·
 Ὀρθῶν δ' ἐσαότων αἰορὴ γλύετ', εἰδὲ τις ἔτλη
 Ἐξεσθ· πάντας γὰρ ἔχε τρώμεθ, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν γ' μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι γ' Πηλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' αἰορᾶεν
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶθε ὄρα πρόσω & ὀπίσω·
 Ἐκτορὶ δ' ἦεν ἐταῖρε, ἡ δ' ἐν νυκτὶ γρόντο·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔλχει πολλὸν ἐνίκας·
 Ὅς (φιν εὐφρονέων ἀγορήσατο ἢ μέλειπεν·
 Ἄμφι μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 Ἄσυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνεν ἡῶ δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ὑπὸ τείχεσσι εἰμύ.
 Ὅφρα μὲν ἔστω ἀνὴρ Ἀλαμέμνονι μύτιε δῖω,
 Τόφρα γ' ῥήτεροι πολεμίζεν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς δῆλ' νηυσὶν ἰαύων,
 260 Ἐλπόμεθ' νηῆς γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας·

Trojani verò ex-alterâ parte, ex aspero prælio
 Ut excesserant, solveruntque à curribus veloces equos.

- 245 Ad concionem autem congregabantur, antequàm cenam curarent ;
 Erectis autem stantibus concio habita est, neque quis sustinuit
 Sedere : omnes enim tenebat tremor, eò quòd Achilles
 In-conspectum-se-dederat ; diù enim pugna abstinerat tristi.
 Illis autem Polydamas prudens cæpit concionari

- 250 Panthædes ; hic enim solus videbat futura & præterita :
 Hæctori autem erat sodalis, eademque nocte nati erant ;
 Sed hic quidem verbis, ille verò hastâ multum superabat :
 Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit :

- “ In-utramque-partem diligentèr deliberate, amici : hortor enim ego
 255 “ In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
 “ In campo prope naves : procul enim à muro sumus.
 “ Quamdiù quidem hic vir Agamemnoni irascebatur nobili,
 “ Tamdiù minùs-graves in-pugna erant Achivi,
 “ Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans
 260 “ Sperans nos naves utique capturos utrinque-remis-actas :

Ver. 248. — ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι γ' — Τόφρα
 γ.] Vide suprâ ad 9', 160 ; & ad α', 57.

Ver. 250. — ὄρα πρόσω & ὀπίσω.

— novit namque omnia vates,
 Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ven-
 tura trahantur.

Virgil. Georgic. IV, 392.

Ver. 251. Ἐκτορὶ δ' ἦν ἐταῖρε, ἡ δ' ἐν
 νυκτὶ γρόντο.

— Paridisque Mimanta

Æqualem comitemque ; unâ quam no-
 ãte Theano

In lucem genitori Amyco dedit ; & fa-
 ce prægnans

Cisseis regina Parin creat —.

Æn. X, 702.

Vide suprâ ad ζ', 299 ; & ad π', 718.

Ver. 255. — μὴ μίμνεν ἡῶ δῖαν.] Lon-
 ginquam auroræ expectationem optimè de-
 pingit Spondæus ipse in quinto pede. Vide
 suprâ ad 9', 561.

Ver. 257. — μύτιε.] Pronuntiabatur, ut
 opinor, μύτι. Nam μύτιω secundam pro-
 ducit. Vide suprâ ad α', 488 ; & ad β',
 772.

Ver. 261.

- Νδν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
 Οἷον ἐκείνυ θυμὸς ὑπέρβει, σὺν ἐβλήσθ
 Μίμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες κ' Ἀχαιοί
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μὲν Ἄρη δαΐεον,
 265 Ἀλλὰ περὶ πόλιός τε μαχήσε', ἥδ' ἐγὼ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἰομενὴν προΐι' ἄστυ, πῖθεοθέ μοι, ὦδε γὰρ ἔστα.
 Νδν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
 Ἀμειροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσε' ἐνθάδ' ἐόντας
 Αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τόχῃσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 270 Γνώσε'. ἀσπασίως γὰρ ἀφίξε' Ἴλιον ἱερὸν,
 Ὃς κε Φύγη· πολλὰς γὰρ κνώες κ' γῦπες ἔδον
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' ἔατο ὦδε γῆμοιτο.
 Εἰ δ' αἶν' ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἐπιβόμεθα, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἐξομεν, ἄστυ γὰρ πύργοι,
 275 Ἰψηλαί τε πύλαι, σάνιδες τ' ἐπὶ τῆς ἀρχαῖαι
 Μακρὰι, εὐξέσοι, ἐξόλμυραι εἰρύσον.
 Πρῶτ' ὅτ' ὑποὶ ἥοιοι σὺν τόχῃσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργους· τῷ δ' ἄλλιον, αἶψ' ἐθέλησιν,

"Nunc verò gravitèr timeo velocem Pelidem :

"Qualis illius animus violentus, non volet

"Manere in campo, in-quo Trojani & Achivi

"In medio utrique vim Martis communem-experiuntur ;

265 "Sed de urbèque pugnabit, atque uxoribus,

"Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit :

"Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem

"Dulcis : si autem nos offenderit hîc manentes

"Cràs progressus cum armis, probè tunc aliquis illum

270 "Agnoscat ; libentèr enim pervenerit ad Ilium sacram,

"Quicumque effugerit : multòs verò canes & vultures comedent

"Trojanorum : Utinam sanè mihi omninò inauditum tale quid fuerit.

"Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licèt,

"Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turre

275 "Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ

"Longæ, benè-politæ, coagmentatæ tutabuntur.

"Manè autem sub aurorâ armis instructi

"Stabimus super turribus : huic autem gravius fuerit, si voluerit,

Ver. 261. — δείδοικα.] Timeo; non Τι-
 μοι. Vide suprâ ad α', 37; & ad θ',

322.

Ver. 264. — μὲν Ἄρη.] Cod. Har-
 leian. μὲν Ἄρη. Undè fortassè legen-
 dum ἀμφοτέρω γὰρ μέν. Ἄρη.

Ver. 268. — ἄμμε.] Vide suprâ ad α',
 59.

Ver. 271. — φύγη.] Al. φύλοι.

Ibid. — πολλὰς γὰρ κνώες κ' γῦπες ἔδον.]
 Vide suprâ ad ε', 241.

Ver. 272. — ἀπ' ἔατο.] Al. ἀπ' αἶον.

Ibid. — γῆμοιτο.] Al. γῆμοντο.

Ver. 273. — πῖθεοθέ.] Cod. Harleian.
 πῖθοιθε.

Ver. 276. — εἰρύσον.] Cod. Harleian.
 εἰρύσαν.]

Ver. 277. — Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργους.] Refertur istud Σὺν
 τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησό-
 μεθ' ἀμπύργους. Vide suprâ ad θ', 530.

Ver. 278. — ἀμπύργους.] Ita edidit Bar-
 nesius, quocum facit & Codex Harleianus.
 Sic, ἀμφοτέρω, suprâ θ', 441; ἀμφοτέρω, α',
 298; ἀμφοτέρω, ε', 82; &c. Vulgati hîc
 legunt, ἀν' ἀμφοτέρω.

- Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεσσι ἄμμι μάχεσθαι.
 280 Ἀψ πάλιν εἰς ὅππιν νῆας, ἐπεὶ κ' ἐρλαύχεναις ἵππευς
 Παντοῖα δρόμους ἄσῃ ὑπὸ πόλιν ἡλασκάζων.
 Εἶσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εἰσφ,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέσφ· πρὶν μιν κωῆες ὄφιοι ἔδον.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 285 Πηλυδάμα, σὺ μὲν σὺν ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλεαι κτ' ἄστυ ἀλήμῃαι αὐτίς ἰόντας.
 Ἦ ἔγωγε κενόρρηθε ἐελμῆοι ἐνδοθὶ πύργων;
 Πρὶν μὲν γὰρ Πηλεΐδῃ πόλιν μέροπες ἀνθρώποι
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 290 Νῦν δ' ἡ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ·
 Πολλὰ δ' ἡ Φρυγίῳ καὶ Μηονίῳ ἐρφαίνων
 Κτήματα περὶ νῆας ἱκθ, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνους παῖς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος δρῆσθ' ὅππιν νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
 295 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·
 Οὐ γὰρ τις Τρώων ὀπιπείσει· εἰ γὰρ εἰσώω.

- “ Profectus à navibus, circa murum nobiscum pugnare.
 280 “ Rectè iterum ibit ad naves, postquam arduos cervicibus equos
 “ Vario cursu satiarit sub urbem vagans.
 “ Intus verò nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,
 “ Nec unquam vastabit: prius ipsum canes veloces edent.
 “ Illum verò tunc intuitus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector:
 285 “ Polydama, tu quidem non amplius mihi grata hæc dicis,
 “ Qui hortaris in urbem nos cogi revertis.
 “ An nondum satiati-estis clausi manendo intra turres?
 “ Antea enim Priami urbem articulatè-loquentes homines
 “ Omnes prædicabant divitem-auri, divitem-aëris;
 290 “ Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretiosæ-res-reconditæ pulchræ:
 “ Multæ autem jam in Phrygiæ & Mæoniæ amabilem
 “ Opes venum-avectæ abiēre, postquam magnus iratus fuit Jupiter.
 “ Nunc verò cum mihi dedit Saturni filius versuti
 “ Gloriam retulisse apud naves, marique conclusisse Achivos,
 295 “ Stulte, nē jam hæc consilia ostende inter cives:
 “ Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.

Ver. 282—286. — εἰσφ ——— εἰσώω.]
 Vide supra ad δ', 42. Malè *Barnesius* —
 εἰσφ ——— εἰσώω.

Ver. 284. — κορυθαίολος.] Vide supra ad
 β', 816.

Ver. 285. — ἐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα.] Indicat
 vocula ista, ἐτι, gratum fuisse Hectori, quod
 antea dare solebat consilium Polydamas, su-
 pra μ', 60, 80; ν', 725, 748.

Ver. 287. Ἦ ἔγωγε κενόρρηθε ἐελμῆοι ἐνδοθὶ
 πύργων;]

Non pudet obsidione iterum valloque
 teneri

— & morti prætereundum muros?
Æn. IX, 598.

Ibid. — ἐελμῆοι.] *Al.* ἐερλεῖοι.

Ver. 288. — μέροπες ἀνθρώποι.] Vide su-
 pra ad α', 51.

Ver. 290. — ἐξαπόλωλε.] Si ἐξαπολώλεθ
 dixisset, jam non constitisset Temporum ra-
 tio. Vide supra ad κ', 186, 187; & ad δ',
 37.

Ver. 292. — ἱκθ.] *Al.* ἡκθ.

Ver. 293. — ἀγκυλομήτεω.] Pronuntia-
 batur ἀγκυλομήτω. Vide supra ad α', 1.

Ver. 294. — θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς.]
Al. θαλάσῃ τ' ὀλλέσ' Ἀχαιούς.

Ver. 300.

- Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν εἰὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νδν μὲν δόρπον ἔλεσθε, καὶ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ Φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρήσοσθε ἕκαστος.
 300 Τρώων δ' ὅς κ' ἐάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζῃ,
 Συλλέξας, λαοῖσι δότω καὶ ἀδημοβορῆσαι,
 Τῶν τινα βέλλερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥ περ Ἀχαιῆς.
 Πρῶτ' δ' ὑπὸ τοῖσι Σιῶ τούχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ὅπῃ γλαφυρῆσιν εἰείρομεν ὅξυν ἄρηα,
 305 Εἰ δ' ἐτεὸν ὡς νῆαυφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἄλσιον, αἶψ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσετο· ὅ μιν ἔγωγε
 Φόβομαι ἐκ πολέμοιο δυσχερῆ, ἀλλὰ μάλ' ἀνίλω
 Στήσομαι· ἥ κε φέρῃσι μέγα κέρτα, ἥ κε φεροίμεν.
 Ξυῶς Ἐνυάλῳ, καὶ τε κλεινόνῃα καλέκῃα.
 310 Ὡς ἔκτορ ἀγόρευε· ἐπὶ δ' Τρῶες κελάδησαν,
 Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 ἔκτορ μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πηλυδάμαντι δ' ἄρ' ἔτις, ὅς ἐσθλὴν φερέετο βελίῳ,
 Δόρπον ἔπειθ' εἰλοντο καὶ στρατὸν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

“ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.

“ Nunc quidem cenam sumite per exercitum turmatim,

“ Et excubiarum mementote, & vigilate quisque:

300 “ Troïum verò quicumque de-opibus-periclitantibus admodum sollicitus est,

“ Collectas-in-unum copias det publice-absumentas,

“ Quorum aliquem melius est, illis frui, quam Achivos.

“ Manè verò sub aurorâ armis instructi,

“ Naves juxta cavas excitemus acre praelium.

305 “ Sin reverà apud naves furrexit-ad-certamen nobilis Achilles,

“ Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sanè

“ Fugiam è pugna horrifona, sed omninò contra

“ Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam:

“ Communis Mars, & Occisorem sæpè occidit.

310 Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamârunt,

Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:

Hectori enim assensu sunt perniciofa consilia-danti,

Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat consilium

Cenam deinde sumpserunt per exercitum: At Achivi

Ver. 300. — ὑπερφιάλως.] Cod. Harlei-
 sp. ὑπερφιάλως.

Ver. 303. — Σιῶ τούχεσι θωρηχθέντες
 — εἰείρομεν ὅξυν ἄρηα.] Vide supra ad
 ver. 277; & ad θ', 530.

Ver. 309. Ξυῶς Ἐνυάλῳ.] Χρηστὴ ἡ
 εἰς τὰς τεθρυλλημένας ἡ κοινὰς γυνάμεις,
 αἱ αἰσι χρηστοί· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοινὰ αἱ
 ἡμιλογεῖν ἀπάντων, ὅθεν ἔχειν δοκῶσιν· οἷον
 παρεκκαλῶν, εἰς τὸ κινδυνεύειν — ἥ τας
 ὁμιλίας. “ Ξυῶς Ἐνυάλῳ.” Aristot. Rhetoric.
 Lib. II. cap. 21. Αὐθις τε ὁ Ἀρχιλόχῳ, τὸ
 Ὀμηρικόν — τὸ ἐπὶ,

“ Ξυῶς Ἐνυάλῳ, καὶ τε κλεινόνῃα κα-
 τέκῃα,”

μεταποιῶν αὐτὸς ἀδελφῶς ἐξήνεγκεν·

“ ————— ἐξῶ.”

“ Ἐπὶ τῷ γὰρ ξυῶς ἀνθρώποις ἄρης.”

Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similitèr apud Livium; “ Communis Mars,

“ & incertus belli eventus.” Et apud Ci-

ceronem; “ Cum omnis belli Mars commu-

“ nis.” Epist. ad Familiares, Lib. VI,

Ep. 4.

Ver. 311. — ἐκ γὰρ σφῶν.] Pronuntia-
 batur σφῶν.

Ver. 318.

- 315 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Τοῖσι δ' Πηλεΐδης ἀδινῶ ἐξήρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμμεν σήθεσσιν ἐταίρας,
 Πυκνὰ μάλα σενάχων· ὥσπερ λίς ἠϋγχεῖται,
 Ὡς ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαχέβωλται ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 520 Ὕλης ἐν πυκνῇ· ὁ δέ τ' ἄχνη ὕσερται ἐλθὼν.
 Πολλὰ δέ τ' ἄλχε' ἐπῆλθε μεί' ἀνέρεσσι ἵχνι' ἐρδυνῶν.
 Εἵποθεν ἐξόρυοι· μάλα γὰρ δειμὺς χόλῳ αἰρεῖ.
 Ὡς ὁ βαρυσενάχων μέλεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 Ὡς πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπειτα ἔκβαλον ἡμᾶσι κείνῳ,
 325 Θαρσύνων ἥρωα Μενόιτιον ἐν μεσάρῳσι·
 Φιλῷ δέ οἱ εἰς Ὀπείῃα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδῃ αἶσαν.
 Ἄλλ' ἔ' Ζῶς ἀνδρεσσιν νοήματα πάντα τελέσσῃ·
 Ἀμφὼ γὰρ πέπρωτο ὁμοίῳ γαῖαν ἐρεῖσαι
 330 Αὐτῶ ἐν Τροίῃ· ἐπεὶ ἔδῃ με νοσήσαντα
 Δέξῃ ἐν μεσάρῳσι γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐδα,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτὴ γαῖα καθέξῃ.

- 315 Totâ-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
 Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
 Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
 Crebros admodum edens-gemitus: sicut leo benè-barbatus,
 Cui nempè catulos venaticus furripuerit vir
 320 Sylvâ ex densâ; ille verò tristatur serò cùm-advenerit:
 Multas autem continuò convalles obit viri vestigia indagans,
 Sicubi inveniat: perquàm enim acris ira corripit.
 Sic is gravitèr-suspirans dixit inter Myrmidones:
 " Papæ! irritum prorsus verbum effudi die illo,
 325 " Bono-animo-esse-jubens heroëm Menætium in ædibus:
 " Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
 " Ilium ut evastârat, nactusque erat prædæ portionem.
 " Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
 " Ambos enim fato-ratum-est eandem terram rubefacturos
 330 " Hic in Trojâ: neque enim me reversum
 " Excipiet in ædibus senex equûm-agitator Peleus,
 " Neque Thetis mater, sed hîc terra tenebit.

Ver. 318. — ὥσπερ λίς.] *Al.* ὥς λίς.
 Quod & ferri potest. Vide suprà ad α', 51.

Ver. 319. Ὡς ῥά θ'.] *Cui scilicet* —.
 Cod. *Harleian.* Οὐδ' ῥά.

Ibid. — ἀρπάσῃ.] Vide suprà ad α', 140.

Ver. 520. Ὕλης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ibid. — ἄχνη.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 321. — μεί' ἀνέρεσσι.] Cod. *Harleian.*
 μεί' ἀνέρι.

Ver. 324. — ἄλιον ἔπειτα.] Quâ ratione,
 ἄλιον, hîc ultimam producat; item *τελείωδα*
ver. 344; vide suprà ad α', 51.

Ver. 325. Θαρσύνων.] Vide suprà ad π',
 70; & ad α', 338.

Ver. 328. Ἄλλ' ἔ' Ζῶς ἀνδρεσσιν νοήματα
 πάντα τελέσσῃ.]

Οὐτι μάλ' ἀνθρώποις καλαθύμια πάντα
 τελέσῃ. *Theogn.* *Gnom.* *ver.* 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμην ἔπιστα.
Pindar. Olymp. Ode XII, ver. 14.

Ver. 329. — πέπρωτο.] Vide suprà ad α',
 37.

Ibid. — γαῖαν ἐρεῖσαι.] *Æschines, Orat.*
in Timarchum, legit, γαῖαν ἐρεῖσθαι. Cod.
Harleian. γαῖαν ἐρεῖσειν.

Ver. 331. — ἱππηλάτα.] Vide suprà ad α',
 175.

- Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, σέδ' ὕστερ' εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σε πρὶν κτεράω, πρὶν γ' Ἑκτορ' ἐνθάδ' ἐνείκα,
 335 Τόχρεα κ' κεφαλῇ μετὰθύμα σείο Φονῆ.
 Δώδεκα δ' ἢ προπάρῃθε πυρῆς ἀποδειροτόμῃσω
 Τρώων ἀλλὰ τέκνα, σέθεν κλαυμένοιο χολωθεῖς.
 Τόφρα δέ μοι πῶδ' αὖ νηυσὶ κερωνίσσι κείσεαι αὐτως.
 Ἀμφὶ δέ σε Τρῳαὶ & Δαρδανίδες βαθύκολποι
 340 Κλαύσον, νύκτας τε κ' ἡμέρας δακρυχέεσσαι.
 Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθ' αἰ, βίηφί τε δαίρι τε μακρῷ,
 Πιέρας πέρθοντι πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.
 Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 345 Πάτροκλον λύσειαν ἀπο βρότον αἰμαλίοεντα.
 Οἱ δ' ἰοεὶροχόν τριπόδ' ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δ' ἔξυλα δαῖον ἐλόνηες.
 Γάστρῳ μὲν τρίποδ' ὡς ἄμφεπε, θέρμελο δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ,
 350 Καὶ τότε δὴ λῶσαν τε, κ' ἡλεῖσαν λίπ' ἐλαίῳ.

- “ Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
 “ Non tibi antè iusta-faciam, quàm Hectoris huc attulero
 335 “ Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
 “ Duodecim autem ante rogam cervicibus-abscindam
 “ Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
 “ Interea verò mihi apud naves recurvas jacebis sic :
 “ Circumque te Trojanæ & Dardanides profundos-sinus-habentes
 340 “ Plorabunt, noctesque & dies lacrymas-fundentes :
 “ Quas ipsi-labore-acquisivimus, vique hastæque longæ,
 “ Opulentas evastantes civitates articulatè-loquentium-bominum.
 Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles
 Igne circumdare positum tripodem magnum, ut celerrimè
 345 A Patroclo abluerent tabum cruentum.
 Illi verò aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem ;
 Aquam autem infuderunt, subitèque ligna accenderunt allata.
 Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua :
 Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
 350 Tum statim laveruntque, & unxerunt pingui oleo :

Ver. 333. Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε.] *Æschines*, loco suprâ citato, legit, ἄλλ' ἰπὲρ ἔν, φίλ' ἐταῖρος —.

Ver. 334. — ἐνείκα.] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335. — σείο.] *Cod. Harleian. cōio.*

Ver. 338. Τόφρα δέ.] Male hic edidit *Barnesius*, Τόφραδε, contenditque παρὲλκεν πὲρ “ δέ.” Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λύσειαν.] *Cod. Harleian. Πατρόκλε λύσειαν.*

Ver. 346. — κηλέω.] Pronuntiabatur, κηλέω.

Ver. 547. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ' ἔχθραν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide suprâ ad α, 51.

Ibid. — ἄρ'.] *Deinceps* —.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λῶσαν τε & ἡλεῖσαν.]

Pars calidos latices & athena undantia flammis

Expediunt ; corpusque lavant frigentis & unguunt. *Æn.* VI, 218.

- 'Εν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφαλι· ἐννεώροιο·
 'Εν λεχέεσσι ᾗ θέντες, ἐανῶ λίλι κάλυψαν
 'Ες πόδας ἐν κεφαλῇ· καθύπερθε ᾗ, Φάρεϊ λάκῳ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχυῶ ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Ζῶς δ' Ἥρῳ προσέειπε κασιγνήτῳ, ἄλοχόν τε·
 "Επρηξας ἔ' ἐπεία, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
 'Ανστήσας' Ἀχιλλῆα πόδας ταχυῶ· ἦ ῥά νυ σείο
 'Εξ αὐτῆς ἐγμόνιο κερηκομόωντες Ἀχαιοί.
 360 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον ἔ' μῦθον ἔειπες;
 Καὶ μὴν δὴ πᾶς τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 "Οππερ θνητὸς τ' ἐστὶ, ἔ' ἔ' πόσα μῆδεα οἶδε·
 Πῶς δὴ ἔ' ἴωγ', ἢ φημι θεάων ἐμμεν' ἀρίστη,
 365 Ἀμφότερον, μνηστῆ τε, ἔ' ἔνεκα σὴ πατρὸς κούρης
 Κέκλημαι, σὺ δ' ᾗ πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 Οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι κόλυσσάμην κακὰ ῥάψαι;
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:

In lectis verò positum, tenui linteo texerunt

Ad pedes à capite: desuper autem, pallâ candidâ.

Totâ-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem

355 Myrmidones Patroclum gemitus-edeabant lugentes.

Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque:

"Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,

"Excitato scilicet Achille pedibus celeri: te nimirum

"Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.

360 Ei verò respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno:

"Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?

"Vel jam aliquis homo homini perfecit,

"Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:

"Quomodo ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,

365 "Utrumque, generéque, & quod tua uxor

"Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas;

"Non debui Trojanis irâ-accensâ mala machinata-esse?

Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Ver. 352. 'Εν λεχέεσσι ᾗ θέντες, ἐανῶ λι-
τι κάλυψαν.]

tum membra toro defleta repo-
nunt,

Purpureasque super vestes, velamina
nota,

Conjiciunt ———— Æn. VI, 220.

Ibid. — ἐανῶ λιτι.] Non *perplo subtili*, (nam
ἱανὸς *Perplum* mediam semper apud Homerum
corripit;) sed *tenui linteo*. Vide suprà ad γ',
385.

Ver. 355. Ζῶς δ' Ἥρῳ προσέειπε,]

Junonem interea compellat Jupiter ul-
tro. Æn. X, 606.

Ibid. — κασιγνήτῳ ἄλοχόν τε.]

Jovisque

Et soror & conjux ———— Æn. I, 50.

Ver. 357 & 360. — βοῶπις.] Vide suprà
ad α', 551.

Ver. 359. — κερηκομόωντες.] Vide suprà
ad ν', 310.

Ver. 364, 367. Πᾶς δὲ ἔ' ἴωγ', ἢ φημι θεά-
ων ἐμμεν' ἀρίστη, — Οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι.]

Ast ego, quæ Divûm incedo regina —

——— unâ cum gente tot annos

Bella gero! ———— Æn. I, 50.

Ver. 366, & 370. — ἀθανάτοισιν.] Vide
suprà ad α', 398.

Ver. 370.

- Ἄλλ' ἔπειο προτέρω· ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
 Τῶ μὲν ἔπειτα καθέισεν ὅππ' ἐβόων δρυμοτόλῃ,
 390 Καλῆ, δαιδαλέῃ· ὑπὸ δ' ἐβόωντος πασσίν ἦεν·
 Κέκλειο δ' ἠφαισον κλυτοτέχνῳ, εἶπέ τε μῦθον·
 ἠφαισε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σέο χαλίζῃ.
 Τῶ δ' ἡμέτε' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυῖς·
 Ἡ ῥά νύ μοι δεινὴ τε ἔαυδοίη θεὸς ἔνδον,
 395 Ἡ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλλ' αὖτε φέειο τῆλε πεσούλα,
 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κνωώπιδ' ἔμ', ἐθέλεσκε
 Κρυφαίῃ χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀφορρόν Ὀκεανοῖο.
 400 Τῇσι πάρ' εἰνάεες χάλκθον δαίδαλα πολλὰ,
 Πόρπας τε, γναμπιάς δ' ἑλικας, κάλυκας τε, ἔδρεμν,
 Ἐν σπηΐ γλαφυρῷ· ὡς δ' ἔροτο Ὀκεανοῖο
 Ἀφροῖ μορμύρων ῥέεν ἄσπελ'· ὅδε τις ἄλλ' ἔροτο
 Ἡδέν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 405 Ἀλλὰ Θέτις τε, ἔ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἱ μ' ἐσάωσαν.

“ Sed sequere ulterius ; ut tibi hospitales-epulas apponam.

Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum,

Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis-distinctâ,

390 Pulchrâ, vario-artificio-factâ ; scabellum verò pedibus suberat :

Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque sermonem :

“ Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tui indiget.

Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus :

“ Profectò mihi omninò colendâque & veneranda dea intus,

395 “ Quæ me servavit, quandò me dolor occupavit prolapsum longè,

“ Matrìs meæ propter consilium impudentis, quæ me volebat

“ Occultâsse, claudus cùm essem : tum sanè passus forem dolores animo,

“ Nisi me Eurynomêque, Thetisque excepisset sinu ;

“ Eurynome, filia refluui Oceani.

400 “ Has apud per novennium fabricavi artificiosa multa,

“ Fibulâsque, tortilâsque armillas, fistulâsque, & torques,

“ In specu concavâ ; circum autem fluentum Oceani

“ Spumâ murmurans fluebat immensum : neque quis alius

“ Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,

405 “ Sed Thetisque & Eurynome aderant, quæ me servârunt.

Ver. 388. Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε.]
 Al. Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠήσατο.

Ver. 392. ἠφαισε, πρόμολ' ὦδε.] Πα-
 ραθήθη ποτὲ ὑπὸ τίν' ὀφθαλμοῖς, καὶ σάν' οἰ-
 κεία πονήματα. — ὁ σοφὸς ἐκείν' ἔμ', ὅ
 μέλας Πλάτων, εἰς ποιητικῶν, φασίν, ὁρμήσας
 ἐν ἡρώϊον, κατέπερσεν αὖ ἔλκεα, ὡς Ὀμήρου
 ἠτιώματα κτ' πολλὰ. Eufriatib. Vide suprâ ad
 ε', 263.

Ver. 396. — ἐθέλεσκε.] Al. ἐθέλλοι. Quo
 modo & legit Codex Harleianus.

Ver. 398. — ὑπεδέξατο.] Sibi recepit.
 Vide suprâ ad ν', 168.

Ver. 400. — πολλὰ.] Al. πάσι.

Ver. 402. — ὅδε τις ἄλλ' ἔροτο.] Quâ ratione, ἢ
 hîc producatur ; item ceteris, ver. 435 ; & φο-
 τὶν, ver. 438 ; & ἢ, ver. 448 ; & κατὰ,
 ver. 455 ; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 403. — μορμύρων.] Vide suprâ ad ε',
 599.

Ver. 405. — ἔσαν.] Cod. Harleian. ἰσαν.

Ver. 406.

- Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἦκε· τῷ με μάλα χρεώ
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζώα'ε'λα τίνειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παρθέτες ξεινήϊα καλὰ,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ὑποθέομαι, ὅπλα τε πάντα.
 410 Ἡ, ἐ'π' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 Χωλδύων, ὑπὸ ᾗ κνήμαι ῥώνοντο θρῆαιαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνδρε τιθί πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
 Λάρνακ' ἐς θρῆυρέϊω συλλέξατο, ποῖς ἐπονείτο·
 Σπύγλῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἀμφω χεῖρ', ὑπομόρβιν,
 415 Αὐχένα τε σισαρόν, καὶ σήθεα λαχνηέντα·
 Δῦ δ' ἡ χιτῶν· ἔλε δ' ἡ σκήπτρον παχύ· βῆ δ' ἡ θύετ' ἔζε
 Χωλδύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἀνακλῖ,
 Χρύσειαι, ζωῆσι νεώτεροι εἰοικῆαι.
 Τῆς ἐν μὲν νότῳ ἐστὶ μέλα φρεσὶν, ἐν δ' ἐ' αὐδῇ,
 420 Καὶ θένῳ, ἀθανάτων δ' θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασιν.
 Αἱ μὲν, ὑπαιθα ἀνακλῖ ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ὑπὶ θρόνῳ ἴζε φαινή,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἐπ' τ' ἐφαί', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτι ταυνύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,

" Hæc nunc nostram ad domum venit: idèd me admodum decet

" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia salutis solvere.

" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hospitales lautas,

" Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia.

- 410 Dixit, & ab incudis-stipite vastus ardens deus surrexit
 Claudicans, subitè tibiæ multò-molimine-ferebantur imbecillæ.

Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaque omnia

Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:

Spongiâ autem undique ora & ambas manus absterfit,

- 415 Cervicisque validas & pectora hirsuta:

Induit verò tunicam; accepitque sceptrum crassum; & exiit foras

Claudicans; ancillæ verò validis-ibant-passibus sustentantes regem,

Auræ, vivis adolescentulis similes.

Quibus quidem mens inest in præcordiis, inest & vox,

- 420 Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-sunt.

Hæc quidem, à latere regis sedulo-ibant: ille verò-ægrè-gradiens,

Propè, ubi Thetis, in throno confedit fulgido,

Inque ejus hæsit manu, verbâque fecit, dixitque:

" Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-peplo, venis nostram ad domum,

Ver. 406. — ἦκε.] *Al. ἦκε.*

Ibid. — τῷ με μάλα χρεώ.] Pronuntia-
 batur χρεώ. Vide & suprâ ad κ', 43. *Cod.*

Harleian. legit τῷ με μάλα χρεώ.

Ver. 407. — τίνειν.] Vide suprâ ad γ',
 279; & ad β', 43. *Al. τίνειν.*

Ver. 408. — ξεινήϊα.] *Cod. Harleian.* ξυ-
 νήϊα.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνδρε τιθί πυ-
 ρός, ὅπλα τε πάντα.]

Tollite cuncta, inquit, cæptusque au-

ferre labores. *Æn. VIII, 439.*

Ibid. — ῥ'.] *Ut dixerat — ver. 409.*

Ver. 414. — πρόσωπα, καὶ ἀμφω.] *Al.*
 πρόσωπον, ἰδ' ἀμφω.

Ibid. — ὑπομόρβιν.] *Al. ἀπεμόρβιν.*

Ver. 420. — ἀθανάτων.] Vide suprâ ad δ',
 398.

Ver. 423. — ἄρα.] *Ut solent amici obviâre*
facti, —

Ver. 424. — Θέτι ταυνύπεπλε.] Vide su-
 præ ad ver. 385.

Ver. 425.

- 425 Αἰδοίη τε, Φίλη τε; πᾶρ' ἔγε μὲν ἔτι θαμίζεις.
 Αὖδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγην,
 Εἰ δυνάμει τελέσαι γε, καὶ εἰ τελεσεμῆδον ἐστί.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέεσσα·
 "Ἡφαίσ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς ἔν' Ὀλύμπῳ,
 430 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέχεται κήδεα λυγρὰ,
 "Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλλε' ἔδωκεν;
 'Εκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρῶν δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλιν ἀνέρε' ὀνείῳ,
 Πολλὰ μάλ' ὅκ' ἐθέλεις· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ
 435 Κεῖ' ἐνὶ μεγάροις ἄρημνός· ἄλλα δέ μοι νδν.
 'Τιὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γυνέωδ' τε, τραφέμεν τε,
 "Ἐξοχὸν ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμν' ἔρνεϊ ἴσθ'·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γυνὴ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ὀπιπροέηκα κρηωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 440 Τρωσὶ μαχυσόμενον· τ' δ' ὅκ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
 "Ὀφρα δέ μοι ζώῃ καὶ ὄρα φάθ' ἡελίοιο,
 "Ἀχυν', ἔδέ τί οἱ δυνάμει χραισμήσαι ἴσθα.
 Κέρειν ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον ἦες Ἀχαιῶν,

- 425 " Venerandaque, dilectaque? Antea quidem haudquaquam sæpè veniebas,
 " Eloquere, quod habes-in animo; perficere autem me animus jubet,
 " Si possum utique perficere, & si perfici potest.
 Huic autem respondit deinde Thetis lacrymas-defundens:
 " Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
 430 " Tot mente sua pertulit mærores graves,
 " Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
 " Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
 " Æacidae Peleo, & sustinui hominis cubile,
 " Admodum invita: is quidem jam senio gravi
 435 " Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc dolores dedit Jupiter.
 " Filium postquam mihi dedit peperisseque, enutriisseque,
 " Præstantissimum heroûm, is autem succreverat plantæ similis;
 " Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fæcundo-loco agri,
 " Navibus mihi recurvis ad Ilium,
 440 " Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursus
 " Domum reversum, in ædes Peleias.
 " Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen solis,
 " Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
 " Puellam quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,

Ver. 425. — θαμίζεις.] *Al.* θαμίζεις.

Ver. 426. Αὖδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγην.]

— Tuus, ô regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi jussa capeffere
 fas est.

Vide suprâ ad ξ', 195.

Ibid. — ἀνώγην.] *Al.* ἀνώγην.

Ver. 431. — πασέων.] Pronuntiabatur,
 πασών. Nam prima necessario producitur.

Ver. 440. — αὖτις.] *Al.* αὖτις.

Ver. 453. — ἀχυν'.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 444. — ἄρα.] *Uti nōbi* —

- 445 Τὼ ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἦτοι ὁ δ' ἀχέων, φρένας ἐφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Τρῶες ὅππ' ἐρύμνησιν εἴλεον, εἰδὲ θυράζε
 Εἴων ἐξίεναι· ἧ δ' ἵ λίσσαντο γέροντες
 Ἀρσείων, ἧ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 450 Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπει' ἠνῆνατο λοιγὸν ἀμύσσει·
 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον πρὸ μὲν τὰ ἄ τείχεα ἔασε,
 Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε.
 Πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο πρὸ Σκαίῃσι πύλῃσι·
 Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἐπεσθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 455 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίῃ ἄλκιμον υἱόν,
 Ἐκλάν' ἐν προμάχοισι, ἧ ἔκτορα κῦδ' ἔδωκε.
 Τῆκεα κύν' τὰ σά γένεθ' ἱκάνομαι, αἶκ' ἐθέληθα
 Ἵτι ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμῳ ἀσπίδα ἧ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλάς κνημῖδας, ὅππ' οὐρελοῖς ἀεσχεύας,
 460 Καὶ θώρηκ'· ὃ δ' ἦν οἱ, ἀπώλεσε πρὸς ἐταῖρον,
 Τρῶσι δαμείν· ὃ δ' ἦν οἱ, ὅππ' οὐρελοῖς ἀεσχεύας.
 Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυῖος·
 Θάρσσε, μή τοι ταῦτα μέλα φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἱ γάρ μιν θανάτοιο δυσσηχέ' ὦδε δωαίμεν

- 445 " Hanc rursus è manibus abstulit rex Agamemnon.
 " Is sanè hujus gratiâ mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
 " Trojanæ ad puppes actos-concluserunt, neque foras
 " Sinebant exire: hunc autem precati sunt primores
 " Argivorum, & multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
 450 " Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcetæ:
 " Sed ille Patroclum suis armis induit,
 " Misitque eum in pugnam, multumque unâ populum præbuit.
 " Toto verò die pugnârunt ad Scæas portas:
 " Et omninò eo ipso die urbem expugnassent; nisi Apollo,
 455 " Magnam cladem cùm-jam-fecerat, Menœtii fortem filium
 " Occidisset inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
 " Hujus-gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
 " Filio meo brevi-morituro dare clypeum & galeam,
 " Et pulchras ocreas fibulis aptè-junctas,
 460 " Et thoracem: quicquid enim ei erat armorum perdidit fidus sodalis,
 " A Trojanis domitus: hic verò jacet-super terram animo dolens.
 " Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus:
 " Bono-sis-animo, ne tibi hæc menti tuæ sollicitudini-sint.
 " Utinam enim ipsum à morte horrifonâ sic possem

Ver. 448. — ἧ δ' ἵ λίσσαντο.] Al. ἧ δ' ἵ λίσσαντο.

Ver. 450. — ἠνῆνατο.] Al. ἠνῆνατο.

Ver. 452. — πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε.] Codex Harleianus legit, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ὅπασσε; atque ita etiam in uno MS scriptum reperit Barnesius. Quâ de syntaxi, vide suprâ ad γ', 409.

Ver. 454. — ἐπεσθον.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 457. Τῆκεα νῦν τὰ σά γένεθ' ἱκάνομαι.]

Ergo eadem supplex venio, & sanctum mihi numen

Arma rogo, genitrix nato. —

Æn. VII, 382.

Ver. 459 — 466. — καλάς ——— καλά.] Vide suprâ ad β', 43.

- 465 Νόσφιν λυπερέψαι, ὅτε μιν μόρῳ αἰνὸς ἱκάνοι·
 “Ὡς οἱ τόλχεα καλὰ παρέσσε), οἷά τις αὐτε
 Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσει), ὅς κεν ἴδῃ).
 “Ὡς εἰπὼν, ἥ μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δ’ ὅππ’ φύσας·
 Τὰς δ’ ἐς πύρρ’ ἔτρεψε, κέλαισέ τε ἐργάζεσθ.
 470 Φύσαι δ’ ἐν χοάνοισιν εἰήσοι πᾶσαι ἐφύσων,
 Παντοίῳ δ’ ἔπρησον αὐτμῶ ἐξανιῖσαι,
 “Ἀλλοῖε μὲν ἀπὸ δονί παρέμμελαι, ἄλλοῖε δ’ αὐτε,
 “Ὅπως Ἡφαιστός τ’ ἐθέλοι κ’ ἔργον ἄνοιτο.
 Χαλκὸν δ’ ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
 475 Καὶ χρυσὸν τιμῶντα, κ’ ἄργυρον· αὐτὰρ ἐπειτα
 Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα· γῆτο ᾧ χειρὶ
 “Ραισῆρα κεραιρὸν, ἐτέρηφι δ’ ἥτο πυρραῖον.
 Ποίῳ δ’ ἐπρώτιστα σάκῳ μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαιδάλλων, πρὶ δ’ ἀνύστα βάλλε φαεινῶ,

465 “ Scorsum abscondere, quandò eum fatum grave adierit ;

“ Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet ceterè

“ Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.

Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles :

Illos autem rectà contra ignem vertit, jussitque operari.

470 Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,

Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,

Nunc quidem properanti qualis inserviret, nunc verò contrà,

Quemadmodum Vulcanusque vellet & opus perfici-possiet.

Æs autem in igne posuit indomitum, stannumque,

475 Et aurum pretiosum, & argentum : deinde verò

Posuit in stipite magnam incudem ; sumpsitque manu

Malleum gravem, alterâque sumpsit forcipem.

Fecit autem primùm Scutum magnumque solidumque,

Undiquaque artificio-vario exornans, orbemque extimum circumdedit fulgidum,

Ver. 465. — ἱκάνει.

Ver. 470. Φύσαι δ’ ἐν χοάνοισιν εἰήσοι πᾶσαι ἐφύσων.] Malè hoc Anglicè vertit *Barnesius*, “Twenty pair of Bellowes in all :” quum scilicet vertendum esset, “Twenty pair of Bellowes at once.” Folles non minus viginti omnes simul spirabant. Vide supra ad ver. 373 ; & ad n. 161.

Ver. 473. — “Ἡφαιστός τ’ ἐθέλοι.] Cod. *Harleian*. “Ἡφαιστός γ’ ἐθέλοι.

Ibid. — ἀνοίτο.] *Al*. ἀνύτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ’ ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, καὶ χρυσόν.]

— sicut æs ravis, aurique metallum ;
 Vulcanificusque chalybs vastâ fornace liquescit. *Æn*. VIII, 445.

Οὐδὲ — “Ἡφαιστον” Ὀμηρῶ ἐν τοῖς ἄλλοις ποιεῖται ὅπως ἐκείνου μῦθον ἢ ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτῳ μὲν θινὸν ἀπέρρεσεν ὅππ’ τ’ ἀπὸ δ’ ἔργον, ὅλῳ δ’ ἐτέραν ἢ ἐφικέτο δέξασθαι. *Θεοὶ γὰρ ἔτα*· “Χαλκὸν δ’ ἐν πυρὶ βάλλεν

“ &c.” *Dio*, *Orat*. XII, sub fine.

Ver. 476. — ἐν ἀκμοθέτῳ.] *Al*. ἐπ’ ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476, & 477. — γῆτο.] Vide supra ad v. 241.

Ver. 478. Ποίῳ δ’ ἐπρώτιστα σάκῳ μέγα τε σιβαρόν τε.]

Ingentem clypeum informant —

Æn. VIII, 447.

“ Clypeum Achillis — ante alia spe-

ciosè oppugnare Homeromastiges solent,

“ cum risu quærentes, quibus spatiis tot ac-

“ tanta contineri potuerint. Magnos illo

“ tempore clypeos in usu fuisse passim ex

“ Homero patet. Dat jam clypeo Achillis

“ quatuor pedes in diametrum : & quòd sic

“ exprimi omnia potuerint, ingeniosus pi-

“ ctor speciminis loco in multum minori ta-

“ bulâ exhibuit.” *Ælia Lipsf*. 1716, pag.

185.

Ver. 481.

- 480 Τρίπλακα, μαρμαρέω, ἐκ δ' ὀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτῇ ἔσαν σάκε' ὀπίχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῇ
Ποιεῖ δαίδαλα πολλὰ ἰδύησι περὶ πιδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτλ' ἔξ', ἐν δ' ἔρανον, ἐν δ' ὅθ' ἀλάσσαν,
Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλῆθυσαν.
485 Ἐν δ' τὰ τέτρεα πάντα, τὰ τ' ἔρανος ἐσεφάνω,
Πληιάδας δ', Ἰάδας τε, πό τε δένον Ὀρίωνον,
Ἄρκιον δ', ἣν ἢ ἄμαξαν ὀπλήκῃσιν καλέουσιν,
Ἡ τ' αὐτῇ σρέφε, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκούει.
Οἷον δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

480 Triplicem, candentem, & ab ea pectus argenteum lorum.
Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: & in eo
Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.
In eo quidem terram finxit & cælum, finxit & mare,
Solémque indefessum, lunámque plenam.

485 Finxit & sidera omnia, quibus cælum redimitum-ornatur,
Pleiadæque, Hyadæque, roburque Orionis,
Ursámque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Orionem observat;
Sola autem exors est lavacroium Oceani.

Ver. 481. — αὐτὰρ ἐν αὐτῇ.] *Al.* αὐτὰρ
ἐν αὐτῇ.

Ver. 482. — πολλὰ ἰδύησι περὶ πιδεσσιν.]
Al. πολλὰ ἰδύησι περὶ πιδεσσιν.

Ver. 484 — 486. Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, —
Πληιάδας δ', Ἰάδας τε.]

Ἐν δ' μέσῳ καὶ ἐλαμπρὴ σάκη
Φαίεον κύκλῳ ἀελίοιο —
Ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροί,
Πλειάδες, Ἰάδες.

Euripid. Elef. ver. 464.

Ver. 484. — σελήνην τε πλῆθυσαν, Ἐν
δ' τὰ τέτρεα πάντα.]

Lucentemque globum Lunæ, Titania-
que Astræ. *Æn. VI, 725.*

Ver. 485. Ἐν δ' τὰ τέτρεα πάντα — Πλη-
ιάδας δ', Ἰάδας τε.] Hinc *Ovidius*;

neque enim clypei cælamina norit
Oceanum & terras, cumque alto sidera
cælo,

Pleiadæque, Hyadæque, immunemque
æquoris Arcton,

Diversæque urbes, nitidumque Orionis
enssem. *Metamorph. Lib. XIII, 291.*

Porro apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δὲ
τὰ τέτρεα πάντα. Quo modo habet & *Codex*
Harleianus.

Ibid. — ἐσεφάνω.] Vide suprâ ad v,
736; & ad α, 37.

Ver. 486. Πληιάδας δ', Ἰάδας τε, —
Ἄρκιον δ'.

Pleiadas, Hyadas, claramque Lycaonis
Arcton. *Georg. I, 137.*

Ver. 487. — ἄμαξαν.] Vide infrâ ad α,
711 & 782.

Ver. 488. Ἡ τ' αὐτῇ σρέφε, καὶ τ' Ὀρίωνον
δοκούει.] Linea nempe per corpus & ca-
put *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπε
τὸ ἡμετέριον Ἄρκιον πρὸς τὸ τῷ Ὀρίωνον ἄ-
στρον. *Schol.* Unde planè nihili est, quod
ait *Terraſſonus*; “ qu'entend-il par
“ l'Ourse qui observe toujours l'Orion? en
“ comparant une constellation de l'equino-
“ ctial, comme l'Orion, avec une constel-
“ lation voisine du pole, comme l'Ourse:
“ cela ne devoit estre dit que d'une constel-
“ lation qui se trouveroit dans le même cer-
“ cle de déclinaison que l'autre.” *Dissertat.*
sur l'Iliade, Part. IV, cap. 1.

Ver. 489. Οἷον δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀ-
κεανοῖο.]

Arctos Oceanî metuentes æquore tingi.

Georgic. I, 246.

“ Hunc (polum) circum ἄρκιοι δὴν ferun-
“ tur nunquam occidentes.” *Cicero de Na-
tura Deorum, Lib. II, § 41.*

Porro & hic reprehendit *Homæum Terraſ-
ſonus*, loco jam citato; “ Voici,” inquit,
“ une [objection] — qui convainc de Po-
“ tété d'une erreur énoncée en proposition
“ formelle. C'est d'avoir dit que l'Ourse
“ ou le Chariot est la seule Constellation
“ qui ne se baigne jamais dans les flots de l'
“ Ocean.” *Aristoteles* verò, τὸ, “ Οἷον δ'
“ ἄμμορος,” (inquit,) καὶ μεταφορῶν τὸ
τὸ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic. Lib. I, cap.*

25. *Strabo* autem per “ ἄρκιον ” *Circu-
lum Arcticum* videtur intellexisse: διὰ μὲν
τὸ ἄρκιον, ἢ τὸ ἄμάξης, ἢ ἄρκιον δηλοῖ. &

R 2

γὰρ

- 490 Ἐν ᾗ δ' ὕμῳ ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
 Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπῖναι τε·
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομυάων,
 Ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ. πολὺς δ' ὕμναιε ὁρῶν.
 Κῆροι δ' ὀρχησῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 495 Αὐλοὶ, φόρμιγγες τε βοῶν ἔχον· αἱ δ' ἡγυαῖκες
 Ἰσάμεναι θαύμαζον ὅππῃ προθύροισιν ἐκάσθη.
 Λαοὶ δ' εἰν αἴορῃ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δ' ἡ νείκε·
 Ὀρῶν δ' δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποιῆς
 Ἀνδρὸς ὑποφθιμῆς· ὁ μὲν δ' ἔχετο, πάντ' ὑποδῆναι,
 500 Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναινέτο, μηδὲν ἐλέσθαι.
 Ἀμφω δ' ἰέσθην ὅππῃ ἴσορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς δ' ὀρώοι·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δ' ἡ γέροντες
 Εἴα' ὅππῃ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐν κύκλῳ·
 505 Σκῆπτρα δ' ἡ κηρύκων ἐν χέρσιν ἔχον ἡεροφώνων,

- 490 Fecit in eo & duas urbes articulatè-loquentium hominum
 Pulchras: in unâ quidem nuptiæque erant, conviviâque-solennia:
 Sponsas autem ex thalamis, tædis adluculentibus,
 Ducebant per urbem, crebròque hymenæus excitabatur-clamore.
 Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant-se, intèrque eos
 495 Tibiæ, citharæque sonum edebant: mulieres verò
 Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.
 Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempè contentio
 Orta erat: duo enim viri contendebant gratiâ mulctæ,
 Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,
 500 Populo declarans; alter verò negabat, quicquam accepisse.
 Ambo itaque cupiebant testibus-datîs litem ad exitum perducere.
 Cives autem utrisque acclamabant, hinc-indè fautores:
 Præcones verò populum sedebant: At seniores
 Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:
 505 Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;

γὰρ ἂν ποτέ τινος ἀσέβων ἐν τῇ αὐτῇ χωρίῳ
 περιφερομένην τῇ αἰεὶ φανερῇ, οἷον ἄμμορον
 εἴπε λοῖστῶν Ὀκεανοῖο. *Geograph. Lib. I.* Sed
 quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat?
 Fortasè per "Ὁ ἢ δ' ἄμμορος ἐστὶ, &c." in-
 telligendum est; non solam esse *Arcton* ex
 omnibus Constellationibus quæ nunquam oc-
 cidat, sed solam ex Constellationibus hic e-
 numeratis.

Ver. 493. Ἡγίνεον.] Pronuntiabatur Ἡ-
 γίναν vel Ἡγίνδην. Ut rectè hic annotavit
Barnesius. Producitur enim antepenultima:
 Ἐνῆμαρ μὲν τοῖγε ἡγίνεον — *Il. α', 184.*
 — μῆλον ἡγινῆ. *Odys. ξ', 105.*
 — πάροιθεν ἡγίνεσκον νέοι ἄνδρες.
 ξ', 294.

Vide suprâ ad ξ', 116.

Ver. 493, — 498. — ὁρῶν — Ὀρῶν.]
 Vide suprâ ad β', 810.

Ver. 494. — ἄρα.] Ut fieri solet —.

*Ver. 497. — εἵνεκα ποιῆς Ἀνδρὸς ὑπο-
 φθιμῆς.]* Ποιῆς ἂν λέγεται τ' καλεμῆς παρὰ
 τοῖς Ἀττικοῖς, ὑποφθνία, ἃ ἐδίδσαν τοῖς οἰκεί-
 οῖς ἢ ἀνηρημῶν οἱ ἀνελόντες. *Schell.*

Ver. 499. — ὑποφθιμῆς.] Vide suprâ ad
 β', 43; & ad α', 309, 314.

Ver. 500. — ἀναινέτο.] *Al. ἀνάλτο.* Sed,
 ut opinor, minùs rectè. Vide suprâ ad ν',
 84.

*Ver. 501. Ἀμφω δ' ἰέσθην ὅππῃ ἴσορι πεῖραρ
 ἐλέσθαι.]* Τοῖ γὰρ τοῖ ἴσορις ἐπὶ αὐτὰ καλεῖται
 ὁ Ποιῆς τοῦ σοφὸς ἄνδρας, ἢ δεινός, ἢ τοῦ
 τῶνδε πράξεων ἢ τ' παθῶν τ' ἀνθρώπων εἰ-
 δημονας ἢ ἐμπεύρας, ἢ τοῦ τῇ φρονήσει πολὺ
 ἢ ἄλλων διαφέρουτας. *Aristot. de Republ.*
Lib. 9.

Ibid. — ἰλιάδ.] *Al. ἰκιάδ.*

Ver. 503. — ἄρα.] Ut par erat —.

Ver. 506.

- Τοῖσιν ἐπεὶ ἦσαν, ἀμοιβῆδ' ἐδίκαζον.
 Κεῖτ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 Τῷ δόμῳ, ὃς μὲν τοῖσι δίκῃσι θωύτατα εἶπε.
 Τίω δ' ἐτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 510 Τάχ' ἔσσι λαμπρόμοι· δίχα δέ φισιν ἦνδανε βελή,
 Ἦε Διὰ πρῶθεν· ἢ ἀνδρῶν πάντα δάσαοι,
 Κτήσιν, ὅσῃσι πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέρει.
 Οἱ δ' ἔπαυον, λόχῳ δ' ἐπεθωρήσαντο.
 Τεῖχος μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
 515 Ῥύα', ἐφεσάοτες, μὲν δ' ἀνέρες, ὅς ἔχε γῆρας.
 Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα φιν Ἀρης καὶ Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ἀμφω χρυσεῖω, χρύσεια δ' εἵματα ἔοθι,
 Καλὰ καὶ μεγάλα ζυῖα τείχεσιν, ὥς τε θεῶν περ,
 Ἀμφὶς ἀεζήλω· λαοὶ δ' ἐπολιζόμενοι ἦσαν.
 520 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι φισιν εἶκε λοχῆσαι,
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀνδρῶν ἐλὼ πάντας βολοῖσιν,

Cum his deinde exurgebant, & alternatim sententias-ferebant.

Jacebant autem in medio duo auri talenta,

Ei danda qui inter hos sententiam rectissime diceret.

Alteram verò urbem duo exercitus obsidebant copiarum,

510 Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium,

Aut evertere; aut in duas-partes omnia dividere,

Opes scilicet, quantas oppidum amœnum intus continet.

Illi verò nondum parebant, ad insidias autem clam-armabantur,

Murum quidem conjugésque dilectæ & parvi liberi,

515 Custodiebant supra-stantes, intèrque viri, quos tenebat senectus.

Ipsi verò profecti sunt: dux-erat autem iis Mars & Pallas-Minerva,

Ambo aurei, aureasque vestes induti erant,

Pulchri & magni cum armis, sicut dii scilicet,

Utrinque perinsignes: populi autem humiliores erant.

520 Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari,

Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,

Ver. 506. — ἀμοιβῆδ'.] Cod. Harleian.

Ver. 508. — εἶπε.] Al. εἶποι.

Ver. 509. Τίω δ' ἐτέρῳ πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ.] Ἀλὶξάνδρ' μὲν ὁ Κόλιαθ' ἔπαυον φησὶ. Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμοιοι, ὃ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτῇ, ἢ τὰ ἡμέτερα λαβόντες ἀπέναντι· οἱ δ' ἐνδον ὄντες ἐκ ἐδικοῦ τοῦ ἐπὶ κλισίῃ· οἱ δ' ἐν πολέμοιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινα ἐποιεῖσαν τοῖς ποταμῶν, καὶ τὴν βυκόλων, [for-τὴν βυκόλων] αὐτὴν κλισίαν τὴν ἐν τῇ πόλει· &c. Porphy. Quæst. Homeric. 7. Ubi totus hic locus fusè explicatur.

Ver. 510. — λαμπρόμοι.] Cod. Harleian. λαμπρόμοιοι. Quod æquè ferri potest. Vide suprâ ad α', 566.

Ver. 512. — ἐπὶ φιν.] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρεῖν, (penultimam enim tum necessariò produceret; sed ex ἐρεῖν. Vide suprâ ad α', 67.

Ibid. — ἐέρει.] Al. ἐέρει.

Ver. 514. Τεῖχος μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι.] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιίᾳ ἐπερθεῖ ταῦτα διεισάγει. Ἀμείλει δ' ὡναιομένην ἰχθὺν μέχερ παύσει τοῖς ποταμικοῖς ἔρσις ἐν ὅσμον ἀπέδειξεν· ἐπιπλεῖν γὰρ τὴν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς καὶ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιοῦν· “Τεῖχος μὲν ῥ' ἀλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα, Ῥύα·” αὐτὴ ἐφεσάοτες, μὲν δ' ἀνέρες ὅς ἔχε γῆρας.” Aristot. de Republ. Lib. IX.

Ver. 519. — ἐπολιζόμενοι.] Quâ analogiâ ex μέλας deducitur μελίζων, eadem ex ὀλίζων· fit ὀλίζων. Unde fortassè legendum — ἐπολιζόμενοι ἦσαν. Quo modo legitur apud Porphyrium, Quæst. Homeric. 7.

Ver. 520. — ὅτε δὴ.] Vide suprâ ad ξ', 433.

Ibid. — ὅθι στρίων.] Cod. Harleian. ὅθι στρίων.

R 3

Ver. 523.

- Ἐνθ' ἄρ' αὖ τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπει' ἀπάνδοθε δῶα (χοροὶ εἶατο λαῶν,
 Δείλῃμοι, ὅππότε μῆλα ἰδοῖατο ἢ ἑλικας βᾶς.
 525 Οἱ ᾗ ταχὺ προσηλόντο, δῶα δ' αὖ ἐποντο νομῆες,
 Τερπόλῃμοι σύλγξι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας ἢ πώεα καλὰ
 Ἀργυρῶν οἶων· κτεῖναν δ' ὅππῃ μηλοβολήεσσι.
 530 Οἱ δ' ὥς ἔν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βυσίν,
 Ἰρσίων προπαύροιτε καθήμῃμοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀερεσιπόδων μετεκίανον· αἶψα δ' ἵκοντο.
 Στησάμῃμοι δ' ἐμάχοντο μάχῃσι ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐχρήσιν.
 535 Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὅλῃ Κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχυσσεν νεκτάρην, ἄλλον ἄκταν,

Ibi hi confederunt, tecli corusco aere.

His verò deinde seorsum duo speculatores sedebant à copiis,
 Observantes, siquando oves viderent & camuros boves.

- 525 Illi verò statim progrediebantur, duòque unà sequebantur pastores,
 Oblectantes-se fistulis; infidias enim neutiquam præsenserant.

Hi quidem his prospectis incurrerunt, & continuo
 Prædantes-abducebant boum armenta & greges pulchr o
 Candidarum ovium; interficiebant autem insuper pastores.

- 530 Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
 Pro concione sedentes, confestim equos
 Conscendentes pedes-in-altum-attollentes infecuti sunt; mórque pervenerunt.
 Consistentes verò pugnant pugnam fluvii propter ripas,
 Feriebantque invicem se æratis hastis.

- 535 Inter eos autem Discordia, & Tumultus versabantur, & exitiale Fatum,
 Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illæsum;

Ver. 523. — δῶα σκοποὶ.] Ita ex uno MS
 edidit *Barnesius*. *Al.* δύο σκοποί.

Ver. 524, 525. — μῆλα — νομῆες.] Sug-
 gerunt mihi hæc verba, versum istum, λ',
 696;

Εἰλέο, κρινάμῃμοι καὶ τριπλόσι· ἢ δὲ νομῆας,
 quem ita conjecturâ pulcherrimâ & certissi-
 mâ, ex *Odyss.* φ', 18, 19, emendavit *Vir*
summæ eruditionis Richardus Bentley;

Εἰλέο, κρινάμῃμοι καὶ τριπλόσι· ἢ δὲ νομῆας.
 Vide ad locum.

Ver. 330. — ἔν.] Non hîc vacat istud
 "ἐν," sed vim habet in connectendâ sen-
 tentiâ cum eo quod præcessit, ver. 527; Οἱ
 μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, &c.

Ibid. — παρὰ βυσίν.] *Al.* παρὶ βυσίν.

Ver. 531. Ἰρσίων.] *Cod. Harleian.* Ἰρσίων.
 Quomodo & in uno MS scriptum rep-
 perit *Barnesius*.

Ver. 533. Στησάμῃμοι.] Vide suprâ ad π',
 595; & ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ Κυδοιμὸς ὀμί-
 λειον, ἐν δ' ὅλῃ Κῆρ.]

Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ Κυδοιμὸς ἐθνήεε —.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 156.

— sævit medio in certamine Ma-
 vors

Cælatus ferro, tristisque ex æthere Di-
 ræ,

Et scissâ gaudens vadit Discordia pallâ.
Æn. VIII, 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζῶν — ἄλλον
 ἄκταν, Ἄλλον τεθνηῶτα.] Δόξ. ᾗ, σωδίσ-
 μων ἐξαιρεθέντων, πολλὰς ἐμπαθεσίαν ἢ
 κινητικὰς ἐχὼν διώκων· αἷς ὁ τινὲς
 "Ἄλλον ζῶν ἔχυσσεν νεκτάρην, ἄλλον ἄκταν,
 "Ἄλλον τεθνηῶτα καὶ μόρον ἔλκευ ποσειδῶν."
Plutarch. *Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 536. — νεκτάρην.] Vox hæc non ex
 ἑτάῳ, sed ex ἑτάῳ deducta est. Vide suprâ
 ad α', 140; ad δ', 525; & ad ν', 192.

Ver. 537.

- Ἄλλον τεθνεῖωτα καὶ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι θαφεινὸν αἵματι Φωίων·
 Ὠμίλῳ δ', ὥς τε ζῶσι βροτοί, ἢ δ' ἐμάχοντο,
 540 Νεκρὸς τ' ἀλλήλων ἔρπον καὶ αἰθεθνεῖωτας.
 Ἐν δ' ἐτίθη νεὸν μαλακλῷ, πείραν ἄρσεν,
 Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροῖῃρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύς τε δινύοντες ἐλάτρεον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 Οἱ δ' ὅποτε σρέφαντες ἰκοίατο τέλοςον ἀρέρης,
 545 Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἐν χερσὶ δέπας μελιθεῖν οἶνε
 Δόσκειν ἀνὴρ Ὀδυσσεύς· τοὶ δ' ἐσρέφασκον ἀν' ὄμους,
 Ἰέρμενοι νεοῖο βαθείης τέλοςον ἰκέσθαι.
 Ἡ δ' ἐμελαίνει δ' ὀπίθεν, δ' ἄρσεν καὶ ἐνθα,
 Χρυσεὴν περ ἐῖσα· τὸ δὲ φεῖ θ' αὖτε ἐτέτυκτο.
 550 Ἐν δ' ἐτίθη τέμνον βαθυλήϊον· ἐνθα δ' ἐλθοι
 Ἥμων, ὅξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Alium interfectum per praelium tradebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros admodum-cruentatam sanguine humano:

Versabantur verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,

540 Cadaveràque suorum-invicem trahebant interempta.

Posuit in eo & novale molle, pingue arvum,

Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipso

Juga convertentes agebant huc & illuc.

Ii autem quoties reversi pervenirent ad finem arvi,

545 Iis tunc in manus poculum prædulcis vini

Dabat vir obiens: illi autem convertebant-se ad suos quisque sulcos,

Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.

Ipsum autem novale nigricabat à-tergo, versòque-aratris simile-erat,

Aureum licet esset: hoc sane ingens miraculum effectum erat.

550 Posuit in eo & separatim agrum profundæ segetis; in quo operarii

Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

Ver. 537, 540. — τεθνεῖωτα — καὶ — μόθον. — καὶ — μόθον. Vide supra ad v, 46.

Ibid. — καὶ μόθον. Vide supra ad a, 51.

Ceterum hic legit Heraclides Ponticus, καὶ χθονός.

Ver. 539. Ὠμίλῳ. Cod. Harleian. Ὠμίλειον. Quod eodem modo pronuntiandum; antepenultima enim necessario producitur.

Vide supra ad ver. 533, & 493.

Ver. 540. Νεκρὸς — καὶ αἰθεθνεῖωτας.]

Vide supra ad π, 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθη νεὸν μαλακλῷ.]

Πρῶτος πόντος Ὀμήρου τὰ τ' πολέμους διεί-

λει. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι — ἐμπεριεχο-

μένης ἐποίησε δύο πόλεις, καὶ μὴ ἐν εἰρήνῃ καὶ

ὠφελείᾳ διάγkσαν, καὶ ἡ ἐν πολέμῳ χολά-

ζυσαν, καὶ παραθεῖς τὰ ἐκείνην πρὸς πόλιν,

παρίστην ὅτι ὁ μὴ πολέμους ἐστὶ βίβλος, ὁ δὲ

ἐν εἰρήνῃ. Οὐ παρῆνδε ἡ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ

γὰρ ἐστὶν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῇ ἐκτῇ, ἐκείνην α-

μα καὶ καλλῶν παρῆνδε πρὸς πόλιν. Dionysius

Halicarn. περὶ τῇ Ὀμήρου ποιήσεως, § 11.

Ver. 541, 544. — ἀρσεν — ἀρέρης.]

Vide supra ad ζ, 142.

Ver. 542. — τρίπολον.] Τρεῖς ἐστραμμένον,

ἢ ἡρόδωσαν μὴ μὴ. Schol.

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ' — Τοῖσι

δ' — Ἡ δ'.] Vide supra ad a, 56; & ad

δ', 160. Malè Barnejius, Οἱ δ' — Τοῖσι δ'

— Ἡ δ'.

Ver. 544. — σρέφαντες.] Cod. Harleian.

σρέφαντες.

Ver. 546. — τοὶ δ' ἐσρέφασκον.] Cod. Har-

lan. οἱ δ' ἐσρέφασκον.

Ver. 549. — θ' αὖτε ἐτέτυκτο.] Si θ' αὖτε

τέτυκτο dixisset, jam non constitisset Tem-

porum ratio. Vide supra ad a, 37.

Ver. 551. Ἥμων, ὅξείας δρεπάνας ἐν χερ-

σὶν ἔχοντες.] Τινὲς ἐπὶ αὐτῷ, μετὰ τὸ, "Ἥ-

μων, ὅξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,"

- Δραγμάλα δ' ἄλλα μὲν ὄσμον ἐπήτριμα πίπτον ἔρχε,
 Ἄλλα δ' ἀμαλλοδείηρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δένοντο.
 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδείηρες ἐφέεσαν· αὐτὰρ ὀπιθε
 555 Παῖδες δραγμάονες, ἐν αἰκαλίδεσσι φέροντες,
 Ἀσπερχές παρέχον· βασιλὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκ' ἐπ' ὄσμον γηθόσων κῆρ.
 Κήρυκες δ' ἀπάνθθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο.
 Βῆν σ' ἱερύσαντες μέλαν, ἄμφεπον· αἱ δ' ἔγωγε
 560 Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λῶκ' ἄλφιλα πολλὰ πάλωον.
 Ἐν δ' ἐτίθ' σαφυλῇσι μέλα βεῖθυσαν ἀλωῇ,
 Καλῶ, χρυσείῳ· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν.
 Ἐσήκ' ἢ κάμαξι Ἀμφιπέρους ἀρξυρέησιν.
 Ἀμφὶ δ' κυανέῳ κάπῳ, οὐδ' ἔρκ' ἔλασε
 565 Κασσιόερα· μία δ' οἷα ἀταρπίλος ἦεν ἐπ' αὐτῷ,
 Σὴ νίασοντο Φορῆες, ὅτε τρυγόφωι ἀλωῇ.
 Παρθενικαὶ δ' ἑήθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Manipuli autem alii rectâ serie densi cadebant in-terram,

Alios verò manipulorum-ligatores vinculis constringebant.

Tres autem manipulorum-ligatores sequentes instabant: at ponē

553 Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,

Usque porrigebant: Rex verò inter hos silentio

Sceptrum tenens stabat super manipulorum-serie lætus corde.

Præcones autem seorsum sub quercu convivium apparabant;

Bovem nempe maceratum magnum hinc-indè-curabant: Mulieres autem

560 Cœnam operariis, albas farinas multas immiscebant.

Posuit in eo & uvis admodum gravatam vineam,

Pulchram, auream; nigri autem per eam racemi erant:

Stabat autem innixa-palis-ex-ordine argenteis.

Circum autem, cyaneam fossam, circum & septum duxit

565 Stanni: una autem sola semita erat ad eam,

Quâ ibant bajuli, quando vindemiarent vineam.

Virgunculæ autem & adolescentuli, teneris animis,

προσείφουσιν εἶχον τῶτον· “Καρπὸν Ἐλδο-
 “σινίης Δημήτρεα· αἰκαλοδαῖον.” *Eustath.* in
 Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 553. ἀμαλλοδείηρες.] Οἱ τὰ δραγ-
 μάλα συνδυσμῶντες, ὅ ἐστι τῶν αὐτῶν ἄλφια-
 χύων. *Schol.*

Ver. 554. — ἐφέεσαν.] Vide suprà ad
 μ', 55.

Ver. 557, & 563. — ἐσήκ'.] Vide suprà
 ad δ', 434, 492; & ad α', 37.

Ver. 558. — ἀπάνθθεν.] Vide suprà ad
 α', 349.

Ver. 559. — αἱ δ' ἔγωγε Δεῖπνον ἐρί-
 θουσιν.]

Thestylis & rapido feclis messoribus æ-
 stu

Allia serpyllumque herbas contundit o-
 lentes. *Virg. Eclog.* II, 10.

Ver. 560. — πάλωον.] Vide suprà ad
 α', 309, 338.

Ver. 561. — βεῖθυσαν.] De hujus vocis
 prosodia, vide suprà ad μ', 359.

Ver. 562. — μέλανες δ' ἀνὰ.] *Al.* μέλα-
 νες δ' ἀνα.

Ver. 563. — κάμαξι.] Στύλοις, οἱ εἰς
 ξύλα ὀρθὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλαις.
Schol.

Ibid. — ἀρξυρέησιν.] *Al.* ἀρξυρέουσιν.

Ver. 564. — κυανέῳ.] Vide suprà ad α',
 398.

Ver. 566. — νίασοντο.] *Al.* νείασοντο. At-
 que ita legit *Codex Harleianus*.

- Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείη
 570 Ἰμερόεν κιθάραζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶεδα
 Λεπτάλῃ φωνῇ· τοὶ δ' ῥήσαντες ὁμαρτή
 Μολπῇ τ' ἰὺγμῷ τε, ποσὶ χαίροντες ἔποντο.
 Ἐν δ' ἀγέλλῳ ποίησε βοῶν ὀρθοκραυγῶν·
 Αἱ δ' ὅες χρυσοῖα τέλειχαλο, κασιίερα τε,
 575 Μυκηθμῷ δ' ὑπὸ κόπρῃ ἐπεσδύνοντο νομόνδε
 Παρ' πόταμόν κελάδοντα, πρὶ ῥοδανὸν δονακῆα.
 Χρῦσσοι δ' ὅμοιες αἶμα' ἐσιχώοντο βόεσσιν
 Τέσσαρες, ἐννέα δὲ (φι κῶες πόδας δ' ἄνθρωποι) ἔποντο
 Σμερδαλέω δ' ἰόντι δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 580 Ταῦρον ἐρύμηνον ἰχέτιον· ὃ δ' ἔτι, μακρὰ μεμνηκὼς
 Ἐλκεῖο· τ' ὅμοιες μετεκίαθον, ἡδ' αἰζηοί.
 Τὰ μὲν ἀναρρήξαντι βοὸς μέγαλοιο βοείῳ,

Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum,

His verò in mediis puer citharâ argutâ

570 Suavitèr personabat; chordâque elegantèr succinebat

Tenellâ voce: hi autem ferientes-terram simul

Cum cantûque sibilôque, pedibus tripudiantes sequebantur.

In eo & armentum fecit boûm capita-altè-ferentium:

Boves autem ex auro effictæ erant, stannôque,

575 Cumque mugitu è stabulo ruebant ad-pascua

Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis-abundantem.

Aurei autem pastores unâ ibant cum bobus

Quatuor, novémque illos canes pedibus celeres sequebantur.

Terribiles verò leones duo inter primas boves

580 Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, altè mugiens

Trahebatur; eûmque canes recepturi-sequebantur & juvenes.

Illi quidem discerpτὰ bovis magni pelle,

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι.] Οἷδε δ' ἡ Πρωτὴς ἢ τὴν πρὸς ὧδιν ὀρχησιν· — ἢ αἱ τὴν ὀπλοποιῖαν ἢ παιδὸς κιθαρίζοντες, ἄλλοι δ' ἰμερτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἰσκαίρον. Aibensius, Lib. I, cap. 13.

— ἐν δ' ἀγέλλῳ

Ἰμερόεν κιθάραζε· τι Λητῆς ἢ Διὸς υἱός

Χρῦσσοι φόρμιγγι —.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 201.

Ver. 570. — λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶεδα.]

Ομηρ. — αἶμα' ἑλλεύον ὃν ὅπασα μὲν τὴν λίνον τὰ παρθένια, ὅτι τὴν Ἀχιλλεύου ἐφ' ἣν ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσατο τὴν Ἡφαιστον ἢ κιθαρίζοντα παῖδα ἀδοντα ἐς λίνον· “Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείη” Ἰμερόεν κιθαρίζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶεδα. Pausanias, Lib. IX, cap. 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, quæ caneret Citharista?

Ver. 571. — τοὶ δ' ῥήσαντες.] Quâ ratione, ἢ hîc producatur; item πρὶ, ver. 476; & ἐρύμηνον, ver. 580; & κασιίερας, ver. 589; & ἰκελον, ver. 591; vide suprâ ad 4, 51. Cæterum Codex Harleianus hîc legit τοὶ δ' ὀρχησιν.

Ver. 576. Παρ' πόταμόν — πρὶ ῥοδανὸν δονακῆα.]

Hîc viridis tenerâ prætexit arundine ripas

Mincius —.

Virg. Eclog. VII, 12.

Ibid. — πρὶ ῥοδανόν.] Al. παρὰ ῥοδανόν.

Ver. 580. — ἰχέτιον.] Cod. Harleian. ἰχέτιον.

Ibid. — μεμνηκὼς.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 583.

- Ἐγκαῖα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειον· οἱ δ' ἔτι νομῆες
 Αὐτῶς ἐνδίσσαν, ταχέας κυῖας ὀτρυνούσας.
 585 Οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπέρωπῶντ' λεόνων,
 Ἰσάμβροι δ' μάλ' ἐγὺς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλέουτο.
 Ἐν δ' ἐν νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆς,
 Ἐν καλῇ βήσῃ, μέγαν οἶον δόρυ γυῖαν,
 Σταθμῆς τε, κλισίας τε, καίηρεφέας ἰδὲ (ηκῆς.
 590 Ἐν δ' χορὸν ποίικιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆς,
 Τῷ ἴκελον, οἶον ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ ὄρεϊν
 Δαίδαλον ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀελάδῃ.
 Ἐνθα μὲν ἦθιτοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιοι
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων δ' ἡπὶ καρπῷ χεῖρες ἔχοντες·
 595 Τῶν δ' αἱ μὲν λεπταῖς ὀθόνας ἔχον, οἱ δ' ἐν χιτῶνας
 Εἶατ' εὐνήτας, ἦκα σίλβονας ἐλαίῳ·
 Καὶ ῥ' αἱ μὲν καλάς τεφύνας ἔχον, οἱ δ' ἐν μαχαίρας
 Εἶχον χτυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον δ' ἡμισαμύροισι πόδες
 600 Ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμυρον ἐν παλάμῃσιν
 Ἐξόμνῃ κερμαδὺς περὶσσεύῃ, αἶκε θέρσιν·

Viscera & nigrum sanguinem hauriebant : pastores verò
 Frustrà insequébantur, veloces canes hortatibus incitantes.

- 585 Illi enim mordere quidem recusant averſi à leonibus,
 Stantes autem admodum propè latrabant, & evitabant.

Fecit in eo & pascuum inclutus Vulcanus,
 Ameno in saltu, magnum ovium candidarum,
 Stabulàque, tuguriàque, tectàque ovilia.

- 590 In eo & eorum vario-effinxit-artificio inclutus Vulcanus,
 Ei similem, qualem olim in Cnosſo latà
 Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
 Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ
 Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes :

- 595 Horum autem illæ quidem tennes linteas-vestes habebant, illi verò tunicas
 Induti erant benè-textas, lenitèr nitentes oleo :

Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi verò gladios
 Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.

Hi autem quandoque quidem in orbem discurrebant doctis pedibus

- 600 Levitèr admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus
 Sedens figulus tentaverit, si currat :

Ver. 583. Ἐγκαῖα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειον.] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 584. — ὀτρυνούσας.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἶον ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρήν Δαίδαλον ἥσκησεν.]

Hic labor, ille domus & inextricabilis error. Æn. VI, 27.

Ver. 596. Εἶατ' εὐνήτας.] Al. Εἶατ' εὐνήτας. Quid hic ferri non potest. Vide

suprà ad α', 37. Al. Εἶατ' εὐνήτας. Al. Εἶχον εὐνήτας.

Ver. 597. — οἱ δ' ἐν μαχαίρας Εἶχον.] Κόσμον τε αὐτῷ [χόρον] ἀφ' ἡμῶν, ἵνα δὴλον ἡμῖν ποίησειεν ὅτι ἡ δ' ἀρρένων κίνους ἐπέπλεον, τὰδε λέγει· “ Καὶ ῥ' αἱ μὲν καλάς τεφύνας ἔχον, οἱ δ' ἐν μαχαίρας Εἶχον χτυσεῖας· “ ας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.” Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII.

Ver. 601. — αἶκε θέρσιν.] Cod. Harleian. αἶκε ἐθέλσιν.

Ἀλλ' οἱ δ' αὖθ' ὄρεξασκον σίχας ἀπ' ἡλίοισι.

Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περὶ τῶν ὄμιλ'.

Τερπόμφοι· δοῖα δ' ἡ κυβιστήρε κατ' αὐτὰς

605 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνδον χ' μέσας.

Ἐν δ' ἐτίθη πόλαμοιο μέλα δέν' Ὀκεανοῖο,

Ἀνύλα παρ' πυμάτῳ ῥάκε' ὥκα ποιηλοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε ῥάκε' μέλα τε σιβαρόν τε,

Τεύξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·

610 Τεύξε δέ οἱ κόρυθα βριαρῶν, κροτάφοις ἀρσενῶν,

Καλλῶν, δαιδαλέων· ἐπὶ δ' ἡ χρύσειον λόφον ἤκε·

Τεύξε δέ οἱ κνημίδας ἑανὲ κασιγέροιο.

Quandoque autem rursus discurrabant per ordines invicem.

Multa verò pulchram choream circumstabat turba

Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos

605 Cantum exordientes agebant-se per medios.

Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,

Orbem propter extremum scuti affabrè facti.

At postquam fabricatus erat Scutum manūque solidūque,

Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:

610 Fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem,

Pulchram, multo-exornatam-artificio; aureamque Cristam superimposuit:

Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.

Ver. 604. Τερπόμφοι· δοῖα δ' ἡ κυβιστήρε κατ' αὐτὰς.] Sic *Odyss.* δ', 153;

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερφύλαξ μέλα δέννα

Γίγνεται δὲ ἔστι Μενελάου κυδαλίμοιο, Τερπόμφοι· μέλα δὲ ῥάκε' ἐμείλπει οὐδ' αὖτις,

Φορμίζον· δοῖα δ' ἡ κυβιστήρε κατ' αὐτὰς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνδον κατὰ μέσσοι.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος· ὁ μόνος εἰς τὸ τῷ Μενελάου συμπόσιον ἐμείλπειν ὡς προσέκειτο σίχας, ἢ τῷ Λακωνικῷ παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, ἢ τῷ βασιλικῷ σαφροσύνης· ἀλλὰ ἢ τῷ Κρητικῷ χορῇ τῷ ὄμιλ' ἐξέλεν, ὅτι μετὰ τὰ ποιήματα τῷ τρέπον τῶν· “Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περὶ τῶν ὄμιλ' Τερπόμφοι· δοῖα δ' ἡ κυβιστήρε κατ' αὐτὰς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνδον χ' μέσας.” Ὡς ἀνίατον γινέσθαι παντάπασιν τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι διωκόμενοι τῷ ὄμιλ' ἀναφορὰς σάζεσθαι. *Athenæus, Lib. IV, cap. 27, 28.*

Ver. 605. — ἐδίνδον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἐδίνδον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθη πόλαμοιο μέλα δέν' Ὀκεανοῖο.]

Hæc inter tumidi late maris ibat imago

Aurea, sed fluctu spumabant cœrula cano. *Æn. VIII, 671.*

Ἀμφὶ δ' ἵτω ῥέεν Ὀκεανὸς πλῆθος ἐοικώς·

Πᾶν δ' ἡρῶεν ῥάκε' ὥκα πολυδαίδαλον.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 314.

Ver. 609, &c. Τεύξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεύξε δέ οἱ κόρυθα βριαρῶν, — Τεύξε δέ οἱ κνημίδας ἑανὲ κασιγέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammæque vomentem,

Fatiferumque ensē, loricam ex æte rigentem,

Sanguineam, ingentem: qualis cura cœrula nubes

Solis inardescit radiis, longæque refulget.

Tum leves ocreas electo auroque recocto. *Æn. VIII, 620.*

Ibid. — ἄρα.] Deinceps —

Ver. 610. — κόρυθα βριαρῶν.] *Al.* κνημίδας βριαρῶν.

Ver. 611. — χρύσειον.] Pronuntiabatur χρύσειον. Nam prima necessariò producitur. Vide suprâ ad v', 523.

Ver. 612. — ἑανὲ.] Vide suprâ ad ver. 352; & ad γ', 385.

Ver. 615.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῖης,
 Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάραιθεν αἰέρας.
 615 Ἢ δ', ἱρηξ ὥς, ἄλλο κατ' Οὐλύμπῃ νιφένι,
 Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστειο φέρεσα.

At postquam omnia arma elaborârat inclutus Vulcanus,
 Coram matre Achillis posuit sublata.
 615 Illa verò, accipiter tanquam, defiliit ab Olympo nivoso,
 Arma coruscantia à Vulcano ferens.

Ver. 615. Ἢ δ', ἱρηξ ὥς, ἄλλο κατ' Οὐ-
 λύμπῃ.]

At Venus æthereos inter Dea candida
 nimbos

Dona ferens aderat ———.

Æn. VIII, 608.

Ibid. — ἱρηξ.] Δασυμένῳ μῦθι ὁ ἱρηξ, ψι-
 λαῖον ὃ ἰωνικῶς ὁ “ἱρηξ.” Eustatib. Sic

Iliad φ', 494; ἢ ῥά θ' ὡς ἱρηξ ———.

Ibid. — νιφέντι.] De hujus vocis pro-
 sodia, vide suprâ ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡ-
 φαίστειο φέρεσα.] Cod. Harleian. Τεύχεα κα-
 λὰ φέρεσα παρ' Ἡφαίστειο ἀνακτῶ. Ut su-
 præ ver. 137.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ἐπιόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Τ'.

Θ' Ἐτίδ' τομίσας Ἀχιλλεὺς τὰ ὄπλα πρὸς Ἡφαιστῆ, συναγαγὼν εἰς ἐκ-
κλισίαν τῆς Ἑλλάδας ὃ ἦρος ἀπόρρητον ποιεῖ τ' μῆνιδ', καὶ λυμνά-
ει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀλαμείνων δώσεν ὑπέχετο. Τροφὴν δ' ἀνελομῶν
ὀκείνων, αὐτὸς ἄσπετος Ἀλαμείνας ὀπλιζέει, καὶ στρατίαν ἐξάγει ἐπὶ τῷ πόλεμον.
Ὁ δ' ὕστερος τῷ ἵππῳ αὐτῷ ἑάνθ' ἐτομῶν αὐτῷ ἀνάγκῃσι καταμαντεύει.
ὦ καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μῆνιδ' ἀπόρρητος.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληξε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἦ ὧς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῦ ροαίων
Ἦρνευθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι, ἡδὲ βροτοῖσιν.
Ἦ δ' εἰς νῆας ἵκανε, θεῶν παρὰ δῶρα φέρεσα.
Εὗρε δ' Πατρόκλον περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,
5 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

A Urora quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus.
Illa verò ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumfusus suum charum filium,
5 Plorantem stridulè: multi autem circum ipsam socii

Ver. 1, 2. Ἦ ὧς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀ-
κεανοῦ ροαίων Ἦρνευθ'.]

Oceanum interea surgens Aurora relin-
quit. Æn. IV, 129.

— croceum linquens Aurora cubile.
ibid. 584.

Vide suprâ ad α', 477.

Ibid. — ἀπ' Ὀκεανοῦ.] Cod. Harleian. ἐπ'
Ὀκεανοῦ.

Ver. 2. Ἦρνευθ'.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Similitérque infrâ
ver. 22. ἀθανάτων. Vide suprâ ad α', 398.

Ibid. — φέροι.] Cod. Harleian. φέρη.

Ver. 3. Ἦ δ' εἰς νῆας ἵκανε, θεῶν παρὰ δῶ-
ρα φέρεσα.] Vide suprâ ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Quâ ratione,
Κλαίοντα hîc ultimam producat; item λ',
ver. 39; & ἔχον, ver. 43; & γδ, ver. 49;
vide suprâ ad α', 51.

Ver. 7.

- Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν ποῖσι παρίστατο δια θεάων,
 "Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπὶ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον ἐμὸν, τέτον μὲν ἑασομένη, ἀχνύμενοί περ,
 Κείθε, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 10 Τῶν δ' Ἡφαιστοῖο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἳ ἔγω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ χεῖρ' ἔθηκε
 Πρῶθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρομέου, ἐδέ τις ἔτλη
 15 Ἀνίλω εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔπρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 "Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἐδυ χολέου· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥς τε (έλας, ἐξεφαάνθη·
 Τέρπειτο δ' ἐν χεῖραςιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα.

Lamentabantur : inter hos verò affuit augustissima dearum,
 Inque ejus hæsit manu, verbâque fecit, dixitque :

" Filii mi, hunc quidem finamus, dolentes licet,

" Jacere, quandoquidem primùm Deorum consilio interfectus est :

10 " Tu verò à Vulcano allata inclyta arma accipe,

" Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.

Sic sanè locuta Dea arma depofuit

Ante Achillem : illa verò sonitum-edidere facta-artificiosè omnia.

Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis sustinuit

15 Contrà aspicere, sed territi-diffugerunt : At Achilles

Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira ; intus autem ei oculi

Terribilitèr sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt :

Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.

Ver. 7. — ἄρα.] *Ut fieri solet* —.

Ver. 8. — ἑασομένη.] Vide suprâ ad δ',

42. Ibid. — ἀχνύμενοι.] Vide suprâ ad γ',
 260.

Ver. 10. Τῶν δ' Ἡφαιστοῖο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο.]

En perfecta mei promissâ conjugis arte
 Munera —. *Æn.* VIII, 612.

Ver. 12. — χεῖρ' ἔθηκε.] *Cod. Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo & in uno MS scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 13. Πρῶθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτὴν πρῶτον ποδῶν.

Ibid. — ἀνέβραχε.] De hujusmodi ὀνομασποικία, vide suprâ ad γ', 363; & ad δ', 125, & 455.

Ibid. — δαίδαλα.] *Al.* φαῖδιμα.

Ver. 16. "Ὡς εἶδ', ὥς μιν.] Sic apud *Virgilium* :

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit
 error! *Eclog.* VIII, 41.

Item apud *Theocritum* :

Χὰς ἴδον, ὥς ἐμάνλω, ὥς μευ πρὶ θυμῷ

ἰάφθη.

Idyll. II, 82.

"Ὡς ἴδον, ὥς ἐμάνλω, ὥς ἐς βαθὺν ἄλλει' ἔρωτα.

Idyll. III, 41.

Ver. 17. — ὑπὸ βλεφάρων.] *Al.* ὑπὸ βλεφάρους. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ibid. — ἐξεφαάνθη.] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. *Al.* ἐξεφαάνθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide suprâ ad ν', 435, & 617.

Ver. 18. Τέρπειτο δ' ἐν χεῖραςιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα.]

Ille deæ donis & tanto lætus honore
 Expleri nequit, atque oculos per singula
 volvit :

Miraturque, interque manus & brachia
 versat

Terribilem cristis galeam, —.

Æn. VIII, 617.

Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis

Miratur. — *ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium* Homero superiore existimat *Scaliger*, *Poetic. Lib.* V, cap. 3.

Ver. 19.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετ, δαίδαλα λούσων,
20 Αὐτίκα μῆλέσθην ἐπεὶ πέρθεοντα προσήυδα·

Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἳ δ' Ὀππικέες
Ἔργ' ἐμὴν ἀθανάτων, μῆδ' ἐβροτὸν ἄνδρα τελέεσσαι·

Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τοφρὰ Μενoitίης ἄλκιμον υἱὸν

25 Μῦαι καδδῦσαι καὶ χαλκοῦπυς ὠτειλᾶς
Εὐλὰς ἐγλείων, ἀεικίωσι δ' νεκρὸν·

Ἐκ δ' αἰὼν πεφάσθαι, καὶ ἡ χροῖα πάντα σαπείη.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειλὰ θεὰ Θέτις δρῦροπέρα·

Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ (ἦσι μελόντων·

30 Τῷ μὲν ἐγὼ περήσω ἀλαλχεῖν ἄερα φύλα

Μῦας, αἱ γὰρ τε φῶτας δρηφάτης καλέδασιν.

Ἦν περ γὰρ κείτῃ γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,

Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χροῖα ἔμπεδον, ἢ δ' ὀρεῖων.

Ἀλλὰ (ὅ γ' εἰς ἀδελφῷ καλέσας ἦρωας Ἀχαιῆς,

35 Μῶν δ' ὀρεῖων Ἀγαμέμνονι, ποιμήνι λαῶν,

Αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσας, δύσω δ' αἰκλήν.

At postquam mente suâ delectatus artificiosa aspiciens,

20 Continuo matrem suam verbis alatis allocutus est :

“ Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par

“ Opera esse immortalium, neque mortalem virum perfecisse :

“ Nunc verò ego quidem me armabo ; sed perquam graviter

“ Timeo, nè mihi interea Menætii fortem filium

25 “ Muscæ ingressæ per ære-inflicta vulnera

“ Vermes intus generent, deturpantque cadaver ;

“ (Vita nempè adempta est,) inque corpore omnia putrescant,

Ei autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea :

“ Fili, nè tibi hæc in animo tuo sint-curæ :

30 “ Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina

“ Muscas, quæ sanè viros pugnâ-interiectos comedunt.

“ Et si enim jaceat vel integrum in annum,

“ Usque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.

“ Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,

35 “ Irâ renuntiâtâ Agamemnoni, pastori populorum,

“ Continuo prorsus ad pugnam armator, inducque fortitudinem.

Ver. 19. — φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο.] Cod. Harleian. φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο. Al. φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, & φρεσὶ ἦσιν ἐτάρπετο.

Ver. 23. — θωρήσομαι.] Notandus hic maximè proprius vocis Mediæ Usus. Me ipse armabo. Vide suprâ ad v, 168 ; & ad 7, 141.

Ver. 26. — ἀεικίωσι.] Rectè, ut opinor, cum duplici σ. Vide suprâ ad α, 140.

Ver. 27. — πεφάσθαι.] Vide suprâ ad α, 37 ; & ad ε', 164.

Ibid. σαπείη.] Al. σαπῆν.

Ver. 31. — αἱ γὰρ τε.] Quæ scilicet —.

Ver. 32. “ Ἦν περ.] Cod. Harleian. Εἴ περ.

Ver. 33. — τῷδ'.] Al. τῷγ'.

Ver. 35. Μῶν δ' ὀρεῖων.] Nullâ ex analogiâ produci potest istud ὀ. Pronuntiabatur fortè ὀρεῖων, vel ὀρεῖων. Vide suprâ ad α, 342. Al. ὀρεῖων. Ita infrâ φ, 283 :

“ Οὐ γὰρ τ' ἐναλλῶς ὀρεῖων —.

Et ver. 329 ejusdem libri :

Μὴ μιν ὀρεῖων —.

Ver. 36. — δύσω.] Vide suprâ ad ε, 109.

- ὧς ἄρα φωνήσασα, μύθη πολυθαρσύνεικε.
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίῳ ἐνέκλαρ ἐρυθρὸν
 Στάξει καὶ ῥινῶν, ἵνα οἱ χεῖρας ἐμπεδῇ.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πρὸ θύνα θαλάσσης δι' Ἀχιλλεύς,
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
 Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μέεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοῖῃρες·
 45 Καὶ μὲν οἳ τότε γ' εἰς ἀϊορίῳ ἴσαν, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δῆρ' ὃ μάχης ἐπέπαυ' ἀλγέειν.
 Τῷ δ' ὅτ' ἔδωκε βασιλῆα βασιλῆα Ἄρεα θεράποντα,
 Τυδείδης τε μέγ' ἐπὶ πόλεμ' ὅτ' Ὀδυσσεύς,
 Ἐλχέειν ἐρεϊδομένοισι, ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 50 Καδδὲ μὲν αὖ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κούριες.
 Αὐτὰρ ὁ δεύτατ' ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἐλχέειν ἔχων· καὶ γὰρ ἐνὶ κρατερῇ ὕμνῳ
 Οὔτα Κῶν Ἀντιφωκίδης χαλκήρεϊ δαει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μέεφ' ὁδοῖας ὤκυσ' Ἀχιλλεύς.

Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.

Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum

Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.

- 40 Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
 Horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos:
 Et quicumque etiam antea navium in cætu solebant manere,
 Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
 Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:
 45 Et hi tunc sanè ad concionem ibant, quòd Achilles
 In conspectum se dederat; diù enim pugna abstinerat tristi.
 At duo claudicantes ibant Martis famuli,
 Tydidésque bellicosus, & nobilis Ulysses,
 Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
 50 In primâ autem concione confederunt profecti.
 At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
 Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugna
 Vulneraverat Coon Antenorides æratâ hastâ.
 Verùm postquàm omnes congregati sunt Achivi,
 55 Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;

Ver. 39, 40. Στάξει — Αὐτὰρ.] Codex Harleianus inter hos duos versus inserit:

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἐξέας ἀπέθ' ὅστις ἀρ' ἐρρό-
 πεζα,

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide supra ad 8, 456.

Ver. 42. — μέεσκον.] Manere solebant. Ita optimè constat Temporum ratio. Vide supra ad 1, 84; & ad 4, 37.

Ver. 43. — οἰήια.] Cod. Harleian. ἰήια.

Ver. 46. — ἐπέπαυ'.] Ita Cod. Harleian.

Al. ἀπέπαυ'.

Ver. 49. — ἔλκεα λυγρά.] Al. ἄλκεα λυ-
 γρά.

Ver. 53. Οὔτα.] Vide supra ad 1, 192.

Ibid. Οὔτα Κῶν Ἀντιφωκίδης.] Suprà, 1, 252.

Ver. 56.

- Ἀτρείδῃ, ἣ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέρωσιν ἄρειον
 Ἐπλετο, τοῖς ἢ ἐμοί· ὅτε νῶτ' περ, ἀχνυμένο κῆρ,
 Θυμοβόρῳ ἐριδι μενιγναμένο, εἵνεκα κέρους.
 Τῶν ὄφελ' ἐν νῆαςι κατὰ κλισιάμην Ἀρείμης ἰῶ,
 60 Ἡμαῖσι τῶν, ὅτ' εἰὼν ἐλομένη Λυρνησσὸν ὀλέσσας.
 Τῶ κ' ἔ' τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄπασιν ἔδας,
 Δυσμυθέων ὑπὸ χερσίν, ἐμὸν δ' ὀπμιλώσαντο.
 Ἐκδοε μὲν ἢ Τρωσὶ πό κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Διὸν ἐμῆς ἢ σῆς ἐριδος μνήσεσθ' οἶω.
 65 Ἀλλὰ τὰ μὲν πρότετυχθαι ἑασόμεν, ἀχνυμένο περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμασσανῆες ἀνάγκη.
 Νῶ δ' ἦτοι μὲν εἰώ παύω χολόν, ἔδε τί με χερῇ
 Ἀσκελέως αἰὲ μὲναιέμεν· ἄλλ' ἄγε θάσσον
 Ὀτρυνὼν πόλεμονδε καρηκομῶνίης Ἀχαιῆς,

"Attride, omnino hoc utique utilius

"Foret, tibi & mihi; quando nos quidem dolentes corde,

"Animum-rodente contentione irati fuimus, gratiâ puellæ.

"Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagittâ,

60 "Die illo, quo ego cepi Lyrneisum populatus:

"Tum sanè non tot Achivi mordicè prehensissent immensum solum,

"Hostium manibus-strati, me iram-fovente.

"Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos

"Diù meæ & tuæ contentionis memores-fore puto.

65 "Sed ea quidem antè-acta-esse sinemus, dolentes licèt,

"Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

"Nunc verò ego sanè impono-finem iræ, neque omnino me par est

"Pertinaciter uique irasci: sed age ocyùs

"Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,

Ver. 56. Ἀτρείδῃ, ἣ ἄρ' τι. Συναδόν ἢ ["Ο-
 μέν"] αὐτῆς [Argemnon & Achilleus]
 ἢ ταυτὲν ἀλλήλους ὅτι τ' ἀκλυσίας μελα-
 μένους· τ' μὲν τ' Θέτιδος ἐκβολὴν,
 "Ἀτρείδῃ, ἣ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέρωσιν ἄρειον
 "Ἐπλετο σοὶ ἢ ἐμοί," ἔτα ἐπαράμυθον τῇ
 περὶ τ' ἀπεχθείας ἢ ἀπαρμυθίαν τὰς
 ἐν τ' μινύδῳ συμφορὰς· τ' βασιλείᾳ ἢ εἰτι-
 μῶν δία, ἢ μετὰ τῶν· δοκ' ἢ μοι
 διδασκεν, ὥστε ἐν δαμάσῃ, (τοῖς περικειμέν-
 οῖς ἀνδ' ὅσιν οἷον ἐκίστοι χερσὶν) ὅτι χερσὶν
 μὲν βασιλείας μινδὲν ὕβρις περὶ τῇ, μινδὲ τῇ
 δαμάσῃ περὶ τῇ ἀπαν, μινδὲ ἐφίενται τῇ
 θυμῷ κατὰ τῇ ἰππῶν, θρατὶ χιτῇ χαλινῶ,
 ἢ ἐνὶ χερσὶν φερόμεν· παραινῆν ἢ αὐτοῖς στρα-
 τῶν, ὑποφύλλαν βασιλικὴν μὲν δυσχεραίνειν,
 φέρειν ἢ ἐκκαλεῖν καὶ περὶ τὰς ἐπιλήψεις,
 &c. Julian. Imperat. Orat II; sub initio.

Ibid. — ἣ ἄρ' τι τόδ'] Al. ἣ ἄρ' τι πύγ'.

Ver. 57—65. — ἀχνυμένο — ἀχνυμένο
 .] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἐριδι.] Cod. Harleian.
 Θυμοβόρῳ ἐριδι.

Ver. 59. Τῶν ὄφελ' ἐν νῆαςι κατὰ κλισιάμην
 Ἀρείμης.] "Οτι ἢ οἱ αἰνέδιοι θάνατοι ἢ οἱ γυ-
 ναϊκῶν Ἀρτέμιδι ἐδόκουν ἀνακτεῖσθαι, ὥς οἱ ἦσαν
 ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχῇ λέγει ὁ Ποιη-
 τῆς. Eustath.

Ver. 60. — Λυρνησσὸν.] Πόλις τ' ὑποπλα-
 κίς Θυβῆς τ' Κιλικίας. Schol.

Ver. 61. — ἔδας ἔλον ἄπασιν ἔδας.] Vide
 suprâ ad β', 418.

Ver. 62. — ὀπμιλώσαντο.] Vide suprâ
 ad ι', 426.

Ver. 65. — πρότετυχθαι.] Δοκίμια προτε-
 γονέαι. Schol. inedita in Codice Harleiano,
 ad σ', 112.

Ibid. — ἐάσομεν.] Vide suprâ ad δ', 42.

Ver. 67. Νῶ δ' ἦτοι.] Cod. Harleian.
 Νῶ δ' ἦτοι.

Ver. 69. Ὀτρυνὼν πόλεμονδε.] Vide suprâ
 ad ν', 44.

Ibid. — καρηκομῶνίης.] Vide suprâ ad ν',
 310.

70 Ὅφρ' ἐτι ἐ Τρώων πειρήσομαι ἀντί⊕ ἐλθὼν, /
 Αἶψ' ἐθέλωσ' ὅππ' ἡνυσὶν ἰάσθην· ἀλλὰ τιν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψην, ὅς κε Φύγῃσι
 Διὶς ἐν πολέμοιο ἔω' εἶχε⊕ ἡμετέροιο.

75 Μῶνιν ἀπειπὸν⊕ μελαθύμῃ Πηλείων⊕.
 Τοῖσι δ' ἡ μελέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ἔδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασάς·

80 Ὡ φίλοι, ἦρως Δαναοί, θερσέποντες Ἀρη⊕,
 Ἐσαότ⊕ μὲν καλὸν ἀκχέμεν, ἔδ' ἐοικέν
 Ὡς ἔβ' αὖλλεν· χαλεπὸν γὰρ, ὅππ' ἀμείνον' περ ἐόντα.

Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκέσαι,
 Ἥ ἔποι; βλάβει⊕ δ' ἡ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλείδῃ μὲν ἐὼν ἐδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σιώθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκασ⊕.

- 70 " Ut adhuc etiam Troium periculum-faciam obuius profectus,
 " Num velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto
 " Libentèr ipforum genu flexurum esse, qui quidem effugerit
 " Audenti è praelio *fugatus vi* hastæ nostræ.
 Sic dixit: Lætati autem sunt benè-ocreati Achivi,
 75 Iræ cūm renunciâsset magnanimus Pelides.
 Inter hos autem locutus est & rex virorum Agamemnon,
 Ex-eo-ipsò-leco, à fede neque in medios prodiens stabat:
 " O amici, heroës Danaï, famuli Martis,
 " Stantem quidem decet *vos* audire, neque convenit
 80 " Interpellare: grave enim, peritus licet quis sit.
 " Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire possit,
 " Vel dicere? Inpeditur autem, canorus licet concionator.
 " Ad Pelidem quidem ego orationem-dirigam: sed vos cæteri
 " Intelligite, Argivi, sermonemque diligentèr cognoscite quisque.

Ver. 70. — ἀντί⊕ ἐλθὼν.] *Al.* ἀντίον ἐλ-
 θάν.

Ver. 72. Ἀσπασίως.] Vide supra ad α,
 140,

Ibid. — γόνυ κάμψην.] Recentiorum non-
 nullos hanc phrasin de *submissione* & *suppli-*
catione accepisse testatur *Eustathius*. Mirè
 autem *Barnesius*: " *Libentèr in genua se*
evaserit." Meliùs *Porphyrius*; Οἱ φεύ-
 γοντες, τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· ὃ δ' ἐκαστὸς
 κέκαμψεν. Ἀσπασίως δ' ἐν, φησι, καθιέει
 ἢ φεύγοντων τις ἐν τῷ πολέμῳ· ὅς δ' ἀνα-
 παύσει ἑαυτὸν, ἢ τὰ σκέλη, ἐν τῷ συντόνῳ τ'
 φυγῆς δρόμῳ καθίσας. *Quæst. Homeric. 22.*

Ver. 77. — ἐν μέσσοισιν ἀνασάς.] *Al.* ἐν
 μέσσοισι παρὰ σάδας.

Ver. 79. Ἐσαότ⊕ μὲν καλὸν ἀκχέμεν.]
 Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι,
 αἷς αἰτί⊕ γενοῦν φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρα-

τιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει, λίαν
 δύσκολον εἶναι ἐν πολλῇ θορυβῷ διαλέγεσθαι·
 εἶναι δ' ἐκαστὸν καθεζόμενον τῷ Ἀγαμέμνονι ὑπο-
 σαν διμνησέμεν. *Schol. MSS apud Barnesi-*
um. Ἀρίσταρχ⊕ ἀνέβη παρὰ τῶν ἔχον τ'
 λόγον· αἷς, διὰ τὸ τελεῖσθαι, τῷ Ἀγαμέμνονι
 συλχεῖν ἀξίαντ⊕, εἰ καθέμενος λέγει· ἢ
 φησι, διὰ τοῦτο ἀνέβηκε τὸ, " αὐτὸς δ' ἐ-
 " δης, ἔδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασάς." Ἀποπ⊕ δ'
 ἡ παρὰ τῶν· ἢ γὰρ τ' ὅτι τὰ τέτρα, ἀλλὰ
 τ' χεῖρα· ἢ τὰς δ' τέτρα, αἷς μικρὴ ὕψος,
 αὐτὸς ἀποσφάττει τ' κάπρον. Ἐάν περὶ τῶν
 μὲν⊕ δ' ὁ εἰχ⊕ γ, π', " αὐτὸς δ' ἐ-
 " δης," ἀκχέμεθα ἐν τῷ ἢ Ἀρίστην ἐν
 νεδρῷ· αἷς· ἐν ἐκείνῳ ἐντα λέγει αὐτὸν ἢ
 ἐκ ἐν μέσσοισιν ἀνασάς. *Porphy. Quæst. Ho-*
meric. 23. Τινὲς τῷ ἐσαότως ἐκείνῳ τ' ἡ-
 γασαν· ἢ ὅπρ' ἡμεῖς λαβόντες αὐτὸν, ἐσαότ
 φησι τὸ ἐυσαθῆς ἢ ἡσυχῶς· ἵνα λέγῃ, ἐπὶ τῷ
 μετὰ ἡσυχίας ἀκούειν. *Eustath.*

Ver. 85.

85 Πολλάκι δὴ μοι τῷτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 Καί τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' ὅση αἰτίος εἰμι,
 Ἀλλὰ Ζεὺς, ἢ Μοῖρα, ἢ ἡεροφοῖτις Ἑριννύς,
 Οἳ τέ μοι εἰν αἴσῃ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγχιον αἶλῳ,
 Ἡμαῖ τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

90 Ἀλλὰ τί κεν ρέξαίμην; θεὸς Διὶ πάντα τελευτᾷ.

Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἀτὴ, ἢ πάντας αἰᾶται,
 Οὐλομένη, τ' μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἔ γδ' ἐπ' ἔδῃ
 Πίλναθ', ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κροτάλια βαίνῃ,
 Βλάπτεισ' ἀνθρώπους· καὶ δ' ἐν ἑτέρου γε πᾶδῃσιν.

95 Καὶ γδ' δὴ νῦν πόλε Ζεῦ' ἄσασα, πῶν περ ἄριστον

Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἐμμεναι· ἀλλ' ἄρα ἢ τ'

Ἥρη, θῆλυς ἔσσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,

Ἡμαῖ τῷ, ὅτ' ἐμελλε βίλῳ Ἡρακλεείῳ

Ἀλκμῶνι τέξεσθ' εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

100 Ἦπι ὅγ' ὀχόμην μελέφῃ πάντας θεοῖσι·

85 "Sæpe jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,

"Et mihi convitarii-soliti-sunt: ego autem non in-causâ sum,

"Sed Jupiter, & Fatum, & per-tenebras-vagans Erinny's,

"Qui mihi in concione menti injecerunt sævam noxam,

"Die illo, quo Achillis præmium ipse abstuli.

90 "Sed quid facerem? Deus omnia perficit.

"Veneranda nempe Jovis filia Ate, [Noxa,] quæ omnes noxâ-afficit,

"Perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad solum

"Appropinquat, enimvero illa per virorum capita incedit,

"Lædens homines: alterum enim saltem concertantium malo-irretit,

95 "Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum

"Hominum & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc

"Juno, sæmina licèt, dolis decepit,

"Die illo, quo erat vim Herculeam

"Alcmena paritura pulchris-cinctâ muris in Thebe.

100 "Ille sanè glorians dixerat inter omnes deos;

Ver. 85. — δῆ.] Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 86. — νεικέεσκον.] Vide suprâ ad
 ver. 42; & ad ξ', 221.

Ibid. — ἐγὼ δ' ὅση αἰτίος εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς.]

Non tibi Tyndaridis facies invisa La-
 cæne

Culpativse Paris; verùm inclementia
 Divûm

Has evertit opes, ——— Æn. II, 601.

Fati ista culpa est ———

Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 & 129. — ἀάθ.] Vide supra ad
 l. 116.

Ver. 92. — τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες.]

"Ομοῦ Ἀτλῶ θεὸν τι φρεσὶν εἶναι θ' ἀπαλῶν·
 τίς γὰρ πόδας αὐτῆς ἀπαλὸς εἶναι λέγων·

"— τ' μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἔ γδ' ἐπ' ἔδῃ
 "Πίλναθ', ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κροτάλια

"βαίνῃ." Καλῶς ἐν μοι δοκεῖ τεκμηρίον τ' ἀ-
 παλῶν πόδων εἶναι, ὅτι ἐκ ὅτ' ἀνδρῶν κροτάλια
 βαίνει, ἀλλ' ὅτ' ἀπαλὰ.

Plato in Convivio.

Ibid. — τ' μὲν.] Cod. Harleian. τῇ μὲν.
 Atque ita in uno MS scriptum repperit Bar-
 nesijs.

Ver. 93. — ἀλλ' ἄρα ἦγε.] De hujusmodi
 syntaxeos elegantia & venustate, vide suprâ
 ad γ', 409.

Ver. 94. — καὶ δ' ἐν ἑτέρου γε πᾶδῃσιν.]

"Ἐν γὰρ τινι ἑτέῳ, ὅτε μὴ πολλὰς. Schol.

Malè. Vox enim ἑτερον hoc sensu accipi
 nullo modo potest. Eustathius rectè exponit,

τ' ἐν ἑτέρου τ' ἑτερον.

Ver. 95. Καὶ γδ' δὴ νῦν πόλε Ζεῦ' ἄσασα.]

Al. Καὶ γδ' δὴ νῦν πόλε Ζεῦ' ἄσασα. Al. Καὶ
 γδ' δὴ πόλε Ζεῦ' ἄσασα. Legendum fortasse

Καὶ γδ' δὴ πόλε Ζεῦ' ἄσασα. Vide suprâ ad
 λ', 340.

Ver. 98. — βίλῳ Ἡρακλεείῳ.] Vide su-
 præ ad ν', 758.

Ver. 99. — εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Καλῶς
 τεκμηρίον, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὅτι Ἀμ-
 φίωνος ἢ Ζήνι αὐτῷ τέλειχας. Schol.

Ver. 102.

- Κέκλυέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θείαιαι,
 "Οφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει·
 Σήμερον ἄνδρα φώσδε μοῖος ἔκ' Εἰλείθυα
 Ἐκφανεί, ὃς πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξει,
 105 Τῶν ἀνδρῶν χρεῖς, οἳ θ' αἵματόν ἐξ ἐμῶ εἴσι.
 Τὸν ᾧ δολοφρονέεσσα προσήυδα πότνια "Ηρη·
 Ψύξῃσεις, ἔδ' αὖτε τέλ' ὀ μύθῳ ὀπιθήσεις.
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
 "Ἡ μὲν ἔ πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξειν,
 110 Ὃς κεν ἐπ' ἡμαί τῷδε πᾶσι μέλ' αὖ ποσσὶ γυναικὸς
 Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γνέθλης.
 "Ὡς ἔφατο· Ζῶς δ' ἔτι δολοφροσύνῃ ἐνόησεν,
 Ἄλλ' ὄμοσεν μέλ' ἄν ὅρκον, ἔπειτα δ' ὅ πολλὸν αἰάσθη.
 "Ηρη δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 115 Καρπαλίμως δ' ἵκει "Αργεῖον Ἀχαιῶν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 Ἰφθίμῳ ἄλοχον Σθενέλῃ Περσηϊάδαο·
 Ἡ δ' ἐκὺφ Φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδαμ' εἰσήκε μείς·
 Ἐκ δ' ἄγαλ' ἐπὶ φώσδε, καὶ ἡλιτόμῳ ἐόντα·
 Ἀλκμήῳ δ' ἀπέπαυσε τέκον, χέτε δ' Εἰλείθυας.
 120 Αὐτὴ δ' αἰγέλεσσα, Δία Κρονίωνα προσήυδα·

- "Auscultate mihi, omnesque dii, omnesque deae,
 "Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
 "Hodiè virum in-lucem partuum-doloris-præses Ilithya
 "Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
 105 "Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
 Hunc verò dolos-meditans allocuta est veneranda Juno:
 "Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.
 "Eja autem age, nunc mihi jura, Olympic, firmum jusjurandum,
 "Reverà eum omnibus finitimis imperaturum,
 110 "Quisquis die hec ceciderit intra pedes mulieris
 "Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.
 "Sic dixit: Jupiter autem nequiquàm fraudem sensit,
 "Sed juravit magnum juramentum, deinde verò magnum malum-acceptit.
 "Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,
 115 "Statimque pervenit Argos Achaicum, ubi utique nòrat
 "Generosam uxorem Stheneli Perseidæ.
 "Ea verò gestabat-utero-charum filium, septimo ineunte mense:
 "Eduxit autem in-lucem, nondum licèt allecutum justum-mensium-numerum;
 "Alcmene verò inhibuit partum, repressitque Ilithyas:
 120 "Ipsa autem renunciatura factum, Jovem Saturnium allocuta est:

Ver. 102. — ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει.] *Al.* ἐνὶ
 στήθεσιν κελεύει.

Ver. 105. — οἳ θ'.] *Qui* scilicet —.

Ver. 106. Τὸν ᾧ δολοφρονέεσσα προσήυδα.]
 — simulatâ mente locutam.

Æn. IV, 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε.] *Sin* ita reverà sta-
 tuisti, age, &c. Vide suprà ad 1, 167.

Ver. 113. — αἰάσθη.] Similitérque infrà

ver. 136, ἀέδλω. Vide suprà ad 1, 116.

Ver. 114. "Ηρη δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐ-
 λύμποιο.] Vide suprà ad 1, 225.

Ver. 115. — ἐνθ' ἄρα.] *Ubi* videlicet —.

Ver. 117. — εἰσήκε.] Vide suprà ad 1,
 434, 492; & ad 1, 37.

Ver. 120. — Κρονίωνα.] De hujus vocis
 profodiâ, vide suprà ad 1, 265 & 397.

Ver. 122.

Ζῷ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἐπὶ τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐοθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξῃ,
 Εὐρυθόως, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 Σὸν γλῶττι· ὃ οἱ αἰεὶ ἀναστέλλῃ Ἀργείοισιν.

125 Ὡς φάτο· τὸ δ' ἄχθ' ὅζῳ κτ' φρένα τύψε βαθεῖαν·
 Αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτλῷ κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 Χωόμεν' ὅφρ' ἐσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρεον,
 Μῆπο' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ ἔσθλόν ἀσερόεντα
 Αὐτὶς ἐλόυσε δὲ Ἀτλῷ, ἡ πάλαι αἶσα.

130 Ὡς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' ὕψους ἀσερόεντα,
 Χερὶ περὶ σφειδέας· τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 Τῷ αἰεὶ σενάχεα, ὅθ' ἐὼν φίλον γόν ὄρεον,
 Ἐρὼν αἰεὶ ἐχονία, ὥσ' Εὐρυθόῃ ἀέθλων.

Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ
 135 Ἀρτεῖος ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
 Οὐδ' ἀσάμεν λελαθέο' ἄτης, ἡ πρῶτον αἰάδιον.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμεν, καὶ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζῷς,

“ Jupiter pater, rutili-fulminis-missor, rem quandam tibi in mentem ponam :

“ Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,

“ Eurystheus, Stheneli filius Persēidæ,

“ Tuum genus : non ei indignum est imperare Argivis.

125 “ Sic dixit : Eum verò dolor acutus in mente ferit profundâ :

“ Illicò autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,

“ Iratus animo suo, & juravit firmum juramentum,

“ Nunquam in Olympūque & cælum stellatum

“ Redituram Aten, quæ omnibus noxam-infert.

130 “ Sic fatus, projecit à cælo stellato,

“ Manu circumrotatam : statim autem pervenit ea ad opera hominum.

“ Hujus operâ semper ingemiscebat is, quandò suum charum filium videret,

“ Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.

“ Sic & ego, quandò nempè ingens pugnam-expeditè-ciens Hector

135 “ Argivos perdebat ad puppes navium ;

“ Non poteram oblivisci noxæ, quâ semel læsus fueram.

“ At postquàm noxam-accepi, & meam mentem eripuit Jupiter,

Ver. 122. — γέγον'.] Vide suprâ ad α', 37.

Ver. 126. — λιπαροπλοκάμοιο.] *Al.* λιπαροπλοκάμοιο.

Ver. 128—130. — ὕψους ἀσερόεντα — ὕψους ἀσερόεντα.] Vide suprâ ad δ', 371.

Ver. 131. — σφειδέας.] *Cod. Harleian.* σφειδέας.

Ver. 132—135. — σενάχεα — ὀλέεσκεν.] Vide suprâ ad ver. 42 ; & ad γ', 84.

Ver. 133. Ἐρὼν αἰεὶ ἐχονία, ὥσ' Εὐρυθόῃ ἀέθλων.

— ut duos mille labores

Rege sub Eurystheo, fatis Junonis ini-

quæ,

Pertulerit —. *Æn.* VIII, 191.

Ibid. — ὥσ' Εὐρυθόῃ.] *Al.* πρὸς Εὐρυθόῃ.

Ver. 134. — κορυθαίολος.] Vide suprâ ad β', 816.

Ver. 135. — ὀλέεσκεν.] *Cod. Harleian.* ὀλέεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμεν, καὶ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζῷς.] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* inserit *Barnesius* ;

“ Ἦ οὐκ ἐμὲ μέγαν ἢ μὲν ἔολαφον Στοι-
 αῖον ; ”

qui tamen hoc in loco non satis aptè cohæret. Vide suprâ ad δ', 119.

- Ἀψ' ἐθέλω δέεσαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἀλλ' ὄρεώ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαάς.
 140 Δῶρε δ' ἐὼν ὅδε πάντῃα παρὰ χεῖρ', ὅσα τοι ἐλθὼν
 Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ἐπαχέλοιο δι' Ὀδυσσέως.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ὀπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρη.
 Δῶρε δέ τοι θερσέποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 Οἴσῃς, ὅφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μῦθοι κεία δώσω.
 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Δῶρε μὲν αἶψ' ἐθέλησθα παρὰ χεῖρ', ὥς ὀππαικὲς,
 ἥ τ' ἐχέμεν, πάρος σοι· νῦν ὅ μνησώμεθα χάρις
 Λίψα μάλ'· ὅ γ' ἔχρη κλοισπόμεν ἐνθάδ' ἐόντας,
 150 Οὐδὲ διαείβειν· ἐτι γὰρ μέγα ἔρπον ἄρεχλον·
 Ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδῃ
 Ἐλχεῖ χαλκίῳ Τρώωνό·λέκοντα φάλαγγας.
 Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 Μηδ' ἔτως, αἰαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

“ Iterum volo placare, daréque infinita dona.

“ At exurge ad pugnam & cæteras excita copias :

140 “ Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus

“ Hæsternus in tentoriis promissit nobilis Ulysses.

“ Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen ;

“ Dona autem tibi ministri, meâ ex nave sumpta,

“ Ferent, ut videas, quod tibi animum-placantia dabo.

145 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles :

“ Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

“ Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,

“ Vel retinere, in tuâ potestate est : nunc verò recordemur prælii

“ Statim prorsus ; non enim decet verbis-tempus-terere hic manentes,

150 “ Neque moras-trahere : Adhuc enim magnum opus interfectum :

“ Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat

“ Hastâ æρέ Trojanorum perdentem phalangas.

“ Sic verò & aliquis vestrum memor cum viro pugnet.

Hunc autem respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses :

155 “ Nè tamen sic, strennus licet sis, deo-similis Achille,

Ver. 138. Ἀψ' ἐθέλω ἀρεσαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισιίδου τ' ἀφ' αἰρέσειν εἰς τ' Ἀτλῶ αναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως
 “ Ἀψ' ἐθέλω ἀρεσαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.” Καὶ γὰρ τὸ δέειξ, πῶ μὴ καταφρονεῖν ἐστὶ· καὶ ταπεινὸς φανείας ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τ' ὁ λίσσας δέξαν. Plutarch. περὶ ἀρεσίας.

Ver. 139. — ὄρνυθι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 145. — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide suprà ad α', 43 & 58.

Ver. 148. ἥ τ' ἐχέμεν, πάρος σοι.] Al. Εἴτ' ἐχέμεν, πάρος σοι. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 150. — ἐτι γὰρ μέγα ἔρπον ἀρεχλον.] ἥτοι περὶ τ' Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τ' ὅτι Ἐκτορος ἀ-αἰρέσεως. Schol. Rectius autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δέ τις.] Al. Ὡς τις.

Ver. 155. — θεοείκελ'.] Vide suprà ad β', 623.

- Νήσιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον ἦας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσομένοισι· ἐπεὶ σὺν ὀλίγον χρόνον ἔσσε
 Φύλοπις, ὅτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι Φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν ᾧ θεὸς πνέσῃ μὲν ἄμφοτέροισιν.
 160 Ἀλλὰ πάσαδ' ἄνωχθι θεῆς ὅππ' ἵππ' ἵππ' Ἀχαιῶν
 Σίτε κ' οἶνοιο· τὸ γὰρ, μὲν ἐστὶ κ' ἀλήθεια.
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καλειδώτα
 Ἀκμὴν σίτοιο διωήσε' ἄντα μάχεσθαι.
 Εἶπερ γὰρ θυμῷ γε μνηστῆρα πολέμιζεν,
 165 Ἀλλὰ τε λάτρη γῆα βαρυῖ, ἡδὲ κιχάνη
 Δίψα τε κ' λιμός, βλάβε' δέ τε γέναι' ἰόνῃ.
 Ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορυσσάμεν κ' ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμυέεσσι πανημέριον πολέμιζεν,
 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἔδ' ἐτι γῆα
 170 Πρὶν κάμνῃ, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, κ' δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεσθ'· τὰ δ' ὅτ' ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσω ἀγορῇ, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀθαλμοῖσιν ἴδωσι, ὅτ' ἡ φρεσὶ ἵππ' ἵππ' ἵππ'.

“ Jeunes impelle ad Ilium filios Achivorum

“ Cum Trojanis pugnatos: quia non in exiguum tempus erit

“ Certamen, postquam primum congressae fuerint phalanges

“ Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque.

160 “ Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos

“ Cibo & vino; hoc enim, robur est & vis.

“ Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem

“ Expers cibi poterit contra hostem pugnare.

“ Licet etenim animo utique prompto sit ad pugnandum,

165 “ Tamen simul sensim membra gravantur, & occupant eum

“ Siti & fames, noxamque trahunt genae eunti.

“ Qui verò vir vini satur & cibi,

“ Cum viris hostibus totam diem pugnat,

“ Audiens omnino ei animus in praecordiis, neque quicquam membra

170 “ Prius defatigantur, quam omnes recedant à pugna.

“ Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube

“ Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon

“ Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi

“ Oculis videant, tuque animo tuo lætēris.

Ver. 157. — μαχεσσομένοισι.] Al. μαχη-
 σσομένοισι. Al. μαχησσομένοισι.

Ver. 159. — πνέσῃ.] Al. πνέσσει.

Ver. 165. — βαρυῖ.] Victorius, Var.

Lib. XXXVIII, cap. 21, ait, ex vete-
 re Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eo-
 rum, quæ σημασίαν ἐνεργεσάτω ἔχουσι, &
 appellantur ἀναμύλλα; quibus, omni con-
 tentione adhibitâ, melius nihil aptiusque ex-
 cogitari possit.

Ver. 167. — κορυσσάμεν.] Quam se ip-
 se saturaverit. Vide supra ad ver. 23. &
 ad γ', 141.

Ver. 171. — σκέδασον.] Vide supra ad δ',
 140. Cæterum Codex Harleianus hic legit
 κέδασον.

Ver. 174. — σὺ δ' ὅτ' ἵππ' ἵππ' ἵππ' ἵππ'.] Ita
 ex Eustathio edidit Barnesius. Al. σὺ δ' ὅτ' ἵππ' ἵππ' ἵππ' ἵππ'.

- 175 Ὀμνύετω δὲ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀνασῶς,
Μή ποτε τ' εὐνῆς ὀπιθήμηναι, ἡδὲ μιγνύμαι,
Ἥ, Θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥ τε γυναικῶν.
Καὶ ᾗ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλασθ' ἔστω.
Αὐτὰρ ἐπειδ' αὖ σε δαίλι ἐνὶ κλισίῃς δρεσάοιτο
180 Πιερῆ, ἵνα μὴ τι δίκης ὀπιδύεες ἔχῃοιτα.
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἐπείλα δικαιότερον κ' ἐπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· ἔ μιν γάρ τι νημεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσαοις, ὅτε τις πρότερον χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων.
185 Χαίρω σεδ, Λαερτιάδῃ, τ' μῦθον ἀκέσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δῖος Διὶ κεοῖ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλε' δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ὀπιρρήσω, πρὸς δαίμονα· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρῃ.
190 Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίῃς ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ πρὸς ἐγὼν ὀπιτέλλομαι, ἡδὲ κελεύω,
Κεῖνά μιν κέρχας δρεῖσθας παναχαιῶν,

- 175 " Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,
" Nunquam hujus cubile ascendisse se, vel mistum-fuisse,
" Quā mos est, Rex, & virorum & mulierum.
" Quin & tibi ipsi animus in praeconiis placidus sit.
" Ac deinde te convivio in tentoriis conciliet
180 " Laeto, ut nē quid juris mutilum habeas.
" Atride, tu verò deinde æquior & in alium
" Eris: Haudquaquam enim indignè-ferendum, regem
" Virum placare, quandò quis prior injuriam-fecerit.
" Illum verò vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon:
185 " Gaudeo tuo, Laertiade, hoc sermone audito:
" Rectè enim & ordine omnia obiisti & enumerasti.
" Hæc sanè ego volo jurare, jubetque me animus,
" Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
" Maneat hic eoque saltem, festinans licet ad-certamen;
190 " Manete & alii omnes congregati, donec dona
" E tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus.
" Tibi verò ipsi hoc ego præcipio, & jubeo, ὁ Ulysses,
" Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,

Ver. 177. Ἥ, Θέμις ἐστίν.] Deest hic ver-
sus in Codice Harleiano.

Ver. 180. — ἵνα μὴ τι δίκης ὀπιδύεες ἔχῃοιτα.] ἵνα μὴ τὸν ἐλλείπον τῷ ὀφειλόμενον πρὸς τὸ
δικαίως πείσθωμαι. Schol.

Ver. 182. — ἔ μιν γάρ τι νημεσσητὸν, βα-
σιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσαοις.] Ἀμφιπόλον, διὰ τὴν
αὐτοκτονίαν· ἐστὶ γὰρ λόγος περὶ βασιλείας
& νημεσσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἀνὴρ βλάψας ἢ τὴν
ἀδικίαν παρὰ τὴν ἀρετήν· ἀπαρέσσει αὐτόν· ἐστὶ γὰρ
τὴν ἀπαρέσσειαν, τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπὶ τῇ βλά-
ψῃ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. Porphy. Quæst.

Homeric. 19. Ubi Editiones quidem Porphy-
rii, " βασιλῆα, habent; ipse autem, " βα-
" σιλῆα, " legisse videtur.

Ver. 183. — ἀπαρέσσαοις.] Barnesius le-
gendum conjicit ἐπαρέσσαοις.

Ver. 188. — πρὸς δαίμονα.] Al. πρὸς
δαίμονας.

Ver. 190. — ὄφρα κε δῶρα.] Al. εἰς τὴν
δῶρα.

Ver. 191. — ἔλθωσι.] Al. ἔλθουσι.

Ver. 193. Κεῖνά μιν κέρχας.] Vide suprà ad
ἀ, 309, 314, 338; & ad ζ, 434.

Ibid.

- Δῶρα ἐμῆς πατρὸς νηὸς ἐναικέμεν, ὅας Ἀχιλλῆϊ
 195 Χθιζὸν ὑπὲς ἡμῶν δάσεν, ἀγέμεν τε γυναικάς.
 Ταλθύβις δέ μοι ὦκα καὶ σφαγὸν δέριον Ἀχαιῶν
 Κάπρον ἐτοίμασάτω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 200 Ἄλλοίε περ καὶ μάλλον ὀφέλλετο ταῦτα πένεσθαι,
 Ὅππότε τις μελαπασσῶν πολέμοιο γῆνηι,
 Καὶ μὲν οὐκ ὅσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσι·
 Νῶν δ' οἱ μὲν κέα' δεδαῖγμενοι, ὅς ἐδάμασσε
 Ἐκλῶρ Πελαμίδης, ὅτε οἱ Ζῶς κῦδ' ἔδωκεν·
 205 Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρυνέειν ἤτ' ἂν ἐγώ·
 Νῶν μὲν ἀνῶλοισι πτολεμίζον ἦας Ἀχαιῶν
 Νήσιας, ἀκμῶν· ἅμα δ' Ἡελίῳ καταδιώτι
 Τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὶ τισαίμεθα λῶβῳ.
 Πρὶν δ' ἔπος ἂν ἐμοῖς φίλον καὶ λαιμὸν ἰείη
 210 Οὐ πόσις, οὐδὲ βρωσίς, ἑταίρῃ τεθνηῶτα,
 Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμεν ὅξέϊ χαλκῷ

- “ Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
 195 “ Heri polliciti sumus nos daturus esse, adducitôque mulieres.
 “ Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achivorum
 “ Aprum quæsitum-apparet maſtandum Jovique, Solique.
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles:
 “ Atride, glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
 200 “ Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
 “ Quandò aliqua poſt-ceſſatio à pugna fuerit,
 “ Et martius ardor non tantus ſit in pectoribus meis:
 “ Nunc verò illi quidem jacent conſoſſi, quos domuit
 “ Heſtor Priamides, quandò ei Jupiter gloriam præbuit;
 205 “ Vos autem ad cibum urgete: Ego ſanè omninò
 “ Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
 “ Jejunos, impaſtos; ut verò ſol occiderit,
 “ Parare magnam cœnam, poſtquàm ulți eſſemus contumeliàm.
 “ Antè verò nequaquàm mihi quidem mecum per guttur demittetur
 210 “ Nec potus, neque cibus, ſodale mortuo,
 “ Qui mihi in tentorio conſoſſus acuto ære

Ibid. — κερῆας ἀρετῆας.] Καὶ Ὁμηρὸς ὅς τις νέας στρατιώτας [κερητας] προσηγέρχουσι.
 “ Κερῆας κερῆτας ἀρετῆας παναχαι-
 “ ὦν —” Καὶ πάλιν [infra ver. 248,]
 “ — δῶρα φέρον κερῆτας Ἀχαιῶν.” *Strabo. Geograph. Lib. X.*

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς πατρὸς νηὸς ἐναικέμεν.] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς πατρὸς νηὸς ἐναικῆν. *Al.* ἐμῆς πατρὸς νηὸς ἐναικῆν.

Ver. 197. — ἐτοίμασάτω.] Vide ſuprà ad ὁ, 140.

Ver. 200. — ταῦτα.] *Al.* πάντα.

Ver. 202. — ἦσιν.] *Cod. Harleian.* εἶσιν.

Ver. 204. — Πελαμίδης.] Vide ſuprà ad ὁ, 398.

Ver. 205. — βρωτῶν ὀτρυνέειν.] Quâ ratione, βρωτῶν, hic ultimam producat; item ὅς, ver. 216; vide ſuprà ad ὁ, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι.] *Al.* Τεύξεσθαι.

Ibid. — τισαίμεθα.] Vide ſuprà ad ὁ, 116; & ad ὁ, 339.

Ver. 210. — τεθνηῶτα.] Vide ſuprà ad ὁ, 46.

Ver. 212.

- Κεῖν, ἀνὰ πρόθυρον τειραμμένον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Μύρον· τό μοι ἔτι μέλα φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 Ἄλλὰ φόνον τε, καὶ αἶμα, καὶ ἀρταλέον σόνον ἀνδρῶν.
 215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέλα φέρειαι Ἀχαιῶν,
 Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος σὸν ὀλίγον περ
 ἔλχει, ἐγὼ δέ κε σέο νοήμαλιν κεν προβαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γηρόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
 220 Τῷ τοι ὀπιλήτω κερδαίνῃ μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 Αἰψά τε φυλόπιδον πέλεν κόρον ἀνθρώποισιν,
 Ἦς τε πλείεσσιν μὲν καλὰ μὲν χθονὶ χαλκὸς ἔχθον·

“ Jacet, in vestibulum pedibus conversis; circum autem focii

“ Lugent: Ideo mihi nequitiam in mente hæc curæ sunt,

“ Sed cædēque, & sanguis, & gravis gemitus virorum.

215 Illum verò respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses:

“ O Achille, Pelei fili, longè fortissime Achivorum,

“ Præstantior es me & fortior non parùm quidem

“ Hastâ, ego verò te prudentiâ utique superavero

“ Multùm; prior etenim natus sum, & plura cognovi:

220 “ Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.

“ Statim prorsus pugnae fit fatietas hominibus,

“ Cujus plurimam quidem stipulam in terram æs fundit;

Ver. 212. — ἀνὰ πρόθυρον.] Al. ἀνὰ προ-
 θυροισι.

Ver. 213. — τό μοι ἔτι.] Barneſius in uno
 MS scriptum reperit, τῷ μοι ἔτι. Vide su-
 præ ad 6, 9.

Ver. 213—224. — μέμηλεν — τίτυκ.]
 Si μεμύλει — τίτυκτο dixisset, jam non
 constitisset Temporum ratio. Vide supra ad
 4, 37.

Ver. 214. — φόνον τε, καὶ αἶμα, καὶ ἀρτα-
 λέον σόνον.] Vide infra ad 4, 548.

Ibid. — φόνον.] Cod. Harleian. Πόνον.

Ver. 216. ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλέως υἱέ.] Pro-
 nuntiabatur Πηλεῖς. Barneſius edidit Πηλεὺς
 υἱέ. Nec malè; cum Πηλεῖς sit vox Ionica,
 & υἱές alibi priore correptâ occurrat:

Ἐκλες υἱέ Πριάμοιο — Il. 4, 47.

Ποδὴς, υἱές Ἡλείων. ε', 575.

Vide supra ad 4, 103; & ad 6, 24. Cæte-
 rum in uno MS scriptum reperit Barneſius,
 Πηλεῖς υἱέ. Quod & ipsum ferri posset,
 pronuntiando scilicet Πηλεῖς.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν.] “Ορα τὸ
 ἀξίωμα τὸ βελύχον, καὶ τὸ ἐαυτὸ καίρειν καὶ ἀνε-
 μιστὸν ἔπαινον. Eustath. Ἐπιτίμησις —
 ἔστι τιμὴ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ διὰ δόξης ἵππων
 λυπηρὰ παραινέσις. Διὰ τὸ τοιοῦτον καὶ προσήμιον
 αὐτῷ μακρὸν ἐστίν. “Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ
 “ φέρτερος ἢ ὀλίγον περ ἔλχει. ἔγω δέ κε
 “ σέο νοήμαλιν κεν προβαλοίμην. Πολλὸν ἐπεὶ

“ πρότερος γηρόμην καὶ πλείονα οἶδα.” Αὐτὸ
 τὸ προσήμιον τὸ χαλκὸς ἐστὶν ἀρχή, καὶ πᾶσι
 θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῷ σωτῆρι. εἰ δὲ μή, ἐλγ-
 χεῖς αὐτῷ τὸ μηδὲν εἶναι. ἀλλ' αὖτις παρ'
 ἀνδρὸς ἐμπεῖρα καὶ ὀπίστημον ἐκ πείρας
 παραμάτων. — Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πι-
 κρὰ ἐστίν, καὶ ὀπίστημον ἔχει, εἰκόντι παρα-
 βολῇ [ver. 221, 222.] τὸ πικρὸν τὸ ὀπίστημον
 ἀσφαλὲς ἐποίησεν. Dionys. Halicarn. Lib. qui
 inscribitur Τέχνη, § 9, in fine.

Tibi dextera bello

Utilis; ingenium est, quod eget mode-
 ramine nostri.

Ovid. Metam. Lib. XIII, ver. 361.

Ver. 218. — νοήμαλιν κεν.] Cod. Harleian.
 νοήμαλιν γε. Atque ita legit Dionysius Hali-
 carnassensis loco jam citato. Quæ & proba
 Lectio.

Ver. 221. Αἰψά τε φυλόπιδον.] Al. Αἰ-
 ψά κε, & Αἰψά δέ. “Ορα — ὡς ἀπαθὲς καὶ
 ἀλύπως εἰπὲν πρὸς τὸν ὅτι πολέμου τειρομένη-
 ταν προσημασίαν, ὡς πρὸς πᾶσαν συκοφαντίαν
 ποιεῖται τὸ λόγον, λέγων. “ Αἰψά τε φυλόπιδον
 “ [φυλόπιδον] πέλεν κόρον ἀνθρώποισιν,
 “ Ἦς τε πλείεσσιν μὲν καλὰ μὲν χθονὶ χαλ-
 “ κὸς ἔχθον. Ἀμύνει δ' ὀλίγους.” Ari-
 stid. Quintilian. de Musica, Lib. II.

Ver. 222. Ἦς τε πλείεσσιν.] Heraclides
 Ponticus legit Ὡς τε πλείεσσιν.

Ibid.

Ἀμήλῳ δ' ὀλίγισθ', ἐπὶ κλίνῃσι τάλαντα
Ζῆς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκ'.

225 Γασέρι δ' ἔπῳς ἐπὶ νέκῳ πενήθῃσι Ἀχαιῆς·

Λίλῳ γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτεροι ἤματι πάντα

Πίπλῃσι· πότε κέν τις ἀναπνύσειε πόνοιο;

Ἀλλὰ χρεὶ τ' μὴ καλαθάπλιν, ὅς κε θάνῃσι,

Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἡματι δακρύσαντα.

230 Ὅσοι δ' ἂν πολέμοιο πρὸς συζυγοῖσι λίπων',

Μεμνησθ' ὅσοι καὶ ἐδηλύθῃ, ὅφρ' ἔτι μάλλον

Ἀνδράσι δυσμνήεσσι μαχώμεθα νωλεμέσιν αἰεὶ,

Ἐσθάρμοι χροὶ χαλκὸν αἰτερέα· μηδὲ τις ἄλλῳ

Ἀπὸν ὀτρυνῶν περὶ δέμῳ ἰχθυναῖο.

235 Ἦδε γὰρ ὀτρυνὺς κακὸν ἔσσει, ὅς κε λίπη

Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες

Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν εἰς ἱερὸν ὄξω ἄρηα.

Ἦ, καὶ Νέστορ ἦας ὁπάσσατο κυδαλίμοιο,

Φυλείδῳ τε Μελίῳ, Θείῳ τε, Μηλονίῳ τε,

"Messis autem perexigua, postquam inclinet lances

"Jupiter, qui hominum arbiter pugnae est.

225 "Ventre verò haudquaquam licet mortuum lugere Achivos:

"Admodum enim multi & crebri diebus omnibus

"Cadunt: quando igitur quis respirare poterit a dolore?

"Sed oportet eum quidem sepelire, quicumque mortuus sit,

"Patientem animum habentes, diem unam defletum.

230 "Quotquot verò pugnae horrendae superfuerint,

"Meminisse potius & cibi, ut adhuc acrius magis

"Viris cum hostibus pugnemus indefinenter usque,

"Induti corpus aere indomito: neque quis aliam

"Copiarum cohortatione expectatam subsistat.

235 "Illa enim cohortatio male ei cedit, quicumque relictus fuerit

"Apud naves Argivorum: sed omnes simul castris-egressi

"In Trojanos equum-domitores excitemus acre praelium.

Dixit, & Nestoris filios sibi comites delegit gloria-sublimis,

Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque,

Ibid. — πλείστῳ μὲν καλὰ μὲν χροὶ χαλκὸν ἔχθον.] Ἀλληγορικῶς δὲ καλὰ μὲν
νῦν κέλευται τὰ σώματα τῶν ἀννηρημένων. Schol.

"Quotiens multam necem significare vult,
"messis hominum factam esse dicit." Ma-
crab. Saturnal. Lib. V, cap. 15.

Ver. 223. — κλίνῃσι.] Vide supra ad α',
309, & 338.

Ver. 226. Λίλῳ γὰρ πολλοί.

Namque nimis multos, atque omni luce
cadentes

Cernimus; ut nemo possit mœrore va-
care.

Quo magis est æquum tumulis mandare
peremptos

Firmo animo, & luctum lacrymis fini-
re diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229. — δακρύσαντας.] Al. δακρυχε-
στας.

Ver. 223. Ἐσθάρμοι χροὶ χαλκὸν.] Cum
posmet ipsi armaverimus. Similitérque in-
fra ver. 238, — Νέστορ ἦας ὁπάσατο·
Nestoris filios sibi ipse comites asciuit. Vide
supra ad ver. 23; & ad γ', 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] Al. Νη-
σὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit & Codex
Harleianus.

Ver. 242.

- 240 Καὶ Κρειοντιάδῳ Λυκομήδεα, ἢ Μελάνιππον·
 Βάν δ' ἴμῳ ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονα· Ἀτρείδαο.
 Αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μύθο· ἔλω, τέλεσο ᾧ ἔρπον·
 Ἐπὶ αὖ μὴ ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπῆσθ,
 Αἰθωνας ᾧ λέβητας εἰκῆσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 245 Ἐκ δ' ἄλῃον αἰψα γυναικας ἀμύμονας, ἐργ' εἰδύας,
 Ἐπὶ, ἀτὰρ ἰδοάτῳ, Βελονίδα καλλιπάρηον.
 Χρυσὴν ᾧ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 Ἡρῶν, ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρηλες Ἀχαιῶν.
 Καὶ τὰ μὴ ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 Ἰσάτω· Ταλθύβει· ᾧ, θεῶ· ἐναλίγκι· αὐδῶ,
 Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμήνι λαῶν.
 Ἀτρείδης ᾧ ἐρυσάμην· χεῖρας μάχαιραν,
 Ἡ οἱ παρ' ἑξίφει· μέγα κελὸν αἶν' ἄορτο,
 Κάπρον δ' ὅτ' ἑλκας δ' ἑξάμην· Διὶ χεῖρας ἀναχῶν,
 255 Εὐχετο· πολὺ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ

- 240 Et Creontiadem Lycomedem, & Melanippum:
 Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Attidæ.
 Statim deinde simul verbum fuit, & perfectum est opus:
 Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
 Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:
 245 Eduxerunt confestim & mulieres formæ-egregias, operum scientes,
 Septem; at octavam, Briseida genas-pulchram.
 Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
 Præibat ferens; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum.
 Et ea quidem in mediâ concione posuerunt: at Agamemnon
 250 Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce,
 Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
 Atrides autem, extracto manibus cultro,
 Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendeat,
 Apri fetis pro primitiis abscessis, Jovi manibus sublati,
 255 Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacitè

Ver. 242. — ἅμα μύθο· ἔλω, τέλεσο ᾧ ἔρπον.] Sic apud Virgilium:

Sic ait, & dicto citius tumida æquora placat. *Æn.* I, 146.

Item apud Terentium;

dictum factum huc abiit —.

Heautontimor. *Æt.* V; *Sc.* I, 31.

Ibid. — τέλεσο.] Vide suprà ad δ', 492; & ad α', 37.

Ver. 245. — ἀμύμονας, ἐργ' εἰδύας.] *Al.* ἀμύμονας ἐργ' εἰδύας.

Ver. 247. Χρυσὴν ᾧ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.] Decem ipsa talenta, vel talenta non minus decem. Malè igitur vir eruditissimus Dionysius Halicarnassensis, περὶ τῶν ὀμμάτων ποιήσεως, § 8; τῶν ὅτι χρημάτων τὰ μὴ κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· αἰστέ μὴ διὰ τὸ μέτρον· ὡς ἐν τῷ τῷ. “Χρυσὴν ᾧ σῆσας

“Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.” Τὸ ᾧ “πάντα” μὴδεν (μὴδεν εἰκῆ). Vide suprà ad σ', 373, & 470.

Ibid. — σῆσας.] Διὰ ζυγῶν σῆσας· ἅπαντες οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρηματὰ ἐσαθμίζον. *Schol.* Vide infrà ad α', 232.

Ver. 248. — κέρηλες Ἀχαιῶν.] *Strabo, Geograph. lib. X,* legit κέρητες Ἀχαιῶν.

Ver. 253. — ἄορτο.] *Al.* ἀορτο.

Ver. 254. — χεῖρας ἀναχῶν, Εὐχέσθ.] — duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I, 67.

— oculos ad sidera lætus

Extulit, & cælo palmas cum voce tendit. *Æn.* II, 687.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X, 667.

Ver. 258.

- Ἀργεῖοι κ' μοῖραν ἀκούεις βασιλῆϊ.
 Εὐξάμεν' δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς ἔρξανδον ὄρω·
 Ἴσω νῦν Ζῶς πρῶτα, θεῶν ὑπαῖο κ' ἄεσθαι,
 Γῇ τε, ἔ' Ἡέλι'ο, κ' Ἑρηνύες αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 260 Ἀνθρώπων τίνυν', ὅτις κ' ὀπίσθον ὁμόσῃ·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κέρη Βερσηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
 Οὐτ' ὄνῃς πρόφασιν κεχρημύσθαι, ὅτε τεύ' ἄλλω.
 Ἄπ' ἐμὲ ἀπρόλιμας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ τι τῶνδ' ὀπίσθον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδῶσιν, ὅτις (φ' ἀλίτῃ) ὁμόσας.
 Ἦ, κ' ὑπὸ σόμαχον κάπρη τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν μὲν Ταλθύβι'ο πολίης αἰλὸς ἐς μέγα λαῖμα
 ῥίψ' ὀπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἄνδ' Ἀργείοισι φιλοπλοέμοισι μέλυνδα·
 270 Ζεὺ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεῶσι διδοῖοθα·
 Οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρείδης ὤρνε Διφμπερὲς, ὅδε κε κέρω
 Ἦλ'ω, ἐμεῦ ἀέκονθ'· ἀμήχανθ'· ἀλλὰ ποθὶ Ζῶς
 Ἦβελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γνέεσθαι.

Argivi, ut par erat, auscultantes regi.

Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in cælum latum:

"Testis-fit nunc Jupiter primùm, deorum summus & optimus,

"Terræque, & Sol, & Furæ, quæ sub terram

260 "Homines puniunt, quicumque perjurium jurârît:

"Nequaquàm ego puellæ Briseïdi manum intuli,

"Neque concubitûs causâ indigens ἰριᾶ, neque alicujus alterius rei:

"Sed mansit intacta in tentoriis meis.

"Si verò quid horum perjurium est, mihi dî dolores dent

265 "Multos admodum, quot dant ei, qui in eos peccârît jurando.

Dixit, & jugulum apri absceidit sævo ære:

Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor

Projectit circumrotatum, escam piscibus: At Achilles

Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est:

270 "Jupiter pater, magnas calamitates omninò mortalibus infers:

"Neque enim unquam animum in pectoribus meis

"Atreides commovisset prorsus, neque puellam utique

"Abduxisset, me invito, mala-fruens; at nimirum Jupiter

"Voluit Achivis mortem multis contingere.

Ver. 258. Ἴσω νῦν — Γῇ τε ἔ' Ἡέλι'ο.]

Ego nunc sol testis, & hæc mihi terra
 precanti. Ἄπ. XII, 176.

Ver. 260. — τίνυν', ὅτις κ' ὀπίσθον ὁ-
 μόσῃ.]

— φασὶν Ἑρηνύας ἀμφιπολοῦν

Ὀρεον τινυμῆας, ἔ' Ἑρὶς τέκε πῆμ'

ὀπίσθους. Hesiod. Ἡμέραι, ver. 39.

Ὀρεον θ', ὅς δὲ πλεῖστον ὀπιχθονίως ἀν-

θρώπων

Περσέϊδι, ὅτε κέν τις ἔκων ὀπίσθον ὁ-

μόσῃ.

Id. Theogon. ver. 231.

Ibid. — τίνυν'.] Vide suprâ ad β', 435

& ad γ', 279. Al. τίνυν'.]

Ver. 266. — ὑπὸ σόμαχον κάπρη τάμε.]

Id est κάπρη σόμαχον ἀπὲ τάμε.

Ver. 270. Ζεὺ πάτερ.] Vide suprâ ad δ',

372.

Ver. 273. Ἦλ'ω, ἐμεῦ ἀέκονθ', ἀμήχα-

νθ'· ἀλλά.] Ita ex Eustathio edidit Barne-

sius. Al. Ἦλ'ω, ἐμεῦ ἀέκονθ'· ἀμήχανθ'·

ἀλλά.

Ver. 277.

- 275 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάσωμαι ἄρηα.
 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' αἰσρέτω αἰφνερῶ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐλὼ ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Δῶρα δ' ἢ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 Βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
 280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δ' ἢ γυναικας.
 Ἴππες δ' εἰς ἀγέλλῳ ἔλασαν θερσέποντες ἄλαιοι.
 Βελιστὴς δ' ἄρ' ἐπεῖλ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ὧς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμῶν, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 285 Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλλῶ δειρῶν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 Εἶπε δ' ἄρα κλαίονσα γυνὴ, εἰκῆα θεῆσι.
 Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη θυμῷ,
 Ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐλὼ, κλισίῃσιν ἴστα,
 Νῦν δέ σε τεθνεῖα κίχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 Ἀψ' ἀνίσσ' ὥς μοι δέχεσθ' ἐκὼν ἐν κακῇ αἰεί.

275 " Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus praelium.

Sic dixit: solvit autem concionem celerem.

Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque

Dona verò Myrmidones magnanimi procurabant,

Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;

280 Et ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque in-sedibus mulieres:

Equos verò ad armentum egerunt famuli praelari.

Tum verò Briseis, similis aureæ Veneri,

Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,

Ipsi circumfusa, stridulum edidit-ululatum, manibúsque laniabat

283 Pectoraque, & teneram cervicem, atque pulchra ora;

Dixit autem flens mulier, similis deabus:

" Patrocle, mihi miseræ charissime animo,

" Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio abiens,

" Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,

290 " Reverfa: Ut me excipit malum è malo semper!

Ver. 277. — ἄρ'.] *Ut jufferat Achilles.* —
 ver. 275.

Ver. 282. — ἐπεῖλ', ἰκέλη.] Ita edidit *Barnesius*; *Al.* ἐπειθ', ἰκέλη.

Ibid. — χρυσῇ.] Edidit *Barnesius* χρυσῆν. Quod eodem modo pronuntiandum; primam enim necessariò producit. Vide supra ad γ', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμῶν λίγ' ἐκώκυε.]
 Unguibus ora soror fœdans & pectora pugnâ,

Per medios ruit ac morientem nomine clamat.

Æn. IV, 673.

Ibid. — ἐκώκυε.] Pronuntiabatur, ut opinor, ἐκώκνυ. Vide supra ad σ', 37; & ad α', 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη θυμῷ.] Πολλὰ γήματα παρ'

Ὀμήρῳ, πάμπαν δὲ ἐν ἀλλὰς ὑποθέσει ἀλλὰ εἰσὶν ὅμοια· ἐπεὶ δὲ τὸ Βρισηὶδὲς λόγιον ἐκ ἀχρημάτιστον, ὅτε ἦκουσα παρὰ τῇ Ἀλκίμεινῳ, διασσεύειν τὸ Πάτροκλον κείμενον ἐπιπίπτει τῷ (ἀμαλῇ, ἢ θρῆνῃ Πάτροκλον. Καὶ οἷον) ὁ ἀκρεατὴς ἐπὶ Πάτροκλον θρῆνῃ· ἐκείνου δὲ ὁ ποιητὴς (σοφίαν γυναικὸς εἰς ἀκμήν) καὶ ἀπαίσιος τὰς τὴν γυναικὸς ὑποχίσιος· ἢ διὰ τὸ τοῦ θρῆνῃς δίκτυον λείψας πρὸς Ἀχιλλεῖα.

Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένη θυμῷ, Ζῶν, &c. *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 9.*

Ver. 289 — 300. — τεθνεῖα τα — τεθνεῖα.] Vide supra ad γ', 46.

Ver. 290. — δέχεσθ' ἐκὼν ἐν κακῇ αἰεί.]

Ἐπεὶ δ' ἄφ' ἐτέρων

Κακὰ κακῶν κυρῶ.

Euripid. Hecuba, ver. 688.

Ἄνδρα μὲν, ὃν ἔδοσαν με πατήρ ἢ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πόλιν θεδαῖμ' ὅξ' ἔει χαλκῷ.

Τρεῖς τε κασιγνήτας, τέσ μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδεύεις, οἳ πάντες ὀλέθρου ἡμᾶρ ἐπέσπον.

295 Οὐδὲ μὲν ἔδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὦκ' Ἀχιλλεύς

Ἐκλεινεν, πέρσεν ἢ πόλιν θείοιο Μυμήτης,

Κλαίειν, ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

Κεραδίῳ ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν

Ἔς Φθίῳ, δαίσειν ἢ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.

300 Τῷ σ' ἄμολον κλαίω τεθνήotta, μέλιχον αἰεί.

Ὡς ἔφατο κλαίειν· ἐπὶ ἢ σενάχοντο γυναικες,

Πάτροκλον πρόφασιν, (φῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.

Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,

Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο σεναχίζων.

"Virum quidem, cui collocârant me pater & veneranda mater,

"Vidi ante urbem confossum acuto ære;

"Trésque fratres, quos mihi eadem peperit mater,

"Conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt.

295 "Haudquaquam tamen me sinebas, quandò virum meum velox Achilles

"Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,

"Flere; sed me dicebas Achilles divini

"Primam uxorem te facturum esse, abductumque in navibus

"In Phthiam, instructumque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.

300 "Idè te in expletum fleo mortuum, animo semper mansuetum.

Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,

De Patroclo, specie; de suis autem reverâ ipsarum malis singulæ.

Ipsam verò circum Achillem seniores Achivorum congregabantur.

Precantes, ut jentaculum fumeret: Is verò recusabat gemebundus;

— ὅτι δ' ἄλλ' ἐσιν ἄλλα καὶ ἄλλ'.

Id. Troades, ver. 591.

— aliud ex alio malum.

Terent. Eunuch. Act. V, Scen. V, 17.

Ver. 294. — ἐπέσπον.] Cod. Harleian. ἐ-

πίπων. Ver. 295. Οὐδὲ μὲν ἔδ'] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ver. 295 — 297. — ἔασκες — ἔφασκες.]

Vide suprâ ad ver. 42; & ad v. 84.

Ver. 296. — πέρσεν ἢ πόλιν θείοιο Μυμή-

της.] Εμφάνη γὰρ ἡ Λυρνασσὸν, λέγων, "πό-

λιν θείοιο Μυμήτης," ὅς ἂν διασβό-

ρῶν ἔσ' αὐτῷ, ἢ ἐκείνη περὶ αὐτὸν

μαχόμενον. Strabo, Geograph. Lib. XIII.

Recte; Ut liquet ex Iliad. β', 689;

Κίρην χαλκῶν Βερσιδῶν πυρόμοιο,

Τῷ ἐν Δυρνησσὶ ἐξείλετο, πολλὰ μογή-

σας, Λυρνασσὸν διαπορθήσας ἢ τεύχεα Θήνης,

Καδὲ Μυμήτης ἔβαλεν.

Ceterum Codex Harleianus hîc legit, ἐν δ'

ἦν πόλιν.

Ver. 298. Κεραδίῳ ἄλοχον.] Vide suprâ

ad v. 114.

Ibid. — ἐνὶ νηυσὶν.] Al. ὅτι νηυσὶν.

Ver. 299. — δαίσειν ἢ γάμον μὲν Μυρ-

μιδόνεσσι.] Ita apud Euripidem;

Εἰς τὰς ἄλλας ἄρας γὰρ διὰ

Πατρὸς δαίσομεν ὁ μὲν εἶπας.

Ipbig. in Aut. ver. 122.

Ἐνλαῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.

Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, (φῶν δ'

αὐτῷ κήδε' ἐκάσθη.) "Selon mon goût par-

"ticulier, voilà le trait le plus fin qui soit

"dans toute l'Iliade: rien n'est plus natu-

"rel que l'image que le Poète nous pre-

"sente de nos pauvres filles, qui se trou-

"vant depuis assez longtemps entre les

"mains d'un vainqueur, renouvellent leur

"armes à l'occasion des nouveaux objets de

"tristesse qui les environnent, quoiqu'elles

"y prissent peu de part." Terroffon. Disser-

tat. sur l'Iliade, Part. IV, cap. 4.

Ver. 307.

- 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ὀπιπείθεθ' ἐταίρων,
 Μή με πρὶν σίτοιο κελεύειε, μηδὲ ποτὶ ἦτορ
 Ἄσαοθ' φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μὲ ἄχθ' αἶνόν ἱκάνη·
 Διώτα δ' ἐς ἥλιον μνέω, καὶ τλήσομαι ἔμψης.
 Ὡς εἰπὼν, ἄλλας μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
 310 Διοῖα δ' Ἀτρεΐδαι μνέτιν, καὶ δῖον Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρονθ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἔδ' ἐτι θυμῷ
 Τέρπειο, πρὶν πολέμας σόμα δύναιαι αἱματόεντι.
 Μνησάμεθ' δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
 315 Ἦ, ῥα νῦ μοι ποτὶ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλιαν ἐταίρων,
 Αὐτὸς ἐν κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας
 Αἴψα καὶ ὀτρυνάων, ὅπότε περὶ χροῖα Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον ἄρῃα.
 Νῦν δ' ἐγὼ σὺ μὲν κῆσαι δεδαϊμένον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 320 Ἀκμήων πόσι καὶ ἐδηλύν, ἐνδον ἐοίλιν,
 Σὴ ποτὶ καὶ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμεν,
 Οὐδ' εἴ κεν ἔπαϊρός τις ποφθιμύοιο πυθοίμεν,
 Ὅς παρ' οὖν Φθίῃφι τέρεν καὶ δάκρυον εἴβῃ,

- 305 “ Obsecro, si quis omnino mihi charorum obsequatur sociorum,
 “ Ne me ante cibo jubete, neque potu,
 “ Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
 “ Ad occidentem autem solem expectabo, & perferam profusus.
 Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
 310 Duo autem Atridae manebant & nobilis Ulysses,
 Nestor, Idomeneusque, senexque equum-agitator Phoenix,
 Oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo
 Oblectabatur, antequam praelii aciem subiret sanguinolenti.
 Recordatus vero crebros ex-imo-pectore-trahebat gemitus, dixitque:
 315 “ Certè mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
 “ Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
 “ Propere & diligentèr, quando festinarent Achivi
 “ Trojanis equum-domitoribus inferre lacrymosum Martem.
 “ Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor
 320 “ Expers potus & cibi, intus licet sint,
 “ Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer:
 “ Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,
 “ Qui fortè nunc in Phthiâ molles lachrymas effundit,

Ver. 307. Ἄσαοθ'.] Vide suprâ ad ver. 267; & ad γ', 141.

Ver. 309. — ἀπεσκέδασεν.] Vide suprâ ad d. 140.

Ver. 310. — Ἀτρεΐδαι.] Cod. Harleian. Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε.] Cod. Harleian. Νέστωρ τ', Ἰδομενεύς τε.

Ibid. — ἱππηλάτα.] Vide suprâ ad d. 175.

Ibid. Φοῖνιξ.] Vide suprâ ad β', 267.

Ver. 314. — ἀδινῶς ἀνενείκατο.] Ἀθηνῶς

καὶ ἐλεηνῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, ὅθεν ἀνέ-
 σέναξε, καὶ πολὺ ἤλασε πνεῦμα. Schol. Al.
 ἀδινῶς ἀνενείκατο.

Ver. 316. — ἐν κλισίῃ λαρὸν.] Al. ἐν
 κλισίῃσι λαρὸν. Minus rectè; nam λαρὸν
 priorum producit. Vide suprâ ad ε', 572.

Ver. 318. — πολύδακρυον ἄρῃα.]
 — lachrymabile bellum.

Æn. VII, 604.

Ver. 322. — ποφθιμύοιο.] Similitèrque
 infra ver. 337; Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 326.

- Χήτεϊ τοῖςδ' ἤϙ· ὁ δ' ἀλλοδαπῶ ἐνὶ δῆμῳ
 325 Εἵνεκα ρίεθ' ἀνὴρ ἑλάνης Τρωσὶν πολεμίζω·
 Ἦέ τ', ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ ῥέφεϊ φίλῳ υἱός,
 Εἴ περ ἐτι ζῶν γε, Νεοπτόλεμῳ θεοειδής.
 Περὶ μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει,
 Οἷον ἐμὲ φθίσεαδ' αἶψ' Ἀργεῶν ἵπποβοτόιοι,
 330 Αὐτὰρ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῳδε νέεαδ',
 Ὡς ἄν μοι τ' παῖδα Θοῇ (ὡν νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 Κτῆσιν ἐμῶν, δμῶάς τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα·
 Ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' ὀτομαι ἢ καὶ πάμπαν
 335 Τεθνάμεν, ἢ περ τυθὸν ἐτι ζῶντ' ἀκαχῆαδ',
 Γήρατ' τε συερῶν, καὶ ἐμῶν ποσειδέμενον αἰεὶ
 Λυγρῶν ἀγγέλων, ὅτ' ὀλοφθιμὸν ποῦθιτο.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ὅππῃ δ' ἐσνάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστα ἐνὶ μεγάροισιν ἐλειπον.
 340 Μυρομήνεις δ' ἄρα τὰς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,

- “ Desiderio talis filii: ipse verò alienigeno in populo
 325 “ Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum-gero;
 “ Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
 “ Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divinâ-formâ-præditus,
 “ Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,
 “ Solum me moriturum esse, longè ab Argo apto-equis,
 330 “ Hic in Trojâ; te verò ad Phthiam rediturum esse,
 “ Ut mihi filium veloci cum nave nigrâ
 “ E Scyro educeres, & ei ostenderes singula,
 “ Possessionem meam, servósque, & altum-tectum-habentem magnam domum,
 “ Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus
 335 “ Interiisse, vel ægrè adhuc viventem tristari,
 “ Senióque invisó, & de me expectantem semper
 “ Tristem nuncium, quandò interfectum audiat.
 “ Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
 “ Recordati quæ quisque in ædibus reliquerant.
 340 “ Lugentes verò hos intuitus miseratus est Saturnius,

Ver. 326. Ἦέ τ', ὅς Σκύρῳ] Τὸ δ' “ Ἦέ
 “ τ', ” ἢ (ὡς) ἔμελλεν ἐχρημάτισται, ἀλλὰ τι
 παρεξήλλαξε· ἢ μὲν γὰρ τὸ εἰρμῶν, τὸ εἰπεῖν,
 Οὐδ' ἔμελλεν τὸ παρὲς τυθὸν ποῦθιτο, ἢ τὸ, ἢ ἔμελλεν τὸ
 τε, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ ῥέφεϊ. Ἀχιλλεύς δ' ὅς,
 ὡς εἶον ἐλατὸν ἐμῶν ἀπὸ πένθους τ' ἐβίμεν σιω-
 πάζοντας, ἔφη τὸ, “ Ἦέ τ' ”. Eustath. Consul-
 τὸ certe ita scripsit Poëta, cū æquè facilè
 scribere potuisset, “ Ἦέ τὸ, ὅς Σκύρῳ ”
 ἔ. c.

Ibid. — Σκύρῳ.] Σκύρῳ, νῆσῳ μία
 ἢ Κυκλάδων. Schol. ad ver. 332.

Ver. 327. — θεοειδής.] Vide suprâ ad β',
 623.

Ver. 329. — φθίσεαδ'.] Vide suprâ ad β',
 333.

Ver. 332. — ἐξαγάγοις.] Al. ἐξαγάγη.

Ver. 334. — Πηληϊά.] Vide suprâ ad α',
 265.

Ver. 336. — ποσειδέμενον.] Barnesius
 edidit ποσειδέμενον. Quod perinde est.

Ver. 337. — πύθον.] Al. πύθον. Quo
 modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 338. — Ὡς ἔφατο κλαίων.]
 Sic fatur lacrymans — Æn. VI, 1.

Ver. 339. — οἱ με ἀροισιν.] Quâ ratio-
 ne, ἐν, hic ultimam producat; item οὐδὲν
 μὲν, ver. 345; & τανυπύθον, ver. 350;
 vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — ἐλειπον.] Al. ἐλειπον. Cod. Har-
 leian. ἐλειπε.

Ver. 340. — ἄρα.] Eo modo quo dixi —
 T Ibid.

Αἶψα δ' Ἀθλιώϊλῳ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ὑποίχεται ἀνδρὸς ἐῷ.

Ἦ νύ τοι ἔκτετι πᾶν χυ μέλ' ἀφ' ἑσέ' ἀνδρὸς ἐῷ;

Κεῖν δ' ὅτε προπάρειθε νεῶν ὀρθοκραιράων,

345 Ἦσαι ὀδυρόμεν' ἔταρον φίλον· οἱ δ' ἄλλοι

Οἶχον' μέλ' ἀφ' ἑσέ' ἀνδρὸς ἐῷ.

Ἄλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ

Στάξον ἐνὶ στήθεσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκη.

Ὡς εἰπὼν, ὥττινε πᾶρ' μεμαῖαν Ἀθλιώϊλῳ.

350 Ἦ δ', ἄρπη εἰκῆα ταυσιπέρῃσι, λιγυφώνῳ,

Οὐρανὸν ἐγκαλίπαλτο, δι' αἰθέρ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Αὐτίκα θωρήσαντο καὶ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλλῆϊ

Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ

Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γένεθ' ἴκη.

355 Αὐτὴ δ' πρὸς πατρός ἐρωθενέ' πυκινὸν δῶ

Ὡχέτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

Ὡς δ' ὅτε ταρφεαὶ νιφάδες Διὸς ἐκπολέον',

Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥίπῃς αἰθρηγμέν' Βορέαο.

Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est :

" Filia mea, jam prorsus deferis virum bonum.

" An utique tibi haud jam omnino, in animo curæ-est Achilles?

" En? ille ante naves puppibus-excelsas,

345 " Sedet plorans sodalem charum: alii verò jam

" Abierunt ad jentaculum, is verò jejunos & impastus est.

" Quin abi, ei nectârque & ambrosiam amabilem

" Instilla in pectora, ut nè ipsum fames occupet.

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam :

350 Illa verò, harpæ similis alas-patulæ, vocem-argutæ,

E cælo defiliit, per æthera: At Achivi

Jam tum armabantur per castra: Illa verò Achilli

Nectar in pectora & ambrosiam amabilem

Instillavit, ut nè cum fames peracerba genua occuparet.

355 Ipsa verò ad patris præpotentis solidam domum

Abiit; illi autem seorsum à navibus fundebantur velocibus.

Ut verò cum densæ nives à Jove devolant,

Gelidæ impetu actæ serenitatem-inducentis boreæ :

Ibid. — Κρονίων.] Vide suprâ ad α', 265, & 397.

Ver. 349. — ὥττινε.] Vide suprâ ad ν', 44.

Ver. 350. — ἄρπη.] Εἰδ' ὁρνεύ· τινὲς ἐπὶ τὸν καλῶσιν, ἕτεροι δ' ἐπὶ τὸν φελέω· λέγει δ' ὅτι τὸ δρέπανον. Schol.

Ibid. — ταυσιπέρῃσι, λιγυφώνῳ.] Hinc liquet Vocalem istam υ in vocibus, λιγύς, λιγυφών, Brevem esse. Malè igitur Phil. Labbeus; " Vcales longæ (inquit) corripi possunt in carmine, per solam Systolam putamque Licentiam; cum palam & aperte

" longa brevatur; ut secunda in λιγυφώνῳ.

" γος." Dialect. Linguæ Græcæ, cap. IX,

§ 2. Utique, Licentia ista siqua esset, per-

riisset omnis Profodia. Quod autem " λιγυ-

" φώνῳ" secundam nonnunquam produ-

cat, id verò positioni soli debetur. Vide su-

prâ ad β', 537.

Ver. 356. — ἀπάνευθε.] Vide suprâ ad α',

349.

Ver. 357. — νιφάδες.] De hujus vocis pro-

fodiâ, vide suprâ ad μ', 280; & ad ν',

754.

Ver. 358. — ὑπαὶ.] Al. ὑπ'.

Ver, 361

- Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανώσας,
 360 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσας,
 Θώρηκες τε κραταίφυαλοι· καὶ μέλινα δῶρα.
 Αἴλλη δ' ἔρχοντο ἵκε, γέλασσε δ' πᾶσα φειχθῶν
 Χαλκῆ ὑπὸ σεροπῆς· ὑπὸ δ' κλύπῳ ὤρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δ' ἐμέσοισι κορύσσειο δῖος Ἀχιλλεύς.
 365 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Λαμπέδιω, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δὸν ἄχῳ ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μῆλαινων
 Δύσειο δῶρα θεῶν, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τέχων.
 Κνημίδας μὲν πρῶτα φειχθῶν κνήμῃσιν ἔθηκε

Sic tunc crebrae galeae, lucidum renidentes,

- 360 E navibus ferebantur, & clypei umbonibus-muniti,
 Thoracisque concavis-firmi, & fraxineae hastae.
 Fulgor autem ad-caelum-usque ascendebat, ridebatque omnis circum terra
 Aëris præ fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus
 Virorum: In mediis verò armabatur nobilis Achilles:
 365 Cui & dentes quidem fremdebant, oculique
 Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus
 Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens,
 Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit

Ver. 361. Θώρηκες τε κραταίφυαλοι.] I-
 γαστρίαι τε κράτα φύαλοι. Γύαλα καὶ τὰ
 καλὰ μάλια. Schol. De huiusmodi Thoraci-
 bus, Pausanias: Δέο μὲν χαλκῶ ποιήματα, τὸ
 μὲν σίδηρον καὶ πῆς ἀμφὶ τὸ γαστέρα ἀρμόζον, τὸ
 δ' ὡς νῦν τε σιδήρεον ἔστι. Γύαλα ἡ αἰχμητοῦ· τὸ
 μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δ' ὀπίσθεν προσήλον. Ἐπειτα
 περιέναι σιδηροῦσιν πρὸς ἀλλήλα. Ἀσφάλειαν δ'
 ὡς χερσὶν ἐδίδκει παρὰ χερσὶν καὶ ἀσπίδος χω-
 ρὸν. Ἐπὶ τῷ τῷ δ' Ὀμήρῳ Φόρμιονα τὸ Φρύ-
 γα ἐκ ἰχθυῶν ἀσπίδα ἐποίησεν, [suprà ε', 314;]
 ἡ αὐτὴ γυαλοβάραξ ἦν. Phocis. Lib. X, cap.
 26.

Ibid. — καὶ μέλινα δῶρα.] Post hunc ver-
 sum, in uno MS repperit Barnesius;

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· καὶ δ' ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 Quod videtur ex π', 267, huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴλλη δ' ἔρχοντο ἵκε, γέλασσε δ'
 πᾶσα φειχθῶν Χαλκῆ ὑπὸ σεροπῆς.] Αἴ-
 ῤῥω σεροπῆς.

Fulgur ibi ad caelum se tollit; totaque
 circum

Aëre renidescit tellus —.

Lucret. Lib. II, ver. 327.

ac latè fluctuat omnis

Aëre renidenti tellus —.

Virg. Georg. II, 281.

Ibid. — γέλασσε.] Ἡ τοὶ λαμπρῶς ἠέλει
 φαίνεται γέλασσε. Porphyg. Quæst. Homeric. 9.

Ver. 363. — ὑπὸ δ' κλύπῳ ὤρνυτο ποσσὶν,
 Ἀνδρῶν.]

subterque virum vi
 Excitur pedibus sonitus —.

Lucret. Lib. II, ver. 328.

Ibid. & ver. 365. — κλύπῳ — κανα-
 χῇ.] Vide suprà ad δ', 455.

Ibid. — ὤρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 365. — τὰ δὲ οἱ ὄσσε Λαμπέδιω, ὡ-
 σεὶ τε πυρὸς σέλας.]

stant lumina flammâ.

Æn. VI, 300.

totoque ardentis ab ore
 Scintillæ absistunt; oculis micat acri-
 bus ignis. Æn. VII, 102.

Ver. 367. — ἄρα.] Ut dictum est —
 ver. 364.

Ver. 368. Δύσειο.] Vide suprà ad δ', 35,
 & ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημίδας μὲν πρῶτα.]

Cingitur ipse ferens certatim in prælia
 Turnus:

Jamque adeo Rutulum thoraca indutus
 ahenis

Horrebat squamis, furasque incluserat
 auro,

Tempora nudus adhuc; laterique ac-
 cinxerat ensē;

Fulgebatque alta decussans aureus arce.
 Æn. XI, 486.

Ver. 370.

- 370 Καλᾶς, δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος δ' ἄρ' ὅμοισιν
 Δούτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυεν.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος δ' ἄρ' ὅμοισιν
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἐπεὶ αὖτε μέλας τε, σιβαρὸν τε,
 Εἶλετο, τὸ δ' ἀπάνδθε ζέλας γένει, εὐτε μύκης.
 375 Ὡς δ' ὅταν ἐν πόντοιο ζέλας ναύτησι φανείη
 Καιομένοιο πυρρός, τὸ δ' αἰεὶ ὑφ' ὅθ' ὄρεσφι,
 Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· οὗ δ' ὅσ' ἐθέλοντας ἄελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνδθε φέρουσιν.
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος ἄκετος ζέλας αἰθέρ' ἵκανε
 380 Καλῆ, δαιδαλέα· περὶ δ' ἡ τευφάλειαν αἰεὶ
 Κρατὶ θέτο βριαρῶ· ἡ δ', αἰεὶ ὥς, ἀπέλαμπεν
 Ἰππεὺς τευφάλεια· φέλας αἰεὶ δ' ἔθετο
 Χρῦσαι, ἃς ἠφαιστὸς ἰδ' ἰόφον ἀμφὶ θαμνείας.
 Παιρήθη δ' ἔο αὐτῇ ἐν ἐνέσι δ' ἰόφον Ἀχιλλεύς,
 385 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσει, ἢ ἐντέχει αἶλα γῆα.
 Τῷ δ' ἡντε πλεονεχὲς γένει, αἰεὶ δ' ἡ ποιμνία λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγος παλῶν ἑσπέρῃ ἔχου,

- 370 Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas :
 Tum postea, thoracem circa pectora induebat :
 Circa humeros autem posuit ensẽ argenteis-clavis-distinctum,
 Æreum : deinde autem scutum magnumque, solidumque,
 Sumpsit ; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
 375 Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
 Ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus,
 Loco in solitario ; eos verò invitos procellæ
 Ponto super piscosæ seorsum ab amicis ferunt :
 Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
 380 Pulchro, affabrè-facto : Galeam verò sublatam
 Capiti imposuit validam ; hæc autem stella tanquam, resplendebat
 Setis-equinis-comans galea : quassabantur autem comæ
 Auræ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
 Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
 385 An sibi apta-essent, & faciles-in-iis-moverentur pulchri artus :
 Ei verò tanquam alæ erant, attollebantque pastorem populorum
 E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλᾶς — Καλῆ
 — καλᾶ.] Vide supra ad β. 53.

Ver. 372. — ἄρ'.] Deinceps.

Ver. 374—379—381. — τῷ δ' ἀπάνδθε
 ζέλας γένει, ἡντε μύκης. — Ὡς ἀπ' Ἀχιλ-
 λῆος ἄκετος ζέλας αἰθέρ' ἵκανε — ἡ δ',
 αἰεὶ ὥς, ἀπέλαμπεν Ἰππεὺς τευφάλεια.]
 Vide supra ad ε. 4 ; & ad σ. 205.

Ver. 375. — [ζέλας.] Cod. Harleian. τέ-
 ρας.

Ver. 377. — οἰοπόλῳ.] Scholiastes expo-
 nit, ἐν ᾧ οἷος πολλῶν δ' ἀναστρέφον. Sed,

ut opinor, minus rectè. Vide supra ad ε.
 473 ; & ε. 54 : Item ad Odyss. λ. 573.

Ver. 380. — περὶ δ' ἡ τευφάλειαν αἰεὶ
 Κρατὶ θέτο βριαρῶ.]

— cristatus Achilles. Æn. I, 472.

Ver. 383. — ἰδ'.] Vide supra ad π. 762 ;
 & ad δ. 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσει.] Vide supra
 ad ε. 260.

Ibid. αἶλα γῆα.] Al. αἶλα δ' ἄρα.

Ver. 386. — ἡντε.] Cod. Harleian. αὐτῇ.

Ver. 387. — ἄρα.] Deinceps.

Ibid.

- Βελύ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν δ' διώα' ἄλλ' Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷ' ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 390 Πηλιάδα μελίω, ἣ παρὲν φίλῳ τάμε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἐμμελῆαι ἠρώεσιν.
 Ἴππας δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμ' ἀμφιέποντες
 Ζώλυσαν, ἀμφὶ ᾗ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν ᾗ χαλινὸς
 Γαμφηλῆς ἔβαλον, καὶ δ' ἠνία τένναν ὀπίσσω
 395 Κολητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα φαεινὴν
 Χερὶ λαβὼν ἀρρεῖαν, ἐπ' ἵπποιον ἀνόρεσεν
 Αὐτομέδων· ὅππῃεν ᾗ κορυσσάμην' βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τόχεςι παμφαίνων, ὥς' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλειο πατρὸς ἑοῖο
 400 Ξάνθε τε, καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 Ἄλλως δὲ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα

- Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
 Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles,
 390 Peliaem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
 Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroibus.
 Equos autem Automedonque & Alcimus adornantes
 Jungebant, pulchra autem lora-jugalia circumposita erant; frænéisque
 Maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retrò
 395 Glutino-compactam ad sellam: scuticam autem splendidam
 Manu capiens habilem, in currum infiliiit
 Automedon; retrò verò ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
 Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
 Terribilitèr autem equis imperitabat patris sui:
 400 "Xanthoque, & Balje, inclyta soboles Podarges,
 "Aliò jam modo deliberate saluum-referre aurigam

Ibid. — [ὄρεσθ'·] Τῆς δοξαζομένης. *Schol.*

Ibid. — [ἐπασαί·] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίω.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ἵπποιον, *ver.* 396; & Βαλῖε, *ver.* 400; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 392. Ἴππας δ' Αὐτομέδων.]

— equorum agitator Achillis
 Armiger Automedon —

Æn. II, 476.

Ver. 393. Ζώλυσαν.] Vide suprâ ad γ', 260. *Al.* ζάλυσαν.

Ibid. — λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑπολαγχήλιοι ἱμάντες, οἱ μαχαλιτήρες. *Schol.* Porro *Barnesius* hic de suo edidit λέπαδν' ἔσαν· atque ita omnino legendum contendit. Atqui sine Codicibus nihil mutandum; præsertim cum & *Eustatius* "ἔσαν" legi planissimè testetur: Τὸ δ' ἔσαν δ' δασυμέναι ποθὲν, ἀλλὰ ψάλλ', δὲλυν τὸ "ἔσαν".

Ver. 395. Κολητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα.] *Cod. Harleian.* Κολητὸν ὅππ' δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα.

Ver. 396. — ἐπ' ἵπποιον.] *Cod. Harleian.* ἐπ' ἵπποιον.

Ver. 397. — κορυσσάμην'.] *Barnesius* edidit κορυσσάμην', itaque legendum fidenter pronuntiat; sed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide suprâ ad *ver.* 23, & 167; & ad γ', 141. Quin & *Codex Harleianus* κορυσσάμην' legit.

Ver. 398. Τόχεςι παμφαίνων.] *Al.* Τόχεςι λαμπρόμην'.

Ver. 399. — ἵπποισιν ἐκέκλειο — Ξάνθε.]

— equum —
 — alloquitur mœrentem, & talibus infit:

Rhæbe —. *Æn.* X, 858, 860.

Ver. 401. — ἠνιοχῆα.] *Al.* ἠνιοχῆα;

- Ἀψ Δαναῶν ἐς ἔμιλον, ἐπεὶ χ' ἑῷ μιν πολέμοιο·
 Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπε' αὐτόθι τεθνηῶτα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγὸφιν προσέφη πόδας αἰόλῳ ἵππῳ
 405 Ξάνθῳ, ἄφαρ δ' ἤμυσσε καρήασι, πᾶσα δ' χαίτη,
 Ζούκλῃς ἐξελεπῆσα παρὰ ζυγόν, ἔδασ' ἵκανεν·
 Αὐδήενίᾳ δ' ἔθηκε θεὰ λυκάλεν' Ἥρη.
 Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε ζῶσσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθρου, ἔδε τι ἡμεῖς
 410 Αἵτιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ μοῖρα κερταίη.
 Οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ἐρη βροθυῖν τε νωχελίῃ τε,
 Τρῶες ἀπ' ὤμοισιν Πατρόκλῃς τόχ' ἔλοντο.
 Ἀλλὰ θεῶν ὤρεσθ', ὃν ἠύκομεν τέκε Ληϊῶ,
 Ἐκλάν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἔκτορα κῦδ' ἔδωκε.
 415 Νῶϊ δ' καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεοῖο μιν,
 Ἦνπερ ἐλαφροτάτῳ φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
 Μόρσιμόν ἐστι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμνῶναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἔειπεν ἑλάννυες ἔχθεον αὐδῶν.

“ Retrò Danaorum in agmen, ubi satiati-fuerimus pugna :

“ Neque, ut Patroclum, relinquit illic mortuum.

Hunc autem sub jugo allocutus est pedibus celer equus

405 Xanthus, statim verò inclinavit caput ; tota autem juba,

Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit ;

Vocalem verò reddidit dea ulnas-candida Juno :

“ Et certè te etiam nunc saltem saluum-referemus, impetuosè Achille :

“ Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos

410 “ In culpâ, sed deusque magnus & fatum violentum.

“ Neque enim nostrâ tarditatèque segnitieque,

“ Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt :

“ Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,

“ Interfecit inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedit,

415 “ Nos verò vel statum Zephyri cursu æquaremus,

“ Quem tamen velocissimum dicunt esse : quin & tibi ipsi

“ Fatale est, à deoque & viro vi domari.

Sic fanè locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.

Ver. 402. — ἐπεὶ χ' ἑῷ μιν πολέμοιο.] Ἐπειδὴν κορεσθῶμεν. Schol. Pronuntiabatur autem ἐπεὶ χ' ἑῷ μιν πολέμοιο. Vide suprà ad ἐ, 256. Al. ἐπεὶ χ' ἑῷ μιν. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 403. — τεθνηῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 404. — πόδας αἰόλῳ ἵππῳ.] Τὸ, αἰόλον, καὶ οἶδ' ὅθεν τὸ γραμματικῶν τινες ὅππῃ ποικίλῃ παρ' Ὀμήρῳ ἀκρίβει ἀξιοῦσιν. ἔτω γὰρ τὸ, “ αἰολόπουλον,” δποδιδόασιν. καὶ τὸ, “ αἰόλῳ ἵππῳ,” καὶ, “ αἰόλον ἵππον.” Οὐκ ἔστι δ' ἀλλὰ συγκαταστήσει τὰ ταχέως, γλυκύμυρον δποτὶ τὸ αἰόλῳ. ἥτις δποτὶ τὸ αἰὲν καὶ εἰλεῖν πεποιμένον. Porphyr. Quaest. Homeric. 3.

Ver. 407. — λυκάλεν' Ἥρη.] Vide su-

prà ad ὁ, 92 ; & ad ἐ, 43, 58, & 551.

Ver. 409. — ἔδε τι ἡμεῖς.] Cod. Harleian. ἔδε τοι ἡμεῖς.

Ver. 411. — νωχελίῃ τε.] Al. νωχέια τε.

Ver. 415. — ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεοῖο μιν.]

—— Illa Noto citius ——

—— fugit —— Æn. V, 242.

—— cursuque pedum prævertere ventos. Æn. VII, 807.

—— anteirent cursibus auras.

Æn. XII, 84.

—— fugit ocior Euro. Ibid. 733.

Ver. 417. — θεῶν τε καὶ ἀνέρι.] Ἐπὶ θεῶν Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. Schol.

- Τὸν δ' ἔμειγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μανιδέαι; εἰδὲ τί σε χεῖρ.
 Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μὲν ἐνθάδ' ὀλέσθης,
 Νόσφι φίλῃ πατρὸς καὶ μητέρῃ· ἀλλὰ καὶ ἔμπηγ
 Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδλω εἰλάσαι πολέμοιο.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Hunc autem valdè indignatus allocutus est pedibus velox Achilles :

- 420 “ Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.
 “ Benè jam novi & ipse, quòd mihi fatum hîc perire,
 “ Procul à dilecto patre & matre: attamen
 “ Non cessabo, antequàm Troës abundè fatiaverint-se pugnâ.
 Dixit, & inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

Ver. 419. — πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.] Vide
 suprà ad 4, 58.

Ver. 423. — εἰλάσαι.] Al. εἰλάαν.

Ver. 424. — ἐν πρώτοις.] Al. ἐν Τρω-
 σίν.

Ibid. — μώνυχας ἵππους.]

— solido — ungula cornu.

Virg. Georg. III, 58.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Υ΄.

Δῖος ἐπιτρέψαντο, κατέρχοντο βοηθήσονται οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἡ-
ρα τῇ, καὶ Ἀθηνᾷ, καὶ Ποσειδῶνι, καὶ Ἡφαίστῳ, καὶ Ἑρμῇ· τοῖς δὲ Τρω-
σιν, Ἀφροδίτῃ, καὶ Ἀπόλλωνι· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἀθηῶν, Ἄρης τε, καὶ Σκά-
μανδρῳ. Αἰνέει δὲ ἀντιζάντα Ἀχιλλεῖ, σώζει Πασιδῶν, νεκρὸν καὶ ὄψας.
Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλος τε αἰαρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Περίαν παῖδα. Ἐκπῶρ δὲ,
ἀνίσταται αὐτῷ, φύσει, Ἀπόλλωνος σώσαντο αὐτόν· τῷ δὲ ἄλλος Ἀχιλλεὺς
ἐπὶ τὸ πύλιν φάσγαν κατεπίπτει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπή, καὶ φύλοπις Οὐρανίωνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὤρετο, φέρει δ' ἐπὶ κέρει Ἀχαιοῖς.

Ως οἱ μὲν πρὸ νηυσὶ κορυφαῖσι θωρήσαντο
Ἄμφι (ῆ, Πηλέϊ καὶ ἡ, μάχης ἀκρόρητον Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὑπὸ θρασυμῶ πεδίῳ.
Ζεὺς δὲ Θέμιδα κέλδουσε θεὸς ἀτορλίῳδε καλέσσει

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te Pelei filii, pugnae infatigabilem Achivi.
Trojani verò ex-alterâ-parte in loco-editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare

Ver. 2. — Ἀκρόρητον.] Ita ex tribus MSS
ed. dit Barneſius. Al. ἀκρόρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν.] Al.
Τρῶες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιδα κέλδουσε θεὸς ἀτο-
ρλίῳδε καλέσσει.]

Panditur interea domus omnipotentis
Olympi,

Conciliumque vocat Divum pater atque
hominum rex

Sideream in sedem —. Æn. X, 14

Ubi quidam legunt, omnipotentis Olympi.

Ver. 5.

- 5 Κρατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολυπλῆγος· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
Φοίησασα κέλαισε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθ.
Οὔτε τις ἔν Πόδαμῶν ἀπείλω, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμον',
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πρῶτα ποιήεντα.
10 Ἐλθόντες δ' ἐπιδῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῆς αἰθέρασιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδίῃσι περὶ πίδασι.
Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον αἰγυγέρεσσι· ἔδ' Ἐνοσίχθων
Ἀνήμενσε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ αἰλὸς ἦλθε μεί' αὐτῆς.
15 Ἰζέ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βελίῳ.
Τίπῃ αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὸς αἰορίῳδ' ἐκάλεσας;
Ἥ τι φεῖ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν αἰχίσια μάχῃ πόλεμός τε δέδηκε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
20 Ἐλθῶς, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν σήθεσι βελίῳ,
Ὡν ἔνεκα ξυνάττεσθαι· μέλυσί μοι, ὀλλυμένοί περ.
Ἄλλ' ἦτοι μὲν εἴω μέλει πῆλυχι Οὐλύμποιο
Ἥμῃσιν, ἐνθ' ὄρεων φρένα τέρφομαι· οἱ δ' ἄλλοι

5 Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa autem quaquaversum
Incedens iussit Jovis ad domum ire.

Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herbosa.

10 Cum-venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
Politis sedilibus-columnis-distinctis confederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non-paruit deæ, sed è mari venit ad illos.

15 Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium:
“ Cur rursus, rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocasti?”

“ Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?”

“ Horum enim jam proximè est ut pugna præliumque ardeat.
Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:

20 “ Nôsti, Neptune, meum in pectoribus consilium,
“ Quorum gratiâ congregavi: curæ-sunt mihi, pereuntes licet.

“ Sed ego sanè manebo in cacumine Olympi

“ Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri

Ver. 5. — ἀπ'.] Proinde, ut jussit Jupiter —. ver. 4.

Ver. 8. — καλὰ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 9. — πρῶτα.] Cod. Harleian. πρῶτα.
Al. πρῶτα.

Ver. 11. — αἰθέρασιν.] Ἐδραὶς κυλῶν αἰς,
καὶ τὸν Παλαμῆος, αἰθέρῳ, ὃ ἐστὶ καλὰ λαμ-
πρόναις φασί. Schol.

Ver. 12. — ποίησεν ἰδίῃσι περὶ πίδασι.]
Al. ποίησεν ἰδίῃσι περὶ πίδασι.

Ver. 15. — ἐξείρετο.] Al. ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπῃ αὖ.] Al. Τίπῃ αὖτ'.

Ver. 18. — δίδωκε.] Vide suprâ ad γ', 736.

Ver. 19. — νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide su-
prâ ad δ', 175.

Ver. 21. — ὀλλυμένοι.] Vide suprâ ad γ',
260.

Ver. 23. — φρένα τέρφομαι.] Vide suprâ
ad γ', 23, & ad γ'. 168.

- Ἐρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκηθε μὲ Τρῶας ἢ Ἀχαιῆς.
 25 Ἀμφολέροισι δ' ὀρήθεθ', ὅπῃ νόθ' ἐστὶν ἐκάσχα.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεύς οἱ ὅθ' ὑπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μίνυθ' ἔχουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν ἢ πρόοθεν ὑποτρομέσκον ὄρωντες.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ ἢ θυμὸν ἐταίρε χάρι' αἰνῶς
 30 Δείδω, μὴ ἢ τεύχε' ὑπὲρ μόρον ἐξάλαπαίῃ.
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' Ἀλκίαν ἐΐειρε.
 Βᾶν δ' ἱμῆσαι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἦρη μὲν μὲν αἰῶνα νεῶν ἢ Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Ἦδ' Ποσειδάων γαίῃοχ', ἢ ἐρᾶνης
 35 Ἐρμείας, ὅς ἐν φρεσὶ πᾶσι καλὴ μῆσι κέκαστο.
 Ἦφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίε, θένει βλαμειάνων,
 Χωλιδίων, ὑπὸ ἣ κῆρυγ' αἰῶντα δρᾶσαι.
 Ἔς ἣ Τρῶας Ἀρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἢ Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα,
 40 Ληῶ τε, Ξάνθος τε, Φιλομμείδης τ' Ἀφροδίτη.
 Εἰώας μὲν ῥ' ἀπ' αἰῶνόςθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μεγ' ἐκνύδαγον, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν ἣ μάχης ἐπέπαυ' ἀλεΐειν.

“ Abite, ut perveniat ad Trojanos & Achivos ;

25 “ Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.

“ Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,

“ Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.

“ Etenim ipsum etiam antea territi-fugiebant tantum aspicientes :

“ Nunc verò, quum jam & animo ob-focium irascitur graviter,

30 “ Vereor, nè & murum præter fatum evertat.

Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.

Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.

Juno quidem ad cætum navium & Pallas Minerva,

Atque Neptunus terram-cingens, & utilitatum-auctor

35 Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat :

Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces circumferens,

Claudicans ; subitè autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.

Ad Trojanos verò Mars pugnam-expeditè-ciens ; cumque ipso

Phæbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,

40 Latonæque, Xanthusque, amansque-risum Venus.

Quomdiù quidem seorsum dii à mortalibus erant viris,

Tamdiù Achivi sanè magnoperè se-efferebant, quòd Achilles

In-conspectum-se-dederat, diù enim pugnâ abstinerat tristi :

Ver. 26. — μαχεῖται.] *Al* μάχη.

Ver. 28. — ὑποτρομέσκον.] *Contremiscere* solebant. Vide supra ad 3, 221.

Ver. 30. — ὑπὲρ μόρον.] Vide infra ad 4, 336.

Ver. 32. Βᾶν δ' ἱμῆσαι.] *Al* Βᾶν δ' ἱέναι.

Ver. 35. — κέκαστο.] Si, κέκασται, dixisset ; jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad 4, 37 ; & ad 6, 153.

Ver. 38. — κορυθαίολος.] Vide supra ad 6, 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης.] “ Apollo

“ chrylocomes cognominatur, à fulgore ra-

“ diorum, quas vocant comas aureas solis.

“ Unde & ἀκερσεκόμης, quòd nunquam ra-

“ dii possunt à fonte lucis avelli.” *Macrobi.*

Saturnal. Lib. 1, cap. 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοί.] Pronuntiabatur,

ut opinor, Τῶς Ἀχαιοί. Vide supra ad 4,

15 ; & ad 6, 539.

Ver. 43. — ἐπέπαυ'.

Al ἐπέπαυ'.

Ver. 45,

- Τρῶας ᾗ τρέμουσ' αἰνὸς ὑπήλυθε γῆα ἔκαστω,
 45 Δειδιότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
 Τάχ' ἔσει λαμπρόμυον, βροτοῖσι γὰρ ἴσον Ἀρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μετ' ὁμιλῶν Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἑρμὶς κρατερῇ, λαοσπόσ'· αἶε δ' Ἀθηνῆ,
 Σταῖσ' ὅτε μὴ πᾶσι τὰ φρονέοντο θυκίλῳ, τέχεσ' ἐκτός,
 50 Ἄλλοι' ἐπ' ἀκλίων ἐρδ' ἐπὶ μακρὸν αὐτῇ.
 Αἶε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρδ' ἐπὶ λαίλαπι ἴσθ'·
 Ὃξ' καὶ ἀκροάτης πόλεως Τρώεσσι κελύων,
 Ἄλλοις πὰρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 ὧς τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 55 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἐλδα ῥήϊνυτο βαρεῖαν.
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησε παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐνέρεθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 Γαῖαν ἀπείρεσίλῳ, ὀρέων τ' αἰπείν' ἀκέρωα.
 Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολὺπιδάκης Ἰδης,

Trojanos verò tremor gravis subiit membra cuique,

- 45 Timentes, quòd viderent pedibus-velocem Pelidem
 Armis splendentem, hominum-perniciem parem Marti.
 Sed postquàm ad turbam Olympii venerant virorum,
 Orta-est Contentio vehemens, populi concitatrix: exclamabat verò Minerva.
 Stans interdum quidem ad fossam manu-factam, extra murum,
 50 Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur:
 Clamabat & Mars ex-aliâ-parte, obscuro turbini similis,
 Acutè à summâ urbe Trojanos adhortans;
 Interdum propter Simoënta currens super Callicolone.
 Sic istos utrosque beati dii excitantes,
 55 Commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem.
 Horrendum autem intonuit pater hominùmque deùmque
 Ex alto: at subitò Neptuneus concussit
 Terram immensam, montiùmque excelsos vertices.
 Omnes autem concutiebantur radices riguæ fontibus Idæ,

Ver. 45. Δειδιότας ὅθ'.] Vide supra ad α', 51.

Ver. 48 & 66. ὦρτο.] Vide supra ad β', 310.

Ibid. — κρατερῇ, λαοσπόσ'· αἶε δ' Ἀθηνῆ.] Nonnulli olim (notante Eustathio) ita interpretungebant; κρατερῇ· λαοσπόσ'· αἶε δ' Ἀθηνῆ· scilicet ut vox λαοσπόσ' ad Ἀθηνῆ referretur. Sed minùs aptè.

Ver. 49. — ἐκ τῆς.] Al. ἐκ τῆς.

Ver. 50. Ἄλλοι' ἐπ' ἀκλίων ἐρδ' ἐπὶ μακρὸν αὐτῇ.]

— intendit vocem, quâ protinus omne

Contremuit nemus, & syñæ intonueret profundæ. Æn. VII, 514.

Ver. 51. Αἶε δ' Ἀρης.] Strabo, Geograph. lib. XIII, legit, ὦρτο δ' Ἀρης.

Ver. 52. — πόλεως.] Al. πόλις. Quod perinde est.

Ver. 53. — θεῶν ὅτι Καλλικολώνῃ.] Ἀρτεμίδωρος ἀνέγνω ἀπείρεσι μύον, τὸ χωρὶς θεῶν λέγων· ἢ ὅτι Καλλικολώνῃ ἐστὶν ὑψηλὸς τύπος. Schol.

Ver. 56. Δεινὸν δ' ἐβρόντησε παλὴρ.]

Hic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto

Intonuit —. Æn. VII, 141.

Ibid. — παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad δ', 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσείοντο.] Ἐννεσίχτης ἐνεκεν φησὶ, “ Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολλοὶ — πιδάκας Ἰδης, καὶ κορυφὰς.” Μαλλον γὰρ ὁ μῦθος εἰς ἐννοιαν τ' ἀταραχίας ἢ τῆς ἀσθενείας κινεῖται, ὅτι ἡμετέραν σωμάτων, τὴν πᾶσι ἀκίνητα μετέσταντο πωπετάμην. Aristid. Quintil. de Musica, lib. 2.

Ibid.

60 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

Ἐδδειςεν δ' ὑπένεσθεν ἀναξ ἐλέσθων Ἀϊδωνίδης,

Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλγος, καὶ ἰάχε· μή οἱ ὑπερθε

Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Οἰκία δ' ὀφνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι Φανείη

60 Et vertices, Trojanorumque urbs, & naves Achivorum.

Timuit verò subitò rex inferorum Pluto,

Territusque solio exiliit, & exclamavit, veritus: nè ei supernè

Terram rescinderet Neptunus quassator-terræ,

Domusque mortalibus & immortalibus panderentur

Ibid. — πολυπιδάν.] *Al.* πολυπιδαν. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 61. Ἐδδειςεν δ' ὑπένεσθεν ἀναξ ἐλέσθων, &c.] Ὑπερθε καὶ τὰ ὅππ' ἑ θεομαχίας φανίδομαλα, — “Ἐδδειςεν δ' ὑπένεσθεν ἀναξ ἐλέσθων Ἀϊδωνίδης· Δείσας, &c.” Ἐπιβλέπεις, ἐπὶ ἔρε, ὅς, ἀναρρήξινυ μὲν ἐκ βαθεῶν γῆς, αὐτὸς δ' ὑμνυμὲν ταξίδην, ἀνατρῶν δ' ὅλκ' ἐκ διαστάσιν τὸ κόσμον λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, ἑρμῆος, ἀδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε Σερμυδιστὶ καὶ Σελήνῳ δὲ μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερά μὲν, πᾶσι εἰ μὴ καὶ ἀλλοτρίως λαμβάνοιτο, καὶ παλαιάσιν ἄθια, καὶ ἡ Σελήνη τὸ πρῶτον. *Longinus*, § 9. Imitatus est hunc locum *Virgilius*:

Non secus ac si quâ penitus vi terra dehiscens,

Infernas referat sedes, & regna recludas

Pallida, diis invisa; superque immane barathrum

Cernatur; trepidantque immisso lumine Manes. *Æn.* VIII, 243.

Et Ovidius;

Inde tremat tellus, & rex pavet ipse silentium

Ne pateat, latoque solum retegatur hiato,

Immissusque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V, 256.

Et lib. II, *ver.* 260;

Disiluit omne solum; penetratque in Tartara rimis

Lumen, & infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam supra citatum; “Nitere” inquit “videntur hæc, & magnitudinem præ se ferunt seorsim lecta; verum si cum illis Homeri comparentur, facile quivis animadvertet quantum παῖς in Homericis sit versibus, quantaque sublimitas; sic ut nemo, nisi qui planè harum rerum rudis sit, & ἄμνηστος, non commoveatur, ubi hæc legerit,

“& cum ipso Plutone dehiscences sibi videre videatur inferos.” De *Virgilii* portò loco ita *Macrobius*; “Interdum” inquit “sic auctorem suum dissimulantèr imitatur [*Virgilius*], ut loci inde descripti solum dispositionem mutet, & faciat velut aliud videri. *Homerus* ingenti spiritu ex perturbatione terræ ipsum *Ditem* patrem terrarum profilire & exclamare quodammodò facit. — Hoc *Maro* non narrationis, sed parabolæ loco posuit, ut aliud esse videretur. *Saturnal. lib.* V, cap. 16.

Ver. 64. Οἰκία — Σερμυδιστὶ ἄρξιν. Ingeniosè hæc ad Terram nostram, è serenâ *Lunæ* regionibus prospectatam, transfert *Platarchus*: “Ἐκείνης δ' ἀν [τοῦ ἐν τῇ Σελήνῳ καπικῆς] οἰκίᾳ πολλὸν μᾶλλον ὀφθαλμοῖσι καὶ γλῶσσοις ἀφορρῆται ὡς ὑπὸς ἀθρῶν καὶ ἰλῶ τὸ πᾶν ἐν ὕψος καὶ ὁμίχλῃ καὶ νέφεσι διαφανομένη ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὴ καὶ ἀκίνητος χαρὴν, εἰς ἣν φύσις [φύξις] καὶ τρέφει μετέχουσα κινῆσιν, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Καὶ εἰ ποῦν αὐτοῖς ἐγγύς οἰοῖτο ἢ Ὀμηρικῶν τέτων ἀκῆσαι, “Σερμυδιστὶ, εὐρυσθενίᾳ, τὰ τε συγγένοι θεοὶ περ,” — ταῦτα φέρεται ἀτεχνῶς περιτὸν καὶ χάρις τὰς λέξεων, καὶ τὸ ἀδύνατον ταῦτα καὶ τὰ τὰς ἰσχυρὰν ὀφθαλμοῖς, γλῶσσοις καὶ μίαν ἐν τῇ Σελήνῳ. De facie in orbe *Lunæ*. Ceterum vituperat hunc locum *Plato*: δει δὲ (ὡς ἐκινῶν) ἡμᾶς ὁπτασίᾳ καὶ πρὸς τὰς τῶν μύθων τοῖς ὁπτασίᾳ λέγειν. καὶ δεῖται μὴ λουδρεῖν ἀνθρώπων τὰ ἐν αἰθέρι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινέειν, ὡς εἰ ἀληθὴ λέγουσιν ὅτι ἀφελίμα πῖς μέλλουσιν μαχίμοις ἵστασθαι. — Ἐξ αὐτοῦ φανερὸν ὅτι πάντα τὰ ποιῶντα — “Οἰκία δ' ὀφνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι Φανείη Σερμυδιστὶ, εὐρυσθενίᾳ, τὰ τε συγγένοι θεοὶ περ.” — Ταῦτα καὶ τὰ ποιῶντα πάντα παραπλοῦστα. Ὁμηρὸν τε καὶ τοῦ ἀλλοῦ ποιητῆς μὴ χαλεπείναι ἀν' ἀλλήλους φανερὸν ἐστὶν ὡς καὶ ποιητικὰ καὶ ἡδὲα πῶς πολλοὶ ἀκῆσαι, ἀλλ' ὅσοι ποιητικώτερον, ποσὶν ἢ πρὸς ἀκῆσιν ποιοῖ καὶ ἀνδράσιν. ὡς δὲ ἐκ δεινότητος, δελεῖαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. De *Re publ. lib.* 3.

Ibid. — ἀθανάτοισι.] Similiterque infra *ver.* 77, 87; Περιμύδιστο — Περιμύδιστο & περ,

- 65 Σμερδαλέ', εὐφρόνια, τά τε συγέσσι θεοὶ περ.
 Τόσ' αἶσα κλύει, ὥρτο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 Ἦται μὲν γὰρ ἐναντία Ποσειδάων, ἀνακλῖ.
 Ἰσαί' Ἀπόλλων Φοῖβε, ἔχων ἰὰ πτερόεντα.
 Ἀνία δ' Ἐνυαλίῳ θεῷ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ.
 70 Ἡρῇ δ' ἀνέστη χρυσηλάκαλ', κελαδαινῇ,
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο.
 Λητοῖ δ' ἀνέστη (ῶκε, ἐρίνι) Ἑρμῆς.
 Ἀνία δ' αἶρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ὀν Ξάνθον καλέσσι θεοὶ, ἄνδρες ἢ Σκάμανδρον.
 75 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἔκτορ' αἶψα μάλισα λιλαΐετο διῶαι ὄμιλον
 Πελαμίδεω· ἔ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
 Αἶμαλ' αἶσαι Ἀρηα, ταλαῦρονον πολέμισιν.

- 65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
 Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
 Nempè contra Neptunum quidem regem
 Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:
 Contra Martem verò dea cæcia-oculis Minerva:
 70 Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-amaus,
 Diana sagittis gaudens, soror Longè-jaculantis:
 Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
 Contra autem & Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
 Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.
 75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
 Hectorem contra maximè cupiebat penetrare per turbam
 Priamidem: hujus enim potissimùm animus jubebat
 Sanguine satiari Martem, invictum bellatorem.

ver. 123, Ἀθανάτων· Vide suprâ ad α, 398.

Ibid. — φανείη.] Cod. Harleian. φανήη.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐφρόνια.] Σμερδα-
 λία μὲν τὰ οἰκῆματ' αὐτῆς εἶπεν, ὅσοι τὴν ὕ-
 φαμα (?) ἢ φόνε πληροί. Porphyg. Quæst.
 Homeric. 9.

Vimque Deum infernam, & diri sacra-
 ria Ditis. Æn. XII, 199.

Sic apud Hesiodum, Ἐγὼ ἢ Ἡμερ. ver. 152;
 Βῆσαν ἐς εὐφρόνια δέμον κρυεῖς αἰδαο.

Quem ad locum Gatakerus; "Εὐφρόνια (in-
 quit) malim vertere, situ oblitum, quàm
 " cum interpretibus, latum." Annotat. in
 Antoninum; Lib. IV, § 6.

Ver. 66. Τόσ' αἶσα κλύει, ὥρτο θεῶν
 ἱερὰ ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit
 Barnefius;

ὡς τότε θεοὶ ἐναντία Ποσειδάων ἢ Ἀπόλλων.
 Sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctori-
 tate.

Ibid. Τόσ' αἶσα.] Tantus utique —.

Ibid. — κλύει.] Vide suprâ ad δ, 455.

Ver. 68. — ἰὰ πτερόεντα.] Alii πτερόεντας
 οἰσίν.

Ver. 69. — γλαυκῶπις Ἀθλίῃ.] Vide
 suprâ ad α, 206.

Ver. 72. — (ῶκε, ἐρίνι).] Vide su-
 præ ad α, 51.

Ver. 74. Ὀν Ξάνθον καλέσσι θεοὶ, ἄνδρες
 ἢ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προηγου-
 μένον ὄνομα εἰς θεὸν ἀναφέρει ὁ Πουπλῆς, τὸ ἢ
 μέλας ἔστιν εἰς ἀνθρώπους. Schol. Vide su-
 præ ad ξ, 291; & α, 403.

Ibid. — Ξάνθον καλέσσι.] Δοκεῖ ἢ ἢ
 Σκάμανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρὸς ὅσα ποιεῖν.
 διὸ ἢ ἢ "Ὁμηρὸν φασιν ἀπὸ Σκαμάνδρου, Ξάν-
 θον προσεσαύρεσθαι αὐτόν. Aristot. de Histor.
 Animal. lib. III, cap. 2.

Hinc albi, Clitumne, greges —.

Virg. Georg. XI, 145.

Ibid. — Σκάμανδρον.] Cod. Harleian. Κά-
 μανδρον.

Ver. 77. — τὴ γάρ ῥα μάλισα.] Non hic
 supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet
 in connectendâ sententiâ cum eo quod præ-
 cessit; σ, 91, 114, 334.

Ver. 80.

- Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοασόῳ ὤρσεν Ἀπόλλων
 80 Ἀνλία Πηλείων, ἐνῆκε δέ οἱ μῦθον ἥν.
 Τίτ' ἢ Πελάμοιο Λυκάονι εἰσαῖο φωνῶν,
 Τῷ μιν εἰσαμύθον προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, Τρώων βαλὴφόρε, πᾶσι τοῖς ἀπειλαῖ
 Τὰς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέχεο οἰνοπόλ' ἄζων,
 85 Πηλείδew Ἀχιλῆον ἐναντίον πολεμίζειν;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πελαμίδη, τί με ταῦτα καὶ σὲκ ἐθέλοντα κελεύεις,
 Ἀνλία Πηλείων, ὑπερθύμοιο μάχεσθ;
 Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκεῳ ἀνὶ Ἀχιλῆον
 90 Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοι δαυρὶ φόβησεν,
 Ἐξ Ἰδης, ὅτε βασὶν ἐπήλυθεν ἡμέτεροι.
 Πέσσε ἢ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μῦθον λαίψηρόν τε γῆνα.
 Ἥ καὶ ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλῆον καὶ Ἀθηνῆς,
 95 Ἥ οἱ πρόσθεν ἴδσα τίθ' ὀφείλ' ἐκέλευεν
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ Λέλεσας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 Τῷ σὲκ ἐς Ἀχιλῆον ἐναντίον ἀνδρὸς μάχεσθ·

Æneam autem rectā copiarum-concitatōr movit Apollo

- 80 *Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.*
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce:
Huic se cūm-assimilāssēt, eum allocutus est Jovis filius Apollo:
 “*Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,*
 “*Quas Trojanorum ducibus promissisti convivans,*
 85 “*Pelidem Achillem contra pugnare?*
Illum verò Æneas respondens allocutus est:
 “*Priamide, cur me hæc licet invitum jubes,*
 “*Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?*
 “*Non enim sanè jam primùm pedibus-velocem contra Achillem*
 90 “*Stetero, sed dudum me & aliàs hastâ fugavit,*
 “*Ex Ida, quando boves invasit nostras;*
 “*Evertitque Lyrnessum & Pedasum: sed me Jupiter*
 “*Servavit, qui mihi excitavit robur velociorque genua.*
 “*Certè omninò domitus fuissēm sub manibus Achillis & Minervæ,*
 95 “*Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur*
 “*Hastâ æreâ Lelegas & Trojanos interficere.*
 “*Ideò non potest contra Achillem vir mortalīs pugnare:*

Ver. 80. — ἐνῆκε δέ οἱ μῦθον.] Vide infra ad ver. 110.

Ver. 81. — Λυκάονι εἰσαῖο φωνῶν.] Vide supra ad γ', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν εἰσαμύθον.] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 85. Πηλείδew.] Sic supra ver. 77. Πελαμίδew. Pronuntiabatur Πηλείδew — Πελαμίδew. Vide supra ad δ', 1.

Ver. 91. — ἐπήλυθεν.] Vide supra ad β', 488; & ad γ', 205.

Ver. 92. — Λυρνησὸν.] Πόλις ἢ Ὑπολακίαν Θεσῶν. Schol.

Ibid. — Πήδασον.] Πόλις μὲν Ἑλλησπόντου, καὶ πόσις. Schol.

Ver. 95. ἐκέλευεν.] Vide ad Il. δ', 37; & γ', 84.

Ver. 96. — Λέλεσας.] Τὰς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρῶτες κατοικῆσας. Schol.

Ver. 99.

- Αἰεὶ γὰρ πάρος εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως δ' γ' ἰθὺ βέλτε πέτε', ἐδ' ἀπολήγῃ.
 100 Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δ' εἴθεός περ
 Ἴσον τείνειεν πολέμῳ τέλει, δ' με μάλα ῥέα
 Νικήσει, ἐδ' εἰ παγχάλακε δ' ὄχευ' εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 "Ἡρώς, ἀλλὰ γε καὶ (ὦ θεοῖς αἰετλήμενοι
 105 Εὐχέο· καὶ δέ (εἰ φασὶ Διὸς κέρης Ἀφροδίτης
 Ἐκγεγάμεν, κείνῳ δ' ἡ χερείονον ἐκ θεῶν ἐσίν.
 Ἡ μὲν γὰρ, Διὸς ἐστ', ἡ δ' ἐξ αἰλίοιο γέροντι.
 Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν αἰτερέα, μήδε (εἰ πάμπαν
 Λαλῶνταλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ δρεῖν.
 110 Ὡς εἰπὼν, ἐμπνέσει μὲν μέγα ποιμήνι λαῶν·
 Βῆ δ' ἡ γὰρ προμάχων, κεκορυμβήν τε αἰθοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀλκίσαο παῖς Λαρκώλεον Ἡρώ,
 Ἀλλ' ἡ Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν
 Ἡ δ' ἄμυνδης καλέσασα θεὸς μέγα μῦθον ἔειπε·

"Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.

"Tum alias ipsius utique rectè telum volat, neque definit,

100 "Antequàm corpus humanum transfuderit: Si verò Deus ipse

"Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valdè facillè

"Vinceret, nè quidem si totus æreus gloriatur esse.

Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo:

"Heros, quin & tu deos sempiternos

105 "Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere

"Satum esse; ille autem inferiore ex deâ est:

"Illa etenim, ex Jove est, hæc verò ex marino fene.

"Sed rectè infer æs indomitum, neque te omninò

"Sævis verbis avertat & minis.

110 Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:

Processit autem per primos pugnatores, armatus corusco ære.

Nec latuit Anchisæ filius candidam-ulnas Junonem,

Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:

Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit:

Ver. 99. — τὴ γ'.] *Al.* τὴ δ'.

Ver. 100. — εἰ δ' εἴθεός περ Ἴσον τείνειεν πολέμῳ τέλει.] Ἴσον ποιήσειεν τὸ τέλει τὴν πολέμῳ, μὴδ' ἑτέρω βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ δ' Συγκροσίνος ὁκλῶ νίκας ἐκράτησαν
 Ἀνδρεί, ὅτ' ἡ δὲ θεῶν ἐξίστα ἀμφοτέρω.
 Ἐπικλήδειον.

Ver. 101. — δ' με μάλα ῥέα.] Ita ex tribus MSS. & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*.
Al. δ' με μάλα ῥέα. Pronuntiabatur, ut opinor, δ' με μάλα ῥα. Vide suprà ad ε', 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ' — Τὴν δ'.]

Vide suprà ad α', 121; ad γ', 200; & ad δ', 160. Malè *Barnesius*, Τόνδ' — Τήνδ'.

Ver. 104. — ἀλλὰ γε.] *Cod. Harleian.* ἀλλ' ἀγε.

Ver. 110. — ἐμπνέσει μὲν μέγα ποιμήνι λαῶν.] Καὶ πᾶσι τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιάζειν, ἀνυπόστατον ὅτι καὶ ἀήτητον. Ὁ δὲ τοῦ θεοῦ Ὀμηροῦ ἐμποιεῖν φησι τοὺς ἀνθρώπους, (ὡς εἰπὼν — "ἐμπνέσει μὲν μέγα ποιμήνι λαῶν.") — καθάπερ ὄργανον τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch.* de virtute morali, *suprà* *fract.* Vide suprà ad ε', 185.

Ver. 115.

- 115 Φερίζεσθον δὴ Ζφῶϊ, Ποσειδάων, καὶ Ἀθηνῶν,
 Ἐν Φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔρῃα.
 Αἰνείας ὃδ' ἔβη, κεκροθυμῶν αἰθοπι χαλκῶ,
 Ἀνλία Πηλείων· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὀπλοῦσιν ὀπίσσω
 120 Αὐτόθεν· ἥτις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλλῆϊ
 Παρσαίνῃ, δοίῃ δὲ κρότος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 Δάεσθω· ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄεργοι
 Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δῆϊόητα.
 125 Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
 Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μὲν Τρώεσσι πάθῃσι
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσει, ἅσασα οἱ αἴσα
 Γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' Ἀχιλλῶς ἐ ταῦτα θεῶν ἐκπύσει ὀμφῆς,
 130 Δείσει' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθ' ἐναργεῖς.
 Τῷ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

- 115 "Confidete jam vos, Neptune, & Minerva,
 "In mentibus vestris, ut se-habebunt hæc opera.
 "Æneas ille ivit, armatus corusco ære
 "Contra Pelidem: impulit nempè Phæbus Apollo.
 "Sed agite, nos tamen eum avertamus retrò
 120 "Illinc: aut aliquis utique etiam nostrum Achillē
 "Additet, detque robur magnum, neque quid animo
 "Egeat; ut sciat, ipsum diligere potentissimos
 "Immortalium: hi verò inanes, qui hæc tenēs utique
 "Trojanis defendere-conantur prælium & cædem.
 125 "Omnes autem de cælo descendimus interfuturi
 "Huic pugnæ; ut nē quid inter Trojanos patiat
 "Hodie: in-posterum verò ea patietur, quæcunque ei Parca
 "Nascenti nevit lino, quandò ipsum peperit mater.
 "Si verò Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,
 130 "Timebit utique, quandò quis contrà deus venerit
 "In prælio: terribiles nempè dii, quum apparent manifesti.
 Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator:

Ver. 115. — Ποσειδάων.] Cod. Harleian.
 Ποσειδάων.

Ver. 118, & 138. — Φοῖβος Ἀπόλλων.]
 Vide suprâ ad α', 43.

Ver. 119. — ὀπλοῦσιν ὀπίσσω.] Al. ὀπλοῖς
 πύσσω.

Ver. 122. — φιλέουσιν.] Vide infrâ ad
 ver. 304.

Ver. 127. — πείσει, ἅσασα οἱ αἴσα.]

— ἔμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ἐκ
 ἔσθ' ὑπαλύξαι.

Theogn. Gnôm. ver. 815.

Ver. 129. — θεῶν ἐκπύσει.] Al. θεῶν
 ἐκπύσει.

Ver. 131. — χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθ' ἐ-
 ναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ὁπλίτεσσι Λί-
 γυπτον, ἀνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπείσαντα ἐκ τῆς
 αὐτοῦ καλαπύμψαι τ' Ἰσίδου τὸν Κίπρον. Καὶ
 ὁ ἐκπεμφθεὶς ἀνέστρεψε μὲν ἐκ τῆς αὐτοῦ διπλο-
 σαμῆν δὲ ὅποια ἐθείασατο, καὶ τῶν αὐτῶν
 ἐπιυθανέμεν τελευτήσας. Τὸ ἐπὶ δὲ ἀν-
 θεῶν εἶπεν τὸ Ὀμήρου, ὡς ἐδὲν αἰσίου τῆς
 θεῶν τῆς γῆς ἢ ἀνθρώπων ἐναργεῖς ἐφαδῆς.
 Pausan. Phocis, lib. X, cap. 32, sub fine.

Ver. 134.

“Ἡρῃ, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· ἔδ’ ἐτί σε χρεή.
Οὐκ ἂν ἔλωγ’ ἐθέλοισι θεὸς ἐριδι ξυωλεύσσαι

135 Ἡμέας τὸς ἄλλας, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἡμῶν.

“Ἀλλ’ ἡμεῖς μὴ ἐπειὶα καθεζώμεσθαι κίοντες

“Ἐκ πάτερ ἐς σκοπιῶν, πόλεμ’ οὐδ’ ἀνδρῶσσι μελήσῃ.

Εἰ δέ κ’ Ἀρης ἀρχῆσι μάχης, ἢ Φοῖβ’ Ἀπόλλων,

“Ἡ Ἀχιλλῇ ἴχῳσι, ἔσθ’ εἰῶσι μάχεσθ’.

140 Αὐτίκ’ ἐπειὶα κ’ ἄμμι παρ’ αὐτοφί νεῖκ’ ὀρεῖν

Φυλόπιδ’· μάλα δ’ ὤκα διακρινθέντας οἷω

“Ἀψ’ ἡμῶν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μετ’ ὀμήγυριν ἄλλων,

Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμνύτας.

“Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κυανοχαίτης

145 Τεῖχ’ ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆ’ εἰσοῖο,

“Τψηλὸν, τό ρά οἱ Τρῶες κ’ Παλλὰς Ἀθηνῆ

Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτ’ ὑπεκπροφυγῶν ἀλέοιτο,

“ Juno, nē savi temerē : neque enim omnino te decet.

“ Non ego sanē velim deos ad certamen committere

135 “ Nos alios, quoniam multo fortiores sumus.

“ Sed nos quidem jam confideamus profecti

“ Ex viā in speculam ; praelium verò mortalibus curæ-erit.

“ Sin Mars incipiat pugnam, aut Phæbus Apollo,

“ Vel Achillem inhiabant, & non finant pugnare ;

140 “ Tum confestim & nobis ē vestigio certamen orietur

“ Conflitūs : perquā autem celeritè decreto eos praelio puto

“ Redituros ad Olympum, deorum ad cætum cæterorum,

“ Nostrarum virtute manuum necessitate violentè domitos.

Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines

145 Ad murum aggere-factum Herculis divini,

Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva

Condidere, ut cætum fugiens evitaret,

Ver. 134. — ξυωλεύσσαι.] *Al.* ξυωλεύ-
σαι. Minus rectè ; secundam enim corri-
pit :

— ἄδωμ ἐλεύσσαι πολέμοιο. τ’, 423.

Ver. 135. — Ἡμέας.] Pronuntiabatur
Ἡμᾶς.

Ibid. — φέρτεροι ἡμῶν.] *Al.* φέρτεροι ἐμῶν.
Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 137. Ἐκ πάτερ ἐς σκοπιῶν.] Ἐκ τ’
παπατέρων ἰδὲ· εἰς τόπον σκοπιῶν ἔχοντα.
Schol.

Ibid. — πόλεμ’ οὐδ’ ἀνδρῶσσι μελήσῃ.]

Bella viri pacemque gerant, quæ bella
gerenda. *Æn.* VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ’ Ἀρης ἀρχῆσι μάχης, ἢ
Φοῖβ’ Ἀπόλλων.] *Al.* Εἰ δέ κ’ Ἀρης ἀρχῆσι
μάχης, ἰδὲ Φοῖβ’ Ἀπόλλων.

Ver. 140. — ὀρεῖν.] *Al.* ὀρεῖν.

Ver. 141. — διακρινθέντας.] *Al.* διακρι-
θέντας. Quod ferri non potest ; antepenulti-
mam enim necessario corripit.

Ver. 143. — ἀνάγκῃ.] *Cod. Harleian.* ἀ-
νάγκης.

Ver. 144. — Κυανοχαίτης.] Vide supra
ad α’, 43, 58, & 528.

Ver. 145. — ἀμφίχυτον Ἡρακλῆ’.] Qua
ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hîc produ-
catur ; item παῖδες, ver. 183 ; vide supra
ad α’, 51.

Ver. 146. — τό ρά.] Quem scilicet —.

Ver. 147. — ὄφρα τὸ κῆτ’.] Τί ἔτι ;
(φῆσαι τις ἂν·) ἔθεν ταῦτα [τὰ Ἀρεῖ] συμ-
βάλλει πρὸς λόγον ; “Εἴωθε φῆσαι· ἂν, ἄσπερ
ἄλλας συμβάλλεται πρὸς ὄφον, ὕδωρ ἢ πρὸς
μάζαν. — Καὶ Ὀμηρ’· ἐπὶ τὸν κόσμον πε-
ριγενόμεν’· ὀλίγοις τ’ ὀνομάτων Ἀρεῖα ὄσ-
περ λαβὰς ἐκπᾶσαι δοκίμοις, ἢ λόφους κρᾶνε-
σιν, ὅτι λίθισι. Διὲ δ’ ἀπαράσθημα τ’ ἔστιν, ἐν
οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, —
“ Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτ’ ὑπεκπροφυγῶν ἀ-
λέοιτο.” *Plutarch.* *Quæst. Platonicæ*, sub
finem.

- Ὅππότε μιν ζύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίονδε.
 Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, ἔθ' θεοὶ ἄλλοι,
 150 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλῳ ὤμοισιν ἔσαντο.
 Οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὄφρ' οἱ Καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μηλιόωνες
 Βυλάς· δ' ἔχέμεναι δ' ὀδυνηλέος πολέμοιο
 155 Ὀκνεον ἀμφοτέροι· Ζῶς δ', ἤμεν' ὕψι, κέλδ' ε.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πηδῖον, καὶ ἐλάμπειο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν καὶ ἵππων· κάρκαιρε δ' ἡ γαῖα πόδεσσιν
 Ὀρνευμένων ἀμυδῖς· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζωίτην, μεμαῶτε μάχεσθ',
 160 Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δ' ἡρώτ' ἀπειλήσας ἐβ' ἐβήκη,
 Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θ' ἔχ' ἔχ' ἔχ'
 Πρόθεν ἔχε σέροιο, τίνασε δ' ἡ χάλκεον ἔλχ'.

Quando ipsum persequens-ageret à littore ad-planitiem.

Illic Neptunus quidem confedit & dii cæteri,

150 Nesciamque-scindi nubem humeris circumdederunt.

Il verò ex-a-terâ-parte sedebant in jugis Callicolones,

Circum te, arcitenens Phæbe, & Martem urbium-vastatorem.

Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes

Consilia; incipere autem gravem pugnam,

155 Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens altè, instigabat.

Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære

Virorum & equorum; resonabátque tremens terra pedibus

Concurrentium simul: duo autem viri longè fortissimi

In medium utrorumque congregiebantur, ardentés in pugnam,

160 Æneásque Anchisiades, & nobilis Achilles.

Æneas autem primùm minabundus proceßit,

Nutans casside validâ; clypeumque cum-impetu-versatile

Prætendebat pecteri, vibrabátque æream hastam.

Ibid. — ἀλίοιο.] *Al.* ἀλέηται.

Ver. 148. — σέυαίλο.] *Cod. Harleian.*
σεύαίλο.

Ver. 150. — νεφέλῳ ὤμοισιν ἔσαντο.]

Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. lib. I, Ode II, ver. 31.

Ver. 151. — ἐπ' ὄφρ' οἱ Καλλικολώνης.]

Sic apud *Virgilium*:

— *supercilio clivosi tramitis undam*

Elicit — *Georgic. I, 108.*

Ver. 152. — ἦϊε Φοῖβε.] Ἀπολλων τοξικὴς,
ὑπὸ τ' ἰέναι. *Schol. Al.* ἦϊε. Vide suprà ad
d, 43, 75, & ad d, 365.

Ver. 153. — ῥ'.] *Ut jam dictum est* —
ver. 149, 151.

Ibid. — καθεῖατο.] *Al.* καθήατο.

Ver. 156. — καὶ ἐλάμπειο χαλκῷ.] Vide
suprà ad τ', 362.

Ver. 157. — κάρκαιρε δ' ἡ γαῖα πόδεσσιν.]

Vide suprà ad τ', 363.

Ibid. — κάρκαιρε.] De huiusmodi ὀνομασ-
πεία, vide suprà ad δ', 455. Διαφαίνει δ'
ἡ ἀρετὴ τ' ὀνομασποιίας τὸ καρκάειν, ὅτι τ'
γῆς μάστιγα παύεται καὶ ἐξηραμμένης, ἵππ-
θένει δ' αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρνευμένων.] Vide suprà ad
γ', 260.

Ver. 159. — μεμαῶτε.] Vide suprà ad
ν', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'.] Versum hunc in
uno MS deesse annotat *Barneßius*.

Ver. 161. — ἐβ' ἐβήκη.] Vide suprà ad σ',
751; & ad δ', 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυθι.] Ita infra
χ', 314;

— κόρυθι δ' ἐπίπτετο φαεινῇ.

V.

- Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναυλίον ὤρτο, λέων ὡς
 165 Σίνλης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ὑπεκλήμεναι μεμάασιν,
 Ἀρσόμενοι, πᾶς δὴμ'· ὃ γ', πρῶτον μὲν ἀτίζων,
 Ἐρχεῖτο, ἀλλ' ὅτε κέν τις δῶρ' ἰθέων αἰζηῶν
 Δαυρὶ βάλλῃ, ἐάλη τε χανῶν, πεί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 Γίγνετο, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη σένη ἄλκιμον ἦπερ,
 170 Οὐρῇ γ' ὅπλ' αὐτὸς τε καὶ ἰχία ἀμφοτέρωθεν
 Μασίετο, ἔε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Γλαυκίῳ δ' ἰθὺς φέρετο μῦθος· ἥνινα πέφυκε
 Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίετο πρῶτον ἐν ὁμίλῳ.

Pelides verò ex-alterâ-parte contrâ ruebat, leo veluti.

- 165 Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,
 Congregati, totus pagus: is verò, primum quidem contemnens,
 Incedit; sed quando quis prælio-impigrorum juvenum
 Hastâ ferierit, contorquetque se hians, circumque spuma dentes
 Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;
 170 Caudâ verò laterâque & femora utrinque
 Verberat, sêque ipsum excitat ad pugnam:
 Torvumque-contuens fertur furore; si quem occidere-possit
 Virorum, vel ipse perit primâ in turba:

Ver. 164. Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναυλίον ὤρ-
 τ'· λέων ὡς] Similiter Hesiodus:

Δεινὸν ὄρε' ὅσσοις, λέων ὡς
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινόν, πλάγας τε καὶ
 ἄμ' αὐτὸς
 Οὐρῇ μασίζων ποσσὶ γλάφει, ὃδ' αὖ τις
 αὐτὸν
 Ἐπ' ἱεὶς ἀνία ἰδὼν χεῖρ' ἐλθεῖν, ὃδ' ἀμά-
 χηται.
 Τοῖσ' αὖ· ———.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 426, 430.

Et Virgilius:

Attollitque animos: Pœnorum qualis
 in arvis
 Saucius ille gravi venantum vulnere
 pectus,
 Tum demum movet arma leo; gaudet-
 que comantes
 Executens cervice toros, fixumque la-
 tronis
 Impavidus frangit telum, & fremit ore
 cruento:
 Haud secus accenso gliscit violentia
 Turno. Æn. XII, 4.
 Ut fera, quæ densâ venantum septa co-
 ronâ
 Contra tela furit, seseque haud nescia
 morti
 Injicit, & saltu supra venabula fertur.
 Æn. IX, 551.

Et Lucanus:

— sic cum squalentibus arvis
 Æstiferæ Libyæ viso leo cominus hoste,

Subsedit dubius, totam dum colligit i-
 ram;

Mox, ubi se sævæ stimulavit verbere
 caudæ,

Erexitque jubam, & vasto grave mur-
 mur hiatu

Infremuit: tum torta levis si lancea
 Mauri

Hæreat, aut latum fubeant venabula
 pectus,

Per ferrum tanti securus vulneris exit.

Pharsal. lib. I, ver. 205.

Porro Macrobius posteriorem Virgilii locum
 inter eos citat, in quibus Virgilius Homericæ
 carminis Majestatem non æquat. "Vide-
 tis in angustum Latinam parabolam sic
 esse contractam, ut nihil possit sese jeju-
 nius. Græcam contra & verborum & re-
 rum copiâ pompam veræ venationis im-
 plesse? Lib. V. cap. 13.

Ver. 169. Γίγνετο.] Ἀλ. Γίγνετο. Quod per-
 inde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid. — κραδίη. Ἀλ. κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ γ' ὅπλ' αὐτὸς τε καὶ ἰχία.]
 "Leonum animi index cauda——. Immo-
 ta ergo; placidus, clemens, blandienti-
 que similis, quæ rarum est; crebrior enim
 iracundia ejus. In principio terra verbe-
 ratur; incremento terga, seu quedam in-
 citamento, flagellantur." Plin. Natu-
 ral. Hist. lib. VIII, cap. 16.

Ver. 171. — μαχέσασθαι.] Codd. Harleian.
 μαχέσασθαι. Quo modo & in uno MS scrip-
 tum reperit Barnesius.

- Ὦς Ἀχιλῆϊ ὥτρυνε μῆτιν ἢ θυμὸς ἀγλῶϊα
 175 Ἀλῖον ἐλθέμεναι μεγάλῃ περ Αἰνείαο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερον προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλῃ πολλὸν ἐπελθὼν,
 Ἔσῃς· ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθ' ἀνώγει,
 180 Ἐλπόμηνον Τρῳέεσσιν ἀνάξιν ἵπποδάμοισι
 Τιμῆς τ' Πριάμῃ; ἀτὰρ εἶκεν ἐμ' ἐξαναρίξῃς,
 Οὔτοι τ' ἔνεκα γε Πείραμον γέρας ἐν χερσὶ θήσῃ.
 Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἔμπεδον, ἔδ' ἀεσίφρων.
 Ἦ νύ τί τοι Τρῳέες τέμνῃ τάμον, ἐξοχὸν ἄλλων,
 185 Καλὸν Φύλακῃς ἢ δόξης, ὄφρα νέμῃαι,
 Αἶκεν ἐμὲ κλείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ρέξειν.
 Ἦδ' ἂν μὲν σέ γε, Φημί, ἢ ἄλλοτε δαυρὶ φόβῃσας.
 Ἦ δ' ἐμὲ μὲν, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἀπο μῆνον ἰόντα,
 Σέδα κατ' Ἰδαίων ὄρεων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 Καρπαλίμως; τότε δ' ἔτι μετὰ ῥοπαλίζεο φύγων·

Sic Achillem incitabat robur & animus magnus

175 Contra ire magnanimum Aeneam.

Illi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
 Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles:

"Aenea, cur tu, tantum agminum spatium permenfus,

"Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,

180 "Sperantem Trojanis te imperaturum equò-domitoribus

"Dignitate, quâ Priamus? Sed si me interfeceris

"Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:

"Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.

"An verò tibi Trojanì nemus tribuerunt, egregium præ aliis,

185 "Amænum & vitiferum, & arabile, quod colas,

"Si me interfeceris? difficultèr autem te spero hoc facturum.

"Jam enim te, autumo, & aliàs hastâ fugavi.

"An non recordaris, quandò te à bebus, solus cùm-esses,

"Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus

190 "Celeritèr? tunc verò nusquam convertēbaris fugiens:

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Similitèrque infra, ver. 228; ἄλλ' ὅτε δὴ. Vide suprâ ad ἔ, 433.

Ver. 178. —ἵπποδάν.] Cod. Harleian. ἀπ-ελθάν.

Ver. 179. —μαχέσασθ'.] Al. μαχέσθ'.

Ver. 180—186. —Ἐλπόμηνον — ρέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS apud Barneesium. Nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. —Τιμῆς τ' Πριάμῃ.] "Ἐνεκεν τ' βασιλείας· ἀντιφράξ γάρ, "Οὔτοι τ' ἔνεκα Πρί-αμον γέρας." Schol.

Ibid. —ἐξαναρίξῃς.] Al. ἐξαναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἔμπε-δον.] Al. Εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. —Καλόν.] Vide suprâ ad β, 43. Al. ἐδλόν.

Ibid. —ἀρόρης.] Vide suprâ ad ζ', 142.

Ver. 105. —ἔολπα.] Spero; non speravi. Vide suprâ ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid. —ρέξειν.] Al. ῥέξειν.

Ver. 187. —φόβῃσας.] Cod. Harleian. φόβῃσαι. Quæ & proba lectio.

Ver. 188. Ἦ δ' ἐμὲ μὲν.] Al. Ἦ δ' ἐμὲ-νός· Enuntiabatur autem (ut & notavit Barneesium) ac si scriptum fuisset ἢ μὲν· Non licentiâ aliquâ Poëticâ, sed quia vulgò etiam in solutâ (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide suprâ ad ε, 349; ad ε, 533; & ad ζ, 471.

Ver. 190—τότε δ' ἔτι.] Al. πρὶν δ' ἔτι. Ver. 191.

- Ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυες· αὐτὰρ ἐγὼ ἦ
 Πέρσας, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθλιῇ ἢ Διὶ πατρὶ·
 Ληϊάδας δ' ἢ γυναικας, ἐλδ' ἄλλοι ἤμαρ ἀπέρχες,
 Ἥϊον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο ἢ θεοὶ ἄλλοι.
 195 Ἀλλ' εἴ νύ σ' ἐρύεσθ' ὄτομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελύω
 Ἐς πλεθρῷ ἵεναι, μηδ' ἀνλῖσ' ἵσασ' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπι' ἔλινω.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγχε, νηπύτιον ὡς,
 Ἐλπεο δεδιζέσθ'· ἐπεὶ σάφα οἶδα ἢ αὐτὸς,
 Ἥμῃ κελομένης, ἢ δ' αἴσυνά μιν θήσασθ'.
 Ἰδμεν δ' ἀλλήλων χρεὶν, ἴδμεν δ' τοκῆας,
 Πρόκλυτ' αἰκνόντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 Ὀφείδ' ἔτ' ἄρ' ὡς σὺ ἐμὲς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σέε.
 Φασὶ σε μὲν Πηλῆ' ἀμύμον' ἐκλονον εἶναι,
 Μηρὸς δ' ἐκ Θέτιδ' ἢ, καλλιπλοκάμης ἀλγούσης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀλκίονος

"Inde autem in Lyrnessum evasisti: verum ego hanc

"Everti, aggressus cum Minervā & Jove patre;

"Captivas autem mulieres, libero die crepto,

"Abduxi: at te Jupiter servavit & dii cæteri.

195 "Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum

"Inducis: verum te ego sanè regressum hortor

"In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,

"Antequam quid mali passus fueris: jam factum vero & stultus sentit.

Hæc vero Æneas respondit, dixitque:

200 "Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,

"Speres te territum: facile enim possum & ipse,

"Et convitia, & opprobria, proloqui.

"Scimus autem alter-alterius genus, scimus & parentes,

"Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:

205 "Visu verò certè neque tu meos nōsti, neque ego tuos,

"Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,

"Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ nymphâ:

"At ego me filium magnanimo Anchisæ

Ver. 191. — ὑπέκφυες.] Ita ex uno MS
 edidit Barnesius: Al. ἐπέκφυες.

Ver. 193. Ληϊάδας.] Cod. Harleian. Ληϊ-
 ἄδας.

Ver. 195. — σ' ἐρύεσθ'.] Cod. Harleian.
 σ' ἰρύεσθ'. Atque ita in uno MS scriptum
 reperit Barnesius.

Ver. 197. — πλεθρῷ ἵεναι.] Quâ ratio-
 ne, πλεθρῷ hîc ultimam producat; item
 πλεθρῶν, ver. 200; & αἰκνόντες, ver. 204;
 & τρέφει, ver. 215; & ἐπὶ, ver. 229; vi-
 de supra ad 4, 51.

Ver. 198. — ῥεχθὲν δέ τε νήπι' ἔλινω.]

Vide supra ad 9, 32. Al. ῥεχθὲν δέ τε.

Ver. 200. Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγχε,
 νηπύτιον ὡς, Ἐλπεο δεδιζέσθ'.]

Hostis amare, quid increpiras mortem-
 que minaris? Æn. X, 900.

Ver. 202. — αἴσυνά.] Τὰ; παρὰ τὸ καθ-
 ἥκον λεγόμενα; ἀπειλάς. Schol. apud Bar-
 nesium.

Ver. 204. Πρόκλυτ'.] Τὰ ὑπὸ τῇ περιέ-
 ρει πειρημισμένα, παλαιά. Schol.

Ibid. — ἀλγούσης.] Ἐναλίως θεῶν ἐν θα-
 λασσῇ καὶ αἰκνόντες. Schol. Al. ἀλγούσης.

- Εὐχομαι ἐκτεγάρμην, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.
 210 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσον
 Σήμερον· ὃ γὰρ Φημ' ἐπέεσσι γε νηπιύισιν
 ὦδε Διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις ἢ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρῳ γυνεῷ, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Κτίσσε ᾧ Δαρδανίην, ἐπεὶ ἔπω Ἴλιος ἱερὴ
 Ἐν πεδίῳ πεπόλις, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἄλ' ἐβ' ὑπωρείας ὤκεον πολυπιδάκκ' Ἰδης.
 Δάρδαν' αὖ τέκεθ' ἥν' Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τετραγίλιαί ἵπποι ἔλ' αὖ βυκολέοντο
 Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι·

“ Profiteor progenerum esse, mater autem mihi est Venus.

210 “ Horum jam nunc alterutri saltem charum filium plorabunt

“ Hodiē: non enim puto verbis omnino puerilibus

“ Sic diremptos, à pugna redituros esse.

“ Quod si vis & hæc doceri, ut bene scias

“ Nostri genus, (multi autem ipsi homines norunt;)

215 “ Dardanum quidem primum genuit nubes-cogens Jupiter:

“ Condidit autem is Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra

“ In campo ædificata erat, urbs articulatè-loquentium hominum;

“ Sed adhuc radices habitabant irriguæ-fontibus Idæ.

“ Dardanus verò genuit filium Erichthonium regem,

220 “ Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:

“ Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur

“ Fæminæ, pullis exultantes teneris:

Ver. 210. — ἕτεροί γε.] Eandem hinc vim habet particula γε, ac vox Latina saltem.

Ver. 212. — διακρινθέντε.] Al. διακρινθέντε. Malé. Vide supra ad ver. 141.

Ibid. — ἐξαπονέεσθαι.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 215. — νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad α, 175.

Ver. 216. — Δαρδανίην.] Πόλις, Τροίης, Schol.

Ibid. — ἐπεὶ ἔπω Ἴλιος ἱερή.]

— nondum Ilium & arces

Pergamæ steterant; habitabant vallibus imis. Æn. III, 109.

Ver. 218. Ἄλλ' ἐβ' ὑπωρείας ὤκεον.] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη — καὶ θεὸν πῶς εἰρημνίαν ἔχ' ἡ φύσιν. Οὔτις γὰρ ἐν δὴ ἔχ' τὴν ποσειδάων εἰθεασίαν ἐν γῆ, ὑμνωδῶν, πολλὰν τὴν καὶ ἀλγίαν γινώσκων ξυῖ τισι χάρσιν ἢ μέσας ἐφαπτεῖ ἐκάστου. Plato de legibus, lib. 3.

Ibid. — ὑπωρείας.] Τὰ κάτω μέρη τῆς ὁρᾶς. Schol.

Ibid. — ὤκεον.] Pronuntiabatur, notante Barnesio, ὤκεον vel ὤκεον· quomodo & scribi pestea cœptum est.

Ibid. — πολυπιδάκκ'.] Al. πολυπιδάκκ'. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο.] Pronuntiabatur, ut opinor, Ὃς δὴ ἀφνειότατος. Vide supra ad ver. 188; & ad α, 138. ἱεῖναι πῶς αὐτῶν [Δαρδανίαν] Ἐριχθόνιον, ὃς ἀπάντων ἀνθρώπων οὐδαιμονέστατος λέγεται γένεσθαι, τὴν τε παλαιότητα καὶ τὴν ἐν τῇ μητροτάτῃ γένουσιν κληρονομίαν ἀρχῆς. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.

Ver. 221. — τετραγίλιαι.] Apud Maximum Tyrium, τετραγίλια. Quæ & forte melior lectio, ne scilicet vox, “θήλειαι,” in sequenti versu, supervacanea videatur: Uti notavit Barnesius.

Ver. 222. — πώλοισιν.] Cod. Harleianus πώλοισιν.

Ibid. — ἀταλῆσι.] Al. ἀπαλῆσι, & ἀπαλῆσι.

- Τάων κ' Βορέης ἤρξασατο βοσκομνάων,
 Ἰππῳ δ' εἰσάμμιτο παρελέξατο κυανοχαίτη·
 225 Αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυσκαίδεκα πώλῃς·
 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκισίῳεν δ' αὖτε ζειδῶρον ἄρρεσιν,
 Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεῶν, εἶδε καλὴ κλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σκισίῳεν ἐπ' Ὀρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἀκρον δ' ἔπ' ῥήμιντο ἄλως πολιοῖο θέεσκον.
 230 Τρώα δ' Ἐριχθόνι τεκέλο Τρώεσσιν ἀνακλῖα·
 Τρώες δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγρόντο,
 Ἰλὸς τ', Ἀσδάρακός τε, κ' ἀνίθετο Γανυμήδης,
 Ὃς δὴ κάλλιπτο γυῖο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τὸν κ' ἀνθρεΐσαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοοῖεν,

“Harum aliquas & ipse Boreas adamavit pascentium,
 “Equoque se-cum-assimulâset concubuit cyaneis-jubis-ornato:
 225 “Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
 “Istæ autem quodocunque saltu-lascivirent super almâ terrâ,
 “Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
 “At quum saltu lascivirent super latis dorsis maris,
 “In superficiei super collifos-fluētus falis cani currebant.
 230 “Troem autem Erichthonius genuit Trojanis regem:
 “Ex Troë verò tres filii eximii geniti sunt,
 “Ilusque, Aslaracusque, & formâ-deo-par Genymedes,
 “Qui sanè pulcherrimus erat mortalium hominum;
 “Quem & rapuerunt-in-cælum dii, Jovi ut-pocillator-esset.

Ver. 223. Τάων κ' βορέης ἤρξασατο βοσκομνάων.] Post hunc versum, alium addit Codex Harleianus.

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, κ' ἀνθρεῖν εἰαρινῶσι.

Ver. 224. — εἰσάμμιτο. Vide supra ad 1, 45.

Ibid. — παρελέξατο κυανοχαίτη. Al. ἐμί-
 7 ρησθῆναι κ' εὐνῆ.

Ibid. — παρελέξατο. Vide supra ad β', 515.

Ver. 225. — ὑποκυσάμεναι. Al. ὑπο-
 8 κύνειν.

Ver. 226. Αἰ δ' ὅτε μὲν σκισίῳεν.]

Illa vel intactæ segetis per summa vola-
 ret

Gramina; nec teneras cursu læssillet a-
 ristis:

Vel mare per medium, fluctu suspen-
 samentum,

Ferret iter; celeres nec tingeret æquore
 plantas. Æn. VII, 808.

Ubi notandum istud “læssillet” non pro
 “læderet” positum esse. Perinde enim est,

ut illam tum, quum gramina pervolaret,
 ut illam tum, quum gramina percurreret,

ut illam tum, quum gramina percurreret, interea non læssillet.

Vide supra ad α', 37.

Ibid. — ἄρρεσιν. Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 227. — Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν. Nūν τ' ἐν τῷ σάχυστι λεπτοῦ ἀέρεσιν. Schol.

Ver. 229. — θέεσκον. Currere solebant. Vide supra ad ver. 28; & ad ν', 84.

Ver. 232. Ἰλὸς τ', Ἀσδάρακός τε. Ilusque, Aslaracusque — Æn. VI, 650.

Ibid. — ἀνίθετο Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλ-
 11 λις. Καὶ ἐὼς ὅς φημι κ' Γανυμῆδην εἰ σῶ-
 12 μαί. ἀλλὰ ψυχῆς ἔνεκα ὑπὲρ Διὸς εἰς Ὀλυμ-
 13 πον ἀνεχέσθην. Μαρίστει δ' ἡ τὸνομα αὐτοῦ.

Ἔστι μὲν γὰρ δῶκε κ' Ὀμήρου, “— γένεσθαι
 14 “δὲ τ' ἀνέων.” Τέτο δ' φερεται, ὅτι ἡδὲ δὲ τ'
 15 ἀνέων. Ἔστι δ' ἡ ἀλλοτρίω, “— πικρὰ
 16 “φερεται μὲν εἰδῆς.” Τέτο δ' αὖ λέγει, σο-
 17 φὰ φερεται βελόμαα εἰδῆς. Ἐξ δὲ συναμ-
 18 φέρεται τέτων εἰς ἡδυομαί. ἰνομαθῆς ὁ
 19 Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυομαί, ἐν θεοῖς τέλει-
 20 ται. Χερσὶν Συμπόσιον sub finem.

Ver. 234. — Τὸν κ' ἀνθρεΐσαντο θεοὶ.]

— & rapti Ganymædis honores.

— quem præpes ab Idâ

Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger
 uncis. Æn. V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum Cicero:

“Nec Homerum audio, qui Ganyme-
 21 dem à diis raptum ait propter formam,
 22 “ut Jovi bibere ministraret. — Finge-
 23 U 4 “bat

- 235 Κάλλε' ἔνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μέλει.
 Ἴλ' δ' αὖ τέκεθ' ὑὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα.
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμῳ τε,
 Λάμπῳ τε, Κλυτίῳ θ', Ἰκελάονά τ', ὅζον Ἀρη.
 Ἀσάρεκ' ἢ Κάπῳ· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχισίῳ τέκε παῖδα.
 240 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀχίλλης, Πριάμῳ δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖου.
 Ταύτης τοι γυνῆς τε καὶ αἵματόν εὐχομαι εἶναι.
 Ζῶς δ' ἄρ' ἔλλω ἀνδρεσσιν ὀφέλλαι τε, μινύθει τε,
 Ὅπως κεν ἐβέλυσιν· ὁ γὰρ κάρλινος ἀπάντων.
 Ἀλλ' ἄγε μήκετι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 245 Ἐσάοτ' ἐν μέσση ὕσμινι δηϊόητο.
 Ἔσι γὰρ ἀμφότεροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλα· καὶ ἂν νηὶς ἐκαλόνζυγόν ἄχθῃ ἄροισι.
 Στρεπλήν γ' ἢ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Παντοῖοι· ἐπέων γ' πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

- 235 "Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.
 "At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
 "Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,
 "Lampumque, Clytiūque, Hicetaonemque, rāum Martis:
 "Asaracus verò Capyn: is autem Anchisem genuit filium;
 "Et me Anchises: Priamus verò genuit Hectora nobilem.
 "Ex hoc quidem generēque & sanguine profiteor esse me.
 "At Jupiter virtutem viris augētque minuitque,
 "Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
 "Sed age nē ampliūs hęc differamus, pueruli tanquam,
 245 "Stantes in mediā acie praelii.
 "Licet enim ambobus opprobria prolequi
 "Multa admodū: nē navis quidem centiremis onus ferret.
 "Volubilis enim lingua est hominum, multique infunt sermones,
 "Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque indē.

"bat hęc Homerus, & humana ad deos
 "transferebat; divina malle ad nos."
Tusc. Disputat. Lib. I. § 26.

*Ver. 235, 292, 314, & 334. —ἀθανά-
 τοισι.] Vide suprà ad α, 398.*

Ver. 237. —ἀρα.] Deinceps —.

*Ver. 242. Ζῶς δ' ἄρ' ἔλλω ἀνδρεσσιν ὀφέλλαι
 τε, μινύθει τε.] Similiter ferē Hesiodus:*

*"Ῥα δ' ἄρ' ἔλλω ἀνδρῶν μινύθει, καὶ ἀδελῶν ἀ-
 ἔξει —"*

Ζῶς ὑψιφρεμέτης —

"Εργ. καὶ Ἡμερ. Lib. I, ver. 6, 8.

*Ibid. —τε, μινύθει.] Quā ratione, τε,
 hic producatur; item κεν, ver. 243; & ἔ-
 τεα, ver. 255; & ἀπὸ, ver. 261, & 278;
 vide suprà ad α, 51.*

*Ver. 247. —ἐκαλόνζυγόν.] Ἐπὶ ἐκαλὸν ἐ-
 ρεῖται ἐκαστομένη· ζῶγα γὰρ αἱ τ' ἐρεσσόντων
 κατέδρα. Schell.*

Ver. 248. Στρεπλήν γ' ἢ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν,

*πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι.] Κινδυνόει γὰρ ἐν τῷ ἐν-
 θρώπινον γένει ἀπάντων ἐκείνη γυνὴ μάλλον
 ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τότε γὰρ μόνον κείνη θαν-
 μαστὴν τινα πλῆτον. Dio, Orat. XII. Cate-
 rium Clemens Alexandrinus, Strom. Lib. I,
 citat; Στρεπλήν γὰρ καὶ γλῶσσο βροτῶν.*

*Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων καὶ πολλῶν νομῶν.]
 Apud Dionem, loco jam citato, Παντοῖοι δ'
 ἐπέων πολλῶν νομῶν. Apud Clementem Alex-
 andrinum, Παντοῖων ἐπέων καὶ πολλῶν νομῶν.*

*Ibid. —ἐπέων καὶ πολλῶν νομῶν.] Sic apud
 Hesiodum:*

"Ἀρετῶν δ' ἔσαι ἐπέων νομῶν. —

"Εργ. καὶ Ἡμερ. II, 21.

*Quæ ad loca Menagius: "Legendum au-
 "tem," inquit, "utrobique νομῶν, accentu
 "in ultimā, id est, νέμωσις, partitio, distri-
 "butio in utramque partem: νόμος, accen-
 "tu in penultimā, quæ vox legem signifi-
 "cat, apud Homerum non reperitur; quod
 "præter*

- 250 Ὅπποιόν κ' εἴπωθα ἔπ' ὅ, τοῖόν κ' ἐπακέσσαις.
 Ἀλλὰ τίη ἔρδας ἢ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς γυναικας,
 Αἶτε χολωσάμεναι ἔρδ' ὅ περ θυμοβέροιο
 Νεικῶσ' ἀλλήλησι μέσσω ἐς αἵμαν ἰῶσαι,
 255 Πόλλ' ἔτεά τε ἢ ἐκί· χόλ' ὅ δέ τε ἢ τὰ κελεύει.
 Ἀλκῆς δ' ἔμ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψης μεμαῶτα.
 Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θάσσο
 Γόσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐχέεισιν.
 Ἡ ῥα, ἢ ἐν δεινῷ (ἀνὴρ ἦλασε χάλκεον ἔγχ',
 260 Σμερδαλέω, μέγα δ' ἀμφὶ σάκ' ὅ μιν κε δαυρὸς ἀκωνῆ.
 Πηλείδης ὃ σάκ' ὅ μιν ὅτ' ἐο χειρὶ παχείῃ
 Ἐχέει ταρβήσας· φάτο γὰρ δολεχόσκιον ἔγχ'
 Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθαι μετ' ἀλλήτορ' Αἰνείαο·
 Νήπι' ὅ, ἔδ' ἐνόησε καὶ φρένα ἔκ' ἐν θυμῶν,
 265 Ὡς ἔρ' ῥήϊδι' ἐς ἱερῶν ἐρμυδῆα δῶσα
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμνέμεναι, ἔδ' ὑποείκειν.

- 250 " Quaecunque dixeris verbum, tale & audieris.
 " Sed quid jurgiis & iuxis nobis opus est
 " Altercari inter nos, tanquam mulieres,
 " Quæ iratæ per contentionem animum radentem
 " Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,
 255 " Multa verâque & non: ira nempè & ista jubet.
 " A virtute verò non me verbis avertes animosum,
 " Priusquàm ære pugnes contrâ: Quin age, ocyus
 " Experiamur alter-alterum æratis hastis.
 " Dixit utique, & in terribile scutum intorfit æream hastam,
 260 Visu-horrendum; ingensque scutum mugit hastæ cuspide.
 " Pelides verò scutum quidem à se procul manu robustâ
 " Tenuit percussus: credebatur enim prælongam hastam
 " Facile penetraturam esse magnanimi Æneæ:
 " Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,
 265 Quòd non facile deorum inclyta dona
 " A viris mortalibus domantur, neque eis cedunt.

" præter Grammaticos, notavit etiam Josephus, lib. II, contra Appionem." Annotat. in Laërtium, Lib. IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς γυναικας.] Sic apud Livium; " Sedemus domi desides, mulierum ritu altercantes inter nos."

Ver. 254. — μέσσω ἐς αἵμαν.] Dio Chrysostomus, Orat. XII, legit, ἀγορῆς ἐς μέσον.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε ἢ ἐκί.] Al. Πολυτά τ' ἰόντα ἢ ἐκί. Notante Eustathio.

Ver. 256. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad γ', 46.

Ver. 257. — μαχέσασθαι.] Cod. Harleian. μαχέσθαι.

Ver. 258. Γόσόμεθ' ἀλλήλων.] Ἀντὶ τοῦ ἀφ' αὐτῶν· ὁ ὅστις λοιπὸν ἔσται ἀλλήλων διωόμενος. Schol.

Ver. 259. — ἦλασε χάλκεον ἔγχ'.] Cod. Harleian. ἦλασεν ὄβριμον ἔγχ'. Atque ita in Commentario legit Eustathius. Al. ὄβριμον ἔγχ'.

Ver. 260. Σμερδαλέω.] Al. Σμερδαλίον. Ibid. — ἀκωνῆ.] Ita ex Eustathio edidit Barnesius: Al. ἀκωνή. Sic ε', 295;

Ἡρκε δ' ἵπποδάσεια κίρως περὶ δαυρὸς ἀκωνῆ.

Ver. 263. Ῥεῖάδ' ἐλδύσεσθαι.] Vide suprâ ad γ', 144.

Ver. 267.

- Οὐδὲ τότε Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔχῃ
 ῥῆξε σάκε'· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.
 Ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε Διὶ πύχας, αἱ δ' ἄρ' ἐτι τρεῖς
 270 Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
 Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσίνεροι,
 Τὴν ᾗ μίαν, χρυσῶν· τῇ ῥ' ἔχετο χάλκεον ἔχῃ.
 Δώτερόν αὐτ' Ἀχιλλεύς προτὶ δολιχόσκιον ἔχῃ,
 Καὶ βάλεν Αἰνείας καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴστω,
 275 Ἀνύγ' ὑπὸ πρῶτῳ, ἣ λεπιότατ' ἔε χαλκός·
 Λεπιότατ' ἐπέλω ῥινὸς βοός· ἣ δ' ἄρ' ὑπὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίν, λάκε δ' ἀσπίς ὑπὸ αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, ἣ δ' ὑπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέχε
 Δείσας· ἔχθει δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτῃ ἐνὶ γαίῃ
 280 Ἔση ἱερῶν, Διὶ δ' ἀμφοτέρωσιν ἔλε κύκλῳ
 Ἀσπίδ' ἀμφιζρότης· ὃ δ' ἀλδ' ἀμφοτέρωσιν δόρυ μακρόν,
 Ἔση, καὶ δ' ἄρ' οἱ χύτρ' ὑπερὶν ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ὄφθαλμοὶ πάλῃ βέλῃ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

- Neque tunc Aeneae bellicosi rapida hasta
 Percepit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:
 Sed duas quidem transiit per plicas; tres verò
 270 Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,
 Duas, aereas, duasque interiores stanni,
 Unam verò, auream; quā demum detenta est aerea hasta.
 Secundus verò Achilles emisit praelongam hastam,
 Et percussit Aeneae ad clypeum undique æqualem,
 275 Oram ad summam, ubi tenuissimum curcebat aes;
 Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem
 Pelias prorupit fraxinus; crepuit verò clypeus ex ejus ictu.
 Aeneas autem corpore contracto subsedit, & à se procul scutum sustulit
 Territus: hasta autem supra dorsum in terra
 280 Stetit ulterius pergendi cupida; utrosque autem disrupit orbes
 Clypei ingentis: Is verò evitatā hastā longā,
 Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa oculis),
 Percussus, quòd prope se fixum erat telum: verum Achilles

Ver. 267, 268. Οὐδὲ — ῥῆξε σάκε'·
 χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο.] Ita Hesiodus:

— σάκε' ἔμβαλε χάλκεον ἔχῃ·

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἔρρηξεν δ' ὄβριμον θεοῖο.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 414.

Ver. 272. — χρυσῶν.] Edidit Barnesius, χρυσῶν. Quod eodem modo pronuntian-
 dum: Prima enim necessariò producitur.
 Vide supra ad v. 24, & 523.

Ibid. — τῇ ῥ'.] Quā utique —. Quā
 scilicet —.

Ibid. — χάλκεον ἔχῃ.] Al. μέλιον ἔχ-
 ῃ.

Ver. 273, 276. — προτὶ δολιχόσκιον ἔγ-

χῃ, — ἣ δ' ὑπὸ πρῶτῳ.]

— hastam jactit: illa per orbem

Aere cavam triplici, per linea terga,
 tribusque

Transiit intextum tauris opus —.

Æn. X, 783.

Ver. 275. Ἀνύγ' ὑπὸ πρῶτῳ.] Κατὰ τὴν
 ἑξῶθεν κύκλον τ' ἀσπίδ'.

Ver. 279. — ἄρ'.] Ut par erat —. Ut
 fieri oportebat —.

Ver. 280. — ἱερῶν.] Vide supra ad 6,

317.

Ver. 283. — πάλῃ.] Vide supra ad 8,
 185.

Ver. 285.

Ἐμμεμαὺς ἐπόρυσεν, ἐρυσσάμην· ἔϊφ' οὐδ',
 285 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ ᾗ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔρπον, ὃ δ' ἔδ' ἄνδρε φέροισεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ρέα πάλλε ἐοῖτο.

Ἐνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 Ἡ κόρυθ', ἥ δ' ἑλκός, τὸ οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 290 Τὸν δέ κε Πηλεΐδης χερσὶν ἄορα θυμὸν ἀπνύεσθαι,
 Εἰ μὴ ἄρ' οὐδ' νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μείλ' αὖ μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχ' μεγάλητορ Αἰνείας,
 ὅς τάχα Πηλείωνι δαμῆς αἰδούσθ' ἀτάττει,

295 Πειθόμεν' ὅμοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
 Νήπιον· ἔδ' ἔτι οἱ χερσὶν ἄορα λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλὰ τίη νῦν ἔτος ἀνάντιος ἄλγεα πάσχει,
 Μὰ ψ' ἐνέκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ δ' ἐσχάτ' ὄρωσ' ἔχουσιν;

300 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἴω' ἐκ θανάτου ἀγάσωμεν,
 Μήπως κ' Κρονίδης κεχολώσῃ, αἴ κεν Ἀχιλλεύς
 Τόνδε καλῶς κλέινῃ· μόριμον δέ οἱ ἔσ' ἀλέαδος,
 Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γυνὴ κ' ἀφανὴς ὄληῃ

Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,

285 Terribilem edens-clamorem: At saxum sumpsit manu
 Aeneas, vastum pondus, quod nē duo quidem viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt: is verò ipsum facillè agitabat & solus.
 Tum certè Aeneas quidem irruentem percussisset saxo,
 Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:

290 Illum verò Pelides cominus ense animā privasset;
 Nisi celeritè animadvertisset Neptunus quasiator-terræ:
 Statim autem inter immortales deos verbum dixit:

“O dii, certè mihi dolor de magnanimo Aeneâ,

“Qui citò à Pelide domitus ad orcum descendet,

295 “Persuassus verbis Apollinis longè-jaculantis,
 “Demens: neque enim is ab eo omninò propulsabit triste exitium.

“Sed cur nunc hic infons mala patitur,

“Immeritò ob debitos-aliis dolores; grata autem semper

“Munera diis exhibet, qui cælum latum habitant?

300 “Sed agite, nos ipsi eum è morte subducamus,

“Nè fortè & Saturnius irascatur, si Achilles

“Hunc interimat: Fatale verò ei est effugere,

“Ut nè sine-prole genus & prorsus-extinctum pereat

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprâ
 ad δ', 456. Al. Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286. — ὃ δ' ἔδ' ἄνδρε φέροισεν.] Vi-
 de suprâ ad ε', 303. Al. δύο ἄνδρε.

Ver. 295. — Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.] Quâ
 ratione, Ἀπόλλωνος, hic ultimam produ-
 cit; item ᾗ, ver. 322; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 296. Νήπιον.]

Demens! qui —, Æn. VI, 590.

Ver. 301. Μήπως κ' Κρονίδης.] Cod. Har-
 leian. Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid. — αἴ κεν Ἀχιλλεύς.] Al. εἴπερ Ἀ-
 χιλλεύς.

Ver. 302. — καλῶς κλέινῃ.] Al. καλῶς κλέινῃ.

Ibid. — μόριμον.] Cod. Harleian. μόρι-
 μον. Atque ita in tribus MSS scriptum rep-
 perit Barnesius. Quod versum perimit.

Ver. 303. Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γυνὴ κ' ἀφανὴς ὄληῃ

- Δαρδάνη, δὲ Κρονίδης πᾶσι πάντων φίλατο παίδων,
 305 Οἱ ἔθεν ἐξερχόμενοι, γυναικῶν τε θυηλάων.
 Ἦδη γὰρ Πελαῖα γυνὴν ἤχθησε Χρονίων·
 Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσιν ἀνάξει,
 Καὶ παῖδες παίδων, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.
 Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς γὰρ μέλα φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσει, ἣ κεν ἑάσει
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεῖ· δαμήμεναι, ἔσθλόν ἐόντα.
 Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεὺς ὠμόσασα μὲν ὄρεας
 Πᾶσι μὲν ἄθανάτοισιν, ἐγὼ δὲ Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 315 Μῆνορ' ὅππῃ Τρώεσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 Μῆδ' ὅπποταν Τροίῃ μαλ' ἐρῶ περὶ πᾶσα δαήν.

- “ Dardani, quem Saturnius prae omnibus dilexit liberis,
 305 “ Qui ex se nati sunt, mulieribusque mortalibus.
 “ Dudum enim Priami genus odit Saturnius.
 “ Nunc verò utique Aeneas vis Trojanis imperabit,
 “ Et filii filiorum, qui in posterum nati fuerint.
 Haec autem respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno :
 320 “ Terrae quatitor, ipse tu mente tuâ consule
 “ De Aeneâ, an eum è periculo extrahas, an relinquas
 “ A Pelide Achille domandum, optimus licet sit.
 “ Nam sanè nos multa juravimus juramenta
 “ Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
 315 “ Nunquam à Trojanis nos depulsi fueras-ope-allatâ malum diem,
 “ Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur

ἀφ' αὐτοῦ δὲ.] Apud Maxim. Tyrium, *Dissertat. X* ; “ Ὅσπερ μὲν ἀπὸ τοῦ γένους μετ' ἐπισθεν ὁ δὲ.”

Ver. 304. — φίλατο.] Quâ analogiâ dicitur μαρτυρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυρέσθην, in Futuro autem μαρτυρήσεται, indeque μαρτυρήσεται, quod per omnes Modos ac Tempora ὅς semper corripit ; eadem analogiâ ex φιλομαι deducitur ἐφιλέμην, ἐφιλάτο, ex quo Futurum deducetur φιλήσεται ; indeque φιλέω, quod per omnes Modos & Tempora ὅς semper corripit. Vide suprâ ad α', 280 ; & ad α', 338.

Ver. 309. — Κρονίων.] Vide suprâ ad α', 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσιν ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας γένος πάντες· αὐτὸς ἀνάξει.

Hic domus Aeneas cunctis dominabitur oris,

Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.

Æn. III, 97. Εἰσὶ δ' οἱ τ' ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταστήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομιδῆσαι πάλιν οἰκάσει, καὶ βασιλεύσει τὴν Τροίαν· τελευτήματα δὲ καταλιπὼν Ἀσκανίῃ τῇ υἱῇ τῇ βασιλεύσει, καὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν ἔτι περὶ τὴν Τροίαν.

ἀφ' αὐτοῦ δὲ ἀρχῇ· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάξω, τοῖς Ὀμήρῳ ἐπισιν ἐκ ὁρῶντος λαμβανόμενος παρὰ κερδένεος. Πεποία γὰρ αὐτῇ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προέλεον τὴν μέλλουσαν εἰσελθὼν πρὸς Αἰνείαν καὶ τὸν ἐξ ἐκείνης γνησομένης ἀποφάνηται ὡς πᾶσι· “ Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσιν ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.” Ὑπολαβόντες ἂν τὸ Ὀμήρῳ ἐν Φρυγίᾳ διωασθούσας εἰδέναι τὰς ἀνδρας, ὡς δὲ καὶ διωατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκῶντος βασιλεύειν Τρώαν, τὴν ἀνακομιδῆν τῇ Αἰνείᾳ ἀναπλάττειν. Ἀρχεῖν δὲ τὴν Τρώαν εἰς ἐπὶ τῷ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ οὐκ ἔστιν, καὶ διωατὸν ἦν ; *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.* Vide & *Strabonem, Geograph. lib. XIII, pag. 905, al. 608.*

Ibid. — Αἰνείας βίη.] Vide suprâ ad ν', 758.

Ver. 308. καὶ παῖδες παίδων.] *Al.* καὶ πᾶσι παῖδες.

Ibid. — μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετ' ἐπισθεν ἔσονται.

Ver. 309. — βοῶπις.] Vide suprâ ad α', 551.

Ver. 311. — ἣ κεν μιν.] *Cod. Harleianus* ἣ κεν μιν.

Ibid. — ἑάσει.] Vide suprâ ad δ', 42. Ver. 320.

Δαιομύη, δαίωσι δ' ὄρητοί ῥ' ἄχαιων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Βῆ ῥ' ἰμῶν ἄν τε μάχῃν ἢ ἀνὰ κλόνον ἐλχειάων·

320 Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἡδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.

Αὐτίκα τῷ μὲν ἐπεῖλα καὶ ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,

Πηλείδῃ Ἀχιλλεῖ· ὃ ᾗ μελίῃ δ' ἄχαλκον

Ἀσπίδ' ἐξέρυσεν μετὰλήτορ' Αἰνείας·

Καὶ τ' μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλεῖ ἔθηκεν,

325 Αἰνείαν δ' ἐπέσθεν ὑπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας·

Πολλὰς δ' ἔστρας ἠρώων, πολλὰς δ' ἢ ἵππων

Αἰνείας ὑπερῆλπε, θεῶν δ' ὑπὸ χειρὸς ὀρέσας·

Ἴξε δ' ἐπ' ἐχάλετο πολυαῖκ' πολέμοιο·

Εὐθὰ δ' ᾗ Καύκωνες πόλεμον μετὰθωρήσαντο.

330 Τῷ δ' ἡ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτήνοια κελδέει

Ἀλλ' Ἀχιλλεῖ πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,

Ὅς σὺ ἄμα κρείσσων, ἢ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

“ Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.

Ut verò hoc audivit Neptunus quassator-terræ,

Perrexit ire perque pugnam & per stridorem hastarum;

320 Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.

Confestim huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem.

Pelidæ nempe Achilli: ipsèque hastam ære-solido-præfixam

Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;

Et eam quidem ante pedes Achillis posuit;

325 Æneam verò vi-impulsum-egit à terrâ in-altum sublatum:

Multos autem ordines heroûm, multos & equorum

Æneas superârat, saltu dei à manu impetu-sumpto:

Pervenit verò ad extremam-partem impetuosæ prælii:

Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.

330 Eum verò admodum propè accessit Neptunus quassator-terræ,

Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:

“ Ænea, quis te sic deorum præcordia-læsum instigat

“ Contra Achillem præliari & pugnare,

“ Qui te simul fortior, & charior immortalibus?

Ver. 320. Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας.]

Pelidæ tunc ego forti

Congressum Æneam, nec Diis, nec vi-

ribus æquis,

Nobe cavâ eripui——. Æn. V, 808.

Tu potes Æneam manibus subducere

Grauium,

Proque viro nebulam & ventos obten-

dere inanes. Æn. X, 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσθεν.] Al. Αἰνεί-

ας δ' ἐπέσθεν. Quo modo legit & Codex Har-

leianus.

Ver. 329. — Καύκωνες.] Οἱ μὲν, Τροϊ-

κὸν ἐόντες βάρβαρον· ἄλλοι δ' Παφλαγονίας· οἱ

δ' τὰς ὑπὸ Πηλῶν Καυκαίους· ἢ δ' Καύκωνες·

πόλις παρὰ Πηλῶν Λυκίας ἢ Καρίας, Schol.

Ver. 332. — ἀτήνοια.] Al. χαλκείνοια. Al.

αἰκονεία. Al. αἰκονίη.

Ver. 333. Ἀλλ' Ἀχιλλεῖ πολεμίζειν ἡ-

δὲ μάχεσθαι.] Cod. Harleian. Ἀλλ' Ἀχιλλεῖ πο-

λεμίζειν, ὑπερβύμας μάχεσθαι. Ut suprâ ver.

88.

Ibid. — πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.] Vide

suprà ad 4, 232, & 279.

Ver. 336.

- 335 Ἄλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν (υμβλήσεται αὐτῷ,
 Μὴ δ' ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἶδος εἰσαφίκηαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον δ' ὀπίσσω δῖον ἔπαισεν,
 Θαρσύνσας δὴ πείλα μὲν πρώτοισι μάχεσθαι.
 Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξῃ.
 340 Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόν, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 Αἶψα δ' ἐπεὶ Ἀχιλλεύς ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 Θεαπεσίλω· ὁ δ' ἐπείλα μέγ' ἐξιδὲν ὀφθαλμοῖσιν.
 Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγίστορα θυμόν.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι.
 345 Ἐλχος μὲν τόδε κείν' ὅππῃ χθονὸς, εἴδ' ἐτι φῶτα
 Λόσσω, τῷ ἐφένκα, κατὰ κλάμηναι μενεαίνων.
 Ἦ ῥα δ' Αἰνείας φίλον ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἐφίω μὰ ψαύτως δὶ χεῖράσδε.
 Ἐρρέτω· ὅς οἱ θυμὸς ἐμευ ἐτι πειρηθῆναι
 350 Ἔασε, ὅς δ' ἐνὺν φύλῃ ἄσμεν' ἐκ θανάτοιο.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίον· ἐλθάν.

- 335 " Sed recede, quandocunque obuius-fueris-factus illi,
 " Ne & præter fatum domum orci pervenias.
 " At postquam Achilles mortem & fatum affecutus fuerit,
 " Audacter deinceps inter primos pugna:
 " Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
 340 Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia.
 Tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem
 Densam: Is verò continuò clarè vidit oculis:
 Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum:
 " Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video:
 345 " Hasta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
 " Video, in quem immisi, interficere cupiens.
 " Certè & Æneas igitur charus immortalibus diis
 " Erat: sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
 " Valeat: non ei animus me ampliùs experiri
 350 " Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte.
 " Sed ægedum, Danaos bellicosos adhortatus,
 " Alios Trojanos experiar obuius profectus.

Ver. 336. Μὴ δ' ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἶδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex stultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γνῶναι dicuntur. Vide suprâ ad β', 155. " Nihil autem dubium est, quin violentam & inopinatam mortem significaverit: quæ quidem potest rectè videri accidere præter naturam." Gell. lib. XIII, cap. 1.

Ver. 338. Θαρσύνσας.] Cod. Harleian. Θαρσύνσας.

Ibid. — δὴ πείλα.] Ita edidit Barnesius. Al. δ' ὑπείλα.

Ibid. — μέγα θάυμα.] Al. μὲν Τρέφεται.

Ver. 340. — διεπέφραδε.] Vide suprâ ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 341. — σκέδασ'.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 345. — ὅππῃ χθονὸς.] Al. ὅππῃ χθονί.

Ver. 347, & 367. — ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 350. — ὅς δ'.] Cod. Harleian. ὅς δ' καί.

Ver. 331. — ἄγε δὴ.] Age quæso. Vide suprâ ad β', 158.

- Ἦ, ἔθ' ὑπὶ σίχας ἄλτ'· κέλευε ᾗ φωτὶ ἐκάστω·
 Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἐσάτε, δίοι Ἀχαιοί,
 355 Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω ᾗ μάχεσθαι.
 Ἀρσάλεον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 Τωσῆσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
 Οὐδέ κ' Ἀρης, ὅπερ θεὸς ἄμβροστον, ἐδέ κ' Ἀθηνῶν,
 Τωσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σύμα, ἔκ πονέοιτο·
 360 Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ διώαμαι χερσίν τε, ποσσίν τε,
 Καὶ σθένει, ἔμ' ἐτι φημί μεθυσέμεν ἐδ' ἡβαιῶν·
 Ἀλλὰ μάλα σιχὸς εἰμι Δαρδανίεσσιν, ἐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις χερδὸν ἔλχεται ἔλθῃ.
 Ὡς φάτ' ἐπολιεύων· Τρώεσσι δ' ἐφαίετο· Ἐκλῶρ
 365 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἱμῶναι ἀνὴρ Ἀχιλλῆος·
 Τρώες ὑπέρβουμοι, μὴ δαίειτε Πηλείωνα.
 Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι ἔκθανάτοισι μαχοίμην,
 Ἐλχεῖ δ' ἀρσάλεον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Οὐδ' Ἀχιλλεύς πάντεσσι τέλει μύθοις ὑπὸ θήσῃ,
 370 Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δ' ἡ μεσσηγὺ κολέει.

- Dixit, & in ordines salit: adhortabaturque virum quemque:
 "Nè amplius nunc à Trojanis procul state, nobiles Achivi,
 355 "Sed age, vir contra virum eat, animoque-præsentis capessat-pugnam.
 "Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim,
 "Tot hostes insequi, & cum omnibus pugnare:
 "Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
 "Tantæ aciei persequens-obire-possit adversos-ordines, & impigrè-agere.
 360 "Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque,
 "Et animis, me jam nego contentionem-remissurum nè minimùm quidem:
 "Sed omninò per ordines ibo penitus, neque quenquam puto
 "Troùm gavisurum esse, qui prope hastam venerit.
 Sic dixit incitans: Trojanos verò illustris Hector
 365 Hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem:
 "Trojani magnanimi, nè timete Pelidem.
 "Et sanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare-possim,
 "Hastâ verò arduum, longè enim potentiores sunt.
 "Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet.
 370 "Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in-medio-conatu imperfectum-relinquet.

Ver. 357—559. Τωσῆσδ' — Τωσῆσδ'.] Barnesius hic παρέλκεν τὸ "ᾗ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces istas "Τωσῆσδ'", "Τωσῆσδ'", demonstrativas esse arbitror; (ἔτι δὲ ἴδ'· Schol.) quasi dicas, Hos tot viros; vel, Hanc tantam hominum multitudinem: & Hujus tantæ aciei. Cæterum Codex Harleianus hic legit Τόσας — Τόσας.

Ibid. — ἀνθρώπους.] Cod. Harleian. ἀνθρώπων.

Ver. 362. — μάλα σιχὸς] Al. μάλα ἀσίσχας.

Ibid. — ἐδέ τιν' οἶω Τρώων χαιρήσειν.] De venustate istius, χαιρήσειν, vide suprâ ad 6, 11; ad ν', 344; & ad α', 333.

Ver. 363. — ἔλθῃ.] Al. ἔλθοι.

Ver. 368. — ἀρσάλεον, ἐπειὴ.] Quâ ratione, ἀρσάλεον, hic ultimam producat; item ὑπὸ, ver. 385; & ἰλκόμενον, ver. 404; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 370. — κολέει.] Ἀκίφαλον ἢ ἀπειλήν περὶ τῆς ἐστῆς, ἀπολύειν] περὶ τῆς ποιήσεως. Schol.

Ver. 371.

- Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίοιμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μὴ δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.
 Ὡς Φάτ' ἐπόρῳων· οἱ δ' ἀντίοι ἔσχε' αἶρον
 Τρῶες· τὸ δ' αἰμυδίς μίχθη μὴδ', ὦρτο δ' αὐτῇ.
 375 Καὶ τότε ἄρ' Ἑκτορ εἶπε πρῶτος Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἑκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλεὶ προμάχιζε,
 Ἀλλὰ καὶ πληθύν τε καὶ ἐκ Φλοίσβοιο δεδεξο,
 Μήπως σ' ἡ βάλῃ, ἡ δὲ χερδὸν ἄορι τύψῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτορ δ' αὖτις ἐδύσατο ἑλαμὸν ἀνδρῶν,
 380 Ταρβήσας, ὅτ' ἄκυσσε θεῶν παρὰ φωνήσαντο.
 Ἐν δ' Ἀχιλλεύς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμυδιὸν ἀλλήλῳ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα
 Ἐσθλὸν, Ὀτρυνίδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 Ὀν νύμφη τέκε Νηῆς Ὀτρυνίδῃ πόλι πόρῳ,
 385 Τρώλῳ ὑπο νιφάδι, ὕδης ἐν πότι δῖμῳ.
 Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔσχε' ἰδὼν Ἀχιλλεύς,
 Μέσσω κακκεφαλῷ· ἡ δ' ἀνδριχὰ πᾶσα κεῖσθη.

“ Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum-vi similis-est,

“ Si igni manuum-vi similis-est, animoque rutilo ferro.

Sic dixit incitans: adversi verò hastas tollebant

Troës: horum autem in-unum congressa est vis, ortusque est clamor.

375 Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phæbus Apollo:

“ Hector, ne jam omnino cum Achille congregiaris-ante-aciem,

“ Sed in agminéque & ex turbâ excipe,

“ Ne quâ te vel missili-feriat, vel cominus ense percutiat.

Sic dixit: Hector verò rursus immerfit-se in agmen densum virorum,

380 Percussus, ut audivit dei vocem locuti.

At Achilles in Trojanos infiliit, præcordia indutus robur,

Horrendè vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona

Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,

Quem nympa peperit Nais Otrynteo urbium-everfori,

385 Tmolos sub nivoso, Hydæ in opulentâ civitate:

Hunc quidem rectâ animosè-irruentem percussit hastâ nobilis Achilles,

Medio capite; illud verò in-duas-partes totum diffusum est:

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίοιμι.]

Audeo & Æneadum promitto occurre-
 re turmæ;

Solaque Tyrrhenos equites ire obvia con-
 tra. Æn. XI, 503.

Ibid. — καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ
 χεῖρας ἔοικε.] Vide infra ad χ', 127; & ad
 ψ', 642.

Ver. 375. Καὶ τότε ἄρ'.] Et tum dein-
 ceps —.

Ver. 377. — δεδεξο.] Al. δέδεξαι.

Ver. 378. — ἡ βάλῃ, ἡ δὲ χερδὸν.] Vide su-
 præ ad δ', 540; & ad ε', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide supra
 ad δ', 456.

Ver. 385. Τρώλῳ.] Ὀρε Λυδίας. Schol.

Ibid. — νιφάδι.] Quâ analogiâ vox νιφά-

ειν, quæ primam corripit, deducta sit ex νί-
 φειν, quæ primam producit; vide supra ad
 α', 338; & ad μ', 280.

Ibid. — ὕδης.] Πόλις Λυδίας, ἢ τὴν καλε-
 ῶν Σιδήριον. Schol.

Ver. 386. Τὸν ῥ'.] Hunc, inquam —.
 Cæterum Codex Harleianus hic legit, Τὸν δ'.

Ibid. — μεμαῶτα.] Vide supra ad γ', 46.

Ver. 387. Μέσσω κακκεφαλῷ· ἡ δ' ἀν-
 δριχά.]

Et mediam ferro gemina inter tempora
 frontem

Dividit; — — —

— — — atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utro-
 que pependit. Æn. IX, 750, 754.

Ver. 388.

Δέπησεν ὃ πεισών· ὁ δ' ἐπὶ ξαίῳ διῖ· Ἀχιλλεύς·

Κεῖσαι, Ὀτρυνίδει, πάντων ἐκπαλίσται ἀνδρῶν·

390 Ἐνθάδε τοι θάνατός· γῆρ᾽ δέ τοι ἐς ὅππῃ λίμνη

Γυσαίη, ὅθι τοι τέμενος πατρῷόν ἐστιν,

Ἴλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, ἢ Ἑρμῷ δινέεντι.

Ὡς φάτ' ἐπὶ χόρῳ· ὃ δ' ἰσκότ' ὅσσοι κάλυψε·

Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι δῆσσαντες δαίοντο

395 Πρώτη ἐν ὕσμινι· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντι,

Ἐθλὸν ἀλεξήλησε μάχης, Ἀντίνορος υἱόν,

Νύξε καὶ κρόταφον, κινέης ἄλ' χαλκοπαρήν·

Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσθ' ἔθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς

Αἰχμὴ ἱερὴ ῥῆξ' ὅς ἐον, ἐκέφαλ' ὃ

400 Ἐνδον ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

Ἴπποδάμαντα δ' ἐπεία καθ' ἵππων ἄτασόντα,

Πρόθεν ἔθεν φάσγαντα, μετὰ φρενὸν ἔτασσε δαεί·

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶθε καὶ ἥρην, ὥς ὅτε ταῦρ'·

Fragorem autem edidit cadens: super eum verò gloriabatur Achilles:

"Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum:

390 "Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum

"Gygæum, ubi tibi ager paternus est,

"Hyllum ad piscosum, & Hermum vorticosum.

Sic dixit super eum glorians; Illum autem caligo oculos obtexit:

Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerârunt

395 Primâ in acie: Ille verò post hunc Demoleontem,

Strenuum propulsatorem pugnae, Antenoris filium,

Percussit ad tempus per galeam æneis-munitam-malis.

Nec sanè ærea galea prohibuit, sed per ipsam

Cuspis pergendî-cupida rupit os; cerebrum verò

400 Intùs totum sædatum est: domuit verò illum ardentem.

Hippodamantem autem deindè à curru defilientem,

Ante se fugientem, in dorso percussit hastâ:

Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cùm taures

Ver. 388. Δέπησεν ὃ.] Vide suprâ ad ν', 81.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατός· γῆρ᾽ δέ τοι.]

Hic tibi mortis erant metæ: domus alta sub Idâ.

Æn. XII, 546.

Ibid. — ὅππῃ λίμνη.] Al. ἐν λίμνῃ.

Ibid. — λίμνη Γυσαίη.] Οὕτως ἐν Λυδία λίμνη καλεῖται Γυσαίη· ἥτοι διὰ τὸ Γύλα καὶ Κανδαύλη, ἐν πορὸ τὸν φασὶ βασιλεύσαι Λυδῶν· ἢ διὰ τὸν ἐλχόμενον ἥρωα Γύλα καλεῖται. Schol.

Ver. 392. Ἴλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι.] Sic apud Virgilium:

——— Piscesque amne Padusæ.

Æn. XI, 457.

Ver. 393. — ὃ δ' ἰσκότ' ὅσσοι κάλυψε.] Vide suprâ ad δ', 461, & 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἱερὴ.] Vide suprâ ad ε', 317.

Ibid. — ῥῆξ' ὅς ἐον, ἐκέφαλ' ὃ.] Vide suprâ ad λ', 97.

Ver. 400. — μεμαῶτα.] Vide suprâ ad ν', 46.

Ver. 402. Πρόθεν ἔθεν φάσγαντα, μετὰ φρενὸν ἔτασσε.]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætœa præter

Trajicit ———. Æn. X, 399.

Ibid. — ἔτασσε.] Vide suprâ ad ν', 192; & ad δ', 525.

Ver. 403. — ἥρην, ὥς ὅτε ταῦρ'· Ἡρὸν ἐλχόμενον.]

Clamores simul horrendos ad fidera tollit:

Quales mugitus, fugit cum faucibus a-

Taurus, & incertam excussit cervice securim.

Æn. II, 222.

Quem

- Ἡρην ἑλκόμεντο Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 405 Κέρων ἑλκόων· γάνυ' δέ τε τοῖς Ἑνοσίχθων·
 Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυσύνα λίπ' ὅς εἰα θυμὸς ἀγλῶαρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δαυὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πελαμίδην· τ' δ' ἔτι παλῆρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὐνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατο ἔσκε γονοιο,
 410 Καὶ οἱ φίλῳ ἔσκε, πόδεσσι δ' ἐπ' ἀνίας ἐνίκα.
 Δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν δρετλὴ ἀναφαίνων,
 Θυῶε Διὶ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν·
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖο Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα πρῶτασσι, ὅθι ζωστῆρ' ὀχῆες
 415 Χρύσειοι σῶεχον, καὶ διπλῆς ἦν ἱεὶς θώρηξ·
 Ἀντικεῖν δ' ἐπ' οἰμῶξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 Κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἐνιερχέμενοι χερσὶ λιαθεῖς.
 Ἐκλῶρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 420 Ἐνιερχέμενος ἐχονία, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,

- Mugit vi-tractus Heliconium-circum regem,
 405 Adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
 Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferox.
 At ille ivit cum hastâ in deo-parem Polydorum
 Priamidem: Eum verò neutiquam pater sinebat pugnare,
 Quòd sibi inter omnes minimus erat natu,
 410 Et sibi charissimus erat, pedibúsq; omnes vincebat.
 Tum verò juvenili-stultitiâ, pedum virtutem ostentans,
 Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.
 Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
 Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
 415 Aurei constringebant, & duplex occurrebat thorax;
 In adversam verò partem perrupit ad umbilicum hastæ cuspis:
 In-genua autem procidit ejulatu-edito; nubésque ipsum obtexit
 Nigra; ad se verò collegit intestina manibus inclinatus.
 Hæctor verò, ut vidit fratrem Polydorum,
 420 Viscera manibus tenentem, advolutum terræ;

Quem locum inter eos recenset *Macrob.*,
 in quibus *Virgilius* *Homeric* carminis maje-
 statem non æquat. *Lib. V, cap. 13.*

Ver. 404. — Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα. Τὸν
 Ποσειδῶνα· ἦτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρεϊ τ' Βοιω-
 τίας τιμᾶν· ἢ, ἐν Ἑλίῃ. — Ἑλίῃ δ' ἡ-
 σθ' Ἀχαιῶν, ἐν ἧ ἱερῶν Ποσειδῶντος. *Schol.*
Vide & Strabonem, Geograph. lib. VIII. pag.
589. Al. 384.

Ver. 405. — γάνυ'. *Vide* *suprà* ad γ',
 260.

Ver. 406. — ἄρα. *Ut dictum est, —*
ver. 403.

Ibid. — ἐρυσύνα. *Ita ex Eustathio edidit*
Barnsius. Al. ἐρυσύνα.

Ver. 408 — 418. Πελαμίδην — Κυαν-
 νήν. *Vide* *suprà* ad δ', 398.

Ver. 409. — μετὰ πᾶσι. *Cod. Harleian.*
 πόδεσσι τε.

Ver. 410. — πόδεσσι δ'. *Cod. Harleian.*
 πόδεσσι τε.

Ibid. — ἐνίκα. *Vincere solebat. Vide* *su-
 prà* ad *ver. 28*; & ad γ', 84.

Ver. 414. — ὀχῆες. Οἱ *Λυαχόνες* τὸν
 ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικεῖν δ'. *Quâ* *ratione, Ἀν-
 τικεῖν* hîc ultimam producat; item ἀχέ-
 μενος, *ver. 424*; & ἐπ', *ver. 426*; & νε-
 πύτιον, *ver. 431*; *vide* *suprà* ad δ', 51.

Ver. 421.

- Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυθ' ἀχλὺς, ὅδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Δηρὸν ἐκὰς τρωφῶδ', ἀλλ' ἀνίηθ' ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Ὄξυ δόρυ κραδῶν, φλογὶ ἐκέλευ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὧς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, εἰ δὲ χόμην ἐπὶ ἤδα·
 425 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὅς ἐμόν γε μάλιν' ἐσεμάσαστο θυμόν,
 Ὃς μοι ἐταῖρον ἐπεφνε τέλειρόν· ὅδ' ἄρ' ἔτι δὴ
 Ἀλλήλους πῶσσοιμην ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἑκτορα δῖον·
 Ἄσπον ἴθι, ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 430 Τὸν δ' ὅτ' ἐταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Πηλείδην, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε, νηπύτιον ὥς,
 Ἐλπεο δειδίξεοθι· ἐπεὶ ζῆλον οἶδα καὶ αὐτὸς
 Ἥμῃ κέρημιν, ἢ δ' αἰσὺλα μυθήσασθι.
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἰσθλὸς, ἐγὼ δ' ἔθην πολὺ χείρων.
 435 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κείνῃ,
 Αἶκε σε χειρότερός περ ἐὼν Διὸς θυμὸν ἔλωμαι,
 Δακρυβαλὼν· ἐπειδὴ καὶ ἐμὸν βέλτε' ὄξυ πάροισιν.

Continuò ejus oculis offusa est caligo, neque ampliùs sustinuit
 Diù procul versari, sed obviùs venit Achilli,
 Acutam hastam vibrans, flammæ similis: At Achilles
 Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit:

- 425 " Propè vir, qui meum quidem maximè intimum-pupugit animum,
 " Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sanè diutiùs
 " Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas.
 Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorē nobilem;
 " Propiùs accede, ut ocyùs ad mortis metas pervenias.
 430 Illum verò interritus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector:
 " Pelide, nè jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
 " Speres te perterrefacturum; facilè enim possum & ipse
 " Et convitia, & opprobria proloqui:
 " Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior.
 435 " Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
 " An tibi, inferior licèt sim, animum exemero,
 " Hastâ percussio: nam & meum telum acutum cuspide.

Ver. 421. Κάρρα.] Id est, ut rectè nota-
 vit Barneſius, Καλάρα. Eodem modo ac
 καλόν pro καλὰ γόνυ infra ver. 451; καδδὲ
 pro καλὰ δὲ. &c.

Ibid. — κέχυθ' ἀχλὺς.] Cod. Harleian. κέ-
 χυθ' ἀχλὺς.

Ver. 422. — Ἀχιλλῆϊ.] Cod. Harleian. Ἀ-
 χιλῆϊ.

Ver. 423. — ἐκέλευ.] Ita ex uno MS
 edidit Barneſius. Al. ἐκέλευ. Minùs rectè.
 Vide supra ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. ὧς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο.] Vide
 supra ad τ', 16.

Ibid. — ἀνέπαλτο.] Vide supra ad θ', 85.

Ver. 425. — ἐσεμάσαστο.] Barneſius edidit
 ἐσεμάσαστο· rationibus, ut opinor, haud satis

idoneis. Vide supra ad ε', 564. Al. ἐσεμάσαστο.

Ver. 427. — πτολέμοιο γεφύρας.] Τα με-
 ταξὺ τῶν πτολεμίων διαστήματα. Schel. Vide
 supra ad δ', 371; & ad θ', 378.

Ver. 430. — κορυθαίολος.] Vide supra ad
 β', 816.

Ver. 431. Πηλείδην, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν.]
 Vide supra ad ver. 200.

Ver. 434. — ὅτι.] Edidit Barneſius. ὅ τοι.
 Sed nihil opus. Vide supra ad α', 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν
 γένεσσι κείνῃ.] Vide supra ad ε', 514. Al.
 θεῶν ἐν γένεσσι κείνῃ.

Ver. 437. — ἐπειδὴ καὶ ἐμὸν βέλτε' ὄξυ.]
 Et nos tela, pater, ferrumque haud de-
 bile dextrâ

- Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθλιῶν
 Πνοιῇ Ἀχιλλεῖ πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 440 Ἦ καὶ μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ' ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον,
 Αὐτῇ ᾗ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἑμμεμαῶς ἐπόρυσσε, καὶ ἀκλῆμαί μιν μεαίνων,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τὸ δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥετι πολλῇ.
 445 Τεῖς μὲν ἔπει' ἐπόρυσσε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ, τεῖς δ' ἥερα τύψε βαθεῖαν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέδυστο, δαίμονι ἴσθι,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐξ αὖ νῦν ἐφυῖες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι αἶψα
 450 Ἦλθε κακόν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσειο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὦ μέλλεις ὄψεσθαι, ἰὼν ἐς δῆπον αἰκόνων.
 Ἦ θιὼ σ' ἐξανύω γε καὶ ὕπερον ἀνιβόλησας,
 Εἶπα τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ὀπιπάρροθός ἐστι·
 Νῦν δ' ἄλλης Τρώων ὀπιείσομαι, ὃν κε κίχαιω.

Dixit utique, & vibratam emisit hastam; & eam quidem Minerva
 Flatu ab Achille retrò avertit gloriofo,

- 440 Lenitèr admodum afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
 Ipsiusque ante pedes cecidit: verum Achilles
 Animo-paratissimo irrui, occidere cupiens,
 Horrendum vociferans: Illum verò eripuit Apollo
 Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multâ.
 445 Ter quidem deindè irrui pedibus valens nobilis Achilles
 Hastâ æreâ, tēque caliginem percussit profundam:
 Sed quandò jam quartò irruerat, deo par,
 Minacitèr tum verò increpitans verbis alatis allocutus est:
 “ Rursus nunc effugisti mortem, canis; certè tibi propè
 450 “ Venerat malum; nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,
 “ Cui scilicèt vota facis, cùm proficisceris in stridorem jaculorum.
 “ At certè te conficiam omninò & posthàc obuius-factus,
 “ Si fortè aliquis & mihi deorum adjutor est:
 “ Nunc verò alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere-potuerò.

Spargimus, & nostro sequitur de vulne-
 re sanguis. *Æn.* XII, 50.

Ver. 438. — τό γ' Ἀθλιῶν Πνοιῇ Ἀχιλλεῖ πάλιν ἔτραπε.]

Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
 Detorsit veniens, portæque infigitur ha-
 sta. *Æn.* IX, 745.

Ver. 439. — Ἀχιλλεῖ.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Ἀχιλλεύς.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprâ
 ad δ', 456.

Ver. 444. — θεός, ἐκάλυψε.] Quâ ratio-
 ne, θεός hîc ultimam producat; item ξί-
 φει, *ver.* 459; & δαδῶνον, *ver.* 472; &
 θάνατον, *ver.* 481; vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 441. Δεινὰ δ'.] Malè hîc *Barnesius*;

“ Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc
 “ nico loco, πὲρ, “ Δὲ,” ἐκάλυκτον (ἐ), & παρ-
 “ ἔλκεν.” Vide suprâ ad π', 706; & ad
 δ', 57.

Ver. 450. — ἐρύσσειο.] *Al.* ἐρύσσειο. Ma-
 le; antepenultimam enim corripit. Vide
 suprâ ad π', 781.

Ver. 451. — δῆπον.] Vide suprâ ad δ',
 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλης Τρώων.] *Cod.*
Harleian. Νῦν δ' αὖ τῶν ἄλλων.

Ver. 455. ὦς εἰπὼν, ἐρύσσειο ἔτα καὶ αὖ-
 χεῖνα.]

— rigidâ Dryopen ferit eminos
 hastâ

455 Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα καὶ αὐχένα μέσον ἄκουε·

Ἦειπε δ' ὑποπάροιθε ποδῶν· ὃ δ' ἤ μὴ ἔασε,

Δημῆχον δ' Φιλητορίδην ἥν τε μέλαν τε

Καλγόνου δρεὶ βαλὼν ἠρύκακε· ἤ μὴ ἔπειτα

Οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.

460 Αὐτὰρ ὁ Δαόγονον καὶ Δάρδανον, ἦε Βιάντη,

Ἄμφω ἐφορμήθεις ἐξ ἵππων ὥς χαμάζε,

Τὸν μὴ δρεὶ βαλὼν, ἢ δ' ἡχεδὸν ἄσπερ τύφας.

Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὴ ἀντίῳ ἦλυθε, γένων,

Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,

465 Μηδὲ καὶ κλείνειεν, ὁμηλίκῳ ἐλεήσας·

Νήπιόν, ἔδ' ἐπὶ ἤδη, δ' ἐπέσειε δὲ ἔμελλεν.

Οὐ γάρ τι γλυκύθυμόν ἄνῃς ἦν, ἔδ' αἰανόφρων,

Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὃ μὴ ἦπ' ἔλο χεῖρεσι γένων,

Ἰέρην ἔλυσεν, ὃ δ' ἦ φασγάνῳ ἔτα καθ' ἥπαρ·

470 Ἐκ δ' οἱ ἥπαρ ὄλκισεν, αἵμαρ μέλαν αἶμα καὶ αὐτὸ

455 Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;
Cecidit autem is ei ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit;
Demuchum verò Philetoridem strenuūque magnūque
Ad genu hastā percussū detinuit: huic quidem deinde,
Feriens ense magno, exemit animam.

460 Porro ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis,
Ambos cum-impetu-adortus ex curru depulit in terram,
Alterum hastā percussū-eminus, alterum verò cominus ense.
Troem etiam Alastoridem: hic quidem obviū venerat, genibus,
Si quo modo sibi parceret, prehensis, & vivum dimitteret,

465 Neque interficeret, æqualem-ætatem miseratus:
Demens, neque hoc sciebat, quod non persuasurus erat.
Haudquaquā enim Achilles animo-mitis vir erat, neque lenis,
Sed valdè ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar;

470 Ejus autem hepar excidit, & ater sanguis ex ipso

Sub mentum graviter pressā, pariterque loquentis

Vocem animamque rapit, trajecto gutture —. *Æn. X, 346.*

Ver. 455, 469, & 472. — ἔτα.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 456. — ἴασε.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 458. Καλγόνου.] Cod. *Harleian.* Καλγόνου.

Ver. 459. — ἐξαίνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὴ δρεὶ βαλὼν, ἢ δ' ἡχεδὸν ἄσπερ τύφας.]

Turnus — Amycum, fratremque Diorem,

— hunc venientem cuspide longā,

Hunc mucrone ferit —.

Æn. XII, 409.

Ver. 463. — ἦλυθε.] Vide suprà ad δ', 454; & ad α', 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο.] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμόν.]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. Ars Poetic. 121.*

Exhibet nempè Heroem suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famā accepisset.

Ver. 470. — αἵμαρ μέλαν αἶμα καὶ αὐτὸ κόλπῳ ἐνέπλησεν.]

— validum namque exigit ensē

Per medium Æneas juvenem —

Implevitque sinum sanguis —.

Æn. X, 815, 819.

- Κόλπου ἐνέπλησεν, τ' ἣ (κότ) ὅσας κάλυψε,
 Οὐμὲ δ' αὖτόν· ὁ δ' ἦ Μελίον ἔτα πρῶτος
 Δαρεὶ κατ' ἔς· εἶθαρ ἣ δὲ ἔατο ἦλθ' ἑτέροιο
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγλιώρ ἦν Ἐχεκλον
 475 Μείστω κακκεφαλῶ ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι· τ' ἣ κατ' ὅσας
 Ἐλλαβε πορφύρεο θάνατο· ἣ μοῖρα κεραιή· α. α. α. α.
 Δόκαλιώνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχασσι τένοινες
 Ἀγκῶν, τῇ τὸν γε Φίλης Διὶ χεῖρὸς ἔπειρεν
 480 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μῦθε χεῖρα βαρυθῆκε,
 Πρὸς δ' ὀρόων θάνατον· ὁ δ' ἦ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῇλ' αὐτῇ πῆληκε κάρη βάλε, μυελὸς αὐτε
 Σφονδυλίων ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κέτο ταυνοθείς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵέναι μετ' αἰμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐρβώλακ' εἰληλαθ'·
 Τὸν βάλε μέσσον ἀκονί, πᾶσι δ' ἐν νηδὺ χαλκός·
 Ἦεπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηίθοον θεράποντα,

Sinum implevit, eumque tenebrae oculos contexere,
 Animâ cassum: Achilles verò Mulium percussit propè astans
 Hastâ ad aurem; mōxque per aurem ivit alteram
 Cuspis ærea: Ille verò Agenoris filium Echeclum
 475 Medium ad caput ense feriit capulum-magnum-habente;
 Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc verò oculos
 Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
 Deucalionem autem deindè, ubi connectuntur nervi
 Cubiti, hâc illum dilectam per manum transfixit
 480 Cuspis ærea; is verò illum expectavit manu gravatus,
 Præ se videns mortem: Ille autem gladio cervice percussâ,
 Procul cum ipsâ galeâ caput excussit: medulla verò
 Vertebris exiliit: hic autem in terrâ jacuit extensus.
 At ille perrexerat ire in eximium Pirei filium,
 485 Rhigmum, qui è Thraciâ glebosâ venerat:
 Hunc percussit medium telo, fixumque est in ventre æs;
 Decidit autem è curru: Ille autem Areithoum famulum,

Ver. 471. — τ' ἣ (κότ) ὅσας κάλυψε.]

Vide supra ad δ', 461 & 503.

Ver. 473. — εἶθαρ ἣ δὲ ἔατο ἦλθ' ἑτέροιο
 Αἰχμὴ χαλκείη.]

—— it hasta Tago per tempus
 utrumque

Stridens —. Æn. IX, 418.

Ver. 475. Μείστω κακκεφαλῶ ξίφει ἤλα-
 σε.] Vide supra ad ver. 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵ-
 ματι.] Ἐστὶ δὲ ἡ Ἐμφασις· ἥπερ, δι' ὑπονοή-
 ας, ὁρίσασιν αὐτὸν λελολθῆναι παρὶς τῶν· Οἶον,
 "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφει αἵματι." Καὶ
 γὰρ ἐν τῇ παρὰ τῆς μελέτης ἐμφασιν, ὡς βαρ-
 πιδέντω ἔτω τῷ ξίφει, ὡς θερμανθῆναι.
 Dionys. Halicarn. πρὸς τὴν Ὀμήρου ποιήσεως,
 § 7.

Ver. 477. Ἐλλαβε πορφύρεο θάνατο.]

Vide supra ad π', 334.

Ibid. — πορφύρεο.] Vide supra ad δ',
 482.

Ver. 481. — ὁ δ' ἦ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῇλ' αὐτῇ πῆληκε κάρη βάλε.]

—— huic uno dejectum cominus ictu
 Cum galeâ longe jacuit caput —.

Æn. IX, 770.

Ver. 485. — Θρήκης.] Codd. Harlian.
 Θρήκης.

Ibid. — εἰληλαθ'.] Vide supra ad λ', 230.

Ver. 486. — πᾶσι.] Vide supra ad δ',
 185.

Ibid. — ἐν νηδὺ.] Cod. Harlian. ἐν νηδὺ-
 μονι. Ut supra δ', 528.

Ver. 490.

- *Αψ' ἵππους σρέψαντα, μέλα' φρενὸν ὅξει δαυρὶ
 Νύξ, ὅππ' ὅ' ἄρματ' ὥστε· κυκλήσαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαιμάζει βαθέ' αἵκεα θεσπιδάες πῶρ
 Οὔρε' αἰζαλέριο, βαθεῖα ἧ καίε' ὕλη,
 Πάνη τε κλονέων ἄνεμ' Φλόγα εἰλυφάζει·
 Ὡς ὅγε πάνη θυῶε σὺν ἔλχει, δαίμονι ἴσθ',
 Κτεινομήνους ἐφείπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 495 Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενάς· εὐρυμείλιπας,
 Τελβέμεναι κελ' ἰδοῖν ἐν τῷ χαλῶ ἐν ἀλώῃ,
 Ῥήμφα τε λέπ' ἔχοντο βοῶν ὑπὸ πῶρος· ἐλμύκων·
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆ' μελαθύμης μώνυχες ἵπποι
 Στείβον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' αἶξαν
 500 Νέρθεν ἅπας πεπάλαικτο, καὶ ἀνιψες αἱ περὶ δίφρου,
 Ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγες ἔβαλλον,
 Αἴτ' ἀπ' ἐπιδόπτων· ὃ ἧ ἴετο κύδ' ὀρέδ'·
 Πηλείδης, λυθρῶ ἧ παλάσσειο χεῖρες ἀάπτει.

Retrò equos convertentem, in dorsum acutâ hastâ

Ferit, currûque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi.

490 Ut verò fertur-furens per profundas convalles immanè-ardens ignis

Montis aridi; profunda autem crematur sylva,

Et quaquaversùs agitans ventus flammam contorquet:

Sic ille quaquaversùs furibundus ferebatur cum hastâ, deo par,

Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.

495 Ut verò cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,

Ut triturent hordeum album æquabili in areâ,

Facilè protinus comminuuntur boùm sub pedibus vehementèr mugientium:

Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi

Calcabant simul cadaverâque & clypeos: sanguine autem axis

500 Subtùs totus fœdatus erat, & ambitus qui erant circa sellam-currûs,

Quos utique ab equinîs ungulis guttæ aspergebant,

Atque à canthis: cupiebat verò gloriam referre

Pelides, cruore autem & sudore-pulverulento fœdabatur manus invictas.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάζει.] Vide suprâ ad λ', 155.

Ver. 491. — ὕλη.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 492 & 493. Πάνη.] Al. Πάνη.

Ver. 493. Ὡς ὅγε πάνη θυῶε σὺν ἔλχει.]

Multa virûm volitans dat fortia corpora leto:

Semineces volvit multos, aut agmina curru

Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas.

Æn. XII, 328.

Ver. 496. — ἐν τῷ χαλῶ ἐν ἀλώῃ.] Al. ἐκτομήν ἐν ἀλώῃ.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆ'.

Talis equos alacer media inter prœlia Turnus

Fumantes sudore quatit miserabile cœlis

Hostibus insultans; spargit rapida ungula teres

Sanguineos, mixtâque cruor calcitur arenâ.

Æn. XII, 337.

Quem locum inter eos recenset Macrobius, in quibus Poëtarum, "par pend splendor amborum est." Lib. 5. cap. 12.

Ver. 500. — πεπάλαικτο.] Vide suprâ ad δ', 492; & ad β', 153.

Ver. 501. Ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγες ἔβαλλον.] Ἄς ἀποπίπτεται τ' ἱππέων ὀπλῶν, ὃ ὅστιν ὀνύχων, αἱ βανίδες ἔβαλλον. Schol.

Ibid. Ἄς ἄρ'.] Quos utique, — Quos scilicet —

Ver. 503. — λυθρῶ.] Ὁ ἐκ τ' πολλομένων ἐνερθείας μολυσμός· ἢ τὸ μέλα κνηροῦ καὶ ἰδρώτος· ἀνθ' ὅπερ αἷμα λυθρῶ καλεῖται. Schol.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ἐπόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Φ΄.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὴς μὲν εἰς τὴ πόλιν, τὴς δὲ εἰς τὴ Σκάμανδρον Ἀχιλλεύς διώκει, καὶ δεκμὴ δύο νηαίας ζωφεῖ, εἰς ποταμὸν Παλλήκην· τὴ δὲ Λυκάονα, τὴ Περίαν, καὶ Ἀγριοπαῖον ἀναρεῖ. Ἐπειδὴ τὴ ποταμὸν πλημμύρην, κινδυνεύουσα αὐτὴν σώζει Ἡφαιστος, ἐμπρέσας τὴ ποταμὸν ἐπὶ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνετῃ πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεύς δὲ Ἀπόλλωνι ἔργει, Ἀγνώοι ὁμοιωθεῖς, καὶ Φεύβῳ ἱεραπαῖ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζοντῃ εἰς τὴ πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμια· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόγος Αἰακίδαο παρ' ἡϊόνας ποταμοῖο.

* Αἱ, μέθ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖ ποταμοῖο
 Ξάνθῃ δινήεντῃ, ὃν ἀθάνατῃ τέκετο Ζεὺς,
 Ἐνθα Ἀχλὺμῆξας, σὺν μὲν πεδίουδ' ἐδίωκε
 Πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 5 Ἡμαῖι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμῃ Ἐκίῳ.

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchrè-fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
 Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequabatur
 Ad urbem, quâ Græci turbati fugerant,
 5 Die superiori, quando furebat illustris Hector:

Ver. 1. Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον.] Vide
 suprâ ad ζ', 433.

Ibid. — πόρον — ποταμοῖο.] Τὸ διαβατὸν
 αὐτῆς μέθῃ, καθ' ὃν διαπορεύοντ' αὐτὸν. Schol.

Ver. 2. — ἀθάνατῃ.] Similiter infrâ ver.

13, ἀκάματον· & ver. 38. θυσιάζει· Vide
 suprâ ad δ', 398.

Ver. 4. — ἥπερ Ἀχαιοί.] Ita ex uno MS,
 & ex Eustathio edidit Barnesius. Αἱ ἥπερ
 οἱ ἄλλοι, Quæ lectio ex ver. 554, infrâ for-
 tassisè huc irrepsit.

Ver. 6.

- Πλήτ' ῥόθ' κελεύων ἔπιμιξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὰρ ὁ διογῆνης δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθαις,
 Κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἴσθ',
 Φάσανον οἶον ἔχων, κακὰ δ' ὅφρ' ἐσσι μήδεσ' ἔρσ'·
 20 Τύπτε δ' ἔπι στροφάλῳ· ἥ δ' ὅτ' ὤρνυτ' αἰετὶς
 Ἄορα θειομένων, ἐρυθραίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὑπὸ δελφίνῳ μετακίτετο ἰχθύες ἄλλοι
 Φόβοις, πιμπλᾷσι μυχῆς λιμνῷ δούρμῃ,
 Δειδιότες· μάλα γάρ τε καίεσθ' ἴει, ὃν κε λάβησιν·
 25 Ὡς Τρῶες ποταμοῖο καὶ θειοῖο ῥέεθρα
 Πτώσων ὑπὸ κρημνῆς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμει χεῖρας ἐν αἵρων,
 Ζωὴς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεα λέξατο κέρως,
 Ποινῷ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντι·
 Τὰς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότες, ἥντε νεβρῆς·
 30 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐν τμήτοισιν ἱμάσι,
 Τὰς αὐτοὶ φορέσκον ὑπὲρ σρεπλοῖσι χιλῶσι·
 Δῶκε δ' ἐταίροισιν, καλέγειν κοίλας ὑπὲρ νῆας.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπὶ ῥέεθρα, καί κ' ἀνέμῳ μιν ἀνέμων.

Implebatur fluentum resonans mixtim equisque & viris.

At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis

Acclinatam myricis; ipse autem infiliit, deo par,

Gladium solum habens, exitiāque animo meditabatur opera:

- 20 Et feriebat quaquaversum: eorum verò gemitus excitabatur sædus

Ense dum cædebantur; rubescébātque sanguine aqua.

Ut verò metu Delphinis ingentis pisces alii

Fugientes, implent recessus-intimos portus stationibus-tuti,

Formidantes; omnino enim devorat, quemcunque ceperit:

- 25 Sic Trojani fluvii per impetuosus fluenta

Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus: Ille verò ut lassatus erat manus cædendo,

Vivos e fluvio duodecim legit juvenes,

Pænas-datuos e Patroclo Menætiade mortuo:

Hos eduxit e fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos;

- 30 Ligavitque à tergo manus scitè-sectis loris,

Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:

Tradidit autem sociis, deducendos cava ad naves.

At ipse iterum irrui, interficere cupiens.

Ver. 17. — ἐπ' ὄχθαις.] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκησιν.] Ὑπὸ
 ραυρικῶν περιεχόμενον, κεκλυμμένον. *Schol.*
 Minus rectè.

Ibid. Κεκλιμένον.] Vide suprà ad α', 309
 & 314.

Ibid. — ἐνθορε.] *Al.* ἔδωρε.

Ver. 220. — ὤρνυτ'.] Vide suprà ad γ',
 260.

Ver. 23. — δούρμῃ.] *Al.* δούρμῃς.

Ver. 24. — μάλα.] *Al.* μέγα.

Ver. 25. — θειοῖο.] Nonnulli, notante
Eusebio, legerunt θειοῖο. Δινας δ' συστροφῆς
 ἰχθύνων.

Ver. 27. Ζωὴς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεα.]

—— Sulmone creatos

Quatuor hic juvenes, totidem, quos e-
 ducat Ufens,

Viventes rapit; inferias quos immolet
 umbris,

Captivoq; rogi perfundat sanguine flam-
 mas. *Æn.* X, 517.

Ver. 29. Τὰς ἐξῆγε.] *Al.* Τέσσαρ' ἐξῆγε.
 Quo modo legit et *Codex Harleianus*.

Ver. 31. — φορέσκον.] *Ferre* solebant.

Vide suprà ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 33. — καί κ' ἀνέμῳ.] *Al.* δαΐζι-
 μῳ.

Ver. 35.

- 35 Ἐνθ' ἡεῖ Περάμοιο (υνίωτέλο Δαρδανίδαο,
 Ἐκ ποταμῷ Φόργονι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἤγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς σὺκ ἐθέλοντα,
 Ἐννύχιῳ προμολὼν· ὁ δ' ἐρενδὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 Τάμνε, νέεσ' ὀρπηκας, ἵν' ἄρμαϊ ἄνιυγες εἴεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 40 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκλιμένην ἐπέρασσε,
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσον ὦνον ἔδωκεν,
 Κεῖθεν ᾗ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριῳ Ἡλείων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν, παρῳῖον ἵκετο δῶμα.
 45 Ἐνδεκα δ' ἡμέαια θυμὸν ἐτέρπειο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλῆϊ θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 Πέμψεν εἰς αἶδαο, καὶ σὺκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὥς ἐν ἐνόησε ποδάρεκας δῖος Ἀχιλλεύς
 50 Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ἐδ' ἔχεν ἔλχος,

- Illic filio Priami obuius-factus-est Dardanidae,
 35 E fluuio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
 Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
 Nocturnus progressus: is vero caprifici acuto ære
 Incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent:
 Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles:
 40 Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene-habitatam vendidit,
 Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.
 Illinc verò hospes ipsum redemit, multaque dedit,
 Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
 Indè is clam-arrepta-fuga, paternam venit in domum.
 45 Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
 Reversus ex Lemno: duodecimâ verò ipsum rursus
 Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
 Missurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
 Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achillès
 50 Nudum sine galeâque & clypeo, neque habebat hastam,

- Ver. 35. —τὸν ῥά.] Quem scilicet.—
 Ver. 37. —ἐρενδόν.] Vide suprâ ad ζ',
 433.
 Ver. 38. Τάμνε.] Vide suprâ ad θ', 87;
 & ad ν', 84.
 Ver. 39. —ἄρ.] Ut dictum est —
 ver. 36, 37.
 Ibid. —ἤλυθε.] Vide suprâ ad δ', 454;
 & ad α', 37.
 Ver. 40. —ἐπέρασσε.] Rectè cum duplici
 σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quip-
 pe ex πειράσκει, non ex πέραω deducta.
 Vide suprâ ad α', 67. Al. ἐπέρσσει.
 Ver. 41. —υἱὸς Ἰήσον.] Ὁ Εὐνήσιος.

Schol. Rectè; ut liquet ex Iliad. ν', 468;
 ψ', 747.

Ver. 42. —ἐλύσατο.] Vide suprâ ad α',
 20.

Ver. 43. —Ἀρίσβην.] Πόλεον Θράκης ὡς
 Ἑλλήσποντον. Schol. Eustatius autem, Ἀρί-
 σβη ᾗ (inquit,) πόλις Τραάδος, Μήθυναί-
 ων ἀποικίαν ἔχουσα. Vide & Strabonem, Geo-
 graph. lib. XIII, pag. 883. Al. 590.

Ver. 49. —ἐν.] Non hic supervacaneum
 est istud ἐν· sed vim habet in connectendâ
 sententiâ cum eo quod præcessit, ver. 34;
 Ἐνθ' ἡεῖ Περάμοιο ὦς.

Ibid. —ποδάρεκας.] Vide suprâ ad α', 58.

Ver. 51.

Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ὑπὸ πάντῃα χαμαὶ βάλε· τῆρε γ' ἰδρῶς
Φόβονι' ἐκ ποταμῶ, κάμαλ' οὐδ' ὑπὸ γέναι' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·

55 Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὥσπερ ἐπεφνον,
Αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῳ ἡρώεσσιν·
Οἷον δὴ καὶ ὁδ' ἦλθε, φυγῶν ὑπὸ νηλεῆς ἡμαρ,
Λημνον εἰς ἡγαθέην πεπερημνύθη· εἰδὲ μιν ἔχε
Πόνι' αἰλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.

60 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ θερὸς αἰκωκῆς ἡμέτεροιο
Γόσε', ὅφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ δαείω,
Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλόσε', ἦ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοα, ἥτε καὶ κρητερὸν περ ἐρύκει.

ὦς ὄρμαινε μνῶν· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,

65 Γένων ἄψαοδ' μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγεῖν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχετο δῖ' Ἀχιλλεύς,
Οὐτάμηναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβει γένων

Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
Fugientem à fluvio, delassatioque genua subitè domabat:
Indignatus utique dixit ad suum magnum animum:

“Papæ, ingens sanè miraculum hoc oculis video:

55 “Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
“Rursus resurgens ex infernis tenebris caliginosis;
“Ut jam & hic reversus est, postquam effugit sævum diem,
“Lemnum in sacram licet venundatus: neque ipsum tenuit
“Pontus sali cani, qui multos invitos coërcet.
60 “Sed agendum & hastæ cuspidem nostræ
“Gustabit, ut videam in mente & edocear,
“An similiter & illinc reversurus sit, an ipsum coërcerebit
“Terra alma, quæ & fortem licet coërcet.

Hæc animo-versabat manens: Is verò propè eum venit animo-confternatus,

65 Genua tangere cupiens; valdè enim exoptat animo
Effugere mortemque exitialem & fatum nigrum.
At quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,
Percutere paratus: is autem currens subiit & prehendit genua

Ver. 51. — ὑπὸ πάντῃα χαμαὶ βάλε.] Id
est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid. — τῆρε γ' ἰδρῶς] Cod. Harleian.
τῆρε γ' ἰδρῶς.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'.] Edidit *Barneſius*
Ὀχθήσας δ'. “Sensu (ut ait) & Syntaxi co-
“gentibus.” Sed minùs rectè. Vide suprà
ad α', 57; & ad ε', 439.

Ver. 60. — ἄγε δὴ.] Vide suprà ad ε', 249;
& ad β', 158.

Ver. 64. — τεθηπὼς.] Vide suprà ad β',
314.

Ver. 65. — ἄψαοδ'.] *Al.* ἄψαοδ'.

Ver. 67. Ἦτοι μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχετο.]

Inde Mago procul infensam cum tende-
ret hastam;

Ille astu subit, ac tremebunda supervo-
lat hasta:

Et genua amplectens, effatur talia sup-
plex;

Per patrios manes, & spes surgentis
Iulii,

Te precor, hanc animam serves nato-
que patrique. *Æn.* X, 521.

Ibid. — ἀνέχετο.] *Eusebius* legit ἀνέ-
χετο.

Ver. 68. Οὐτάμηναι.] Non ex ὑπὸ, inde
enim sit ὑπὸ μὲν, vel ὑπὸ μὲν quod ante-
penultimam

- Κύψας· ἔλχει δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐνὶ γαίῃ
 70 Ἔση, ἱεμὴν χροὸς ἀμυλῆαι ἀνδρομέοιο.
 Αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσεται γένων,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔλχῃ ἀκαχμήον, ὃδ' ἐμεθίφ.
 Καί μιν λισσόμην ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Γενῆμαί σ', Ἀχιλεῦ· (ὃ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
 75 Ἀλλ' ἴποι εἴμ' ἰκέταο, διοτρεφεές, αἰδοίοιο.
 Πάρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμιν Δημήτερ' ἀκλῶ,
 Ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἴλες ἐν κλισίῃ ἐν ἀλωῇ,
 Καί μ' ἐπέρασσας, ἀνδρὲν ἄγων παλρὸς τε, φίλων τε,
 Λῆμνον ἐς ἡλαλίην· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον·
 80 Νῦν δ' ἐλύμιν τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἐστὶν
 Ἦδε θυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλκθαι,
 Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω γὰρ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
 Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυθάδιον δέ με μήτηρ

Pronus: hasta vero super dorsum in terrâ

70 Stetit, cupiens corpore satiari humano.

Cæterum hic alterâ manu quidem prehenfis supplicabat genibus,

Alterâ verò tenebat hastam acutam, neque dimittebat;

Et eum supplicans verbis allatis allocutus est:

"Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me respice, meique miserere;

75 "Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.

"Apud te enim primùm gustavi Cereris fruges,

"Die illo, quandò me cepisti benè-culto in agro,

"Et me vendidisti, procul abductum à patrèque, amicisq̃ue,

"Lemnum in sacram; centum autem boum-pretium tibi peperì:

80 "Nunc verò redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est

"Hæc duodecima, postquàm in Ilium perveni,

"Multa perpeffus; nunc verò me tuis in manibus posuit

"Fatum exitiale: odio nimirum sum Jovi patri,

"Qui me tibi rursus tradidit: Brevis autem ævi me mater

penultimam necessariò producat: Sed, quâ analogiâ ex τίθημι fit τίέναι; ex δίδωμι, δίδναι; eadem ex ἔττειν fit ἔταίναι, indeque ἑτάμηναι, quod antepenultimam necessariò corrumpit.

Ver. 69. —ἀρ'.] Ut necesse erat——.

Ver. 70. —ἱεμὴν χροὸς ἀμυλῆαι.] Vide suprâ ad δ', 126; & ad ε', 317.

Ver. 71. —ἐλλίσσεται.] Ita restituit *Barneficius*. *Al.* ἐλλίσσειτο. Quid & ipsum ferri possit; eadem scilicet analogiâ, ac ἐλάττω. Vide suprâ ad α', 4. Ἐλλίσσειτο tamen rectius videtur; non modò propter similia, ἐλαβε, ἐλλίσσεται; sed maximè propter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, *Odys.* λ', 35; & γ', 273; ubi exemplaria conveniunt.

Ver. 72. —ὃδ' ἐμεθίφ.] Vide suprâ ad δ', 24, & 66; & ad π', 762.

Ver. 73. —λίσσόμεν' ἔπεια.] Vide suprâ ad α', 51. *Al.* φωνήσας ἔπεια.

Ver. 76. —πρώτῳ.] *Al.* πρώτῳ.

Ver. 78. —ἐπέρασσας.] *Cod. Harleian.* ἐπέρασας. Minus rectè. Vide suprâ ad ver. 40.

Ver. 79. —ἐκατόμβοιον.] Τιμὴν ἐκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80. —Νῦν δ' ἐλύμην.] Ita edidit *Barneficius*. *Al.* Νῦν δ' ἐλύμην. Ἰστοῦν, ὅτι τῷ, "Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορών," ἢ ἐστὶν ἀκλῶν, ἀλλ' ὀρεσικῶν, ὑπερσυνωλενῶν, ἀντὶ τῷ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn.* à *Barneficio* citatum. Vide infrâ ad ver. 114; & ad α', 1.

Ver. 81. —εἰλήλκθαι.] Hoc est, quod aiunt Galli, *Je suis venu*. Vide infrâ ad δ', 37.

Ver. 85.

- 85 Γείναίλο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντι,
 Ἀλταῶ, ὃς Λελέγεαςι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ὑπὸ Σαλινιόεντι.
 Τῷ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμῳ, πολλὰς δ' ἤ κ' ἄλλας.
 Τῇσδε δύο γηρόμεθα, σὺ δ' ἄμφω διεροιομήσεις.
 90 Ἦτοι τ' πρώτοισι μὲν περυλέεσι δάμασσας,
 Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δαυρί.
 Νῦν δ' ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσει· εἴ γ' ὅτω
 Σᾶς χεῖρας φάξεαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 95 Μή με κτείν', ἐπεὶ ἔχ' ὁμογάστρα· Ἐκτορός εἰμι,
 Ὃς τοι ἐταῖρον ἐπεφνεν ἐνθάδε τε, κρατερὸν τε.
 Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσήυδα Φαίδιμῳ υἱὸς,
 Λισσόμην' ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκυσσε.
 Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο, μηδ' ἀγόρευε.

- 85 "Peperit Laothoë, filia Altæ senis,
 "Altæ, qui Lelegibus bellicosus imperat,
 "Pedasum excellens obtinens propè Satnioëntem.
 "Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
 "Ex hac duo nati sumus, tu verò ambos obtruncaveris:
 90 "Illum quidem primos inter pedites domuisti,
 "Deo-parem Polydorum, postquam percussisti acutâ hastâ:
 "Nunc verò hîc mihi malum erit; non enim puto
 "Tuas manus me effugituro, postquam propè-adduxit Deus,
 "Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ;
 95 "Nè me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
 "Qui tibi sodalem interemit mitémque, fortémque.
 Sic utique eum Priami allocutus est illustis filius,
 Supplicans verbis; immitem autem vocem audit:
 "Stulte, nè mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:

Ver. 85, 86. Ἀλταο — Ἀλταῶ.] Vide suprà ad α', 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ὑπὸ Σαλινιόεντι.] Καὶ νῦν ὃ προσληπτόν ἐστι Πήδασον τινα λέγει [Ὁμηρῶν] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἀλκίονος ἀσπίδος. "Ἀλταῶς δὲ Λελέεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ὑπὸ Σαλινιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τότε δεικνύει τὴν πόλιν ἔρημην. Γράφουσιν δὲ τινες ἐκ εὐ "ὑπὸ Σαλινιόεντι," ὡς ὑπὸ ὁρῇ Σαλινιόεντι κρημνίῃ τὴν πόλιν ἔρημην· ἐδὲν δ' ὅστις ὁρῇ ἐπὶ αὐτῇ Σαλινιόεις προσπαγερύμενον· ἀλλὰ πάλαι ἐφ' ὃ ἴδεν· ἢ πόλιν· νῦν δ' ὅστις ἔρημην. Strabo Geograph. lib. XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον.] Insignem; non utique ad omnem virtutem, sed propter agilitatem singularem. Vide suprà ad υ', 410.

Ibid. — ὀξείῃ δαυρί.] Cod. Harleian. ὀξείῃ χαλκῷ.

Ver. 93. — ἐπέλασσε.] Vide suprà ad ε', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.] Vide suprà ad π', 851.

Ver. 95. — ὁμογάστρα.] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. Schol.

Ver. 98. Λισσόμην' ἐπέεσσιν.] Al. μηλίοις ἐπέεσσιν. Ut suprà λ', 137. Cui lectioni & aptius respondet sequens ἀμείλικτος. Porro, quâ ratione, Λισσόμην', hîc ultimam producat; item ὑπὸ, ver. 113; & ἀμφικες, ver. 118; & ἐπιχόμην', ver. 121; vide suprà ad α', 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο.] Al. μή μοι ταῦτα πιφαύσκειο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,

Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus

Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. Æn. X, 531.

Ver. 100

- 100 Περὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ὀππότεν ἡμᾶρ,
 Τόφρᾳ τί μοι πεφιδέωθ' ἐν φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, ἢ πολλὰς ξωκὲς ἔλον, ἢ δ' ἐπέεσσά·
 Νῦν δ' ὅσῃ ἔωθ', ὅς κεν θάνατον φύγη, ὅν κε θεός γε
 Ἰλίᾳ προπάρειθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησι,
 105 Συμπάντων Τρώων, πᾶσι δ' αὖ Πελάμοιό γε παίδων.
 Ἀλλὰ, φίλῃ, θάνατε καὶ σὺ· τῇ ὀλοφύρεαι αὐτως;
 Κάτθανε καὶ Πάτροκλ', ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Οὐχ ὀρέσας, οἷ' ἀγὰρ, καλὸς τε, μέγας τε,
 Πατρὸς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγέναιτο μήτηρ·
 110 Ἀλλ' ὅππῃ τοι καί μοι θάνατ' ἢ μοῖρα κεχρημένη
 ἔσσει, ἢ ἡὼς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἡμᾶρ·
 Ὅππότε τις καὶ ἐμῷ ἄρ' ἐκ θυμὸν ἔλη,

- 100 “ Antequàm enim Patroclus affectus esset fatalem diem,
 “ Interea aliquantùm mihi parcere in animo gratum erat
 “ Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi:
 “ Nunc verò non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
 “ Ilium ante meas in manus conjecerit,
 105 “ Universorum Trojanorum, præcipuè autem Priami filiorum.
 “ Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris frustra?
 “ Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præstantior.
 “ Nonne vides, qualis & ego, pulchérque, magnúsque;
 “ Quin & patre natus sum eximio, deaque me peperit mater:
 110 “ Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
 “ Aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu meridies;
 “ Quandò quis & mihi ære animum auferet,

Ver. 100. — μέρσιμον ἡμᾶρ.] *Al.* αἰσι-
 μον ἡμᾶρ.

Ver. 102. — ἐπέεσσα.] Vide suprà ad
 ver. 40.

Ver. 103. — ὅς κεν θάνατον φύγη. *Al.* ὅ-
 σης θάνατον φύγη.

Ver. 104. — Ἰλίᾳ προπάρειθεν.] Vide suprà
 ad 6, 24, & 66.

Ver. 105. Συμπάντων.] *Al.* καὶ πάντων.
 Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 106. — αὐτως.] *Al.* ἔτως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλ'.]

Ipse Epicurus obit decurso lumine vitæ,
 Qui genus humanum ingenio superavit;
 & omnes

Præstinxit, stellas exortus uti ætherius
 Sol:

Tu verò dubitabis, & indignabere obire.
Lucret. Lib. III, 1055.

Et ver. 1038 ejusdem libri:

Lumina sis [*Al.* sic] oculis etiam bonus
 Ancu' reliquit,

Qui melior multis, quàm tu, fuit——.

Similiter ferè & *Cicero*: “ Li viri hoc bello

“ occiderunt, ut impudentia videatur ean-
 “ dem fortunam, si res cogat, recusare.”

Ad Familiares, Lib. VI, Epist. 4. Δέξῃ δὲ
 πῶς ———— Καλλιθέῃ συνένῃα ἡ
 ἀλλοτριότης τῆ βασιλείας, [Ἀλεξάνδρου,] δις ἡ
 τρεῖς ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰπεῖν, “ Κάτθανε
 “ καὶ Πάτροκλ', ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.”
Plutarch. Vita Alexandri & Julius Caesaris
comparatæ. Vide suprà ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὀρέσας οἷ' ἀγὰρ.] Vide
Suetonium, Domitian. cap. 18; Ubi versum
 hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid. — οἷ' ἀγὰρ, καλὸς τε, μέγας τε.]
Al. οἷ' ἀγὰρ ἐγὼν, ἡὼς τε, μέγας τε.

Ibid. — καλός.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 110. — τοι καί μοι.] *Al.* τοι καὶ ἐμοί.
 Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 111. — ἢ ἡὼς, ἢ δείλη.] *Al.* δείλη.
 “ Quæ Lectio ” (inquit *Henricus Stephanus*)
 “ mihi simplicior videtur, & aptius jungi
 “ cum ἡὼς.” *Al.* δείλη.

Ver. 112. — ἄρ'.] *Cod. Harleian.* ἄρ'.
Al. ἄρ'· quo modo legit & *Scholias*; ex-
 ponitque, Σίδης καὶ ψυχὴ ἀφίλη.

Ver. 113.

- Ἦ ὄγε δ' ἐρεβώων, ἢ δ' ὅτ' ἐνδὺν ἔφιν οἷσ' ὦ.
 ὦς φάτο· ἔδ' αὖτε λύτο γέναια καὶ φίλον ἦτορ.
 115 Ἐλχ' μὲν ῥ' ἀφένκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πειάσσας
 Ἀμφότερας· Ἀχιλλεύς τ' ἐρυσσάμεν' ἔϊφ' ὅξυ
 Τύψῃ καὶ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δ' οἱ εἶσω
 Δδ' ἔϊφ' ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δευε τ' γαῖαν.
 120 Τὸν δ' Ἀχιλλεύς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἦκε φέρεσθαι,
 Καὶ οἱ ἐπ' ἀχόρῳ ἔπεα πτερόεν' ἀγόρευεν·
 Ἐπ' αὐτοὶ νῦν κῆσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλῆς
 Αἶμα δ' ὅτ' ἐλχόμενον, ἀκηδέες· ἐδέ σε μήτηρ
 Ἐνθεμνὴ λεχέεσσι γοήσῃ· ἀλλὰ Σκάμανδρ' ὅ
 125 Οἷσ' ἐν δινήϊς εἶσω αἰλὸς ὄρεα κόλπον.
 Θρώσκων τις καὶ κόμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαλύξῃ

"Sive is hastâ percusserit, sive à nervo sagittâ.

Sic dixit; illius verò ibi soluta sunt genua & charum cor:

- 115 Hastam quidem dimisit, confeditque manibus passis
 Ambabus: Achilles verò stricto ense acuto
 Percussit ad claviculam propè cervicem; totus autem ei intrò
 Subiit ensis anceps: ille verò pronus in terrâ
 Jacebat extensus; sanguis autem ater effluebat, rigabátque terram.
 120 Illum verò Achilles in fluvium, prehensum pede, misit ferendum,
 Et super eum glorians verba alata profatus est:
 "Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris
 "Sanguinem delambent, securi; neque te mater
 "Impositum lectis deflebit, sed Scamander
 125 "Feret vorticosus in mare latum finum.
 "Saltans quis per undam sub nigram horrescentem-superficiem evehetur

Ver. 113. — ὄγε.] De hujus Syntaxeos venustate; vide suprà ad γ', 409.

Ibid. — ἐνδὺν ἔφιν.] Vide suprà ad ν', 588.

Ver. 114. — λύτο.] Non ex ἐλύετο, inde ἐπὶ τὸν λύτο primâ productâ; sed ex ἐλέλυτο. Eodem modo ac λέλυτο ex ἐλέλετο. Vide infra ad α', 1.

Ver. 115. — πειάσσας.] Rectè cum duplici σ. Nam πειάσας mediam corripit, quippe à πειάννυμι deducta. Vide suprà ad α', 67; & ad ver. 40, hujus libri.

Ver. 117. Τύψῃ καὶ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δ' οἱ εἶσω δὴ ἔϊφ'.]

Cervice orantis capulo tenus abdidit ensen. Æn. X, 736.

Ver. 118. — ἄρα.] Ut ex tali vulnere neesse erat.

Ibid. — γαῖαν.] Cod. Harleian. γαῖαν.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ' — Οἱ δ' — Τὸν δ'.] Vide suprà ad α', 57; & δ', 160.

Ver. 121. — ἔπεα πτερόεντα ἀγόρευεν.] Al. ἔπεα πτερόεντα πρηνύδα.

Ver. 122. — Ἐπ' αὐτὸν νῦν κῆσο.]

Istic nunc, metuende, jace: non te optima mater

Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro;

Alitibus linquere feris, aut gurgite missum

Unda feret, piscesque impasti vulneri lambent. Æn. X, 557.

Ver. 123. — ἀκηδέες.] Al. ἀνέκτες.

Ver. 114, 223. — Σκάμανδρ' ὅ. — Σκάμανδρ'.] Cod. Harleian. Κάμανδρ' ὅ. — Κάμανδρ'.

Ver. 126. Θρώσκων τις καὶ κόμα ἔφιν.] Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενος τις τ' ἰχθύων καὶ θαλάσσαν, καὶ ἐμπληθεὶς τ' Ἀνκάσας σμαλτῶν, πάλιν ὑπὸ τ' μέλαιναν φρεῖκα καὶ ἀλγίστην. Schol.

Ibid. — μέλαιναν φρεῖχ'.] Φρεῖχ' δὲ ἔστιν ἡ ἡμεμαία τῆς ὑδατὸς κίνησις. Schol. Ἀλλ' ἢ τ' φρεῖκα ἀκρίν διώταται τ' ἀφέν, ὅμοιος μὲν μέλαιναν φρεῖκα λέγουσι, τότε τ' ἀκρίν τῶν ἀνθρώπων ἀκρίν. — Καὶ ἔστιν ἡ φρεῖχ' κινημένη τ' πνέουσα ἀκρίν. Porph. Quæst. Homeric. 7.

- Ἰχθύς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονα· δ' ὄρετα δημόν.
 Φθείρεθ', εἰσέκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίῃ ἱρῆς,
 Τμεῖς μὲν, φάγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραΐζων·
 130 Οὐδ' ὑμῖν Πόλεμος περ' εὐρύροιο δ' ἑρμυροδίνης
 Ἀρκέσθ', ὃ δὴ δητὰ πολεῖς ἱερδ' εἴε ταύρας,
 Ζωὸς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 Ἀλλὰ κ' ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσέκε πάντες
 Τίσειε Πατρώκλοιο Φόνον, κ' λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 Οὐς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνεϊε, νόσφιν ἐμῆιο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Πόλεμος ἧ χολώσατο κηρόθι μάλλον·
 Ὀρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 Διὸν Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι ἧ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόφρα ἧ Πηλέϊ υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστροπαίῳ ἐπ' αἶλῳ, καὶ ἀκλῆμαί μιν αἰνῶν,
 Τίϊ Πηλεγόνῳ· τ' δ' Ἀξίος δ' ἑρμυρέθροιο
 Γείνατο, κ' Περίβοια, Ἀκασαμύνοιο θυγατρῶν
 Πρεσβυλάτῃ· τῇ γάρ ῥα μίγῃ Πόλεμος βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλλεύς ἐπ' ὄρεσεν· ὁ δ' ἀντίῳ ἐν Πόλεμοιο

- “Piscis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
 “Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacrae,
 “Vos quidem, fugientes, ego verò à-tergo contrucidans:
 130 “Neque vobis ipse fluvius latè-fluens vorticibus-argenteus
 “Proderit, cui jam sæpè multos sacrificatis tauros,
 “Vivòsque in vortices demittitis solidos-ungulis equos.
 “Sed & sic peribitis dirà morte, usque dum omnes
 “Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
 135 “Quos ad naves veloces interfecistis, absente me.
 Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipso penitus corde;
 Agitabatque animo, quomodo cessare faceret à labore bellico
 Nobilem Achillem, & à Trojanis pestem averteret.
 Interea autem Pelei filius, tenens prælongam hastam,
 140 Asteropæo infiliit, interficere cupiens,
 Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis-latus
 Genuit, & Peribœa, Accessamni filiarum
 Natu-maxima: Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.
 In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adversus è fluvio *prodiens*

Ibid. — φάγῃσι φάγῃσι. Ita ex duobus MSS & ex Eustathio edidit *Barnesius*. *Al.* φάγῃσι. Quod, ut opinor, vix ferri potest. Nam vox αἰδῶ (ut notavit *Barnesius*,) quàm sæpè apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *semel* quidem.

Ver. 127. — ὥς κε φάγῃσι. *Al.* ὥς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrus* loco suprà citato. Atque ita etiam legit *Codex Harleianus*.

Ibid. — ὄρετα δημόν. Vide suprà ad 9, 206; & ad π, 185.

Ver. 132. Ζωὸς—ἵππους. Τα ὀρμητικώτατα τ' ζώων τῶν ποταμῶν ἱερδ' εἴε. *Schol.* MS

apud *Barnesium*.

Ibid. — καθίετε. Vide suprà ad π', 762; & ad 6, 24.

Ver. 134. Τίσειε. Vide suprà ad υ', 257; & ad 6, 508; & ad 6, 116.

Ver. 136. — χολώσατο κηρόθι μάλλον.] — stetit acri fixa dolore.

Æn. VIII, 291.
Ver. 137. — πόνοιο.] *Ced. Harleian.* φ. νοιο.

Ver. 138. — λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύλοιο.

Ver. 144. Τῷ δ' ὁ χολεύς.] *Al.* Τῷ δ' Ἀχιλλεύς.

Υ

Ver. 145.

- 145 Ἔσθ', ἔχων δύο δῆρε· μὲν δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθῳ, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐτιοι μύων αἰζηῶν,
 Τὸς Ἀχιλλεύς ἐδαΐξε καὶ ῥόον, ἔδ' ἐλέαιρεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερόν προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίῳ ἐλθεῖν;
 Δυσλίων δέ τε παῖδες ἐμῷ μὲν ἀντιόωσι.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 Πηλείδῃ μεάθυμε, τίη γυνεὶ ἐρεεῖνεις;
 Εἰμ' ἐκ Παιονίης ἐλβώλα, τηλόθ' ἐσσης,
 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεῖ χέας· ἦδε δέ μοι νῦν
 Ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γυνεὴ ἐξ Ἀξιδῶ ῥέοντο,
 Ἀξιδῶ, ὃς κάλλιπον ὕδωρ ὅππῃ γαῖαν ἴησιν,
 Ὃς τέκε Πηλεγόντα κλυτὸν ἔλχεϊ· τὸν δ' ἐμὲ Φασὶ
 160 Γέννασθ'· νῦν αὖτε μαχώμεθα, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ὁμαρτῇ δέραςιν ἀμφὶς·

145 Constat, tenens duas hastas: animos autem ei prae cordis indidit
 Xanthus; indignabatur enim de caesis-pugnâ-juvenibus.
 Quos Achilles ceciderat per fluentem, neque miseratus erat.
 Hi verò quandò jam propè erant alter in alterum videntes,
 Illum prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles:

150 "Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obviare?
 "Infeliciū utique filii meo robori occurrunt.
 Hunc verò Pelegonis allocutus est illustris filius:

"Pelide magnanime, cur genus interrogas?
 "Sum ex Pæoniâ glebosâ, longè sitâ,
 155 "Pæonas viros ducens longis-hastis-armatos; hæc autem mihi nunc
 "Aurora undecima, postquàm in Ilium veni:
 "At mihi genus ex Axio latè fluente,
 "Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
 "Qui genuit Pelegonem inclytum hastâ: hunc me aiunt

160 "Genuisse: nunc verò pugnemus, illustris Achille.
 Sic dixit minitans: At sustulit nobilis Achilles
 Peliacam fraxinum; simulque hastis utrinque

Ver. 145. — ἔσθ' δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε.]
 Vide suprâ ad ὕ, 110.

Ver. 147. — ἐδαΐξε.] Al. ἐδαΐξε. Quo-
 modo legit & Codex Harleianus. Quæ &
 ut opinor, melior lectio.

Ibid. — καὶ ῥόον.] Quâ ratione, καὶ, hîc
 ultimam producat; item Πηλιάδα, ver. 162;
 & ἄρα, ver. 174; & πρὶν, ver. 179; &
 ἀχόμωρόν, ver. 183; vide suprâ ad α, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide suprâ ad
 ε, 433.

Ver. 151. — ἀντιόωσι.] Al. ἀντιφέρων.

Ver. 156. Ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον

εἰλήλυθα.] Vide suprâ ad β, 848.

Ibid. — εἰλήλυθα.] Vide suprâ ad πσ,
 81; & ad α, 37.

Ver. 157. — Ἀξιδῶ.] Ποταμὸς Πατιῶς·
 ἢ ὁ Παιονία τ' ὁρμαίνης. Schol. Al. Ἀξιδῶ.

Ver. 158. ὃς κάλλιπον ὕδωρ ὅππῃ
 γαῖαν ἴησιν.] Vide suprâ ad β, 850.

Ver. 160. — νῦν αὖτε μαχώμεθα.] Cod.
 Harleian. νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161. — ἀνέχετο. Al. ἀνέχεθε.

Ver. 162. — ὃ δ' ὁμαρτῇ δέραςιν ἀμφὶς.]
 Καὶ ἔστιν ὃ λόγος ἐκ δισωμπαλίου· ἔτι γὰρ
 ἀπολέθως πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ὅτι αὐτῶν
 καὶ

- Ἡρώς Ἀστεροπαῖ, ἐπεὶ φειδέξι, ἦε.
 Καὶ ῥ' ἐτέρω μὲν δεξιὴν σάκος βάλεν, εἰ δὲ Διὶ πρὸ
 165 ῥῆξε ζάκ, χερσὶ γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.
 Τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ὀπίσθ' ἔβδω βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, ζύτ' αἶμα κελαϊνεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτῆ
 Γαίῃ ἐνεσήμελο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 Δώτερος αὐτ' Ἀχιλλεύς μελίην ἰθυπλίωνα
 170 Ἀστεροπαῖω ἐφῆκε, καλὰ κλάμματα μελαίνων.
 Καὶ δ' ἐμὲ ῥ' ἀφάμαρξεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθιν,
 Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἐθήκε κατ' ὄχθης μέλινον ἔγχος.
 Πηλείδης δ', ἄορ ὅξυ ἐρυσάμενος πρὸς μηρῶ,
 Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῖος· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 175 Οὐ δῶατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει χερὶ παχείῃ.

Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:

Atque alterâ quidem hastâ scutum percussit, neque penitus

165 Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:

Alterâ verò eum ad cubitum strictim percussit manûs

Dextræ; exiliit autem sanguis ater: ipsa verò super eum

Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.

Secundus verò Achilles hastam rectâ-volantem

170 In Asteropæum immisit, occidere cupiens:

Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,

Medio-tenus autem impexit ripæ fraxineam hastam.

Pelides verò, ense acuto extracto à femore,

Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis

175 Non poterat è crepidine evellere manu robustâ:

αἷς πλάσσει, εἴρη) τὸ δέραςιν, ὥφειλε γὰρ δέ-
 ρατα εἰπεῖν· ἀλλ' εἰδὲ ῥήμα κεί) ἵνα ᾗν ὅτι ὁ
 ὁ Ἀστεροπαῖος ὁμοῦ αἰς ἀμφιδέξι δέραςιν ἐ-
 βάλεν, ἢ κλύουσιν ἐξ ἀμφότερων τ' χειρῶν.
 Eustath. Scholia MS apud Barnefium hic
 legunt ἀμαρξῆ· itaque exponunt Ἀμαρξῆ,
 ὀπίσθημα· ἢ σημαίνει τὸ ὅμοῦ, ἢ κατὰ τὸ
 αὐτό· ὅπου ἀμαρξῆδ' κατ' ὀπισθοκλίω. Καὶ
 εἰληυθα σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δέρατα ὁμοῦ
 ἀφῆκεν. Eustathius porro hic legit ἀμαρξῆ·
 eodemque modo in uno MS scriptum repre-
 nit Barnefius; Ipse autem edidit ὁμαρξῆ δέ-
 ρασιν ἀμφότερ'· nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163. — περὶ δέξι,] Ἀμφότεραις τ'
 χερσὶ δεξιῆς χερσὶ μὲν. Schol. Porro vocem
 hanc æquimanum reddit Symmachus, Ep. IX,
 110.

Ver. 166. — ὀπίσθ' ἔβδω βάλε. Ἀχίλ' τ'
 ὀπίσθ' αὐτῆς μόνον τὸ δέγμα. Schol.

partim stringentia corpus.

Æn. X, 331.

Tandem etiam magno strinxit de cor-
 pore Turni. Ibid. 476.

Ver. 168. — λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.] Οἱ
 ποιηταί, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις ἢ τὰς μιμή-
 σεως ἢ ὀνομασποίας, χροὸν) ἢ μελαφοειδῆ·

λέγοντες ἢ τὰ βέλη φέροντες· λιλαιο-
 μενη χροὸς ἄσαι. Plutarch. Sympotic. lib.
 IX, Probl. 15. Vide suprâ ad 6, 317; &
 ad 8, 126.

Ver. 169. μελίην ἰθυπλίωνα.] Ἐπ' ὀφθαλμοῖς
 φερομένη, ἢ αἰνεῖ ἰσχυρῶς. Schol.

Καὶ δ' ἄλλως τῷ γ' ἰθὺ βέλος· πῶς τ' —

Suprà 5, 99.

Quem ad locum Eustathius; Τὸ δ' ἰθὺ
 “πῶς τ'”, ἀφορμὴ γίνε) τῷ σιωβέτως ἰθυπ-
 λίωνα εἰπεῖν τ' Ἀχιλλέως μελίαν. Al. ἰθυπλί-
 ωνα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς.] Al. Μεσσοπαλῆς.

Ibid. — μέλινον ἔγχος.] Al. χάλκεον ἐγ-
 χος.

Ver. 174. — ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 Οὐ δῶατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει.

Incubuit, voluitque manu convellere
 ferrum

Dardanides — Æn. XII, 774.

Namque diu luctans, lentoque in stirpe
 moratus

Viribus haud ullis valuit discludere
 morsus

Roboris Æneas — Ibid. 781.

- Τρις μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσασθ' ἡμεαίνων,
 Τρις ᾗ μεθήκε βίη· τὸ δ' ἡ τέταρτον, ἤθελε θυμῷ
 Ἄξαι ἐπὶ νᾶμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλῆος χερδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
 180 Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χυώτο χαμαὶ χολάδες· τ' ἡ (κότ) ὅσπερ κάλυψεν
 Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρέσας,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, ἢ εὐχόμεν' ἐπ' ἡυδα·
 Κεῖσ' ἔτω· χαλεπὸν τοι ἐριφενέ' Κρονίων·
 185 Παισὶν ἐριζέμεναι, Πόταμοιό περ ἐκτεταῶτι.
 Φῆσθα σὺ μὲν Πόταμ' ἡνέμεναι εὐρὺ ρέοντ'·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γλυκὺ μέλας Διὸς εὐχομαι εἶναι·
 Τίχθε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσι,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
 190 Τῷ κρείσσει μὲν Ζεὺς Πόταμων ἀλιμυρηνέων·
 Κρείσσει δ' αὖτε Διὸς γλυκὴ, Πόταμοιό τέτυκ'·
 Καὶ γάρ σοι Πόταμός γε πάρα μέλας, εἰ διώταί τι

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
 Ter verò deseruit vi: at quartò, parabat animo
 Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
 Sed antè Achilles cominùs ense animam abstulit:

- 180 Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
 Effusa sunt in terram intestina; & cum continuò tenebræ oculos contexere
 Expirantem: Achilles verò in pectora irruens,
 Armâque detraxit, & glorians verbum dixit:
 " Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
 185 " Cum filiis contendere, è Fluvio licet genito.
 " Dicebas tu quidem Fluvii genus te esse latè fluentis;
 " At ego genus magni Jovis gloriôr esse:
 " Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
 " Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:
 190 " Idem potentior quidem Jupiter Fluvii in mare fluentibus:
 " Potentius itidem Jovis genus, quàm Fluvii est.
 " Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Ver. 176. — ἐρύσασθ'.] *Al.* ἐρύσασθ'.
 Ver. 177. — βίη.] *Barnesius* edidit βίη.
 Verum, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 181. Χυώτο χαμαὶ χολάδες.] Rem
 turpem consultâ verborum κακοφωνία depingit.
 Similitèr *Virgilius* belli civilis horrorem;
 Neu patriæ validas in viscera vertite
 vires. *Æn.* VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem:
 — & Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI, 277.

Ibid. — τ' ἡ (κότ) ὅσπερ κάλυψεν.] Vide
 suprà ad δ', 461, & 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'.] *Al.* Ἀχιλεὺς
 γάρ.

Ibid. — ἄρ'.] *Deinceps* —. Ut facere
 solitus erat —.

Ibid. — ἐνὶ.] *Al.* ἐνὶ.

Ver. 184—193. — Κρονίων· — Κρο-
 νίων.] De prosodia vocis Κρονίων· & Κρο-
 νίων·, vide suprà ad α', 397; ad ζ', 464;
 & ad ν', 46.

Ver. 185. — ἐκτεταῶτι.] Vide suprà ad
 β', 818; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 191—198. τέτυκ'· — εἰδόμεν'.] Vide
 suprà ad σ', 261; & ad ν', 481, & 736.

Ver. 192. — πάρα μέλας.] Quâ ratione
 ultima vocis, πάρα, hîc producat; item
 πρὶν, ver. 225; vide suprà ad α', 51.

Ver. 193.

- Χραιοσμεῖν· ἀλλ' ὅτε ἐστὶ Διὶ Κρανίῳνι μάχεσθ'·
 Τῷ, ὅτε κρείων Ἀχελῷῳ ἰσοφάρει,
 195 Οὐδὲ βαθυρρέϊταιο μέγα θέν' Ὀκεανοῖο,
 Ἐξ ἔπερ πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Καὶ πᾶσαι κελύαι, καὶ φρεῖαλα μακρὰ νάσσιν·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς δαίδοικε Διὸς μέγαλοιο κεραυνόν,
 Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ἐθανόθεν ἤμαρ ἀγέσθῃ.
 200 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσασα χάλκεον ἔλχ'·
 Τὸν ᾗ κατ' αὐτῇ λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπῆύρε,
 Κεῖμενον ἐν ψαμάθοισι, δίκαιε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐλχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 Δημόν ἐρεπτόμενοι Ἰθνηφροδιδόν κείροντες.
 205 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵέναι μέγα Πάϊονας ἵπποκορυσάς,
 Οἳ ῥ' ἔτι πᾶρ ποταμὸν πεφοβήατο δινῆεντα,

“ Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare;

“ Ideò, nè rex quidem Acheloius æquiparatur,

195 “ Neque profundè-fluentis ingens vis Oceani,

“ Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,

“ Et omnes fontes, & putei alti fluunt:

“ Sed & is metuit Jovis magni fulmen,

“ Horrendùmque tonitru, quando è cælo fragorem-dedit.

200 Dixit utique, & è crepidine evulsit æream hastam.

Illum verò ibidem reliquit, postquàm charam animam abstulerat,

Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.

Illum quidem anguillæque & pisces circum-occupati-erant,

Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.

205 At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,

Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum,

Ver. 193. — ἐκ ἐστὶ Διὶ Κρανίῳνι μάχεσθ'.]

— χερὶ ᾗ περὶ Θεὸν καὶ ἐρίζων.

Pindar. Pythior. Od. II, ver. 161.

Ver. 194. — Ἀχελῷῳ.] Ποταμὸς μέλας
 ἐν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195. — Ὀκεανοῖο, Ἐξ ἔπερ πάντες
 ποταμοί.] Pulchrè Eustathius, Præm. ad
 Iliad. Ἐξ ὁκεανὸς μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες
 πηλαί πᾶσαι· φρεῖαλα πᾶσι, καὶ τὰ πάλαι
 λόγον. Ἐξ Ὀμήρου δ', εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολ-
 λὰ γὰρ παρσιέρχονται τοῖς σοφοῖς λόγοις ὑπερ-
 ῥοπῇ. Οὐδὲ γὰρ ἔστι τὰ ἀνω ἀστεραιοτάτων,
 ἔτε τὰ περὶ φύσιν, ἔτε τὰ περὶ ἡθῶν, ἢ ἀ-
 πλῆς τὰ περὶ λόγους ὁμοειρηνοῦς, ὅποιος ἀν
 εἴπα-
 τας, παρῆλθε τὸ Ὀμηρικὸν (κηνὴν ἀξίονα-
 γῶσθαι, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν,
 &c. Item Dionysius Halicarnassensis; Ke-
 ρυφῇ μὲν ἐν ἀπείρῳ καὶ σκοπῇ, ὅς δ' ὡς
 πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶ-
 σαι κελύαι, δίκαιος ἀν' Ὀμήρου λόγος. Περὶ
 Σιωθίστικος, § 24. Et Quintilianus; “ Hinc
 “ enim (quemadmodum ex oceano dicit ip-

“ se amq̃um vim fontiumque cursus initium

“ capere,) omnibus eloquentiæ partibus ex-

“ emplum & ortum dedit.” Lib. X, cap. 1.

Ver. 197. — νάσσιν.] Al. νέσσιν.

Ver. 199. — βροντῇ — ἤμαρ ἀγέσθῃ.]

De hujusmodi ἰσομοιοποιίας venustate, vide
 suprà ad β', 210; ad γ', 363; & ad δ',

455.

Ibid. — ἤμαρ ἀγέσθῃ.] Al. ἤμαρ ἀγέσθῃ.

Ver. 200. — χάλκεον ἔλχ'.] Vide su-
 prà ad γ', 380.

Ver. 203. — ἄς.] Ut fieri solet —.

Ibid. — ἐλχέλυες.] Al. ἐλχέλυες.

Ver. 205. — ἵπποκορυσάς.] Γελοῖος ὁ Ἀ-
 πίων ἵπποκορυσάς ἀπέδωκε, τὰς κόρυδας ἔχοντας
 ἵππο-ταῖς θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ
 τὸ κόρυς (σωθέντος, ἵπποκορυσάς) ἀν' ἐλέγχο.
 Νυνὶ δ' ἡ σημαίνῃ τὸ ἐφιππὸν ὀπλίτην· κορυσὴς
 γὰρ διὰ μέγας ὁ ὀπλίτης καὶ μαχητής. Porphyr.
 Quæst. Homeric. 15.

Ver. 206. Οἳ ῥ'.] Qui utique —. Qui
 scilicet —.

- Ὦς εἶδον τ' ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο ἢ ἄσπερ Ἴφι δαμνύτα.
 Ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνα τε, Ἀσύπυλόν τε,
 210 Μνήσόν τε, Θερσίσιόν τε, ἢ Αἴνιον, ἢ δ' Ὀφελές τε.
 Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτεάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Εἰ μὴ χωσαμένοισι προσέφη Πόλαμος βαθυδίνης,
 Ἄνερ ἐισάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέξατο δίνης.
 ὦ Ἀχιλεῦ, πῶς μὲν κραδίεις, πῶς δ' αἰσὺλα ρέζεις
 215 Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι αἰμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνος πάντας ὀλέσσαι,
 Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κατὰ, μέρμερα ρέζεις.
 Πλήθ' γὰρ δὴ μοι νεκρῶν φράσινά ρέεθρα,
 Οὐδέ τί πη δυνάμει προχέειν ῥοὴν εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 Στενόμενος νεκύεας· σὺ δέ κτείνεις αἰδήλους.
 Ἄλλ', ἄγε δὴ κ' ἔασον· ἄγχι μ' ἔχῃ, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἔσαι ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελύεις·

Ut viderunt illum fortissimum in aspera pugna

Manibus Pelidae & ense fortiter domitum.

Tunc interfecit Therfilochumque, Mydonaque, Aspylumque.

- 210 Mneshumque, & Thraesiumque, & Aenium, atque Ophelestem:

Et omnino adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,

Nisi iratus allocutus fuisset Fluvijs vorticibus-profundus,

Viro se postquam assimularat, è profundo autem vocem-edidit vortice:

"O Achille, alius quidem fortitudine superior es, superior & indignè facis,

- 215 "Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.

"Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,

"Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:

"Reserta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluentia,

"Neque prorsus aliquò possum effundere undas in mare vastum,

- 220 "Angustatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitus.

"Quin agendum & desiste; stupor me occupat, princeps populorum.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles:

"Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:

Ver. 213. Ἄνερ ἐισάμενος.] Vide supra ad γ', 45; & ad γ', 141.

Ibid. — ἐκφθέξατο δίνης.] Ita edidit *Barnesius*, ex emendatione *Isaaci Casauboni*. *Al.* ἐφθίξας.

Ver. 217. — ρέζεις.] *Al.* ρίξεις. Atque ita legit *Codex Harleianus*:

Ver. 218. Πλήθ' γὰρ δὴ μοι νεκρῶν.

— Cum — Achilles —

Millia multa daret leto, gementemque repleti

Amnes, nec reperire viam atque evolere posset

In mare se Xanthus —

Æn. V, 804, 806,

Ver. 219. — ἄλλα δῖαν.] *Mare magnum.*

Quicquid enim quavis de causâ exitium est dion appellatur. Vide supra ad δ', 141.

Ver. 220. — [ὅς] κτείνεις αἰδήλους.] Ἀφανίζων, ἢ ἀδελφὰς ποιών· ἢ κακῶς ἢ Σίχ-σος, αἰδήλον ἀπέδωκε, τὸ ὅς ἀδελφὰ ἐμπεσόν. *Porphyr.* *Quæst. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odys.* π', 29.

Ver. 221. — ἄγε δὴ.] Vide supra ad υ', 351; & ad β', 158.

Ibid. — ἔασον.] Vide supra ad δ', 42. Malè *Barnesius*, ἔασσον. Τινὲς, ὅτι τὸ ἔδωκε οἰόμενοι τὸ ἔασον κατὰ διαίρεσιν τ' ὑπερῆς συλλαβῆς· ἵνα σημαίη πλεονάζοντι. *Schol.* MS apud *Barneesium*.

Ver. 225

- Τρῶας δ' ἔπειν λήξω ὑπερφιάλῃς ἐναγίζων,
 225 Πρὶν ἔλσαι κτ' ἄς, κ' Ἐπλοεῖ περὶ θῆναι
 Ἀνιέλλω, ἥ κέν με δαμάσσει, ἥ κεν ἐγὼ τόν.
 ὧς εἰπὼν, Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσθ.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποσειδάων βαθυδίνης.
 ὦ πόπρι, Ἀρσυρότοξε, Διὸς τέκνον, ἔσὺ γε βελάς
 230 Εἰρύσαιο Κρονίων, ὃ πι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρῶσι παρεστάμεναι κ' αἰμυῖναι, εἰσέκεν ἔλθῃ
 Δείλῳ ὅφ' ἐδύων, Κριασῇ δ' ἐβόλων ἄρσεν.
 Ἢ, κ' Ἀχιλλεύς μιν δεικλυτὸς ἐνθορε μέσσω,
 Κρημνὸν ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἰδμαλὶ θύων.
 235 Πάντα δ' ὅρνε ρέεθρα κυκλώμεν· ὥστε ἡ νεκρὰς
 Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, ἔς κ' αὖν Ἀχιλλεύς.
 Τὸς ἐβόαλλε θύοντι, μεμνηὼς, ἥ τε ταῦρ,
 Χερσὶν δ' ἐσάω κ' καλὰ ρέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλησι.
 240 Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκλώμενον ἴσατο κύμα,

- “Trojanos tamen non antè definam sœdifragos interficere,
 225 “Quàm concludero in urbem, & Hectorem periculum-fecero
 “Adversus, an utique me domabit, an ego ipsum.
 Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.
 Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus:
 “Proh, malum, Argenteo-arcu-insignis, Jovis fili, non tu sanè consilia
 230 “Observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit
 “Trojanis adesse & opem ferre, usque dum veniret
 “Sol-vespertinus ferò occidens, obumbraretque glebosa arva.
 Dixit, & Achilles quidem hastâ-inclytus insiluit medio,
 A crepidine ruens: ille verò concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
 235 Omnia autem commovit fluentia turbida: impulit verò mortuos
 Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles:
 Hos eiecit foras, mugiens, tanquam taurus,
 In terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis,
 Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
 240 Horrenda autem circum Achillem turbida consistit unda,

Var 225. Πρὶν ἔλσαι.] Cod. Harleian.
 Πρὶν ἔλσαι.

Ver. 230. Εἰρύσαιο.] Al. Εἰρύσας.

Ver. 232. Δείλῳ ὅφ' ἐδύων, Κριασῇ δ'.

Sol ruit interea, & montes umbrantur
 opaci. Æn. III, 508.

Ibid. Δείλῳ ὅφ' ἐδύων.] Ἡ ὅφιν κατ-
 ἄσας τὸ ἄλλο, παρ' Ἀττικοῖς Δείλῳ λεβο-
 μένῃ. Schol.

Ibid. — [Κριασῇ.] Vide suprâ ad α', 140.
 Al. Κριασῇ.

Ibid. — ἄρσεν.] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 234. — ἀπαΐξας.] Al. ἀπαΐξας. Cod.
 Harleian. ἀπαΐξας.

Ver. 236. — οἳ ῥα.] Qui videlicet —.
 Qui, ut suprâ memoratum est —.

Ibid. — ἄλῃς ἔσαν.] Quâ ratione, ἄλῃς hîc
 ultimam producat; item Κάκει, ver. 241;
 & Εὐφύει, ver. 243; & ἔπειν, ver. 256;
 vide suprâ ad α', 51. Cæterum Cod. Har-
 leian. hîc legit, ἔσαν ἄλῃς. Quo modo & in
 Commentario legit Eustathius.

Ver. 237. — μεμνηὼς.] Vide suprâ ad
 β', 314.

Ver. 238. — ζῶντι δ' ἐσάω.] Τὸ ἡ, Κάω,
 ἀποκρίνω ἐπαθὺν· ὅς γ' ἔταξεν, ἔτα, ἔτω
 Κάωζε Κάω. Eustath. Vide suprâ ad π',
 363; & ad ν', 192.

Ibid. ver. 244, 301, 317, & 352. —
 καλὰ.] Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα.] Βία-
 ζόμενον δὲ τινα πρὸς ἀνέναντον ῥεύμα πῶτα μὲν
 Y 4

- ὦθι δ' ἐν ζάκῃ πίπλων ῥόθῳ, ἔδ' ἐπ' ὁδὸν
 Εἶχε σφρίζαδ'· ὃ δ' ἐπ' ἐλὲν ἔλε χερσὶν
 Εὐφύα, μέγαλιν· ἡ δ' ἐν ῥίζῳ ἐρπύσσα
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέχε ἢ καλὰ ῥέεθρε
 245 Ὅρσοισιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
 Εἶσω πᾶσ' ἐρπύσσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,
 Ἦῖξεν πεδίοιο ποσσὶ κραιπνοῖσι πέντεσσι,
 Δείσας· ἔδ' ἔτ' ἔλγηε μέλας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 250 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δ' ἰοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπὸρρεσεν, ὅσον τ' ὅππ' ἀπὸ δρυὸς ἐρωή,
 Αἰετὸς οἶματ' ἔχων μέλανθ', ἔθρηνητ' ἔχων,
 Ὅς δ' ἄμα κάρλινός τε καὶ ὠκιστὴρ πελιδνῶν.
 Τῷ εἰκὼς ἦῖξεν· ἐπὶ στήθεσσι δ' ἡ χαλκός
 255 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δ' τοῖο λιαδὸς

Urgebatque scuto incumbens fluctus, neque pedibus
 Poterat se stabilire: At ille ulmum prehendit manibus
 Feliciter-crescentem, ingentem: ea autem radicitus procidens
 Crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluentia
 245 Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,
 Intus tota prolapsa: Is verò è voragine proficiens
 Festinavit per campum pedibus rapidis volare,
 Percussus: Necdum destitit magnus deus, sed surrexit ruiturus in illum
 In-summo-nigricans, ut ipsum arceret à bellico-labore
 250 Nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret.
 Pelides verò saltu-dato refugit, quantum est hastæ jactus,
 Aquilæ impetus habens, nigræ venatricis,
 Quæ simul fortissimæque & celerrima volucrum.
 Huic similis ruit; circa pectus autem æs
 255 Horrendum resonabat: obliquè autem ab illo declinans

μὲν τ' ὅπλων, καὶ τὰ ἐν ἀνέχοντα, τὰ δ' ἐπ' ὁδὸν
 φερόμενον εἰσάγων, ἀνακοπὰς τε ποιήσας ζυγ-
 λαβάν, καὶ ἀνακόλας χερσὶν, καὶ ἀνίστημι μὲν
 γεμμάταν· “Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κρυά-
 “ μιν ἵσατο κύμα, ὦθι δ' ἐν ζάκῃ πίπλων
 “ ῥόθῳ, ἔδ' ἐπ' ὁδὸν Εἶχε σφρίζαδ'.” Dio-
 nyf. Halicarn. περὶ Τρωάδας, § 16. Ubi
 in transitu, notandum, pro σφρίζαδ' legisse
 Dionysium σφρίζαδ'.

Ibid. — κύμα.] Al. κύμα.

Ver. 241. — ἔδ' ἐπ' ὁδὸν Εἶχε σφρίζαδ'.]
 Observandus hic maximè proprius Vocis
 Mediæ Usus. Nec potuit pedibus se ipse sta-
 bilire. Vide supra ad γ', 45; & ad γ',
 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν.] Τὴν
 ζυγολαβὴν ὡς τ' ῥίζῳ γὰρ πᾶσαν διέλυ-
 σεν. Schol. MS apud Barnesium.

Ver. 245. — γεφύρωσεν.] Διαβὰν ἐποίη-
 σεν. Schol.

Ver. 246. — ἐκ λίμνης.] Al. ἐκ λίμνης.

Ver. 248. — ἐπ' αὐτὸν.] Al. ἐπ' αὐτῇ.

Ver. 250. — ἰοιγὸν ἀλάλκοι.] Al. ἰοιγὸν
 ἀμυγῶν.

Ver. 251. — ἐρωή.] Al. ἐρωή.

Ver. 252. — Αἰετὸς οἶματ' ἔχων.] Sic su-
 pra π', 752.

Οἶμα λεόντων ἔχων — :

Et infra, γ', 308;

Οἶμασιν δ' ἀλκίς — .

Al. Αἰετὸς οἶματ' ἔχων.

Ibid. — μέλανθ', πύ.] Al. μελανός, &
 μελανόσκι, & μελανός τε· notante Scholiaste.

Ver. 254. — ὅππ' ἀπὸ δρυὸς ἐρωή Σμερ-
 δαλέον κονάβιζεν.]

— & arma

Horrendum sonuere —. Æn. IX, 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν.] Vide su-
 pra ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 256.

- Φεδγ', ὁ δ' ὅπιθε ρέων ἔπειο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 'Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχέληγος δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχέληγος
 'Αμφυλῆς ἢ κήπας ὕδαλ' ῥόον ἡγεμονδύς,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, αἰμάρης δ' ἐξ ἔχμαϊα βάλλον·
 260 Τῷ μὲν τε προρέοντ', ὑπὸ ψηφίδες ἀπασαι
 'Οχλεδν', τὸ δέ τ' ὥκα καλεϊβόμῃον κελαρύζει
 Χώρῳ ἐνὶ προαλαί, φθάνει δέ τε ἢ ἄλσιν·
 'Ὡς αἰεὶ 'Αχιλῆα κιχήσατο κύμα ῥόοιο,
 Καὶ λαιψυρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέριεροι ἀνδρῶν.
 265 'Οσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρεκς δι' 'Αχιλλεύς
 Στῆλαι ἐναντίον, ἢ γινώμηναι, εἴ μιν ἀπαντες
 'Αθάνατοι φοβέσσι, τοὶ ἔρχοντ' ὄρω ἔχουσι,
 Τοσσάκι μιν μέγα κῆμα διῖπείετο ποταμοῖο
 Πλάζ' ὥμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
 270 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γέναι' ἐδάμνα

Fugiebat, is verò à-tergo fluens sequebatur magno sonitu.

Ut verò cum vir aquilex à fonte aquis-nigro

Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,

Manibus ligonem tenens, & sulco obices ejiciens ;

260 Et hâc quidem profluente subtus calculi omnes

Agitantur, hæc autem-citò-defluens immurmurat

Loco indeclivi, præcurritque etiam ipsum ductorem :

Sic perpetuò Achillem assequebatur fluctus fluvii,

Velocem licet : Dii enim potentiores mortalibus.

265 Quoties verò conaretur pedibus-valens nobilis Achilles

Stare contrâ, & cognoscere, an ipsum omnes

Immortales in fugam-agerent, qui cælum latum tenent ;

Toties ipsi magnus fluctus à Jove-fluentis fluvii

Alluebat humeros desupèr : Is autem in altum pedibus saliebat,

270 Animo mæstus : fluvius verò subtus genua domabat

Ver. 256. Φεδγ', ὁ δ' ὅπιθε ρέων ἔπειο με-
 γάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirificâ hîc ὀνομασποιία
 rem ipsam auribus exhibere videtur verborum
 sonitus. Vide suprâ ad γ', 363.

Ver. 257. 'Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχέληγος.]

Deinde satis fluvium inducit rivosque
 sequentes.

Et cùm exustus ager morientibus æstu-
 at herbis,

Ecce, supercilio clivosi tramitis undam

Elicit: illa cadens raucum per levia
 murmur

Saxa ciet, scatebrisque arentia tempe-
 rat arva. Virg. Georgic. I, 106.

Ibid. — ὀχέληγος.] Ὑδραγῶς, ὁ τ' ἔ' ὕδα-
 τος ὀχετὸν καθύπερθεν. Schol.

Ver. 258. — ὕδατ' ῥόον.] Ὑδαλ' ῥόον. MS
 Oxon. à Barneso, item MS Harleian. à Tbo.
 Bentleyo collatus. Quod & ferri potest. Vi-
 de suprâ ad δ', 51.

Ibid. — ἡγεμονδύς.] Cod. Harleian. ἡγε-
 μονεύη.

Ver. 259. — αἰμάρης.] Τῆς ὑδρορρόης τ' ὀ-
 χετῶ. Schol.

Ver. 261. — κελαρύζει.] De hujusmodi
 ὀνομασποιία, vide suprâ ad β', 210 ; & ad γ',
 363 ; ad δ', 455, 456 & 504.

Ver. 262. — φθάνει.] Vide suprâ ad β',
 43.

Ver. 267—298—380. — 'Αθάνατοι —
 ἀθανάτους — 'Αθάνατον.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. — φοβέσσι. Al. φοβέσσι.

Ver. 268 & 326. — διῖπείετο.] Vide su-
 præ ad π', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenul-
 timâ vocis, ἀνιάζων, hoc in loco productâ ;
 suprâ autem σ', 300, correctâ ; vide suprâ
 ad ε', 24.

Ver. 271.

- Λάβρο, ὕπαιθα ῥέων, κοίλῳ δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἔρπονδον δῖρῳ.
 Ζεὺς πάτερ, ὥς ἔστις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέρεση
 Ἐκ πόντοιο λαῶσαι· ἐπεὶ αἰὶν καὶ τι πάθοιμι.
 275 Ἄλλο δ' ἔστις μοι πόσον αἰτιῶν ἔρπονδων,
 Ἄλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψύδασι βέλτεται,
 Ἡ μὲν ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκείων
 Λαιψυροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 Ὡς μὲν ὄφελ' ἔκλωρ κτείνειν, ὅς ἐθάρδε τέτραφ' ἄριστος,
 280 Τῷ κ' αἰσθὼν μὲν ἔπεφν', αἰσθὼς δὲ κεν ἐξενάρξει.
 Νῦν δὲ με λυγρὰ θανάτῳ εἰμαρτο αἰῶναι,
 Ἐρχθὲν ἐν μεγάλῳ παλαμῷ, ὥς παῖδα λυγροῖον,
 Ὅν ῥά τ' ἐναυλῶν ὑπέρεσσε χειμῶνι περὶ νῆα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐμὰν ὥκα Ποσειδάων καὶ Ἀθηνῆ
 285 Στήθεσσι χεῖρας ἰόντες, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐκίλῳ.
 Χεῖρ δ' ἔχαιρε λαβόντες θηψάσαντες ἐπέεσσιν·
 Τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahebat pedibus;

Pelides autem ejulavit, intuitus in cælum latum:

"Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet

"Ex fluvio eripere: in posterum verò vel quidvis patiar.

275 "Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cælestium,

"Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;

"Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum

"Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.

"Utinam me Hector occidisset, qui hîc nutritus est fortissimus;

280 "Tum fortem quidem occidisset, & ipse fortis occisum spoliasset:

"Nunc autem me ingloriâ-morte fatale est corripi,

"Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,

"Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem.

Sic dixit: Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva

285 Steterunt propè accedentes, corpore autem hominibus similes-facti-erant;

Manûque manum prehendentes, confirmârunt verbis:

Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ quassator:

Ver. 271. — κοίλῳ.] *Al. γυῖαν.*

Ver. 274. — ἐπεὶ αἰὶν καὶ τι πάθοιμι.]

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

Schol. Cæterum legitur (notante Henrico

ὅς ἐθάρδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. Quam lætationem

& præfert *Barnesius*.

Ver. 280. Τῷ κ' αἰσθὼν μὲν ἔπεφν', αἰσ-

θὼς δὲ κεν ἐξενάρξει.] Τῷ κ' αἰσθὼς μὲν ἔ-

πεφν', αἰσθὼς δὲ κεν ἐξενάρξει. Cod. Oxon. à

Barnesio, item Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio*

collatus.

Ver. 283. ἐναυλῶν.] Χεῖμαρρῶν πάλαι,

διὰ τὴν ῥέαν, *Schol.*

Ibid. — ὑπέρεσσε.] *Al. ὑπέρεσε.* Pronun-

tiabatur autem, ut opinor, ἀπείρεσε, vel σπ-

ρουverfei. Vide suprà ad τ', 35.

Ver. 285. — δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐκίλῳ.]

Vide suprà ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δ'.] Vide suprà ad δ',

160. Malè *Barnesius*, Τοῖσι δ'.

Ver. 288.

- Πηλείδῃ, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ὀπιπάρροθω εἰμὲν,
 290 Ζηνὸς ἐπαινέσαντο, εἰώ κ' Παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ὡς ἔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμὸν ἔστιν·
 Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφθήσῃ, σὺ δ' εἴσεαι αὐτός·
 Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶκε πύθηναι,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖα πολέμοιο,
 295 Πρὶν κ' Ἰλιόφιν κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι· (ὣ δ' ἔκτορ· θυμὸν ἀπύρρε·)
 Ἀψ' ὀπί νῆας ἱμῶ· δίδομεν δέ τοι εὖχ' ὄρεσθαι.
 Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτης ἀπεβήτην·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφείμῃ·)
 300 Ἔς πεδίον· τὸ δ' πᾶν πλῆθ' ὕδατο ἐκχυμένοιο·
 Πολλὰ δ' ἔπ' ὅχεα καλὰ δακρυαμένων αἰζηῶν
 Πλῶον, κ' νέκυες· ἔ δ' ὑψόσε γέναί' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἰάσοντο· αὐ' ἰθὺ· εἰδὲ μιν ἔχε·
 Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γ' ὀδύν' ἐμβαλ' Ἀθηνῆ·
 305 Οὐδὲ Σκάμανδρ' ἔληξε τὸ ὄν μὲν, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 Χώετ' Πηλείωνι, κόρυσσε δ' κῦμα ῥόοιο,
 Ὑψὸς ἀειρόμεν· Σιμόεντι δ' ἐκέλευ' αὔσας·

“ Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;

“ Tales enim tibi nos ex diis auxiliores sumus,

290 “ Jove approbante, ego & Pallas Minerva:

“ Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale est;

“ Sed hic quidem citò desinet, tu autem videbis ipse:

“ At tibi prudens suggeremus consilium, si modò parueris,

“ Nè prius abstineas manus ab omnibus æquè-gravi pugnâ,

295 “ Quàm in Ilii inclytos muros populum concluderis

“ Trojanum, quicumque effugere poterit: Tu verò Hectori animâ ereptâ

“ Ad naves redito: damus nempè tibi gloriam referre.

Hi fanè sic loquuti ad immortales abierunt:

At ille ivit, (valdè enim deorum impellebat eum præceptum,)

300 In campum; Hic verò totus inundabatur aquâ effusâ:

Multa autem arma pulchra prælio-cæforum juvenum

Fluitabant, & cadavera, illius autem in altum gēna exiliebant

Adversus cursum ruentis rectâ; neque enim tenuit

Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:

305 Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis

Iraſcebatur Pelidæ, tumefaciebátque undam fluenti,

In altum sublatus: Simoëntem verò hortabatur vociferans;

Ver. 288. — ἄρ τι.] Ita edidit *Barneſius*. Quocum facit *Codex Harleianus*. *Al.* ἄρ τι.

Ver. 292. — λωφίσει.] Κοπάσει, παύσει· μετ' ἐνέμει· ἢ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς φοβίας ὑποθησόμεν τῷ λόφῳ ὑποζυγίων. *Schol.* *MS.* ἀπὸ *Barneſium*.

Ver. 294. — ἰμοῖα πολέμοιο.] Vide supra ad σ', 242.

Ver. 296. — ἀπύρρε.] *Cod. Harleian.* ἀπύρρε.

Ver. 303. — αὐ' ἰθὺ.] Ἐπ' ἀθείας· ἢ ὁρμῇ τῇ ποταμοῦ. *Schol.*

Ver. 304. — μέγα γ' ὀδύν' ἐμβαλ' Ἀθηνῆ.] Vide supra ad υ', 110.

Ver. 305, 603. — Σκάμανδρ' — Σκάμανδρον.] *Cod. Harleian.* Κάμανδρ' — Κάμανδρον.

Ibid. — ἔληξε τὸ ὄν μὲν.] Vide supra ad ν', 424.

Ver. 310.

- Φίλε κασίγνηε, σθένος ἀνέρτος ἀμφοτεροί περ
 Σκῶμην, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πελάμοιο ἀνακλῶ
 310 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ καὶ μόθον ἐμμένουσιν.
 Ἄλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρε
 Ὑδατοῦ καὶ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθιων ἐναύλας.
 Ἴση δὲ μέγα κῦμα· πολλὴ δ' ὄρυμαλδὸν ὄρει
 Φιτῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγχιον ἄνδρα
 315 Ὅς δὴ νῦν κερταίει, μέμονεν δ' ὅγε Ἴσα θεοῖσι.
 Φημι γὰρ ὅτε βίβω χειρισμῶν, ὅτε τι εἶδον,
 Οὔτε τὰ τόλχεα καλὰ, τὰ παρὰ μάλα νεόθι λίμνης
 Κείσθ' ὑπὸ ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω φαρμάθοισιν, ἅλιν κερταίω φειχθείας
 320 Μυρίον, ὃ δέ οἱ ὅσ' ἐπισήσονται Ἀχαιοί
 Ἀλλέξαι· πῶσιν οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 Αὐτὰρ οἱ καὶ σῆμα τετόλξε, ὃ δέ τι μιν χρεώ
 Ἔσαι τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπλωσιν Ἀχαιοί.
 Ἢ, καὶ ἐπὶ ῥ' Ἀχιλῆϊ κυκλώμενος ὑψόσσει θυῶν,

Chare frater, robur viri ambo saltem

"Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis

310 "Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.

"Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluentia

"Aqua ex fontibus, omnèsque concita rivos;

"Atque erige magnam undam: multam verò turbam excita

"Truncorum & lapidum, ut compescamus immanem virum,

315 "Qui jamdudum victor-grassatur, animoque-agitat paria diis.

"Aio enim neque vim illius profuturam, neque omninò formam,

"Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis

"Jacebunt sub limo tecta: quin & ipsum

"Involvam arenis, sabulo affatim circumfuso

320 "Immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi

"Colligere: tantam ei colluviem desuper obtendam.

"Ibidem ei & sepulchrum crit, neque omninò ei opus

"Erit humatione, quandò ei exequias-facient Achivi.

Dixit, & ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

Ver. 310. — καὶ μόθον.] Quâ ratione, καὶ, hic ultimam producat; item ὅ, ver. 313, & 328; & πρὶν, ver. 340; & ἅλιν, ver. 344; vide suprâ ad d, 51.

Ver. 312. — πηγῶν.] Pronuntiabatur πηγῶν.

Ibid. — ἐναύλας.] Τὰς τῆς πόλεως διασπέρχας· ἢ τὸν διὰ γενεῶν ῥέοντα ποταμὸν. Schol.

Ver. 315. — μέμονεν.] Vide suprâ ad v, 481; & ad d, 37.

Ibid. — ὅγε.] Vide suprâ ad γ, 409.

Ver. 318. Κείσθ' ὑπὸ ἰλύος.] Ὑπὸ τῇ ἰλύῳ τῆς πόλεως· ὅθεν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. Schol.

Ibid. — ἰλύος.] Τὸ ὅ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συρίλλαι τὴν παρθενίαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν.

Eustath. Quod quâ ratione fiat, vide suprâ ad d, 24.

Ver. 319. Εἰλύσω.] Cod. Harleian. Εἰλύσω. Al. ἰλύσω.

Ibid. — κερταίω.] Τῆς ὑπὸ πόλεως ἀπορροῦς ὕδατος, καὶ ἑλκῶν συστομῆς. Schol.

Ver. 321. — ἄσιν.] Ἰλίου· ὅθεν γὰρ φέρμασιν. Schol.

Ver. 322. — ἑμῶν.] Al. μοῖρα.

Ibid. — χρεώ.] Pronuntiabatur χρεῶ. Vide & suprâ ad κ, 43.

Ver. 323. — τυμβοχοῆς.] Al. τυμβοχοῆς· pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid. — θάπλωσιν.] Cod. Harleian. θάπλωσιν.

Ver. 325.

- 325 Μορμύρων ἀφρῶ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῆμα διϊπέεσσι ποταμοῖσιν
 Ἰσάϊ ἀειρόμενον, καὶ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα.
 Ἦεν δ' ἐμὲν αὔσε, πελιδδεΐσας Ἀχιλλῆϊ,
 Μῆ μιν ὑποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 Αὐτίκα δ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν οἱ φίλον υἱόν·
 Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἀνὰ σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠίσκομαι εἶναι.
 Ἄλλ' ἐπαμύσε τάχιστα, πιφάυσκεο δ' Φλόγα πολλῶν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ δρυγέσσο Νοτίοιο,
 335 Εἵσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπῶν ὄρεσσαν θύελλαν,
 Ἦ κεν ὑπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τάχιστα κῆαι,
 Φλέγμα κακὸν φορέσσω· σὺ δ' Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὖτ' ἰφ' πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν ὑποτρέπτω καὶ ἀρειῇ.
 340 Μηδὲ πρὶν ὑποπαῦε τέον μῆνιν· ἀλλ' ὅπότεν δὴ
 Φθίξωμ' εἰὼν ἰάχῃσιν, τότε χεῖν ἀκαμάλιον πῦρ.

- 325 Murmurans spumâque, & sanguine, & cadaveribus.
 Purpurea verò continuò unda à-Jove-fluentis fluvii
 Stabat elevata, occupabâtque Pelidem.
 Juno autem altè-clamavit, admodum-timens Achilli,
 Nè ipsum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:
 330 Statim verò Vulcanum allocuta est suum dilectum filium:
 "Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim
 "Xanthum vorticosum in pugna conjicimus parem esse:
 "Quin opem-fer citissimè, & ostenta flammam multam:
 "Ego verò Zephyri & velocis Noti
 335 "Ibo è mari gravem excitatura procellam,
 "Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
 "Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas
 "Arbores ure, ipsûmque immitte igni; neque te omninò
 "Blandis verbis avertat, aut minis:
 340 "Neque antè cohibeas tuam vim, quàm ubi
 "Signum-dedero clamore; tunc compesce indefessum ignem.

Ver. 325. Μορμύρων.] Vide suprà ad 1,
 599.

Ver. 326. Πορφύρεον.] Vide suprà ad 1,
 482.

Ibid. διϊπέος.] Τῷ ἐκ τῶ ὄρεων τῷ Διὶ
 γεγνῆτος. Schol.

Ver. 329. — ὑποέρσει.] Vide suprà ad
 ver. 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἡφαιστον.] Ὁμοίως
 καὶ ποταμοῖσιν τῷ Ἡφαιστον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τῷ
 Ἀπόλλωνι καὶ τῷ μάχῃ φυσικῶς μάλλον ἢ
 μυθικῶν ἀνέταξεν. Plutarch. περὶ τῶ πρῶτου
 ψυχρῶ.

Ver. 331. Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον.] Pulcher-
 rima super hanc re Plutarchi observatio. O

Θερσίτης ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεύ, καὶ χαλῶς, καὶ φα-
 λακρῶς, καὶ κυρπῆς, ἀλλ' ἀκροτύμβος λοιδο-
 ρεῖ. Τὸν δ' Ἡφαιστον ἡ τέκος καὶ φιλοφρο-
 νήσιν προσεγγέθεισιν ὑπὸ τῷ χαλότητος, "Ὅρ-
 "σεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος." —
 De audiend. Poëtis.

Ver. 332. — μάχῃ ἠίσκομαι εἶναι.] Κατὰ
 σὲ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστῶν ἠέμεθα τῷ Ξάνθῳ.
 Schol.

Ver. 335. — ὄρεσσαν.] Al. ὄρεσσαν.

Ver. 339. — καὶ ἀρειῇ.] C. d. Harleian.
 καὶ ἀρειῇ. Quo modo legit & Euslathius.

Ver. 641. — ἀκαμάλιον πῦρ.] Vide suprà
 ad ver. 13; & ad 1, 398.

Ver. 343.

- ὧς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ τήλυσκετο θεοπιδάες πόδες.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πόδες δαίετο, καὶ ἔννεκρος
 Πολλὰς, οἳ ῥα καὶ αὐτὸν ἄλις ἔσαν, ἔς κ' ἅν' Ἀχιλλεύς·
 345 Πᾶν δ' ἐξηραίνθη πεδίον, χέτο δ' αἶλαδ' ὕδωρ.
 ὧς δ' ὅτ' ὁπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' αἰώλω
 Αἴψ' αὖ ξηραίνη, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐθείρει·
 ὧς ἐξηραίνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκρὸς
 Κῆεν, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν
 350 Καίουτο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
 Καίειο δὲ λωὸς τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπερον,
 Τὰ περὶ καλά ρέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκη·
 Τείρον' ἔχέλυες τε, καὶ ἰχθύες, οἳ καὶ δίνας,
 Οἳ καὶ καλά ρέεθρα κυδίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 555 Πνοίῃ τειρόμενοι πολυμήτι' Ἡφαίστιο.
 Καίειο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπειτα τ' ἔφαθ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἡφαισ', ἔτις τοί γε θεῶν διώα' ἀνιφερῆζεν,
 Οὐδ' ἂν εἴω σοί γ' ὥδε περὶ φλεγέθονι μαχοίμην·

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immanè-ardentem ignem.

Primum quidem in campo ignis accendebatur, cremabaturque mortuos

Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:

345 Totus verò siccatus est campus, coërcitæque est limpida aqua.

Ut verò cum autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum

Statim exiccaverit, gaudet verò, ipsum quisquis de-morse-colit:

Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos

Exussit; at is in fluvium vertit flammam collucentem.

350 Urebantur ulmique & salices, atque myricæ;

Urebatur etiam lotusque, & ulva, atque cyperus,

Quæ circum pulchra fluentia affatim fluvii nascebantur:

Laborabant anguillæque, & pisces, qui per vortices,

Qui per pulchra fluentia urinabantur huc illuc,

355 Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.

Urebatur & vis Fluvii, verbæque fecit, dixitque:

“Vulcane, nullus tibi certè deorum potest ex-æquo-adversari,

“Neque omninò ego tibi sic igne ardenti pugnâvero:

Ver. 343. — καίει.] *Al.* δαίει.

Ver. 344. — ῥα.] *Ut dictum est* —.

Ver. 346. — ὁπωρινός.] *Vide* suprâ ad 4,

5. *Ibid.* — νεοαρδέ' αἰώλω.] *Neos* ἐπιπολισ-
 ῥαίμην καὶ ἀεθλοθεΐσαν. *Schol.*

Ver. 247. — ἐθείρει.] Ἐξ ἔθους ὀπμιελόιτο.
Schol. *Al.* ἐθείρει.

Ver. 348. — ἄρα.] *Ut fit* —. *Ut*
par erat —.

Ver. 351. — ὃ λωὸς.] *Quâ* ratione, ὃ,
 hic producat; item *Ta*, ver. 252; & καί-
 ῥα, ver. 361; & μελδόμενον, ver. 363;
 & λυγρόμενον, ver. 368; *vide* suprâ ad 4,

51. *Ibid.* λωπὶς τ' ἠδὲ θρύον.] *Al.* λωπὶς τε

ἠδὲ θρύον. Quo modo legit *Codex Harleia-*
nus.

Ibid. — θρύον.] *Εἶδ' ὅτι* πίας, ὁ λεγόμενος
 θρύσις. *Schol.*

Ver. 352. — πεφύκη.] *Si* πτελέαι dixi-
 set, jam non constitisset *Temporum* ratio.
Vide suprâ ad 4, 37; & ad 8, 492.

Ver. 353. Τείρον' ἔχέλυες τε, καὶ ἰχθύες.]
 Καὶ ὁ ποιητὴς ἐν θέλων δηλώσαι τὸ τις βαθεῖα
 τῷ ποταμῷ καὶ ὁρμητῶν, ὥτως ἔφη· “Τείρον'
 “ἔχέλυες τε καὶ ἰχθύες” Ἰδικάτεσσι δὲ καὶ
 ἔξ ἀρείων ἔχέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τῆς καυ-
 λῶν ὕδατος δηλωσῇ. *Atbenæus*, Lib. VII,
 cap. 13.

Ver. 354, 361, 365, & 382. — καλά.]
Vide suprâ ad 4, 43.

Ver. 362.

- Λῆγ' ἐλδο· Τρῶας δ' ἢ αὐτίκα δῖοι Ἀχιλλεύς
 360 Ἄσεο ἐξελάσθαι· τί μοι ἐλδο ἢ δρωγῆς;
 Φῆ πυρὶ καϊόμεν· ἀνὰ δ' ἐφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 Ὡς δ' ἡ λέβης ζεῖ ἐνδον, ἐπειγόμεν· πυρὶ πολλῶ,
 Κνίσσῃ μελδόμεν· ἀπαλοτρεφέ· σιάλοιο,
 Πάντοθεν ἀμβολάδῳ, ὑπὸ δ' ἐξύλα κάγκανα κεί·
 365 Ὡς δ' καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγειο, ζεῖ δ' ὕδωρ·
 Οὐδ' ἐθέλε προρέειν, ἀλλ' ἴαχε· τεῖρε δ' αὐτμή,
 Ἡφαίστιο βίβῃ πολύφρον·, αὐτὰρ ὅγ' Ἡελῶ,
 Πολλὰ λιασόμεν·, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχουσι κῆδεν
 370 Ἐξ ἁλλῶν; ἔ μὲν τοι ἐγὼ πόσον αἰτίος εἰμι,
 Ὅσων οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ὄρωσιν.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὀλοπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·

- “ Define à certamine : Trojanos verò vel statim nobilis Achilles
 360 “ Urbe expellat : Quid mihi cum contentione & auxilio ?
 Dixit igne ardens : ebulliebant autem pulchra fluentia.
 Ut verò lebes fervet intus, dum urgetur igne multo,
 Adipedem liquefaciens saginati porci,
 Undique eructans, subitò nempè ligna sicca jacent :
 365 Sic hujus pulchra fluentia igne ardebant, bulliebátque aqua ;
 Nec poterat profuere, sed inhibebatur : infestabat enim vapor,
 Vulcani per vim multiscii : At ille Junonem,
 Multis supplicans, verbis allatis allocutus est :
 “ Juno, cur tuus filius in meum fluentum furentèr-incubuit, ut infestaret
 370 “ Præ cæteris ? non sanè tibi ego tantum in culpâ sum,
 “ Quantum cæteri omnes dii, quotquot Trojanis auxiliares.
 “ Sed certè quidem ego desistam, si tu jubes :

Ver. 362. Ὡς δ' λέβης.]

Magno veluti cum flamma sonore

Virgea suggeritur costis undantis aheni,
 Exultantque æstu latites ; furit intus aquæ vis,

Fumidus atque alte spumis exuberat amnis :

Nec jam se capit unda ; volat vapor atter ad auras. Æn. XII, 462.

Quo de loco *Macrobius* ; “ Græci versus ænī continent mentionem multo igne ebullientis : & totum ipsum locum hæc verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδῳ· nam scaturigines ex omni parte emergentes sic elegantèr expressit. In Latinis versibus tota rei pompa descripta est, sonus flammæ ; & pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν ἀμβολάδῳ, exultant æstu latites, & amnem fumidum exuberantem spumis atque intus furentem (unius enim verbi non reperiens similem dignitatem, compensavit quod decrat copię varietate descriptionis,) adjecit post omnia ; Nec jam se ca-

pit unda : quo expressit quod semper usu evenit suppositi nimietate caloris.” Lib. V, cap. 11.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμεν·] Οἱ μὲν διορθῶντες, ἡξίαν μὲν πρὶν γράφειν, “ Κνίσσῳ μελδόμεν·,” ἀντὶ δ' ἡ, τέκνον, ἀνέοντες· ἵνα ἦ, ἡ κνίσσαν τέκνον· σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδεν, τὸ τὰ μέλη εἶδεν. *Porphyr.* *Quæst. Homeric.* 10. Similiter exponit *Scolia* : Ἀντὶ δ' ἡ, τὰ λίπη τέκνον.

Ver. 366. — προρέειν.] Codd. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. — Πολλὰ λιασόμεν·] Vox, πολλά, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, mihi videtur eadem de causâ consulto producere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχῃ, & similibus. Vide suprà ad δ', 456. *Barneus* ex conjecturâ edidit, πολλά ἢ λιασόμεν·. Quam lectionem “ omnino sensui Persuadeat aptiorem” contendit. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 372, 384. — ὀλοπαύσομαι — Παισάδῳ.] Vide suprà ad χ', 141.

Ver. 376.

- Πανέσθω ἢ κ' ἔτ'· ἐγὼ δ' ὅτ' κ' ἐπὶ τὸδ' ὀμῆμαι,
 Μήπο' ὅτ' Τρώεσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμᾶρ,
 375 Μηδ' ὅποταν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πάσα δάη)
 Καιομένη, καίωσι δ' ὀφείλοι ἦες Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσσε θεὰ Λοκιάλεν' Ἥρη,
 Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
 "Ἥφαιστε, χέο, τέκνον ἀγακλῆες· ἔ γ' οἶκεν
 380 Ἀθάναλον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα συφελίξιν.
 "Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστον ἢ καλέσβετε θεσπιδάες παῖδες·
 "Ἀφορρὸν δ' ἄρα κύμα καλέσσυτο καλὰ ρέεθρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μῆν', οἱ μὲν ἐπειῶ
 Πανσάδην· Ἥρη γ' ἐρύκακε χρομήν πέρ.
 385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πῆσε βεβελυῖα,
 Ἀρβυλλίη, δίχα δέ (φιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἴη)
 Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλα ὀμάδω, βράχε δ' ὄρεϊα χθονί·
 Ἀμφὶ δ' ἰάλπιγγεν μέγας ἔρηνος· αἶε δ' Ζεὺς

- " Desistat autem & hic: ego verò insuper & hoc juro,
 " Nunquam à Trojanis me depulsum-ope-allatà malum die
 375 " Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
 " Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
 Ut verò hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
 Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium:
 " Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
 380 " Immortalem Deum ità mortalium gratià torquere.
 Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immanè-ardentem ignem:
 Et reflua continuò unda dejecit se in pulchros rivos.
 At postquàm Xanthi domita est vis, hi quidem postea
 Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet.
 385 Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
 Importuna; in diversa nempe iis in præcordiis animus ferebatur:
 Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugit verò lata tellus;
 Circùmque clangorem reddidit magnum cælum; audivit autem Jupiter

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'.] Cod. Harleian. Δαιομένη, δαίωσι δ'. Ut suprâ v, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ' ἄρ'.] Statim deinceps; Statim proinde —.

Ver. 380. — συφελίξιν.] Al. συφελίξιν.

Ver. 382. — καλέσσυτο.] Al. καλέσσυτο.

Ver. 385. — βεβελυῖα.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 386. — δίχα δέ (φιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἴη).] Διχῶς δ' αὐτῶν ἀρμύθη ἡ ψυχὴ, τῆς ἐν διαφύσιν ἔχουσ' ἡ γνώμη. Schol.

Ver. 387. — μεγάλα ὀμάδω, βράχε δ' ὄρεϊα χθονί.] Vide suprâ ad ε', 210; & ad δ', 455.

Ibid. — ὀμάδω.] Al. παλάγῳ. Ut suprâ ver. 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ δ' ἰάλπιγγεν μέγας ἔρηνος· αἶε δ' Ζεὺς.]

It clamor cælo: — Æn. V, 451.

Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor. Æn. VIII, 526.

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro

Increpuit: sequitur clamor, cælumque remugit. Æn. IX, 503.

It cælo clamorque virum, clangorque tubarum: Æn. XI, 192.

Ubi in transcurso notandum, istud, "It cælo clamor," non esse, "It clamor ad cælum;" vel, "Clamor tollitur ad cælum," uti minùs rectè reddit Ruæus; sed, "It clamor per totum cælum;" vel, "Totum cælum clamore resonat." "Ἐνταῦτα φορεῖται ἱεροπρεπείαν ποιεῖται μᾶλλον ἢ μετέθεσθαι. — ἔρηνον γὰρ ὅλον ἡ χθὺν, καὶ ἐν χθονὶ προσεικασταὶ ἡ χέρος σάλπιγγος. Πάλιν αἶμα τις ἅμα ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ὀμῆσαι τῶν

- Ἡμῶν Οὐλύμπω, ἐγέλασε δὲ οἱ Φίλον ἦτορ
 390 Γηθεσιῶν, ὅθ' ὄρετο θεὸς ἐλδι ξυιόνιας.
 "Εὐθ' οἱ γ' ὅσκι' ἐτι δηρὸν ἀφέσασαν· ἦρχε γὰρ Ἀρης
 Ῥιοτόρ, κ' πρῶτ' Ἀθλωαίη ἐπόρσε,
 Χάλκεον ἔχ' ἔχων· κ' ὀνείδειον φάτο μῦθον·
 Τίπ' αὖ, ὦ κυνόμενα, θεὸς ἐλδι ξυωλαύνεις,
 395 Θάρσ' ἀήλον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
 Ἦ εἰ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
 Οὐτάμηναι; αὐτὴ δ' πανόψιον ἔχ' ἐλῶσα,
 Ἴθυσ' ἐμεδ' ὥσας, ἀλλὰ δ' χροά καλὸν ἔδαψας·
 Τῷ σ' αὖ νιῷ οἶω σποτισέμεν, ὅσας μ' ἔορσας.
 400 Ὡς εἰπὼν, ἔτησε καὶ αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 Σμερδαλέω, ἣν ἔδ' Διὸς δάμνησι κεραινός,
 Τῇ μιν Ἀρης ἔτησε μισαιφόν' ἔχ' ἐμακρῶ·

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor

- 390 Lætitia, ut vidit deos certamine congregientes.
 Tum ii non amplius diu seorsum steterunt: incepit enim Mars
 Clypeorum-perforator, & primus in Minervam irrui,
 Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba:
 "Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,
 395 "Audacia immensâ prædita? Magnus autem te animus extimulavit.
 "Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,
 "Ut me percuteret? Ipsâque fulgidâ hastâ sumptâ,
 "Rectâ-in me adegisti, corpûsque pulchrum dilacerâsti:
 "Idè te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti.
 400 Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,
 Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen;
 In hæc eam Mars percussit cæde-inquinatus hastâ longâ:

ὡσαύτως ἦρχον μέγας ἕρως, ὅς ἂν ἦχ' ἔσται
 σαλπίζων ὅλ' ἕρως. Demetr. Phaler. § 84.
 Longinus autem; ὅπερ φησὶ, inquit, ὅτι τὰ ὅπ' αὐτοῦ
 τ' ἀπομαχίας φανίσματα.

"Ἀμφὶ δ' ἐσάληπ' ἔξεν μέγας ἕρως,
 ἔλμπός τε."

Ubi notandum pro vulgato, αἶε δ' Ζῶς, legisse hîc Longinum, aut memoricè citâsse ἔλμπός τε. Cæterum hæc de tonitru accipit Porpius; minùs rectè. Quod autem de hoc loco ait Terrassonius, id verò planè est ineptum; "Pour moi, je dis, que le ciel
 "n'ayant ni ne pouvant avoir une bouche,
 "& n'étant point dans l'ordre des animaux
 "qui sont doués de la parole ou de la voix;
 "nôtre règle condamne ce merveilleux,
 "comme n'étant point analogique à ce qui
 "se passe dans la nature," Dissertat. sur l'
 Iliade, Part. IV, cap. 1.

Ibid. — αἶε δ' Ζῶς Ἡμῶν Οὐλύμπω.]

At non hæc nullis hominum sater atque Deorum

Observans oculis, summo sedet altus Olympo.

Ver. 391. — ἀφέσασαν.] Vide suprâ ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπ' αὖ.] Al. Τίπ' αὖτ'.

Ibid. — κυνόμενα.] Impudens & molesta.

Ver. 396. Ἦ εἰ μέμνη.] Pronuntiabatur ἦν μέμνη. Vide suprâ ad α', 188; & ad ε', 349.

Ver. 397. Οὐτάμηναι.] Vide suprâ ad ver. 68.

Ibid. — πανόψιον.] Ἐν τῇ πάντων ὀψὶ ὀψάμενον. Schol. Ἀντίμαχος δ', ἀπονόσφιον γράφει. Eustatb.

Ver. 399. — σποτισέμεν. Vide suprâ ad ε', 508.

Ver. 400 & 402. — ἔτησε. Vide suprâ ad δ', 469.

Ver. 400. — αἰγίδα.] Eustatbius videtur legisse ἀπειδα.

Ibid. — θυσανόεσσαν.] Rectè cum duplici σ. Vide suprâ ad ε', 193.

Z

Ver. 403

- Ἡ δ' ἀναχασαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύ τε, μέλαν τε;
 405 Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἐμμεναι ἔρον δ' ἄρεος.
 Τῷ βάλε θῆρον Ἄρηα καὶ αὐχένα, λῦσε δ' ἡ γῆα.
 Ἐπὶ δ' ἐπέχε πέλεθερα πρὸς ὧν, ἐκόνισσε δ' χαίτας.
 Τόχέα τ' ἀμφαφάθησε· γέλασε δ' Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Καὶ οἱ ἐπὶ χρομῇ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 410 Νηπύτι, εἰδὲ νύ πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσον δ' ἔριον
 Εὐχομ' ἐγὼν ἐμμεναι, ὅτι μοι μὲν ἀντιφείζεις;
 Οὐτῶ κεν τ' μηρὸς ἐρινύας ἐξαπολίνους,
 Ἡ τοι χρομῇ κακὰ μῆδε, ἔνεκ' Ἀχαιῶν
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύεις.
 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὅσπερ φαεινῶ.
 Τὸν δ' ἄγε χερὸς ἐλῶσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δ' ἐσαΐετο θυμόν.

- Illa verò retro-cedens saxum prehendit manu robustâ,
 Jacens in campo, nigrum, asperumque, magnûmque,
 405 Quod homines prisca posuerant, ut esset terminus arvi;
 Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra:
 Septem autem is occupavit jugera stratus, sædavitque pulvere crines;
 Armâque circum sonitum-dedere: Risit verò Pallas Minerva,
 Et super eum glorians verbis alatis allocuta est:
 410 "Stulte, nè adhuc quidem sensisti, quantò fortior
 "Glorior ego esse, quòd mihi vires opponis?
 "Sic sanè tuæ matris furias luas,
 "Quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos
 "Deferuisti, ac Trojanis sædifragis auxiliaris.
 415 Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:
 Hunc verò abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,
 Crebrò admodum suspirantem: ægrè autem is collegit animum.

Ver. 403. — λίθον εἴλετο χειρὶ.]
 Saxum antiquum, ingens, campo quod
 sorte jacebat
 Limes agro positus, litem ut discerneret
 arvis.
 Vix illud, lecti bis sex cervice subirent,
 Qualia nunc hominum producit corpora
 tellus.
 Ille manu raptum trepidâ torquebat in
 hostem
 Altior insurgens — *Æn.* XII, 897.
 Quo in loco *Virgilius* Homero superiorem existimat
Scaliger: "Plus (inquit) ad rem
 "facit antiquum, quàm nigrum, declarat
 "enim magnitudinem; & verò similis est,
 "non esse asperum, si pro termino positum
 "fuerat." Ipse tamen paulò post; "Etiam
 "illud (inquit) notare possumus, *Saxum antiquum*
 aptè designare verba illa;

"ἄνδρες πρότεροι." *Poëtic. Lib. V, cap. 3.*
 Ver. 404. — τρηχύ.] Vide suprâ ad β', 633.
 Ver. 405. Τὸν ῥ'.] Quod scilicet. —
 Ibid. & ver. 464. — ἄρεος.] Vide suprâ
 ad ζ', 142.
 Ver. 408. — ἀμφαφάθησε.] Vide suprâ
 ad δ', 455.
 Ver. 410. — ἐπεφράσω.] Vide suprâ
 ad α', 140.
 Ver. 411. — ἀντιφείζεις.] *Al. ισφαρίζεις.*
 Ver. 412. — ἐξαπολίνους.] Vide suprâ
 ad β', 43.
 Ver. 414. — ἀμύεις.] *Cod. Harleian. ἀρήγεις.*
 Ver. 415. — τρέπεν.] *Cod. Harleian. τρέπεν.*
 Ver. 416. — Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.]
Cod. Harleian. φιλομνησίδης Ἀφροδίτη.
 Ver. 418.

- Τὼ δ' ὡς ἔν νόησε θεὰ λυκώλεν ὦ Ἡρη,
 Αὐτίκ' Ἀθλιωαίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκνον, ἀτρυιώνη,
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμενα ἄγρ' βροτολοιγὸν Ἄρηα
 Δηΐξ' ἐκ πολέμοιο κτ' κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 ὦς φάτο· Ἀθλιωαίη δ' ἐμείλασσε. χαῖρε δ' Ὀυμῶ·
 Καί ρ' ὀππισταμένη, πρὸς σῆθεα χερσὶ παχείῃ
 425 ἤλασε, τ' δ' αὐτὴ λύτο γέναϊα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κέντρο πόλιν χθονὶ παλαιοτέρῃ·
 Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' αὐτομάτῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τοῖσιν τοὺς νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι δῶκετο,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκῆσιν,
 430 ὦ δέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἀρὲ θήκηκε, ἐμῶ μὲν ἀνιόσσω·
 Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαισάμεθα πολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκλείμενον πόλιόν τε.
 ὦς φάτο· μέειδεν δ' ὅτε θεὰ λυκώλεν ὦ Ἡρη.

Hanc verò ut advertit dea ulnas-candida Juno,
 Statim Minervam verbis alatis allocuta-est:

- 420 “ Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
 “ En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
 “ Ardenti è prælio per tumultum: at insequere.
 Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequebatur, gaudebatque
 animo;
 Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
 425 Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum eor.
 Illi itaque ambo jacebant in terrâ almâ:
 Illa verò super eos glorians verba alata dixit:
 “ Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
 “ Sint, quandò cum Argivis pugnant armatis,
 430 “ Et æquè audaces & tolerantes, ac Venus
 “ Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:
 “ Tum prorsus jam olim nos destitissimus pugnâ,
 “ Illi eversâ benè-ædificatâ urbe.
 Sic dixit: Subrîst autem dea ulnas-candida Juno.

Ver. 411, 434, & 512. — λυκώλεν ὦ Ἡρη.] Vide suprâ ad α', 572; & ad β', 92.

Ver. 420. — αἰγιόχοιο Διὸς.] Vide suprâ ad α', 202.

Ibid. — ἀτρυιώνη.] Vide suprâ ad β', 157.

Ver. 421. — κυνόμενα.] Vide suprâ ad ver. 394.

Ver. 425, 432. — ὀππισταμένη — ἐπαισάμεθα.] Vide suprâ ad γ', 90; & ad γ', 141.

Ver. 425. — λύτο.] Vide suprâ ad ver. 114.

Ver. 426. — πόλιν.] Al. ὀπί.

Ver. 429. — θωρηκῆσιν.] Ita ex uno MS

edidit Brnnefius. Ut sit videlicet ex θωρηκ-
 τής· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat
 Poëta suprâ μ', 317; δ', 689, 739; itém-
 que ver. 277. hujus libri. Al. θωρηκτοῖσιν·
 scilicet ex θωρηκτής· quæ vox alibi apud Ho-
 merum non reperitur.

Ver. 431. — Ἀρὲ θήκηκε.] Cod. Har-
 leian. Ἀρὲ θήκηκε. Quæ si vera sit lectio,
 pronuntiandum erit, Ἀρὲ θήκηκε.

Ver. 432, 442, 450. — κεν δὴ — ὅσα
 δὴ — Ἀλλ' οὔτι δὴ.] Vide suprâ ad ξ', 433,
 304; & ad β', 158.

Ver. 434. ὦς φάτο.] Deest hic versus in
 codice Harleiano.

- 435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δῖες αἰμῶν; ἔδ' ἐοικεν,
 Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἶχιον, αἶκ' αἰμαχητὶ
 Ἰομῆν Οὐλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβαλὲς δῶ.
 Ἀρχε· σὺ γὰρ γρηῃφι νεώτερος· ἔ γὰρ ἐμοίγε
 440 Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γηρόμην, ἢ πλείονα οἶδα·
 Νηπύτι, ὡς ἄνοον κροδίῳ ἔχεις· ἔδ' ἐν νύτῃ περ
 Μέννηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἰλίου ἀμφι,
 Μῆνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγνώοι Λαομέδοντι
 Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θηλόσσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
 445 Μισθῷ δ' ἡνὶ ῥήτῳ, ὃ γ' ἱμναίων ἐπέτελλεν;
 Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν ἢ τεῖχος ἔδειμα
 Εὐρύ τε ἢ μάλα καλὸν ἴν' ἄρρηκτον πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βεκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπύχης ὕληέσσης.

- 435 At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator:
 “ Phæbe, cur jam nos seorsum-stamus? Neque enim par est,
 “ Cùm cæperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugnâ
 “ Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.
 “ Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
 440 “ Honestum, quippe qui prior natus sum, & plura cognovi.
 “ Stulte, cùm ita mente-cassum cor habes: neque prorsus eorum saltem
 “ Recordaris, quot jam passus sumus mala Ilium circa,
 “ Soli nos deorum, cùm superbo Laomedonti
 “ A Jove profecti operam locavimus in annum,
 445 “ Mercede condictâ; is autem præcipiens mandata dabat?
 “ Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
 “ Latôsque & admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:
 “ Phæbe, tu verò flexipedes camuros boves pascebas
 “ Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvoisæ.

Ver. 438, & 505. — χαλκοβαλὲς δῶ.] Vide supra ad α', 426.

Ver. 439. — γρηῃφι.] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 440 & 447. Καλὸν.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 445. — ἡνὶ ῥήτῳ.] Quâ ratione, ὅτι, hic ultimam producat; item, εἰλίποδας, ver. 448; & οἶ, ver. 475; vide supra ad α', 51. Al. ὅτι ῥ' ῥήτῳ.

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν ἢ τεῖχος ἔδειμα.]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. Æn. V, 811.

Ibid. — πόλιν ἢ τεῖχος.] Cod. Harkian. πόλιν καὶ τεῖχος.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας.] “ Sol pascit omnia, quæ terra progenerat: Unde non unius generis, sed omnium peco-

rum Pastor canitur. Ut apud Homerum “ Neptuno dicente;

“ Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βεκολέεσκες.”

Macrob. Lib. I, cap. 17.

Ibid. — ἑλικας βῆς.] “ ἑλικας ἢ τὰς βῆς φησιν ἐπιθέλικας, ἧτοι ὑπὸ τ' κινήσεως τ' ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται. ἢ τὸ εἰλικαστὶ τὰ κέρατα ἔχοντες, ὃ ἐστὶν ἐπικαμπῆ. Schol. At si vera esset prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omnino esset supervacaneum. Vide supra ad ι', 462.

Ibid. — βεκολέεσκες.] Pascere solebas. Vide supra ad ver. 31; & ad ν', 84.

Ver. 449. — κνημοῖσι.] Ταῖς ποσὶν αἰσεί. Schol.

Ibid. — πολυπύχης.] Πολλὰς ἐξοχὰς ἢ ἐποκλίσεις ἔχοντα. Schol.

Ibid. — ὕληέσσης.] Nemorosâ. Æn. III. 270. Vide supra ad γ', 151.

Ver. 450

- 450 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιοθοῖο τέλ' πολυμήθεες ὦραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μιοθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαλῶ, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας ἢ χεῖρας ὑπερθε
Δήσειν, ἢ περὶ αὐτὸν νήσων ὅππῃ τηλεδαπάρων·
455 Στεῖν δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν θάλα χαλκῶ.
Νῶϊ δέ τ' ἀφορροὶ κίομεν, κεκοιηότι θυμῶ,
Μιοθ' ἠχρόμενοι, τ' ὑποσᾶς ἐκ ἐτέλεασε.
Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ὅδ' ἐμὲ θ' ἡμέων
Πειρᾶ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀτόλων·
460 Πρόχην κακῶς, (ὡς παῖσι ἢ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἐκἀερσ' Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', σὺ κ' αὖν με ζαόφρονα μυθήσαιο
Ἐμμεναι, εἰ δὴ σοὶ γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
465 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες,

- 450 " Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi. fraudavit mercede totâ
" Laomedon violentus, minatusque dimisit.
" Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper se
" Ligaturum, & venditurum insulas in longinquas;
455 " Affirmabatque idem utriusque se abscissurum aures ære.
" Nos verò continuò revertēbamur, irato animo,
" Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non perfolvit.
" Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
" Tentas, ut Trojani sædisfragi pereant
460 " Funditus malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
" Illum verò vicissim allocutus est rex longè-jaculans Apollo:
" Neptune, haudquaquàm me prudentem dixeris
" Esse, si jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
" Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
465 " Admodum-vegeti sunt, terræ fructu vescētes,

Ver. 450. — πολυμήθεες ὦραι.] Πολλὴν
χάριν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῇ ἐπελθούσῃ ἐμ-
ποιεῖται. Schol. Cæterum alii, notante Eu-
statbio, hîc scribunt πολυμήθεες· ut ad μι-
θῶν referatur.

Ver. 453. Σοὶ.] Cod. Harleian. Σω.

Ver. 555. — ἀποκοψέμεν.] Nonnulli, no-
tante Eustathio, quibuscum facit & Scholia-
ste, hîc legunt ἀποκοψέμεν. Ut suprâ a,
236;

αὐτῷ γὰρ ῥα εἰ χαλκὸς ἔλεφε.

Al. ἀποκόψιν.

Ver. 459. Πειρᾶ.] Cod. Harleian. Πει-
ρᾶς.

Ver. 461—472—478. — ἐκἀερσ' —
Ἐκἀερσε — ἐκἀερσ'.] Vide suprâ ad a,
436 & 58.

Ver. 463. — βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω.]
Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium, lo-
cum hunc hoc modo citat;

— βροτῶν δ' ἕνεκα πτολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν
παι

Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδον-
τες,

" Ἄλλοτε δ' ἐφθινύθουσιν ἀκήριοι, ὅδ' ἐμὲ θ' ἡμέων
κῆ.

Ibid. — πτολεμίζω.] Al. πτολεμίζω.

Ver. 464. — φύλλοισιν ἐοικότες, — ἄλ-
λοτε — τελέθουσιν, — ἄλλοτε δ' αὖ ἐφθινύ-
θουσιν.] Vide suprâ ad ζ', 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλως ἐνθερμιοί,
ἀρετῆς. Schol.

- “ Ἀλλοῖε δ’ αὖ φθινύουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
 Παισώμεθα μάχης· οἱ δ’, αὐτοὶ θελαάδων.
 “ Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’· αἰδέο γάρ ῥα
 Πάροκασι νήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 470 Τὸν δ’ ἐκασίνητη μάλα νείκεσε, πόντια θηρῶν
 “ Ἀρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον Φάτο μῦθον·
 Φόβγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι δ’ ὕψιν
 Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχῃ ἐδωκας;
 Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 475 Μὴ σὺ νῦν ἐτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκῶσω
 Εὐχομένης, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 “ Ἄννα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 “ Ὡς Φάτο· τὴ δ’ ἔτι προσέφη Ἐκάεργ’ Ἀπόλλων·
 “ Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοῖα πρῶτα κοῖις,
 480 Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
 Πῶς δ’ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδῆες, ἀντί’ ἐμῷ
 Στήσαο; χαλεπή τοι ἐὼς μὲν αὐλὴ φέρεο,
 Τοξοφόρῳ περ ἐκσῇ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξί

“ Interdum verò contrà pereunt exanimés: Sed citissimè

“ Desistamus à pugnâ; illi verò, ipsi praelientur.

Sic utique locutus retrò se vertit; verebatur enim

Cum patruo conferere manus.

470 Hunc autem soror vehementèr objurgavit, domina ferarum

Diana agrestis, & probrosa dixit verba:

“ Fugis jam, Longè-jaculans? Neptunòque victoriam

“ Totam concessisti? Impunèque ei gloriam dedisti?

“ Stulte, cur omninò arcum gestas inutilem frustrâ?

475 “ Non te nunc ampliùs patris in ædibus audiam

“ Gloria ntem, sicut antea inter immortales deos,

“ Contra Neptunum adversis-viribus te pugnaturum.

Sic dixit: Eam verò neutiquàm allocutus est longè-jaculans Apollo:

Sed irata Jovis veneranda uxor,

480 Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis:

“ Quomodò verò tu nunc sustines, canis audax, contra me

“ Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,

“ Sagittifera licèt sis: te nempè leonem inter mulieres

Ver. 466. — φθινύουσιν.] De hujus vocis profodiâ, vide suprà ad β', 43.

Ver. 467. Παισώμεθα.] Al. Παισώμεθα.

Ver. 468. — πάλιν ἐτράπετ'.] Retrò se convertit. Vide suprà ad ver. 241; & ad π', 594.

Ver. 473. — μέλεον.] Vide suprà ad π', 336.

Ver. 474. Νηπύτιε.] Barneſius ex conjecturâ edidit Νηπύτι; “ Et sæpè aliàs,” inquit, “ Nominativus pro Vocativo ponitur.” Quod ferri non potest. Vide suprà ad α',

175. Præterea mutato hîc nihil opus. Vide ad α', 51.

Ver. 476, 500, & 513. — ἀθανάτοις.]

Similitérque infrâ ver. 504, θυγατέρ; & ver. 561, ἀποιεόμην. Vide suprà ad α', 398.

Ver. 480. Νείκεσεν.] Deest hic versus in Codice Harleiano.

Ibid. — ὀνειδείοις.] Vide suprà ad π', 628.

Ver. 481. — μέμονας,] Vide suprà ad γ', 481, & 736.

Ver. 482. Στήσαο.] Al. Στήσαι.

Ibid. — ἀντιφέρεο,] Al. ἀντιφέρεω. Ver. 484.

- Ζῶς θῆκεν, ἃ ἔδωκε καὶ ἀκλῆμιν, ἣν κ' ἐθέληθεα.
 485 Ἦτοι βέλλερόν ἐστι καὶ ἄρεα θῆρας ἐναίρειν,
 Ἀγροῖερος τ' ἐλάφης, ἣ κρείσσονιν ἴφε μάχεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσσον φερίεργ' εἴμ', ὅτι μοι μὲν ἄνι φερίζεις.
 Ἦ ῥα, ἣ ἀμφοτέρωσιν ὅπῃ καρπῷ φείρεται ἐμαρπτε
 490 Σκαίῃ, δεξιτέρῃ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνυτο πύξα·
 Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθενε παρ' ἑαῖα μειδιώσασα
 Ἐντροπαλιζομένη· ταχέες δ' ἐκπιπτον οἵσοι·
 Δακρυόεσσα δ' ἐπειὰ θεὰ φύγῃ, ὥς τε πέλεια,
 Ἦ ῥά θ' ὡς ἴρηκε κοίλῃ εἰσέπιατ' ὠτέρῃ,
 495 Κηρομόν· ἔδ' ἄρα τῇ γε αἰλώμεναι αἰσιμον ἦεν·
 Ὡς ἣ δακρυόεσσα φύγῃ, λίπε δ' αὐτόθι πύξα.
 Ληῶ δ' προσέειπε Διόκλῳ Ἀρξίφονίης·
 Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· δῖα λέον δ'
 Πληκίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 Ἀλλὰ μάλα πρόσφρασσα μεί' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

- “ Jupiter constituit, & dedit interficere quancunque velis.
 485 “ Certè satius est per montes feras interficere,
 “ Agrestisque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.
 “ Sed si vis pugnæ periculum-facere, fac; ut benè scias,
 “ Quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas.
 Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit
 490 Sinistrâ; dextrâ autem ab humeris detraxit pharetram:
 Ipsâque verberabat eam ad aures subridens
 Huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittæ:
 Lacrymabunda verò deindè dea fugit, veluti columba,
 Quæ nempè metu accipitris cavam volat in petram,
 495 In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
 Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
 Latonam autem allocutus est internuntius Argicida:
 “ Latona, ego verò tecum haudquaquàm pugnabo; arduum enim
 “ Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
 500 “ Sed promptissima inter immortales deos

Ver. 484. — ἣν κ' ἐθέληθεα.] Cod. Harleianus, ἣν κ' ἐθέληθεα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι —] Στιχολογία εἰς τὸ δαήμεναι· ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τῆς δαΐδας. Schol. MSS. apud Barneesium. Elegantiùs tamen, ut opinor, reticere hîc intelligitur sententiæ Apodosis: “Ina λέγει ἡ Ἥρα, ὡς εἴπερ ἐθέλεις γινῆναι, ἰδὲ πάσχει. Eustath. Vide suprâ ad 4, 135, 127; & 340.

Ver. 490 — 502. — αἰνυτο — συμαίνυτο. Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 491. — ἔθενε.] Vide suprâ ad γ', 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένη.] Al. Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493. — ὥς τε πέλεια, Ἦ ῥά θ' ὡς ἴρηκε.]

Quam facilè accipiter saxo facer ales ab alto

Consequitur pennis sublimem in nube columbam. Æn. XI, 721.

Ver. 494. Ἦ ῥά θ'.] Quæ scilicet —.

Ibid. — ὡς ἴρηκε.] Vide suprâ ad γ', 615.

Ver. 497. — Λητοῖ.] Ita Barnesius. Al. Λητώ.

Ver. 398. — μαχήσομαι.] Cod. Harleianus, μαχέσσομαι.

Εὐχεσθε ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὴ δ' Ἰωαννίλο καμπύλα τόξα,

Πεπλειότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ τροφάλιγι κονίης·

Ἢ μὲν τόξα λαβῆσα πάλιν κίε θυαλίεσσ' ἧς·

505 Ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,

Δακρυόεσσα δ' πατρὸς ἐφέζετο γένασι κέρη,

Ἀμφι δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸς τρέμε· ἧ δ' ἔπειτα

Εἴλε πατὴρ Κρονίδης, ἢ ἀνέριον, ἢ δὴ γελάσας·

Τίς νύ σε ποιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκνον, ἔραυιῶν

610 Μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ὠωπῇ;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφαντος Κελαδινή·

Δή μ' ἄλοχος σφύελλεξε, πάτερ, λυκώλεντος Ἡρη,

Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἕως ἢ νῦν ἐφῆπ'.

Ὡς οἱ μὲν ποιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐθύσετο Ἴλιον ἱεῖον·

Μέμβριον γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλην,

“Gloriator te me vicisse asperâ vi.

Sic utique dixit: Latona verò collegit incurvos arcus & sagittas,

Quæ ceciderant aliâ aliâ in vertigine pulveris:

Hæc quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam suam:

505 Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;

Lacrymabunda autem patris insedit genibus filia,

Circumque divinum peplum tremebat: hanc verò ad se

Recepit pater Saturnius, & interrogavit, suavitèr ridens:

“Quisnam tibi talia fecit, chara filia, cœlestium

510 “Temerè; ac si quid flagitii patrâsses palâm?

Illum verò vicissim allocuta est pulchrè - coronata Tumultuum - venaticorum - amans;

“Tua me conjux malè-excepit, pater, ulnas-candida Juno,

“A quâ immortalibus contentio & lis impendet.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

515 At Apollo Phæbus subiit Ilium sacrum:

Curæ-erat enim ei murus benè-ædificatæ urbis,

Ver. 501. — κρατερῇφι βίηφιν.] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπλειότ'.] Vox hæc singularis est; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi potest. Vide supra ad α', 265; ad β', 818; & ad ν', 46. Codex Harleianus habet Πειπλιότ': quam & veram esse crediderim lectionem propter similia πειπλιότ', μεμαῖτ', &c. Pronuntiabatur autem Πειπλιότ'.

Ver. 504. θυαλίεσσ' ἧς.] Quâ ratione, θυαλίεσσ', hic ultimam producat; item ἀμβρόσιον & ποτῆν, ver. 507; & γάρ, ver. 516; & δ', ver. 519; vide supra ad α', 51.

Ver. 507. — ἄρ'.] Ut fit. —

Ibid. — ἑανὸς.] Vide supra ad σ', 352; & ad γ', 385.

Ver. 508. — ἀνέριον.] Al. ἀνέριον. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 509. — ποιάδ'.] Vide supra ad ν', 357.

Ver. 510. Μαψιδίως.] Deest hic versus in Codice Harleiano.

Ver. 511. — Κελαδινή.] Παρὰ τὸ ἡγεμόνον ἐν τοῖς Κυωνητικαῖς κέλαδον, ἢ ἐν θόρυβον. Schol. MSS apud Barnesium.

Ver. 513. — ἐφῆπ'.] Al. ἐφῆπ'. Utrumque hoc quidem in loco ferri possit. Al. ἐφῆπ'.

Ver. 515. — ἐθύσετο.] Vide supra ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 517.

- Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡμαίι κείνω·
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 Οἱ μὲν, χαομένοιοι, οἱ δ' ἄρ' ἔμμεγα κυδιστόντες.
 520 Καὶ δ' ἴζον παρὰ πάλῃ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Τρώας ὁμῶς αὐτὴς τ' ὄλεκεν ἐ μώνυχας ἵππους.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔσθλόν ὄρωι ἰκάνη
 Ἄσπετον αἶθορμόιοι, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκε·
 Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δέ κῆδε' ἐθήκεν·
 525 Ὡς Ἀχιλλεύς Τρώεσσι πόνον ἐ κῆδε' ἐθήκεν.
 Εἰσήκη δ' ὁ γέρον Πρίαμον· δείξ θηπὶ πύργῳ,
 Ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπὸ αὐτῷ
 Τρώες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἐδὲ τις ἀλκή
 Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ὑπὸ πύργῳ βαῖνε χαμαῖζε,
 530 Ὀτρυνέων παρὰ τείχεσσι· αἰσκλητὸς πυλαωρῶς·
 Πεπταμένης ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
 Ἐλθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐγὼς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λοῖγι' ἔσεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχεσσι ἀναπύσσωσιν ἀλέντες,
 535 Αὐτὶς ἐπ' αἶψ' ἐμῆμαι σανίδας πυκινῶς δ' ἀργῆας·

Nē Danaī everterent præter fatum die illo :

At cæteri ad Olympum rediēre dii sempiterni,
 Alii quidem, irati, alii verò, admodum gloriâ-exultantes ;

- 520 Affederuntque patri atras-nubes cogenti : At Achilles
 Trojanos simul ipsosque perdebat & solidos-ungulis equos.
 Ut verò cum fumus ascendens ad cælum latum pervenit
 Urbe ardente, Deorum nempe eum ira excitat ;
 Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit :

- 525 Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit.

Stabat autem senex Priamus sacrâ in turri,
 Animadvertitque Achillem ingentem : At sub illo
 Trojani facillè turbabantur trepidâ-fugâ, neque ulla vis
 Erat : ille autem ejulatu edito à turri descendit in terram,

- 530 Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-custodibus :

“ Apertas in manibus portas tenete, usque dum copizæ
 “ Venerint ad urbem trepidâ-fugâ : Certè enim Achilles
 “ Propè iste perturbans ; nunc existimo exitialia futura.
 “ Sed postquàm intra murum respiraverint conclusæ,

- 535 “ Rursus obserate tabulas peritè-aptatas :

Ver. 517. — ὑπὲρ μόρον.] Vide suprâ ad
 v, 336.

Ver. 520. — παρὰ πάλῃ.] Al. παρὰ
 πάλῃ.

Ver. 525. — πόνον.] Cod. Harleian. φό-
 νον.

Ver. 526, 549.] Εἰσήκη ——— κλονέ-
 οντο.] Vide suprâ ad δ', 434, 492 ; & ad
 δ', 37.

Ibid. — δείξ θηπὶ πύργῳ.]
 Turrim in præcipiti stantem, summis-

que sub astra

Eductam tectis, unde omnis Troja vi-
 deri,

Et Danaum solitæ naves, & Achaïca
 castra. Æn. II, 460.

Ver. 529, Γίνεθ'.] Al. γίνεθ'. Quod per-
 inde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid. — βαῖνε.] Vide suprâ ad δ', 87 ;
 & ad v, 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων.] Vide suprâ ad δ',
 309.

Ver. 536.

- Δείδια γδ, μὴ ἔλθ᾽ ἀνὴρ ἐς τεῖχ᾽ ἄλῃ].
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας, ἔ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 Αἱ γ' ἐπ' αὖθις αὖτε δὴ φάσθ'· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ἀντίᾳ ἐξέθορε, Τρώων ἴνα λογιὸν ἀλάλκοι.
 540 Οἱ δ' ἰθὺς πόλιν ἔ τείχεῖ ὑψηλοῖο,
 Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 Φεδυγόν· ὃ γ' (φεδανὸν ἔφεπ' ἔχρει· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 Αἶεν ἔχε κρείερε, μῆναινε γ' κῦδ' ἄρεος.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ἦες Ἀχαιῶν,
 545 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβ' Ἀγνώσκει δῖον ἀνῆκε,
 Φῶτ', Ἀνλώσκει ὑόν, ἀμύμονά τε, κρείερόν τε.
 Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσ' βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
 Ἔσῃ, ὅπως θανάτιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
 Φηγῶ κεκλιμένῳ· κεκάλυπτο δ' αἶρ' ἥερα ποσσῶν.
 550 Αὐτὰρ ὄγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλεῖα πολίπορθον,
 Ἔσῃ, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μῦθον·

“Metuo enim, nè exitialis vir in murum irrumpat.

Sic dixit: Illi autem aperueruntque portas, & retruserunt obices;
 Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo
 Obvius exiliit, à Trojanis ut perniciem arceret.

- 540 Si autem rectà ad urbem & murum altum,
 Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo
 Fugiebant; ille verò vehementer insequabatur hastâ: rabies nempe ei cor
 Continenter tenebat violenta, iraque-percitus-cupiebat gloriam referre.
 Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
 545 Nisi Apollo Phæbus Agenora nobilem excitasset,
 Virum, Antenoris filium, eximiūmque, fortemque.
 Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse
 Astitit, ut mortis graves manus arceret,
 Fago tectus: coopertus autem erat caligine multâ.
 550 At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem,
 Constitit; multaque ei cor volvebat-æstuans manenti:

Ver. 536. Δείδια.] Vide suprâ ad ε', 240;
 & ad ν', 736.

Ibid. — ἄλῃ.] Al. ἄλῃ.

Ver. 538. — τεύξαν φάσθ'.] Παράχον τοῖς
 φυγῶσι ἢ σπίνεσαν. Schol. MS apud Barne-
 sium.

Ver. 541. Δίψῃ.] Al. Δίψῃ.

Ibid. — καρχαλέοι.] Al. καρφαλέοι.

Ibid. — κεκονισμένοι.] Al. κεκονισμένοι.

Ver. 542. — σφεδανὸν ἔφεπ'.] Quâ ratio-
 ne, σφεδανόν, hîc ultimam producat; item
 μῦθον, etiam extra cæsuras, ver. 547; &
 πῶτον, ver. 558; & τε, ver. 559; & αὐ-
 τὰς, iterum extra cæsuras, ver. 570; vide
 suprâ ad α', 51. Al. σφεδανὸν μῦθον. Et
 σφεδανὸν ἔφεπ'. ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς διακων.
 Notante Eustathio.

Ver. 545. — Ἀπόλλων Φοῖβ'.] Vide su-
 præ ad α', 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀνλώσκει ὑόν.] Vox,
 φῶτα, non hîc παρὰ λέξιν; Quod est ridicu-
 lum, & Poëtâ omnino indignum. Sed, ut
 opinor, virum inclutum denotat.

Ver. 547. Ἐν μὲν οἱ.] Barneſius melius
 legi posse existimat, Ἐν μὲν οἱ. Sed nihil
 opus.

Ver. 548. — χεῖρας.] Barneſius de suo
 edidit κῆρας. Verum, ut opinor, rationibus
 haud satis idoneis. Præsertim cum haud
 dissimilem phrasin usurpat Poëta suprâ α', 97;
 Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
 ἀφείξῃ.

Ver. 549. — κεκλιμένῳ.] Vide suprâ ad
 α', 309 & 314.

Ver. 550. — Ἀχιλλεῖα πολίπορθον.] Vide
 suprâ ad β', 278.

Ver. 551. — πόρφυρε.] Vide suprâ ad α',
 338, & 482.

Ibid.

Ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὴ κεν ὑπὸ κροτέρῃ Ἀχιλλῆϊ

Φύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,

555 Αἰρήσῃ με ἢ ὥς, ἢ ἀνάλκιδα δειροτομήσῃ·

Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέτρε μὴ ὑποκλονέεσθ' ἐάσω

Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἄπο τείχεσσι ἄλλη

Φύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἱκωμαι

Ἰδῆς τε κνημῆς, καὶ ἄ τε ῥωπήϊα δύω,

560 Ἐσπέριον δ' ἂν ἐπιῖα λοεσσάμενον ποταμοῖο,

Ἰδῶ ἄπο ψυχθεῖς, ποτὶ Ἴλιον ἄπνεοίμην·

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλον διελέξατο θυμός;

Μή μ' ἀπαιερόμενον πόλεως πεδίονδε νόησῃ,

Καί με μελαίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·

565 Οὐκ ἔτ' ἐπεὶ ἔσαι θάνατον ἢ κῆρας ἀλύξαι.

Λίην γὰρ κροτέρως πρὸ πάντων ἐς ἀνθρώπων.

Εἰ δέ κεν οἱ προπάραιθε πόλεως καλεναλίον ἔλθω·

Καὶ γάρ θ' ἴω τέτρω τρωτὸς χρῶς ὀξέϊ χαλκῷ,

Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum:

“Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis

“Fugero, quā & alii turbati fugantur;

555 “Capiet me etiam sic, & imbellem obtruncabit:

“Si verò ego hos quidem turbati finam

“A Pelide Achille, pedibusque a muro aliò

“Fugero per campum Iliacum, donec pervenero

“Idæque ad saltus, sentietaque ingrediar;

560 “Vespertinus autem deinde cum me laverò in fluvio,

“A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:

“Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?

“Nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,

“Et me rapidè-persecutus consequatur velocibus pedibus:

565 “Non ampliùs deinde licebit mortem & fatum effugere.

“Valdè enim fortis suprà omnes est mortales.

“Quod si ipsi ante urbem obviam venero;

“Etenim huic certè vulnerabile corpus acuto ære,

Ibid. — μέρῃσι.] *Al.* κνήῃσι.

Ver. 554. — φοβέοντο.] *Al.* κλονέοντο.

Ver. 556. — ἐάσω.] *Vide* suprà ad δ',

42.

Ver. 558. — πεδίον Ἰλίου.] Τόπος ἐν ᾧ

ἴακ τάφος ἐστίν. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰλίου πεδίον

χράσσει, τὸ τῇ Ἰδῇ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐ-

θὺς ἐπαλαγεῖν τὸ Ποιητῶν, “ὅφρ' ἂν ἱκωμαι

“Ἰδῆς κνημῆς.” *Eusflatb.*

Ver. 559. — ῥωπήϊα.] Ἰμανιδῇ φυτῷ, ἀφ'

ἧ τὰ δάσκα τ' ὕλης. *Schol.*

Ver. 560. — λοεσσάμενον.] *Quum* me

ipse laverò. *Vide* suprà ad *ver.* 241; & ad

γ', 141.

Ver. 561. — ποτὶ.] *Al.* πρὸς. *Quod*

perinde est.

Ibid. — ἄπνεοίμην.] *Al.* ἄπνεοίμην.

Ver. 563. — ἀπαιερόμενον.] Ἐν μελαφο-

ρεῶς τ' νεῶν ἀπαιεσθῶν. *Schol.* MS apud Bar-

nesium.

Ibid. — πόλεος.] Ita edidit *Barnefius*.

Al. πόλεος. *Quod* idem.

Ver. 565. — ἔσαι.] *Al.* ἔσε.

Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάραιθε πόλεως.]

Vide suprà ad β', 811. *Al.* πόλεος.

Ver. 568. Καὶ γάρ θ' ἴω τέτρω τρωτὸς

χρῶς.]

———— mortali urgemur ab hoste

Mortales: totidem nobis animæque

manusque. *Æn.* X, 375.

Ver. 572.

- Ἐν ᾧ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἐ φάσ' ἀνθρώποι
 570 Ἐμμεῖναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδ' ὁπάσσει.
 Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλῆα ἀλὲς μῆνεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Ἀλκιμον ὤρματ' ὀλοεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἡύτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἀνδρὸς θηρητῆρ' ἐναντίον, ἐδέ τι θυμῷ
 475 Ταρβέει, ἐδὲ φοβέει, ἐπεὶ κεν ὑλασμὸν ἀκέσῃ·
 Εἵπερ γὰρ φθάμῃος μιν ἢ ἐτάσῃ, ἢ ἐβάλῃσιν,
 Ἀλλὰ τε ἔπειθ' ἐπεπαρμήνῃ σὺν ἀπολήγῃ
 Ἀλκῆς, πρίν γ' ἢ ἐξυμβλήμῃναι, ἢ ἐδαμνῶναι.
 Ὡς Ἀντίλοχ' ὑὸς ἀγαυῶ, δῖ' Ἀγλῶωρ,
 580 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρίν περήσασιτ' Ἀχιλλῆ'·
 Ἀλλ' ὁ γὰρ ἀπαίδα μὲν πρόοθ' ἔχειο πάντοσε ἴσῳ,
 Ἐλχέῃ δ' αὐτῷ τήλυσκειο, ἔμειν' αὐτῇ.
 Ἡ δὲ πρὸς μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἡμαίι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
 585 Νηπύτι, ἥτ' ἔτι πολλὰ τελεύξε' ἄλλε' ἐπ' αὐτῇ.
 Ἐν γάρ οἱ πολέες τε ἔσσαν ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμῶν,

“ Inestque una anima, mortalēque ipsum dicunt homines

570 “ Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.

Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor
 Forte gestiebat præliari atque pugnare.

Veluti panthera prodit alto ex fruticeto

Virum venatorem contra, neque quicquam animo

575 Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;

Et si enim prior eam cominus percussit, aut eminus,

Tamen vel hastâ transfixa non desistit

A strenuâ pugnâ, antequam vel cominus congregiatur, vel dometur:

Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,

580 Nolebat fugere, antequam periculum faceret Achillis.

Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem,

Hastâ autem in eum collimabat, & altum clamabat:

“ Certè jam omninò sperabas apud animum, illustris Achille,

“ Die hoc urbem te eversum Troiū glorioforum;

585 “ Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de eâ:

“ In eâ enim multique & fortes viri in-sumus,

Ver. 572. — ὀλοεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] δ', 540; & ad ε', 84.
 Vide suprâ ad η', 232, & 279.

Ver. 573. — πάρδαλις.] Cod. Harleian.
 πέρδαλις.

Ibid. — ξυλόχοιο.] Τλαδὸς τόπος σιωδέν-
 δε. Schol.

Ver. 574. ἐναντίον.] Al. ἐναντί.

Ver. 575. — κεν ὑλασμὸν.] Scribunt non-
 nulli, teste Eustathio, κενυλασμὸν.

Ver. 576. — φθάμῃος.] Vide suprâ ad
 β', 43.

Ibid. — ἢ ἐτάσῃ, ἢ ἐβάλῃσιν.] Vel comi-
 nus, vel eminus vulneraverit. Vide suprâ ad

Ibid. — ἐτάσῃ.] Vide suprâ ad γ', 192;

& ad δ', 140.

Ver. 581. — πρόοθ' ἔχειο.] Cod. Harleian.
 πρόοθ' ἔχειτο.

Ver. 583. Ἡ δὲ πρ.] Al. Ἡ δὲ πρ.

Ibid. ἔολπας.] Vide suprâ ad δ', 37; &
 ε', 186.

Ver. 585. — ἥτ' ἔτι πολλὰ.] Al. ἢ μάλῃ
 πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ.] Edidit Barnesius
 Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide suprâ ad
 δ', 51.

Ver. 587.

- Οἳ κεν πρόοιτε φίλων πεύκων, αἰόχων τε, ἔχων,
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθαι· σὺ δ' ἐνθάδε πτότμον ἐφέψεις,
 ὦδ' ἐκπαλῖθ' ἐὼν ἢ θαρσαλέθ' πολέμισις.
 590 Ἡ ῥα, ἢ ὅξω ἀκονία βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
 Καί ῥ' ἔβαλε κνήμῳ ὑπὸ γένατ'· ἔδ' ἀφάμαρτεν·
 Ἀμφὶ δέ μιν κνήμῃς νεολεῦκ' κασιγέροιο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 Βλημῆν, ἔδ' ἐπέρησε· θεῶ δ' ἡρύκακε δῶρα.
 595 Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγνώροθ' ἀνιθήοιο
 Δεύτερ'· ἔδ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδ' ὄρεσθαι,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρα πολλῇ,
 Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμῳ ἐκπεμπε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀπὸέρταθε λαῷ·
 600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἐκάερθ' Ἀγνώροισι πάντ' ἐοικώς,
 Ἔση πρόοιτε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέστυλο ποσσὶ διώκειν.
 Ἔως ὃ τ' πεδίῳ διώκειο πυροφόροιο,
 Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγ' Ἀπόλλων,

“ Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribusque, & liberis,

“ Ilium tutemur: tu verò fatum hic consequeris,

“ Adeò terribilis licet sis & audax bellator.

490 Dixit utique, & acutum telum gravi manu emisit;

Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;

Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni

Horrendum resonuit: æs verò resiliit

A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona,

595 Pelides verò impetum-fecit in Agenora deo-parem

Secundus: at non fivit Apollo gloriam referre,

Sed ipsum eripuit, textitque caligine multâ,

Quietumque ipsum è prælio misit ut-abiret.

At hic Pelidem dolo avertit à populo:

600 Ipsi enim longè-jaculans Agenori omnia cum se assimilârat,

Stetit ante pedes; ille verò festinabat pedibus persequi.

Dum ille hunc per campum persequeretur tritici-feracem,

Conversus præter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,

Parvo intervallo præcurrentem; dolo etenim læstabat Apollo,

Ver. 587. — πεύκων, αἰόχων τε.] *Al.* ἀ-
 λόχων, πεύκων τε. Quam lectionem & præ-
 fert *Barnesius*. Sed, ut opinor, minùs re-
 ctè.

Ver. 588. — εἰρυνόμεσθαι.] *Al.* εἰρυνόμε-
 σα.

Ver. 590. — βαρείης.] *Al.* παχείης. Quo
 modo legit & *Codex Harleianus*.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide su-
 prà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 594. — ἐπέρησε.] Vide suprà ad δ',
 67.

Ver. 596. — ἔασεν.] Vide suprà ad δ',
 42.

Ver. 598. — ἄρα.] *Deinceps* —.

Ver. 600. — Ἀγνώροισι πάντ' ἐοικώς.] Vi-
 de suprà ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἔως ὃ τ'.] Pronuntiabatur ὦ-
 σιο vel ὦσσιν. Vide suprà ad σ', 15; & ad
 β', 539.

Ver. 603. Στρέψας.] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604. — δόλῳ δ' ἄρ'.] *Henricus Ste-
 rbanus* legendum hîc δόλῳ γδ, verbaque δό-
 λῳ γδ ἔθελγ' Ἀπόλλων parenthesi includen-
 da censet. Sed, ut opinor, minùs aptè.
 Porro sententiam connectit vocula ἄρ' cum
 eo quod præcessit ver. 599, 600.

Ver. 607.

- 605 Ὡς αἰεὶ ἔλποίτο κυχῆσεσσι ποσσὶν οἷσι·
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀσπασιοὶ προτὶ ἄστυ· πόλιν δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 Οὐδ' ἄρα ποί γ' ἔτλαν πόλεως ἢ τείχεσσι ἐκτὸς
 Μῆναι ἐτ' ἀλλήλους, ἐ γινώμεναι, ὅς τε πεφύγοι,
 610 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
 Ἐς πόλιν, ὅντινα τ' γε πόδες ἐ γῆνα (ἄωσαν.

- 605 Ut semper speraret se affecuturum pedibus suis :
 Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
 Læti ad urbem ; urbs verò implebatur conclusis.
 Neque enim illi sustinebant urbem & murum extra
 Expectare jam se-invicem, & cognoscere, & quis effugisset,
 610 Et quis occubisset in pugna ; sed cupide infundebantur
 In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem-retulerant.

Ver. 607. — ἔμπλητο.] *Al.* ἔμπληστο.
 Ver. 607—610. Ἀσπασιοὶ — ἀσπασίως.] Vidē suprā ad α', 140.

Ver. 608. — πόλεως.] Vidē suprā ad ver. 563.
 Ver. 610. — ἀσπασίως.] *Al.* ἐσσυμένως.
 Ibid. — ἐσέχυντο.] *Al.* ἐπύχυντο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Φ΄.

ΤΩΝ λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνῳ Ἐκίῳ ἐξω μὲν ὡς ἀπαρνεῖται αὐτὸν τῷ γονέῳ εἰσιλθεῖν εἰς τὸ πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπερταλάνῳ Ἀχιλλεῖως ἰλθὼν, διώκει τρεῖς περὶ τὰ τέχνη. Ζῶς δὲ ταλανιστὴς ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν ἔκτορ, ἐπὶ γῆς χωρεῖσιν· αἱ δὲ ἔκτορ Ἀχιλλεῖως ἄνω φέρονται· καὶ ἔτι Ζῶς κελύει Ἀπόλλωνα ἀπαχωρεῖν τὴν μάχης· καὶ ὁ μὲν ἀπαχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῇ Πελαγίᾳ παιδί, Διὶ φέρεται, παρορμαῖ Ἐκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ παρορμαῖ ἀντίστα, καὶ ἀναιρεῖται διὸς τε καὶ ἑκτορ ἄσματος Ἀχιλλεῖς, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλάνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων ἐκκλησιάζοντων εἰς τὸ πόλιν, μόνῳ Ἐκίῳ ὑπομείνας Ἀχιλλεῖα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀντίστα, Ἀθηνᾶς αὐτὸν παρορμαῖ, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν ἑκτορ ἄσματος Ἀχιλλεῖος, ἀπὸ τῆς πεδίου ἐπὶ τὴν ταύρου ἐλκεται· οἱ δὲ καὶ τὸ πόλιν ἐδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐκκλησιάζοντες.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορ ἀναιρεῖται.

Ἄλλως.

Χτὶ Θέτιδῳ γόνῳ ὡκὺς ἀπώλειται Ἐκτορ δῖον.

Ἄλλῃ.

Χτὶ δὲ ἄρα, τρεῖς περὶ τέχνη ἄλῳ κλένει Ἐκτορ Ἀχιλλεῖος.

Ὡς οἱ μὲν καὶ ἄλλοι πεφυζότες, ἥντε νεβροί,
Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πόον τ', ἀκρόνιό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσι· αὐτὰρ Ἀχαιοί

SIC hi quidem per urbem trepidâ-fugâ-dissipati, velut hianuli,
A sudore se refrigerabant, bibebantque siti,
Acclinati pulchris propugnaculis: at Achivi

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν.] τεχνῶν· ἐπάλξεις γὰρ οἱ τὴν τεχνῶν καλῶνται
Παρακλιμένοι, ὅ ἐστι περὶ πόλιν, ὑπὸ τὴν περὶ πόλιν. Schol.

Τείχεσσι ἄσπον ἴσαν, (ἄκ' ὅμοιοι κλίναντες.

5 Ἐκτορε δ' αὐτῷ μέναι ὅλοη Μοῖρ' ἐπέδυσεν,

Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων·

Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Τίπτε με, Πηλέϊ υἱέ, ποσὶν ταχέεσσιν διώκεις,

Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; ἔδ' ἐνὶ πύλῃ

10 Ἔλως ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀπαρτὸς μὲν αἰνέεις.

Ἦ νῦν τοι ἔτι μέλῃ Τρώων πόντοισι, ἔς ἐφ' ὅθι στας,

Οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλυν, σὺ δ' ἐδεῦρο λιάσθης.

Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτι μόρσιμος εἰμι.

Τὸν δ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

15 Ἐβλάψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,

Ἐνθάδε νῦν τρέψας δόπ'οι τείχεσσι· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ

Γαῖαν ὀδᾶξ ἔλλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Ad murum propè accedebant, scuta humeris inclinantes.

5 Heclorem verò ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede-vinctum-coëgit, Ilium ante, portásque Scæas.

At Pelidem allocutus est Phœbus Apollo:

"Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus persequeris,

"Ipse mortalis cùm sis deum immortalem? nec dum omninò me

10 "Agnovisti, quòd Deus sum; tu autem indefinenter furis.

"Tibi nimirum nihil curæ est contra Troas labor-bellicus, quos fugasti,

"Qui jam in urbem conclusi-sunt, tu verò huc divertisti:

"Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis sum.

Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles:

15 "Læstisti me, longè-jaculans, Deorum perniciosissimè omnium,

"Qui huc nunc avertisti à muro: Certè adhuc multi

"Terram mordicè prehensissent, antequàm in Ilium pervenissent.

Ibid. & *ver.* 73, 154, & 155. — καλῶσιν — καλᾶ — καλοὶ — καλαί. Vide suprà ad β', 43.

Ibid. & *ver.* 4. Κεκλιμένοι — κλίναντες. Vide suprà ad α', 309, & 314.

Ver. 5. — ὅλοη. Ita & Codex Harleianus. Barneſius autem ex conjecturâ edidit ὅλωα. Vide suprà ad α', 342.

Ver. 6. Ἰλίου προπάροιθε. Vide suprà ad β', 24, & 76.

Ibid. — πυλάων τε Σκαιάων. Ἐν ἀριστέρῃ τ' τείχεσσι καὶ αἱ πύλαι αὐτῶν· καλὴν δ' ἡ δαρδάνειαν. Schol. MSS apud Barneſium.

Ver. 7. — Φοῖβος Ἀπόλλων. Vide suprà ad α', 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέϊ υἱέ, ποσὶν ταχέεσσιν διώκεις. Οὐχ ἄλλω πὺν γὰρ εἶναι θνητῷ, εἰ καὶ κατὰ τὸν πῦρ θεῶν, ὅτε ποσὶν, ὅτε χειρὶν, ὅτε ὀφθαλμοῖς, εἰ δ' ὅλως τῷ σώματι, διδάσκων. Clemens Alexandrin. Strom. V, ubi hunc Homeri locum adducit.

Ver. 11. Τρέψας δόπ'οι τείχεσσι. Τὸ κ' Τρώων ἔσθαι. Schol.

Ver. 13. Οὐ γάρ με. Refertur istud γάρ, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: Atqui frustra me insequeris; vel, Ne me amplius insequere; non ENIM, &c. Cæterum Codex Harleianus hîc legit, Οὐ μὲν με.

Ibid. — κτανέεις. Al. κτανέεις.

Ver. 15. Ἐβλάψάς μ', Ἐκάεργε. Vituperat hunc locum Plato; Οὐκ ὀφείλει μὲν λέγειν, ὅτι εἰς οἷον ταῦτά γε καὶ Ἀχιλλεύς φάται, ὅτι ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὐτὸς ὡς πρὸς τὸ Ἀπόλλων εἶπεν, "Ἐβλάψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων." Ἦ οὐκ ἂν τισαίμην, εἰ μοι διώσμεν γε παρὲν. De Republ. Lib. III.

Ibid. — ὀλοώτατε. Al. δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδᾶξ ἔλλον.

Procubuit moriens & humum semel ore momordit. Æn. XI, 418.

Vide suprà ad β', 418.

Ibid. — πρὶν Ἴλιον. Quâ ratione, πρὶν, hîc, etiam extra cæsuras, producat; item πρῶτος, *ver.* 25; vide suprà ad α', 51.

Ver. 19.

- Ὡς δ' χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόνιθ'.
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλῇ δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 Ἵψ' ἀναχόμενθ', μέγα δ' οἰμῶξας εἰεῖώνει,
 35 Λισόμενθ' φίλον υἱόν· ὃ δ' προσπαροίθε πυλάων
 Εἰσήκει, ἄμολον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθ'.
 Τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσήδα, χεῖρας ὀρεῖνός·
 Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκν', ἀνέρε τέττον
 Οἶθ', ἀνδρ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πτότμον ὀπίσσω,
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 Σχέτλιθ', αἶθε θεοῖσι φίλθ' τοσσόνδε γῆραιτο,
 Ὅσπον ἐμοί· τάχα κέν ἐκώες ἢ γυῖες ἔδον;
 Κεῖμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν δ' πρὸν περὶ πύλων ἄχθ' ἔλθοι.
 Ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε ἢ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 45 Κτείνων, ἔπερνας νήσων ὀπὶ τηλεδαπῶν.
 Καὶ γὰρ υἱὸν δύο παῖδες Λυκάονα ἢ Πολύδωρον
 Οὐ διώαμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλάνηων,
 Τῆς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείσσεια γυναικῶν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ζῶσι μὲν στρατῷ, ἢ τ' ἂν ἐπέλῃ
 50 Χαλκῷ τε χρυσῷ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἐστὶ γὰρ ἔνδον·

Sic huius æs splendebat circa pectora currentis.

Ejulabat verò senex, caputque pulsabat manibus,

In altum sublati, magnòque edito ejulatu clamabat

- 35 Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
 Stabat, vehementer animis-ardens cum Achille pugnare:

Illum verò senex miserabiliter allocutus est, manus extendens:

"Hector, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc

"Solut, absque aliis; ut nè mox mortem assequaris,

- 40 "A Pelidà domitus: longè enim viribus præstat.

"Crudelis, utinam diis charus tantum esset,

"Quantum mihi; citò prorsus eum canes & vultures vorarent

"Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.

"Iste me filiis multisque & strenuis orbum fecit,

- 45 "Interficiens, & deportatos-vendens insulas in longinquas.

"Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum

"Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,

"Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.

"At si quidem vivunt in castris, certè postmodum

- 50 "Ærèque auròque redimemus; est enim domi:

Ver. 33. — ἵγι.] Vide suprà ad γ', 409.

Ibid. — κόψατο.] Observandus hic maxime proprius Vocis mediæ Usus. Caput sibi ipse percussit. Vide suprà ad φ', 241; & ad γ', 141.

Ver. 36. Εἰσήκει.] Vide suprà ad δ', 434; & 492.

Ver. 42. — τάχα κέν ἐ.] Quâ ratione vox κέν, hic producat; item μὲν, ver.

57; & σε, ver. 88; & τις, ver. 106; vide suprà ad α', 51.

Ver. 43. — ἔλθοι.] Cod. Harleian. ἔλθοι.

Ver. 44. — εὖνιν.] Ἐγρημον, χῆρον, ἱστῆρον. Schol.

Ver. 48. — Λαοθόη.] Al. Λαοθόη.

Ver. 49. — μὲν στρατῷ.] Al. μὲν στρατῷ.

Ver. 50. — ἀπολυσόμεθ'.] Vide suprà ad α', 20.

- Πολλὰ γὰρ ὥπασε παίδι γέρον ὀνομακλυτὸς Ἀλῆς.
 Εἰ δ' ἤδη τεθναῖσι, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν,
 Ἀλφειὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ μῆτιρ, πολυτεκόμευα.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινωθαδιώτερον ἄλφειον
 55 Ἔασε, ἢν μὴ καὶ (ὕψις θάνης, Ἀχιλλεὶ δαμασθεῖς.
 Ἀλλ' εἰσέρχαιο τέχνη, ἐμὸν τέκνον, ὄφρα ζωῆς
 Τρῶας καὶ Τρῳάδας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δ' ἐφίλης αἰῶνι ἀμερῆς.
 Πρὸς δέ με τ' δύνειον ἐτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
 60 Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ὅππῃ γήραος ἔδω
 Αἴσῃ ἐν ἀρσάλῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ὀπιθόνια,
 Τῆας τ' ὀλλυμύδας, ἐλκυθεῖσας τε θύλαρας,
 Καὶ θαλάμους κεραιζομύδας, καὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα περὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊόητι,

“ Multa enim dedit filiae senex famâ-inclytus Altes.

“ Si verò jam mortui sunt, & in orci domo,

“ Dolor meo animo & matri, qui genuimus.

“ Populo autem cætero brevior dolor

55 “ Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.

“ Sed ingredere murum, mi fili, ut serves

“ Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas

“ Pelidae, ipsèque dilectâ vitâ priveris:

“ Præterea & meâ infelicis adhuc mentis compotis miserere,

60 “ Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine

“ Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conspiciat,

“ Filiósque interemptos, raptatásque filias,

“ Et thalamos direptos, & infantes liberos

“ Allifos terræ, in gravi cæde,

Ver. 51. — ὥπασε.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 57. — Τρῶας.] Plutarchus loco infrâ ad ver. 60 citato legit Τρῳάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τ' δύνειον.] miserere parentis

Longævi. — Ἄπ. XII, 43.

Ibid. — ἐτι φρονέοντ'.] Scholia MSS apud Barnesium exponunt; “Ετι ζῶντα. τὸ γὰρ ζῶντα, φρένας καλεῖ ὁ Ὀμηρικός. Sed (ut videtur) minus recte.

Ibid. — ἐλέαιρε.] Cod. Harleian. ἐλέησον. Quo modo & legit Plutarchus, loco jam infrâ citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ὅππῃ γήραος ἔδω Αἴσῃ ἐν ἀρσάλῃ φθίσει, &c.] Πολλὰ γὰρ μετὰβολαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι τυχαὶ καὶ τὸ βίον. καὶ ἐνδεχέσθαι μάστιγα δ' ὀλλυμύδας μεγάλας συμφορὰς ἀπειπεῖν ὅππῃ γήραος, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρώεσσιν ἀπὸ Πριάμου μινθίδης. Aristot. Ethic. Lib. I, cap. 10. sub fine. ὅππῃ ἂν ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄνθρωπος θάνατον ἔπαρειμύθιος ὅτι. — μετὸν γὰρ ὄντως

Τρῳάδας ἐδάκρυεν ἡ Πριάμους. ἄνθρωπος δ', εἰ προσελθόντων, ἐτι ἀκμαζέσσης αὐτοῦ τ' βασιλείας, καὶ τ' τοσαύτης τύχης, ἥς ἐθελούη. Οἷα γὰρ πρὸς τὸ αὐτὸ διελέχθη ὑπὸν Ἐκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τ' πρὸς τὸ Ἀχιλλεῖα μάχης, ἐν οἷς φησιν, “ Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ὅππῃ γήραος ἔδω, &c.” Ὀνίων ἂν σοι παμπόλλων παραδιδιμάτων ἀπὸ τέτυ, ἐνοήθῃ τ' θάνατον ἐκ ὀλίγης ἀπαλλάττειν μετὰ τὸν καὶ χαλεπὴν κακίαν, ἂν, εἰ ἐπέβωσαν, πάντως ἂν ἐπιδέχθησαν. Plutarch. de Consolat. ad Apoll. Citat porro totum hunc locum Dio Chrysostomus, Orat. XI. Vide & infrâ ad ψ', 222.

Ibid. — ὃν ῥα.] Quem utique

Ibid. — ὅππῃ γήραος ἔδω.] Ἐπὶ τῇ τῷ γήραος ἐξέδω. ὅππῃ τὸ τέλει. Schol.

Ver. 61. — φθίσει.] Vide suprâ ad ver. 19; & ad β', 43 & 383.

Ver. 62. — ἐλκυθεῖσας.] Ἀπὸ τ' αἰχμηλωπιθεῖσας. Schol. Ἀπὸ ἐλκυσθῆσας & ἐλκυσθῆσας.

- 65 Ἐλκομένης τε νύξ' ὅλοῃς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κυῖες πρῶτῃσι θύρῃσιν
 ὤμῃσιν ἐρύξαι, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 Τύψας, ἢ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔληθ',
 Οὐς πέφον ἐν μεσάρσισι, τραπέζῃσιν πυλαῶντας,
 70 Οἳ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοις περὶ θυμῷ,
 Κεῖσόν' ἐν προθύροις· νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικε
 Ἀρηϊ κλαμνῷ, δεδαϊμνῷ ὀξείῃ χαλκῷ,
 Κεῖσθ'· πάντ' ἢ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολίου τε κάρη, πολίου τε γῆριον,
 75 Αἰδῶ τ' αἰχμῶσι κυῖες κλαμνῷο γέροντι,
 Τῷ δὲ δὴ σὺν κλισίῳ πέλεθ' δειλαῖσι βροτοῖσιν.
 Ἦ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκειο χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἔδ' ἔκτορ ἐκ θυμὸν ἐπειθε.
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέεσσα,
 80 Κόλπον ἀνιερμένη, ἐτέρηφι ἢ μαζὸν ἀνέχε,
 Καί μιν δακρυχέεσσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐκλῆς, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον

- 65 "Traetāsque nurus perniciosiis manibus Achivorum.
 "Ipsum verò forsitan extremum me canes in primis foribus
 "Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto aere
 "Cominus vel eminus feriens ex artibus animam eripuerit,
 "Quos nutriti in aedibus, mensae affeculas janitores,
 70 "Qui meo sanguine hausto, rabie-aeti animis,
 "Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omnino decorum-est
 "Pugnā caeso, lacerato acuto aere,
 "Jacere; omnia nempè honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
 "Sed quum jam canumque caput, canumque barbam,
 75 "Pudendāque deturpent canes occisi senis,
 "Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.
 Dixit quidem senex, canosque capillos extrahebat manibus,
 Vellens ē capite; neque Hectori animum flecebat.
 Mater verò deinceps ex-alia parte lamentabatur lacrymas-fundens
 80 Sinum denudans, alterā autem manu mamillam exeruit,
 Et illum lacrymas-fundens verbis alatis allocuta est:
 "Hector, fili mi, & haec reverere, & mei misere

Ver. 65. — ὅλοῃς.] Al. ὅλοῃν.

Ver. 67. — ἐρύξαι.] Apud Plutarchum loco supra citato, ἐρύσσων.

Ibid. — ἐπεὶ κέ τις.] Al. ἐπεὶ μέ τις.

Ver. 68. Τύψας, ἢ βαλὼν.] Vide supra ad φ', 76; & ad ε', 74.

Ver. 70. — πιόντες.] Al. πίνοντες. Quod ferri non potest; nam πίνω primam semper producit.

Ibid. — ἀλύσσοις.] Ὑπὸ πλυσμονῆς ἀλύσσοις· οἷον ἐν ἀλῇ ὕλῃς, δυσφοροῦντες. Οἱ δ' αἰώνιον, ἀλῶν λυτῶν. Schol.

Ver. 72. Ἀρηϊ κλαμνῷ.] Al. Ἀρηϊ κλισίῳ.

Var 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ. — Τῷ δὲ.] Vide supra ad β', 158; & ad ε', 433.

Ver. 77. — ἄρ'.] Deinceps.

Ver. 78. — ἔδ' ἔκτορ ἐκ θυμὸν ἐπειθε.]

— haudquaquam dictis violentia

Turni

Flectitur: exuperat magis

Æn. XII, 45.

Ver. 80. — ἐτέρηφι.] Vide supra ad β', 588.

Ver. 82, 85. — τάδε τ' αἰδέο καί μ' ἐλέησον — μηδὲ πτόμεν ἴσασσέ τίτῃ.]

Turne,

- Αὐτῶν, εἴ ποτέ τι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσπον,
 Τῶν μνηστῶν, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
 85 Τείχεσσι· ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμῳ ἴσασο τῶν·
 Σχέτλι· εἴπερ γὰρ σε καὶ κακίανη, ἧς σέ τ' ἔωλε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλλῳ, ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἄλλοχθ' πολύδωρ· ἄνδρα δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων πρὸς νηυσὶ κώες ταχέες καίεδον·
 90 Ὡς τῷ γε κλαίοντι προσαυδήτην φίλον υἱόν,
 Πολλὰ λισσομένη· ἧς δ' ἔκτορ θυμὸν ἔπειθον·
 Ἄλλ' ὅγε μιν Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 Ὡς δὲ δρῶντων ἐπὶ χειρὶ ὀρέετο· ἄνδρα μύησι,
 Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλῳ αἰνός,

- “ Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
 “ Horum reminiscere, chare fili; arcéque infestum virum
 85 “ Mænia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
 “ Præferox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego
 “ Deslebo in lectis, charum germen, quem peperit ipsa,
 “ Neque uxor magnificè-dotata; seorsum autem te longè à nobis
 “ Argivorum apud naves canes veloces comedent.
 90 Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
 Multis supplicantes; neque Hectori animum fledebant:
 Sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem.
 Ut verò draco ad lustrum ferus virum expectat,
 Passus mala venena; subit autem & ipsum ira gravis,

Turne, per has ego te lachrymas, per
 siquis Amatæ

Tangit honos animum ———

Unum oro, desiste manum committere
 Teucris. *Æn.* XII, 56, 60.

Ver. 83. — λαθικηδέα μαζόν.] Τὸν λήσπον
 ἐμπύοντα τοῖς σπασί τ' κακῶν πάντων. *Schol.*

Ibid. — ἐπέσπον.] *Al.* ἀνέχον.

Ver. 85. — ἰών.] *Al.* ἰών.

Ver. 86. καὶ κακίανη.] *Cod. Harleian.*
 καὶ κακίανη.

Ibid. — ἧς σέ τ' ἔωλε Κλαύσομαι.]

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda
 Latinis

Alitibusque jaces! nec te tua funera
 mater

Produxi, pressive oculos, aut vulnera
 lavi. *Æn.* IX, 485.

Ver. 88. — πολύδωρ.] Πολλὰ δωρομένη
 ἄλλα· ἢ, ἢ μὲν πολλὰν δάραν ἢ ἔδραν γὰρ
 μετέδωκε. *Schol.* *Al.* πολυέδνῳ.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένη.] Edidit Bar-
 nesiuss Πολλὰ ἢ λισσομένη. Sed nihil opus.
 Vide suprâ ad φ', 368.

Ver. 93. Ὡς δὲ δρῶντων.]

Qualis ubi in lucem coluber mala gra-
 mina passus,

Frigida sub terrâ tumidum quem brama
 tegebat,

Nunc positis novus exuviis, nitidusque
 juventâ

Lubrica convolvit sublato pectore terga;
 Arduus ad Solem, & linguis micat ore
 trifulcis. *Æn.* II, 471.

Scaliger hæc à Virgilio φυσικολόγως quam ab
 Homero depicta existimat. “ Solis appeten-
 “ tem atque apricantem, etiam *arduus ad*
 “ *Solem.* Erigit enim se, ac vibrantem lin-
 “ guam exerit. Proinde ait—— *linguis*
 “ *micat ore trifulcis.* Obutatum tantum tor-
 “ vum Homerus, optimè. Nihil enim il-
 “ lo acrius. Præterea cubilis sui propugna-
 “ tionem, à quo non discedit. Iccirco di-
 “ xit; *ἐπιστάμενος ἀπὸ χειρὸς*, quo etiam
 “ propius tutum habeat receptum. Perpen-
 “ des *tumidum.*” *Poetic. Lib.* V, cap. 3.
 Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est
 similitudo. *Homerus* nempe virum depingit,
 qui, vultu feroci, animoque ad pugnam pa-
 rato, hostem ingruentem expectet; *Virgi-*
lius, virum, qui in prælio emicet, & ad do-
 mum regiam expugnandam acerrimè aggre-
 diatur.

Ibid. — χειρὸς.] Σχισμῇ· λέγει δὲ, τῇ πρὸς
 δάκτυλῳ καὶ ἀδύσσει. *Schol.*

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'.] Οἱ
 δρῶντες — μέλλοντες τινα ἐλλοχῶν ἢ ἀνθρώ-
 πων ἢ θεῶν, τὰς θανάτους ἐξέτις ἐδίδουσι, ἢ
 τὰς

- 95 Σμερδαλέον ἢ δέδορκεν, ἐλυσόμεν' ὦ φίλῃ·
 "Ὡς ἔκλωρ, ἄσβεστον ἔχων μύθῳ, ἔχ' ὑπεχώρῃ,
 Πύρῳ ἐπὶ πρῶτον· φαίνω αἰσὶν ἐρείσας·
 "Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "Ὀμοὶ ἐγὼν, εἰ μὴ κε πύλας ἢ τείχεα δύω,
 100 Πηλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχέην ἀναθήσῃ,
 "Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρῶσι ποτὶ πτόλιν ἡγήσαοθ',
 Νύχθ' ὑποτίμωδ' ὀλοῶν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἄλλ' ἐγὼ δ' ἐπιτόμιον ἦν τ' αὖ πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 105 Αἰδέομαι Τρῶας ἢ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μῆποδ' εἴ τις εἴησι κακώτερος ἄλλος ἐμῆς,
 "Ἐκλωρ ἦφ' ἔβηφ' ἐπιθήσας ὤλεσε λαόν·
 "Ὡς ἐρέσιν· ἐμοὶ ἢ τότ' αὖ πολὺ κέρδιον εἴη,
 "Ἀνίλω ἢ Ἀχιλῆα κακὰ κλέιναντα νέεσθ',

- 95 Horrendumque aspexit, convolvens se circa latibulum:
 Sic Hector, inextinguibili praeditus animorum-vi, non recedebat,
 Turrin ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
 Indignabundus verò dixit ad suum magnum animum:
 "Hei mihi, si quidem portas & mœnia ingressus fuero,
 100 "Polydamas me primus probris onerabit,
 "Qui me hortatus-est Trojanos ad urbem ducere,
 "Nocte istâ exitiali, quando surrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
 "At ego non parui; certè multò utilius fuisset:
 "Nunc verò postquam perdidit populum damnosâ-pertinaciâ meâ,
 105 "Vereor Trojanos & Trojanas longa-peplorum-symmata-trahentes,
 "Nè quandò quis dicat deterior alius me;
 "Hector suis viribus fretus perdidit copias.
 "Sic dicent: mihi verò tunc multò satius esset,
 "Contrà rugnando, aut Achille interfecto redire,

τὰς πύλας μύθοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν ἢ ἄρα
 ἔδωκεν ὁμοῖον αὐτῷ τὴν τροφήν· ἀμαβῆς. Λέγει γὰρ
 ἱππὸς ἀναμύθῳ, πρὸς τὸν φωνῶν ἐλυσόμεν' ὡς
 ἐμπλησθῆναι σίλων πολλῶν φαρμακῶδ' ἢ κα-
 καν. *Ælian. de Animal. lib. VI, cap. 4.*

Ver. 95. — δέδορκεν. Vide suprà ad β',

314.

Ver. 100. Πηλυδάμας μοι πρῶτος. Ἄν-
 δρειότατοι δοκῶσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄνθρωποι,
 οἱ δ' ἀνδρῶν εἰσὶν. Τοιαύτας ἢ ἢ "Ὀμηρῶς
 ποιεῖ, οἷον τὸ — "Ἐκλωρ. "Πηλυδάμας·
 "μοι πρῶτος ἐλεγχέην ἀναθήσῃ." *Aristot. Ethic. Nicom. Lib. III, cap. 11.* Πά-
 λιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία πολλὴν δοκῶσα εἶναι· οἷον
 εἰ δ' αἰχύνῃ τὸ εἰς τὰς πολέτας ὑπομῆναι
 τὸς κινδύνους, ἢ δοκῶσιν ἀνδρείοι εἶναι. Σημῶν
 ἢ τῶν. ἢ γὰρ "Ὀμηρῶς πεποίηκε τὸ Ἐκτορα
 λέοντα, "Πηλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχέην
 "ἀναθήσῃ." Διὸ οἷον δὲν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib. I, cap. 21.* Οἱ δὲ τὸ αἰ-
 δέειν ἀπομύθους, μάχιστα φανερὸν ἀνδρείου· κα-

θάπερ ἢ "Ὀμηρῶς τὸ Ἐκτορά φησιν ὑπομῆναι τὸ
 κινδύνον τὸ πρὸς Ἀχιλλεῖα. "Ἐκτορα δ' αἰδὸς
 εἶλε, "Πηλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχέην
 ἀναθήσῃ." Καὶ ἐστὶν ἡ πολλὴ ἀνδρία αὐτοῦ.
Id. Ethic. Eudem. Lib. III, cap. 1.

Ibid. — πρῶτος ἐλεγχέην ἀναθήσῃ. *Al.*
 πρῶτον ἐλεγχέην καλαχέου.

Ver. 101. "Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρῶσι ποτὶ πτό-
 λιν ἡγήσαοθ'. Suprà σ', 254, 266.

Ibid. — ἐκέλευσε. *Cod. Harleian.* ἐκέ-
 λυσε. Quo modo & in duobus MSS scriptum
 repperit *Barnesius*. Verum, ut opinor, hoc
 quidem in loco præstat vulgata lectio. Vide
 suprà ad ν', 84; & ad α', 37.

Ver. 102. — οἷον τ'. *Quandò utique—*
Quandò videlicet.

Ver. 107. — βίηφι. Vide suprà ad ν', 588.

Ver. 109. Ἀνίλω ἢ Ἀχιλῆα. *Al.* ἢ Ἀν-
 τὸν Ἀχιλῆα.

Ibid. — κακὰ κλέιναντα. *Cod. Harleian.* κα-
 τακλέιναντα.

Ver. 110.

- 110 Ἡέ κεν αὐτῷ ὀλέσθ' εὐκλειῶς πρὸ πόλῃθ',
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλοῦσσαν,
 Καὶ κόρυθα βελαρῶν, δόρυ δ' πρὸς τεῖχ' ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆϊ αἰμύμον' ἀνίθ' ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπὸ χρωμαὶ ἑλένῳ, ἣ κλήμαθ' αἶμα αὐτῇ
 115 Πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρ' κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣ τ' ἐπλεῖο νείκε' ἀρχῇ,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' αἰμφίς Ἀχαιοῖς
 Ἄλλ' ὑποδάσσεσθ', ὅσα πόλιν ἦδε κέκυθε.
 Τρωσὶν δ' αὖ μείλιπιθε γερύσιον ὄρκον ἑλωμαι,
 120 Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδρῶν πάντα δάσασθ',
 Κτῆσιν ὅσῃν πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέρῃ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλ' διελέξατο θυμός;
 Μὴ μιν ἔλῳ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' ὅσ' ἐλεήσει,
 Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
 125 Αὐτὼς ὥς γυναικῶν, ἐπεὶ κ' ὑπὸ τούχῃα δύω.
 Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ὑπὸ δρυὸς ἔδ' ὑπὸ πέτρῃς

- 110 " Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
 " Quòd si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
 " Et cassidem validam, hastâque ad murum acclinatâ,
 " Ipse profectus Achilli eximio obuius venero,
 " Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
 115 " Omnes prorsus, quasunque Alexander cavis in navibus
 " Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
 " Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis
 " Alias distributurum, quasunque urbs hæc abditas-habet:
 " A Trojanis verò deinde honorabile iusjurandum exigam,
 120 " Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
 " Facultates quasunque urbs amabilis intus continet.
 " Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?
 " *Venero*, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mei non misereatur,
 " Neque omnino me revereatur, interficiat verò me, inermem existentem,
 125 " Temerè, tanquam mulierem, postquam arma exuero.
 " Non fanè prorsus nunc licet à quercu neque à petrâ

Ver. 110. Ἡέ κεν αὐτῷ ὀλέσθ'.] Ὑπὸ τῷ Ἀχιλλέως δαμασπῇ. Schol. MSS apud Barneesium. Cæterùm Codex Harleianus hîc legit Ἡέ κεν αὐτὸν ὀλέσθ'. Al. "Ἡ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθ'.

Ver. 116. — ἦ τ' ἐπλεῖο νείκε' ἀρχῇ.]

— Primus leti primusque malorum
 Causa fuit. — Æn. IV, 169.

— Quæ prima malorum
 Causa fuit. — Æn. VII, 481.

Ver. 117. — ἅμα τ' αἰμφίς.] Al. ἅμα δ' αἰμφίς.

Ver. 118. ὑποδάσσεσθ'.] Al. ὑποδάσσασθ'.

Ibid. — κτενέει.] Vide suprâ ad α, 37.

Ver. 120. — δάσασθ'.] Henricus Stephani reponendum censet, δάσσεσθ' propter præ-

cedentem κατακρύψειν.

Ver. 121. — ἐπήρατον.] Vide suprâ ad σ,

512.

Ver. 124. κτενέει.] Al. κτανέει.

Ver. 126. — ὑπὸ δρυὸς ἔδ' ὑπὸ πέτρῃς Τῷ ὀρειζόμεναι.]

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πρὸ δρυὸς ἢ πρὸ πέτρῃς;
 Hesiod. Theogon. 35.

Οὐκ ἐστὶ, φησὶν, ἀνικρυς Ἀχιλλέως μύθος δι-
 ηγήσας, ὅποιος ἂν παρθένος, ἣ ἡθελεί· —
 οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῶς ἐχρῶντο βίῃ, οἰκίας
 μηδέπω κεκλήμενοι· αἱ δὲ γυναῖκες τίκνους
 ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλάματα τῶν πετρῶν ἢ
 δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνέστρεφον· ὁρίζοντες δὲ
 τινες, ἐνὸρμιζον ἐκείθεν γαλινῶν· ἡ ἱστορία
 παρὰ Διόδωρον. Schol.

A a 4

Genique

- Τῷ δ' αὐτὸν μέλναι, ἄτε παρθένῳ ἠΐθεός τε,
 Παρθένῳ ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὖτ' ἔλδοι ξιωελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
 130 Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιῳ εὖχῃ ὀρέξῃ.
 Ὡς ὠρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ χερδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσῃ Ἐνυαλίῳ κορυθαίϊκι πολεμιστῇ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κτ' δεξιὸν ὤμων,
 Δαινίῳ· ἀμφὶ δ' ἡ χαλκὸς ἐλάμπειο ἔϊκελ αὐγῇ
 135 Ἡ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἡελὺς ἀνιόντος.
 Ἐκτορὸς δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμου, καὶ δ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὐθι μένειν, ὅπισθ' ὅτ' πύλας λίπε, βῆ δ' ὅτ' φοβηθείς·
 Πηλείδης δ' ἐπὶ ὄρεσσε, ποσσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 Ἡὐτε κίχῃ ὄρεσφιν ἐλαφρότατ' πελιδνῶν,
 140 Ῥηϊδίῳς οἶμῃσε μὲν τρήρωνά πελιδνῶν.
 Ἡ δὲ δ' ὑπαίθε φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς

"Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenisq̃ue,

"Virgo juvenisq̃ue confabulantur inter se.

"Satiū verò certamine congredi: quàm celerrimè

130 "Videamus, utri Olympius gloriā præbiturus sit.

Hæc animo versabat manens: At ad eum propè accessit Achilles,

Par Marti galeam-quassanti bellatori,

Vibrans Pelicam hastam ad dextrum humerum

Terribilem; circum verò æs splendebant simile fulgori

135 Vel ignis ardentis, vel solis orientis.

Hectorem verò, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs sustinuit

Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.

Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;

Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,

140 Facile impetum-dat in pavidam columbam:

Hæc autem oblique fugit: iste verò in-proximo acutum-edens-clangorem,

Genſque virūm truncis & duro robore
 nata. *Æn.* VIII, 315.

Ver. 127. ἄτε παρθένῳ ἠΐθεός τε, Παρ-
 θένῳ ἠΐθεός τ'.] "Nascitur pathos & de re-
 petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vo-
 cant, cum sententiæ ab iisdem nominibus
 incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georg.* IV.
 525:

"——Eurydicen vox ipsa & frigida

"lingua,

"Ah miseram Eurydicen, animâ su-

"giente, vocabat.

"Eurydicen toto referebant flumine

"ripæ."

Macrob. Lib. IV, cap. 6. Τὸ δ' ἡμῶν, ἐπα-
 νάληδες δ' ἐπαναστροφῆς, ὁμοίον τῷ, "εἰ πυ-
 ρὸς χεῖρας εἴκειν, εἰ πυρὶ χεῖρας εἴκειν,
 "ῥῶν δ' οὐδὲν." *Eustath.* Vide suprà
 ad ὅ, 371; & infrà ad ὅ, 641.

Ver. 128. —ἀλλήλοισιν.] *Cod. Harleian.*
 ἀλλήλοισιν.

Ver. 130. —ὀρέξῃ.] *Cod. Harleian.* ὀρέ-
 ξει.

Ver. 132. —κορυθαίϊκι.] Κορυθαίϊκι, —
 ὁ συνεχὴς κινῶν ἢ κορυθαίϊκι, ὁ μεταπονητὴν, ὅτι
 τ' ἄρεσιν, ἔφη, "Ἴσῃ Ἐνυαλίῳ κορυθαίϊκι,"
Porphyr. *Quæst. Homeric.* 3. Vide suprà ad
 β', 816.

Ver. 133. —Πηλιάδα μελίην.] Quâ ra-
 tione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item
 ὕδατι, *ver.* 149; & πρὶν, *ver.* 156; vide
 suprà ad α', 51.

Ver. 134. —εἴκελ.] Vide suprà ad ὅ,
 423; & ad ν', 53.

Ver. 135. —αἰθομένοιο.] *Cod. Harleian.*
 αἰθομένοιο.

Ver. 138—141. —πεποιθώς.—λελη-
 κώς.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 139. Ἡὐτε κίχῃ.] Vide suprà ad
 ὅ, 493.

- Ταρφεῖ παῖσσι, ἐλέεν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 ὧς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἑκτωρ
 Τείχεσσι ὑπὸ Τρώων, λαίψηρόν τ' ἔγναλ' ἐνώμα
 145 Οἱ δ' ὅτε σκόπιον ἦ ἐλκεὶν ἠνεμόεντα
 Τείχεσσι αἶεν ὑπὸ ἐκ καὶ ἀμαξιτὸν ἐσσόντο·
 Κρηνῶ δ' ἱκανὸν καλλιρρόω, ἔνθα δ' ῥ' ῥηλαῖ
 Δοισαὶ ἀναΐσσοι Σκαμάνδρε δινέεντο.
 Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδασι λιαρῶν ῥέει, ἀμφὶ δ' ἔκαστος
 150 Γίνετ' ἐξ αὐτῆς, ὥσπερ πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκῆα χαλάζει,
 Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἣ ἐξ ὕδατος κρυσαλλῶ.
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλωτοὶ ὄρεες ἔγχευ' ἔασιν
 Καλῆ, λαίνεοι, ὅθι ἑμάλα σιγαλόεντα
 155 Πλωέσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θυῖατραι,

Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illum animus jubet:
 Sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hector
 Muro sub Trojanorum, velociusque genua movebat.

- 145 Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
 Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
 Ad scaturigines autem pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe fontes
 Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
 Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus
 150 Oritur ex ipso, velut ab igne ardenti:
 Alter verò æstate profuit, similis grandini,
 Vel nivi frigida, vel ex aqua concretæ glaciæ.
 Illæ autem ad ipsos labra-ad lavandum lata propè sunt,
 Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
 155 Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filæ,

Ver. 142. — ἰλίην τέ ἐ.] *Al.* ἰλίην δέ τε.

Ver. 143. — ἄρ' ὅγ'.] *Ut dictum est.*

Ver. 138.

Ibid. — τρέσε δ' Ἑκτωρ.]

Ergo amens diversa fugâ petit æquora
 Turnus,

Et nunc huc, inde huc incertos impli-
 cat orbes. *Æn.* XII, 742.

Ver. 144. — τείχεσσι.] *Al.* τείχη.

Ver. 145. — ἐλκεὶν.] Vide supra ad ζ',

433.

Ver. 146. Τείχεσσι αἶεν ὑπὸ ἐκ καὶ ἀ-
 μαξιτὸν ἐσσόντο.] Τὸ ἐξ ὧν, καὶ ἀμαξιτὸν
 ἐσσόντο, ὑπὸ ἐκ τείχεσσι, ὃ μὲν ὑποδιώκει
 τὸ τείχος ἀπιδάξον· ὃ δ' ἐκ τῶν αὐτῶν αἰε-
 τῶν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ibid. — ὑπὸ ἐκ.] *Al.* ὑπὸ ἐκ.

Ver. 148. — Σκαμάνδρε.] *Cod. Harleian.*
 Καμάνδρε.

Ver. 151. Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει.]

“Est adeò invenire apud nobiles poetas hu-
 jusmodi suavitatis multa, quæ apparet
 “novata esse non fortuita; sed præter cæ-

teros omnes apud Homerum plurima. U-

“no quippe in loco tales tanquam hiatus &

“sonitus in assiduis vocibus pluris facit.”

“Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκῆα χα-

“λάζει.”

“Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἣ ἐξ ὕδατος κρυ-

“σαλλῶ.” *Gell. lib. VII, cap. 20.*

Ver. 153, 155. — πλωτοὶ — Πλω-
 εσκον.] Quâ analogiâ ex λῶν fit λῶσις, λῶ-
 πος; ex κρῆνω, κρῆσις, κρῆπος; ex μαζῆ-
 ρω, μαζῆσις; ex νῆφειν, νῆφαις; ex
 φαῖνω, ἑμφῆσις, ἑμφῆσις; eadem ex πλῶνω
 fit πλῶνοι, εὐπλῶνις.

Πλωέση τις προρέειτα — *Odys.* δ, 419.

πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλωτοὶ εἰσι πό-

λῶσις. ζ', 40.

Τῶν οἱ ἱκασθῶν φᾶρ εὐπλωέσι, ἥδε χι-

τῶνα. δ', 392.

Vide supra ad α', 338; ad ζ', 434; ad μ',
 280; & ad ν', 414.

Ver. 155. Πλωέσκον.] *Lavare solebant.*

Vide supra ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 157.

- Τοπρὲν ἐπ' εἰρῆνης, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παρὰδραμέτῳ, φεύγων, ὃ δ' ὀπίσθε διώκων.
 Πρῶστε μὴ ἐσθλὸς ἐφθίε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, εἰδὲ βοεῖλιν
 160 Ἀρνύθῳ, ἃ, τε ποσσὶν αἰέθλια γίνετ' ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πρὸ ψυχῆς θείον ἔκτορ· ἵπποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰθλοφόροι πρὸ τέρματι μώνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· πὸ δ' ἢ μέγα κείτ' αἰθλον,
 Ἥ τε γὰρ, ἢ γυνή, ἀνδρὸς καλῶς θνητῶν.
 165 Ὡς τὼ τρεῖς Πελάμοιο πόλιν πεδινθήτην
 Καρπαλίμοισι πόδεσσιν· θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωυντο.

Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.

Hæc utique prætercurrerunt, alter fugiens, alterque à tergo persequens;

Antè quidem fortis fugiebat, persequabatur verò ipsum multò fortior

Rapidè: Neque enim victimam, neque bubulam pellem

160 Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;

Sed de animâ certantes currebant Hectoris equum-domitoris.

Ut verò cum assueti-vincere circa metas solidi-ungulis equi

Celeritèr admodum currunt; magnum autem propositum est præmium,

Vel tripas, vel mulier, viri in bonorem defuncti:

165 Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt

Rapidis pedibus: Dii verò omnes spectabant.

Ver. 157. Τῇ ῥα.] *Ea utique — Ea inquam*

Ver. 159. — ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον — Ἀλλὰ πρὸ ψυχῆς.]

— nec enim levia aut ludicra petuntur

Præmia, sed Turni de vitâ & sanguine certant. *Æn. XII, 764.*

“ἱερήϊον, quod propriè est sacrificium, significat etiam quodvis animal quod in cibum convertitur: ἱερήϊα sunt ἀπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes quæ convertuntur in usum

“ in esum hominibus; animantes, quarum vescimur carnibus. — Neque certè aliter sumi videtur hæc vox apud Homerum,

“ in loco illo insigni *Iliad* χ’.

“ — ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, εἰδὲ βοεῖλιν

“ Ἀρνύθῳ, ἃ τε ποσσὶν αἰέθλια γίνετ' ἀνδρῶν,

“ Ἀλλὰ πρὸ ψυχῆς θείον ἔκτορ· ἵπποδάμοιο.

“ — ποδάμοιο.

Dupont. *Præleç. in Theophrast. cap. 9.*

“ἱερήϊα sunt animantes, quarum vescimur carnibus. — Atqui non aliter veteres grammatici illud Homeri interpretantur; ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, εἰδὲ βοεῖλιν. Rectè

“ que notant iidem, ἱερήϊα dici ἀπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes & quæcunque esui so-

“ lent esse mortalibus.” *Cassaub. in Albi. præm., Lib. I, cap. 11.*

Ver. 161. Ἀλλὰ πρὸ ψυχῆς θείον.] Τὸ δ' “ πρὸ ψυχῆς θείον” παρανομίαν ἀπὸ τῆς λέξεως τὸ πρὸ ψυχῆς θείον, ὅτι τις ἀνθρώπου ὅτι ἑκάστου κινδύω διαπραττεται τι. *Eu. statb.*

Ibid. & ver. 211. — ἵπποδάμοιο.] Vide suprâ ad β', 23.

Ver. 162. — τέρματι.] Τέλη τ' νίκης ἢ τ' ἀγῶν· ἢ καμπήτης· ὅταν οἱ ἵπποι ἐξυπτεσθιν θέντοι, πηλοσφαιρίες ἐγύττεσθιν τ' νίκης. *Schol. MSS. aq. Barnesium.*

Ver. 163. — τρωχῶσι.] *Al. τρωχῶσι.*

Ibid. — πὸ δ' ἢ μέγα.] Edidit *Barnesius*, πὸ δ' ἢ μέγα. Sed nihil opus. Vide suprâ ad α', 51.

Ver. 164. — ἀνδρὸς καλῶς θνητῶν.] Legitur & ἀνδρὸς πρὸς τεθνηῶν τῶν· notante *Henrico Stephano.*

Ibid. — καλῶς θνητῶν.] Vide suprâ ad γ', 46. & ad ζ', 464. *Al. καλῶς θνητῶν.*

Ver. 165. — πόλιν πεδινθήτην.] Οὐδ' ἢ τὸ ἔκτορ· ἢ πεδινθήτην ἢ πρὸ τ' πόλιν ἔχοντι εὐλοστον· ἢ γὰρ ἐστὶ πεδινθήτην ἢ νῦν, διὰ τὴν ἱστορίαν· ἢ ἢ παλαιὰ ἔχοντι πεδινθήτην. *Strabo, Geograph. lib. XIII. Cæsarum Codex Harleianus legit πόλιν πεδινθήτην.*

Ver. 167.

- Τοῖσι δ' ἔμύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμηνον περὶ τείχεσσι
 Ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρετ' ἦτορ
 170 Ἐκτορ, ὅς μοι πολλὰ βροῶν ὑπὶ μηρὶ ἔκηνεν,
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἐν πόλει ἀκροάτη· νῦν αὖτ' ἐδῖτο Ἀχιλλεύς
 Ἄστυ περὶ Πελαμοῖο πρὸς τὴν ταχέεσσι διώκει.
 Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, ἢ μηδ' ἰάσασθε,
 175 Ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σῶσσομεν, ἢέ μιν ἤδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 ὦ πάτερ, ὅς κ' ἰκέεραννε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες;
 Ἄνδρα θυητὸν ἐόντα, πάλας πεπρωμένον αἵσῃ,
 180 Ἀψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσὴν χέειν ἀξαναλῦσαι;
 Ἐρδ'· ἀτὰρ ἔσθ' οἱ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσσε, Τροίηνες, φίλον τέκος· ἔνυ τι θυμῷ
 Προφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιον εἶναι·
 185 Ἐρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deumque:

“ Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum

“ Oculis video: meum autem dolet cor

170 “ De Hectorē, qui mihi multa hominum femora adolevit,

“ Idem in verticibus multas convalles-habentis; interdum etiam

“ In urbe summā: nunc vero cum nobilis Achilles

“ Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.

“ Sed agite, deliberate, dii, & consultate,

175 “ An eum ē morte salvum eripiemus, an eum jam

“ Sub Pelidā Achille domabimus, bonum licet.

Hunc vero allocuta est dea oculis-caesia Minerva:

“ O pater, rutuli-fulminis-missor, atris-nubes-cogens, quale dixisti?

“ Virum mortalem, jam olim destinatum fato,

180 “ Jam vis à morte tristi liberare?

“ Fac: at non tibi omnes assentiemur dii ceteri.

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:

“ Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo

“ Serio lequor, volo autem tibi mitis esse:

185 “ Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa.

Ver. 167. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad 6, 12.

Ver. 168. ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Virgilio superat hunc locum Plato; Δεσπόμηνον [Ομήρου] μὴ τοι — πέν γε μέγιστον τ' ἐμὸν τολμήσαι ἔτι πρὸς ἀνθρώπων μίμνησάσθαι, ἄσπε, “ ὦ πόποι, (εἰπάτω) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμηνον περὶ αἵσῃ “ εὖ Ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρετ' ἦτορ ” De Republ. lib. 3. Ubi in transitu notandum, pro τείχεσσι, legisse Platōnem, ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροάτη.] Sic apud Virgilium,

Urbe — summā — Æn. VII, 171.

Ver. 177. — γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.] Vide supra ad 4, 206.

Ver. 178. — εἰπες.] Al. ἔειπας. Ut alibi sæpe.

Ver. 182. — νεφεληγερέτα.] Vide supra ad 4, 175.

Ver. 187.

- *Ως εἰπὼν, ὥτρυνε πᾶρθε μεμαῖαν Ἀθηνῶν.
 Βῆ δ' καὶ Οὐλύμποιο καρῶν αἰξάσα.
 Ἐκτορ δ' ἀπερχόμενος κλονέων ἔφεπ' ὤκυσ' Ἀχιλλεύς.
 *Ως δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖνῃ,
 190 Ὅρσας ἐξ ὀνύχων, Διὰ τ' αἰχέα, ἢ Διὰ βήσσας.
 Τὸν δ', εἶπερ τε λάθῃσι καὶ ἀπλήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 Ἀλλὰ τ' ἀνιχνύων θέρ' ἐμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη.
 *Ως ἔκλωρ ἔλθῃ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 Ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 Ἀλίου αἰξάσας, εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ,
 Εἶπας οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι.
 Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ὀπιστρέψασκε παρθράς.
 Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δ' ὅπῃ πόλιν ὄλῃ· πέτε' αἶε.
 *Ως δ' ἐν ὀνείρῳ ἔδωκεν Φόβου διώκειν.

Sic locutus, impulit antea paratam animo Minervam;
 Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu facto.
 Hectorum vero indefinenter urgens sequebatur celer Achilles.
 Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
 290 Excitatum è cubili: perque convalles & per fruticeta;
 Eum autem, etiam si lateat metu-percussus sub arbusculo,
 Tamen vestigia-legens currit perpetuo, donec inveniat:
 Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
 Quoties verò impetum-sumeret ad portas Dardanias
 295 Rectè ruerè benè-aedificatas versus turres,
 Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;
 Toties eum avertebat prævertens
 In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
 Ut verò in somno non potest fugientem consequi;

Ver. 187. Βῆ δ' καὶ Οὐλύμποιο καρῶν αἰξάσα.]

Illa viam celerans — cito decurrit tramite virgo.

Æn. V, 609.

Ver. 188. Ἐκτορ δ' ἀπερχόμενος κλονέων ἔφεπ' ὤκυσ' Ἀχιλλεύς.] Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν.

Nec minus Æneas — Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.

Inclusum veluti siquando in flumine natus

Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,

Venator cursu canis & latratibus instat:

Ille autem insidiis & ripâ territus altâ,

Mille fugit refugitque vias; at vividos Umber

Hæret hians — Æn. XII, 746, 748.

Ver. 190. — διὰ τ' αἰχέα ἢ διὰ βήσσας.] Οὕτω καλῶν οἱ κῶλοι ἢ βᾶσιμοι τ' ὄραν τῶν.

Ver. 191. — ὑπὸ θάμνῳ.] Θάμνος καλῶν

οἱ σύμφυτοι ἐν ὑλάδιν τόποι, παρὰ τὴν θάμνον. Schol.

Ver. 195. ἐπὶ πύργῳ.] Al. ὑπὸ πύργῳ.

Ver. 197. — παρθράς.] Ita ex uno MS edidit Barnesius; quocum facit & Codex

Harleianus. Al. παρὰ δας.

Ver. 198. — πεδίον γ' αὐτὸς.] Cod. Harleian. πεδίον αὐτὸς. Quod & ferri possit.

Vide supra ad 4, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ.

Ac velut in somnis oculos ubi languida pressit

Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus

Velle videmur, & in mediis conatibus ægri

Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ

Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. Æn. XII, 908.

— jam jamque tenet, similisque tenenti.

Increpuit

- 200 Οὐτ' ἄρ' ὁ πόν δ' αὖτις ὑπεφύκειν, ἔθ' ὁ διώκειν.
 Ὡς ὁ πόν δ' αὖτις μάρψαι ποσσιν, ἔθ' ὁς ἀλύξαι.
 Πῶς δέ κεν Ἐκλῶρ κῆρας ὑπεξέφυγῃ θανάτῳ,
 Εἰ μή οἱ πύμαλιν τε καὶ ὕστατον ἦνιεν Ἀπόλλων
 Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μῦθον λαυφηρά τε γῆνα;
 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένδρε καρήασι δῖον Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' εἴα ἔμμεναι ὅππ' Ἐκλῶρ πικρὰ βέλεμνα.
 Μῆτις κῦδ' ἄροισι βαλὼν, ὃ ᾗ δούτερος ἔλθοι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ὅππ' κρηνὴς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆς ἐτίτανε τάλαρ' αἶα.

- 200 Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi:
 Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.
 Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis;
 Nisi ei postremumque & ultimum occurrisset Apollo
 Propè, qui ei excitavit robur velociusque genua?
 205 Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
 Neque sinebat mittere in Hectorum amara tela;
 Nè quis gloriam auferret percutiens, ipsèque secundus veniret.
 Sed quandò jam quartum ad scaturigines pervenerant,
 Tum verò aureas pater attollebat lances,

Incepit malis, & morsu elusus inani
 est.

Ibid. 754.
 Quorum priorem ad locum Scaliger; "E-
 tiam numerus (inquit) nobis notandus est.
 "Extendit enim, aut extendere conatur
 "cursum accentus medius in verbo illo, vi-
 "demur. In aliis enim versibus ferè est cæ-
 "sura; hic autem superest adhuc una syl-
 "laba." *Poëtic. Lib. V, cap. 3.* Similis fe-
 rè cæsura dispositio hic apud Homerum in
 voce ἰνέρεσθ' observanda est.

Ver. 201. — δ' αὖτις μάρψαι.] *Barnesius*
 inter varias lectiones rettulit δ' αὖτις μάρψαι.
 Quo modo non constaret Temporum ratio.
 Vide suprà ad 4, 37. Porro, quâ ratione
 δ' αὖτις hic ultimam producat; item 5,
ver. 204; & ὅππ', *ver.* 225; & μῦθον,
ver. 282; vide suprà ad 4, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένδρε.] *Al.* Ἀλλοι-
 σιν δ' ἀνένδρε. Quo modo legit & *Codex*
Harleianus.

Æneas mortem contra præfensque mi-
 natur

Exitium, si quisquam adeat.

Æn. XII, 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμμεναι.] *Al.* Οὐδ' εἴα
 ἔμμεναι.

Ver. 207. Μῆτις κῦδ' ἔμμεναι.] Οὐδὲ γὰρ Ἀ-
 χιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μείρακι
 πανάπασι ἐμπληκίᾳ καὶ ἑσπέρῳ πρὸς δό-
 ξαν, ἀναβύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλ-
 λειν Ἐκλῶρα. "Μή τις κῦδ' ἄροισι βαλὼν,
 "ὃ ᾗ δούτερος ἔλθοι." *Plutarch.* in *Pom-*
peio.

Ibid. — λαλῶν.] *Al.* ἐλῶν.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε ᾗ τὸ τέταρτον.]

Quinque orbes explent cursu, totidem-
 que retexunt

Huc, illuc — *Æn.* XII, 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆς ἐτί-
 ταινε τάλαρ' αἶα.]

Jupiter ipse duas æquato examine lan-
 ces

Sustinet, & fata imponit diversa duo-
 rum;

Quem damnat labor, & quo vergat
 pondere letum, *Æn.* XII, 725.

Inferiorem hic Virgilium Homero observavit
Macrobius, eò quòd Homerus hæc, jam an-
 tequam appareret utram in partem propende-
 ret victoria; *Virgilius* autem eadem serò di-
 cat, postquam & prævisum & prædictum fu-
 isset (*Æn.* XII, 149, 150.) Turnum utique
 periturum. "Hæc autem ratio fuit non

"æquandi omnia quæ ab auctore transcrip-
 "sit, quod in omni operis sui parte alicujus

"Homericæ loci imitationem volebat infe-
 "rere, nec tamen humanis viribus illam

"divinitatem ubique poterat æquare. —
 "Sed hæc & alia ignoscenda Virgilio, qui

"studii circa Homerum nimietate excedit
 "modum; & reverà non poterat non in

"aliquibus minor videri, qui per omnem po-
 "ësim suam hoc uno est præcipuè usus ar-
 "chetypo. Acriter enim in Homerum o-

"culos intendit, ut æmularetur non modò
 "magnitudinem, sed & simplicitatem, &

"præsentiam orationis, & tacitam majesta-
 "tem.

- 210 Ἐν δ' ἐτίβη δύο κῆρε τανηλεγέῃ θανάτῳ,
 Τῷ μὲν, Ἀχιλλεῖ, ἔδ' ἔκτορ' ἵπποδάμοιο.
 Ἐλκε δ' μέσσα λαβών· ῥέπε δ' ἔκτορ' αἰσιμον ἤμαρ.
 Ὡχετο δ' εἰς αἶδα· λίπεν δέ ἐ Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 215 Ἀλχὲ δ' ἰσαμνήν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὲ νῶϊ γ' ἑολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεσθ' ἴσα κούδ' Ἀχαιοῖσι προσὶ νῆας,
 ἔκτορ' ἀντιώσαντε, μάχης ἅπτον περ ἐόντες.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυλμένος ἄμμε γυνέσθ',
 220 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκέρβ' Ἀπόλλων,
 Προπροκυλινδόμεν παρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνε· τόνδε δ' ἐγὼ περ
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίον μαχέσασθ'.

- 210 Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis,
 Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equum-domitoris:
 Sustinuitque medias prehensas: Inclinata autem est Hectoris fatalis dies,
 Descenditque ad orcum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
 Ast ad Pelidem accessit dea cœsia-oculis Minerva,
 215 Et propè stans verbis alatis allocutus est:
 "Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,
 "Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
 "Hectore caeso, pugnae insatiabilis licet sit.
 "Non ei nunc amplius certè licet nos effugere,
 220 "Nè quidem si perquam multum laboret longè-jaculans Apollo,
 "Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiocchi.
 "Sed tu quidem nunc sta & respira; huic verò ego tecum
 "Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare.

"tem. Hinc diversarum inter heroes suos
 "personarum varia magnificatio; hinc deo-
 "rum interpositio; hinc auctoritas fabulo-
 "rum; hinc affectuum naturalis expres-
 "sio; hinc monumentorum persecutio;
 "hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor-
 "rentis orationis sonitus; hinc rerum sin-
 "gularum cum splendore fastigium." *Ma-*
crob. Lib. V, cap. 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίβη δύο κῆρε.] Τραγέ-
 διαν ὁ Αἰχὺλ' ὤλην τῇ-μύθῳ ἀφείλεκε, ὅπ-
 γεράφας Ψυχασσίαν, καὶ παραστήσας τὴν πλά-
 σιγὴν τὴν Διὸς, ἐνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἐνθεν δὲ τὴν
 Ἥραν, θεομῆτις ὡς τὴν μάχουσαν· τὸτο
 δὲ παντὶ δηλον, ὅτι μυθοποιήματα καὶ πλάσματα,
 πρὸς ἡδονὴν ἢ ἐκπληξίν ἀνθρώπων γίνονται. *Plu-*
tarch. de audiend. Poetis.

Ver. 212. Ἐλκε δ' μέσσα λαβών.] Χρύσιπ-
 πος, ἀντὶ τούτου, μέσσα, "ῥύμα" γράφει· καὶ
 μὲν γὰρ ῥοπήν τε ζυγὸς ῥύμα καλεῖσθαι. *Schol.*
MSS apud Barnesium.

Ver. 213. —λίπεν δέ ἐ Φοῖβ' Ἀπόλλων.]

— Jam jam linquo acies

Æn. XII, 875.

Ver. 214, & 238. —γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.]
 Vide supra ad 4, 206.

Ver. 216. —ἑολπα.] *Spero, non speravi.*
 Vide supra ad 1, 481, & 736.

Ver. 218. ἀντιώσαντε.] *Al. ἀντιώσαντε.*

Ibid. —ἅπτον.] *Al. ἅπτον.*

Ver. 219. —πεφυλμένος.] *Barnesium* edi-
 dit πεφυλμένος. Sed vide supra ad 3, 488.

Ver. 220. —πάθοι.] *Al. πάθοι. Al. κά-*
μναι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμεν.] Sic a-
 pud *Virgilium*; *prosubigit. Georg. III, 256.*
 Οἱ χαριέστατοι ποιητῆς καὶ συγγραφεῖς, τὰ μὲν
 αὐτοὶ τε καὶ ἀποκρίνεται ὁ νόμος (συμπληρωμα-
 τικῶς ἀλλήλοις τὰ ῥήματα) καὶ τὰς συλ-
 λαβὰς καὶ οἰκείας, οἷς ἀν βέλαν) παρατίθενται
 πάλιν, τοιαύτως φιλοφρονέσιν, ὡς ποιεῖται
 ὁ ὁμηρὸς. —δέσπον ἐνδείξασθαι βί-
 λος μὲν πολλὴν καὶ κατεσκευασμένην, "Οὐδ'
 "εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκέρβ' Ἀπόλ-
 "λων, Προπροκυλινδόμεν παρὸς Διὸς αἰ-
 "γιόχοιο." *Dionys. Halicarn.* περὶ ὑπο-
 στίξεως, § 15.

Ibid.

- ὧς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέθειτο, χαῖρε ᾧ θυμῷ·
 225 Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκοσλώκιν' ἐρεισθείς.
 Ἥ δ' ἄρα τ' μὴν ἔλειπε, κινήσας δ' ἔκτορα διόν,
 Διφύβῳ εἰκῆα δέμας ἢ ἀτειρέα φωνίῳ.
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμύνη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥθεῖ, ἦ μάλα δή σε βιάζε' ὥκυν Ἀχιλλεύς,
 230 Ἄστυ πῆρα Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσιν διώκων·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σέωμ' ἢ ἀλεξόμεθα μύοντες.
 Τίω δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτορ·
 Διφύβῳ, ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 Γνωίων, ὅς ἑκάβῃ ἠδὲ Πριάμῳ τέκε παῖδας·
 235 Νῦν δ' ἔτι ἢ μάλλον νόέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
 ὧς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 Τείχε' ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐνλοοθε μύεσσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 Ἥθεῖ, ἦ μὲν πολλὰ παλῆς ἢ πότνια μήτηρ
 240 Λίσσονται ἐξείης γενέμενοι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι,
 Αὖθι μύειν· (τοῖον γὰρ ὑπὸ βρομέεσσιν ἀπάντες)
 Ἄλλ' ἐμὸς ἐνδοθὶ θυμὸς ἐτείετο πένθει λυγρῷ.

- Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gavisusque est animo:
 225 Stetit autem fraxineæ hastæ ære-præfixæ innixus.
 Hæc verò hunc quidem reliquit, affectuque est Hectorē nobilem,
 Deiphobō cum se assimilasset corpore & indefessâ voce.
 Propè autem stans verbis alatis allocuta est:
 "Venerande frater, profectò admodum jam te urget celer Achilles,
 230 "Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:
 "Sed age jam stemus, & propulsemus manentes.
 Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expeditè ciens Hector:
 "Deiphobe, profectò quidem mihi antea multò charissimus eras
 "Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
 235 "Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
 "Cum sustinuisti meî gratiâ, ut vidisti oculis,
 "Mœnibus egredi, cæteri verò intus manent.
 Hunc autem rursus allocuta est deâ cæcia-oculis Minerva:
 "Venerande frater, profectò quidem multum pater & veneranda mater
 240 "Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circum & sodales,
 "Ut illic manerem; (adeò enim metu tremunt omnes:)
 "Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi.

- Ibid. — Διὸς ἀλγίσχοιο.] Vide suprâ ad α', 202.
 Ver. 225. — ἄρ'.] Ut jussisset Minerva,
 ver. 222.
 Ibid. — χαλκοσλώκιν'.] Χαλκῆς ἔχουσα
 γωνίας. Schol.
 Ver. 227. Διφύβῳ εἰκῆα δέμας ἢ ἀτειρέα
 φωνίῳ. Vide suprâ ad ξ', 136.
 Ver. 229, & 239. Ἥ θεῖ.] "Ὅτι τὸ
 "εἶθε" — ὅτι τὸ ἰωνικὸν προσφά-
 νησις (εἰλικὴ νεολόγος πρὸς πρῶτον ἀδελ-
 φόν. Eustath.
 Ver. 231. — σέωμ'.] Pronuntiabatur
 σῶμ'. Cod. Harleian. σέωμ'. Quod & ip-
 sum ferri possit. Vide suprâ ad λ', 348.
 Ver. 235. — τιμήσεσθαι.] Cod. Harleian.
 τιμήσεσθαι. Quo modo & in uno MS scrip-
 tum repperit Barnejius.
 Ver. 236. ὧς ἔτλης.] Cod. Harleian. Ὅς
 ἔτλης.
 Ver. 243,

- Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δέρων
 Ἔσω Φειδωλή, ἵνα εἶδομαι, εἴκεν Ἀχιλλεύς
 245 Νῶϊ καὶ ἀκλείνας, ἐν ἄρ' βροτόεντα φέρον
 Νῆας ὅππ' ἑλκευθεῖς, ἢ κεν ζῶ δαυρὶ δαμείη.
 Ὡς φασὶν, ἢ κεν κερδοσύῃ ἡγήσασθ' Ἀθλιῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερον προσέειπε μέλας κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέϊ υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ.
 Τεῖς περ ἄστυ μέλας Πελάμης δῖον, εἰδὲ πότε ἔτλην
 Μῆναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
 Στήθεσσι ἀντίον ἔειπ'· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο θεὸς ὀπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄεργοι
 255 Μάρτυροι ἔσονται ἢ ὀπίσκοποι ἀρμονιάων.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαῖλον ἀεικίω, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
 Δῶν καμμομένην, ζῶν ὅτ' ἑυχλὴν ἀφέλωμαι.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκεί σε ζυγίσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς γ' εὖ ζῆς ῥέζειν.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δακτύλῳ ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

"Nunc verò adversi praesentibus-animis pugnemus, neque jam hastarum

"Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,

245 "Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat

"Naves ad cavas, an tuâ hastâ dometur.

Sic locuta, continuò astu praevit Minerva.

Illi verò cum jam propè exant alter in alterum vadentes,

Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expeditè-ciens Hector:

250 "Non te ampliùs, Pelei fili, fugiam, ut antea:

"Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui

"Expectare te ingruentem; nunc verò me animus impulit

"Stare contra te: interimam certè, vel interimar.

"Sed agendum deos testes-faciamus; hi enim optimi

255 "Testes erunt & custodes pactorum:

"Non enim ego te immanitèr deturpabo, si mihi Jupiter

"Dederit victoriam, tuamque animam abstulero;

"At postquàm tibi detraxero pulchra arma, Achille,

"Cadaver Achivis reddam: sic & tu facito.

260 Illum verò torvè intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;

Ver. 243, 284. —μεμαῶτε—μεμαῶτι.]
 Vide suprâ ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 249. —κορυθαίολος.] Vide suprâ ad β', 816.

Ver. 250. —Πηλέϊ.] Al. Πηλέως. Quod & ferri possit; pronuntiando scilicet Πηλῆς. Vide suprâ ad τ', 216.

Ver. 251. —δῖον.] Ἐδωκόμεν, ἑφθύλον. Schol.

Ver. 253. —ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.] Al. ἢ κεν ἀλοίην.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor optimis,

Aut leto insigni——— Æκ. X, 449.

Ver. 254. —θεὸς ὀπιδώμεθα.] Ὁμοίωμα ἐπὶ πόλεως ἢ μάχης ἢ λελομένην πύλιναν.

Schol.

Ver. 255. Μάρτυροι.] Vide suprâ ad α', 338.

Ver. 257. —καμμομένην.] Τλὴν ἐν καίᾳ μολῇ νίκην, ὅ ὅστις ἐν μονομαχίᾳ. Schol.

Ver. 259. —ῥέζειν.] Al. ῥέζειν.

Ver. 260. —πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Similitèrque infrâ ver. 344. Vide suprâ ad α', 58.

Ver. 261.

- Ἐκτορ, μή μοι, ἄλασε, ζωνημοσιώας ἀγόρευε.
 Ὡς σὺκ ἔσι λέεσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πῖσα,
 Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι Δαμπερές ἀλλήλοισιν.
 265 Ὡς σὺκ ἔς' ἐμὲ καὶ σε Φιλήμηναι, ἔτε τι νῶϊν
 Ὀρκια ἔασον, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεισόντα
 Αἶμαί τοι ἄσαι Ἀρηα ταλαφύρον πολεμιστῶν.
 Παντοίης δ' ἔστις μιμνήσκεο. νῦν σε μάλα χρεὶ
 Αἰχμητῶν τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέων πολεμιστῶν.
 270 Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθλῶν
 Ἐλχέ' ἐμῶν δαμάσσει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, ἃς ἐκίανες ἔλχει θύων.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτ' ἀολιχόφρον ἔλχεται.
 Καὶ τὸ μὲν αἶψα ἰδὼν ἠλδίατ' Φαίδιμος Ἐκτωρ.
 275 Ἐξεῖτο γὰρ προῖδων, τὸ δ' ὑπὲρ πλάτ' χάλκεον ἔλχεται.
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθλῶν,

“Hector, nè mihi, acerbissime, pacta memora.

“Ut non sunt leonibus & hominibus fœdera fida,

“Neque lupi & agni concordem animum habent,

“Sed hostili animo sunt perpetuò sibi-invicem :

265 “Sic non fas est me & te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis

“Fœdera erunt, antequàm utique alter stratus

“Sanguine satiârit Martem invictum bellatorem.

“Omnigenæ virtutis recordare ; nunc te admodum oportet

“Hastâque acerrimum esse & audacem bellatorem.

270 “Non tibi est ampliùs effugium ; statim enim te Pallas Minerva

“Hastâ meâ domat : nunc verò simul omnes lues

“Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hastâ furens.

Dixit quidem, & vibratam emisit prælongam hastam :

Et hunc quidem ex adverso conspicatus evitavit illustris Hector :

275 Subfedit enim prævidens, supervolavit autem ærea hasta,

Terræque infixæ est : evulsi verò eam Pallas Minerva,

Ver. 261. — ἄλασε.] Ἀλάθης, δεινὰ καὶ ἀνέπληστα ἐργασίαι. Schol.

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες.] Sic apud Aristophanem :

Οὐ γὰρ πῶ τῶν φίλων μακάρεσσι θεοῖσιν

Φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκοι οἶν ὑμῶναι.

Rox, ver. 1075.

Similiter & apud Horatium ;

Lupis & agnis quanta sortitò obtigit,

Tecum mihi discordia est. Epod. IV, 1.

Ibid. — ἄρνες.] Al. ἄνδρες.

Ver. 265. — φιλήμηναι.] Vide suprà ad ὑ,

304. Ibid. — ἔτε τι.] Al. ἔδῃ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο.]

Verte omnes tete in facies ; & contrahe quicquid

Sive animis, sive arte vales —.

Æn. XII, 891.

Ver. 270. Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita ex duobus MSS edidit Barnesius. Al. Οὐ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις.

Ver. 271. — δαμάσει.] Al. δαμάσει.

Ibid. — νῦν δ' ἀθρόα.] Al. νῦν ἀθρόα.

Ibid. — ἀποτίσεις.] Vide suprà ad σ', 373 & ad ι', 508.

Ver. 274. αἶψα ἰδὼν ἠλδίατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ver. 275. Ἐξεῖτο γὰρ προῖδων, τὸ δ' ὑπὲρ πλάτ' χάλκεον.]

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta.

Æn. X, 522.

Ver. 276. — ἐπάγη.] Vide suprà ad δ', 185.

Ibid. & ver. 286. — ἤρπασε — καμάσει.] Vide suprà ad δ', 140.

B b

Ibid.

- *Αψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδω, λάθε δ' Ἐκτορε, ποιμνία λαῶν.
 Ἐκλῶρ ᾧ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
 Ἥμῃσιν, ἔδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ὕπνείκελ' Ἀχιλλεύς,
 280 Ἐκ Διὸς ἠείδεις τ' ἐμὸν μῦθον, ἦτοι ἔφης γε·
 Ἀλλὰ τις ἀρλεπῆς ἢ ὀπίκλοπ' ἐπλεο μύθων,
 Ὀφρα σ' ὑποδδέσας μῦθε ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φάργοντι μείαφρένῳ ἐν δόρυ πῆξις,
 Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι Διὰ σῆθεσφιν ἔλασον,
 285 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔχ' ἄλδααι
 Χάλκεον, ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο·
 Καί κεν ἐλαφρότερον πόλεμον Τρώεσσι γήοιτο,
 Σείο καλαφθιμῆοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
 Ἥ ῥα, ἢ ἀμπεπαλὼν προῖτ' ἀολιχόσκιον ἔχ',
 290 Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον ῥάκε, ἔδ' ἀφάμαρτε·
 Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη ῥάκε δόρυ· χῶσατο δ' Ἐκλῶρ,
 Ὅτι ῥά οἱ βέλ' ὡκὺ ἐτώσιον ἐκφυσε χειρός·
 Στῆ ᾧ κατηφήςας, ἔδ' ἄλλ' ἔχε μέλινον ἔχ'.

Achillique reddidit, latuitque Hectorem, pastorem populorum.

Hector verò allocutus est eximium Pelidem :

“ Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille,

280 “ Ex Jove nōras meum fatum ; dixisti certè :

“ Sed quidam loquax & subdolos es verbis,

“ Ut tui præ metu animorum virtutisque obliviscerer.

“ Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,

“ Sed rectà-tuenti animis præsentibus per pectora adige,

285 “ Si tibi dedit deus : nunc vicissim meam hastam evita

“ Æream ; utinam jam tuo in corpore totam recipias :

“ Tum certè levius bellum Trojanis esset,

“ Te interfecto : tu enim ipsis perniciēs maxima.

Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,

290 Et percussit Pelidæ mediū scutum, neque aberravit :

Longè verò excussa est scuto hasta : Iratus autem est Hector ;

Quodd sibi telum velox irritum evolâset è manu :

Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam :

Ibid. — ἀνὰ δ' ἔρπασα Παλλὰς Ἀθηνῆ,
 Αψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδω.]

Procurrit, fratrique ense Dea Dauniz
 reddit. *Æn.* XII, 785.

Ver. 280. — ἠείδεις.] *Al.* ἠείδεις.

Ver. 281. — ἀρλεπῆς.] Ἀρλεπῆς μὲν ἔστι
 ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἀρλεπῆς μὲν ἔστι, δεινός.
Schol.

Ibid. — ὀπίκλοπ'.] Παραλογιστικὸς, ἀπα-
 τεῶν, διὰ λόγων κλέπτειν ἢ ἀλήθειαν εἰδώς.
Schol.

Ibid. — μύθων.] *Al.* μύθῳ, & μύθοις.

Ver. 282. — μῦθε ἀλκῆς τε.] *Barnesius*
 legendum conjicit, μῦθε τ' ἀλκῆς τε. Sed ni-
 hil opus.

Ibid. — λάθωμαι.] *Al.* λαθώμεν.

Ver. 283. Οὐ μὲν μοι φάργοντι μείαφρένῳ
 ἐν δόρυ πῆξις.] Τῆλε ᾧ ἔπος οἱ Ἀχαιοὶ
 ζηλωταί· παρ' οἷς ἐκ τῶν θεῶν ἐστὶν
 ἀνδρῶν νεκρῶν, βεβλημένων τὰ ὀπίσω. *Επ-*
ιστορ.

Ver. 285. — ἄλδααι.] *Al.* ἄλδααι.

Ver. 288. — καλαφθιμῆοιο.] De hujus vo-
 cis profodiâ, vide suprà ad β', 43 ; & ad α',
 309, & 314.

Ver. 292. Ὅτι ῥά.] Quod scilicet —

Ver. 293. Στῆ ᾧ κατηφήςας.]

Cunctaturque metu —

Nec quo se eripiat, nec quâ vi tendat in
 hostem ;

Nec currus usquam videt, aurigamque
 sororem, *Æn.* XII, 916.

Ver. 297.

- Δηϊφωβον δ' ἐκάλει λάκκασιδαι, μακρὸν αὔσας,
 295 Ἥ, τεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' ἔστι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἐκλωρ δ' ἔλνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν.
 Δηϊφωβον γὰρ ἔλγω· ἐφάμην ἥρωα παρῆναι.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν τείχεσσι, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθλίῃ.
 300 Νῦν δ' ἐγγύθι μοι θάνατος· κακὸς, εἰ δέ τ' ἀνδύθην.
 Οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζῳίῃ τε, ἔτι Διὸς ἡεὶ ἔκχεόλω, οἷ μὲ πᾶρθε γε
 Πρὸ φρονέας εἰρύα· νῦν αὖτ' ἐμὲ μοῖρα κίχων.
 Μὴ μὰν ἀσπυδαί γε ἢ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 305 Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι ἔεσοι μῆνοισι πυθέεσθαι.
 ὦς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσσανον ὄξυ,
 Τό οἱ ὑπὸ λαπάρῳ τέτατο μέγα τε, σιβαρόν τε.
 Οἴμηνεν δ' ἀλεις, ὥς· αἰετὸς ὑψιπέτης,

Deiphobum verò vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,

- 295 Poscebat eum hastam longam; is verò nequitiam illum prope erat.
 Hæstor autem sensit suo in animo, dixitque:
 "Eheu, profectò omninò jam me Dii ad mortem vocârunt;
 "Deiphobum enim ego putabam heroem adesse;
 "Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
 300 "Nunc autem propè mihi mors exitialis, nec jam longè;
 "Neque effugium: Certè enim olim hoc gratum erat
 "Jovique, & Jovis filio longè-jaculanti; qui tamen me antea
 "Propenso-animo è-periculis eripuerunt: nunc verò me fatum assequitur;
 "Haud tamen ignaviter saltem & ingloriè perierim,
 305 "Sed magnifico aliquo facinore edito & posteris audiendo.
 Sic satus, strinxit ensẽm acutum,
 Qui ei ad latus pendebat magnusque, validusque;
 Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,

Ver. 297. — ἦ μάλα δὴ.] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 301. — πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζῳίῃ.] Τὴν, δηλονότι ἐμὴ ἀλεείναι, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν ἔκ ἐστι φίλτερον. Schol. MSS. apud *Barnesium*.

Ibid. — πόποι.] *Al.* πότι.

Ver. 302. — Ἐκχεόλω.] Vide supra ad α', 43, & 75.

Ibid. — οἷ μὲ πᾶρθε γε.] *Cod. Harleian.* οἷ μὲ πᾶρθε γε.

Ver. 303. — εἰρύα.] *Scholias* legit εἰρύατο, exponitque εἰρύατο, ἱσχυρόν. Quo modo melius constabit Temporum ratio. Vide supra ad α', 37 & 51.

Ver. 304. — Μὴ μὰν ἀσπυδαί γε.]

— nunquam — moriemur inulti.
Æn. II, 670.

Ver. 305. — μέγα ῥέξας.] Quâ ratione, μέγα, hîc ultimam producat; item ὑπὸ &

τέτατο, ver. 307; & διὰ, ver. 309; & κίχων, ver. 314; vide supra ad α', 51.

Ver. 306. — εἰρύατο.] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit εἰρύατο. Minus rectè. Antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π', 781.

Ver. 307. Τό οἱ.] Pronuntiabatur, ut opinor, Τὼ οἱ. *Al.* Τό ῥ' οἱ. Vide supra ad π', 228.

Ibid. — τέτατο.] *Barnesius* inter Varias Lectiones rettulit τέτατο; Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad φ', 352; & ad α', 37.

Ver. 308. Οἴμηνεν δ' ἀλεις, ὥς· αἰετὸς.] Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
 Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis;
 Quæsitum aut matri multis balatibus agnum

- Ὅς τ' εἴσιν πεδίονδε Διὶ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 310 Ἀρπάξων, ἢ ἄρ' ἀμαλλῶ, ἢ πῶκα λαῶν.
 Ὄς Ἐκλῶρ οἶμῃσε τινάσσαν Φάσσανον ὀξύ.
 Ὀρμήθη δ' Ἀχιλλῶς, μῦθε δ' ἐμπλήσατο θυμόν
 Ἀγρεῖς· πρόσθεν ᾗ ῥάκ' ἔρνοιο κάλυψε
 Καλόν, δαίδαλεον· κόρυθι δ' ἐπένδυε φαεινῇ,
 315 Τέτραφάλλῳ, καλαῖ ᾗ περσιείοντο ἔθειραι
 Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἰὴ λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 Οἷ δ' αἵτῃρ εἴσι μετ' ἀσέσσι κυκτὸς ἀμολῶ
 Ἐσπερ, ὃς κάλλιπτο ἐν ἔρηνῳ ἴσατ' αἵτῃρ.
 Ὄς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκετο, ἣν ἄρ' Ἀχιλλῶς
 320 Πάλλεν δεξιερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίω,

Quæ descendit in campum per nubes obscuras,

- 310 Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem :
 Sic Hector impetum dabat vibrans ensẽm acutum.
 Irruit & Achilles, irâque sibi implevit animum
 Atroci ; scutum verò pectori prætendit
 Pulchrum, artificiosè factum : galeâ autem nutabat fulgidâ,
 315 Quatuor-conos-habenti, pulchræque motabantur concussæ comæ
 Auræ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
 Qualis verò stella procedit inter stellas nocte intempestâ
 Hesperus, quæ pulcherrima in cælo posita est stella :
 Sic à cuspide suiçor emicabat peracutâ, quam Achilles
 320 Vibrabat dexterâ, fruens malum Hectori nobili,

Martius à stabulis rapuit lupus. Undique clamor

Tollitur ———— *Æn.* IX, 563.

Quem locum inter eos recenset *Macrob.*, in quibus Poëtarum “*par. penè splendor am-*”
 “*borum est.*” *Lib.* V, cap. 12.

Ver. 308. Οἶμῃσιν ᾗ ἀλῆς.] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, “Οἶμῃσιν δ' ἢ ἀλῆς.”

Ibid. — ἀλῆς.] Ἀθρόον ἑαυτὸν συγγέ-
 ψας· οἱ γὰρ ἑαυτὸς εἰς δρόμον δόλεις, συγγέ-
 φον· ὡς ἢ αἰετοί. *Schol.* MSS. apud *Barne-*
sium.

Ver. 310. — ἄρ' ἀμαλλῶ.] *Al.* ἄρνα μα-
 λῶ· notante *Eustathio*.

Ver. 312. — ἐμπλήσατο θυμόν.] *Animum*
sibi ipse implevit. Vide suprà ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρεῖς· πρόσθεν ᾗ.] Vide su-
 præ ad ὁ, 24, & 66; & ad φ', 318. “*Mi-*”
 “*rum autem (inquit Barnesius) Artificium*”
 “*Metri, rem scilicet passionem notantis; cùm*”
 “*enim Achilles iram penè efferatam expri-*”
 “*meret, — subito Dactyli rapiditatem si-*”
 “*stens, Herois curam & prudentiam clypeo*”
 “*se tutando depingit, Ἀγρεῖς· πρόσθεν ᾗ*”
 “*σάκ'.*” Vide suprà ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλόν ————

καλαῖ ———— καλόν ———— Καλά.] Vide suprà ad
 β, 43.

Ver. 315. — περσιείοντο.] *Cod. Harleian.*
 περὶ σείοντο. Quod eodem modo pronuntian-
 dum. Vide suprà ad ε, 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἰή.] Vide suprà ad
 π', 762.

Ver. 317. Οἷ δ' αἵτῃρ.]
 Qualis ubi Oceanipertusus Lucifer undâ,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit
 ignes,
 Extulit os sacrum cælo ————

Æn. VIII, 539.

Vide suprà ad *ver.* 26.

Ver. 319. — ἣν ἄρ' Ἀχιλλῶς Πάλλεν.]
 Cunctanti telum *Æneas* fatale coru-
 scat,

Sortitus fortunam oculis ————

Æn. XII, 919.

Ver. 321. Εἰσορῶν χρεῖα καλόν, ὅππῃ
 ξέτε μάλισα.]

——— partes rimatur apertas,

Quà vulnus letale ferat ————

Æn. XI, 748.

Ibid. — ὅππῃ ξέτε μάλισα.] “Ὅππῃ χρεῖ-
 σεν ἢ αἰχμῇ. *Schol.* MSS. apud *Barne-*
sium,

Ver. 324.

Ἐλκίσσας αἰκῶς, τὴν δὲ κλειῖσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδραγέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκλῶρ.

Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς, ἔ γένων, ζῶν τε τοκῆων,

Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κυῖας καταδάψαι Ἀχαιῶν.

340 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε αἶλις, χρυσὸν τε δέδεξο,

Δῶρα, τὰ τοι δώσσι παλῆρ ἔ πότνια μήτηρ.

Σῶμα δ' οἴκαδ' ἐμὸν δόμῃσι πάλιν, ὄφρα πυρός με

Τρώες ἢ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

345 Μή με, κύον, γένων γενάζεο, μηδὲ τοκῆων.

Αἱ γὰρ πῶς αὐτὸν με μὲν ἔ θυμὸς ἀνείη

Ὡμὲν σπυλαμνόμενον κρέα ἐδμεῖναι, οἷά μ' ἐορῆας.

Ὡς σὺκ' ἔδ', ὅς τις γε κυῖας κεφαλῆς ἀπαλάλῃσι.

Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε ἔ εἰκοσινῇσι ἀποινα

350 Στήσωσ' εἰθάδ' ἄλῃσι, ὑπόχων δ' ἔ ἄλλα.

Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσαδ' ἀνώγοι

" Lacerabunt turpiter, illi verò exequias-facient Achivi,

Illum verò languens allocutus est pugnā-expeditè-ciens Hector :

" Supplex-oro, per animam, & genua, tuóque parentes,

" Nè me finas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum :

340 " Sed tu quidem æsque abundè, aurumque accipe,

" Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater :

" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me

" Trojani & Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.

Hunc autem torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles :

345 " Nè me, canis, per genua supplex-precare, neque per parentes.

" Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor & animus stimulet,

" Crudas dissecantem tuas carnes comedere, cum talia in me fecisti :

" Adeò non est, qui tuo utique canes capite arceat :

" Nè quidem si deciesque & vicies tanta dona

350 " Appenderint huc adducentes, promiserint etiam & alia :

" Nec si te ipsum auro compensare velit

Ver. 336. Ἐλκίσσας.] Al. Ἐλκίσσας.

Ibid. — αἰκῶς.] Hinc fortè vox Latina, *Saucius*. Al. αἰκῶς. Malé.

Ver. 338. Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς.]

Ille, humilis supplexque, oculos dextramque precantem

Protendens —————

————— miseri te siqua parentis

Tangere cura potest, oro (fuit & tibi talis

Anchises genitor) Dauni miserere senectæ;

Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,

Redde meis ————— *Æn.* XII, 930.

Unum hoc, per, siqua est victis venia hostibus, oro;

Corpus humo patiare regi. ———

Æn. X, 903.

Ver. 344—355. Τὸν δ' — Τὸν δ'.] Vide suprā ad α', 57; & ad θ', 160. Malè *Barnesius*, Τόνδ' — Τόνδε.

Ver. 345. — κύον.] κυων.

Ver. 346. — ἀνείη.] Al. ἀνείη.

Ver. 347. — σπυλαμνόμενον.] Al. σπυλαμνόμενον. minùs rectè. Vide suprā ad ν', 707.

Ver. 349. — εἰκοσινῇσι.] Εἰκοσιπλαστῶνα, εἰκοσάκις ἐξιστάμενα τῇ τ' σάματι. — σπυλαμνόμενον. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξιστάμεναι ἐστίν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' εἰθάδ' ἄλῃσι.] Vide suprā ad ν', 745.

Ibid. — ὑπόχων δ'.] Al. ὑπόχων δ'.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσαδ' ἀνώγοι.]

Δαρδανίδης Πρίαμος· ἔδ' ὥς σέ γε πόντια μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσῃ, ὃν τέκεν αὐτῇ,
 Ἄλλὰ κινέες τε ἔοιωνοι καὶ πάντα δάσου·

355 Τὸν ᾗ καλαθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ.

Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι, ἔδ' ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἢ γὰρ τοί γε λιδήρεσσι ἔνδοθι θυμός·

Φράζεο νῦν, μή τοι τι θεῶν μινύμα χύωμαι

Ἡμᾶτι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,

360 Ἐθλὸν ἐόν', ὀλέσσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλει θανάτοιο κάλυψε·

Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πιαμένη αἰδόςδε βεβήκει,

Ὅν πόντον γούωσα, λιπὼσ' ἀδρόητα καὶ ἥϊον.

Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήυδα δῖος Ἀχιλλεύς·

365 Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῇ

“Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater

“Impositum lectis deslebit, quem peperit ipsa;

“Sed canesque & alites totum discerpent.

355 Illum verò jam-moriens allocutus est pugnam expeditè-ciens Hector:

“Profectò te probè noscens præsenti, neque sanè eram

“Perfusus; certè enim tibi utique ferreus intus animus:

“Confidera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ causa sim

“Die illo, quandò te Paris & Phæbus Apollo,

360 “Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.

Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:

Anima verò ex artubus volans ad orcum descendit,

Suam sortem lugens, relicto vigore & juventâ.

Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles:

365 “Tu Morere: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque

σαῶν.] Οὐδ' ἡ χρυσῆ σαθρίσασθαι θελήσῃ τὸ
 σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐξύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυ-
 γασθῆναι. Schol.

Ibid. — ἐξύσασθαι.] Ἀπὸ τῆς ἐλκύνων τὸ ζυ-
 γῶν. Porphy. Quaest. Homeric. 25.

Ver. 352. — ἔδ' ὥς σέ γε πόντια μήτηρ.]

Condet humi, patriove onerabit mem-
 bra sepulcro;

Alitibus linquere feris — Æn. X, 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι.]

Καλῶς γινώσκων καὶ προσορῶν ταῦτά σοι λέγω·
 μάτῳ ᾗ, καὶ γὰρ σε πείθω. Schol.

Ibid. — γινώσκων.] Al. γινώσκων. Quod
 perinde est. Vide suprâ ad φ', 529.

Ibid. — προλιόσσομαι.] Al. προσ-
 τεινέωμαι.

Ver. 357. — ἔνδοθι.] Al. ἐν φρεσίν.

Ver. 358. — μή τοι τι θεῶν μινύμα χύω-
 μαι.] Μὴ πως τὸ ἐκ θεῶν βλάβεως αἰτίος σοι
 κίλασθαι. Schol.

Ver. 359. — ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος
 Ἀπόλλων.]

Phæbe —————

Dardana qui Paridis directi tela manuf-
 que

Corpus in Æacidæ — Æn. VI, 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων.] Vide suprâ
 ad π', 856.

Ibid. — βεβήκει.] Vide suprâ ad π', 751;
 & ad α', 37.

Ver. 363. Ὅν πόντον γούωσα.] Vide su-
 prâ ad π', 857.

Ibid. — ἀδρόητα.] Cod. Harleian. ἀνδρε-
 τήτα. Atque ita in duobus MSS repperit
 Barnesius. Vide suprâ ad π', 857.

Ver. 364. — τεθνηῶτα.] Vide suprâ ad
 ν', 46. Al. τεθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ.]

Nunc morere; ast de me Divum pater
 atque hominum rex

Viderit. ————— Æn. X, 743.

Ζῶς ἐβέλη τελέσαι, ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥα, ἔκ ἐν νεκροῖο ἐρύσασα χάλκεον ἔλχῃ.

Καὶ τό γ' ἀνδρὲν ἔθηχ', ὃ δ' αἶψ' ὤμων τόλχ' ἐσύλα
Αἵματόεν'. ἄλλοι δ' ἐπιδράμον ἦες Ἀχαιῶν,

370 Οἱ δ' ἐδήσαντο φυλὴν ἔειδον ἀγῆτον

Ἐκλῶρ. ἔδ' ἄρα οἱ τις ἀνέστη γέ παρῆς.

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλεσίον ἄλλον.

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερόν ἀμφαφάαδ'.

Ἐκλῶρ, ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

375 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, ἢ ἐτήσασκε πῶδας.

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάρξε ποδάρεκς δι' Ἀχιλλῶς,

Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεν' ἀγόρευεν.

“ Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.

Dixit, & ἐκ mortuo evulsit æream hastam;

Et hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat

Sanguinolenta: cæteri autem accurrentes circumfusi sunt filii Achivorum,

370 Qui & admirabundi-contemplati sunt habitum corporis & speciem stupendam

Hæctoris: neque ei quis sine-vulnere-infiecto astitit.

Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium:

“ Papæ, certè longè jam mollior tractatu

“ Hæctor, quàm quandò naves incendit igne ardenti.

375 Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat astans.

Hunc autem ubi spoliârat pedibus valens nobilis Achilles,

Stans inter Achivos verba alata dixit:

Quem locum inter eos citat *Macrebius*, in quibus Poëtarum “ *par penè splendor ambo- rum est.*” *Lib. V. cap. 12.* *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium* *Homero* superiorem existimat. “ Cum *Orodes* (inquit) nondum esset mortuus, rectè, & quidem cum ad- verbio, *Nunc morere.* Quare cum expi- rasset *Hæctor*, non decuit *Achillem* ver- bum τέρναι. *Poëtic. Lib. V. cap. 3.* Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ἴστα, Τέρναι.

Ὡς δὲ κεν ὕμνων
Βλέψῃ, ἢ τυπεί, θανάτων ἢ πόν-
τον ὀπίσσω,

Τερνάτω. ἢ οἱ αἰνὴς ἀμυμονόφω πᾶσι
πᾶσι

Τερνάτω ———— *Il. δ, 494.*

——— τὸ μιν ἀπὸ τοῦ ἡλπίο θυμῷ

Τερνάτω ———— *ε, 404.*

Ἡδὲ γὰρ ἡλπίς γ' οἶμαι ἢ χ' πᾶμπαν

Τερνάτω ———— *τ, 334.*

Ibid. — ὅππότε κεν δὴ. *Quandocunque eris futurum ut* ———. Vide suprâ ad *ξ, 432,* & *504.*

Ver. 366. — ἀθάνατοι.] Vide suprâ ad *ε,* 398.

Ver. 367. Ἡ ῥα, ἢ ἐκ νεκροῖο ἐρύσασα χάλκεον ἔλχῃ.]

—— Hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X, 744.

Ver. 371. — ἔδ' ἄρα οἱ τις ἀνέστη.]

Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros

Accepit patrios ——— *Æn. II, 278.*

Ver. 372. — τις εἶπεσκεν.] Quâ ratione, vox τις hîc, item infrâ *ver. 375,* producatur; Ἀχαιοῖσιν, *ver. 377;* & νέκυσ, *ver. 386;* & ἡρᾶν, *ver. 393;* vide suprâ ad *α, 51.*

Ver. 373. — ἦ μάλα δὴ μαλακώτερόν.]

—— quantum mutatus ab illo

Hæctore, qui redit exuvias indutus A- chillis,

Vel Danaûm Phrygios jacularus puppi- bus ignes! *Æn. II, 274.*

Ver. 374. — ἐνέπρησεν.] *Al. ἐπέπρησε.*

Ibid. — κηλέω.] Pronuntiabatur κηλέω.

Ver. 377. — ἔπεα πτερόεν' ἀγόρευεν.] *Al. ἔπεα πτερόεντα ἀγόρευεν.*

- Τῷ δ' ἦν ἐλκομένοιο κοινίασθαι· ἀμφὶ δ' χαῖν
 Κυάγειαι πύλῳαντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κοινήσι
 Κεῖτο πάρος χαλκίην· τότε δ' Ζεὺς δυσμύεεσσι
 Δῶκεν ἀεικίσσαοθ' ἐῖν ἐν παλαιοῖσι γαίῃ·
 405 Ὡς δ' μὲν κενόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
 Τίλλε κόμην, ὅππῃ λιπαρῶν ἔριψε καλύπτρῳ
 Τηλόσε· κώκυσεν δ' μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδῶσα.
 Ὡμώξεν δ' ἐλεεινὰ παλὴρ Φίλῳ, ἀμφὶ δ' λαοὶ
 Κωκυῶ τ' εἶχοντο, ὅ οἰμωγῇ κτ' ἄστυ·
 410 Τῷ δ' ἡ μάλιστα ἄρ' ἔλω ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα
 Ἴλιῳ ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης,
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλκιδῶντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·

Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis: at circùm comæ
 Cyanæ terræ admovebantur, caputque totum in pulveribus
 Jacebat, antè venustum: tunc verò Jupiter hostibus
 Dederat deturpandum ipsius in patriâ terrâ:

- 405 Sic hujus quidem pulvere sædabatur caput totum: tum verò mater
 Evellebat comam, nitidumque abjecit velum
 Procul: ejulatúmque edidit admodùm altum, filium intuita.
 Lamentabatur miserabiliter & pater dilectus, circùmque populi
 Ejulatúque tenebantur, & lamentis per urbem:

- 410 Huic autem maximè erat simile, ac si tota
 Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.
 Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
 Egredi cupientem portis Dardaniis:

Ver. 401. —ἀμφὶ δ' χαῖν] Κυάγειαι πύλ-
 αιντο.]

—ὥς ὅτε γαῖα ἢ ἔρανος δι' εὐς ὑπερθεῖν
 Πύλῳαντο.—Hesiod. Theogon. ver. 702.

Ver. 402. Κυάγειαι.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. —πύλῳαντο.] Al. πύμπαντο. Quam
 lectionem & præfert Barneſius. Synesius au-
 tem, notante itidem Barneſio, citat πύφῳ-
 αιντο.

Ver. 404. —ἀεικίσσαοθ'.] Vide suprâ ad
 τ', 26.

Ver. 405. —κενόνιτο.] Vide suprâ ad φ',
 352; & ad δ', 492. Al. κενόνιστο.

Ver. 406. —ἡ λιπαρῶν.] Quâ ratione
 vox, ἡ, hic producat; item μάλα, ver.
 407; & μόλις, ver. 412; vide suprâ ad α',
 31.

Ver. 407. —κώκυσεν.] Vide suprâ ad σ',
 37.

Ver. 410. Τῷ δ' ἡ μάλιστα ἄρ' ἔλω ἐναλίγκιον.]
 Non aliter quam si immixtis ruat hosti-
 bus omnis

Carthago, aut antiqua Tyros; flam-

maque furentes

Culmina perque hominum volvantur
 perque Decorum Æn. IV, 669.

Quo de loco Macrobius; "A majore (in-
 quit) negaverunt quidam rem augeri
 posse. Sed elegantè hoc circa Didonem
 Virgilius induxit: dixit enim non mino-
 rem luctum fuisse ex unius morte, quam
 si tota urbs, quod sine dubio esset majus,
 ruiſſet. Et Homerus idem fecit:

"—ὥς εἰ ἅπασα

"Ἴλιῳ ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ'
 "ἄκρης."

Saturnal. Lib. IV, cap. 6.

Ibid. —ὥς εἰ.] Ita Barneſius. Vulgg.
 αἰεῖ.

Ver. 411. —σμύχοιτο.] Al. σμύχοιτο.
 Quo modo legit & Macrobius loco jam ci-
 tato.

Ibid. —κατ' ἄκρης.] Vide suprâ ad ὁ,
 557.

Ver. 412. μόλις.] Al. μόλις.

Ver. 413, 432. —μεμαῶτα.—ὅππῃ
 θνητῶν.] Vide suprâ ad ι', 46.

Ver. 416.

- Πάλλας δ' ἐκλιάνθου, κυλινδόμηνον κ' ἰκόνον, *μη*
 415 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἑκάστον.
 Σχέοθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενοι περ,
 Ἐξελθόντα πόλιν, ἰκέσθ' ὑπὲρ νῆας Ἀχαιῶν.
 Λίσσομαι ἀνέρες τῶτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσετο, ἥδ' ἐλεήσει
 420 Γῆρας· καὶ δέ νυ τῶδε παλὴρ τοιόσδε τέτυκτο
 Πηλῶς, ὅς μιν ἐτίκτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα χροέου
 Τρωσὶ· μάλιστ' ἐμοὶ πρὸ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
 Τόσκις γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
 Τῶν πάντων ἔπασον ὀδύρομαι, αἰχνύμενός περ,
 425 Ὡς ἐνός, ἔμ' ἄχον ὅξυ καλοῖσεν αἰδῶν εἶσω,
 Ἐκλόνον· ὡς ὄφελεν θανέει ἐν χερσὶν ἐμῇσι.
 Τῷ κε κορεσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένη τε,
 Μήτηρ θ', ἥ μιν ἐτίκτε δυσάμμορον, ἥδ' ἐγὼ αὐτὸς.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δ' ἐσενάχοντο πολῖται.
 430 Τρωῆσιν δ' ἑκάβη αἰδὼν ἐξήρχε γόοιο.
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βίομαι, αἰνὰ παθῶσα,

Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,

- 415 *Nominatim compellans virum quemque:*
 “ Abstinete, amici, & me solum finite, solliciti licet,
 “ Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
 “ Supplicabo viro huic pernicioso, violentiā-effraeni,
 “ Si fortè ætatem revereatur, atque misereatur
 420 “ Senectutis: etenim & huic pater talis est
 “ Peleus, qui ipsum genuit & nutrit, perniciem futurum
 “ Trojanis; maximè autem mihi præ omnibus dolores fecit:
 “ Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:
 “ De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,
 425 “ Quantum uno, de quo me dolor vehemens conceptus deferet ad orcum,
 “ Heclore: Utinam obiisset inter manus meas:
 “ Sic enim satiati fuisset flentisque, lugentisque,
 “ Matèrque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse.
 Sic dixit flens: adgemebant autem cives.
 430 *Inter Troadas verò Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum:*
 “ Fili, ego misera carnem vivam, gravia passa,

Ver. 416. —κηδόμενοι περ.] Cod. Harleian. κηδόμενοι περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα.] Al. Λίσσωμι ἀνέρα.

Ver. 420. —ὅς δέ νυ τῶδε παλὴρ.] Vide infra ad α', 486.

Ibid. —δὲ.] Cod. Harleian. γέ.

Ibid. —τοιόσδε.] Vide supra ad υ', 357.

Ibid. —τέτυκτο.] Similitèrque infra ver.

450; Vide supra ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 423. —τηλεθάοντας.] Al. τηλεθόντας.

Ver. 424. —αἰχνύμενός.] Similitèrque infra ver. 453, Πάλην.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 427. —κορεσάμεθα.] Vide supra ad τ', 167; & ad ver. 33, hujus libri.

Ver. 429—437. Ὡς ἔφατο κλαίων.—Ὡς ἔφατο κλαίων.]

Sic fatur lacrymans. —Æn. VI, 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ.] Scholiasta citat Ἐκλόνον, τέκνον ἐμὸν.

- Σεῦ ἀπὸ θνητῶν ; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Εὐχολὴν καὶ ἄστυ πελίσκεο, πᾶσι τ' ὄνειρα
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι καὶ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 435 Δειδέχατ'· ἥ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατόν σε μοῖρα κίχάνει.
 Ὡς ἔφατο κλαίον· ἄλοχός δ' ἔπειτα πύπυσα
 Ἐκτορῶ· ἔγάρ οἱ τις ἐτήτυμός τις ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἠγείη, ὅτι ῥά οἱ πόσις ἐκδοθὶ τίμνε πυλάων·
 440 Ἀλλ' ἦγ' ἰσὺν ὕφαινε, μυχρὸν δόμῳ ὑψηλοῖο,
 Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν ᾗ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
 Κέκλειο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις καὶ δῶμα
 Ἀμφὶ πύρρῃ σῆσαι τρίποδα μέγα, ὅφρα πέλοισι
 Ἐκτορα θερμαὶ λοῖσθαι μάχης ἐκνοσήσαντι·
 445 Νηπίη, ἧδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοῖστῶν
 Χερσὶν Ἀχιλλεὺς δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.
 Κωκυλὶς δ' ἤκασε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

“ Te mortuo? qui mihi noctesque & dies

“ Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum

“ Trojanisque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam

435 “ Excipiebant: Certè enim ipsis admodum magna gloria esses,

“ Vivus existens: nunc verò mors & fatum occipiat.

Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat

De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus

Nunciarat, quòd ei maritus extra mansisset portas:

440 Sed illa telam texebat, in secessu domus altæ,

Duplicem splendidam vestem, operaque picta varia sparsim-intexebat:

Jusserat autem ancillas comis-pulchras per domum

igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent

Hectori calida lavacra è pugna reverso:

445 Demens, neque enim sciebat, quòd ipsum admodum procul à lavacris

Manibus Achillis domuerat oculis-cæca Minerva.

Ejulat autem exaudiit & lamenta à turri;

Ver. 434. — θεὸν ὥς.] Quâ ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 435; & γάρ, etiam extra cæsuram ver. 338; & τρίποδα, ver. 443; vide suprâ ad 51.

Ver. 435. — κί σφι.] Al. καὶ σφι. Minus rectè.

Ver. 437. — πύπυσα.] Si, πύπυσαι, dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprâ ad φ', 352; & ad α', 37.

Ver. 439. — ὅτι ῥά.] Quod scilicet.

Ver. 441. — μαρμαρέην.] Al. πορφύρεην.

Ibid. — θρόνα.] Ποικίλματα, ἄνθη. Schol. Al. θρόνα.

Ver. 444. — μάχης ἐκνοσήσαντι.] Al. μάχης ἐκνοσήσαντι.

Ver. 446. — γλαυκῶπις.] Vide suprâ ad α', 206.

Ver. 447. — Κωκυλὶς δ' ἤκασε.]

Agnovit longè gemitum præfaga malè mens. Æn. X, 843.

Interea pavidam volitans pennata per urbem

Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur aures

Euryali: ac subitus miseræ calor ossa reliquit:

Excussi manibus radii, revolutaque pensa.

Evolat infelix — Æn. IX, 473.

Quem Virgilii locum laudat Quintilianus, quòd affectus non aliter, quàm si rebus interitus commoveat. Lib. IV, cap. 2. “ Et lucius

- Τῆς δ' ἐλελίχθη γῆα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὖτις δμῶῃσιν εὐπλοκάμοισι μέλινδα·
 450 Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔρφα τέτυκ'.
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλας ἦτορ ἀνὰ σόμα, νέρθε ᾗ γῆνα
 Πήλυ'. ἔγυς δὴ τι κακὸν Περίμοιο τέκεσιν.
 Αἱ γὰρ αἶψ' ἔαλ' εἴη ἐμεῦ ἔπ'. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 Δείδω, μὴ δὴ μοι θρασυῶν ἔκτορα δῖ' Ἀχιλλεύς
 Μῆνον ἀπομήξας πόλιν, πεδίονδε δίη'.
 Καὶ δὴ μιν καὶ παύσῃ ἀγλωοῖης ἀλεεινῆς,
 Ἡ μιν ἔχεσ'· ἐπεὶ ἔποτ' ἐνὶ πλεθρῷ μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δ' ὃν μὲν ἔδεν ἐῖκον.
 460 Ὡς Φαμῆη, μεγάροιο διέστυρ, μαινάδι ἴση,
 Παλλομήνη κροθὶν· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύρρον τε καὶ ἀνδρῶν ἔξεν ὄμιλον,
 Ἔση παπλήνας ὅππ' ἐτείχεϊ· τ' δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμβρον πρόωθεν πόλιν, ταχέες δέ μιν ἵπποι
 465 Ἐλκον ἀκηδέως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Ejusque continuò successi sunt artus, inque terram ei excidit radius:
 Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est:

- 450 "Adeste, duæ me sequimini, ut videam, quænam opera fiant:
 "Venerandæ focrûs vocem audiui, mihique ipsâ
 "In pectoribus saliens vibratur cor sursùm ad os, subtusque genua
 "Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
 "Utinam verò procul ab aure sit meum verbum; sed perquam gavitèr
 455 "Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
 "Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;
 "Et jam eum cessare-faciat ab audaciâ exitiali,
 "Quæ ipsum tenebat: quippè nunquam in turbâ manebat virorum;
 "Sed longè procurrebat, suâ animi vi nulli cedens.
 460 Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,
 Vehementèr palpitans corde; simul & ancillæ ibant cum ipsâ.
 At postquàm ad turrinque & hominum pervenerat turbam,
 Stetit circumspiciens in muro: illûmque advertit
 Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi
 465 Raptabant immanitèr cavas ad naves Achivorum.

"luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-
 "tre: *Expulsi manibus radii, &c.*" *Macro-
 b. Saturnal. Lib. IV, cap. 1.* Cæterùm
 hoc in loco, pro "*Pensa*," scribendum con-
 jicit *Barneſius*, "*Membra*." Sed minùs
 rectè.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γῆα, χαμαὶ
 δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς.] Rem ipsam aptissimè de-
 pingunt & quasi ob oculos ponunt versùs hu-
 jus Numeri. Vide suprâ ad γ', 363.

Ver. 450. —ὅτιν' ἔρφα.] *Al.* αὐτὴν ἔρφα.

Ver. 452. —νέρθε ᾗ γῆνα Πήλυ'.] Κα-
 λήμαχ', "ἐκβάλασαν γὰρ αἰνὰ Γα-

"γῆα." *Schol. MSS apud Barneſium.*

Ver. 454. —εἴη.] *Al.* ἦεν.

Ver. 458, 459. —ἔχεσ' ——— προθέ-
 εσκε.] Vide suprâ ad *ver.* 394; & ad γ',
 84.

Ver. 458. —πληθρῷ μένεν ἀνδρῶν.] Ita
 edidit *Barneſius* ex *Eustathio*. *Vulg.* πλεθρῷ
 μὲν ἀνδρῶν. *Al.* πλεθρῷ μὲν ἀνδρῶν. Vide
 suprâ ad π', 321, & 526. Confirmatur
 porrò *Barneſii* lectio, *Odyss.* π', 105;

Ei δ' αὖ με πλεθρῷ δαμασάατο.

Ver. 465. Ἐλκον.] *Al.* Ἐλκον

- Τὴν δ' ὅ καὶ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἦελε δ' ἐξοπίσω, δ' ὅ ψυχὴν ἐκ' ἀπύσσει.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖς δέσματ' αἰαλόεντα,
 Ἀμπνυκα, κεκρυφάλον τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμιον,
 470 Κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκλῶρ
 Ἐκ δόμου Ἡλείωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλήνῃ τε ἔειναιέρες αἴλις ἔσαν,
 Αἳ ἔ μιν λίσσιν εἶχον αἰτυζομένην δ' ὀλοέειν.
 475 Ἦ δ' ἐπεὶ ἔν' ἀμπνυτ', καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 Ἀμειλίχῃ γούωσα μὲν Τρωῆσιν ἔειπεν·
 Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἢ ἄρα γενόμεθ' αἴση
 Ἀμφοτέροισι, ὃ μὲν ἐν Τροίῃ Πελάμης κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῃ ὕληέσῃ,

Illam verò oculos obscura nox cooperuit:

Collapsa autem est retrò, animamque efflavit.

Procul verò a capite fudit redimicula admiranda,

Vittas, reticulumque, atque textile crinale,

470 Velumque, quod ei dedit aurea Venus,

Die illo, quo ipsam pugnam-expeditè-ciens duxit Hector

Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia:

Circum verò ipsam glorièque & fraternæ frequentes stabant,

Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitûs.

475 Ea verò ut ad se rediit, & in præcordia anima collecta est,

Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit:

"Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato

"Ambo, tu quidem in Trojâ Priami in domo,

"Ego autem Thebis, Hypoplacô sylvosâ,

Ver. 469. Ἀμπνυκα.] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τευχὰς τ' κεφαλῆς. Schol.

Ibid. —κεκρυφάλον.] Τὸν περὶ τὴν κεφαλὴν λέγοντον περικεφαλίον. Schol.

Ibid. —κεκρυφάλον τ' ἠδὲ.] Al. κεκρυφάλον τε ἠδὲ. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 470. —ὃ ρά.] Quod scilicet.

Ibid. —χρυσῇ.] Edidit Barneſius χρυσῇ. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide suprâ ad ὕ, 272; & ad ν', 523.

Ver. 471. —κορυθαίολος.] Vide suprâ ad β', 816.

Ver. 472. —μυρία ἔδνα.] Al. μυρία ἔδνα.

Ibid. —ἔδνα.] Τὰ ὑπὸ τῷ νυμφίῳ διδόμενα ἔδνα ἢ γαμικῶναις. Schol.

Ver. 473. —εἰναιέρες.] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναικες. Schol.

Ibid. —εἰναιέρες αἴλις.] Quâ ratione, εἰναιέρες, hîc ultimam producat; item αἰνόμενος, ver. 481; & γδ, 489; & παῖς, ver. 492, & 499; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. —ἔσαν.] Al. ἦσαν.

Ver. 474. —ἀπολέειν.] Al. ὀλέειν.

Ver. 475. —ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.]

"Pro θυμὸς hîc——legitur etiam θυ-

"μὴν, perinde ac si diceretur ἀγερμένον

"ἔχε τὸν θυμὸν ἐς φρένα." Henric. Steph.

Ver. 476. —Ἀμειλίχῃ γούωσα.] Versum hunc citat Dionysius Halicarnassensis isto modo;

Ἀμειλίχῃ γούωσα μὲν Τρωῆσιν ἔειπεν.

Περὶ Συνθέσεως, § 15.

Ibid. Ἀμειλίχῃ.] Ἀναφέρουσα αἰδέως τὸ πνεῦμα. Schol.

Ibid. —γούωσα.] Vide suprâ ad β', 97.

Ver. 477. —γενόμεθ' αἴση.] Al. γενόμεθ' αἴση.

Ver. 478. —Πελάμης κατὰ δῶμα.] Strabo Geograph. lib. XIII, citat Πελάμης ἐν οἴκῳ.

Ver. 479. —Θήβῃσιν.] Al. Θήβῃσιν, apud Strabonem ibid.

Ibid. —ὕληέσῃ.] Vide suprâ ad φ', 449; & ad γ', 151.

Ver. 482.

- 480 Ἐν δόμῳ Ἡλείων· ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐῖσαν,
 Δύσμορ· αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέειν.
 Νῦν δ' οὐ μὲν αἶδαο δόμους ὑπὸ κούρῃσι γαίης,
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 485 Ὅν τέκομαι, σὺ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι· ἔτε (ὃ τέτρω
 Ἔσσει, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· ἔτε (οἱ ἔτρω.
 Ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυον Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τέτρω γε πόντος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπχερίσσεσιν ἄρ' ἔρχεαι.
 490 Ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
 Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυον ἢ παρειαί.
 Δούρην δ' ἐπ' ἀνέσι παῖς ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δ' ἡλίων·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοῦλῳ τις τυτθὸν ἐπέχε,
 495 Χείλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' ὅσ' ἐδίηνε.
 Τὸν δ' ἢ ἀμφιθαλὴς ἐκ θαλῦτος ἐσυφέλιξε,

- 480 " In domo Eëtionis, qui me enutriit, parvula cūm effem,
 " Infelix infelicem : utinam non genuisset.
 " Nunc verò tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,
 " Abis, & me gravissimo in luctu relinquis
 " Viduam in ædibus : At filius adhuc infans prorsus,
 485 " Quem genuimus, túque egóque calamitosi : neque tu huic
 " Eris, Hæctor, emolumento ; quippe occubuisti : neque tibi hic.
 " Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
 " Semper tamen ei labor & mala in posterum
 " Erunt : alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
 490 " Dies nempè pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit :
 " Semper verò dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.
 " Egens autem vadit puer ad patris sodales,
 " Alium quidem chlænâ prensans, alium verò tunicâ :
 " Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admovet,
 495 " Labràque quidem rigat, palatum verò non rigat.
 " Hunc & aliquis utroque-parente-vivo-florens è convivio exturbat,

Ver. 482. Νῦν δ' οὐ μὲν αἶδαο.] *Barne-*
sus edidit Νῦν δ' οὐ μὲν ῥ' αἶδαο. Sed nihil
 opus. Vide suprà ad α', 51.

Ver. 487. — πόλεμον — πολύδακρυον.]
 Vide suprà ad τ', 318.

Ibid. — φύγη.] *Al.* φύγοι.

Ver. 489. — ἀπχερίσσεσιν.] *Cod. Harleian.*
 ἀπχερίσσεσιν.

Ibid. — ἄρ' ἔρχεαι.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ — ἡμῖν.] *Ver-*
sus hocce novem a nonnullis repudiatos fuisse
 testatur *Eustatius*.

Ibid. — παναφήλικα.] Πάντα ἡλικιωτῶν
 ἐσεργασμένον· τὰς ἐν, ἐλαυνόμενον τ' ἀπ' αὐτῶν
 διατρέχον. *Schol.*

Ver. 491. — ὑπεμνήμυκε.] Καταμέμυκε,

καταμέμυκε, κάτω βλέπει. Ὁ δ' Ἄρ' ἔρχεαι,
 ὅπ' ἔ' κατανέμυκε ὁκδέχετο. Οἱ δ', ἀντὶ τ', εἰς
 ἀνάμνησιν ἔρχετο τ' πατρὸς. *Schol.* Cate-
 rùm *Barneſius* edidit ὑπεμνήμυκε ex ὑπε-
 μνημονεύω. Sed nullâ, ut videtur, satis ido-
 neâ auctoritate. *Codex Harleianus* habet
 ὑπομνήμυκε.

Ibid. — παρειαί.] *Cod. Harleian.* πα-
 ρειαί.

Ver. 492—499. — παῖς ἐς.] *Barneſius*
 utrobique legendum cenſet παῖς πρὸς. Sed
 nihil opus.

Ver. 496. — ἀμφιθαλὴς.] Κατὰ ἀμφότερας
 τὰς γονεὺς θάλλον· ὃ ἔστιν ἔχον τὰς γονεὺς ἀμ-
 φοτέρως. *Schol.*

Χερσὶν πεπληγώς, ἢ ὀνειδείουσιν ἐνίσων,
 "Εἶρ' ἔτ'ως· ἔ (ός γε παλὴρ μελαδάνυ) ἡμῖν·
 Δακρυόεις δέ τ' ἀνείσι παῖς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐξ ὀπί γένεσσι πατρὸς
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, ἢ οἶων πύονα δημόν·
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνῳ ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχόων,
 Εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν αἰκαλίδεσσι τιθλήης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμεν κῆρ·
 505 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλῃς δ' αὖτε πατρὸς ἀμαρτίῃ,
 Ἀστυάναξ, ὃς Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέεσιν·
 Οἷον γάρ (φιν ἔρυσσιν πύλας ἐ τέχρα μακρά.
 Νῦν ὃ σὲ μὲν ὥδ' αὖ νηυσὶ κορυφίσιν, νόσφιν ποκίων,
 Αἰόλαι δὲ λαὶ ἔδον, ἐπεὶ κε κινέες κορέσων,

"Manibus verberans, & probis infectans;

"Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum;

"Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,

500 "Astyanax, qui antè quidem sui super genibus patris

"Medullam tantum comedebat, & ovium pinguem adipem:

"At quandò somnus occuparet, defuissetque pueriliter-lusitare,

"Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,

"Cubili in molli, deliciis repletus corde:

505 "Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,

"Astyanax, quem Troës cognomine vocant:

"Solut enim ipsis, ὃ *Heitor*, defendebas portas & muros altos,

"Nunc verò te quidem ad naves recurvas, procul à parentibus,

"Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,

Ver. 497. — πεπληγώς.] Vide suprà ad
 β', 314.

Ibid. — ὀνειδείουσιν.] Cod. *Harleian.* ὀνει-
 δουσιν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide
 suprà ad π', 628.

Ibid. — ἐνίσων.] *Al.* ἐνίσων.

Ver. 498. — μελαδάνυ.] Vide suprà ad
 γ', 260.

Ver. 501—503. — ἔδεσκε ——— Εὐ-
 δεσκ'.] Comedere solebat — Dormire solebat.
 Vide suprà ad ver. 394; & ad β', 221.

Ver. 502. — ἔλοι.] *Al.* ἔλη.

Ver. 504. — ἐνὶ μαλακῇ.] Quà ratione,
 ἐν, hìc item infrà ver. 510, ultimam pro-
 ducat; & ὅφελον, ver. 513; vide suprà ad
 α', 51.

Ibid. — ἐμπλησάμεν.] Vide suprà ad
 ver. 383.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν
 καλέεσιν· Οἷον γάρ.] Sic suprà ζ', 402.

Τὸν ῥ' ἔκλωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον,
 αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Ἀστυάναξ· οἷος γὰρ ἐρέτο Ἴλιον ἔκλωρ.

Τὸν Ἀστυάναξ αἶρα ὀρθότερον ὠρεῖο κείδ' ἡμῶν
 πατρί [τ' ἔκλωρ], ἢ τ' Σκαμάνδριον —
 Σκαμάνδριον δὲ διὰ τί ὥστε· ἢ αὐτὸς ἡμῶν κάλ-
 λιστα ὑφ' ἡμῶν τὸ διότι; φησὶ γὰρ, "Οἷον γάρ
 "(φιν ἔρυσσιν πύλας ἐ τέχρα μακρά." Διὰ
 ταῦτα δὲ, ὡς εἰκέν, ἐρεῖτο ἔχ' καλὴν τ' τ'
 σωτῆρα ὡς ὅν, Ἀστυάναξ τίς οὖν ἐρεῖτο ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ, ὡς φησὶν Ὁμήρ. *Plato in Cra-
 tylo.*

Ibid. — Τρῶες.] *Al.* πάντες.

Ver. 507. Οἷον γάρ σφιν ἔρυσσιν πύλας.]
 Apud *Platonem*, loco jam citato; Οἷον γάρ
 σφιν ἔρυσσιν πύλας.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαί.] Τὸ, αἰόλον, ἐκ
 αἰδ' ὅθεν τ' γραμματικῶν τινες ὅτι τ' Ποικίλῃ
 παρ' Ὁμήρ. ἀνέειν ἀξίον· — Οὐκ ἔστι
 ὅ, ἀλλὰ σημαίνει τ' ταχύν· γρηγορότερον δὲ
 τ' ἄλλῃ, ὅτις δὲ τ' Ἀεὶν ἐ Εἰλεὶν πεπο-
 η]. — "Αἰόλαι ἐν εὐλαί," δὲ τ' τ'
 εἰλεὶν ταχέως λέγον]. *Porphyr. Quaest.
 Homeric.* 3

Ibid. — κορέσων.] Vide suprà ad τ', 167.
 Cod. *Harleian.* κορέσων.

- 510 Γυμνόν· ἀτάρ τι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονθ',
 Λεπιά τε ἢ χαρίεντα, τέτυκμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τὰδε πάντα καὶ αὖ φλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδέν σοί γ' ὄφελ' ἔστι, ἐπεὶ οὐκ ἐκείσεαι αὐτοῖς,
 Ἄλλὰ πρὸς Τρώων ἢ Τρωϊάδων κλέεσθαι εἶναι.
 515 ὦς ἔφατο κλαίυσ'· ὅππῃ δ' ἐσενάχοντο γυναικες.

- 510 " Nudum: at tibi vestes in ædibus jacent
 " Tenuésque & venustæ, factæ manibus mulierum.
 " Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
 " Nihil tibi utique usui futura, neque enim jacebis in ipsis;
 " Sed coram Trojanis & Troadibus gloria tibi sunto.
 515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

Ver. 511. —τέτυκμένα.] Vide suprâ ad
 II, ζ', 488.

Ver. 512. —κηλέα.] Vide suprâ ad
 374.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ψ'.

Αχιλλεύς τῇ νεομισσάμεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μελαδίδωσι Πατρόκλῳ, πύρρον νήσας, καὶ (Φάξας ἐπ' αὐτῇ) δυοκαίδεκα Τρωϊκῆς νεανίσκας, καὶ κωῶας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερῆα· ἑπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιλάφειον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ Ἴπποις μὲν Διομήδης, δρομῷ δ' Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δ' ἄλλως· καὶ ἔτῳς ὁ ἀγὼν ἀφελύσθῃ.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιλάφειον.

Ἀλλως.

Ἦν Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδύς ἰτέλεισεν Ἀχιλλεύς.

Ἀλλῃ.

Ἦν Πατρόκλον θάπτει καὶ ἐξελέλεσεν ἀγῶνας.

Ως οἱ μὲν σενάχοντο καὶ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἱκόντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδνάοντο ἐλὼν ὅππῃ νῆα ἕκαστος.

SIC hi quidem ingemiscebant per urbem: at Achivi
Postquàm ad navésque & Hellespontum pervenerant,
Alii quidem disperfi-ibant suam ad navem quisque:

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆας.] Πολλὰς ἀκεφάλους
ποιεῖ ["Ὀμηρ."]. εἰχῆς — ἀκέ-
φαλοι δὲ εἰσιν οἱ ὅππῃ τ' ἀρχῆς τ' χαλότηλα
ἱχθύνες.

“Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἱκόντο.”

Atbenæus, Lib. XIV, cap. 8.

Porro & in hoc eodem vocabulo versus ἀκεφά-
λος plures effecit Poëta; Suprà χ', 379;

Ἐπειδὴ τὸν ἀνδρα θεοὶ δαμάσαντες ἴδον
καν.

Item *Odyss.* δ', 13;

Ἐπειδὴ τοπερῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἱερὸν
τεχνίω.

Et *Odyss.* δ', 452;

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψέως ὑκύμοιο.

Et *Odyss.* φ', 25;

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο κατ' ἐρεθυμον.

Vide & suprà ad α', 342.

Ib. d. — καὶ Ἑλλήσποντον ἱκόντο.] Ἑλλή-
σποντον καλεῖ τ' ὠκεῖον Ἰλίῳ θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 3. — ἄρ'.] *Ut par erat.* —

- Μυρμιδόνας δ' ὅς κ' εἶα ὑποσκίδνασθ' Ἀχιλλεύς,
 5 Ἄλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι Φιλοπτολέμοισι μέληδ' α·
 Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι,
 Μὴ δῆπω ἔω' ὅχρεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 Ἄλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γῶ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖτο τεύχεσσι γόοιο,
 Ἴππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀοκλῆες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἔπειτα περὶ νεκρὸν εὐτελῆς ἤλασαν ἵππους
 Μυρμιδόνες, μὲν δὲ (Φι)Θέτις γόος ἤμερον ὤρσε.
 15 Δδόντες ψάμαθοι, δδόντες δ' τδύχεα φάων
 Δάκρυσι· τοῖον γῶ πόθεν μήτωρα φόβοιο.
 Τοῖσι δ' Πηλείδης ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμεν· στήθεσσιν ἐταίρων·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι·
 20 Πάντα γῶ ἤδη τοι τελέω, τὰς πάροιθεν ἔπαυσα,
 Ἐκτορε δ' εὖρ' ἐρύσας δώσωιν κυσὶν ὠμὰ δάσασθ'.

Myrmidonas verò non sinebat dispersos-abire Achilles,

5 Sed is inter socios bellicosos dixit:

“ Myrmidones pernices-equites, mei chari socii,

“ Nè jam à curribus solvamus solidos-ungulis-equos,

“ Sed cum ipsis equis & curribus propius accedentes,

“ Patroclum defleamus: Hoc enim, honor est mortuorum.

10 “ At postquam tristi fatiati-fuerimus luctu,

“ Equis solutis cœnabimus hîc omnes.

Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat vero Achilles:

Hi verò ter circa mortuum pulchre-jubatos egerunt equos

Lugentes; intèrque ipsos Thetis luctûs desiderium excitavit.

15 Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum

Lacrymis: talem itaque desiderabant artificem fugandi boves.

Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,

Manibus homicidis impositis pectori sodalis:

“ Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci ædibus:

20 “ Omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum,

“ Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut-discerpant:

Ver. 5. — ὄγε.] De hujusmodi syntaxeos elegantia, vide supra ad γ', 409.

Ver. 7. Μὴ δῆπω.] Cod. Harleian. Μὴ δῆπω. Nequaquam quæso. Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 9. — ὃ γῶ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide supra ad π', 674.

Ver. 10. — τεύχεσσι γόοιο.] Nos ipsi satiauerimus. Vide supra ad χ', 33; & ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ δ' ἔπειτα περὶ νεκρὸν.]

Ter circum accensos cincti fulgentibus armis

Decurrere rogos: ter mæstum funeris ignem

Lustrare in equis, ululatusque ore dedere. Æn. XI, 188.

Ver. 15. Δδόντες ψάμαθοι, δδόντες δ' τδύχεα φάων.]

Spargitur & tellus lachrymis, sparguntur & arma. Æn. XI, 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε.]

Salve æternum, mihi maxime

Palla,

Æternumque vale. Æn. XI, 97.

Ver. 22

- Δώδεκα ἣ προπάρειθε πυρῆς ὑποδειρομήσειν
 Τρώων αἵλαα τέκνα, σέθεν κλαυθροῖο χολωθεῖς.
 Ἡ ῥά, καὶ Ἐκτορα δῖον αἰκία μῆδετ' ἔρτα,
 25 Πριτώα παρ' λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
 Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.
 Καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδάκεσσι Αἰακίδαο
 Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μῆμοικέα δαίνυ.
 30 Πολλοὶ μὲν βόες δῆλοι ὀρέχθεον ἀμφὶ Κιθρήνῃ,
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἰγες·
 Πολλοὶ δ' ἀρξιδόοντες ὄες, θαλέθοντες αἰλοφῆ,
 Εὐόμμοι τανύοντο ἀπὸ φλογὸς Ἡφαιστοῖο·
 Πάνη δ' ἀμφὶ νέκυα κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
 35 Αὐτὰς τὸν γε ἀνακλῖα ποδάκεα Πηλείωνα

“ Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum

“ Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.

Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,

- 25 Pronum ad feretrum Menætiadæ extendens
 In pulveribus: illi verò arma exuebant quisque
 Ætea, coruscantia; solvebantque alti-sonos equos.
 Confederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
 Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
 30 Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
 Inter jugulandum, multæ enim oves & balantes capræ:
 Multi & albis-dentibus sues, florentes pinguedine,
 Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
 Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.
 35 At regem quidem pedibus-celerem Pelidem

Ver. 22. Δώδεκα ἣ.] Vide infra ad ver.

175.

Ver. 24. — αἰκία μῆδετο ἔρτα.] Τὸ ὅτι
 τόμα τε ἐκτείναντο καὶ κόνεας, καὶ ἐνυβρίζοντες τῇ
 αἰκίᾳ ἀντιλαμπανουμένη, καὶ γὰρ οἷον αἰκίζοντες κο-
 φῶν, καὶ τὸ τρις ἡλικίᾳ παρὰ τὸ Κῆμα τῷ Πα-
 τέρει· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς Ἰσοκρίτης. Eustath. Τὸ
 τε Ἀχιλλεὺς τὰς θρασυτείας λόγους ἀφελίθησιν, (Il.
 α, 225.) “ Οἰνοφάτης, κυνὸς ὄμματ' ἔχων,
 “ κραδίην δ' ἐλάφοιο,” ἢ αὐτῷ κρείσσιν ὑ-
 πειπῶν, (α, 223;) “ Πηλεΐδης δ' ἐξαυτῆς
 “ ἀταρξήτορας ἐπέεσσιν, ὅς.” Καλὸν γὰρ εἰκὺς
 εἶναι εἶναι μὲν ὀργῆς καὶ αὐστηρῶς λεγόμενον. “ Ο-
 μῶς καὶ ὅτι τὸ πρῶτον, “ Ἡ ῥά, καὶ Ἐκτορα
 “ δῖον αἰκία μῆδετο ἔρτα, Πηνελόπεια παρὰ λέ-
 “ χέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας.” Plutarch.
 de audiendis Poëtiis. Vide supra ad υ, 467;
 & α, 2.

Ibid. — μῆδετο.] Al. μῆσαίο.

Ver. 25. — παρ' λεχέεσσι.] Παρὰ τὸ φε-
 ρετὸν, ὅσον τῇ κλίνῃ. Schol.

Ibid. — τανύσσας.] Rectè cum duplici σ',
 Vide supra ad ε', 58.

Ver. 26. — ἕκαστος.] Cod. Harleian. ἡ-
 καστοί.

Ver. 27. — λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.] Al.
 λυόντο ἢ μόνον χέας ἵππους. Ut supra, ver. 7.

Ver. 29. — τάφον μῆμοικέα δαίνυ.] Τά-
 φον, τὸ περὶ δειπνόν, τὸ ἐπὶ τοῖς τέλει ἐπιπύοντι
 παρασκευαζόμενον. Schol.

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες.]

Multa bouum circa maculantur corpora
 morti;

Setigerosque sues, raptasque ex omnibus
 agris

In flammam jugulant pecudes —

Æn. XI, 197.

Ibid. — ὀρέχθεον.] Ἀπτελείοντο ἀναγὰρ μῆμοι·
 ἢ ἐφ' ἑλγόντο, καὶ ὥσπερ ἐπείσαντο· μεμῆμεν γὰρ
 τὸ ἰδιώμα τ' φωνῆς, ὁ ποιεῖν ἀναγὰρ μῆμοι οἱ
 βῆς. Οἱ ἣ, ἐκτέλειοντο. Schol.

Ver. 33. — διὰ φλογὸς.] Vide supra ad β',
 267; & ad ι, 213.

Ver. 34. κοτυλήρυτον.] Τὸ σῆτον τῷ πλή-
 θει, ὥστε καὶ κοτύλη ἀγρύστατον, Schol. Al. κοῦ-
 λήρυτον.

- Eis 'Αγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες 'Αχαιῶν,
 Σπυρδῆ παρπεπιθούνας, ἑταίρα χωόμενον κῆρ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην 'Αγαμέμνονα ἴξον ἰόντες,
 Αὐτίκα κηρύκεας λιγυφθόγοισι κέλευσεν,
 40 'Αμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπιθοῖεν
 Πηλεΐδην, λίσσαοθ' ἀπὸ βρότον αἰμαλίοντα.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἡρνεῖτο σερεῶς, ὅππῃ δ' ὄρεον ὄμοασεν·
 Οὐ μὰ Ζεῦ, ὅσις τε θεῶν ὑπάλ' αὐτῷ καὶ ἀνέσθ',
 Οὐ θέμις ἐστὶ λοιβῆ καρήν' ἄσπον ἰκέσθ',
 45 Πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῖσαι,
 Κεῖρα δ' αἶ τε κόμην· ὅππῃ γ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 'Ἰξείτ' ἀχ' κραδίην, ὅφρα ζωῶσι μέλειω.
 'Αλλ' ἤτοι μὲν νῦν συζεῇ πειθόμεθα δαίλι·
 'Ηῶθεν δ' ὀτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγάμεμνον,
 50 'Υλιν τ' ἀξέμεναι, ὥδ' αὖτε χεῖν, ὡς ἀποεικὲς
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθ' ὑπὸ ζόφον ἡερύοντα·

Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,

Ægrè persuasum, de sodali iratum corde.

Illi verò cū jam ad tentorium Agamemnonis venissent cūctes,

Statim is præconibus canoris imperavit,

- 40 Igne circumdare positum tripodem magnum; si qua persuadere possent

Pelidi; ut-ablueret tabum cruentum.

At ille recusabat constantèr, insupèr & juramentum juravit:

"Non per Jovem, qui deorum summus & optimus,

"Non fas est lavacra ad caput propè accedere,

- 45 "Antequàm Patroclum imposuero igni, tumultumque aggressà-terrà fecero,

"Totonderòque comam: haud enim mihi posthàc iterum sic

"Invadet dolor cor, quamdiù vivis interero.

"At tamen nunc invisò pareamus epulo;

"Manè verò jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,

- 50 "Lignaque comportent, apponantque, uti par est

"Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 39. —κέλευσεν.] Cod. Harleian. κέλευσαν. Al. κέλευεν.

Ver. 40. —τρίποδα μέγαν.] Quà ratione, τρίποδα, hīc ultimam producat: item εὐρυ-
 πυλές, ver. 74; & δεξιάμφο, ver. 89;
 vide suprà ad α', 51.

Ver. 41, 46, 53. —λίσσαοθ'. —Κεῖ-
 ραοθ' ——τρίαν.] Vide suprà ad σ',
 594; & ad φ', 560.

Ver. 45. —χεῖσαι.] Cod. Harleian. χεῖσαι.

Ver. 46. —ἐπὶ γ' ἔτι δεύτερον ὦδε "Ἰ-
 ξείτ' ἀχ' κραδίην.] Ἰξείον ὅ, ὅτι μὴ τοῦτον
 δεύτερον ἀχ' ἰξείον αὐτῷ ζῶντι φρεσὶν 'Α-
 χιλεὺς, οἷα εἰδῆς ὅτι πρὸς αὐτὸν ἔτι παλῶς

ἔτι ἔστι. Eustath. Atqui profitetur ipse A-
 chilles (quod nec Eustathium fugit) supra τ',
 321, 326;

—γ' μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πά-
 θαιμι,

Οὐδ' εἰ κεν ἔτι παλῶς ἀποφθιμῶμαι πρὸς
 θοίμην· ———

'Ἡ δ' ἔτι, ὅς Σκίρρον μοι ἐπιτίθεται φιλῶ
 ὕψος.

Ver. 48. —μὲν νῦν.] Cod. Harleian.
 νῦν μὲν. Quo modo & in uno MS scriptum
 reperit Barnesius.

Ibid. —συζεῇ πειθόμεθα δαίλι.]

—positæque movent fastidia Mensæ,

Et queror invisī quom venit hora cibi.

Ovid. de Pont. Lib. I, Eleg. xi, 7.

Ver. 50. "Υλιν.] Vide suprà ad γ', 151.

“Οφρ’ ἦτοι τῷτον μὲν ὀπιφλέγῃ ἀκάμαλον πῦρ.
Θᾶσσον ἅπ’ ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ’ ὀπὶ ἔρτα τρέπων.]
“Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα ἔ μάλα μὲν κλύον, ἡδ’ ὀπίθοντο.

- 55 Ἑσσυμένως δ’ ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνωσι· κδέ τι θυμὸς ἐδάετο δαιτὸς εἴσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδηλύσθ’ ἐξ ἔρον ἔντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ’ ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
60 Κεῖτο βαρυσηνάων, πολέσιν μὲν Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρχῶ, ὅθι κύματ’ ἐπ’ ἡϊόνθ’ κλύεσκον·
Εὖτε τ’ ὕπνῳ ἔμαρπτε, λύων μελεδήματ’ αὖθις,
Νήδυμῳ ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε Φαίδιμα γῆα,
Ἐκτορ’ ἐπαύσων περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσιν.
65 Ἦλθε δ’ ὀπὶ ψυχῇ Πατρόκλῃ δειλοῖο,
Πάντ’ αὐτῷ μέλεθός τε καὶ ὄμματα κάλ’ εἰκῆα,
Καὶ φωνίῳ· καὶ ποῖα περὶ χροῖ ἔματ’ ἔστο·

“ Ut hunc quidem comburat indefessus ignis

“ Ocyus ab oculis, copiaeque ad munia revertantur.

Sic dixit; Illi autem ei maximè auscultarunt, atque paruerunt:

55 Sedulo verò cenâ paratâ singuli

Convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli æqualis.

Sed postquàm potûs & cibi desiderium exemerant,

Alii quidem decubitori iverunt ad tentorium quisque:

Pelides verò in littore multo-strepitu-resonantis maris

60 Jacebat-gravitèr-gemens multos inter Myrmidonas,

In loco puro, ubi fluctus litus alluebant:

Quandò hunc somnum cepit, solvens curas animi,

Suavis circumfusus: valdè enim lassatus-erat pulchris membris,

Hectorem persequendo ad Ilium ventosam.

65 Supervenit verò anima Patrocli miseri,

Omnia ipsi magnitudinèque & oculis pulchris similis,

Et voce; & tales corpori vestes induta erat.

Ver. 52. — ὀπιφλέγῃ.] *Al.* ὀπιφλέγῃ.

Ibid. — ἀκάμαλον πῦρ.] Vide suprâ ad α, 398; & ad φ, 13.

Ver. 53. — τρέπων.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54. — ἄρα.] *Ut æquum erat* —
Ut debuerunt.

Ver. 55. ἐφοπλίσσαντες.] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minus rectè; antepenultimam enim corripit: “ δός — πατ’ ἐφοπλίσσόμεθα. — ” suprâ i, 66.

Ver. 56. — κδέ τι θυμὸς ἐδάετο δαιτὸς εἴσης.] Vide suprâ ad α, 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδηλύσθ’ ἐξ ἔρον ἔντο.]

Postquàm exempta fames, & amor compressus edendi. *Æn.* VIII, 184.

Vide suprâ ad α, 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ’ ὀπὶ θινί.]

Cum pater in ripâ, gelidique sub ætheris axe,

Æneas, tristi turbatus pectora bello

Procubuit, seramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII, 28.

Ver. 61. — κλύεσκον.] *Alluere solebant.* Vide suprâ ad χ, 155; & ad β, 221. *Cod. Harleian.* κλύεσκον.

Ver. 62. — ὕπνῳ — λύων μελεδήματ’ αὖθις θυμῷ.]

Αὐτιμέγεμνε, κόπων ἠδεῖαν ἔχων ἀνάπαιστιν.

Orpheus, Hymn. in Somnum, ver. 5.

Somme quies rerum, —

Pax animi, quem cura fugit. —

Ovid. Metam. Lib. XI, ver. 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ’ ὀπὶ ψυχῇ.]

In somnis ecce ante oculos mestissimus

Hector

Vifus adesse mihi — *Æn.* II, 270.

C c 4

Ver. 58.

- Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμῆιο λελασμένῳ ἐπλῶ, Ἀχιλλεύ;
 70 Οὐ μὲν μὲν ζώνῳ ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόνῳ.
 Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἶδαο περήσω.
 Τῆλέ με εἰρήσσι ψυχαί, εἶδωλα καμόνων,
 Οὐδέ μέ πως μίσγεσθ' ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·
 Ἄλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' ὄρυπυλές αἶδ' ὦ.
 75 Καί μοι δὲς ἤ χεῖρ', ὀλοφύρομαι· εἴ γ' ἔτ' αὖτις
 Νίασομαι ἐξ αἶδαο, ἐπὶ μὲ πυρὸς λελάχηε.
 Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνθθεν ἑταίρων
 Βελάς ἐξόμνοι βελάσσομαι· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

Constitit autem super capite, & eum sermone allocuta est:

- “ Dormis, & mei oblitos es, Achille?
 70 “ Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum negligis:
 “ Sepeli me quàm citissimè, portas orci ut intrem.
 “ Procul me arcent animæ, simulachra defunctorum,
 “ Neque me omninò misceri trans flumen sinunt:
 “ Sed temerè erro circum portis-amplam orci demum.
 75 “ Et mihi da tuam manum, obtestor: Non enim ampliùs posthàc
 “ Redibo ex orco, postquàm me ignis participem feceritis.
 “ Haudquaquàm etenim vivi dilectis seorsum à sociis,
 “ Consilia sedentes consultabimus; sed me quidem Fatum

Ver. 68. Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.]

Deiciat & supra caput afficit—

Æn. IV, 702.

Ver. 69. Εὐδεις,]

—potes hoc sub casu ducere somnos?

Æn. IV, 560.

Ibid. Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμῆιο λελασμένῳ ἐπλῶ, Ἀχιλλεύ;] Ita edidit *Barnesius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* sine interrogatione.

Ibid. —ἐμῆιο.] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70. ἀκήδεις.] *Al.* ἀκλιδας.

Ver. 71. Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἶδαο περήσω. Τῆλέ μοι εἰρήσσι ψυχαί.]

Nec ripas datus horrendas, nec rauca
 sipientia

Transportare prius, quam sedibus ossa
 quierunt. *Æn.* VI, 327.

—tu mihi terram

Injice—

Sedibus ut saltem placidis in morte qui-
 escam. *Ibid.* 365, 371.

“Οτι χῆμα ἐλλείψεως ἢ ἐνταῦθα ἐν τῷ,
 “Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἶδαο περή-
 “σω.” Διότι γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἑτέρον τινα ὁ-
 μοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Eus-
 tath.* *Henricus Stephanus* omninò legendum
 censet; “Θάπτε με ὅτι τάχιστα· πύλας αἶδαο
 “περήσαι Τῆλέ μοι εἰρήσσι, ἔρ.” Sed vo-
 ces ἔρην, ἐρῆν, cum istiusmodi infinitivo

constructas vix usquam reperias. *Barnesius*
 legendum conjicit: “Θάπτε με, ὅφρα τά-
 “χιστα πύλας αἶδαο περήσω.” Quin &, ut
 opinor, mutatâ interpunctione, ferri potest
 vulgata lectio: Θάπτε με, ὅτι τάχιστα πύλας
 αἶδαο περήσω. Eadem scilicet ratione ac su-
 præ χ', 129, 130;

Βέλερον αὐτ' ἐξιδι ξυελαυήμην· ὅτι
 τάχιστα
 Εἶδωλόν, ὀπποτέρῃ κεν Ὀλύμπῳ εὐχῇ
 ὀρεξῆν.

Ibid. —περήσω.] Vide suprà ad 4, 67.

Ver. 72. —ψυχαί, εἶδωλα καμόνων.]
 Umbræ ibant tenues, simulacraque luce
 carentium. *Georg.* IV, 472.

Ibid. —καμόνων.] Vide suprà ad γ',
 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως.] *Cod. Harleian.*
 Οὐδέ μέ πως.

Ver. 75. Καί μοι δὲς ἤ χεῖρ', ὀλοφύρομαι.]
 Da dextram misero—*Æn.* VI, 370.

—Da jungere dextram
Ibid. 697.

Ver. 76. Νίσσομαι.] *Cod. Harleian.* Νεί-
 σμαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε.] *Æschines*,
Orat. in Timarch. legit, Οὐ γὰρ ἐπὶ ζωοί γε.

Ibid. —ἀπάνθθεν.] Vide suprà ad 4,
 349.

- Ἀμφέχανε σῦνερή, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 80 Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὀπιείκελ' Ἀχιλλεύ,
 Τέχῃ ὑπο Τρώων εὐηγμένω ἀπολέσθαι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω ἢ ἐφύσσομαι, αἶκε πύθηναι.
 Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνδθε τιθήμηναι ὅς ἐ', Ἀχιλλεύ.
 Ἄλλ' ὁμῶς ἐτρεφόμεν ἐν ὑμείροισι δόμοισιν,
 85 Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενόιτιοι ἐξ Ὀπείνιοι
 ἤγαγον ὑμέτερόνδ', ἀνδροκλασῆς ὑπὸ λυγρῆς,
 Ἡμαῖ τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντιοι,
 Νήπιον, ὃν ἐθέλον, ἀμφ' ἀσφαγέλοισι χολωθείς.
 Ἐνθα με δεξάμενοι ἐν δώμασιν ἵπποτα Πηλῶς.
 90 Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως, ἢ σὺν θερσέποιν' ὀνόμηνεν·

- “ Absorbuit invifum, quod fortitò obvenit etiam nafcenti :
 80 “ Quin & tibi ipfi fatum, diis fimilis Achille,
 “ Muro fub Trojanorum nobilium perire.
 “ Aliud autem tibi dicam & mandabo, fi obfequi velis,
 “ Nè me à tuis feorsùm condas offa, Achille.
 “ Sed fimul ficut nutriti fuimus in veftris ædibus,
 85 “ Quando me tum parvulum Menætiæ ex Opunte
 “ Duxit ad veftram domum, homicidium propter trifte,
 “ Die illo, quandò filium interfeci Amphidamantis,
 “ Imprudens, invitus, de talis iratus ;
 “ Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
 90 “ Nutrivitque diligentèr, & tuum famulum nominavit :

Ver. 80 — 85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ — Εὐτέ
 με.] *Æschines*, loco jam citato, verfus hosce
 aliis interjectis verfibz hoc modo legit :

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ὀπιείκελ'
 Ἀχιλλεύ,
 Τέχῃ ὑπο Τρώων εὐηγμένω ἀπολέσθαι,
 Μαργαρίτῃ δὲ τοῖς ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ νόμοιο.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' αὖ φρεσὶ βάλῃς
 σῶσιν.

Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνδθε τιθήμηναι ὅς ἐ',
 Ἀχιλλεύ,

Ἄλλ' ἵνα πῆρ σε ἢ αὐτὴν ὁμοίη γὰρ κε-
 κέσθῃ

Χρυσίῃ ἐν ἀμφιφορῇ, τὸν τοι πῆρ πύθ-
 ναι μήτηρ·

Ὅς ὁμῶς ἐτρεφόμεν περ ἐν ὑμείροισι δό-
 μοισι,

Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα &c.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα.]

— te quoque fata prospectant pa-
 ria —. *Æn.* X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω ἢ ἐφύσσομαι.]

- “ Poscit nunc manum ultimam & vis &
 “ syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maistairius apud
 “ *Hæmerum frequens cum accusativo aut da-*
 “ *tivo solis ; neque sensu jubendi statuit.* Sed
 “ hoc ipso sensu, & syntaxi non dissimili,
 “ Patrocli umbra alloquitur Achillem, ju-
 “ bens scilicet & injungens sua cum illius

“ offibus, uno tumulto componere. Ἄλλο
 “ δέ τοι ἐρέω ἢ ἐφύσσομαι, &c. — Quin
 “ & ἐρέω pro *jubebo* positum illustrat ejus
 “ contrarium ἀπερῷ *vetabo* significans. In-
 “ terim nec Græcum ἐρέω nec Latinum *ju-*
 “ *beo* notione imperandi capio ; sed *bortandi*,
 “ *rogandi, volendi.*” *Christul, Annotat. in*
Inscriptionem Sigeam, sub finem.

Ibid. — αἶκε.] *Al.* αἶκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνδθε.]

Et me consortem nati concede sepulchro.

Æn. X. 906.

Ver. 85. — Ὀπείνιοι.] Ὀπῆς, πόλιν τ'

Λακωνίδου. *Schol.*

Ver. 86. — ὑπὸ λυγρῆς.] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87. — παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδά-
 μαντιοι.] Κλυστάνυμοι ἦν ὁ ὑπὸ Παύλου
 ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid. — Ἀμφιδάμαντιοι.] *Cod. Harleian.*
 Ἰφιδάμαντιοι.

Ver. 88. Νήπιον.] *Æschines* loco suprâ
 citato legit Νήπιον.

Ibid. — ἀσφαγέλοισι.] *Al.* ἀσφαγέλοισι.

Ver. 89. — ἵπποτα Πηλῶς.] Vide suprâ
 ad d. 175.

Ver. 90. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως.] *Æschines*
 loco suprâ citato legit, Ἐτρεφέτ' ἐνδυκίως.
Al. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως.

Ver. 94.

- Ὡς ᾗ καὶ ὅς εἰα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρύσεα ἀμφιφορῶς, τὸν τοι πόρε πόντια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλῇ, δευρ' εἰλήλχθας,
 95 Καί μοι ταῦτα ἕκας' ἐπιέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλὰ μοι ἄσπον ᾗθι· μίνυθά περ ἀμφιβαλόντῃ
 Ἀλλήλως, ὅλοοιο τελευτώμεθα γόοιο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 100 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δ' ἔχ' χθονός, ἥ τε καπνός,
 Ὡχετο τελευτῆα· ταφῶν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλαλάγησεν, ἐπεὶ τ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι

“ Sic & offa nobis idem loculus contegat,
 “ Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.
 Illum verò respondens allocutus est pedibus velox Achilles:
 “ Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
 95 “ Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
 “ Omnia diligentèr perficiam, & obsequar, ut tu jubes.
 “ Sed me propius sta: paululùm saltem complexi
 “ Nos invicem, tristi satiemur luctu.

Sic fatus, captavit protensis manibus charis,
 100 Nequeprehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
 Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
 Manibúsque complofit, verbúmque lugubre dixit:
 “ Papæ! certè igitur aliqua est & in orci ædibus

Ver. 94. Τίπτε μοι.] *Al.* Τίπτε με.
Ibid. — ἠθείη κεφαλῇ.] *Al.* ὁ θεῖη κεφαλῇ.
 notante *Eustathio*.

Ibid. — εἰλήλχθας.] Vide suprâ ad φ', 81;
 & ad α', 37.

Ver. 97. — ἀμφιβαλόντῃ.] *Cod. Harleian.*
 ἀμφιβαλόντες. Quid & ferri pollet. Vide su-
 præ ad α, 566; & ad ε, 487. *Al.* ἀμφιχυ-
 θόντῃ.

Ver. 98. — τελευτώμεθα.] Vide suprâ ad
 ver. 10.

Ver. 99. — ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν, Οὐδ'
 ἔλαβε.]

Ter conatus ibi collo dare brachia cir-
 cum;

Ter frustra comprehensa manus effugit
 imago,

Par levibus ventis, volucrique simillima
 somno. *Æn.* II, 792; VI, 700.

Ver. 100. — ψυχὴ δ' ἔχ' χθονός, ἥ τε
 καπνός.]

Dixerat, & tenues fugit cœu fumus in
 auræ.

Ver. 100 — 103. — ψυχὴ δ' ἔχ' χθονός, ἥ τε

ἥ τε καπνός, Ὡχετο τελευτῆα — ἦ ῥά τις
 ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι ψυχὴ καὶ εἶδωλον.] Vi-
 tuperat hæc *Plato*; Δεῖ δὲ (ὡς εἰκεῖ) ἡμᾶς
 ὁπότε αἰνῶν καὶ πρὸς τέτων ἢ μύθων τοῖς ὁπότε
 ῥέσι λέγειν· καὶ δεῖ δὲ καὶ λαοδότην ἀπλῶς εἶναι
 τὰ ἐν αἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιμελεῖν, ὡς εἴτ' ἀλλοτρίᾳ
 λέγοντας εἴτ' ἀφελίμως τοῖς μέλλουσι μαχήμας
 ἔσται· Εἰς αἰὲς ψυχὴν αἶρα — πάλιν
 τὰ ταῦτα, — ὦ πόποι, ἦ ῥά τις
 ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι ψυχὴ καὶ εἶδωλον, α-
 τὰς φρένας ἐκ ἐνὶ σπασματι· καὶ —
 “ ψυχὴ δ' ἔχ' χθονός, ἥ τε καπνός, Ὡχετο
 τελευτῆα.” *De Republ. Lib. III.*

Ver. 101. — τελευτῆα.] Vide suprâ ad β',
 314.

Ver. 102. — συμπλαλάγησεν.] Vide suprâ
 ad γ', 363; & ad δ', 455. *Al.* συμπλαλάγη-
 σεν.

Ver. 103. — ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον.]

— tenues sine corpore vitas

— volitare cavâ sub imagine formæ.

Æn. VI, 292.

- Ψυχὴ καὶ εἶδωλον, αἰτὰρ φρένες ὅσῃ ἐνὶ πᾶμπαν·
 105 Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆς δειλοῖο
 Ψυχὴ ἐφεισῆκε γούωσά τε, μυρομήνη τε,
 Καί μοι ἕκασ' ἐπέτελλεν· εἴκλω δ' ἔσκελον αὐτῷ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δ' ἑκάσιν ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γούω.
 Μυρομήνοισι δ' τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 110 Ἀμφὶ νέκῳ ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀλαμέμων
 Οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρες, ἀξέμεν ὕλῳ,
 Πάνθοθεν ἐκ κλισίων· ὅππῃ δ' ἀνὴρ ἐὼλὸς ὀρώρει
 Μηρόνης, θεράπων Ἀπιδίωρος Ἰδομένης.
 Οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 115 Σειράς τ' εὐπλέκεις· πρὸ δ' ἄρ' ἐρέες κίου αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' ἀνὰ νῆα, κάταννα, πάρα νηιά τε, δόχμιά τ', ἦλθον·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κνημὺς προσέβαν πολυπίδακ' Ἰδης,

“ Anima & simulachrum, sed praeordia non insunt omnino:

- 105 “ Pernox enim mihi Patrocli miser
 “ Anima superstitit ploransque, lugensque,
 “ Et mihi singula praecepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi.
 Sic dixit: Illis vero omnibus desiderium excitavit luctus:
 Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora
 110 Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon
 Mulosque excitavit & viros, qui conveherent ligna,
 Undique à tentoriis; & ad hoc vir strenuus exortus est
 Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
 Hi vero ibant aptas-materiae-caedendae secures in manibus ferentes,
 115 Funèsque bene tortos; multi autem praebant ipsis:
 Multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque, transierunt.
 Sed cum jam ad saltus venerunt irriguae-fontibus Idæ,

Ver. 106. — ἐφεισῆκε.] Vide suprà ad
 δ, 434, & 492.

Ver. 108. — τοῖσι δ' ἑκάσιν ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γούω.] Καὶ ἐν τοῖς πέντεσι καὶ θηλείοις ἐλγίνεαι
 τις ἔδοθη. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ὅππῃ τῷ μὴ ὑπάρ-
 χειν· ἔδοθη δ' ἐν τῇ μεμνημένη ἢ ἐρεαν πᾶσι ἐ-
 κείνοι, καὶ ἂ ἐπισταίε, καὶ οὐδ' ἔν. Διὸ καὶ τὸ
 εἶρη, “Ὡς φάτο· τοῖσι δ' ἑκάσιν ὕφ' ἡμέρον
 “ ὥρσε γούω.” *Aristot. Rhetoric. Lib. I,*
cap. 11.

Ibid. — ὕφ' ἡμέρον.] *Al.* ἐφ' ἡμέρον. Quo
 modo & legit *Aristoteles* loco jam citato,

Ver. 109. — ῥοδοδάκτυλος ἠώς.] Vide su-
 prà ad α, 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκῳ ἐλεεινόν.]

Corpus ubi exanimi positum Pallan-
 tis —. *Æn. XI, 30.*

Cæterum quâ ratione, νέκῳ, hic ultimam
 producat; item δ, ver. 119, & 133; & δα, *ver.*
122; & Ἀχινύω, *ver.* 137; vide
 suprà ad α, 51.

Ver. 111, 127, 139, & 163. — ὕλῳ.]
 Vide suprà ad γ, 151.

Ver. 112. — ὀρώρει.] Vide suprà ad β,
 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν.]

Itur in antiquam sylvam, stabula alta
 ferarum;

Procumbunt piceæ: sonat ista securibus
 ilex,

Fraxineæque trabes: cuneis & fissile
 robur

Scinditur: advolvunt ingentes montibus
 ornos. *Æn. VI, 179.*

Ibid. — πελέκεας.] Enuntiabatur, ac si
 scriptum fuisset πελέκας, vel πελέκας. Ut
 rectè hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 115. — ἄρ'.] Ut fieri solet —.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἀνὰ νῆα, κάταννα, πά-
 ρα νηιά τε.] Μεμνημένη τῇ κακοφωνίᾳ ἢ ἀνωμα-
 λίαν· πᾶσα δ' μίμησις ἐναγὴς τι ἔχει. *De-*
metr. Phaler. § 226.

Ver. 117. Ἄλλ' ὅτε.] Apud *Scholiasen*.
 Ἄλλοτε. Malé.

Ibid. — κνημὺς.] Τὰς προσβάσεις τῇ ὀρέῃ.
Schol. Al. κνημνύς. Quo modo & legit *Co-*
dex Harleianus.

Ver. 118.

- Αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμης ταναήκει χαλκῷ
 Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κλυπέσσαι
 120 Πίπλον· τὰς μὲν ἐπεὶ διαπλήσοντες Ἀχαιοί,
 Ἐκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δαίευντο,
 Ἐλδομένοι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὕλοτόμοι φίλῃς φέρον· ὥς γδ' ἀνώγει
 Μηρόνης, θεράπων ἀγαπύορος· Ἰδομένη.
 125 Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκλῆς βάλλον Ὀπιδεῶς, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς
 Φράσας Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἡδὲ οἱ αὐτῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρὰ κλέβαλον ἄσπελον ὕλῃ,
 Εἴα' ἄρ' αὖθι μύοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσιν Φιλοπτολέμοισιν κέλδσε,
 130 Χαλκὸν ζώνουσιν, ζεδῆσαι δ' ὥς ὄχεσφιν ἔκασον
 Ἴππους· οἱ δ' ὤρνυτο, καὶ ἐν τόλχεσσιν ἔδωον.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισιν παρὰ βιάῳ, ἡνίοχοί τε·
 Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφεσσι εἴπειλο πεζῶν,

Protinus quidem quercus altè-comantes longâ-acie-munito ære
 Cædebant festinantes; eæ verò magnum sonitum-edentes

- 120 Cadebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi,
 Alligabant mulis, hi verò terram pedibus carpebant,
 Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
 Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
 Meriones, famulus amantis virtutem Idomenei:
 125 Atque in litus dejecerunt ordine, ubi Achilles
 Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
 At postquam undique apposuerant immensam materiem,
 Confidebant ibidem manentes conferti: at Achilles
 Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit
 130 Ære cingi, jungeréque sub curribus quemque
 Equos; Illi verò festini surrexerunt, & arma induerunt:
 Confecerunt autem currus propugnatores, aurigæque;
 Antè quidem curribus-vecti, ponè verò nubes sequebatur peditum,

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα.] Statim dein-
 ceps ———.

Ver. 119. Τάμνον.] Vide suprâ ad ν', 84;
 & ad θ', 87.

Ibid. — μεγάλα κλυπέσσαι.] Vide suprâ
 ad δ', 455, & 504.

Ver. 120. — διαπλήσοντες.] Al. διαπλήσ-
 οντες.

Ver. 121. — χθόνα ποσσὶ δαίευντο.] Διέ-
 κόντων τὴν γλῶσσαν βαδίζουσαι. Schol. MSS apud
 Barnesium.

Ver. 122. — διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]

Hic inter densas corylos ———.

Virg. Eclog. I, 14.

Ver. 125. — ἐνθ' ἄρ'.] Ubi scilicet ———.

Ver. 126. Φράσας.] Rectè cum duplici
 α'. Primam enim corripit. Vide suprâ ad
 δ, 234; & ad α, 140.

Ver. 127. — παρὰ κλέβαλον.] Al. παρὰ
 κλέβαλον.

Ver. 129. — κέλδσε.] Al. κέλδσε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώνουσιν.] Al. Χαλκὸν
 ζώνουσιν.

Ver. 132. Ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισιν παρὰ
 βιάῳ.]

—Tum mæsta phalanx Teucricque
 sequuntur

Tyrrenique duces, & versis Arcades
 armis. Æn. XI, 92.

Ibid. — ἔβαν.] Vide suprâ ad θ', 229.

Ibid. — παρὰ βιάῳ.] Οἱ δὲ τὴν ἀρμάτων
 συμπολεμῶντες. Schol. Vide suprâ ad λ',
 103.

Ver. 133. — μετὰ δὲ νέφεσσι εἴπειλο πεζῶν.]
 Insequitur nimbus peditum ———.

Æn. VII, 793.

Ver. 135.

- Μυρίοι· ἐν ᾗ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.
 135 Θριξὶ ᾗ πάντα νέκυν καλαίνυνον, ἃς ἐπέβαλλον
 Κειρόμενοι· ὅπιθεν ᾗ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδόσδε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφευθε Ἀχιλλεύς,
 Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μνηστῆρες νήεν ὕλιν.
 140 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Σταῖς ἀπάνδθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τῷ ῥα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθώσσαν·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ὅτ' αἰνόπα πόντον·
 Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε παῖρ ἡγήσατο Πηλεὺς,
 145 Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλιν ἐς παλῖδα γαῖαν,
 Σοὶ τι κόμην κείνῃ, ῥέξιν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην·
 Πενήκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυεῖς.
 Ὡς ἡρώθ' ὁ γέρον, σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσας.
 150 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐνόμαί γε φίλιν ἐς παλῖδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἡρώϊ κόμην ὁπάσαιμι φέρεσθ.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο

Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.

- 135 Capillis verò totum mortuum tegebant, quos injiciebant
 Tondentes: Ponē autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
 Mæstus; sodalem enim eximium pompâ-funebri-mittebat ad orcum.
 Illi verò quandò ad locum pervenerunt ubi ipsis indicaverat Achilles,
 Deposuerunt; statimque ei affatim accumulârunt materiam.
 140 Tum porrò aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
 Stans seorsum à pyra flavam abscidit comam,
 Quam sanè Sperchio fluvio alebat, florentem:
 Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum:
 "Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,
 145 "Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
 "Tibique comam abscissurum, mactaturumque sacram hecatombem:
 "Quinquaginta insupèr masculas ibidem oves sacrificaturum
 "Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altarēque odoratum.
 "Sic vovit senex, tu verò ei votum non perfecisti.
 150 "Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
 "Patroclo heroi comam dabo secum-ferendam.
 Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis

Ver. 135. — καλαίνυνον.] *Al.* καλίνυνον.

Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος — ἀχυν-
 μένος.] Vide suprā ad γ', 260.

Ver. 138. — πείραδ'.] Vide suprā ad β',
 314; & ad ε', 500.

Ver. 141. — ἀπεκείρατο.] Vide suprā ad
 ver. 10; & ad χ', 33.

Ver. 142. Τῷ ῥα.] *Quam* scilicet —.

Ibid. — Σπερχεῖω.] Πηγαῖος Θετλιαῖος.
Schol.

Ver. 144. — ἡγήσατο.] Vide suprā ad δ',
 97.

Ver. 146. Σοὶ τι κόμην κείνῃ.] Ἐθῶ-
 ῖν τοῖς ἀρχαίοις, μὲν τὸ παρακαλεῖται τὸ νέο-
 τήθ', τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς·
 τότε γὰρ ἀνέμειζον τὴν ἀναξοφῶν αἰτίας εἶναι.
Schol.

Ibid. — ῥέξιν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην.] Vide
 suprā ad δ', 444.

Ver. 151. — ὁπάσαιμι.] Vide infrā ad δ',
 140.

Ver. 152.

- Θῆκεν· τοῖσι δ' ὅσῃσιν ὕφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο,
 Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,
 155 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀλαμέμνονι εἶπε παρὰ φάος·
 Ἀτρεΐδῃ, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 Πείσον) μύθοισι, γόοιο μὲν ἔσι καὶ ἄσαι·
 Νῦν δ' ἄπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δέϊπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεῶν· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλισα
 160 Κήδεός ἐσι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀλαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν καὶ νῆας εἴσας,
 Κηδεμόνες δ' παρ' αὐθι μένον, καὶ νῆον ὕλῃ.
 Ποίησαν δ' πυρρῷ ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 165 Ἐν δ' πυρρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμῃοι κῆρ.
 Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βῆς

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus:

Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,

- 155 Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans:

"Atride, (tibi enim maximè certè populus Achivorum

"Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam aliis, fatiari:

"Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube

"Parare; Hæc verò curabimus, quibus maximè

- 160 "Cura-justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum maneat.

Ut verò hoc audivit rex virorum Agamemnon,

Confestim populum quidem dimisit per naves æquales,

Funeratores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.

Struxerunt verò pyram centum-pedum quaquaversus;

- 165 Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.

Multas verò pingues oves & flexipedes camuros boves

Ver. 153. — τοῖσι δ' ὅσῃσιν ὕφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο.] Vide suprâ ad ver. 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν.] Ἐστίν, αἷς αὐτῆς [ὁ Περσέφονος] φησι, τὸ, "Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν," ἔμφασιν τινα ἔχον οἰκτερεῖν ὀνόματι. Demetr. Phalar. § 57. Vide & suprâ ad ξ', 433.

Ibid. — ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο.]

neque avelli possunt, nox humida donec

Invertit cælum stellis fulgentibus aptum. Æn. XI, 201.

Ver. 156. σοὶ γάρ τε.] Al. σοὶ μὲν τε.

Ver. 158—162. — σκέδασον — σκέδασεν.] Vide suprâ ad α', 140.

Ver. 160. Κήδεός.] Φρονιδός αἷος, καὶ δούσιμος. Schol.

Ibid. — οἱ τ' ἀγοὶ.] Cod. Harleian. οἱ ταγοί. Quo modo & legit Eustathius. Atqui vox ἀγός sæpè alibi apud Homerum occurrit; vox ταγός nusquam. Uti & notavit Barnesius.

Ver. 162. — νῆας εἴσας.] Vide suprâ ad α', 306.

Ver. 164. Ποίησαν δ' πυρρῷ.]

Ingentem struxere pyram —.

Æn. VI, 215.

Ibid. — ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα.] Τετραγώνον, ὥστε ἐκάστω πλὴν ἑνὶ κατὰ τὸν πλάτος ἔχειν. Schol. ἐκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δ' πυρρῇ.]

Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. Ibid. 220.

Ibid. — ἀχνύμῃοι.] Vide suprâ ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα.]

— cædit quinas de more bidentes,

Totque fues, totidem nigrantes terga juvenecos. Æn. V, 96.

Vide & suprâ ad ver. 30.

Ibid. — εἰλίποδας ἑλίκας.] Quâ ratione, εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item διπαῖ, ver. 196; & ὄπι, ver. 202; & ὀπί, ver. 206; & ὑπὸ, ver. 215; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 168.

- Πρόθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐν δ' ἄρα πάντων
 Δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρυμθ' Ἀχιλλεύς
 Ἔς πόδας ἐν κεφαλῇς, πρὶ ᾧ δρεχὰ σώματ' αὖτις.
 170 Ἐν ᾧ τίθη μέλιθ' καὶ ἀλείφατ' ἀμφοφορῆας,
 Πρὸς λέχεα κλίνων· πῖσυρας δ' ἐραιύχενας ἵππους
 Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα σοναχίζων.
 Ἐννέα τῷ γε ἀνακτὶ τραπέζης κυῖες ἦσαν.
 Καὶ μὲν ᾧ ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειρολομήσας·
 175 Δώδεκα δ' Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλὰς,
 Χαλκῷ δ' ἡϊόνων· κακὰ δ' ὅφρ' ἐμὴν μήδεο ἔρτα.
 Ἐν ᾧ πυρὸς μύθ' ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
 180 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσπον.
 Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλὰς,
 Τὰς ἅμα σοι πάντας πῶρ ἐσθλὰς· Ἐκλορε δ' ἔτι

Ante pyram excoriârunt & curârunt; at ex omnibus
 Adipe sumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
 Ad pedes à capite, circumque excoriata corpora accumulabat.

- 170 Imposuit & mellis & olei amphoras,
 Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos-cervicibus equos
 Festinantèr injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
 Novem huic regi mensarii canes erant,
 Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
 175 Duodecim & Troïum magnanimorum filios strenuos,
 Ære cædens; Mala enim mente struebat opera:
 Immisit & ignis vim invictam, ut depasceret.
 Ejulavitque deindec, charumque nomine ciebat sodalem:
 "Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
 180 "Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum.
 "Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
 "Hos unâ tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem nequiquam

Ver. 168. Δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν.]
 Πρὸς τὸ ταχὺ ἢ περιμελῶς ἐξαρθῶναι, πρὶ
 ποιεῖ Ἀχιλλεύς. Schol.

Ver. 170. Ἐν ᾧ τίθη.]

Hic duo rite mero libans carchesia Baccho

Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. Æn. V, 77.

Ver. 171. — κλίνων.] Vide suprâ ad 4, 309.

Ibid. — πῖσυρας δ' ἐραιύχενας ἵππους.]

Addit equos. Æn. XI, 80.

Ver. 172. — σοναχίζων.] Al. σοναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δ' Τρώων.]

Vinxerat & post terga manus, quos mitteret umbris

Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam. Æn. XI, 81.

— Sulmonæ creatos

Quatuor hic juvenes, totidem quos edu-

cat Ufens,

Viventes rapit: inferias quos immolet umbris,

Captivoque rogi perfundat sanguine flammam. Æn. X, 517.

Qu in locum inter alios citat Macrobius ad demonstrandum, "totam Æneida effigia-

"tam esse ad exemplar Iliados atque Odysseæ "Homericæ." Lib. V, cap. 2.

Ver. 176. — κακὰ δ' ὅφρ' ἐμὴν μήδεο ἔρτα.]

Vide suprâ ad ver. 22.

Ibid. μήδεο.] Al. μήσαο.

Ver. 198. — φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι.]

— actalia sature;

Salve, sancte parens: iterum salvet, recepti

Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. Æn. V, 79.

Ver. 183.

- Δώσω Πριαμίδῳ πυρὶ δαπνέμεν, ἀλλὰ κυέεσιν.
 ὦς φάτ' ἀπειλήσας· τ' δ' εἰ κυέες ἀμφεπένοντο·
 185 Ἀλλὰ κυέας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἡμαῖα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δ' ἔχειεν ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἄποδρύφοι ἐλκυσάζων·
 Τῷ δ' ἔπει κυάνεον νέφε' ἦλθε Φοῖβε' Ἀπόλλων
 Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δ' ἠχῶρον ἀπάνια,
 190 Ὅσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μὲν ἡελίοιο
 Σκήλη ἀμφὶ περὶ χροῶα ἵνεσιν, ἡδὲ μέλεσιν.
 Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλης ἐκαίετο τεθνηῶντος.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκας δῖος Ἀχιλλεύς,
 Στὰς ἀπάνδθε πυρῆς, δοιοῖς ἡρᾶν ἀνέμοισι,
 195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέχετο ἱερὰ καλὰ.
 Πολλὰ δ' ἐκὼν ἀπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιάνδεν
 Ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεθεοίαιτο νεκρὸν,
 Ἵλην τ' ἐσθλοῖο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἴρις

"Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus.

Sic dixit minitans: Circa illum verò canes non occupabantur;

185 Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus

Dies & noctes; rofaceoque unxit oleo,

Divino, ut nē ipsum laceraret raptans:

Huic verò cyaneam nubem induxit Phæbus Apollo

A cælo usque ad terram: textitque locum totum,

190 Quantum obtinebat cadaver, nē prius vis solis

Siccaret circum circà corpus nervis, atque artubus.

Neque pyra Patrocli ardebat mortui:

Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles;

Stans-seorsum à pyrâ, duobus vota fecit ventis,

195 Boreæ & Zephyro, & pollicitus est sacra pulchra:

Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,

Ut venirent, quò citissimè igne comburerent cadaver,

Lignaque propere arderent: velox autem Iris

Ver. 181—188. — Πριαμίδῳ — κυέ-
 εσιν.] Vide suprâ ad 4, 398.

Ver. 186. — ῥοδόεντι δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.] Ὁ
 δ' Ὀμηρὸς τὴν μὲν χρῆσιν οἶδε τὴν μύραν· ἔλαια
 δ' αὐτὰ καλεῖ μὲν ἐπιθέτω, "ῥοδόεντι δ'
 "ἔχειεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχῇ δ' [suprà 4,
 172] λέγει τι τεθυωμῶνον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη
 τι παρ' αὐτῷ τὴν ἑκτορὸς νέκρον "ῥοδόεντι
 "ἔχειεν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." Athenæus, lib.
 XV, cap. 11.

Ver. 188. — Φοῖβε' Ἀπόλλων.] Vide su-
 prâ ad 4, 43.

Ver. 192. — Πατρόκλης ἐκαίετο.] Ita ex
 duobus MSS & ex Eustathio edidit Barneſius.
 Al. Πατρόκλης καίετο. Vide suprâ ad γ',
 449.

Ibid. — τεθνηῶντος.] Vide suprâ ad γ',

46; & ad ζ', 464.

Ver. 194. — ἀπάνδθε.] Vide suprâ ad 4,
 349.

Ver. 195. Βορέη καὶ Ζεφύρῳ.] Pronuntiā-
 batur Βόρρη. Vide suprâ ad 4, 5.

Ibid. — ὑπέχετο.] Al. ὑπέχετο.

Ver. 196. — χρυσέῳ.] Pronuntiābatur
 χρύσω. Vide suprâ ad 4, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν.] Cod. Harleian. Ἐλ-
 θέιν.

Ibid. — πυρὶ.] Cod. Harleian. πυρῇ.

Ibid. — νεκρὸν.] Al. νεκροί. Quæ & pro-
 ba Lectio.

Ver. 198. Ἵλην.] Vide suprâ ad γ', 151.

Ibid. — τ' ἐσθλοῖο.] Al. τ' ἐσθλοῖο. Al.
 τε σθλοῖο.

Ver. 199.

- Ἄρχαν αἶψα μετάγ' ἔλθ' ἤλθ' Ἀνέμοισιν.
 200 Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσάε' ἄθροοι ἔνδον
 Εἰλαπίνῳ δαίνυντο. Θέεσσα ᾗ Ἴρις ἐπέστη
 Βηλῶ ὅπ' λιθέω· τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἑκάστω·
 Ἦ δ' αὖθ' ἔζεοθ' μὲν ἀνήνατο, εἶπε ᾗ μῦθον·
 205 Οὐχ ἔδω· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιοπῶν εἰς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μελαδαιόσομαι ἱρῶν·
 Ἄλλ' Ἀχιλλεύς Βορέῳ ἢ δὲ Ζέφυρον κελαδεῖνδον
 Ἐλθεῖν ἀρεῶν, καὶ ὑπὶ χεῖρ' ἱερὰ καλὰ,
 210 Ὀφρα πυρρῶ ὀρρήτε καήμηναι, ἥ ἐνὶ κείῳ
 Πάτροκλ' ἔτι πάντες ἀνασενάχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοιτο
 Ἦχῃ θεασεσίν, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
 Αἴψα ᾗ πόρῳ ἵκανον ἀήμηναι· ὦρτο ᾗ κύμα
 215 Πνοίῃ ὑπὸ λιβυρῇ· Τροίῳ δ' ἐρίβωλον ἰκέσσω,
 Ἐν ᾗ πυρρῇ πεσέτω, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ·
 Παννύχιοι δ' ἄρα πῖ γε πυρρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.

- 200 Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo
 Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit
 Limine lapideo: Illi verò ut viderunt oculis,
 Omnes properè surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque:
 Hæc verò sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem:
 205 “ Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,
 “ Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas
 “ Immortalibus, ut jam & ego particeps sim sacrificiorum:
 “ Sed Achilles Boream & Zephyrum sonorum
 “ Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,
 210 “ Ut pyram suscitetis, ut ardeat; in quâ jacet
 “ Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
 Hæc quidem sic loquuta abiit; illi verò ire-properabant
 Sonitu immenso, nubes vi-agentes præse:
 Confestim verò ad pontum venerunt, stando; excitatus autem est fluctus
 215 Flatûs vi canori: Trojam verò ad glebosam pervenerunt,
 Rogoque incubuerunt, magnûmque sonitum edidit immane-ardens ignis:
 Totâ autem nocte hi pyræ simul flammam jactabant,

Ver. 199. — μετὰ γ' ἔλθ'·] *Al.* μετ' ἄγ-
 γασι·]

Ver. 202. Βηλῶ ὅπ' λιθέω·] *Al.* Οὐδὲ
 ὅπ' λιθέω·]

Ver. 203. — κάλεον δέ·] *Al.* κάλεόν τε·

Ver. 205. Οὐχ ἔδω·] *Ita* suprâ x' 47;

Οὐχ ἔδω ἱστ', γαῖαν·]

Ver. 206. — ῥέζουσ' ἐκατόμβας·] *Vide* su-
 præ ad d. 444.

Ver. 207, 277. Ἀθανάτοισι — Ἀθά-

νασι·] *Vide* suprâ ad d. 398.

Ibid. & ver. 228. — μελαδαιόσομαι —
 παύσατο·] *Vide* suprâ ad ver. 10; & ad γ',
 141.

Ver. 212. — ἀπεβήσετο·] *Al.* ἀπεβήσατο·

Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 214. — ἀήμηναι·] *Al.* ἀήμηναι·

Ver. 216. Ἐν ᾗ πυρρῇ·] *Ita* ex duobus
 MSS, & ex Eustathio edidit *Barnesius*. *Al.*
 Ἐν ᾗ πυρρῇ·]

- Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννουχ' ὤκυν· Ἀχιλλεύς
 Χρυσέας ἐκ κρητῆρος, ἔχων δὲ πᾶς ἀμφικύπελλον,
 220 Οἶνον ἀφυσόμενον χαμάδις χέει, δεῦρ' ἢ γαῖαν,
 Ψυχῶ κικλήσκων Πατρόκλην δειλοῖο.
 Ὡς δὲ πατὴρ δὲ παῖδός οἱ δούρει' ὕστα καίων
 Νυμφίᾱ, ὅς γε θανὼν δειλὸς ἀκάχησε τοκῆας·
 Ὡς Ἀχιλλεύς ἐτάροιο οἱ δούρει' ὅς γε καίων,
 225 Ἐρπύζων πατρὶ πυρκαϊῶν, αἰδινὰ σοναχίζων.
 Ἥμε' δ' Ἐωσφόρον εἶσι, Φόως ἐρέων ὅππ' ἔσται,
 Ὅν τε μετὰ κροκόπεπλον ὑπεὶρ ἄλα κίδνα· Ἥως,
 Τῆμε' πυρκαϊῇ ἐμαραίνετο, πᾶσατο δὲ φλόξ.
 Οἱ δ' Ἀνεμοὶ πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,

Plantae stridule: Totâ-nocte & velox Achilles

Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,

- 220 Vinum hauriens in humum fundebat, rigabátque terram,

Animam vocans Patrocli miseri.

Ut verò pater sui filii lamentatur ossa cremans

Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:

Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,

- 225 Reptans propter pyram, crebrò ingemiscens.

Quandò verò Lucifer venit, luminis nuncius super terram,

Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora,

Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.

Venti autem rursus abierunt domum-ut-redirent.

Ver. 219. — ἔχων.] Cod. Harleian. ἔχων.
 Atque ita in uno MS scriptum repperit *Bar-*
nesius.

Ibid. — ἀμφικύπελλον.] Vide supra ad α,
 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσόμενον χαμάδις
 χέει, δεῦρ' ἢ γαῖαν, Ψυχῶ κικλήσκων.]

Vinaque fundebat pateris, animamque
 vocabat

Anchisæ magni, manesque Acheronte
 remissos. *Æn.* V, 98.

Inferimus tepido spumantia cymbia la-
 cte,

Sanguinis & sacri pateras; animamque
 sepulcro

Condimus, & magnâ supremum voce
 ciemus. *Æn.* III, 66.

Libabat cineri Andromache; manesque
 vocabat

Hecloreum ad tumulum. —

Ibid. 303.

Ibid. — ἀφυσόμενον.] Cod. Harleian. ἀ-
 φυσόμενον.

Ver. 221. — Πατρόκλην.] Apud *Eusta-*
thium commentario Πατρόκληο. Quod &
 ferri posset. Vide ad II. α, 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ δὲ παῖδός οἱ δούρει'.]
Plutarchus de Consolat. ad Apoll. locum hunc

alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ δὲ παῖδός οἱ δούρει' ὅς γε καί
 Νυμφίᾱ, ὅς γε θανὼν δειλὸς ἀκάχησε το-
 κῆας,

Ἀχίλλην δὲ περὶ σῆμα δὲ πένθος ἔθηκε.

Ex ε', (ut videtur) 37. Quin & pulchra e-
 jusdem super hâc re observatio: Καὶ ταῦτα
 μὲν ἔγωγε δῶλον, εἰ διαπίστος οὐδὲν —. Τίς
 γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς παρρητικῶς περὶ τοῦ
 δόλου· ἢ ἀνθρώπων γῆρας, περὶ τοῦ
 τὰ μέλλοντα (υμνήσειεν, περὶ τοῦ τινος ἐκ
 τῶν ἀνθρώπων; *Id. Ibid.*

Ver. 225. — σοναχίζων.] *Al.* σοναχίζων.

Ver. 226. Ἥμε' δ' Ἐωσφόρον.]

Tertia lux gelidam cælo dimoverat um-
 bram.

Mærentes altum cinerem & confusa ru-
 ebant

Ossa focis, tepidoque onerabant aggerē
 terræ. *Æn.* XI, 210.

Ibid. Ἐωσφόρον.] Pronuntiabatur Ἐω-
 σφόρον.

Ver. 227. — κροκόπεπλον ὑπεὶρ ἄλα κί-
 δνα· Ἥως.] Vide supra ad α, 477.

Ver. 228, & 251. — φλόξ.] Vide supra
 ad β, 267.

Ver. 229. — ἔβαν οἰκόνδε.] Quâ ratione,
 vox ἔβαν, hîc ultimam, alioqui brevem,
 (Vide

- 230 Θρηάκιον κ' πόντον· ὁ δ' ἔσενεν, οἰδμαλί θύων.
 Πηλείδης δ' ὑπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωτε λιαοθεῖς,
 Κλίνθη κεκμηώς, ὅππῃ γλυκὺς ὕπνῳ ὄρεσεν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠερέθοντο,
 Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδ' κ' δ' ἔπειν·
 235 Ἐξέτ' δ' ὀρθωθείς, καί (φεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρείδῃ τε, κ' ἄλλοι, ἀεργῆες Παναχαιῶν,
 Πρῶτον μὲν κ' πυρκαϊῶν (βέσα' αἴθεσι οἶνω
 Πᾶσαν, ὅποσον ἐπέχε πυρὸς μὲν· αὐτὰρ ἐπεὶ
 Ὅσα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λείωμην,
 240 Εὖ Δαρινώσκοντες· ἀεφραδέα ᾗ τέτυκ'·
 Ἐν μέσῃ γὰρ ἐκεῖο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνέθεν
 Ἐχάλῃ καίον' ὅππμιξ ἵπποι τε κ' ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χερσέῃ Φιάλῃ κ' δίπλακι δημῷ
 Θείομην, εἰσέκεν αὐτὸς ἐγὼν αἶδι κέθωμαι·

- 230 Thracium per pontum: hic verò gemebat, tumidis-fluctibus furens,
 At Pelides à pyrâ in-aliâ-partem separatus,
 Procubuit fessus, dulcisque somnus ei citò supervenit.
 Illi verò circa Atridem frequentes congregabantur,
 Quorum ipsum adeuntium tumultus & strepitus excitavit:
 235 Resedit verò erectus, & ipse sermone allocutus est:
 " Atridèque, & cæteri principes univerforum Achivorum,
 " Primam quidem pyram extinguite nigro vino
 " Totam, quantum occupavit ignis vis; at deindè
 " Ossa Patrocli Menœtiadæ legamus,
 240 " Benè discernentes; cognitu-facilia enim sunt:
 " In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò seorsum
 " In extremâ-orâ cremabantur promiscuè equique & viri:
 " Et ea quidem in aurâ phialâ & duplici adipe
 " Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:

de suprâ ad 9, 229) producat; item ἀεφραδέα, ver. 240; & γὰρ, ver. 298; & μὴ-
 τω, ver. 313; vide suprâ ad 4, 51.

Ibid. — οἰκονδὲ νέσας.] Al. οἰκονδὲ νέσας. Cod. Harleian.
 Ver. 232. — κεκμηώς.] Cod. Harleian.
 κεκμηώς.

Ver. 234. — ὄμαδ' κ' δ' ἔπειν.] Vide suprâ ad β, 210; & ad δ, 455.

Ver. 235. — (βέσα'.] Pronuntiabatur
 (βέσα'.

Ver. 236. Ἀτρείδῃ τε.] Cod. Harleian.
 Ἀτρείδῃ τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κ' πυρκαϊῶν (βέσα'.] Vide infrâ ad ver. 250.

Ibid. — αἴθεσι οἶνω.] " Conjectare me,
 " vinum quoddam semina quædam Caloris in esse
 " haberet, essetque naturâ ignitius; ob eam
 " rem dictum esse ab Homero αἴθερα οἶνον;
 " non, ut alii putarent, propter Colorem,"
 Gell. lib. XVII, cap. 8. " Num quia Vi-

" ob eam rem Homerus dixit αἴθερα οἶνον;
 " non, ut quidam putant, propter Colorem?"
 Macrob. Lib. VII, cap. 12.

Ver. 240. — Δαρινώσκοντες.] Al. Δαρινώ-
 σκοντες. Quod perinde est. Nam γινώσκω pri-
 mam producit.

Ibid. — τέτυκ'.] Vide suprâ ad γ, 736;
 & ad α, 37.

Ver. 243. — ἐν χερσέῃ Φιάλῃ κ' δίπλακι
 δημῷ.] " Εἰς ᾗ μὲν Φιάλῃ ὡς οἶα σαρξ· ὁ δ'
 δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τ' ἵς ἐστιν εἰς χερὶν ἀλ-
 ληγὴς ἐξ ἀκρας ἐξορύττειτο. Eustath.

Ibid. — χερσέῃ.] Pronuntiabatur χερσέ-
 Vide suprâ ad δ, 272.

Ver. 244. — αἶδι κέθωμαι.] Barnesius
 edidit αἶδι κέθωμαι. Sed, ut opinor, nihil
 opus. Vide suprâ ad α, 51. Cæterum a-
 lli, notante Barnesio, hic legerunt αἶδι κέθ-
 ωμαι. Quibuscum facit & Scholiastes; ex-
 ponitque, Εἰς ἀδὰ τ' κέθωμαι, ὃ ἐστὶ τ' ἰδὲ
 πυνέσσωμαι.

- 245 Τύμβον δ' ἔ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθ' ἄνωγα,
 Ἄλλ' ὀππαικέα ποῖον· ἐπεῖτα ᾗ καὶ τ' Ἀχαιοὶ
 Εὐρύω θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δώτεροι ἐν νήεσσι πολυχλήϊσι λίπησθε.
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ὀππαικὸν ποδώκεϊ Πηλείωνι·
 250 Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊῇ (βέσαν αἶθοπι οἴνω,
 Ὅσσον ὅππ' φλόξ ἦλθε, βαθεῖα ᾗ κάππεσε τέφρη·
 Κλαίωντες δ' ἐτάροιο ἐνέεθ' ὅς ἐα λούκα
 Ἄλλεον ἐς χερσέω φιάλῃ, καὶ δίπλακα δημόν.
 Ἐν κλισίῃσι δ' ἐθύες, ἱανῶ λιτὶ κάλυψαν·
 255 Τορνώσαντο δ' σῆμα, θεμεΐλιά τε προβάλοντο
 Ἀμφὶ πυρῇ· εἶθαρ δ' χυτὴν ὅππ' γαῖαν ἔχθραν
 Χθάντες δ' τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτῷ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν ὄρω ἀγῶνα.
 Νηῶν δ' ἐκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
 260 Ἴππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἰφθίμα κάρῃνα,

- 245 " Tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo,
 " Sed mediocrem quendam: postmodum verò & hunc Achivi
 " Latumque altumque facite, qui quidem me
 " Posteriores in navibus multa-transfra-habentibus relinquentini.
 Sic dixit; illi verò obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidæ:
 250 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
 Quantum flamma pervaserat, profundusque corruit cinis:
 Flentes verò socii mitis ossa alba
 Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
 In tentoriisque posita tenui linteo texerunt:
 255 Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt
 Circa pyram; & statim fusilem terram aggererunt:
 Aggerito verò tumulo, redierunt. At Achilles
 Ibidem populum detinuit, & sedere-fecit lato-ambitu spectatores:
 E navibus autem extulit præmia, lebetasque, tripodasque,
 260 Equosque, mulosque, boumque robusta capita,

- Ver. 245. — ἄνωγ' α.] Vide suprâ ad θ',
 322.
 Ver. 250. Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊῇ βέ-
 σαν.] Postquam collapsi cineres, & flamma
 quievit,
 Reliquias vino & bibulam lavêre favil-
 lam:
 Ossaque lecta cado textit Choroineus a-
 heno. *Æn.* VI, 226.
 Ibid. — αἶθοπι οἴνω.] Vide suprâ ad ver.
 237.
 Ver. 253. χερσέω.] Vide suprâ ad ver.
 243.
 Ibid. — χερσέω φιάλῃ καὶ δίπλακα δημόν.]
 Vide suprâ ad ver. 243; & infrâ ad ver.
 270.
 Ver. 254. — ἱανῶ λιτὶ.] Non, *Perlo sub-*
tili; quo modo reddunt versiones plurimæ:

- Sed, *Tenui linteo.* Vide suprâ ad σ', 351;
 & ad γ', 385. Malè itaque interpretatur
Scholias, Ἀπαλῶ καὶ λιτῶ ἱματίω.
 Ver. 256. — εἶθαρ δ' χυτὴν ὅππ' γαῖαν ἔ-
 χθραν.] Sic apud *Euripidem*;
 ὧς ἔτις ἀμφὶ σῶμα ὕψαν θήσῃ κίων.
Phœniss. ver. 1658.
 Ubi *Scholias* hunc locum citat.
 Ver. 259. Νηῶν ἐκφερ' ἄεθλα.]
 Munera principio ante oculos, circoque
 locantur
 In medio: sacri tripodes, viridesque co-
 ronæ,
 Et palmæ, pretium victoribus; arma-
 que, & ostro
 Perfusæ vestes, argenti aurique talenta.
Æn. V, 109.
 Ver. 260. — βοῶν τ' ἰφθίμα κάρῃνα.]
 Sic apud *Virgilium*:

- Ἦδ' ἔγωγε γυναικάς ἐϋζώνους, πολίον τε σίδηρον.
 Ἴππευσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 Θῆκε, γυναικὰς ἄλγεος, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδῶν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμειρον,
 265 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δούτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 Ἐξέτε', ἀδμήτῳ, βρέφ' ἡμίονον κυέσσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τελέστῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λυκὸν ἔτ' αὖτως·
 Τῷ δ' ἑπτάεργον θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 270 Πέμπῳ δ' ἀμφίθειον φιάλῃ ἀπύρῳ ἔθηκε·
 Στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοις εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἴππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεμμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 Εἰ μὲν νῦν ὅππῃ ἄλλῳ ἀθλοδύοιμῃ Ἀχαιοί,
 275 Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῳδε Φεροίμην.
 Ἴσε γὰρ, ὅσον ἐμοὶ δῶκε ἡ Πηλεΐδῃ φειβάλλετον ἵπποι·
 Ἀθάνατοί τε γὰρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὰς
 Παλὶ ἐμῷ Πηληΐῃ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγυῖα λίσσεν.

Et fœminas elegantèr cinctas, splendidumque ferrum:

Aurigis quidem primùm velocibus præclara præmia

Posuit, mulierem abducendam, eximiam-formâ, operum scientem,

Et tripodem ansatum duarum & viginti-mensurarum,

265 Primo: secundo autem deindè equam posuit

Sexennem, indomitam, sætum mulum utero-gestantem:

At tertio igni-nunquam-admotum deposuit lebetem,

Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:

Quarto verò posuit duo auri talenta:

270 Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit:

Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit:

“Atridæque, & ceteri benè-ocreati Achivi,

“Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.

“Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,

275 “Tum certè ego prima accepta ad tentorium ferrem.

“Scitis enim, quantum mei virtute superant equi:

“Nam & immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos

“Patri meo Peleo, is verò vicissim mihi tradidit.

Bina dunt vobis Trojâ generatus Acestes

Dat numero capita —. *Æn.* V, 61.

Ver. 263. Θῆκε γυναικὰς ἄλγεος, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδῶν.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶν.

Olli serva datur, operum haud ignara Minervæ. *Æn.* V, 284.

Ver. 264. — δύω καὶ εἰκοσίμειρον.] *Al.* δυοεικοσίμειρον, & δύω καὶ εἰκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν.] Vide suprâ ad β', 43.

Ibid. — λυκὸν ἔτ' αὖτως.] Ita edidit *Barpefius*. *Vulgg.* λυκὸν ἔτ' αὖτως. *Al.* λυκὸν ἔτ' αὖτως.

Ver. 270. — ἀμφίθειον φιάλῃ ἀπύρῳ.]

Ἐστὶ δὲ χαλκῶν ἐκπέταλον λεβητῶδες. ὅππῃ δέ τις ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑπεδοχὰς. *Atreus*, *Lib.* XI, cap. 5. Ὁμοίᾳ μὲν ὅταν λέγῃ “ἀμφίθειον φιάλῃ ἀπύρῳ ἔθηκε,” καὶ “χρυσίῳ φιάλῃ καὶ δῖπλακα δαμῶν,” καὶ τὸ πρῶτον λέγει, ἀλλὰ χαλκῶν τι καὶ ἐκπέταλον λεβητῶδες, ὥς δὲ δύο ὅσα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων ἡμερῶν. — Ἀρίσταρχος δὲ [ἀμφίθειον ἀπύρῳ] καὶ διωαυρίῳ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθει καὶ πρὸς ὕδατα καὶ τὸ σῶμα. *Id.* *Lib.* XI, cap. 14. Quo posteriori modo exponit *Scholias*. Vide & suprâ ad α', 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδῃ τε.] *Al.* Ἀτρεΐδῃ τε.

D d 3

Ver. 280.

- Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μύειω, ἢ μώνυχες ἵπποι·
 280 Τοῖς γὰρ θένειν ἐοθλὸν ἀπώλεσαν ἡνίοχοισι
 Ἠπίς, ὃς σφῶν μάλα πολλάκις ὕβρον ἔλαιον
 Χαλδαίων κατέχευε, λείπας ὕδασι λούκῳ.
 Τὸν τῷ γ' ἐσαότες πενθείλου, ἔδει δέ σφιν
 Χαῖν' ἐκρέδα, τῷ δ' ἐσάον ἀχνημύῳ κῆρ·
 285 Ἄλλοι δ' ἐέλλεοτε καὶ στρατὸν, ὅσις Ἀχαιῶν
 Ἴπποισὶν τε πέποιθε ἢ ἄρμασι κολληλοῖσιν.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἵππῃς ἔτρεβαν·
 Ὄρετ' πολὺ πρῶτον μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμηλ',
 Ἀδμήτη Φίλ', ὅς, ὃς ἵπποσυνὴ ἐκέκασο·
 290 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρετ' κοσμηρὸς Διομήδης,
 Ἴππας δ' Τρῶας ὕπαξε ζυγόν, ἔς ποτ' ἀπνύρε
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσε Ἀπόλλων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὦρετ' ξανθὸς Μενέλαος,
 Διοχρῆς, ὑπὸ δ' ζυγὸν ἤγαγν' ὠκέας ἵππους,
 295 Αἴτω δ' Ἀγαμέμνονέω, τ' ἐόν τε Πόδαργον·

- " Sed certè quidem ego quiescam, & solidi-ungulis equi :
 280 " Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ
 " Benigni, qui ipsis admodum sæpè humidum oleum
 " Jubeis superfundebat, quum lavisset aquâ limpida.
 " Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis
 " Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde :
 285 " Vos verò cæteri accingimini per exercitum, quicumque Achivorum
 " Equisque fidit & curribus benè-compactis.
 Sic dixit Pelides ; celeres autem aurigæ surrexerunt :
 Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
 Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritiâ ornatus erat :
 290 Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,
 Equosque Troios duxit sub jugum, quos quondam abstulit
 Æneæ ; at ipsum è mediâ morte eripuit Apollo :
 Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,
 Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos,
 295 Æthen Agamemnoniam, suumque Podargum :

Ver. 280. — θένειν.] *Al. κλέειν.*

Ver. 281. — ὕβρον ἔλαιον.] Ἡ πορθένη ποτὶ
 ἢ διὰ τί, πολλὰν ὕβρον ὄνταν, τὰ μὲν ἄλλα
 τοῖς ἰδίοις ὀπιθέτοις ὁ ποιητὴς οἰάθη κοσμεῖν τὸ
 χάλα τε λούκῳ, ἢ τὸ μὲν χλωρὸν, ἢ τὸ οἶνον
 ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δ' ἔλαιον ὡς κοινὸν τῶν πάντων
 συμπερικέχυτον μόνον ὀπιθεῖται ὕβρον προσελο-
 γεύει· Εἰς τὸ ἐλέχθη, ὅτι ἢ γλυκύτατον ὄντα
 τὸ δι' ὅλα γλυκύ· ἢ λυγρότατον τὸ δι' ὅλα λυ-
 γόν· (δι' ὅλα δ' πᾶσι τὸ ἔστιν, ὃ μὴδὲν ἐμμέ-
 μιν) τ' ἀναιτίας φύσεως· Οὕτω δ' ἢ τὸ ὕβρον
 μάλα βρῆται, ἢ μὴδὲν μέγιστον ἐστὶν. Τε-
 το δ' ἐπὶ ἐλαίῳ συμπερικέχυται. *Plutarch. Sym-
 posiac. Lib. VI. Probl. 9.*

Ver. 283. — ἐσαότες.] *Cod. Harleian. ἐ-
 σαῶτες.* Sed & rectè se habet Vulgata le-
 ctio. Vide suprà ad 4, 566, & ad 1, 778.

Ibid. — πενθείλου.] *Cod. Harleian. πεν-
 θέλον.* Atque ita in uno MS scriptum rep-
 perit *Barnesius*.

Ver. 284 — 286. — ἐκρέδα] — πῶπυ-
 ρος.] Vide suprà ad γ', 96, & 736 ; & ad 4,
 37. *Cod. Harleian. ἐκρέδα.*

Ver. 286. — πέποιθε.] Vide suprà ad 4,
 314.

Ver. 287. — ἔτρεβαν.] Ita edidit *Barnesius*
 ex uno MS. Quocum facit & *Codex Har-
 leianus. Al. αἰτρεβαν.*

Ver. 288, 289, 290, & 293. Ὄρετ' —
 ἐκέκασο — ἄρειο.] Vide suprà ad 4, 352 ;
 & ad 8, 492.

Ver. 291. — ἔς ποτ' ἀπνύρε Αἰνείαν.] Su-
 præ 1, 323.

Ver. 297.

- Τὼν Ἀγαμέμνονι δῶκε Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλον
 Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμέεσαν,
 Ἀλλ' αὐτὲς τέρποισι μύθων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενον, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι.
 300 Τὼν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμῳ ἰχανόωσαν·
 Ἀντίλοχόν τ', τέταρτον εὐτελῆασι ὠπλίσανθ' ἵππους,
 Νέστορ δ' αἰγλαὸς υἱὸς ὑπερβύμοιο ἀνακλῶ
 Τῶ Νηληϊάδαο· Πυληγυῖες δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες φέρον ἄρμα· παλῆρ δέ οἱ αἶψι ποδῶσσι
 305 Μυθεῖτ' εἰς αἰγλαὰ φρονέων νοέοντι ἔαυτῶ·
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσι μάλα ἐδίδαξαν
 Παντοίας· τῶ κέν σε διδασκέμεν ἔτι μάλα χρεώ.
 Οἶδ' αὖ εὖ παρὲς τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
 310 Βάρδινοι θείων, τῶ τ' οἶω λοίγι' ἐσεσθ'·
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ἐδὲ μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτὲς μῆλισσασθ'.

Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus
 Dona, ut nē ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,
 Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
 Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosa Sicyone:

- 300 Hanc ipse sub jugum duxit admodum cursu cupida.
 Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos
 Nestoris praeclarus filius magnanimi regis
 Neleidae; Pylo autem nati ei equi
 Pedibus veloces agebant currum: Pater verò ipsi propè affans
 305 Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se:
 "Antilochē, certè quidem te juvenem licet dilexerunt
 "Jupitèrque Neptunúsque, & aurigandi-artes docuerunt
 "Omni-genas: idèò te docere nequaquam multum opus est.
 "Nosti enim rectè circa metas equos flectere; sed tibi equi
 310 "Tardissimi cursu, idèòque puto damnosa eventura:
 "Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi
 "Plura sciunt te ipso solertèr-machinari.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ'.] Ἀντίλοχος
 γὰρ ὑποπτεύς ὅτιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωρο-
 δοκίαν ἀφείς τ' ἐραλίας τ' πολέσιον ἐκένων, καὶ
 ἡ Ἀθήνη χαρισάμενον αὐτῷ, "Δῶρ', ἵνα μὴ
 "οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμέεσαν, Ἀλλ' αὐτῶ
 "τέρποισι μύθων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε Ζεὺς
 "ἄφενον." Ὁρῶν δὲ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀρι-
 στοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὸν ἀνθρώπου ποιῶντα
 περὶ μῆσας, Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀνίσταται, καὶ
 ἐνταῦθα Διὰ, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἀναλκις, ὑπὸ πολλῶν
 καὶ μαλακίας διαφύκατος. Plutarch. de audiendis
 Poëtis.

Ver. 401. — ὠπλίσανθ'.] Vide suprā ad
 ver. 55; & ad α', 140.

Ver. 303. — Πυληγυῖες.] Al. Πυλογυῖες.

Ver. 306. — ἐφίλησαν.] Vide suprā ad α',
 304; & ad α', 338.

Ver. 308. — τῶ κέν σε.] Codd. Harleian.
 τῶ καὶ σε.

Ibid. — ἔτι μάλα χρεώ.] Pronuntiabatur
 ἔτι μάλα χρεώ. Al. ἔτι μάλα χρεώ.

Ver. 310. — τῶ τ' οἶω.] Cod. Harleian.
 τῶ καὶ οἶω.

Ver. 312. — μῆλισσασθ'.] Barnesius cum
 duplici σ scribendum contendit, μῆλισσασθ'.
 Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex
 μῆλισσας, cujusmodi Verba Aoristos & Futura
 corripiunt; sed ex μῆλις, cujus formæ verba
 Aoristos & Futura produciunt. Vide suprā ad
 σ, 37; & ad α', 426, & 508.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλῳ, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 Παντοίῳ, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 315 Μήτι τοι δευτόμῳ μέγ' ἀμείνων, ἢ βίῃφι·
 Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θολῶ ἰθιὺς ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 Μήτι δ' ἠνίοχῳ πειγνέει ἠνίοχοιο·
 Ἄλλ' ὅς μιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίασε) ἐνθα καὶ ἐνθα,
 Ἴπποι ἢ πλανόων) ἀνὰ δρόμον, ἔδ' ἐκατίχῃ·
 Ὅς δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἥσοντας ἵππους,
 Αἰεὶ τέρμ' ὁρώων, σρέφῃ ἐγγύθεν, ἔδ' ἐλήθη,
 Ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 325 Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τ' ἐπ' ἄχουῖα δοκῶσι.
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀεὶ φραδές, ἔδ' ἐσέ λήσει·
 Ἐσηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄρεϊ, ὑπὲρ αἴης,
 Ἡ δρυὸς, ἢ πλάκῃς, τὸ μὲν ἐκαπαπύθει) ὄμβρῳ·
 Λαεὶ ἢ ἔξ ἐκάτερθεν ἐρηρέδα) δύο λευκῶ,
 330 Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ· λείῳ δ' ἵππύδρομῳ ἀμφίς·

- “ Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo
 “ Omnigenum, ne quo te casu fugiant præmia
 315 “ Arte tibi faber-lignarius longè præstantior, quàm viribus :
 “ Arte verò & gubernator in nigro ponto
 “ Navem celerem dirigit jactatam ventis ;
 “ Arte & auriga superat aurigam.
 “ Sed qui equis & curribus suis fretus est,
 320 “ Imprudentèr latè flectit huc & illuc ;
 “ Equique vagantur per stadium, neque eos continet :
 “ Qui verò peritus fuerit, agens deteriores equos,
 “ Semper metam spectans, flectit propè, neque eum latet,
 “ Quo pacto primùm adducat bubulis loris :
 325 “ Sed continet perpetuò, & præcedentem observat.
 “ Metam autem tibi indicabo admodum cognitu-facilem, neque te latebit :
 “ Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,
 “ Vel quercûs, vel laticis, quod quidem non putrescit imbre :
 “ Lapidès verò ejus ex-utrâque parte positi sunt duo albi,
 330 “ In angustis viæ : planum autem curriculum equorum hinc indè.

Ver. 313. — ἄγε δὴ.] Age quæso.

Ver. 315. Μήτι τοι δευτόμῳ μέγ' ἀμείνων, ἢ βίῃφι.] Γράψαντος τε Μισσίου, “Ὡς αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰχθύῳ ὄζειν,” “Ὁ μῆτος λάσει,” Μήτι τοι δευτὸς πῶς πειγνέει· ex versu (ut videtur) 318. “Non viribus aut velocitatibus aut celeritate cor- porum res magnæ geruntur, sed consilio” —. Cicero de Senectute.

Ver. 318. — πειγνέει.] Al. πειγνέει.] Quod idem. Nam γίνομαι primam pro- ducere.

Ver. 319. — πεποιθώς.] Al. πέποιθως.

Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 324. τὸ πρῶτον.] Al. τ' πρῶτον.

Ibid. τανύσῃ.] Vide suprâ ad ε', 58.

Ibid. — βοέοισιν ἱμάσιν.] Ἡνίαις. Schol.

Ver. 327. Ἐσηκε.] Vide suprâ ad δ', 434.

Ibid. — ὄρεϊ.] Ἡ τ' δύο χειρῶν εἰς πλά- τος ἐκλασις. Schol. Al. ὄρεϊ.

Ver. 329. — ἐρηρέδα.) Vide suprâ ad γ', 736; & ad δ', 37.

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ.] Ἐν τ' ξυνο- χῇσιν, καὶ ὁ μάλας ἐστὶν) ἢ ὁδός. Schol.

- Οὐδ' εἴ κεν μείλοπιθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαῦνοι,
 Ἀδρήσας ταχυῶ ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένετο
 Ἡ τὰς Λαομέδοντι, ὃς ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῶ ἄψ' ἐνὶ χώρῃ
 350 Ἐζέτ', ἐπεὶ ὦ παῖδι ἐκάσας πείρατ' εἶπε.
 Μηελόνης δ' ἄρα πέμπιτο εὐτρεχας ὠπλίσσας ἵππους.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρῳ ἐβάλλοντο.
 Πάλλ' Ἀχιλλεύς, ἐκ δὲ κλήρῳ θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχῳ· μὲν τὸνδ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλοιο.
 355 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης δαρυκλειῶς Μενέλαοιο.
 Τῷ δ' ἐπὶ Μηελόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατο αὐτὲ
 Τυδείδης, ὃχ' ἄριστο ἰὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 Στὰν δὲ μελασοιχεῖ· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· ὧρ' ὃ σκοπὸν εἶσεν
 360 Ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 Ὡς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ὑποείποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,

“ Nè quidem si à tergo Arionem divinum ageret,
 “ Adraſti velocem equum, qui ex deo genere erat,
 “ Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii.
 Sic loquutus Neſtor Neleius iterum in loco

- 350 Refedit, poſtquam ſuo filio uniſcujuſque-rei ſummam dixerat.
 Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis inſtruxit equos.
 Aſcenderunt verò in fellas, fortéſque injece-
 runt galeas:
 Concutiebat Achilles, & forſ exiliit Neſtoridæ
 Antilochi: poſt hunc fortitus eſt rex Eumelus:
 355 Poſt illum autem Atrides inclytus haſtâ Menelaus:
 Poſt eum verò Meriones fortitus eſt agere: at poſtremus
 Tydides, longè fortiſſimus, fortitus eſt agere equos.
 Steterunt autem ordine: monſtravit verò metas Achilles,
 Procul in plano campo; & juxta ſpeculatorem collocavit
 360 Deo-parem Phœnicem, armigerum patris ſui,
 Ut memori-animo-contempleretur curſum, & veritatem referret.
 Illi verò ſimul omnes ſuper equos ſcuticas ſuſtulerunt,

Ver. 346. — Ἀρείονα δῖον ἐλαῦνοι.]

— μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. 120.

Cæterum alii, notante Eufathio, ſcribunt Ἀρίονα.

Ver. 348. — τέτραφεν.] Al. ἔτραφεν.

Ver. 351. — ὠπλίσσας.] Vide ſuprà ad ver. 55; ad α, 140.

Ver. 355. — δαρυκλειῶς.] Ita edidit Barnesius. Al. δαρυκλειῶς· minùs rectè. Vide ſuprà ad ε, 55.

Ver. 357. — λάχ' ἐλαυνέμεν.] Al. τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam leſionem & probat Barnesius; ſed minùs rectè.

Ver. 358. Στὰν δὲ μελασοιχεῖ.]

Hæc ubi dicta; locum capiunt.—

Æn. V, 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ὑποείποι.] Barnesius ex conjecturâ edidit, Ὡς μεμνέωτο δρόμου, ἀληθείαν τ' ὑποείποι. Rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis.

Ibid. — μεμνέωτο.] Cod. Harleian. μεμνέωτο. Al. μεμνέωτο, μεμνοῖτο, & μεμνέωτο.

Ver. 362. — ἅμα.] Cod. Harleian. ἅμα.

Ibid. — ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν, Πίπλυν δ'.] Cod. Harleian. ἐφ' ἵπποισιν.

— pronique in verbera pendent.

Æn. V, 147.

Vide & infra ad ver. 368.

- Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 Ἑοσυμνῶς· οἱ δ' ὤκα διέπρησσαν πεδίοιο,
 365 Νόσφι νεῶν, ταχέως, ὑπὸ ᾧ σέξνοισι κονίη
 Ἰσατ' αἰερομνή, ὥς νεφέ, ἢ θύελλα·
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μὲν πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Ἀρμαῖα δ' ἄλλοις μὲν χθονὶ πάλιν αἶο παλυσβείρη,
 Ἀλλοῖς δ' αἰξασκε μέλιθρα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 370 Ἔσασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε ᾧ θυμὸς ἐκάσσε
 Νίκης ἱερῶν· κέκλοντο ᾧ οἷσιν ἐκάσσε
 Ἴπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίουτες πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 Ἀψ' ἐφ' αἶλός ποτιῆς, τότε ᾧ δρεῖή γε ἐκάσσε
 375 Φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμοι· ὤκα δ' ἐπέτλα
 Αἰ Φηρηλιάδαο ποδώκεες ἐκφερον ἵπποι.

- Percusseruntque lorīs, exhortatīque sunt verbis,
 Magno ardore: ii autem ocyūs percurrēbant campum,
 365 Procul à navibus celeritèr: Sub pectoribus verò pulvis
 Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
 Juba autem agitabantur flatibus venti:
 Currus verò interdum quidem terræ appropinquabant almæ,
 Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ
 370 Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
 Victoriæ cupidum; & hortabatur suos quisque
 Equos: ii verò volabant pulverem excitantes per campum.
 Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
 Retrò mare versùs canum, tum demùm virtus utique cujusque
 375 Apparuit, statimque equis intendeatur cursus: celeritèr autem deindè
 Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant currum equæ

Ver. 363. Πέπληγον.] Vide suprà ad γ',
 31.
 Ver. 364. —διέπρησσαν.] Vide suprà ad
 γ', 192.

Ver. 365. —ὑπὸ ᾧ σέξνοισι κονίη.]
 Hic subitam nigro glomerari pulvere
 nubem
 Prospiciunt Teucris. —Æn. IX, 33.
 Ver. 366. —ὥς νεφέ.] Quâ ratione,
 ὥς, hic ultimam producat; item τε, ver.
 395; & χειμέριον, ver. 420; vide suprà ad
 α', 51. Barneſius legendum conjicit ὥς νε-
 φέ. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἀρμαῖα δ' ἄλλοις μὲν.]
 Nonne vides? cum præcipiti certamine
 campum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere cur-
 rus;
 Cum spes arrectæ juvenum, exultantia-
 que haurit
 Corda pavor pulsans: illi instant ver-
 bere torto;
 Et proni dant lora; volat vi fervidus
 axis:

Jamque humiles, jamque elati sublimē
 videntur
 Aëra per vacuum ferri; atque assurgere
 in auras.
 Nec mora nec requies. At fulvæ nim-
 bus arenæ
 Tollitur: —————
 Tantus amor laudum, tantæ est victo-
 riæ curæ. Virgil. Georg. III, 103.
 Quem locum inter eos recenset Macrobius,
 in quibus "Virgilius Homericæ carminis ma-
 "jestatem non æquet." Lib. V, cap. 13.
 Ver. 369. —μέλιθρα.] Vide suprà ad β',
 818.
 Ver. 370. Ἔσασαν.] Vide suprà ad μ',
 55.
 Ibid. —πάτασσε ᾧ θυμὸς ἐκάσσε Νίκης
 ἱερῶν.]
 ————— exultantiaque haurit
 Corda pavor pulsans, laudumque ar-
 recta cupido. Æn. V, 137.
 Ver. 374. Ἀψ' ἐφ' αἶλός.] Al. Ἀψ' ἀφ'
 αἶλός. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 377.

- Τὰς δ' ἐμείξεφέρον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώϊοι· ἐδὲ τι πολλὸν ἀνδρῶν ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρου θηπιησομύοισιν ἐτίλλω.
- 380 Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μελάφρενον, ὠρέε τ' ὤμω,
 Θέρμεϊ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καὶ αὐθιγὰς παλαιοῖσι.
 Καὶ νύ κεν ἡ παρέλαστος, ἡ ἀμφήρην ἐθήκεν,
 Εἰ μὴ Τυδεΐδης ἡ κολέσαστο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
- 385 Τοιοῦτο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χρομύοιο,
 Οὐνεκα τὰς μὲν ὄρεε ἐτι καὶ πολὺ μάλλον ἰσάσας,
 Οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν, ἀνδρῶν κένηροιο θρόνους.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθλιναίην ἐλεφεργάμην λαβὼν Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὥκα μελέσσοιο ποιεῖν λαῶν.
- 390 Δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μὲν δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 Ἡ δ' ἐμὲν Ἀδμήτην ἔκλεψε κολέσας ἐβελήκει,
 Ἴππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι

Post eas autem ante-alios efferebant Diomedis masculi equi
 Troiæ; neque ita multum aberant, sed admodum propè:
 Semper enim currum ascensuris similes erant.

- 380 Flatu verò Eumeli dorsum, latique humeri,
 Calesiebant: super ipsum enim capitibus repositis volabant.
 Et certè vel prævertisset, vel dubiam victoriam fecisset,
 Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,
 Qui ei è manibus excussit scuticam splendidam.
- 385 Ejus verò ex oculis effusæ sunt lachrymæ indignantis,
 Quòd illas quidem videret jam etiam multò celerius euntes,
 Sui verò divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.
 Nec sanè Minervam fraude-lædens latuit Apollo
 Tydidem, valdè autem celeriter affecuta est pastorem populorum;
- 390 Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
 Ipsa verò ad Admeti filium indignata accessit,
 Equinúmque ei fregit dea jugum: ei adèò equæ

Ver. 377. —ἐμείξεφέρον.] *Al.* μεῖ ἐξέ-
 φερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μελάφρενον —
 Θέρμεϊ.

——Humescunt spumis flatuque se-
 quentum. *Virg. Georg. III, 111.*
Macrobius & hunc locum inter eos citat, in
 quibus *Virgilius Homericæ carminis majestatem*
non æquat. “*In curuli certamine (inquit)*
“Homerus alterum currum paululum antece-
“dentem & alterum prænè conjunctum se-
“quendo quâ luce signavit?” *Lib. V, cap.*
13.

Ver. 382. Καὶ νύ κεν ἡ παρέλαστος, ἡ ἀμ-
 φήρην.] Vide infra ad ver. 526.

Ibid. —παρέλαστος ἡ ἀμφήρην.] *Al.* πα-
 ελάστος ὅδ' ἀμφήρην. Ut infra ver. 526.

Ibid. —ἀμφήρην.] Τὸν ἀμφιέρητον ἐξ-
 σάμνον, ἡ ἀμφισπλήσιμον. *Schol.*

Ver. 384. Ὃς ῥά.] *Qui scilicet.*

Ver. 385. Τοιοῦτο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δά-
 κρυα χρομύοιο.]

Tum vero exarsit juveni dolor offibus
 ingens;

Nec lacrymis caruere genæ.——
Æn. V, 172.

Ibid. —χύτο.] *Al.* στότο.

Ver. 387. Οἱ δὲ οἱ.] *Al.* Οἱ δ' αἱ, & Οἱ
 δ' οἱ.

Ibid. —θρόνους.] *Al.* θένους. Sed minùs
 rectè; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι
 ver. 377: Uti notavit *Barnesius.*

Ver. 391. —ἐβελήκει.] Vide supra ad φ,
 352; ad π, 751; & ad α, 37.

Ver. 393.

- Ἀμφὶς ὁδῷ δρασμέτιν, ῥυμός δ' ὀπὶ γαῖαν ἐλύθη.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο πρὸς τροχὸν ἐξεκυλίθη,
 395 Ἀγκῶνάς τε πειδρύφθη, σόμα τε, ῥινάς τε,
 Θρυλλίχθη ἣ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πληῖσεν, θαλερὴ δέ οἱ ἐχέλο φωνή.
 Τυδείδης ἣ παρὰ γέφυρας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 Πολλῶν ἢ ἄλλων ἐξάλμμε· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 400 Ἴπποις ἦκε μῦθον, ἣ ἐπ' αὐτῷ κῦδ' ἔθηκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ', Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀνίλοχ' δ' ἵπποισιν ἐκέκλειο πάρος ἑοῖο.
 Ἐμμεῖλον, ἣ σφῶϊ τίλαινέον ὀτρίάχισα.
 Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρζέμεν ὅτι κελεύω
 405 Τυδείδῃ ἵπποισι δαΐφρον' ὅσιν Ἀθλίῃ
 Νυῷ ὠρεξε τάχ' ἣ ἐπ' αὐτῷ κῦδ' ἔθηκεν·
 Ἴππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνειε, μηδὲ λίπηθον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχέην καλὰ χόλῃ
 Αἶθῃ, θῆλυς ἐῖσα· τίη λείπεσθε, φέρισοι;
 410 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, ἣ μὲν τέλεσε μῆδον ἔσαι·
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴν πρὸς Νέστορα ποιμήνι λαῶν

Utrique extra viam currebant, temóque in terram devolutus est.

Ipse verò è fellâ juxta rotam provolutus est,

- 395 Cubitòque circumcirca laceratus est, osque, narésque,
 Collisâque est frons ad supercilia: ei autem oculi
 Laerymis impleti sunt, liquidâque ei hæsit vox.
 Tydides verò prævertens dirigebat solidos-ungulis equos,
 Longè præ aliis emicans: Minerva enim

- 400 Equis immisit vim, & ei gloriam imposuit.
 Post illum autem Atrides agebat equos flavus Menelaus.
 Antilochus verò equos adhortabatur patris sui:

" Incumbite, & vos intendite quàm celerrimè.

" Cum illis quidem contendere haud jubeo

- 405 " Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva
 " Nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam imposuit:
 " Sed equos Atridæ assequimini, neque relinquitur,
 " Rapidè, nè vobis dedecus offundat

" Æthe, fœmina cùm sit: Cur deficitis, præstantissimi?

- 410 " Sic enim denuncio, & certè perfectum erit:

" Non amplius vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorem populorum

Ver. 393. — ῥυμός.] Τὸ δῖον δὸς ἢ ἀρ-
 μάτ' ἔως ἢ ζυγὸς ἔσλον. Schol.

Ver. 397. — θαλερὴ δέ οἱ ἐχέλο φωνή.] Vi-
 de suprâ ad ε', 696.

Ver. 391. Τυδείδης ἣ παρὰ γέφυρας.]

Radit iter lævum interior, subitusque
 priorem

Præterit ———— Æn. V, 170.

Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρζέμεν ὅτι
 κελεύω.]

Non jam prima pete Mnestheus, neque

vincere certo.

Quamquam ô! sed superent, quibus hoc,
 Neptune, dedisti.

Extremos pudeat rediisse: hoc vin-
 cite ————

Et prohibete nefas ———— Æn. V, 194.

Ver. 405. Τυδείδῃ.] Pronuntiabatur Ty-
 δειδῷ.

Ver. 408. — καλὰ χόλῃ.] Cod. Harleian.
 καλαθείη.

Ver. 413. — κομιδὴν.] Al. βίβη.

Ver. 417.

- Ἔσσε', αὐτίκα δ' ὕμμε καὶ ἀκλενεῖ ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αἶκ' ὀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 Ἄλλ' ἐφομαρτύνον, ἢ παύσειν ὅτι τάχιστα·
 415 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥδ' νοήσω,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ παρὰ δούμῳ· ἐδὲ μέ λήσῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνακ' ὑποδδίσαντες ὀμοκλήν
 Μᾶλλον ὄππιδραμέτ' ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἐπέσῃ
 Στεῖν' ὁδὸς κοίλῃς ἴδεν Ἀντίλοχ' ἄμφοτερόθεν·
 420 Ῥωχμὸς ἔλιν γαίης, ἣ χειμέριον αἰλὲν ὕδωρ
 Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθιυνε δ' ἡ χῶρον ἀπάντα·
 Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀμαρτοχίας ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχ' ὅτ' ἔβλεψε φασ ἔχε μώνυχας ἵππους
 Ἐκτὸς ὁδῶν, ὀλίγον δ' ὄπισθεν ἀνέκλιναν·
 425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδισε, ἢ Ἀντιλόχῳ ἐγγώνει·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἀνεχ' ἵππους·

“ Erit, statim autem vos interficiet acuto aere,

“ Si remissi referamus vilius præmium:

“ Sed insequimini, & festinate quàm citissimè:

415 “ Hæc autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,

“ Angustâ in viâ astu-præterire: neque me fallit.

Sic dixit: Illi verò, domini veriti minas,

Acriùs concurrerunt exiguo tempore; statimque deindè

Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus:

420 Scissura erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua

Ruperat viæ partem, profundumque fecerat locum totum:

Hæc dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.

Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos

Extra viam, parumpérque avertens insequabatur:

425 Atrides verò extimuit, & Antilochō inclamavit:

“ Antilochè, temerè equos agis; sed contine equos:

Ver. 417. — οἱ δ' ἄνακ' ὑποδδίσαντες ὀμοκλήν Μᾶλλον ἐπιδραμέτ'.

Olli certamine summo

Procumbunt. — Æn. V, 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος.]

Sed cæca Menætes

Saxa timens, proram pelagi detorquet
 ad undas:

Quo diversus abis? iterum, Pete saxa,
 Menæte,

Cum clamore Gyas revocabat; & ecce
 Cloanthum

Respicit instantem tergo, & propiora
 tenentem. — Æn. V, 164.

Ibid. Τῇ ῥ'.] Eâ utique — Eâ, in-
 quam.

Ibid. — ἀμαρτοχίας.] Τὰς τ' τροχῶν συ-
 κρούσεις τὰς δὲ τ' ἄλλων ἀμαρτων. Schol. Τὸν
 — Καλλιμάχον ἔλαθεν ἢ διαφωτὶ τ' ἀμαρ-
 τοχίας· ἢν ἔχῃ πρὸς τ' χωρὶς τ' ἐλεομένην
 ἀμαρτοχίαν· ἐστὶ δ' ἀμαρτοχία, τὸ ἄμα τρέχειν

ἐν μὴ διπλαστέῳ ὅσον ὁμοδρομία τις ἔσται τροχῶν
 γὰρ τὰς δρόμους ἔλασον· ἀμαρτοχία δ' ἡ τρο-
 χῶν τὸ ἔχον· ἀμφὶ δ' παρ' Ὀμήρῳ κεῖται,
 δυνάμεις αὐτῶν τ' Πρωτὶ ἐξηκονταεφῶν· ὅτι
 γὰρ τὸ ἄμα τρέχειν διλοῖ ἀμαρτοχία, παρὰ τε-
 σιν, ὅππ' ἔ Μενέλαος λέγει· “ Τῇ ῥ' εἶχεν
 “ Μενέλαος, ἀμαρτοχίας ἀλεείνων.” ὡς
 λείπειτο γὰρ, διὰ τ' ῥωχμὸν τ' γῆς, τ' σπῆμα
 πλάσιν τ' δρόμους φυλασσόμενον· — ἀμαρ-
 τοχία δ' ὅτι τὸ διπλὸν τ' τροχῶν ἔχον· δελεῖ,
 αὐτὸς πάλιν παρὰ τῆς λέγων “ ἔδ' ἄρα πελ-
 “ λῇ Γίγνεται ὅππ' ὁππότερον ἀμαρτοχίαν καλίστη
 “ θεν, ἔν τ' ἐπὶ κοίῃ.” διὰ γὰρ τὸ λεπὲν
 ἐν ὀλίγον τ' κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεται τὸ τ' ὅππ' ὁπ-
 πότερον ἔχον· φησὶν. Porphy. Quæst. Ho-
 meric. 4.

Ver. 423. Ἀντίλοχ' ὅτ' ἐβλεψε φασ.] Vi-
 de suprâ ad ver. 398.

Ver. 424. — ἀφραδέως.] Vide suprâ ad
 4, 309; & 338.

Ver. 427.

Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' ὀρυζιέρη παρελάσσεις·

Μήπως ἀμφοτέρως δηλήσεαι, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχ' δ' ἔτι ἔ ποτὶ μάλλον ἔλαυνε,

430 Κένιρ' ἐπιπύρεχων, ὡς οὐκ αἶτονι εἰοικώς.

Ὅσσα δ' δίσκος ἔρε καλωμαδίοιο πέλον',

Ὀν' αἰζήσας ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμεν' ἦβης,

Τόσσον ὅππιδ' ἔμελλ' αἰ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω

Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθήκεν ἐλαύνειν,

435 Μήπως συνκύρσειαν ὁδῶ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,

Δίφρος τ' ἀντρέψειαν εὐπλεκέας, καὶ δ' αὐτοὶ

Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Τὸν καὶ νεικείων πρὸς ἑφ' ἑαυτὸς Μενέλα'·

Ἀντίλοχ', ἔτις σέο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

440 Ἐρρ', ἐπεὶ ἔσ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνυμένος Ἀχαιοί.

Ἀλλ' ἔμην' ἔδ' ὡς ἄτερ ὄρεα ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλειο, φώνησέν τε·

Μή μοι ἐρύκωδον, μήδ' ἔσθλον ἀχνυμένω κῆρ·

Φθίσον' ὅτε τισι πόδες καὶ γόνα καμόντα,

445 Ἥ ὑμῖν· ἀμφω γὰρ ἀτέμνον' νεότητι.

“ Angusta enim via; mox verò latiore præterges:

“ Nè fortè utroque lædas, curru curra impacto.

Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,

430 Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.

Quantus verò disci jactus ab humero vibrati est,

Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris;

Tantum cursu emicârunt: illæ verò cesserunt retrò

Atridæ; ipse enim sponte remisit agitare,

435 Nè fortè colliderentur in viâ solidi-ungulis equi,

Currusque everterent elegantèr compactos, ipsi autem

In pulveres deciderent, sistino-cursu-contententes de victoriâ.

Hunc & objurgans allocutus est flavus Menelaus:

“ Antilochè, nemo te mortalium perniciosior alius;

440 “ Vale, neque enim te omninò dicebamus sapere Achivi:

“ Sed certè nè sic quidem sine juramento auferes præmium.

Sic locutus, equos exhortatus est, dixitque:

“ Nè mihi inhibemini, nève stetis dolentes corde:

“ Antè istis pedes & genua lassabuntur,

445 “ Quàm vobis; ambo enim privati sunt juventute.

Ver. 427. —παρελάσσεις.] *Al.* παρ-
λάσσεις.

Ver. 430. —αἶτονι.] Vide suprâ ad 6,
252.

Ver. 431. —καλωμαδίοιο.] Ὀν' ἀφῆκεν καὶ
τὸ ἄρμα τρέχοντες. *Schol.*

Ver. 432. Ὀν'.] *Quem scilicet.* —

Ibid. —πειρώμεν' ἦβης.] Vide suprâ ad
6, 359j & ad 7, 168.

Ver. 434. Ἀτρεΐδαν.] Vide suprâ ad ver.
405.

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν.] Vide su-
prâ ad 7, 508.

Ver. 443. —ἀχνυμένω.] Vide suprâ ad
7, 260.

Ver. 444. Φθίσον'.] Apud *Scholias*ten,
notante *Barnesio*, Φθίσον'. Cujus vocis de
προσώδιâ, vide suprâ ad 6, 833.

Ver. 446.

- ὦς ἔφαθ'· οἱ ᾗ, ἀνακλῶ ὑποδδείσαντες ἐμοκλήν,
 Μᾶλλον ὀπιδραμέμεν, τάχα ᾗ σφίσιν ἄλχι γρόνιο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν αἰγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντες
 Ἴππας, τοὶ ᾗ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 450 Πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν αἰγὸς, ἐφρέσασθ' ἵππας·
 Ἦσο γὰρ ἐκτὸς αἰγῶνι ὑπὲρ ἅλ' ἐν πελωπῇ·
 Τοῖο δ' ἀνδρὸς ἐόντος, ὁμοκλήηρ' αἰκίαςας
 Ἔγνω· φρέσασατο δ' ἵππον δριπερεπέα πρῆχονία,
 Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τὸσον φοῖνιξ ἦν, ἐν ᾗ μελώπω
 455 Λακὸν σῆμα' ἐτέτυκτο πελτροχον, ἥτε μιλῶν·
 Στῇ δ' ὀρθὸς, ἔμυθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἷ' ἐγὼν ἵππας αὐγάζομαι, ἡὲ καὶ ὑμεῖς;
 Ἄλλοι μοι δοκέσσι παροίτεροι ἐμμεναι ἵπποι,
 460 Ἄλλ' δ' ἡνίοχος ἰνδάλλετο· αἱ δὲ παρ' αὐτῷ
 Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεροι ἦσαν·
 Ἦτοι γὰρ ταῖς περὶ ταῖς ἰδὼν περὶ τέρμα βαλῆσας,
 Νῦν δ' ἔπω διώαμαι ἰδεῖν, πάντη δέ μοι ὄσσε

Sic dixit: illi verò, regis veriti hortatum,
 Acrius concurrerunt, & statim ipsis proximi facti sunt.

Argivi verò in circo sedentes spectabant

Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per campum;

- 450 Primus verò Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:

Sedebat enim extra circum sublimis in speculâ:

Illum autem, procul licet esset, equos-increpantem ut audit,

Agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem,

Qui quidem cætero toto corpore spadix erat, at in fronte

- 455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna:

Surrexit autem, & sermonem inter Argivos dixit:

“ O amici, Argivorum duces, atque principes,

“ Solusne ego equos noscito, an & vos?

“ Alii mihi videntur priores esse equi,

- 460 “ Alius & auriga videtur: Illæ verò alicubi fortè

“ Lææ sunt in campo, quæ eousque utique præstantiores erant:

“ Profectò enim illas primùm vidi metam circumflexisse,

“ Nunc verò nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi

Ver. 446. — οἱ ᾗ, ἀνακλῶ ὑποδδείσαντες ἐμοκλήν, Μᾶλλον ὀπιδραμέμεν.] Vide suprâ ad ver. 417.

Ver. 449. — τοὶ ᾗ.] Al. οἱ ᾗ.

Ver. 450—453. — Ἦσο—ἐτέτυκτο. — φρέσασατο.] Vide suprâ ad ver. 126.

Ver. 451—455.] Ἦσο—ἐτέτυκτο.] Vide suprâ ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ibid. — πελωπῇ.] Τὸ πῶς ὑψηλός, ἀφ' ὃς ὄρεσι περικλείεται ἡ ἰδεῖν πάντα. Schol.

Ver. 453. — φρέσασατο δ' ἵππον δριπερεπέα πρῆχονία.]

———— quem Thracius albis

Portat equus bicolor maculis, vestigia primi

Alba pedis, frontemq; ostentans ardens albam. Æn. V, 565.

Ver. 454. — φοῖνιξ.] Vide suprâ ad β', 267.

Ver. 455. — σῆμα' ἐτέτυκτο.] Cod. Harleian. σῆμα τέτυκτο.

Ver. 460. — ἡνίοχος ἰνδάλλετο.] Quâ ratione, ἡνίοχος, hic ultimam producat; item ἀμείβεσθον, ver. 492; & ἄρα, ver. 510; & Σθένης, ver. 511; vide suprâ ad α', 51. Al. ἡνίοχος μ' ἰνδάλλετο.

Ver. 463. Νῦν δ' ἔπω.] Al. Νῦν δ' ἔπω. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 465.

- Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπλαινέον ἐσορόωντι·
 465 Ἦέ τ' ἠνίοχον Φύλον ἠνία, ἔδ' ἐδυωάθη
 Εὐφροσύνην περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχυσεν ἐλίξας·
 Ἐνθα μιν ἐκπεσέειν ὅτω, (ὡς δ' ἄρμαλα ἄξαι·
 Αἱ δ' ἐξηρώσαν, ἐπεὶ μὲν ἔλλαβε θυμόν.
 Ἀλλὰ ἰδεῖσθ' ὅς ὑμμες ἀνασάδον· ἔγδ' ἐγώ γε
 470 Εὐφροσύνην· δοκέει δέ μοι ἐμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γυνή, μὲν δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
 Τυδεΐδης ἵπποδάμης υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰχρῶς ἀνένισπεν Ὀϊλῆς ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομένην, τί πάρεθ' λαβρῶσαι; αἱ δέ τ' ἀνέθεν
 475 Ἴπποι ἀερίποδες πολέθ' πεδίοντι δίεν·
 Οὐτε νεώτατός ἐστι μετ' Ἀργείοισι ποσσῶτον,
 Οὐτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐνδέρκε' ὅσας·
 Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρῶσαι· ἔδ' ἐτί σε χρὴ
 Λαβραγόρην ἐμμεναι· πάρεθ' γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 Ἴπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρεθ' περ,
 Εὐμήλης, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληχε βέβηκε.

- “ Troicum per campum lustrant prospectanti :
 465 “ Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
 “ Benè continere circa metam, & non feliciter flexit :
 “ Illic eum excidisse reor, currusque confregisse ;
 “ Ipsæque extra-viam-concurrerunt, postquam furor occupavit animum,
 “ Sed intuemini & vos surgentes : non enim ego sanè
 470 “ Cernens dignosco ; videtur autem mihi esse vir
 “ Ætolus genere, intèrque Argivos imperat
 “ Tydei equum domitoris filius, fortis Diomedes.
 “ Hunc autem probrosis verbis-objurgavit Oilei filius velox Ajax :
 “ Idomeneu, cur continuò garris ? Illæ verò procul
 475 “ Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt :
 “ Neque minimus-natu es inter Argivos tantum,
 “ Neque tibi acutissimè ex capite prospiciunt oculi :
 “ Sed semper verbis garris ; Nec tamen omninò te decet
 “ Loquacem esse : adsunt enim & præstantiores alii.
 480 “ Equæ verò sunt priores, quæ & antea
 “ Eumeli, ipseque tenens lora vehitur.

Ver. 465. — φύλον.] *Al.* φύγεν.

Ver. 466. — ἐλίξας.] Συγγραφεὺς περὶ τῆς ἀμύνης τὸς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467. — (ὡς δ' ἄρμαλα ἄξαι.) *Cod. Harleian.* καὶ δ' ἄρμαλα ἄξαι. Ut suprā ver. 341.

Ver. 470. — διαγινώσκω.] Vide suprā ad ver. 243.

Ver. 472. — ἵπποδάμης.] Vide suprā ad β', 23.

Ver. 473. — ἐνένισπεν.] *Barneſius* in uno MS scriptum repperit ἐνένισπεν. Quæ & proba Lectio. Vide suprā ad β', 546.

Ver. 474. — τί πάρεθ' λαβρῶσαι.] *Λοιδος*—

σιν ἔδ' ἐφ' ἑαυτοὺς λαβρῶσαι ἢ (ὡς ἀμύνης ἀλλὰ τοῖς ἀμυνησιν τὸς ἵππους ἐπιφέρωντες — “ Ἰδο-
 “ μέν, τί πάρεθ' λαβρῶσαι; ἔδ' ἐτί σε χρὴ
 “ λαβραγόρην ἐμμεναι.” *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide suprā ad β', 246.

Ibid. — λαβρῶσαι.] *Apud Plutarchum,* loco jam citato, λαβρῶσαι.

Ver. 475. — δίεν.] *Al.* δίου.

Ver. 479. — λαβραγόρην.] Προσπελὴ ἐν τοῖς λόγοις.

Ibid. — ἀμείνονες.] *Cod. Harleian.* ἀμύ-
 μονες.

Ver. 481. — βέβηκε.] Vide suprā ad γ', 736; & ad α', 37.

- Τὸν ὃ χολωσάμεν Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἥυδα·
 Αἴαν, νείκε' ἄρισε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 Δόεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόθος ἐστὶν ἀπίλῳς·
 485 Δευρό νυν ἢ τρίποδος πεδιώμεθον, ἢ ἐλέβηθ·
 Ἴσορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομην ἄμφω,
 Ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ὑπὸ λίναν.
 Ὡς ἔφαθ'· ἄρ' νυν δ' αὐτίκ' Οἴλῃ ταχὺς Αἴας,
 Χωόμεν, χαλεποῖσιν ἀμείψασθ' ἐπέεσσιν·
 490 Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γνέει' ἀμφοτέρωσιν,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
 Μηκέτι νυν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν, Ἰδομενεὺς τε, κακοῖς· ἐπεὶ ἔδ' ἐοικε·
 Καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅ τις ποιαῦτά γε ῥέζοι·
 495 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορᾶσθε
 Ἴππας· οἱ ὃ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 Εὐθρόδ' ἐλδύσον· τότε ὃ γνώσεσθε ἕκασθ·
 Ἴππας Ἀργείων, οἱ δούτεροι, οἱ τε πάροισιν.

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est:

“ Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus

“ Inferior es Argivis, tibi quippè mens est insolens:

485 “ Agè vel tripode-deposito certemus, vel lebetes;

“ Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,

“ Utræ anteriores equæ: ut sentias perfolvens.

Sic dixit: Surrexit verò protinus Oilei filius velox Ajax,

Iratus, asperis ut exciperet eum verbis:

490 Et omninò jam ulterius adhuc contentio progressâ esset utrisque,

Si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset:

“ Ne amplius nunc asperis alterceminî verbis,

“ Ajax, Idomeneûque, malis; neque enim par est:

“ Quin & alii succenseretis, quicumque talia faceret:

495 “ Sed vos in circo sedentes spectate

“ Equos; ii autem citò ipsi festino-cursu-contententes de victoriâ

“ Huc venient: tum verò cognoscetis singuli

“ Equos Argivorum, qui secundi, quique priores.

Ver. 483. — νείκε' ἄρισε.] Cod. Harleian. νείκη ἄρισε. Al. νείκε' ἄρισε.

Ver. 485. Δευρό νυν ἢ τρίποδος πεδιώμεθον.] Ita Odyss. ψ', 73;

— αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περὶ δάσσομαι αὐ-
 τῆς.

Et apud Aristophanem,

— ἐθέλω περὶ τ' κεφαλῆς περὶ δάσσομαι.

Equites, ver. 788.

Ubi Scholiastes locum hunc hoc modo citat:

Δευρό γε νυν τρίποδος πεδιώμεθα.

Quin & Cod. Harleian. à Tho. Bentleio, i-
 temque Cod. Oxon. à Barnesio collatus, hic
 legunt περὶ δάσσομαι. Vide suprà ad κ', 105.

Ver. 487. — γνοίης.] Al. γνῶν.

Ibid. — ὑπὸ λίναν.] Vide suprà ad β', 43;
 & ad γ', 79.

Ver. 488. — ἄρ' νυν.] Vide suprà ad γ',
 260.

Ver. 492. — ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν.] Cod.
 Harleian. ἀμείβεσθαι ἐπέεσσιν. Quæ quidem
 Syntaxis satis rectè se haberet, quia omne
 Duale est necessariò Plurale; (Vide suprà ad
 α', 566:) Profodia autem nullâ, ut opinor,
 ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἴαν, Ἰδομενεὺς τε.] Edidit
 Barnesius Αἴαν τ', Ἰδομενεὺς τε. Sed nihil
 opus: Quâ enim ratione, vox, Αἴαν, ulti-
 mam hîc, etiam extra cæsuram, producat;
 vide suprà ad α', 51.

Ver. 494. — ῥέζοι.] Al. ῥέζον.

Ver. 500.

- ὦς φάτο· Τυδείδης δ' ἤ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 500 Μάσι δ' αἰὲν ἔλαυνε καλῶμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
 Ὑψὸς ἀειρέθιω ρίμφω πρήσσοντε κέλαιθον·
 Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ραθάμισγες ἔβαλλον·
 Ἀρμαία δ' ἤ χρυσῶ πεπυκασμύα κασιέρω τε,
 Ἴπποις ἀκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἔδ' τε πολλὴ
 505 Γίνετ' ὀππασώτρων ἀρμαίροχὴ κατόπιθεν
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δ' ἀπόδουλε πείεσθαι·
 Στῇ δ' μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς,
 Ἴππων, ἔκ τε λόφων ἢ ἀπὸ σέρνοιο χαμαῖζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωνι,
 510 Κλῖνε δ' ἄρα μάσιγα πόσι ζυγόν· ἔδ' ἐμάτησεν
 Ἴφθιμῳ Σθένελλῳ, αἶψ' ἐσυμψύως λάβ' ἄεθλου·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυῶϊκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτάωντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους,

Sic dixit: Tydides autem valdè propè venit urgens,

- 500 Scuticâ verò assiduè feriebat super humeros; ei autem equi
 In altum tollebantur citò conficientes viam:
 Assiduè verò aurigam pulveris guttæ percutiebant:
 Currus autem auro accuratè elaborati stannóque
 Pone equos veloces currebant; neque profunda
 505 Fiebat canthorum orbita retrò
 In tenui pulvere: hi nempè festinantes volabant.
 Stetit autem medio in circo, multúque exiliebat sudor
 Equorum, éque cervicibus & à pectore in-terram.
 Ipse verò è fellâ in terram defiliit collucente,
 510 Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
 Fortis Sthenelus, sed properè accepit præmium;
 Deditque abducendam sociis magnanimis mulierem,
 Et tripodem ansatum asportandum; ipse verò solvit equos.

Ver. 500. Μάσι δ' αἰέν.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Μάσι δ' αἰέν. Quod, ut opinor, ferri non potest; nam Μάσι, ut ipse notavit *Barneſius*, mediam semper producit. Τὸ δ', Μάσι, Μάσι τινὲς γράφουσιν, ἐκτείνουσιν ἢ λήγουσιν· ὁμοίως τῷ, "Μήτι τοι δευ-
 "τίμῳ μὲν ἀμείνων." [supra ver. 315.] Καὶ δευ, ὡς περ μῆτις, μῆτις, μῆτι, ἢ καὶ κέσσιν, μῆτι· ἔτω δ' μάσις, μάσις, μάσι, μάσι, μάσι. *Eustath.* Firmatur porro hæc lectio *Odyss.* 6, 187;

Ἡ δ' ἐφ' ἵπποις μάσιν βάλεν.

Ver. 501. —πρήσσοντε.] Vide supra ad i, 192.

Ver. 504. —ἔδ' τε πολλή.] Cod. *Harleian.* ἔδ' τε πολλή. Quo modo & in uno MS scriptum repperit *Barneſius*. *Porphyrus* autem *Quæst. Homeric.* 4, legit; ἔδ' ἄρα πολλή.

Ibid. —ἔδ' τε πολλή Γίνετ' ὀππασώτρων ἀρμαίροχῃ.] Vide supra ad ver. 422.

Ver. 507. —πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς.]

—sudor fluit undique rivis.

Æn. V, 200.

Ver. 510. Κλῖνε.] Vide supra ad α, 309.

Ibid. —ἄρα.] Ut fieri solet.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν.]

—quem Thracius olim

Anchisæ genitori in magno munere Cisseus

Ferre sui dederat monimentum & pignus amoris *Æn.* V, 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτάωντα.] Ὅν [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδεος ἀναλεθλῶναι ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὡς δὴ λον' ἐξ ὀππασώτρων τῶνδε.

Χάλεός εἰμι τρίπους, Πυθιοὶ δ' ἀνάντημα

ἀγαλμα,

Καί μ' ὅππαι Παλέρκλῳ θῆκε πόδας αἰκῶς

Ἀχιλλεύς·

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βούην ἀγῶος Διομήδης,

Νικήσας ἵπποισι παρὰ Πηλεΐδῃ Ἑλλή-
 σπονίον. *Eustath.*

E c 2

Ibid.

- Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχῳ Νηληϊῆϊ ἤλασεν ἵππους,
 515 Κέρδεσιν, ὅτι τάχῃ γε παρὰ φθάμεν Μενέλαον.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαῳ ἔχ' ἐγύθεν ὠκέας ἵππους.
 "Οἶσον ὃ τροχῶ ἵππῳ ἀφίσα), ὅς ῥά τ' ἀνακλῆ
 Ἐλκησιν πεδίοιο τιτανόμενῳ (ὡν ὄχεσφιν,
 Τῷ μὲν τε ψάυσιν ὀπισσώτερη τέλῃς ἀκρῇ
 520 Οὐραΐαι, ὃ δέ τ' ἄλχι μάλα τέλῃς, ὅδε τι πολλὴ
 Χώρη μεσσηγύς, πολέῳ πεδίοιο δέοντῳ.
 Τόσσον δὲ Μενέλαῳ ἀμύμονῳ Ἀντιλόχοιο
 Λέπειτ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκῃς λείπειτο,
 Ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μὲν καὶ
 525 Ἴππῃ τ' Ἀγαμέμνονος καλλιτέλῃς Αἴθης.
 Εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω γῆμεν δρόμῳ ἀμφοτέρωσι,
 Τῷ κέν μιν παρέλασσ', ὅδ' ἀμφήρῃσιν ἔθηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆϊ,
 Λέπειτ' ἀσκληῇ Μενελάῳ δερὸς ἐρωῶν.
 530 Βάρδις μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλιτέλῃς ἵπποι,
 Ἕκῃ δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενός τε ἐν ἀγῶνι.

- Post cum autem Antilochus Neleus agebat equos,
 515 Dolis, haud quidem celeritate praeveniens Menelaum;
 Sed & sic Menelaus agebat propè veloces equos:
 Quantum verò à rotâ equus distat, qui quidem dominum
 Trahit per campum nisa-contento cum curribus;
 Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
 520 Caudæ, is autem propè admodum currit, neque prorsus magnam
 Spatium in medio, per amplum campum currente:
 Tantum jam Menelaus eximio Antilochō
 Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci-jactum relictus erat;
 Sed & ipsum statim affecutus est; augebatur enim vis valida
 525 Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes:
 Quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
 Eo certè cum præterisset, neque dubiam victricem reliquisset.
 Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
 Posterior erat inclyto Menelao hastæ jactu.
 530 Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
 Minimè-peritus erat & ipse agendi currum in certamine.

Ibid. — ἔλαυνεν ὄφ'.] Vide suprâ ad ν', 103;
 & ad δ', 24. *Al.* ἔλαυνεν ὄφ', & ἐλύσατο ὄφ'.

Ver. 514. — ἄρ'.] Non hîc vacat istud
 ἄρ'· sed vim habet in connectendâ sententiâ
 cum eo quod præcessit, *ver.* 433.

Ver. 515. — παρὰ φθάμεν.] Vide su-
 præ ad β', 43.

Ver. 517. — ὅς ῥά τ'.] *Qui scilicet.* —
Ver. 520. — ὅδε τι πολλή.] *Al.* ὅδε τι
 πολλή. Ut suprâ *ver.* 504.

Ver. 523. — δίσκῃς.] *Al.* δίσκῃς ἔρα.
 Vide suprâ ad *ver.* 431.

Ibid. — λείπειτο.] Vide suprâ ad φ', 352;
 & ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἐτι προτέρω γῆμεν
 δρόμῳ.]

— spatia & si plura super fiat,
 Transeat elapsus prior, ambiguum
 relinquat. *Æn.* V, 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν.] *Al.* Τῷ καὶ μιν.
Ver. 529. — δερὸς ἐρωῶν.] Ita suprâ δ',

358;
 — ὅσον τ' ὅπῃ δερὸς ἐρωῶν.

Ver. 530. — γὰρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ
 hîc producatur; item ultima vocis, ἀμφο-
 τέρωσι, *ver.* 557; & τίς, *ver.* 575; & καὶ
 ὁμῶς, *ver.* 603; vide suprâ ad α', 51.

- Ἰὼς δ' Ἀδμήτιο πανύσσιον ἤλυθεν ἄκων,
 Ἐλκων ἄρμαϊα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 Τὸν δ' ἰδὼν ὤκλειρε ποδάρεκας δῖον Ἀχιλλεύς.
 535 Στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.
 Λοῖτον ἀνὴρ ὤρετο ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμῳ ἀέθλιον, ὥς ὕπαικας,
 Δώτερ'· αἰτάρ τὰ πρῶτα φερέω Τυδέος υἱός.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευε.
 540 Καί νύ κεν οἱ πόρρεν ἵππον, (ἐπήνεσαν γὰρ Ἀχαιοί)
 Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μελαθύμης Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμίψατ' ἀνασᾶς.
 ὦ Ἀχιλλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶκε τελέσσης
 Τῷτο ἔπει· μέλεις γὰρ ἀφαιρήσεαι ἀέθλον,
 545 Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρμαϊα καὶ ταχέ' ἵππων,
 Αὐτὸς τ' ἐοθλὸς ἐών· ἀλλ' ὠφελεν ἀθανάτοισιν
 Εὐχεσθαι, τὸ κεν ἔτι πανύσσιον ἤλθε διώκων.
 Εἰ δέ μιν οἰκίερες, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,

Filius verò Admeti omnium ultimus venit,

Trahens currus pulchros, agens antè equos.

Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:

535 Stans autem inter Argivos verba alata dixit:

"Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos:

"Sed agendum ei demus præmia, ut par est,

"Secunda: at prima ferat Tydei filius.

Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, sicut jubebat:

540 Et ei sanè dedisset equam, (comprobârunt enim Achivi;)

Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,

Pelidæ Achilli jure respondisset surgens:

"O Achille, valdè tibi irascar, si perfeceris

"Hoc verbum; ablaturus enim es mibi præmium,

545 "His motus, quòd ei divinitùs læsi sunt currus & veloces equæ,

"Ipseque peritus licèt esset: sed debuit immortalibus

"Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset equos urgens;

"Si verò ejus misereris, & tibi gratum est animo,

"Est tibi in tentorio aurum multum, est & æs,

Ver. 532. —ἤλυθεν.] Vide supra ad 6, τελέσσης Τῷτο ἔπει.]

454; & ad 4, 37.

Ver. 533. —καλὰ.] Vide supra ad β',

43.

Ibid. —πρόσσοθεν.] Al. πρόσσωδ'.

Ver. 536. —ἄρειον.] Al. ὤρειον & ὀ

ἄρειον.

Ver. 437. —ἄγε δέ.] Vide supra ad ver.

313.

Ver. 540. Καί νύ κεν οἱ.] Codices plurimi

habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541. —ἄγε.] Ut par erat.——

Vide supra ad ver. 514.

Ver. 543. —μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶκε

Hic totum caveæ confessum ingentis, & ora

Prima patrum magnis Salius clamori-

bus implet;

Ereptumque dolo reddi sibi poscit hono-

rem. *Æn. V, 340.*

Ver. 456. Αὐτὸς τ' ἐοθλὸς ἐών.] Cod.

Harleian. Αὐτὸς ἐοθλὸς ἐών. Quod & ferr i

potest. Vide supra ad 4, 51.

Ibid. —ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad 4,

398.

Ver. 548. —φίλον.] Cod. Harleian. φί-

λον.

- 550 Καὶ πρόβατ', εἰσι δέ τι δμῳαί, ἢ μώνυχες ἵπποι·
 Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμῳαι εἰ μείζον ἄεθλον,
 Ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 Τὼ δ' ἐγὼ εἰ δώσω· πρὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
 555 Ὡς φάτο· μείδῃσεν ἧ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντιλόχε, εἰ μὴ δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ὑπιδέναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέωσω
 560 Δώσω οἱ θώρηκα, τ' Ἀσεροπαῖον ἀπηνύρων,
 Χάκρον, ᾧ πῆρε χεῦμα φαεινὸν κασσινέροιο
 Ἀμφιδεδίνῳ· πολέῳ δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
 Ἦ ῥα, εἰ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
 Οἰσέμεναι κλισίῃσιν· ὁ δ' ὤχλειο, καὶ οἱ ἐνεικεν·
 555 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Τοῖσι ἧ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχνύων,
 Ἀντιλόχῳ ἁμόλου κεχλωμένῳ· ἐν δ' ἄρ' αὖ κήρυξ

- 550 " Et pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi ungulis equi:
 " Ex his ipsi postea sumptum date vel majus præmium,
 " Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
 " Hanc verò ego non dabo: de ipsâ autem periculum-faciat
 " Virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare.
 555 Sic dixit: subruit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
 Gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
 Et eum respondens verbis alatis allocutus est:
 " Antiloche, si quidem jam me jubes è domo aliud
 " Eumelo dare, ego verò & hoc perficiam:
 560 " Dabo ei thoracem, quam Asteropæo abstuli,
 " Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
 " Funditur: multo autem pretio ei æstimandus erit.
 Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem
 Ferre è tentorio: Is verò abiit, & ad eum attulit:
 565 Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens,
 Inter hos autem & Menelaus surrexit, animo dolens,
 Antilocho immensum iratus: præco verò

Ver. 550. — μώνυχες ἵπποι.] Vide suprâ ad τ', 424.

Ver. 554. — ὅς κ' ἐθέλῃσιν.] Al. ὅς κε θέλῃσιν.

Ver. 555. — μείδῃσεν ἧ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς.]

Risit pater optimus olli;

Et clypeum efferrî jussit. — Æn. V, 358.

Ver. 558. — εἰ μὴ δὴ.] Siquidem re- vera.

Ver. 559. — ἐγὼ δέ κε εἰ τὸ.] Al. ἐγὼ δὲ εἰ τὸ.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τ' Ἀσεροπαῖον ἀπηνύρων.]

Levibus huic hamis consertam, auro- que trilingem

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse Victor apud rapidum Simoënta sub Illo alto,

Donat habere viro, decus & tutamen in armis. — Æn. V, 259.

Ibid. — τ' Ἀσεροπαῖον ἀπηνύρων.] Suprà φ', 183.

Ibid. — ἀπηνύρων.] Al. ἀπηνύρων.

Ver. 561. — πῆρε χεῦμα.] Al. πῆρε χεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνῳ.] Vide suprâ ad ν', 736; & ad α', 37.

Ver. 567. — ἄρ' αὖ κήρυξ.] Ut solitus erat —

Ver. 568.

- Χερσὶ Κηπῆρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὁ δ' ἐπεὶ αὖ μείνυδα ισόθεο Φῶς·
 570 Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας;
 Ἡχυνάας μὲν ἐμὲν δρέλλω, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 Τὸς σὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
 Ἄλλ' ἄγε, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσασθε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
 575 Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιώνων,
 Ἀντίλοχον ψάδεσσι βηισάμεν Μενέλαον
 Οἴχε· ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χείρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς ᾧ κρείσσων δρέλῃ τε, βίῃ τε.
 Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, ἢ μ' ἄτινα Φημί
 580 Ἄλλον ὀπιπλήξῃν Δαναῶν· ἰθέα γὰρ ἔσαι·
 Ἀντίλοχ', αἱ δ' ἄγε δέδρο, διοτρεφες, ἣ θέμις ἐστὶ,
 Σταῖς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρμαϊ, αὐτὰρ ἰμάσθῃ
 Χερσὶν ἔχων ῥαδιπλῶ, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
 Ἴππων ἀψάμεν, γαίησιν ἔνδοσι γαίῃ
 585 Ὀμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχ' ἐπεμνυμένον ἀντίον ἦνδα·

In manibus sceptrum posuit, slerique jussit

Argivos: At is deinde inter eos dixit par-deo vir:

- 570 "Antiloche, antehac prudens, quale fecisti?
 "Dedecorasti quidem meam virtutem, laesisti autem mihi equos,
 "Tuis ante actis, qui multo inferiores erant.
 "Sed agite, Argivorum ductores, & principes,
 "In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam:
 575 "Nè quandò quis dicat Achivorum ære loricorum,
 "Antilocho mendaciis oppresso Menelaus
 "Abiit equam ducens; nam ei longè deteriores erant
 "Equi, ipse verò melior armisque, viribusque.
 "Eja verò age ego ipse dijudicabo, & me nullum puto
 580 "Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit judicium:
 "Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas est,
 "Stans ante equos & currum, & flagellum
 "Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,
 "Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
 585 "Jurato, te non volentem quidem meum dolo cursum impedivisse.
 Eum verò Antilochus prudens contra allocutus est:

Ver. 568. Χερσὶ.] Al. Χερσὶ.

Ibid. Χερσὶ Κηπῆρον ἔθηκε.] Παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες Κηπῆρα ἐκράταν.
 Schol.

Ibid. —ἐκέλευσεν.] Al. ἐκέλευεν.

Ver. 574—579. —δικάσασθε—δι-
 κάσω.] Vide suprà ad α', 140.

Ibid. —μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] Μὴδ' ἐτέρω· ἢ
 μὴν βοηθεῖτε. Schol.

Ibid. —δικάσασθε.] Al. δικάζετε.

Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'.] Vide suprà ad ι,
 167.

Ver. 581. —αἱ δ' ἄγε.] Al. εἰ δ' ἄγε.
 Ut ver. 579.

Ibid. —ἦ.] Al. ἦ.

Ver. 583. —ἔχων.] Al. ἔχε.

Ver. 585. Ὀμνυθι.] Vide suprà ad γ',
 260.

Ver. 586. —ἀντίον ἦνδα.] Vide suprà ad
 γ', 203.

- Ἄναξ νῦν, πολλὸν γὰρ ἔλωε νεώτερός εἰμι
 Σῆο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δ' ἢ πρότερός κ' ἔσθ' ὦν.
 Οἶδ', οἷα νέε' ἀνδρὸς ὑπερβασίας τελέθῃσι.
 590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπὴ δέ τε μῆτις.
 Τῷ τοι δ' ἠπλήτω καρδίῃ· ἵππων δέ τοι αὐτὸς,
 Δώσω, ἢ δ' ὀρόμιον· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μείζον ἀπαλήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι,
 Βυλοίμιον, ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἡμίαια πάντα
 595 Ἐκ θυμῷ πεσέειν, ἢ δαίμοσιν εἶναι ἀλγίρος.
 Ἦ ῥα, ἢ ἵππων ἄγων μελαθύμῃ Νέστορος υἱὸς
 Ἐν χείρεσσι τίθῃ Μενελάω· τοῖο δ' ἢ θυμὸς
 Ἰάνθῃ, ὥσεί τε περὶ σαχύνεσσιν ἔεργῃ
 Ληΐξ ἀλδήσκοντος, ὅτε φείσασθαι ἄρκεται.
 600 Ὡς ἄρα σοι, Μενέλαε, μὲν φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
 Καί μιν Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείζομαι αὐτὸς,
 Χωρόμιος· ἐπεὶ ἔτι παρθένος, ἔδ' ἀεσίφρων,
 Ἦδ' αὖ πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 Βέλιερον αὖτ' ἀλέαδ' ἀμείνονας ἡπεροπδύειν.

“ Perfer nunc: multò enim ego junior sum

“ Te, rex Menelaë, tu autem natu-major & præstantior.

“ Nôsti, qualia juvenis errata sunt:

590 “ Velocior etenim mens, tenue autem consilium.

“ Idè tibi toleret cor: equam verò tibi ipse

“ Dabo, quam accepi: Sed & si è meis aliud

“ Majus postulaveris, promptè omninò jam-statim dare

“ Mallem, quàm tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes me

595 “ Animo ejectionem esse, & in deos fieri sceleratum.

Dixit sanè, & equam ducens magnanimi Nestoris filius

In manus tradidit Menelai: illius autem animus

Lætitiâ-perfusus est, velut circa spicas ros funditur

Segetis crescentis, quando horrescunt arva:

600 Sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitiâ-perfusus est:

Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:

“ Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,

“ Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,

“ Eras anteà: nunc verò mentem vicit juvenus.

605 “ Satiùs autem fuerit cavere præstantiores decipere:

Ver. 587. — πολλὸν γὰρ ἔλωε] *Al.* πολλὸν
 μὲν γὰρ ἔλωε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος,
 λεπὴ δέ τε μῆτις.] — φρονεῖν γὰρ αἱ ταχέως ἐκ
 ἀσφαλείας. *Sorbocl. OEdip. Tyrann. 625.*

Ver. 593. — ἀπαλήσειας.] *Cod. Harleian.*
 ἐπ' ἀπλήσειας.

Ver. 594. — διοτρεφές.] *Al.* διαμπερές.

Ver. 599. — ἄρα σοι.] *Vide suprà ad ζ',*
 142.

Ver. 600. — ἄρα.] *Ut dictum est —*
ver. 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν.] *Edidit Barne-*
fusus ex conjecturâ Ἀντίλοχ', ἢ νῦν. Sed, ut
opinor, nihil opus. Vide suprà ad ε', 51.

Ver. 603. — ἔτι παρθένος.] *Οὐ νεχ-*
λασ μὲν ἢ λογισμὸν, παρὰ φρον. Schol.

Ver. 605. Βέλιερον.] *Cod. Harleian. Δέ-*
τερον. Quo modo & in duobus MSS scrip-
tum repperit Barnefusus, Atque ita etiam le-
git Eustathius.

Ver. 607.

- Αὐτῶς· εἰ γὰρ πύξ γε μαχήσαιο, εἰδὲ παλαίσεις,
 Οὐδέ τ' αἰκονίσιω ἐνδύσαιο, εἰδὲ πόδεσσι
 Θύσαιο· ἤδη γὰρ χαλεπὸν καὶ γῆρας ἐπαίγῃ.
 ὦς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 625 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκνον, καὶ μοῖραν εἶπες.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γῆα, φίλον, πόδες, εἰδὲ τε χεῖρες
 ὦμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσον· ἔλαφραί.
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδόν· εἴη,
 630 ὦς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοί.
 Βεπρασίω, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆα δαΐδα·
 Ἐνθ' ἔτις μοι ὁμοῖον ἀνὴρ γῆμ', ἔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 Οὗτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μελαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπ' υἱόν·
 635 Ἀλκαῖον δ' ἀπὸ Πλδρυώνιον, ὥς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δ' ἐπόδεσσι παρέδραμον, ἰοθλὸν ἐόντα·
 Δαεὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.

“*Gratis: Neque enim caestibus omnino pugnabis, neque luctaberis,*

“*Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus*

“*Curres: jam enim gravis senectus urget.*

Sic fatus, in manibus posuit: Ille vero accepit gaudens,

625 *Et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est:*

“*Certe jam haec quidem omnia, fili, recte dixisti.*

“*Non enim amplius firma membra, amice, pedes, neque manus*

“*Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.*

“*Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset.*

630 “*Ut quando regem Amaryncea sepelierunt Epēi*

“*In Buprasio, filiique posuerunt regis praemia:*

“*Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epēorum,*

“*Neque ipsorum Pyliorum, neque Aetolorum magnanimorum.*

“*Caestu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:*

635 “*Ancæum verò lucta Pleuronium, qui in me surrexit:*

“*Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licet:*

“*Hastâ verò mittendâ superavi Phyleûmque, & Polydorum.*

*Ver. 621. — πύξ γε μαχήσαιο.] Al. πύξ
μαχίσαιο.*

*Ver. 622. — ἐνδύσαιο.] Codices plurimi
ἐσδύσαιο.*

*Ver. 623. — γῆρας ἐπαίγῃ.] Cod. Har-
leian. γῆρας ἐπεισιν. Ut supra 4, 29. Atque
ita in uno MS scriptum repperit *Barnesius*.
Al. γῆρας ἰκάνῃ.*

*Ver. 625. — ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.]
Al. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.*

*Ver. 626. — καὶ μοῖραν.] Vide supra ad
π', 367.*

Ibid. — εἶπες.] Al. εἴπας. Quod idem.

*Ver. 627. — εἰδὲ τε χεῖρες.] Cod. Har-
leian. εἰδὲ τε χεῖρες. Al. εἰδ' ἔτι χεῖρες.*

Ver. 628. — ἐπαΐσσον.] Al. ἀπαΐσσον.

*Ver. 629. Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι.] Vide supra
ad 4, 249, & 260.*

*O mihi præteritos referat si Jupiter an-
nos!*

*Qualis eram, cum primam aciem Præ-
nestæ sub ipsâ*

*Stravi, scutorumque incendi victor acer-
vos:*

*Et regem hanc Herilum dextrâ sub Tar-
tara misi. Æn. VIII, 560.*

*Ver. 634. Πύξ μὲν ἐνίκησα.] Vide supra
ad ver. 620.*

*Ibid. — Ἦνοπ' υἱόν.] Al. Οἰνοπ'. Quo
modo & legit *Plutarchus*, loco supra citato.*

*Ver. 637. — Φυλῆα.] Vide supra ad 4,
265.*

Ver. 396.

- Οἷοισιν μ' ἵπποισι παρέλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθ' πρόθε βαλόντες, αἵσασσάμηναι πρὸ νίκης,
 640 Οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπει' ἄεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχονεν,
 Ἐμπεδον ἡνιόχον', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλδονεν.
 Ὡς πόλ' ἔον, νυνὶ αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 Ἐρῶν τοιῶτων· ἐμὲ δ' ἤρη γήραϊ λυγρῷ
 645 Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐταῖρον αἰέθλοισι κερεΐζε.
 Τῷ δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 Ὡς μὲν αἰεὶ μέμνησαι ἐνέη· ἐδὲ σε λήθω,
 Τιμῆς ἥσέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 Σοὶ δ' ἔθροισι τῶνδ' ἀντὶ χάριν μνηστικὰ δοῖεν.
 Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δ' ὅλως καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 Ὡχέει, ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλκιεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

- “ Solis me equis præteregeant Astoridae duo,
 “ Numero superantes, invidentes mibi victoriam,
 640 “ Quod nempè maxima illi certamini relicta erant præmia.
 “ Hi verò erant sanè gemini: alter quidem constantèr equos-regebat,
 “ Constantèr equos-regebat, alter verò scuticâ incitabat:
 “ Sic olim eram, nunc vicissim juniores obeant
 “ Opera ejusmodi: me oportet senectæ tristi
 645 “ Parere; tum verò excellebam inter heroas.
 “ Sed abi, & tuo sodali certaminibus justa facito.
 “ Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,
 “ Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
 “ Quo honore me par est honorari inter Achivos.
 650 “ Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.
 Sic dixit: Pelides verò ingentem per cætum Achivorum
 Abiit, postquàm omnem laudationem audierat Nelidæ.
 Atque ille pugnae-cæstu decernentium duræ posuit præmia:

Ver. 639. Πλήθ' πρόθε βαλόντες.] Ἡ τοὶ
 χεῖρ' αὖν, ἢ τ' ἀεμάτων· ἢ τ' σωματικῶν
 αὐτοῖς θεῶν, τῶν πλήθ' ἐμὲ νικήσαντες. δι-
 φοῦς γὰρ ἔστι ἀνὰ λείαντας χεῖρας ἔχοντες ἑσθλόν.
 Schol.

Ver. 640. — αὐτόφι.] Al. αὐτόθι.

Ver. 641. — ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχονεν, Ἐμ-
 πεδον ἡνιόχον'.] De hujusmodi ἐπαναφορᾷ, vi-
 de suprâ ad χ', 127.

Ille, velut pelagi rupes immota resistit;
 Ut pelagi rupes ———— Æn. VII, 586.

Quod autem hîc ex Ovidii, *Epist. Sapph.*
ver. 39, affert *Barneſius*:

“ Si nisi quæ Facie poterit te digna vi-
 deri,

“ Nulla futura tua est, nulla futura
 tua est;

Id verò prorsus ab hâc re alienum est. Hoc

enim ait Ovidius; “ Si nulla tua futura est,
 “ nisi quæ Facie te digna videri poterit;
 “ nulla omninò tua est futura.” Quod planè
 aliud est ac quod dicit Homerus.

Ver. 642. — ὁ δ' ἄρα μάστιγι.] Quâ ra-
 tione, ἄρα, hîc ultimam producat; item τε,
ver. 673; & ἐτι, *ver. 690*; & δ', *ver. 715*;
 vide suprâ ad δ', 51.

Ver. 649. — ἦσέ.] Cod. *Harleian.* ἦστέ.

Ver. 650. — Σοὶ δ' ἔθροισι τῶνδ' ἀντὶ χάριν
 μνηστικὰ δοῖεν.]

Dii tibi (si qua pios respectant numina,

siquid

Usquam justitiæ est, & mens sibi con-
 scia recti)

Præmia digna ferant. — *Æn. I, 607.*

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης.]

Nunc

- Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων καλῆδ' ἐν ἀγῶνι
 655 Ἐξέτε', ἀδμήτιω, ἥτ' αἰγίσῃ δαμάσασθ'·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐν νικηθέντι τίθ' δέπας ἀμφικύπελλον·
 Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀλρεῖδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἄνδρες δύο παρὶ τῶνδε κελδύονα, ὥπερ αἰέσω,
 660 Πῦξ μάλ' ἀναχορδῶν πεπληγέμεν· ὧ δέ κ' Ἀπόλλων
 Δῶν καμμονίω, γνώωσι δ' πάντες Ἀχαιοί,
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῳδε νεόθω·
 Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἷσε' ἀμφικύπελλον.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέλας τε,
 665 Εἰδὼς ψυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 Ἀψατο δ' ἡμίονον ταλαεργόν, φώνησέν τε·
 Ἄσσον ἴτω, ὅσις δέπας οἷσε' ἀμφικύπελλον,
 Ἡμίονον δ' ἔφημιν τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 Πυρμῇ νικήσαντι· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστον.

- Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo
 655 Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
 At victo posuit poculum rotundum:
 Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit:
 "Atridæque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
 "Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,
 660 "Pugnis altè elatis ferire: Cui verò Apollo
 "Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
 "Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
 "At victus poculum auferet rotundum.
 Sic dixit: surrexit autem statim vir fortisq; magnusq;
 665 Peritus cæstus-pugnæ, filius Panopei Epeus:
 Manu autem prehendit mulam laborum-patientem, dixitque:
 "Propè veniat, quicumque poculum auferet rotundum,
 "Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
 "Me cæstibus victo: profiteor enim me esse præstantissimum.

Nunc, si cui virtus animusque in pectore
 præsens,
 Adsit, & evinctis attollat brachia palmis.
 Sic ait, & geminum pugnæ proponit
 honorem:
 Victori velatum auro vittisque juven-
 cum:
 Ensem, atque insignem galeam, solatia
 victo. *Æn. V, 363.*
Ibid. — αἰθλα.] Al. αἰθλον.
Ver. 655. — ἀδμήτιω.] Al. ἀδμήτιν.
Ver. 656, 663, 667, & 699. — ἀμφι-
κύπελλον.] Vide supra ad α, 584.
Ver. 658. Ἀλρεῖδαί τε.] Henricus Stepha-
nus & Eustathius hic legunt Ἀλρεῖδ' τε. Qui-
buscum faciunt Cod. Cantab. à Barnesio, i-
témque Cod. Harleian. à Tho. Bensley eo-
latus.

Ver. 659. Ἄνδρες δύο παρὶ τῶνδε.] Vide
suprà ad ver. 653.
Ibid. κελδύονα.] Al. κελδύονα.
Ver. 660. — πεπληγέμεν.] Vide supra ad
β, 314; & ad γ, 31.
Ver. 661. Καμμονίω.] Τὸ ἐν κάλαμῳ;
νίκω. Schol.
Ver. 664. Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ'.]
Nec mora; continuo vastis cum viribus
effert
Ora Dares, magnoque virum se mur-
*mure tollit. *Æn. V, 368.**
Ibid. — ὤρνυτο.] Vide supra ad γ, 260.
Ver. 666. Ἀψατο.] Cod. Harleian. "H-
ψατο.
Ibid. Ἀψατο δ' ἡμίονον ταλαεργόν, φώνησέν
τε.]
Tum lævâ taurum cornu tenet, atque
*ita facit. *Æn. V, 382.**
Ver. 670.

- 670 Ἦ εἰς ἄλιν, ὅτι μάχης ὀπιδόμαι; εἰ δ' ἄρα πως ἦν
 Ἐν πάντεσσ' ἐρτοισι δαήμονα Φῶτα γηέσθω.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δ' ἢ κ' τελεεσμένον ἔσται,
 Ἀνικεῖν χροῖα τε ῥήξω, σὺν τ' ὅς ἐ' ἀράξω.
 Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μῆνόνων,
 675 Οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χειρὶ δαμνύτα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγρόντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλ' δέ οἱ οἷον ἀνίστατο, ισόθεον Φῶς,
 Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἀνακλῶ,
 Ὃς ποτὶ Θήβας ἦλθε δεδυπότ' Οἰδιπόδαο
 680 Ἐς τάφον· ἐνθα δ' ὅς πάντας ἐνίκ' Καδμείωνας.
 Τὸν μὲν Τυδείδης δαρυκλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βάλειο νίκην.
 Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον περὶ κάεβαλεν, αὐτὰρ ἐπεῖτα

- 670 " An non satis, quod in prælio inferior sum? neque enim ullo modo liceat
 " In omnibus operibus peritum virum evadere.
 " Sic enim denuncio, quod & perfectum erit,
 " Penitus corpusque dirumpam, ossaque confringam:
 " Curatores autem ei hic frequentes ibidem manebant,
 675 " Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum.
 Sic dixit: Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
 Euryalus autem cum contra solus surrexit, deo-par vir,
 Mecistei, filius Talaïonidæ regis,
 Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc OEdipi
 680 Ad ludos-funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
 Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,
 Confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam.
 Cingulum autem ei primum projecit, & deinde

Ver. 670. Ἦ εἰς ἄλιν.] Pronuntiabatur
 ἡσυχῇ. Vide supra ad 6, 18.

Ibid. Ἦ εἰς ἄλιν, ὅτι μάχης ὀπιδόμαι.]
 "Ενίοι τῶν αὐτῶν ἐπαινεῖς μὴ παντελῶς λαμ-
 πρὸς μὴδὲ ἀκράτους προσφάσεις, ἀλλὰ τινὰς
 ἐλλείψεις ἢ ὑποβόλαις ἢ ἀμαρτίαις ἐλαφρὰς ἐμ-
 βάλλουσι, ἀφαιρῶσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμε-
 σιπὲν· ὡς περὶ ὁ Ἐπειὸς, καὶ μέτρια καὶ τὸ
 ποσὶ κικῆς εἰπὼν, καὶ Θρασυκόμοιο, ὡς ἀνικεῖν
 χροῖα τε ῥήξω, "Ἦ εἰς ἄλιν (φασὶν) ὅτι μά-
 χης ὀπιδόμαι;" Plutarch. de sui Laude.
 Ibid. — εἰ δ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἐρτοισι
 δαήμονα.]

Ἄλλ' εἰ γὰρ αὐτὸς πᾶν ὅστις αὐτὸν βροτῶν
 Πέφυκεν——. Euripid. Rhes. ver. 106.
 Ver. 672. τὸ δ' ἢ κ'.] Al. τὸ δ' καί. Sed,
 ut opinor, minus recte.

Ver. 676. Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ
 ἐγρόντο σιωπῇ.]

Dixerat Æneas: olli obstupere silen-
 tes,

Conversique oculos inter se atque ora
 tenebant. Æn. XI, 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἷος.]

Solus qui Paridem solitus contendere
 contra;

Idemque ad tumultum, quo maximus oc-
 cubat Hector,

Victorem Buten immani corpore, qui se
 Bebryciâ veniens Amyci de gente fere-
 bat,

Perculit, & fulvâ moribundum extendit
 arenâ. Æn. V, 370.

Ver. 678. Μηκιστέως.] Pronuntiabatur
 Μηκιστῶς.

Ver. 679. — Θήβας ἦλθε.] Cod. Harleian.
 Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. — δεδυπότος.] Ἐν πολέμῳ τεθνηκό-
 τος. Schol. Vide & supra ad β', 314.

Ver. 680. — ἐνίκ' α.] Vide supra ad β',
 221; & ad γ', 84.

Ver. 682. Θαρσύνων.] Vide supra ad γ',
 823.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ.] Πρῶτον ἔθος ἦν
 τοῖς παλαιῶν περὶ ζῶματα φέρειν καὶ τὰ αἰ-
 δύα, καὶ ὅπως ἀντιζέσθω· καὶ ὅτι καὶ λ. καὶ δόλιν
 Ὀλυμπία

Δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτας βοὸς ἀγραύλοιο.

685 Τῷ δ' ἤ, ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·

Ἄντα δ' ἀναχομῆν χερσὶ σιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω,
Συὺ δ' ἔπεσον, σὺ δέ (φι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δ' ἤ χρομάδῳ γλῦων γλῆϊ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
Πάνιοθεν ἐκ μελέων· ὅππ' δ' ὠρνυτο θεῖον Ἐπειὸς,

690 Κόψε δ' ἀπὸ πλὴν ἄντα παρήϊον, εἰ δ' ἄρ' ἔτι δῖον

Εἰσήκειν· αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ περὶ φαίδιμα γῆα.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς βορέω ἀναπάλλετο ἰχθυὺς

Θῖν' ἐπὶ Φυκίονι, μέλαν δέ ἐκ κύμα κάλυψεν·

Ὡς πληγὴς ἀνέπαλ'· αὐτὰρ μεγάλῳ Ἐπειὸς

Dedit lora scitè-secta bovis agrestis.

685 Hi autem, cum se accinxissent prodierunt in medium circum;

Ex adverso verò elevatis manibus robustis simul ambo,

Continuò congressi sunt, ipsisque graves manus confertæ sunt:

Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluctabatque sudor

Undique ex membris: Irruit verò nobilis Epeus,

690 Percussitque circumspectantem ad genam, neque jam is diutius

Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.

Ut verò cum sub primo-impetu Boreæ exilit piscis

Littus versùs algosum, nigerque continuò ipsum fluctus operit:

Sic percussus exiliit: At magnanimus Epeus

Ολυμπιάδα Ὀρέσπην τ' Ἀκαδαμονίην λυθὲν
ἀγανίζομένη τὸ ἀνείζαμα, αἴτιον αὐτῇ ἦτορ
ἰχθύος· ἐξ δ' νόμῳ ἐτέλλε γυμνὰς τέχην.
Schol. Vide infra ad ver. 710.

Ibid. — αὐτὰρ ἐπεῖτα δῶκεν ἱμάντας.]

Tum fatus Anchisa cæstus pater extulit
æquos,

Et paribus palmas amborum innexit
armis. Æn. V, 424.

Ver. 684. εὐτμήτας.] Al. εὐδμήτας.

Ver. 685. Τῷ δ' ζωσαμένῳ.] Notandus
hic maximè proprius Vocis Mediæ Usus. Hi
autem, quum se ipsi accinxissent, &c. Vide
suprà ad γ', 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀναχομῆν χερσὶ σιβα-
ρῆσιν.]

Constitit in digitos extemplo arrectus
uterque,

Brachiaque ad superas interritus extulit
auras. Æn. V, 426.

Ver. 688. Δεινὸς δ' ἤ χρομάδῳ γλῦων
γλῆϊ'.]

— duro crepitant sub vulnere malæ.

Ibid. 436.

Ibid. — χρομάδῳ.] Χρομάδῳ δ' ἢ ὁ-
νομαστικοῖαν, ὅ ἐστι γλῦσι ψόφῳ ἢ οἷον τρι-
μῶς, ὅς μάλιστα ἐστὶ πλεονάζει γινέσθαι. Eustath.
Similiter & Etymolog. Magn. à Barnese cita-
tum; Τὸν ἐν τῇ γλῦσιν ὑπὸ τῇ πλεονάζει γινέ-
σθαι ψόφον, ὀνομαστικοῖαν χρομάδον ἔπειτα
Πλεονάζει. Vide suprà ad δ', 455.

Ibid. — ἔρρεε δ' ἰδρῶς Πάνιοθεν ἐκ μελέων.]

Vide suprà ad ver. 507.

Ver. 689—701. — ὠρνυτο—δεινὸν μῦθον.]

Vide suprà ad γ', 260.

Ibid. — θεῖον Ἐπειὸς.] Al. δῖον Ἐπειὸς.

Ver. 690. Κόψε δ' ἀπὸ πλὴν ἄντα παρήϊον.]

—erratque aures & tempora circum

Crebra manus; duro crepitant sub vul-
nere malæ. Æn. V, 435.

Ver. 691. Εἰσήκειν.] Al. ἔσκηκεν.

Ibid. — αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ περὶ φαίδιμα γῆα.]

Ipse gravis graviterque ad terram pon-
dere vasto

Concidit — Ibid. 447.

Ver. 692. — φρικτὸς.] Φριξ, ἢ ὀπισθόπλευρος
τῇ κύματι κίνησις. Schol. Vide suprà ad φ',
126.

Ver. 693. — ὅππ' ἐπὶ φυκίονι.] Al. ἐν φυκί-
οντι.]

Ibid. — φυκίονι.] Φυκία ἰχθυὸς· φύκος
δὲ ὄρεον, ἢ τοι ἢ ἄχνη τῇ θαλάσσῃ, ἢ πᾶσι θα-
λάσσιας ὕδατος καλεῖσθαι. Schol.

Ibid. — μέλαν δέ ἐστι.] Al. μέλαν τέ ἐστι.

Ver. 694. — πληγὴς.] Vide suprà ad γ',
31.

Ibid. — ἀνέπαλ'.] Vide suprà ad δ', 85.

Ibid. — αὐτὰρ μεγάλῳ Ἐπειὸς χερσὶ
λαβὼν ἄρθωσε.]

— primusque accurrit Acestes,

Æquævumque ab humo miserans at-
tollit amicum. Æn. V, 451.

Ver. 695.

- 695 Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
Οἳ μιν ἄγον δι' αἰγῶν ἐφελκομένοισι πόδεςσιν,
Αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
Καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα κτ' (φίσιν ἔσαν ἄλκιυς·
Αὐτοὶ δ' οἰχώμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
700 Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κτ' τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμεν Δαναοῖσι, παλαισμοσιῶς ἀλγείνης,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυρεστήν,
Τὸν δ' δωδεκάβοιον ἐν σφίσι τῶν Ἀχαιοί·
Ἄνδρ' ὃ νικηθέντι γυῶαϊκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
705 Πολλὰ δ' ὀπίσσω ἔρξα· τίον δ' ἐτεσσαράβοιον·
Στῇ δ' ὀρθός, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὅρνεσθ', οἳ ἢ τέττα ἄεθλα πειρήσεσθε.
Ὡς ἔφατ'· ὤρετο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνι' Αἴας,
Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
710 Ζωσαμένη δ' ἄρα τῷ γε βᾶτιν ἐς μέσσον αἰγῶνα,

- 695 Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,
Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter se collocarunt ducentes:
Ipsique euntes acceperunt poculum rotundum.
700 Pelides verò statim alia tertia depofuit præmia,
Ostentans Danaïs, luctæ duræ;
Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eum autem duodecim boüm-pretio inter se æstimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio posuit;
705 Multorum autem perita-erat operum; æstimabantque ipsam quatuor boüm-pretio:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit:
“Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit verò ingens Telamonius Ajax;
Surrexit & Ulysses abundans-confiliis, dolis instructus:
710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,

Ver. 695. — φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, Οἳ
[μιν.]

Ast illum fidi æquales, genua ægra tra-
hentem,
Jactantemque utroque caput, crassum-
que cruorem
Ore rejectantem, mixtosque in sanguine
dentes,
Ducunt ad naves; galeamque ensēque
vocati

Accipiunt ———. Ibid. 468.

Quo de loco Macrobius; “Sed & tota (in-
quit) Daretis fatigatio habitu depingitur:
“Ast illum fidi, &c. Sociorum quoque e-
jus trepidationem breviter ostendit: Ga-
leamque ensēque vocati Accipiunt; quasi
non sponte accepturi manus, quod erat
“dammum verecundia.” Saturnal. Lib.
IV, cap. I.

Ibid. — ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide suprā ad
ἀ, 535.

Ver. 699. — κόμισαν.] Vide suprā ad ἀ,
140.

Ver. 702. — τρίποδ' ἐμπυρεστήν.] Al.
τρίποδα πυρεστήν. Quod & ferri potest.
Vide suprā ad ἀ, 51.

Ver. 703. — τίον.] De hujus vocis primā
hic producit, infrā autem ver. 705, correp-
tit; vide suprā ad ν', 103; & ad δ, 24.

Ver. 704. — ἔθηκε.] Cod. Harleian. ἔθη-
καν.

Ver. 707. — πειρήσεσθε.] Cod. plurimi
πειρήσεσθον.

Ver. 710. Ζωσαμένη.] Vide suprā ad ver.
685.

Ibid. Ζωσαμένη δ' ἄρα τῷ γε βᾶτιν.] Ὁ
πρῶτος ὁπληστής δὲ τοῦ βᾶτιν τὸ σῶμα,
ὃ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δρᾶμῶν ὑπὲρ τ' ὀκτακαίδε-
κάτης

- Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέττω χερσὶ σιβαρῆσιν·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τὰς τε κλυτὰς ἤραρε τέκνων,
 Δάμαλ' ὕψηλοιο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Τέλειγ' δ' ἄρα νῶτα, θροσσιῶων Διὰ χειρῶν
 715 Ἐλκόμην σερεῶς, καὶ ἡ νότι' ῥέον ἰδρῶς·
 Πυκναὶ δ' ἤμωδιγες ἀνὰ πλάγας τε καὶ ὤμους
 Αἶμαλ' φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἱ δ' ἡ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰεσθίω, τρίποδ' ὅπως ποιητοῖο·
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς δυνάτο (Φῆλαι, ἔδδ' τι πελάσσαι,
 720 Οὐτ' Αἴας δυνάτω, κρατερὴ δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσσῆα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμῶνι' Αἴας·
 Διοχρὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Ἥ μ' ἀνάειρ, ἡ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσῃ.
 725 Ὡς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλ' δ' εἰ λήθῃ' Ὀδυσσεύς·

Complexūque se invicem corripuerunt manibus robustis:

Ut cum tigna culminis, *mutuò sibi inferuntur*, quæ inclytus aptat faber,

Domūs altæ, impetus ventorum vitans:

Stridebant autem dorsa, validis à manibus

715 Attracta fortiter, humidusque defluebat sudor;

Densæque vibices per lateraque & humeros

Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodum usque

Victoriam cupiebant, tripodem ob affabrè-factum:

Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,

720 Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.

Sed cum jam tædio-afficerentur benè-ocreati Achivi,

Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax:

"Nobilissime Laërtiade, solertiâ-pollens Ulysse,

"Aut me tolle, aut ego te; hæc verò Jovi omnia curæ-erunt.

725 Sic fatus, sustulit: Doli autem non oblitus est Ulysses:

κατὰς ὀλυμπιάδων. Ἀγκὰς δ' ὁ Λακεδαιμόνιος
 κν. Τὰ δ' ὅτ' ἀνὰ πλάγας τε καὶ ὤμους
 πει. Ἐλλήνες, ὅλα γυμνά φαίνεσθαι ἐν τῇ ἀλάντῃ
 τὰ σώματα, ὡς ὁμοῦ τε κρημνίσαι μαζύων
 ἄξιον ἵσταντες [forte ἀξιόπιστον] τε καὶ ἀρ-
 χαίτας δ' ὦν, ζωννυμένους τῶν ἡρώων ποιεῖν.
 Τὴν γὰρ Αἴαντι' καὶ Ὀδυσσεὺς πάλιν ὅτι τῇ
 Πατρόκλῃ ταφῇ γυμνῶν ἀφ' ἡμέρας, φησιν·
 "Τὸ δ' ἡ ζωσάμεν βήτω εἰς μέσον ἀγῶνα."
Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII, sub
sine. Ubi obiter notandum legisse, hinc *Dionys-*
sum, τὰ δ' ἡ ζωσάμεν βήτω; Ex versu (ut
 videtur) 685.

Ibid. — ἀρα.] Ut facere solebant —.

Ver. 711. Ἀγκὰς.] Vide supra ad ξ', 346.

Ver. 712. — ἀμείβοντες.] Δόποι μεγάλοι,
 ἀλλήλους προσπίπτουσαι, ὥς βασιλεῖς ἢ ὁμο-
 φῶν· αἱ τινες δ' οὐκ ἀνὰ πλάγας. *Schol.*

Ibid. — κλυτὰς ἤραρε τέκνων.] *Al.* σοφὸς
 ἤραρε τέκνων.

Ibid. — ἤραρε.] Non à præterito medio ἤ-

ραρε, tunc enim non confitisset Tempora
 ratio; sed ab aoristo ἤραρον. Vide supra ad
 6, 454; ad β', 810; & ad α', 37.

Ver. 714. Τέλειγ'.] Vide supra ad β',
 314; ad δ', 492; & ad φ', 352.

Ibid. — ἀρα.] Ut fit —.

Ver. 716. — ἡμωδιγες.] Vide supra ad
 β', 267.

Ver. 717. — φοινικέσσαι.] Pronuntiaba-
 tur φοικέσσαι. Secundum enim necessarium
 producit. Vide supra ad υ', 272.

Ver. 719. — πελάσσαι.] Vide supra ad
 υ', 1; & ad α', 140.

Ver. 721. — ἀνιάζον.] Vide supra ad φ',
 270.

Ibid. — εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.] *Al.* εὐκνή-
 μιδες Ἀχαιῆς. Quo modo legit & Codex
Harleianus.

Ver. 725, 729, & 756. — ἀνάειρε—είλας.]
 Vide supra ad υ', 84.

- Κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών; ὑπέλυσε ᾧ γῆα·
 Καδ' δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ὅπῃ ᾧ στήθεσιν Ὀδυσσεύς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῖντό τε, θάμβησάν τε.
 Δώτερον αὖτ' ἀνείρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 730 Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν δ' ὅπ' ἔχθονος, εἰδὲ τ' αἶρε·
 Ἐν ᾧ γόνυ γνάμψεν· ὅπῃ ᾧ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν ᾧ κονίη.
 Καὶ νύ κε πὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαν' ἐπ' ἀλαιοῖον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, ἢ κατέρυκε·
 735 Μηκέτ' ἐρείδετον, μηδὲ τρίβεοθε κακοῖσι·
 Νίκη δ' αἰμφοῖέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἔρχεσθ', ὄφρα ἢ ἄλλοι ἀεθλούωσιν Ἀχαιοί.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα ᾧ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ὀπίθοντο·
 Καὶ ῥ' ὀδομορξαμένω κονίῳ, δύσαντο χιτῶνας.
 740 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθη ταχυλήτῳ ἄεθλα,
 Ἀργύρεον κρητῆρα τέτυκμένον· ἐξ δ' ἄρα μέτρε
 Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλη ἐνίκᾳ πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Percussit ponè poplitis-flexum affecutus, solvitque membra;
 Dejecit autem supinum: in pectora verò Ulysses
 Decidit: populi autem admirabundi-spectabant, stupebântque.

- 730 Movit autem paululùm à terrâ, neque levavit:
 Genu verò implicuit: Et in terram ceciderunt ambo
 Propè invicem, cœdabanturque pulvere.
 Et certè jam tertio rursus surgentes luctati fuissent,
 Nisi Achilles ipse surrexisset, & cohibuisset:

- 735 “ Nè ampliùs luctâ-obnitimini, neque conterimini malis:
 “ Victoria enim utrisque, præmiis autem æqualibus ablatis
 “ Abite, ut & alii certent Achivi.
 Sic dixit; illi autem ei maximè quidem auscultârunt, atque obsecuti sunt:
 Et absterfo pulvere, induerunt vestes.

- 740 Pelides verò statim alia posuit velocitatis præmia,
 Argenteum cratera elaboratè factum; sex autem mensuras
 Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram
 Multum, Sidones enim ingeniosi scitè elaborârunt,

Ver. 726. — κώληπα.] Κώληπα ᾧ λέγεται
 ἢ ἀμύλω καὶ τοῦ παλαίου, ἢ παρὰ τὰς ἰγ-
 νύας. Eustath.

Ver. 732, 739. — κονίη — κονίω.] Vi-
 de suprâ ad π', 762; & ad ο', 24.

Ver. 733. — ἀναΐξαν' ἐπ' ἀλαιοῖον.] Cod.
 Harleian. ἀναΐξαν' ἐπ' ἀλαιοῖον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς.]

Tum pater Æneas procedere longius
 iras,

Et sævire animis Entellum haud passus
 acerbis;

Sed finem imposuit pugnae

Æn. V, 461.

Ver. 735. — ἐρείδετον.] Al. ἐρεΐδετον.

Ver. 738. — ἄρα.] Ut par erat —.

Ver. 739. — ὀδομορξαμένω κονίῳ, δύ-
 σαντο χιτῶνας.] Quum pulverem sibi ipsi ab-
 sterfissent, vestes sibi induerunt. Vide suprâ
 ad ver. 685; & ad γ', 141.

Ver. 743. Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθη τα-
 χυλήτῳ ἄεθλα.]

Hic qui forte velint rapido contendere
 cursu,

Invitat pretiis animos & præmia ponit.

Æn. V, 291.

Ver. 743. — Σιδόνες πολυδαίδαλοι.] Οἱ
 Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης. Schol. Σι-
 δωνες.

F f

- Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροιδέα πόντον,
 745 Στῆσαν δ' ἐν λιμύεσσι, Θόαντι ᾧ δῶρον ἔδωκαν.
 Τῖος ᾧ Πελάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 Καὶ τ' Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον δ' ἐτάροιο,
 Ὅσις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
 750 Δωτέρῳ αὖ βῆν θῆκε μέγαν ἢ πῖονα δημῷ.
 Ἡμιάλαντον ᾧ χρυσῷ λισσθῆι ἔθηκε.
 Στῆ δ' ὀρθός, ἢ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ὅρυσθ', οἳ ἢ τέτρε ἀέθλα περὶ σέσθε.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρυστο δ' αὐτίκ' Οἴληος ταχύς Αἴας,
 755 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμηις, ἔπειτα ᾧ Νέστορος υἱὸς
 Ἀντίλοχος, ὁ γὰρ αὐτὲ νέεσ ποσσὶ πάντας ἐνίκα.
 Στὰν ᾧ μέλασσι χεῖ· ζήμηνε ᾧ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 Ταῖσι δ' ὅτ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρέμεος· ὦκα δ' ἔπειτα

- Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
 745 Collocârântque in portubus. Thoantique dono dederant :
 Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
 Patroclo heroi Iasonides Euneus.
 Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in honorem sui socii,
 Quicumque levissimus pedibus velocibus esset.
 750 Secundo autem bovem posuit magnum & pinguem adipe :
 Semitalentum verò auri ultimo posuit.
 Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit ;
 “ Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
 Sic dixit : Surrexit autem statim Oilei filius velox Ajax :
 755 Surrexit & Ulysses abundans consiliis ; deinde autem Nestoris filius
 Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat :
 Steterunt autem ordine ; ostendit verò metas Achilles :
 Illis autem à carceribus extendebatur cursus : tum verò celeritèr

δόνιοι ᾧ πολύτεχνοί τινες παραδίδον] ἢ καλλι-
 τεχνοί, καθάπερ ἢ ὁ ποιητὴς διπλοῖ· πρὸς ᾧ, ἢ
 φιλόσοφοι, περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἢ ἀριθμητικῶς,
 ὅτ' ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι ἢ τῆς νυκτιπλοίας.
 Strabo, Geograph. Lib. xvi.

Ver. 745. — Θόαντι.] Τῷ τ' Ἀθήνῃ βασι-
 λεῖ. Schol.

Ver. 746. Τῖος.] Ita ex duobus MSS, &
 ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius. Al.
 Τῖος.

Ver. 748. Καὶ τ' Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέ-
 θλιον —, Ὅσις ἐλαφρότατος ποσσὶ.] Vi-
 de suprâ ad ver. 740.

Ver. 750. Δωτέρῳ αὖ.] Nonnulli hîc le-
 gunt Δωτέρῳ δ' αὖ. Quæ si vera sit lectio,
 pronunciandum erit Δεύτερον δ' αὖ. Vide su-
 præ ad β', 811.

Ver. 754, & 759. — ὤρυστο.] Vide suprâ
 ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ.] Quâ ratione,
 Ἀντίλοχος, hîc ultimam producat; item
 ὅτ' ἀπὸ, ver. 758; & τε, ver. 777; & φθά-
 μος, ver. 779; & μέλεος, ver. 795;
 vide suprâ ad α', 51.

Ver. 757. Στὰν ᾧ μέλασσι χεῖ· σέμνη ᾧ
 τέρματ' Ἀχιλλεύς.]

Hæc ubi dicta; locum capiunt, signo-
 que repente

Corripiunt spatia audito, limenque re-
 linquunt

Effusi nimbo fimiles — Æn. V, 315.

Ver. 758. — τέτατο.] Vide suprâ ad φ',
 352; & ad δ', 492.

Ibid. — ὦκα δ' ἔπειτα Ἐκφερ' Οἴληος.]

Primus abit, longeque ante omnia cor-
 pora Nifus

Emicat, & ventis & fulminis ocior a-
 lis. Æn. V, 318.

Ver. 759.

- Ἐκφερ' Οἰλιάδης· ὅππ' δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς
 760 Ἀχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
 Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅν' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πλώιον ἐξέλκυσσε παρὲκ μίτον· αἶχόθι δ' ἴαχ' ἰαχ'
 Στήθεός· ὥς Ὀδυσσεύς θένεν ἐγλύθεν· αὐτὰρ ὀπίσθεν
 Ἰχνηα τύπτε πόδεςσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
 765 Καδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμήνα δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἰεὶ ῥίμφα θένων· ἴαχον δ' ὅππ' πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἱερμύω, μάλα ἧ πώδ' ὀδονι κέλδον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεύς
 Εὐχέτ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κ' ἔθυσμόν.
 770 Κλυθι, θεᾶ, ἀγαθή μοι ὑπὲρ ῥόθου ἐλθέ ποδοῖν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ἔ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθῆνη.

- Emicuit Oiliades: conceito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses
 760 Propè admodum, ut quum aliquis mulieris elegantè-cinctæ
 Propè pectus est radius, quem scitè admodum manibus projicit *buc illuc*,
 Stamen extrahens ad licium, propique tenet
 Pectus: sic Ulysses currebat propè; atque à tergo
 Vestigia premebat pedibus, antequàm pulvis spargeretur circùm.
 765 In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses
 Usque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
 Victoriæ cupido, magnòque adnitentem studio hortabantur.
 Sed quum jam extremum peragerent còrsam, confestim Ulysses
 Precatus est Minervam oculis-cæsiàm suo in animo:
 770 "Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus.
 Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva:

Ver. 759. — ὅππ' δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς.]
 Proximus huic —————
 Insequitur Salus ————— Ibid. 320.
 Ver. 761. — κανὼν.] Ὁ κανὼν ἀπὸ τοῦ
 εἰλῆς ὁ μέτρος ὁ ἰσχυρὸς. Schol.
 Ibid. — χερσὶ.] Ἀλ. χερσὶ.
 Ibid. — τανύσση.] Ἀλ. τανύσση. Minus
 rectè: Media enim semper corripitur. Vide
 suprà ad ε', 58.
 Ver. 762. Πλώιον.] Εἰλημα κρήνης. Schol.
 Ver. 763. — ὥς Ὀδυσσεύς θένεν ἐγλύθεν·
 αὐτὰρ ὀπίσθεν Ἰχνηα τύπτε.]
 — calcemque terit jam calce Diorea.

Quem locum inter eos recenset Macrobius in
 quibus, "Virgilius Homerici carminis maje-
 statem non æquet. Est autem (inquit) hu-
 jus versus [Ἰχνηα τύπτε πόδεςσι, πάρος
 κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic sensus: Si per so-
 lum pulvereum forte curratur; ubi pes
 fuerit de terrâ à currente sublatus, vestigi-
 um sine dubio signatum videtur, & tamen
 celerius cogitatione pulvis, qui ictu pedis
 fuerat excussus, vestigio superfunditur.
 Ait ergo divinus Poëta ita proximum fu-
 isse qui sequebatur, ut occuparet antece-

"dentis vestigium, antequàm pulvis ei su-
 perfunderetur." *Saturn. Lib. V, cap.*
13. Notandum etiam cursûs celeritatem ap-
 tissimè depingere hosce tres versus [763,
 764, 765,] pedibus daëtylicis totus inceden-
 tes. Vide suprà ad γ', 23, & 363.
 Ver. 765. Καδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτ-
 μῆνα.] Vide suprà ad ver. 380.
 Ibid. — ἄρα.] Ut fieri solet —
 Ver. 767. — ἱερμύω.] Ἀλ. ἱερμύω, & ἱε-
 ρμοί.
 Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον
 δρόμον.]

Jamque fere spatio extremo, fessique
 subipsum
 Finem adventabant; —. *Æn. V, 327.*
 Ibid. — αὐτίκ' Ὀδυσσεύς Εὐχέτ'.]
 Ni palmas ponto tendens utraque Clo-
 anthus
 Fudissetque preces, Divosque in vota vo-
 casset. *Æn. V, 233.*
 Ver. 770. Κλυθι, θεᾶ.]
 Tu, Dea, tu præsens nostro succurre la-
 bori. *Æn. IX, 404.*
 Ver. 771. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ἔ δ' ἔ-
 κλυε.] Vide suprà ad π', 527.
 Ver. 773.

- Γῆα ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεύ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαύξεισθ' ἄεθλον,
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλियो θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθλιῶν,
 775 Τῇ ῥα βοῶν κέχυι' ὄνθ' ἄπο κλαμύων ἐρμύκων,
 Οὐς ἔπι Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐν δ' ὄνθ' βοέεσσι πλῆτο σόμα τε, ῥινάς τε.
 Κρητῆρ' αὖτ' ἀνείρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὧς ἦλθε φθάμενος· ὁ γὰρ βῆν' ἔλε φαίδιμος Αἴας·
 780 Στῇ γὰρ κέρως μὲν χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγροῦλοιο,
 Ὀνθον ἄπο πλῦον, μὲν δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρ' περ,
 Μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίστα', ἠδ' ἐπαρήγῃ.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν·
 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λιοδῆϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
 Μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὑμῖν ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερος ἀνθρώπων·

- Membræque reddidit levia, pedes, & manus supernæ.
 Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
 Tunc Ajax quidam lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,
 775 Ubi boum fufum erat stercus interfectorum graviter mugientium,
 Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:
 Stercore autem bubulo impletus est ôsque, narésque.
 Cratera verò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
 Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax:
 780 Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
 Stercus expuens, intérque Argivos dixit:
 " Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
 " Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio-est.
 Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.
 785 Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
 Subridens, & verba inter Argivos fecit:
 " Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc.
 " Immortales honorant ætate-provectiores homines:

Ver. 773. Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον.]
 Jamque fere spatio extremo, fessique
 sub ipsum
 Finem adventabant: levi cum sanguine
 Nisus
 Labitur infelix; cæsis ut forte juvencis
 Fufus humum viridesque super made-
 fecerat herbas:
 Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia
 preffo
 Haud tenuit titubata solo: sed pronus
 in ipso
 Concidit immundoque fimo sacroque
 cruore. *Æn.* V, 327.
 Ver. 773. Τῇ ῥα.] Ubi scilicet —.

Ver. 777. — ῥινάς τε.] *Cod. Harleian.*
 ῥινάς τε.
 Ver. 779. — φθάμενος.] Vide supra ad
 β', 43.
 Ver. 780. — Στῇ γὰρ κέρως μὲν χερσὶν ἔχων.]
 Vide supra ad ver. 666.
 Ver. 781. Ὀνθον ἄπο πλῦον.]
 Et simul his dictis faciem ostentabat, &
 udo
 Turpia membra fimo —. *Æn.* V, 357.
 Ibid. — ὄνθον.] *Al.* ὄνθον.
 Ver. 785. — ἄρα.] *Ut necesse erat* —.
 Vide supra ad ver. 778, 779.
 Ver. 788. Ἀθάνατοι.] Vide supra ad d,
 398.

Ver. 791.

- Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ἐλπίον προημέτερός ἐστιν·
 790 Οὗτ' ὃ παρ' ἑρῆς χυμῆς, παρ' ἑρῶν τ' ἀνθρώπων,
 Ὀμογέροντα δέ μιν Φάος' ἐμμεναι ἀργαλέον ἦ
 Ποσσὶν ἐραδδῆσαοθ' Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 ὦς φάτο· κύδηνεν ἦ ποδώκεα Πηλείωνα.
 Τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 795 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν τοι μέλεος εἰρήσει' αἶν',
 Ἀλλὰ τοι ἡμίᾳ λανίου ἐγὼ χρυσὸν ὀππλήσω.
 ὦς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 Αὐτὰρ Πηλείδης κ' μὲν δολιχόσκιον ἔλχ',
 Θῆκε' ἐς αἰῶνα φέρον, κ' δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 800 Τεύχεα Σαρπηδόνη, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπήνυρε·
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ αἰεῖω,
 Τεύχεα ἑσσαμύνω, ταμειχέροα χαλκὸν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων προπαρόισιν ὀμίλῃσιν πειρηθῆναι·
 805 Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῶ καλὸν,
 Ψαύσῃ δ' ἐνδύνων, ἄλλ' τ' ἐνέα, καὶ μέλαν αἶμα,

- “ Ajax enim me paulò natu-grandior est :
 790 “ Iste verò prioris seculi, priorumque hominum,
 “ Crudæ autem senectæ ipsum dicunt esse : difficile verò
 “ Pedibus cum eo contendere Achivis, excepto Achille.
 Sic dixit : laudèque extulit pedibus-velocem Pelidem.
 Eum verò Achilles verbis respondens allocutus est :
 795 “ Antiloche, non quidem tibi inanè dicta erit laus,
 “ Sed tibi semitalentum ego aurī addam.
 Sic fatus, in manibus posuit : is autem accepit gaudens.
 At Pelides quidem prælongam hastam
 Deposuit in circo ferens, deposuit & clypeum & galeam,
 800 Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat :
 Surrexit autem & verba inter Argivos fecit :
 “ Viros duos de his jubemus, qui fortissimi,
 “ Armis indutis, acuto ære sumpto,
 “ Alterum alterius ante confessum facere periculum :
 805 “ Uter autem prior percusserit corpus pulchrum,
 “ Attigeritque intus membra, perque arma & nigrum sanguinem.

Ver. 791. Ὀμογέροντα.] Οὕτω λίγισιν, ἥτοι τοῦ ἐπὶ σωτηρίας, καὶ μὴ πᾶσι γέροντας, ἀλλὰ πλεονέκῃ γήρῳς· ἢ τοῦ παρ' αἰῶνα καὶ παρ' ἡλικίαν γενεακότας. Schol.

Ver. 794. Τὸν δ'.] Vide suprā ad α', 57 ; & ad β', 160. Malè *Barnesius* Τόνδ'.

Ver. 795. — μέλεος εἰρήσει.] Vide suprā ad π', 336. Porro *Barnesius* hīc edidit μέλεος καὶ εἰρήσει· infertā particulā καί, quam omnino addendam contendit. Sed minùs rectè.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπηδόνη, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπήνυρε.] Suprà π', 663.

Ver. 802. — κελεύομεν.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἑσσαμύνω.] Vide suprā ad ver. 685.

Ver. 805. Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος.] Ἐνταῦθα ἦ καὶ τοῦ Παλαῆος Ἀργεοφάνης ὁ γραμματικὸς — μέλας αἶμα τὸ πρῶτον πῦρον ἔτω “ Ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῶ καλὸν, φθῆσιν ἐπὶ ὀρεξάμενος “ διὰ τ' ἐνέα καὶ φόνον ἀνδρός.” *Eustath.* Satis inficere.

Ibid. & ver. 808. — καλὸν.] Vide suprā ad β', 43.

Ver. 806. — ἐνδύνων.] Τῶν ἐντὶς ἐπὶ πλεονέκῃ μελάν. Schol.

- Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τὸδε φάσσανον χρυρόηλον,
 Καλὸν, Θρηίκιον; τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 Τόλχεα δ' ἀμφοτέροισι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 810 Καί (φιν δαῖτ' ἀθανάτω παρθένισσιν ἐν κλισίῃσιν.
 Ὡς ἔφαθ'· ὤρτο δ' ἐπεὶ αὖ μέγας Τελαμῶνις Ἀἴας,
 Ἄνδ' ἄρα Τυδείδης ὤρτο κορυφῆρος Διομήδης.
 Οἱ ἐπεὶ δ' ἐκάτερθεν ὁμίλῃσιν ὤρθησαν,
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρωσι ζωίτῃ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 815 Δεινὸν δεσπομόνῃ· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοί·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τεῖς μὲν ἐπὶ ἤϊξαν, τεῖς δ' ἐπὶ χερδὸν ὤρμηθησαν·
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ἐπεὶ αὖ καὶ ἀσπίδα πάνησσε ἴστω
 Νύξ, εἰς χροὸν ἵκανεν· ἐρύλο γὰρ ἐνδοθὶ θώρηξ.
 820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἐπεὶ αὖ ἐπὶ ῥάκεσσι μεγάλοιο,
 Αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινὸν δερὸν ἀκωκῆ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περὶ δόσαντες Ἀχαιοί,
 Παισάμενοι ἐκείλοισαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 Αὐτὰρ Τυδείδης δῶκεν μέγα φάσσανον ἥρωος,
 825 Σὺν κολεῷ τε φέρον, ἣ ἐϋτμήτω τελαμῶνι.

“ Huic quidem ego dabo hunc ensē argenteis-clavis-distinctum,
 “ Pulchrum, Threicium, quem quidem Asteropæo abstuli;
 “ Arma autem utrique communia hæc ferant:

810 Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.

Sic dixit: Surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax,
 Surrexit & Tydides fortis Diomedes.

Illi verò postquàm hinc inde seorsum à turbâ armati erant,
 In medium utrique congregiebantur prompti pugnare,

815 Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos:

Sed quàm jam propè erant alter in alterum vadentes,
 Ter quidem irruerunt, terque cominus impetum fecerunt:

Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale
 Percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax.

820 At Tydides deinde supra scutum magnum,

Usque cervicem assequi conabatur fulgidæ hastæ cuspide.

Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,
 Fine imposito jusserunt præmia paria referre.

At Tydidæ dedit magnum ensē heros,

825 Cum vaginâque proferens, & scitè-secūto balteo.

Ver. 807. [Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω.] Vide suprà ad ver. 560.

Ver. 808. — ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηύρων.

Ver. 812. — ἀσπίδα.] *Deinceps* —

Ver. 813. — ἐκάτερθεν.] Vide suprà ad v. 349.

Ver. 814. [Ἔς μέσον ἀμφοτέρωσι.] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. *Al.* Ἔς μέσον ἀμφοτέρωσι.

Ibid. — μεμαῶτε.] Vide suprà ad v. 46; & ad v. 464.

Ver. 815. — δεσπομόνῃ.] *Cod. Harleian,*

δεσπομόνῃ. Quod & ferri posset. Vide suprà ad v. 566.

Ver. 816. [Ἄλλ' ὅτε δὴ.] Vide suprà ad v. 433, & 504.

Ver. 819. — ἐρύλο.] Vide suprà ad v. 555.

Ver. 820. — ἄρ'.] *Ut æquum erat* —

Ver. 821. — ἀκωκῆ.] *Al.* ἀκωκῆ.

Ver. 823. [Παισάμενοι.] Vide suprà ad v. 141.

Ver. 825. — ἐϋτμήτω τελαμῶνι.] *Al.* ἐϋτμήτω τελαμῶνι.] Vide suprà ad v. 504.

Ver. 826.

- Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 Ὀν πρὶν μὲν ῥίπιασκε μέγα θένον· Ἡετίωνον·
 Ἄλλ' ἦτοι ἔπεφνε ποδάρεκκος δῖον Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγχι' ἐν νῆαςι σιωῶν ἄλλοισι κλεάτεσσιν.
 830 Στῆ δ' ὀρθύς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυθ', οἳ καὶ τέττα ἀέθλα πειρήσεσθε·
 Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ὑπόπρωθι πόνονας αἶεροι,
 Ἐξέμιν καὶ πέντε πεπλομενέας ἐνιαυτὸς
 Χρεώμεθον· εἰ μὲν γάρ οἱ ἀτεμζόμενός γε σιδήρεα
 835 Ποιμῶν, εἴδ' ὀρόληρ, εἶς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξ.
 Ὡς ἔφαθ'· ὥρτο δ' ἐπειτα μενεπτόλεμον Πολυποίτης,
 Ἄν' ἧ Λεοντίῃ κρατερὸν μὲν ἀνιθέοιο,
 Ἄν' δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἑπειός·
 Ἐξείης δ' ἴσαντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
 840 Ἦκε ἧ δινύσας· γέλασαν δ' ὀππὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Δώτερος αὖτ' ἀφένκε Λεοντίδης, ὅζος Ἀρης·
 Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

- Cæterum Pelides posuit orbem à fornace-rudem,
 Quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis :
 Verum enimverò illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
 Huncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus :
 830 Surrexit autem & verba inter Argivos fecit :
 " Surgite, qui & hujus certaminis periculum-facietis :
 " Si ei etiam perquam longinqui pingues agri,
 " Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos
 " Utens : non enim illi omnino indigens ferro
 835 " Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit.
 Sic dixit : Surrexit autem deinde bellator stabilis Polypætes,
 Surrexit & Leontei validum robur deo-paris,
 Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeus :
 Ordine autem steterunt : Orbem verò prehendit nobilis Epeus,
 840 Misitque rotatum : riserunt autem omnes Achivi.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis :
 Tertio verò projecit ingens Telamonius Ajax

Ver. 826. — [σόλον.] Δίσκον· διαφέρει ἡ σόλον· καὶ δίσκον, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πάλαιος ἔστι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. Schol.

Ibid. — αὐτοχόωνον.] Ἐν χρεώμενός ὕλης εἰκὴ κεχωνόμενον· αὐτοχάωνον, οἷον μὴ ἔχοντα καλὰ σκεδὴν τετραπύλιν, εἴτ' ἐν τεχνικῶν, ἀλλ' ἐν μόνῃς χωνείας ἀναληθῆναι. Schol.

Ver. 827. — ῥίπιασκε.] Projicere solitus erat. Vide supra ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 828. — ποδάρεκκος δῖος Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad α', 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγχι' ἐν.] Cod. Harleian. Τὸν δ' ἄγχι' ἐν.

Ver. 835. Χρεώμεθον.] Pronuntiabatur

Χρεώμεθον· uti notavit *Barnesius*. Vide supra ad ver. 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὡς ἔφαθ'· Ἔσ.] Cod. Harleian. versus hocce hoc modo legit :

Ὡς ἔφαθ'· ὥρτο δ' ἐπειτα μενεπτόλεμον Πολυποίτης,

Ἄν' δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἑπειός,

Ἄν' ἧ Λεοντίδης κρατερὸν μὲν ἀνιθέοιο.

Ver. 836 & 839. — ὥρτο.] Vide supra ad φ', 342; & ad β', 810.

Ver. 839. Ἐξείης δ' ἴσαντο.] Vide supra ad ver. 358.

Ver. 840. — γέλασαν.] Vide supra ad α', 67.

- Χειρὸς ὑπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μνηπιόλεμον Πολυποίτης,
 845 Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βυκόλον ἀνὴρ,
 Ἦδε θ' ἐλισσομένη πέτεται Διὰ βῆς αἰελαίας.
 Τόσσον παντὸς ἀγῶντος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 Ἀνσάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 Μῆας ὅππῃ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξόλῃσι τίθει ἰόντια σίδηρον,
 Καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκτας.
 Ἴσον δ' ἔθηκεν γνὸς κυανοπρώοιο
 Τηλεῖ ὅππῃ φαμάθης· ἐκ δ' ἐτρήρωνα πέλειαν
 Λεπὴν μηρίνθω δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 855 Τοξεύειν· ὅς μιν κε βάλλῃ τρήρωνα πέλειαν,
 Πάντας ἀειρόμενον πελέκεας, κλισίῳδε φερέσθω.
 Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθ' ἀμαρτῶν,
 (Ἦσσων γὰρ δὴ κείνῃ,) ὅδ' οἴσει ἡμιπέλεκτας.

Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia :

Sed quum jam orbemprehendit bellator-stabilis Polypætes,

845 Quantum quis projicit pedum bubulcus,

Id autem rotatum volat per boves armentales ;

Tantum per totum spatium jactu-superavit : illi verò exclamârunt.

Surgentes autem socii Polypætæ fortis

Naves ad cavas retulerunt regis præmium.

850 At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,

Deposuit quidem decem bipennes : decemque securiculas :

Malum autem erexit navis prorâ-cæruleæ

Procul in arenâ ; indeque pavidam columbam,

Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit

855 Sagittari : Qui quidem petculiferit pavidam columbam,

Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat :

Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,

(Inferior etenim is) ille ferat securiculas,

Ver. 843. — σήματα πάντα.] *Al.* σήματα
πάντων. Ut *Odyss.* 8, 192.

Ver. 845. — καλαύροπα.] *Τινὲς* βυκόλι-
κῶν βυκόλον· ὅστις ἡ ξύλον καὶ τὸ ἔτερον μέγεθος
ῥοπῶν ἔχει, ὅστις βυκόλος. *Schol.* Cod. *Har-*
leian. καλαύροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξόλῃσι.]

Protinus *Æneas* celeri certare sagittâ

Invitat, qui fortè velint, & præmia

ponit. *Æn.* V, 485.

Ibid. — ἰόντια σίδηρον.] Ἡ τοὶ ἰὸν γυναικῶν
ἢ μέλανα· ἀμεινον δ' τὸ πρὸς ἰὸν καλασκαδὴν
ἐπὶ κύνειον, ὅστις βυκόλος. *Schol.*

Ver. 852. Ἴσον δ' ἔθηκεν.]

Ingentiq; manu malum de nave *Scresti*

Erigit; & volucrem trajecto in fume

columbam,

Quo tendant ferrum, malo suspendit ab
alto. *Ibid.* 487.

Ver. 853. — ἐκ δ'.] *Barnesius* edidit ἐκ
δ'· Sed malè.

Ibid. — φαμάθης.] Ita edidit *Barnesius*.
Al. φαμάθου. Cod. *Harleian.* φαμάθης.
Quæ fortè & vera lectio.

Ver. 854. — ἧς. Cod. *Harleian.* ἧν.

Ver. 856, 858. — ἀειρόμενον — ἀνι-
ται.] Vide supra ad v, 168.

Ver. 856. — πελέκεας.] Ἀξίνας δις ἑκα-
Schol.

Ibid. — κλισίῳδε.] *Al.* αἰκόνδε.

Ver. 858. — ἡμιπέλεκτας.] Ἡμισπέλεκτας,
τὸ ἡμισὺν ἢ πελέκεως· τὸ ἐκ δ' ἑνὸς μόνου μέ-
γους ἔχει ἀκμῶν, ὅστις δις ἑκατόν καλεῖται. *Schol.*

- ᾠς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἐπειὶ αὖ βίη Τόλκροιο ἀνακλῖθι,
 860 Ἄνδ' ἄρα Μερώνης, θεράπων εὖς Ἰδομηνῆος·
 Κλήρεος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλῳ ἐλόντες.
 Τεύκρῳ δ' ἔπειτα κλήρεϊ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
 Ἦκεν ὑπὸ κρηίδεω, εἴδ' ἠπείλησεν ἀνακλῖ·
 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειλῷ ἐκατόμβῃ.
 865 Ὀρνιθῷ μὲν ἄμαρτε, μέγχεε γάρ οἱ τὸν Ἀπόλλων,
 Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ' πόδα, τῇ δ' ἐδέξ' ὄρνις·
 Ἀνικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἷσός.
 Ἦ μὲν ἐπεί' ἦξε πρὸς ἔρυνον, ἣ δ' παρείθη
 Μήρινθῳ πρὸς γαῖαν· αἰτὰρ κηλάδηςαν Ἀχαιοί.
 870 Σπερχόμῳ δ' ἄρα Μερώνης ἐξείρυσσε χερὸς
 Τόξον· αἰτὰρ δὴ οἷσόν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
 Αὐτίκα δ' ἐπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι

- Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucris;
 860 Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomeni:
 Sortes autem in galeâ aereâ concussere sumptas.
 Teucer verò primus forte sortitus est: statim autem sagittam
 Misit vi-validâ, neque vovit regi
 Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben.
 865 Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
 Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:
 Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta.
 Illa quidem deinde evolans fugit ad cælum, at demissus est
 Funiculus terram versus; & magnum-plausum-dederunt Achivi.
 870 Festinans autem Meriones extraxit manu Teucris
 Arcum; & jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat.
 Statim autem vovit longè-jaculanti Apollini

Ver. 859. — βίη Τόλκροιο.] Sic suprâ ver.
 837. Λιονίη· κρηίδεω μὲν. Vide suprâ
 ad γ', 758.

Ver. 861. Κλήρεος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ
 — Τεύκρῳ δ' ἔπειτα κλήρεϊ λάχεν.]

Convenere viri, dejectamq; aerea fortem
 Accepit galea: & primus clamore se-

cundo
 Hyrtacidae ante omnes exit locus Hip-

pocoontis. Æn. V, 490.
 Ver. 864, & 873. — ῥέξειν κλειλῷ ἐκα-
 τόμβῃ.] Vide suprâ ad α', 444.

Ver. 865. Ὀρνιθῷ μὲν ἄμαρτε.]
 Ast ipsam miserandus avem contingere
 ferro

Non valuit; nodos & vincula linea rupit,
 Quis innexa pedem malo pendebat ab
 alto.

Illâ Notos atque atra volans in nubila
 fugit. Æn. V, 509.

Ibid. — τὸν Ἀπόλλων.] Αἰ. τὸν Ἀπόλλων.
 Ver. 867. Ἀνικρὺ δ' ἀπὸ.] Sic infrâ ver.

876; Ἀνικρὺ δ' ἀπὸ. Vide suprâ ad α', 51.
 Ver. 870. Σπερχόμῳ δ' ἄρα Μερώνης.]

Tum rapidus jamdudum arcu contenta
 parato

Tela tenens, fratrem Eurytion in vota
 vocavit. Æn. V, 513.

Ibid. Σπερχόμῳ δ' ἄρα — αἰς ἴθυνεν.]

Ἦ μασσαλιώτικῃ ἐκδοσί, καὶ τὴν παλαιάν,
 δυοὶ τόξοις χαλκῶν ἐπὶ αὐτὰ τὰς ἡλωνισμῶν
 ποιεῖ, μετὰ γράψα ἔτος, “ Σπερχόμῳ
 “ δ' ἄρα Μερώνης, ἐπέθη κατ' οἷσόν Τόξον·
 “ ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι αἰς ἴθυνεν.” Ἀν-
 τίμαχῳ δ' ἔτος γράφει, “ Σπερχόμῳ δ'
 “ ἄρα Μερώνης ἐξείρυσσε Τόλκρον Τόξον· χερσὶ
 “ δ' οἷσόν ἔχεν πάλαι, αἰς ἴθυνεν.” Συμ-
 μέτρων μὲν αὐτὸς τῷ Ὀμήρῳ, Καφέστερον δ'
 μετὰ γράψας· ἐν γὰρ τόξῳ ἡλωνιστῶν οἱ τοξόται,
 αἰς δ' οἱ διακευαῖ σόλων ἐνὶ διδ. τοξοσάντι·
 Τεύκρῳ, ἀρπάζει τόξον ὁ Μερώνης, καὶ σπαδὴν,
 αἰς ἀν' αὐτὴν τὸ πλῆθος. Eustath.

Ibid. — ἄρα.] Ut oportebat.

Ibid. — ἐξείρυσσε χερσὶ.] Δηλοῦσι, ὅτι Τόλ-
 κρον· τῇ γὰρ αὐτῇ τόξῳ ἐχρῶντο. Schol.

Ver. 871. — ἴθυνεν.] Αἰ. ἴθυνεν.

Ver. 872. — ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Vide su-
 præ ad α', 75.

Ver. 874.

- Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειῖλῳ ἐκατόμβῳ.
 Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
 875 Τῶ ρ' ὄγε δινύσσαν ὑπὸ πτέρυγ' βάλε μέσῳ.
 Ἀνικρὺ δ' διήλθε βέλ'· τὸ μὲν ἄψ' ὅππ' γαίῃ
 Πρόθεν Μηρόναο πάγῃ ποδὺς· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 Ἰσῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, ὣς δ' ὅτε πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.
 880 Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πλάτ', τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦτό τε, θάμβησάν τε.
 Ἀν δ' ἄρα Μηρόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεδκε δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ὅππ' νῆας.
 Αὐτὰρ Πηλείδης κτ' μὲν δολιχόσκιον ἔλχ',
 885 Καὶ δ' ἡ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
 Θῆκ' ἐς αἰγῶνα φέρων· καί ρ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
 Ἀν μὲν ἄρ' Ἀλκείδης δ' ἑρκεῖων Ἀλαμέμων,
 Ἀν δ' ἄρα Μηρόνης, θεράπων εὖς Ἰδομένη.
 Τοῖσι δ' ἡ μελείπει ποδάρεκς δῖ' Ἀχιλλεύς·

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclutam hecatomben :

Altè verò sub nubibus speculatus est pavidam columbam,

875 Hanc is in-gyrum-se-flectentem sub alâ percussit mediam ;

Penitus autem transit telum : id quidem rursus in terram

Ante Merionis fixum est pedem : At avis

Malo infidens navis prorâ cæruleæ,

Collum suspendit, simul & alæ densæ distensæ sunt.

880 Velox autem ex membris anima avolavit, longèque ab illo *Malo*

Decidit : populi verò admirabundi-spectabant, stupebântque.

Meriones autem bipennes decem omnes sustulit ;

Teucer verò securiculas portavit cavas ad naves.

At Pelides deposuit quidem prælongam hastam,

885 Deposuit & lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio-æstimandum floribus-
varium

In circo ferens ; Et continuò jaculatores viri surrexerunt :

Surrexit quidem Atrides latè-dominans Agamemnon,

Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei.

Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles ;

Ver. 874. Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων.]

Jam vacuo lætam cælo speculatus & alis

Plaudentem, nigra figit sub nube columbam.

Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris

Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam. *Æn. V, 515.*

Ibid. — ὑπαί.] *Al. ὑπὸ.*

Ibid. — εἶδε.] *Al. ἰδὲ.*

Ver. 875. μέσσην.] *Al. μέσσης.*

Ver. 877. — πάγῃ.] Vide suprâ ad 8, 185.

Ver. 879. — ἀπεκρέμασεν.] Vide suprâ ad 4, 67.

Ibid. — πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.] Συνεκρί-
τισε τὰ πτερὰ. *Schol.*

Ver. 882. — ἄρα.] *Ut æquum erat.*

Ibid. — πελέκεας.] Vide suprâ ad ver. 114, & 856.

Ibid. — δέκα πάντας.] Vide suprâ ad 4, 247.

Ver. 885. — ἀνθεμόεντα.] Ἦτοι, ἐκ εἰς
πῶς χρεσίμων, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθάδην.
Schol.

Ver. 886. — ἤμονες.] Ἀκονίσαι. *Schol.*

Ver. 887. — ἑρκεῖων.] Vide suprâ ad 4, 102.

Ver. 890.

- 890 Ἀτρεΐδῃ, ἰδμεν γῶ, ὅσον προέβηκας ἀπάντων,
 Ἦδ' ὅσον διωάμῃ τε καὶ ἡμασιν ἐπλάτ' ἄεργος·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' αἰθλον ἔχων κοίλας ὀπὶ νῆας.
 Ἔρχεο, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμην,
 Εἰ σύ γε σὺ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γῶ ἔγωγε.
 895 Ὡς ἔφατ'· εἰδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Δῶκε δ' Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρωος
 Τάλθυβίῳ κήρυκε δίδυ· περικαλλὲς αἰθλον.

- 820 "Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus,
 "Et quantum viribusque & jaculationibus es præstantissimus:
 "Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
 "Vade, at hastam Merioni heroï demus,
 "Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego fané.
 895 Sic dixit: Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.
 Dedit autem Merioni hastam æream: sed ille heros
 Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 890. — ἰδμεν γῶ.] Refertur istud γῶ *antecellisti*. Vide supra ad ν', 736; & ad
 ad id quod eleganter reticetur; "Nihil opus
 "ut tu certamen ineas, scimus ENIM &c." Ver. 894. — ἐθέλοις.] Cod. Harleian. ἐ-
 Ibid. — προέβηκας.] *Antecellis*; non θέλεις. Al. ἐθέλεις.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ἑπόθεσις τῷ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ω'.

Ζεὺς κηδόμενος Ἑκτορα, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπει, ὅπως ἀποδῶ ἔκ τῃς
τὸ σῶμα· Ἰδὲν δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λύτερα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸ τεκνὸν δὲ
παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, πρὸς πεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμῆ, κομίσαντι τῆς Ἑλλήωνος
φύλακας, ὡς αἰγὴν πρὸς τὴν Ἀχιλλεῖα, καὶ ἐκείνουσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὴν ἡνίκα
καὶ ἀνακομίσας εἰς τὸ πῶλον, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῇ δέπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἑκτορα λύτερα.

Ἄλλως.

ὦ, Πρίαμον νίκην ἡα λαβὼν, γέρε δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

ὦ, νίκην Ἑκτορα πατρὶ λύτρων πόρην εἶνεκ' Ἀχιλλεύς.

Λύτο δ' ἄγων, λαοὶ δὲ θεὰς ὅππῃ νῆας ἕκαστοι
Ἑσκίδαντι· ἰέναι· πολὺ μὲν δόρυποιο μέδοντο
Ἵππες τε γλυκερὰ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Κλαῖε, φίλῃ ἐτάρῃ μεμνημένος, ἔδ' ἐμιν ὕπνῳ
5 Ἦρει πανδαμάτωρ, αἰὲν ἐξρέφει· ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατρόκλῃ ποθέων ἀδροῖήταί τε καὶ μένῳ ἡνύ.

Solutus autem est spectatorum-confessus, populi que celeres ad naves quisque
Dispergebantur ituri; Illi quidem cenæ curam-gerebant,
Sēque somno dulci ut-fatiarent: At Achilles
Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus
5 Capiebat cuncta-domans, sedolvebatur huc & illuc
Patrocli desiderans vigoremque & animos magnos:

Ver. 1. Λύτο δ' ἄγων.] Recte hīc Bar-
nesius; "Λύτο, inquit, pro ἐλύετο Atti-
cè; — nam λύτο, pro ἐλύετο, pri-
mam corrigit." Vide suprā ad φ',
114.

Ibid. — ἄγων.] Nūn τὸ ἀθροισμα τῶν θεῶν
ἤδη. Schol.

Ver. 4. Κλαῖε.] Vide suprā ad ν', 84.

Ver. 6. — ἀδροῖήτα.] Αἱ ἀνδρότητα. Vide
suprā ad ω', 857.

Ver. 7.

- Ἦδ' ὅποσα πολύπνευσε (ὡς αὐτῷ, ἢ πᾶθεν ἄλγεα,
 Ἀνδρῶν τε πολέμευς, ἀλεῖναι τε κύμαλα πείρων·
 Τῶν μινυησκόμην, θαλερόν κ' δάκρυον εἶβεν,
 10 Ἄλλοι' ὅππ' ὅππ' ἀλκὰς καὶ ἀκρίμην, ἄλλοι δ' αὖτε
 Ὑπὶ, ἄλλοι δ' ὑπὲρ πρηνῆς· τότε δ' ὄρθες ἀνασῶς
 Δινδύεσκ' ἀλῶν, ὥρ' αὖθις αἰὼς· ἐδὲ μιν ἠὲ
 Φαινομένη λήθεσκεν ὑπὲρ ἄλλα τ' ἠϊόνας τε·
 Ἀπ' ὅγ', ἐπεὶ ζώζειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 15 Ἐκίονα δ' ἔλκεαθ' ἐδήσασκετο δίφρ' ὅππ' ὅππ'·
 Τεῖς δ' ἐρύσας πρὸ σῆμα Μενοικιάδαο θανόντι,
 Αὐτὶς ἐν κλισίῃ παύεσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκλανύσας προπρηνέα· πῶς δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικέλιω ἀπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 20 Καὶ τεθνηϊότα περ· πρὸ δ' Αἰγίδι πάντ' ἀκαλύπτει

Et quot peregerat cum ipso, & passus fuerat labores,
 Vitorumque praelia, periculososque fluctus emensus:
 Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,

- 10 Interdum in latera jacens, interdum vero
 Supinus, interdum autem pronus; & mox rectus exurgens
 Oberrabat mæsto-animo, præter littus maris: neque ipsum aurora
 Apparens latebat super marique littoribusque:
 Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,
 15 Hectorem trahendum ligabat post currum;
 Ter autem cum raptarat circa sepulchrum Menætiadæ mortui,
 Rursus in tentorio quiescebat, illumque relinquebat
 In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
 Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miserans
 20 Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat

Ver. 7. — ὅποσα πολύπνευσε.] Edidit *Barneſius*, ὅπως ἐκλύουσε. Sed nihil opus. Vide supra ad α', 51.

Ibid. — ἢ πᾶθεν ἄλγεα.] Pronuntiabatur ἄλγ'.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμευς, ἀλεῖναι τε κύμαλα πείρων.] Τὸ ἦ, πείρων, τοῖς κύμασι προσεμνησθέν· τοῖς δὲ γε πολέμοις θηλοῖς ἐόν οἰκίαν τινὰ ἐτέραν μάχῃ. Συνήθη δ' τῇ ποιητῇ καὶ τὰ τοιαῦτα· ὅποιον, ὡς πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ Σίτον καὶ οἶνον ἐδούλες. *Eustath.* Porro δὲ περὶ τὴν ἡμετέραν legi notat idem *Eustath.* *ibid.*; Πάμφιλ' δὲ, φασί, ἀποσπᾶ τὸ πείρων, παραίων εἰς ὁμοῦτητα τὸ, πείρωσι, καὶ τὸ, Περὰ μέγα λαίτμα· ἀφ' ὧν φασὶν εἶναι καὶ τὸ πείρων. Atqui iterum occurrit idem hic versus, *Odys.* δ', 183; γ', 91, & 264; quibus omnibus in locis scriptum est περὶ τὴν, nec variant Codices.

Ibid. — πολέμευς, ἀλεῖναι τε.] Cod. *Harleian.* πολέμευς, ἀλεῖναι τε.

Ver. 10. Ἄλλοι' ὅππ' ὅππ' ἀλκὰς καὶ ἀκρίμην·

μῆν'·] Vituperat hunc locum *Plato*; Πάλιν δὲ Ὁμήρῳ τε δεσπόμην καὶ ἑὴν ἄλλων ποιητῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλεῖα, θεῶς παῖδα, “Ἄλλοι’ ὅππ’ ὅππ’ ἀλκὰς καὶ ἀκρίμην, ἄλλοι δ’ αὖτε “Ὑπὶ, ἄλλοι δ’ ὑπὲρ πρηνῆς· τότε δ’ ὄρθες ἀνασῶς “γασάνια, Πλωζόντ’, ἀλύσι’ ὅππ’ ὅππ’ ἀλκὰς “ἀτρυγέτοιο.” *De Republ. Lib. III.* Ubi in transcurso notandæ variae lectiones.

Ver. 12, 13. Δινδύεσκ' — λήθεσκεν.] Vide supra ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 15. Ἐκίονα δ' ἔλκεαθ'·] *Barneſius* edidit “Ἐκίονα δ' ἔλκεαθ'”, & τὸ “ἦ” παρῆλκεν contendit; Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ε', 439; & ad μ', 12.

Ver. 16. Τεῖς δ' ἐρύσας.] Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn. I.*, 487.

Vide supra ad χ', 398.

Ver. 18. — ἐκλανύσας.] Vide supra ad ε', 58.

Ver. 22. — τεθνηϊότα.] Vide supra ad γ', 46; & ad α', 265.

Ver. 26.

- Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ὑποδρύφοι ἐλκυσάων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἑκτόρῃ δῖον ἀεικίζεν μῆλαινων.
 Τὸν δ' ἐλεάρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαι δ' ὠτρυνέσκον εὐσκοπον Ἀρσιφρόνῳ.
 25 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐλλύθανεν, εἰδὲ ποθ' Ἥρη,
 Οὐδὲ Ποσειδάων', εἰδὲ Γλαυκῶπιδι κέρη.
 Ἄλλ' ἔχον, ὥς (φῖν πρῶτον ἀπήχθεο Ἴλιθ' ἱρή,
 Καὶ Πριάμῳ ἢ λαός, Ἀλεξάνδρῃ ἐνὲκ' αὐτῆς.
 Ὃς νείκεασε θεάς, ὅτι οἱ μέσσωλον ἱκόντο,
 30 Τίω δ' ἦντο, ἣ οἱ πόρε μαχλοσιώλῳ ἀλεγεινίῳ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ πῖο δωδεκάτῃ γῆμετ' ἠώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μείνυδα Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, δηλήμονες· εἰ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἑκτὼρ μὲν' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 35 Τὸν νυῦ σὲκ' ἔτληε, νέκυι περ ἐόντι, λαῶσαι,

Aureâ, ut nē ipsum laceraret raptans.

Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè-tractabat iratus:
 Eum autem miserabantur beati dii insipientes,
 Furtivè furripere hortabantur speculatorem Argicidam.

- 25 Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
 Neque Neptuno, neque oculis-cæsiæ virgini:
 Sed perstabant, sicut ipsis primùm invisâ-reddita est Ilios sacra,
 Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam;
 Qui contumeliosè-damnavit deas, quandò ejus ad tugurium venerunt;
 30 Eamque sententiâ-comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
 Sed quandò jam exindè duodecima orta erat aurora,
 Tum quidem inter immortales dixit Phæbus Apollo:
 "Crudeles estis, dii, noxii: nōne quondam vobis
 "Hector femora adolevit boum caprarumque lectarum?
 35 "Eum nunc non sustinistis, vel mortuum, eripere,

Ver. 26. —Ποσειδάων', εἰδὲ.] Cod. Harleian. Ποσειδάωνι, εἰδὲ. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid. —Γλαυκῶπιδι.] Vide suprâ ad d, 206.

Ver. 27. Ἄλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθεο.]

—Manet altâ mente repostum.

Judicium Paridis, spretæq; injuria formæ. Æn. I, 30.

Ver. 28. —Ἀλεξάνδρῃ ἐνὲκ' αὐτῆς. Ὃς νείκεασε θεάς.] Καὶ ὅρα ὅπως τ' ἔτρωκε πολέμῳ αἰτιολογῶν περὶ τὴν τέλῃ τ' Ἰλιάδου ἐπαμειβόμενος· ὅτι τοσούτον ἀναβήσας τ' ἀεροπλῆ. Τινὲς δ' ἀνέτιναι εἰς τὸν τ' τόπον· εἰ γὰρ ἔδδ, φασί, τ' ἀπὸ τ' κάλλος κείνου ὁ ποιητῆς, πολλακῶς ἀν' ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὲν ἐστὶ περὶ τὸ τοιοῦτον, ὅτι πολλὰν εἰς ἄλλων ἀπαξ ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ἀπὸς καὶ ἡθέτη. Eusebius, Macrobiius ex eorum numero, qui lo-

cum hunc repudiârunt, videtur fuisse; "Nal-
 "lam," inquit, "commemorationem de
 "Judicio Paridis Homerus admittit." Lib.
 V, cap. 16. Quâ de re acrius à Scaligero
 reprehenditur, Poëtic. Lib. V, cap. 3. sub
 fine.

Ver. 30. Τίω δ' ἦντο, ἣ οἱ πόρε μαχλο-
 σινίῳ ἀλεγεινίῳ.] Τινὲς γράφουσιν ἕπως· Τίω
 δ' ἦνεσεν, ἣ οἱ κακὰιστορῶν δῶκε' ἀνέμους. Eu-
 statius.

Ver. 32. Καὶ τότε ἄρ'.] Et tunc atque.—
 Ibid. —ἀθανάτοισι.] Vide suprâ ad d,
 398.

Ibid. —Φοῖβ' Ἀπόλλων.] Vide suprâ ad
 d, 43.

Ver. 33. —δηλήμονες.] Al. ζηλήμονες;
 uti Odys. ε, 118.

Ibid. —ὑμῖν.] Cod. Harleian. ὑμῶν.
 Quo modo & in MS Cantab. scriptum rep-
 perit Barnesius.

- Ἡ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, ἢ μητέρα, ἢ τέκεϊ ᾧ,
 Καὶ πατέρα Πελάμῳ, λαοῖσι τε· τί κέ μιν ᾧκα
 Ἐν πυρὶ κήαιεν, ἢ ὅππῃ κλέρεα κτερίσειαν.
 Ἀλλ' ὅλοῳ Ἀχιλλῇ, θεοί, βέλεσθ' ἐπαρήσειν,
 40 Ὡς γὰρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ὅτε νόημα
 Γυναμπλὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
 Ὅς' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγνώοι θυμῷ
 Εἷξας, εἶσ' ὅππῃ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 Ὡς Ἀχιλλεύς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ὅδε οἱ αἰδῶς
 45 Γίνετ', ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνετ', ἢ δ' ὀνίνησι.
 Μέλλει γάρ πᾶς τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 Ἡ κασίγνητον ὁμογάστρου, ἢ καὶ υἱόν·
 Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμεν μεθέηκε·
 Τληπόδην γὰρ μοῖρα θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 50 Αὐτὰρ ὅγ' ἔκτορ δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηνέρεθ,
 Ἴππων ἐξάπλων, πρὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο

- “ Suæque uxori videndum, & matri, & filio suo,
 “ Et patri Priamo, populisque; qui eum celeritèr
 “ Igne comburerent, & iusta perfolverent:
 “ Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,
 40 “ Cui neque mens est æqua, neque animus
 “ Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
 “ Qui magnisque viribus & superbo animo
 “ Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
 “ Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
 45 “ Est, qui viros valdè lædit, atque juvat.
 “ Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
 “ Sive fratrem uterinum, seu & filium;
 “ Et tamen postquam deflevit, statim luctum remittit:
 “ Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
 50 “ Sed hic Hectora nobilem, postquam eum charâ vitâ privavit,
 “ A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti

Ver. 36. —τέκεϊ ᾧ.] Quâ ratione, τί-
 κεῖ hîc ultimam producat; item κασίγη-
 τον, ver. 47; & τέον, ver. 56; & πυκινόν,
 ver. 75; vide suprà ad α, 51.

Ver. 38. —κτερίσειαν.] Vide suprà ad
 α, 140.

Ver. 39. —ὅλοῳ Ἀχιλλῇ.] Vide suprà ad
 α, 2.

Ver. 40. —ἀρ.] Ut pòssis. — Ut vi-
 detis.

Ver. 42. Ὅς'.] Qui scilicet.

Ibid. —βίη καὶ ἀγνώοι θυμῷ Εἷξας.]

—irarumque omnes effundit ha-
 benas. Æn. XII, 499.

Vide suprà ad ι, 594.

Ver. 44. —ὅδε οἱ αἰδῶς Γίνετ', ἢ τ' ἀν-
 δρας μέγα σίνετ', ἢ δ' ὀνίνησι.] Sic Hesiodus,

Αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνετ' ἢ δ' ὀνίνησι.

Ἐργ. β' Ἡμερ. I, 316.

Et Euripides:

Αἰδῶς τε· δισσαι δ' εἰσίν· ἢ μὲν κ' κακῇ,

ἢ δ' ἀχθῇ οἴκων.

Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρῳ τε εἰπόντι, “ Αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας μέ-
 “ γα σίνετ' ἢ δ' ὀνίνησι.” Εὐριπίδης οὖν ἔρεχ-

“ θεὶ γράφει.

“ Αἰδῶς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πρὸς.

“ Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, καὶ σὺν κ' κακὸν μέ-
 “ γα.” Clem. Alexandr. Strom. Lib. vi.

Αἰδῶς δ' ἐκ ἀθανάτων καὶ θεῶν ἀνδρὶ προ-
 ἰκλή.

Odyss. ε', 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ πᾶς τις.] Al. Μέλλει μὲν

πᾶς.

Ver. 51. Ἴππων ἐξάπλων.] Al. Ἀρμαλῶν.

ἐξάπλων.

Ver. 54.

“Ελκει· ἔ μιν σὶ τό γε κάλλιον, ἐδέ τ’ ἄμεινον,
Μῆ, αἶσθῶ περ εἴνι, νεμεσσηθῶ μιν οἱ ἡμεῖς·
Κωφίῳ γὰρ δὴ γαῖαν αἰκίζῃ μνηστῆρων.

55 Τὸν δ’ ὁλοσπαμένη προσέφη λυκώλεν· “Ἡρῆ·
Εἴη κεν καὶ κῆρ τεὸν ἔπῃ, Ἀρσυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμῶ Ἀχιλῆϊ καὶ Ἐκτορι θήσεις τιμῶ.
Ἐκλωρ μὲν θνητός τε, γυναικὰ τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεῶς γόνῃ, ἡ ἐγὼ αὐτῇ

60 Θρέψα τε, ἔ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παρὰ κοῖλιν
Πηλεΐ, ὃς περ κῆρ Φίλῃ γῆρετ’ ἀθανάτοισι·
Πάντες δ’ ἀντιάσθαι, θεοὶ, γάμα· ἐν δ’ σὺ τοῖσι
Δαίνυ’, ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ’, αἰὲν ἄπιζε.

Τίῳ δ’ ἀπαμειβόμεν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

65 “Ἡρῆ, μὴ δὴ πάμπαν ληισκύνειαι θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί’ ἔασε· ἀλλὰ καὶ Ἐκλωρ
Φίλῃ ἔσχε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
Ὡς γὰρ ἐμοίγ’· ἐπεὶ ἔτι Φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδδύετο δαιτὸς ἔσσης,

“ Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,

“ Nè, forti licet, succenseamus ei nos:

“ Insensibilem enim jam terram contumeliâ-afficit furens.

55 Hunc autem irata allocuta est ulnas-candida Juno:

“ Sit sane & hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-insignis,

“ Si quidem parem Achilli & Hectori constituetis honorem,

“ Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam:

“ At Achilles est deæ proles, quam ego ipsa

60 “ Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem

“ Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:

“ Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, intèrque tu hos

“ Epulabaris, tenens citharam, ὁ malorum sodalis, semper perfide.

Illam verò respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter:

65 “ Juno, nè jam omnino irascaris diis.

“ Haud etenim honor idem erit: sed & Hector

“ Charissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt;

“ Sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda prætermittebat munera.

“ Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,

Ver. 54. Κωφίῳ γὰρ δὴ γαῖαν αἰκίζῃ.] Ἀντὶ τῆς ἀναισθησίας τοῦ σώματος ὑβρίζῃ. Schol. Οὐ-
τε τοῖς ἄλλοις, οὐτοὶ μὴ αἰσθάνονται, ὁρμίζον·
ἔτε τοῖς τεθνηῶσιν ἐτι, ὡς πεπονθόσι τε τὸ ἐσ-
χαλόν, καὶ ἐκ ἀλγίστου ἐπὶ αἰσθητικῶν εἰς οἱ
ὁρμίζοντες ἐφίεντο. Διὸς εὖ περὶ τῆς Ἐκτορὸς ὁ
παιδείας, παύσαι βολόμενος τῆς Ἀχιλλείας τῆς
ὁρμῆς τεθνηῶσιν, “ Κωφίῳ γὰρ δὴ γαῖαν αἰ-
κίζῃ μνηστῆρων.” Aristot. Rhetoric. Lib.
II, cap. 3.

Ver. 55. —λυκώλεν· “Ἡρῆ.” Vide su-
prà ad α, 572; & ad ὁ, 92.

Ver. 60. —ἀτίτηλα.] Cod. Harleian. ἀ-
τίταλα.

Ver. 61. Πηλεΐ.] Al. Πηλεΐ, & Πηλεΐ.

Ver. 61. 91 & 107. —ἀθανάτοισι.] Vide
suprà ad α, 398.

Ver. 63. Δαίνυ’.] Barnesius in uno MS
scriptum repperit, Δαίνυσ’.

Ver. 64. —νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide su-
prà ad α, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλῃ ἔσχε — ἀ-
μάρτανε δώρων — ἐδδύετο δαιτὸς.] Charis-
simus esse solebat — dona prætermittere sole-
bat — convivio carere solebat.

Vide suprà ad β, 221; & ad ν, 84.

Ver. 69. —δαιτὸς ἔσσης.] Καὶ τῆς κρείωνος
μοῖραι ἀνέμωλο· ὅθεν εἰσας φησὶ τὰς δαιτὰς
δοσθῆναι

- 70 Λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχοιμ' ἡμεῖς.
 Ἄλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἰάσοιμ', (ὃδ' ἔτι ἐστὶ)
 Λάθρη Ἀχιλλῆϊ) θρασυῶ' ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρμέμελ' ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει θεῶν θέτιν ἄσπον ἐμῆο,
 75 Ὀφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπ' ὅ, ὥς κεν Ἀχιλλεύς
 Δῶρων ἐκ Περιάμοιο λάχῃ, ὅπ' ὅ' ἔκτορα λύσῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρσο δ' Ἰρις ἀελλόπ' ἀγγελέεσσα.
 Μεσσηγύς δ' Σάμῃ τε, καὶ Ἰμβρὸς παπυλοέσσης,
 Ἐνθ' ὅτε μέλανι πόνῳ, ἐπεσονάχισε δ' ἰλίμνῃ.
 80 Ἡ δ', μολυβδοαῖν' ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν,
 Ἦτε κατ' ἀργαύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαῖα,
 Ἐρχεῖτο ὠμῆσ' ἰχθύσι κῆρα φέρεσσα·

- 70 " Libaminéque, nidoréque: hunc enim fortiti sumus honorum nos.
 " Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neque ullo modo licet
 " Clam Achille) audacem Hectora: certè enim ei assidue
 " Mater adest simul noctesque & dies:
 " Sed si quis vocet Deorum Thetis ad me,
 75 " Ut quoddam ei dicam prudens verbum; ut Achilles
 " Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat.
 Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura.
 Inter itaque Samumque, & Imbrum asperam,
 Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
 80 Ipsa autem glandulæ-plumbææ similis, in imum delapsa est,
 Quæ agrestis bovis cornu imposita,
 Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:

ὅπ' ὅ' ἔκτορα. — Ἐπειδὴ δ' Ζηνοδοτῆς, δαίτα ἰσίου, ἢ ἀγαθὴν λέγει. *Atbenæus, Lib. I, cap. 10.* Vide suprà ad α', 468.

Ver. 71. — ἰάσοιμ'. Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 73. — παρμέμελ' ὁμῶς. Vide suprà ad ε', 736; & ad α', 37.

Ver. 74. Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει. Τὸ, " Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει θετίν," — ταύτ' ὅτι τῷ, Ἄλλ' ἄγε τις καλέσσει. Καὶ ἔλλειπεν δ' ἀπὸ αὐτὸ ἐχρημάτισεν, ὡς ἔλεγε τοιαῦτα ὅτι. Ἄλλ' εἴ τις καλέσσει θετίν, θέλωμι ἂν πῶτο, ἢ βολαίμην, ἢ τοιοῦτε τι. *Eustath.* De huiusmodi Aposiopesi, vide suprà ad κ', 111; item ad α', 135, & 340. *Barnesius*, hoc in loco, pro εἴ τις legi posse conjicit, Ἰρις. Sed hoc longè minus esset venustum.

Ver. 76. — ὅπ' ὅ' ἔκτορα λύσῃ. Vide suprà ad α', 20.

Ver. 77. — ἀελλόπ' ἀγγελέεσσα.

— at illa leves celi demissa per auras. *Æn. XI, 595.*

Ver. 78. Μεσσηγύς. Vide suprà ad ε', 769.

Ver. 79. Ἐνθ' ὅτε μέλανι πόνῳ. Τὸ δ' ἔτι

νῦν καλεῖται Μέλανι Πόντῳ. *Schol.* Μέλας δ' ἀπὸ τοῦ ὅτι ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος. ὅπ' ὅ' ἔκτορα. *Eustath.* Equidem crediderim potius Epitheton hoc [μέλανι] apud Pœtam omni Mari commune, ut ἐν γαίῃ, ὅπ' ὅ' ἔκτορα.

Ibid. — ἐπεσονάχισε. *Al.* ἐπεσονάχισε. Quo modo et legit *Codex Harleianus*. Ceterum in uno MS scriptum repperit *Barnesius*, ἐπεσονάχισε. Quod ferri non potest. Vide suprà ad α', 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δ', μολυβδοαῖν' ἰκέλη *ἔκ.* *Plato in Ione* versus hosce legit, aut memoriter citat, hoc modo:

Ἡ δ', μολυβδοαῖν' ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκα-
 νεν,

Ἦτε κατ' ἀργαύλοιο βοὸς κέρας ἐμμε-
 μαῖα,

Ἐρχεῖτο ὠμῆσ' ἰχθύσι μετ' ἰχθύσι πῶμα φέ-
 ρεσσα.

Τὸ δ' ὑπὸ τῷ ποιητῇ λεγόμενον, " Ἡ δ', μο-
 λυβδοαῖν' ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν, Ἦ τε
 ἔκ." παρὰ τοὺς ἑταίρους, βοσείας θρεῖν οἶον
 πρὸς τὰς ὁρμίας χρεῖται τὰς παλαιὰς κέρας
 γὰρ τὰς τρεῖς λέγειται, ὅτι τὸ κέρας διὰ τοῦτο,
 ὡς

- Εὔρε δ' ἐνὶ πηϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 Εἴαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσῃς
 85 Κλαῖε μύρον ἔσπαιδός ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
 Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐλθώλακι, τηλόθι πάτρης.
 Ἄλχῃ δ' ἰσαμύνη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἀφθίλα μῆδεα εἰδώς.
 Τίω δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις δρῦρόπεζα·
 90 Τίπτε με κύνῃ ἀνώγε μέγας θεός; αἰδέομαι ἧ
 Μίσσεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἀκρία θυμῷ.
 Εἴμι μὲν· ἔδ' ἄλιον ἔπῃ ἔσσει, ὅ, τί κεν εἴποι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 Κυάνεον, ἧ δ' ἔτι μελάνιερρον ἔπλετο ἔσθῃ.
 95 Βῆ δ' ἵεναι, πρόθεν ἧ ποδῆνεμῃ ὠκέα Ἴρις
 Ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζειο κῆμα θαλάσσης·
 Ἀκίλῃ δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς ἔρχονὸν αἰχθήτῳ.
 Εὔρον δ' ὠρύοπα Κρονίδην, παῖδ' ἄλλοι ἀπαντες

Invenit autem in specu cavâ Thetin, circum autem & aliæ

Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa verò in mediis

- 85 Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat

Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patriâ.

Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris:

“ Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis pollens.

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea:

- 90 “ Curnam me ille jubet venire magnus Deus? Vereor autem

“ Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.

“ Ibo tamen & neque irritum verbum erit, quodcumque dixerit.

Sic fata, velum accepit augustissima dearum

Atrum, còque nullum nigrius erat vestimentum.

- 95 Perrexit autem ire, pedibûsque ventosa velox Iris

Præibat; & circum ipsas diducebatur unda maris.

Littus verò ut conscenderant, in cælum se-proripuerunt:

Invenērunt autem latè-sonantem Saturnium, circûmque cæteri omnes

καὶ κερῶν· ἡ δ' ἔπειτα Ἀρχιλόχῳ κρηοπλάστῃ,
 φιλόδοσμον εἶναι παρὶ κόμην, ἢ καλλασπιστῶ.
 ὅστις ἢ ἐκ ἀληθείας· ἰππεύει γὰρ θριξὶ χερσὶν].
Plutarch. de Solertiâ Animalium.

Ibid. — μολυβδαίνη. Μολυβδίνη, ὀσμὴ·
 μολυβδῶν ἢ ὀπίκει] τῷ ἀκρίστῳ εἰς τὸ καθ-
 ἔλκειν αὐτὸ τῇ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81. — βρός κέρας. Οἱ μὲν κύνες·
 αἱ δ' ἰπὶ τρέχα· ἀμεινον ἢ νοεῖν κερᾶτιόν τι
 προκρίσθαι τῷ ἀκρίστῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες δο-
 τίς ἐρῶσκασι τὸ ὀσμῶν. *Schol.* Vide ad *ver.*
 80.

Ver. 84. — ὀμηγερέες ἄλλαι. Quâ ratione,
 ὀμηγερέες, hîc ultimam producat; item μύ-
 ρον, & ὅς, *ver.* 85; & ἄλιον, *ver.* 92; vide
 suprâ ad α', 51.

Ibid. — μέσσης. *Al.* μέσσης.

Ver. 85. Κλαῖε. Vide suprâ ad ν', 84.

Ver. 86—88. Φθίσει· ἀφθίλα. Vi-

de supra ad ν', 339.

Ver. 88. Ὅρσο, Θέτι. Edidit *Barneficius*,
 Ὅρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide suprâ ad
 α', 51.

Ver. 91. — ἀκρία. Vide suprâ ad α',
 309, & 314.

Ver. 92. — εἴποι. *Al.* εἴπη.

Ver. 94. Κυάνεον. Vide suprâ ad α', 398.

Ver. 96. — ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζειο κῆμα
 θαλάσσης.]

— Simul alta jubet discedere latè
 Flumina, quâ juvenis gressus inferret;
 at illum

Curvata in montis faciem circumflectit
 unda,

Accipitque sinu vasto. —

Georg. IV, 359.

Ver. 98. — ὠρύοπα Κρονίδην. Malè hîc
Barneficius; “ Pro ἐρύοπῳ Κρονίδην, (in-
 quit,)

- Εἴαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν εὐνοῖες·
 100 Ἡ δ' ἄρ' αὖτε παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθηνῆ.
 Ἦρη δ' ἤρ' χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,
 Καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιῆσαι.
 Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 105 Πένθος ἄλαστον ἔχασα μὲν φρεσὶν· οἶδα γὰρ αὐτός·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ἧς σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
 Ἐννῆμαρ δὴ νῆκ' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορ' ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλεὶ πολιορκέθῃ·
 Κλέψαι δ' ἀτρεψέσκον εὐσκοπὸν Ἀρτεφόνῳ·
 110 Αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῆρ' Ἀχιλλεὶ προιάπτω,
 Αἰδῶ καὶ φιλότιμα τέλει μετόπισθε φυλάσσων.
 Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, ἧς ἔῃ σὺ ὀπίπτελλον·
 Σκύζεσθαι οἱ εἶπε θεὸς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 115 Ἐκτορ' ἔχει πρὸ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰδ' ἀπέλυσεν·
 Αἶκεν πῶς ἐμὲ τε δέεισθαι, ἄπο δ' Ἐκτορα λύσθαι.

Sedebant frequentes beati dii immortales:

- 100 Ipsa autem Jovi patri assedit, celsitque Minerva.
 Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit;
 Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam bibisset.
 Inter hos vero sermonem orsus est pater hominūque deūmque:
 “ Venisti ad-Olympum, dea Theti; mæsta licet,
 105 “ Luctum non obliviscendum habens in præcordiis; novi & ipse:
 “ Sed & sic dicam, cujus te gratiā huc vocavi:
 “ Novem-dies jam contentio inter immortales orta-est
 “ Hectoris de cadavere, & Achille urbium-vastatore:
 “ Furto autem furripere hortabantur speculatorem Argicidam;
 110 “ At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
 “ Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.
 “ Ocyūs ad castra descende, & filio tuo præcipe:
 “ Irasci ei dic Deos, mēque supra omnes
 “ Immortales indignatum esse, quod animo furenti
 115 “ Hectorē detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:
 “ Si quo pacto mēque vereatur, Hectorēque redemptum-reddat.

“ quit,) *Vocativus pro Accusativo.*” Quod planè est absurdum; & nē de *nominativo* quidem ullā ratione ferri potest. Vide suprà ad α, 175, & 498; item ad π, 185. Εὐρύππη, hoc in loco, est ab Εὐρύππῃ.

Ver. 101. — χρύσειον.] Pronuntiabi ut χρύσειον. Prima enim necessariò producta. Vide suprà ad υ, 272; & ad ν, 523.

Ver. 103. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad β, 12.

Ver. 107. — ὄρωρεν.] Vide suprà ad β, 810; & ad α, 37.

Ver. 108. — ἀμφὶ νέκυϊ.] Vide suprà ad π, 321, & 526.

Ibid. — Ἀχιλλεὶ πολιορκέθῃ.] Vide suprà ad β, 278.

Ver. 110. — προιάπτω.] *Al. προῖάπτω.*

Ver. 114, & 135. Ἀθανάτων.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 115, 116, 118. — ἀπέλυσεν — λύσθαι — λύσασθαι.] Vide suprà ad α, 20.

Ver. 116. — τε δέεισθαι.] Quā ratione, τε, hic producat; item Ἀχιλλεὶ, ver. 119, & 147; & τις, ver. 149; & γὰρ, ver. 153; vide suprà ad α, 51.

- Αὐτὰρ ἐγὼ Πελάμῳ μετ' ἀλήτοισι Ἴερον ἐφύσω,
 Λύσσαδ' Φίλον υἱόν, ἰόντ' ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ Φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.
 120 Ὡς ἔφατ'· εὖ δ' ἀπὶ θησε θεὰ Θέτιν δρυρόπεζα.
 Βῆ δ' κατ' Οὐλύμποιο καρλύων αἰτῆσσα.
 Ἴξεν δ' ἐς κλισίην εὖ ἤέσθ, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
 Εὖρ' ἀδινὰ σενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἑσσυμένως ἐπένοστο, καὶ ἐνὶ ῥόστῳ ἄριστον.
 125 Τοῖσι δ' οἷς λάσι' ἔμελλας ἐν κλισίῃ ἱερδίο.
 Ἦ δ' μάλ' ἄλχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 Χεῖρ' ἑμὴν κατέρεξε, ἔπειτα τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον ἐμὸν, τέο μέγας ὀδυρόμεν καὶ ἀχδύων,
 Σίω' ἔδδει κεκοῖν, μεμνημέν' εὖ δέ τι σίτῃ

“ Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
 “ Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
 “ Donaque Achilli ferat, quæ animum placent.

- 120 Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
 Descendit verò ab Olympi vorticibus impetu-facto.
 Pervenit autem ad tentorium sui filii, intusque illum
 Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
 Propere curabant, & apparabant prandium:
 125 Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
 Admodum autem prope ipsum confedit veneranda mater,
 Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque:
 “ Fili mi. quousque lugens & mœrens,
 “ Tuum edes cor, memor neque cibi omnino,

Ver. 121. Βῆ δ' κατ' Οὐλύμποιο καρλύων αἰτῆσσα.] Vide supra ad χ', 187.

Ver. 122. — ἄρα.] Non hîc supervacaneum est istud “ ἄρα.” Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit ver. 3, &c.

Ver. 124. — ἐνὶ ῥόστῳ ἄριστον.] Ita necessariò legendum: *Al. ἐνὶ ῥόστῳ ἄριστον.* Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, *prandium*, primam producit:

Ὡς ἔφατ'· εὖ δ' ἀπὶ θησε θεὰ Θέτιν δρυρόπεζα. *Theocrit. Idyll. XV, 146.*

Καὶ πρὸς τούτοις ἄριστον τ' Πειραιᾶ προσέμαζεν. *Aristoph. Equit. 812.*

Εἰς τὴν βλάβει, καὶ τὴν ταμίαν ὅπου ἄριστον παραθήσεται. *Id. Vesp. 611.*

Ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πρὸς ἑσθλὴν ἐπ' ἄριστον καλεῖται. *Id. Avib. 1601.*

Ἄριστον προσέθεντο καὶ αὐτὸν ἠδιστα μάσσαδ'· *Id. Pace, 1280.*

Δεῖν ταῦθ' ἐν ἄριστῳ. *Id. Ἐκκλησιαζ. 468.*

Cæterum de duorum priorum *Aristophanis* versusum rhythmo, vide supra ad ζ', 146.

Porro idem error irrepsit, *Odys. π', 2;*
 Ἐνὶ ῥόστῳ ἄριστον ἀμ' ἑοῖ.

qui tamen versus rectè scriptus occurrit apud *Athenæum, lib. I, cap. 9.*

Ἐνὶ ῥόστῳ ἄριστον ἀμ' ἑοῖ.

Malè igitur *Phil. Labbé;* “ Ἄριστον, *prandium*,” (inquit) “ melius primam breviam,” (inquit) “ melius primam breviam,” quamvis ἀνέρις, *impransus*, secundam “ extendat apud plerosque.” *Prologia, p. 124.* Vide supra ad κ', 299.

Ibid. — ἄριστον.] Ἄριστον δ' λέγει νῦν τὴν προσηνὴν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὡς πρὸς αὐτὸν πάλιν τὸ παρ' ἡμῶν ἄριστον ὁ Ποσειδῶν φησὶ δειπνόν· τὸ δ' εἶπεν, δόξεν. *Schol.* Vide *Athenæum, lib. I, cap. 9, 10:* Item *Plutarchum Sympotiac. lib. VIII, Probl. 6.*

Ver. 127. Χεῖρ' ἑμὴν κατέρεξε.]

— dextrâque prehensum

Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore. *Æn. II, 592.*

Ver. 128. — τίς μέγας ὀδυρόμεν καὶ ἀχδύων, Σὴν ἔδδει κεκοῖν.] Ita supra ζ', 202;

Ὅν θυμὸν καλῶδον.

Nec te tantus edat tacitam dolor.

Æn. XII, 801.

Ver. 129. — εὖ δέ τι σίτῃ.] *Al. εὖ δέ τι σίτῃ.* Quo modo legit & *Codex Harleianus.*

Ver. 130.

- 130 Οὐτ' ὄνῃς; αἶσθ' ὃν γυναικί περ ἐν φιλότῃ
Μίσσεσθ'· ἔ γάρ μοι θνήσκον βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
Ἄλχι παρέστηκεν θάνατος· ἢ μοῖρα κερταίη.
Ἄλλ' ἐμέθεν ξιώες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαι σοι φησὶ θεὸς, ἐξ δ' ἐξοχα πάντων
135 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
Ἐκτορ' ἔχεις πρὸς νηυσὶ κορωνίσιν, ἔδ' ἀπέλυσας.
Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα
Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇ δ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄλοιο,
140 Εἰ δὲ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπῳ αὐτὸς ἀνώγει.
Ὦς οἶγ' ἐν νηῶν ἀγύρεϊ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεν' ἀγόρευον.
Ἴρι δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱεῖν·
Βάσκει θι, Ἴρι ταχεῖα, λιπὲρ δ' ἔδ' Ὀλύμπιοι,
145 Ἀγγελὸν Πελάμω μεσσηνέει, Ἴλιον εἴσω,
Λύσσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρε δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,

- 130 “ Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
“ Misce: Non enim mihi diu vives, sed tibi jam
“ Propè adest mors & fatum violentum.
“ Sed mihi ausculta ocyus; Jovis enim tibi nuncia sum:
“ Irasci tibi ait deos, séque supra omnes
135 “ Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
“ Hectorē detines apud naves recurvas, neque redimi passus es.
“ Sed agetum redemptum-redde, mortuūque accipe pretia.
“ Hanc verò respondens allocutus est pedibus-velox Achilles:
“ Huc adstet, qui pretium ferat, & cadaver asportet,
140 “ Si quidem serio animo Olympius ipse jubet.
“ Sic hi quidem in navium cœtu matèrque & filius
“ Multa inter se verba alata dicebant.
“ Iri autem impulit Saturnius ad Ilium sacram:
“ Vade age, Iri velox, relictâ sede Olympi,
145 “ Nuntia Priamo magnanimo, ad Ilium,
“ Ut-redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
“ Donâque Achilli ferat, quæ animum placent,

Ver. 130. — αἶσθ' ὃν.] Πάλιν αἶψα δὲ καὶ τὸ υἱὸν ἢ θεὸς ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, καὶ ἀναμνησκέναι ἀφροδίτων· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲ παραθεωρεῖν τὸ Ἄχιλλεύς ἐλεγκτεῖαν, ἔτι τὸ Βρισηίδου ἐρεῖν, ἐκείνης πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὸ βίβη τελευτὴν ἐγγὺς εἶναι, καὶ ἐπειθεῖν τὸ ἡδονῶν πρὸς ὁπλολασίαν. ἔδ' (ὡς περ οἱ πολλοὶ) πειθεῖται τὸ φίλον ἀπραξίαν, καὶ παραλείπει τὸ καθήκον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἡδονῶν διὰ τὸ λυπὸν ἀπείχετο, καὶ τὸ πρᾶξις καὶ τὸ σφαγήαις ἐν-εργός ἐστι. Plutarch. de audiendis Poëtis. Cæterum locum hunc à Veterum nonnullis re-pudiatur testatur Eusebius.

Ver. 132. — παρέστηκεν.] Vide suprâ ad δ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ'.] Vide suprâ ad α', 57; & ad δ', 160.

Ver. 139. Τῇ δ' εἶη ὅς ἄποινα φέροι.] Ἐν-ταῦθα εἴσω, καθάπερ καὶ τὸ κομίζων τὰ λύτρεα, Schol.

Ibid. — ἀγύρεϊ.] Al. ἀγύρεϊ.

Ver. 140. Εἰ δὲ.] Si reverâ, ut dixisti.

Ver. 144. Βάσκει θι, Ἴρι ταχεῖα.]

Labere Nympha polo, finesque invise Latinos. Æn. XI, 582.

Vide & suprâ ad δ', 158.

G g 3

Ver. 140.

- Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἄμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθὺοι
 150 Ἡμιόνος ἢ ἄμαξαν εὐτροχόν, ἥδ' ἢ αὐτίς
 Νεκρὸν ἄγοι πρὸς ἄστυ, τ' ἐκλανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος.
 Τοῖον γὰρ οἱ πομπὸν ὁπάσομεν Ἀργειφόνῳ,
 Ὃς ἄξει, εἰως κεῖν ἄλῳ Ἀχιλῆϊ πελάσῃ.
 155 Αὐτὰρ ἐπὶ ἄγᾶγῃσιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλῆος,
 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ὑπὸ τ' ἄλλης πάντας ἐρύξει.
 Οὐτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλκίμων.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδόσῃ ἀνδρός.
 Ὡς ἔφατ'· ὦτο δ' Ἰρις ἀελλόπος ἀγχιέλεσσα.
 160 Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπλίῳ τε γόον τε.
 Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
 Δάκρυσιν εἶματ' ἔφθον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖος
 Ἐνυπαῖς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δ' πολλή

- “ Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
 “ Praeco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat
 150 “ Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
 “ Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
 “ Neque omnino ei mors obversetur animo, neque omnino terror;
 “ Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicidam,
 “ Qui ducet, usquedum ducendo propè Achillem constituerit.
 155 “ At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
 “ Neque ipse interficiet: aliòisque omnes prohibebit:
 “ Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens
 “ Sed perquam humanè supplici parçet viro.
 Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:
 160 Pervenit autem in Priami domum; invenit verò clamorémque, luctumque.
 Filii quidem patrem circumfidentes in aulâ.
 Lacrymis vestimenta perfundebant: ipse verò in mediis senex
 Obvolutâ chlanâ tectus, circumque multus

Ver. 149. Κήρυξ.] Edidit *Barnesius* Κήρυξ. Verum, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad β', 267.

Ibid. — ἰθὺοι.] Cod. *Harleian.* ἰθύνει. *Al.* ἰθύνει.

Ver. 150, 179, & 189. — ἄμαξαν.] Vide infrà ad ver. 711, & 782.

Ver. 153. — ὁπάσομεν.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad α', 140.

Ver. 154. Ὃς ἄξει.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ Ὃς σφ' ἄξει. Minùs rectè: præfertim eùm hoc ad Priamum solum referri videatur. Cæterùm quâ ratione ferri possit *Vulgata Lectio*, vide suprà ad α', 51.

Ver. 157. Οὐτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλκίμων.] Ἐνλαῦθα δ' ἔτ' τὰς παλαιὰς διέλαθεν ὁ Πούλης διαλαχέων, ὅθεν ἐρχοντο εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεία, ὃ

δηλεῖται διὰ τὸ “ ἄφρων.” ἢ ἀκρίως, ὃ δηλεῖται διὰ τὸ “ ἄσκοπος,” ὃ σημαίνει τὸ μὴ τὸ συμφέρον πρὸς ἀνέλεον· ἢ ἐκασίας, ὃ δια τὸ “ ἀλκίμων” ἐδήλωσεν· ἀλκίμων γὰρ, ὃ ἐκασίας ἀμαρτάνων. *Eustath.*

Ver. 158, & 187. — ἰκέτω πεφιδόσῃ.] Pronuntiabatur ἰκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ.] Hic matres, miseræque nurus, hic cara fororum

Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi. *Æn.* XI, 215.

Ibid. — αὐλῆς.] Τὴν πεφιδόσῃν αὐλὴν ἐνταῦθα τὸν τόπον. *Etymol. Magn.* à *Barnesio* citatum.

Ver. 163. Ἐνυπαῖς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.] Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλυμμένον· ὅθεν ἐρχοντο εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεία, ὃ

- Κόπερ ⑥ ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῦ γέροντος ⑥,
 165 Τλώ ρα κυλινδόμην ⑥ καί αμῆσατο χερσὶν ἔησι.
 Θυγαῖρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
 Τῶν μιν νησκόμηναι, οἳ δὲ πολέες τε καὶ ἑσθλοὶ
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῇ δ' ἔπειτα Πρίαμον Διὸς ἄγγελος ⑥, ἡδὲ προσηύδα,
 170 Τυτθὸν Φθεγξαμένη, (τ' ἔτρεμ ⑥ ἔλλαβε γῆα·)
 Θάρσσε, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάττεις·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁδομήνη τὸδ' ἰκάνω,
 Ἄλλ' ἀσθὰ φρονέεσθα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σε, ἀνδρὲν ἑὸν, μέγα κήδεϊ, ἡδ' ἐλεαίρει·
 175 Λύσσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπι ⑥· Ἐκτορὰ δῖον,
 Δῶρξ δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς τοι ἐποίο γεραίτερος ⑥, ὅς κ' ἰθυῖοι
 Ἡμιόνες καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἡδὲ καὶ αὐτίς
 180 Νεκρὸν εἶγοι περὶ ἄστυ, τ' ἐκίανε δῖος Ἀχιλλεύς.

- Fimus affusus erat, capitique & cervici senis,
 165 Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus suis.
 Filiae verò per aedes, & nurus, lamentabantur,
 Illorum recordantes, qui jam multique & strenui
 Manibus sub Argivorum jacebant, vitâ privati.
 Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta est,
 170 Summissâ voce, (illum autem tremor occupabat artus:)
 " Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida:
 " Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
 " Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia sum,
 " Qui tuî, procul licet sit, magnam curam habet, & miseretur:
 175 " Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
 " Donaque Achilli ferre, quæ animum placent,
 " Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
 " Præco aliquis te comitetur senior, qui regat
 " Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
 180 " Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

Ver. 164. Κόπερ ⑥.] Κοινῶς μὲν, τὰ κό-
 περ ⑥· νῦν δ', ἡ κόπης. Schol.

Ver. 165. Τλώ ρα.] Quam utique. —
 Quam scilicet. —

Ibid. — καί αμῆσατο.] Al. καί αμῆσατο.
 Malé: Fit enim ex ἀμάω. Uti notavit
 Barnesius.

Ver. 166. Θυγαῖρες.] Vide suprâ ad α',
 398.

Ibid. — ἰδὲ νυοί.] Quâ ratione, ἰδὲ, hîc
 ultimam producat; item Ἀχιλλῇ, ver. 176;
 & τις, ver. 178; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — ὠδύροντο.] Al. ὠδύροντο. Sed mi-
 nus recté. Vide suprâ ad ν', 84.

Ver. 171. — μηδέ τι τάττεις.]
 — timor omnis abesto. Æn. XI, 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁδο-
 μένη τὸδ' ἰκάνω.] Τηλέστιν ἔ' κακὸν κληρονο-
 μένη. Porphyr. Quæst. Homeric. 16. Vide
 suprâ ad α', 105.

Ver. 173. — Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς
 σε, ἀνδρὲν ἑὸν, — ἐλεαίρει.]

Imperio Jovis huc venio, qui
 — cælo tandem miseratus ab alto est.
 Æn. V, 726.

Ver. 175, & 195. Λύσσασθαι.] Vide suprâ
 ad α', 20.

Ver. 178. Κήρυξ.] Vide suprâ ad ver.
 149.

Ibid. — ἰθυῖοι.] Al. ἰθύνη. Ut suprâ ver.
 149.

- Μηδέ τί τοι θάναλ' ἔμελετω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβ' ἔσται.
 Τοῖ' γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψεται Ἀργειφόνῃης,
 Ὃς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶ ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 185 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, δότ' ἄλλας πάντας ἐρύξει.
 Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἀσκοπός, ἔτ' ἀλιγήμεν.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδόσσει ἀνδρός.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἦας ἄμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην
 190 Ὀπλίσαι ἡνώγει, πείρεινθ' ὃ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώνεϊα,
 Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλῶσσα πολλὰ κεχάνθει
 Ἔς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσατο, φώνησέν τε.
 Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπῳ ἄγγελος ἦλθε,
 195 Λύσσαδ' ἔφίλον υἱόν, ἰόν' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδε' εἶναι;
 Αἰνῶς γὰρ μ' αὐτὸν γε μὲν ἢ θυμὸς ἀνώγει,

“ Neque omnino tibi moris obversetur animo, neque omnino terror:

“ Talis enim te dux-viæ comitabitur Argicida,

“ Qui te ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit,

“ At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

185 “ Neque ipse interficiet, aliisque omnes prohibebit:

“ Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;

“ Sed perquam humane supplici parcat viro.

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.

Sed is filios rhedam volubilem mulinam

190 Apparare iussit, arcamque ligare super ipsâ:

Ipse autem in thalamum descendit odoratum,

Cedrinum, tecto-excelso, qui pretiosa multa continebat,

Intrâque uxorem Hecubam vocavit, dixitque:

“ Infelix à Jove mihi Olympia nuncia venit,

195 “ Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,

“ Donâque Achilli ferrem, quæ animum placent.

“ Sed age mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur esse?

“ Valdè enim me ipsum quidem animus & mens jubet,

Ver. 185. — πελάσῃ.] Sic suprâ ver. 154; vide suprâ ad ν', 1.

Ver. 190. Ὀπλίσαι ἡνώγει.] Vide suprâ ad α', 140.

Ibid. — πείρεινθ'.] Τὸ ὀπκείμενον τῇ ἀμαξῇ πλινθίον, ἐφ' ὃ φέρεται τὰ φορτία. Schol. Πείρεινθ' ὃ τὸ πλινθίον τὸ ἀνω τ' ἀμαξῆς, ὅπου τὰ φορτία ὀπκίζονται. ὃ δ' ἐκ τῆς ἑστῆς λέξεως, διὰ τὸ ὑποκείμενον τ' ἄρ' ἔστιν. Eustath.

Ibid. — ἐπ' αὐτῆς.] Αἰ. ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191. — κατεβήσετο.] Αἰ. κατεβήσατο. Vide suprâ ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 192. — ὑψόροφον ὃς.] Quâ ratione, ὑψόροφον, hic ultimam producat; item ἀλο-

χον, ver. 193; & Ἀχιλλῆϊ, ver. 196; & ἐπ', ver. 219; & ἄλιον, ver. 224; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — γλῶσσα.] Τὰ μὴ βρεγμένα μὲν ἱμάτια, ἀλλὰ σιλπὰ, διὰ καθαρότητά. Porphyrog. Quæst. Homeric. 9.

Ibid. — κεχάνθει.] Cod. Harleian. κεχάνθει.

Ver. 194. Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam Increpationis significationem, sed non semper acerbam. Camerarius.

Ver. 197. — τί τοι φρεσὶν εἶδε' εἶναι;]

Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit?

Æn. I, 586.

Ver. 200.

Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω σρατὸν εὐρώ Ἀχαιῶν.

- 200 "Ὡς φάτο· κώκυσεν ᾧ γυνή, ἣ ἀμείβετο μύθῳ·
 "Ὡ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 "Ἐκλὲ' ἐπ' ἀνθρώπων ξείνης, ἥδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἴῳ,
 "Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐοχλᾶς
 205 Τίεας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
 Εἰ γάρ σ' αἰρήσῃ καὶ ἐσόψῃ ὀφθαλμοῖσιν
 "Ὀμηγῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ὅς σ' ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί σ' αἰδέσῃ· νῦν ᾧ κλαίωμεν ἀνδρῶν
 "Ἡρώμεν ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθὶ Μοῖρα κραταίῃ
 210 Γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 "Ἀργίποδας κωῖας ἄσαι, ἑὼν ἀπάνδθε τοκήων,
 "Ἀνδρὲ παρὰ κρητέρῳ, ὃ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 "Εὐθέμεμαι προσφῦσα· τὸτ' ἄνθ' ἔρφα γήοιο
 Παιδὸς ἐμῆ· ἐπεὶ ὃ ἐκακιστόμῳν γε καλέκτα,
 215 Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
 "Εσαότ', ὅτε φόβῳ μεμνημένον, ὅτ' ἄλεωρῆς.
 Τῷ δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

- " Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum.
 200 Sic dixit: Ejulavit autem uxor, & respondit verbis:
 " Hec mihi, quo jam tibi prudentia abiit, quā antehac quidem
 " Celebris-eras per homines externos, atque quibus imperas?
 " Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,
 " Viri in conspectum, qui tibi multosque & fortes
 205 " Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:
 " Si enim te capiet & inspiciet oculis
 " Crudelis & infidus vir iste, non tuū miserebitur,
 " Neque omnino te reverbitur: nunc verò defleamus seorsum
 " Sedentes in aedibus: huic autem sic olim fatum violentum
 210 " Nascenti nevit lino, quandò eum peperit ipsa,
 " Pedibus-celeres canes ut satiare, seorsum à parentibus,
 " Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
 " Comedendum adhærens: tunc repenti quæ fecit essent
 " Filio meo: haud enim ipsum ignavè-se-gentem occidit,
 215 " Sed pro Trojanis & Troadibus profundos-sinus-habentibus
 " Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.
 Eam verò rursus allocutus est senex Priamus diis-similis:

- Ver. 200. — κώκυσεν.] Vide suprā ad σ',
 37. Al. κώλυσεν.
 Ver. 201. "Ὡ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ'.] Infelix! quæ tanta animi dementia cepit? Æn. V, 465.
 Ver. 202. "Ἐκλὲ'.] Al. "Ἐκλῶ.
 Ver. 207. — ὅδε.] Al. ὅγε.
 Ver. 211. — ἀπάνδθε.] Vide suprā ad δ,
 349.
 Ver. 213. — τὸτ' ἄνθ' ἔρφα γήοιο.] Vide suprā ad ξ, 484; & ad χ, 19.
 Ver. 214. — ἐπεὶ ὃ ἐκακιστόμῳν.] Αἱ κοι-
 νὰ, ἥσαν αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν, " ἐ-
 " πεί ὅτι κακιστόμῳν." Eustatb. Vide &
 suprā ad ν', 344; & δ, 11.
 Ver. 217. — θεοειδής.] Ἀποβλέποιν πρὸς
 τε τὸ φύσιν δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σωφρον, καὶ πάντα
 τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκείνο αὖ ὃ ἐν τοῖς ἀν-
 θρώποις ἐμποιοῖεν, συμμιγνύοντες τε καὶ κεραν-
 νύοντες ἐκ τῶ ὁμήγεον, τὸ " Ἀνδρείκε-
 " λον." ἀπ' ἐκείνου τεκμαιστόμενοι, ὃ δὲ καὶ
 " Ὀμηγῆς ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγίγνω-
 μένον, " θεοειδής" τε, καὶ " θεοεικλον." Plato de Republ. Lib. VI.

- Μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατέρυκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
 "Ορνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλδω· ὕδ' ἐμε πείσας.
 220 Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλ' ὅττι χυθονίων ἐκέλευεν,
 ἥ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερεῖες,
 Ψευδὸς κεν φαῖμ' αὖ, καὶ νοσφίζοιμεθα μάλλον.
 Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα θεῶ, καὶ ἐσέδρακον ἀνίλω,
 Εἴμι, καὶ ἔχ' ἄλιον ἐπεὶ ἔσσε'. οἱ δέ μοι αἶσα
 225 Τεθνάμηναι πῶτ' αὖ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων,
 Βέλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν ὕον, ἐπὶ γόα ἐξ ἔρον εἴλω.
 ἥ, καὶ Φωρυαμῶν ὀπλήματα κάλ' ἀνέωγ' αὖ.
 Ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 230 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, πόσας δ' ἀπλήτας,
 Τόσας δ' ὅσας φάρεα καλά, πόσας δ' ὅττι τοῖσι χιτῶνας.

- " Nè me volentem ire retine, neque mihi ipsa
 " Avis in ædibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
 220 " Nam si alius quidem me aliquis terrestrium iussisset,
 " Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
 " Mendacium certè crederemus, & averfaremur magis:
 " Nunc verò, (ipse enim audiui deum, & aspexi coram,)
 " Ibo, & non irritus sermo erit: si verò mihi fatum
 225 " Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,
 " Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
 " Ulnis complexum meum filium, postquam luctus desiderium exemero.
 Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit:
 Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
 230 Duodecimque simplices chlaenas, totidemque tapetas,
 Totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατέρυκανε.]
 Ne, quæso, ne me lachrymis, neve o-
 mine tanto
 Prosequere, in duri certamina Martis
 euntem. *Æn.* XII, 72.

———— abfiste morari;
 Quò Deus, & quò dura vocat fortuna,
 sequamur. *Ibid.* 676.

Ver. 219. — κακός.] *Cod. Harleian.* κακός.
 γὰρ, non ad id quod proximè præcessit, sed
 ad id quod elegantius reticetur: *Neque me*
temeritatis incuses; Vel, Neque me istiusmodi
iter rationibus inidoneis suscepisse credideris;
Si ENIM &c. Vide suprà ad 1, 22.

Ver. 221. ἥ οἱ.] *Al.* οἱ.
Ibid. — μάντιες.] *Codd. Harleian.* μάντιες.
Ibid. — θυοσκόοι.] Οἱ τὰς θυσίας ὀπλή-
 ληντες, καὶ δὲ αὐτῶν μανθιθόμενοι· ἢ οἱ λιβανο-
 μάντιες. *Schol. Al.* θυοσκόοι.

Ver. 223. Νῦν, δ' αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα θεῶ,
 καὶ ἐσέδρακον ἀνίλω.]

Nunc etiam interpres Divum, Jove mis-
 sus ab ipso
 (Testor utrumque caput) celeres man-
 data per auras
 Detulit; ipse Deum manifesto in lumi-
 ne vidi
 Intransem muros, vocemque his auribus
 hausi. *Æn.* IV, 356.
Ibid. — ἐσέδρακον.] Vide suprà ad β',
 314.

Ver. 224. — ἄλιον ἐπεὶ ἔσσε'.] *Al.* ἄλῃ
 ὁδὸς ἔσσε'. Uti *Odys.* β', 318. Quam le-
 ctionem & præfert *Barnesius*. Verum, ut
 opinor, minùs rectè.

Ver. 227. Ἀγκὰς.] Vide suprà ad ζ',
 546.

Ver. 228, 241, 267. — κάλ'. — καλά
 — Καλῶ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας.]
Heraclides Ponticus legit Δώδεκα διπλοῖδας
 χλαίνας.

- Χρυσὸν ἧ σήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 Ἐκ δὲ δὴ αἰθωνας τρίποδας, πίσυρας ἧ λέβητας,
 Ἐκ ἧ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
 235 Ἐξείλω ἐλθόντι, μέγα κλέος· εἰδὲ νῦν ἔπερ
 Φείσαί ἐν μεγάροις ὁ γέρον· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 Λύσαδ' Φίλον υἱόν· ὃ ἧ Τρῶας μὴ ἀπανίας
 Αἰθέσης ἀπέεργον, ἔπεισ' αἰχροῖσιν ἐνίστων·
 Ἐρρέτε, λωβηήρες, ἐλεγχέες· ἔνυ καὶ ὑμῖν
 240 Οἴκοι ἐνεσι γόῳ, ὅτι μ' ἤλθει κηδήσοντες;
 Ἦ ἔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 Παιδ' ὀλέσαι τ' ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 Ῥηίτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κεῖναι τεθνεῖσσι, ἐναρέμεν· αὐτὰρ ἔγνωε,
 245 Περὶ ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραιζομένην τε,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίλω δόμον αἶδ' εἶσω.
 Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρος· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,

Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta.

Extulit & duos splendidos tripodas, quatuorque lebetas,

Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri

235 In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei

Pepercit in aedibus senex; summè enim cupiebat animo

Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes

A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans:

"Abite, perdit, probris-digni: non utique & vobis

240 "Domi inest luctus, quòd me venistis tristitiâ affecturi?

"An parvi-penditis, quòd mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,

"Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi:

"Faciliores enim multò Achivis jam eritis,

"Illo mortuo, occisu: at ego certè,

245 "Antequàm direptamque urbem, vastatamque,

"Oculis videro, descendere in domum orci.

Dixit, & scipione persequens-abigebat viros; illi autem exhibant,

Ver. 232. Χρυσὸν ἧ σήσας.] Τὸ ἧ σήσας, ἀντὶ τῆς σαθμῆσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ἔψεύσῃ τὴν σαθμὴν τυχὸν ἐρωτηθεὶς. Eustath. Vide suprā ad ν', 745.

Ibid. — δέκα πάντα τάλαντα.] Talenta non pauciora quàm decem. Vide suprā ad σ', 373, & 470; & ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξείλω ἐλθόντι.] Κατὰ δημοσίαν ἐξοδὸν πρεσβείας. Schol. Al. Ἐξείλω δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. Φείσαί ἐν μεγάροις.] Quà ratione, ἐν hīc ultimam producat; item Περὶ, ver. 245; vide suprā ad δ', 51.

Ver. 237. Λύσαδ' υἱόν.] Vide suprā ad δ', 20.

Ver. 238. — ἀπέεργον.] Vide suprā ad ν', 34; & ad δ', 37. Al. ἀνέεργον.

Ibid. — ἐνίστων.] Al. ἐνίστων. Quæ & proba lectio. Vide suprā ad δ', 546. Al. ἐνίστων.

Ver. 239. Ἐρρέτε, λωβηήρες, ἐλεγχέες.] Δεῖ ἧ μήτε — αὐτῇ (ὁρῶν) διδόναι τύπον — δυσυχύντας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸ ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι, καὶ μάχωντο τοῖς σωμαχομαχοῖς· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἐρρέτε λωβηήρες, ἐλεγχέες· ἔνυ καὶ ὑμῖν ἔσι γόῳ, ὅτι μ' ἤλθει κηδήσοντες." Plutarch. περὶ ἀορίστιας.

Ver. 241. Ἦ ἔνεσθ'.] Ἦ ἐφ' ὅδεσθ' ἐμοι, καὶ ὅτι τὸν συμφορᾶς εὐφραίνεσθε; ὅπου τὸ ὕνασθ' ἢ, ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ὑγέσθε; Schol. Al. Ἦ τ' ἔνεσθ'.

Ver. 244. — τεθνεῖσσι.] Vide suprā ad ν', 46; & ad ζ', 464.

- Σπερχομῆοιο γέροντι· ὁ δ' ἡάσιν οἷσιν ὁμόκλα
 Νεικείων, Ἐλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγαθονά τε δῖον,
 250 Ἡάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βολὴν αἶσθόν τε Πολίτιν,
 Δηϊφοβόν τε, καὶ Ἴπποθόον, καὶ Δῖον αἶσλόν.
 Ἐννέας τοῖς ὁ γεραίὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 Σπύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καλὴφόνες· αἰθ' ἅμα πάντες
 Ἐκτορεῖ ὠφέλει' ἀνὴρ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 255 Ὡς μοι ἐγὼ πανάπολμον, ἐπεὶ τέκον ἦας ἀείσας
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τ' δ' ἔτινα φημι λελεῖσθαι.
 Μήσσορ' αὖτις θεόν, καὶ Τρώϊλον ἱππιοχάρμιν,
 Ἐκτορεῖ θ', ὃς θεὸς ἔσκε μὲν ἀνδράσιν, ἔδ' ἐώκει
 Ἀνδρὸς γε θνητῶ πάντας ἐμμεύσαι, ἀλλὰ θεοῖο.
 260 Τὸς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπεν,
 Ψεύσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροῖσι πύκνισιν ἄριστοι,

Urgente senex: Is verò filios suos increpabat

- Objurgans, Helenúmque, Parínque, Agathonáque nobilem,
 250 Pammonáque, Antiphonúmque, pugnáque strenuum Politen,
 Deïphobúmque, & Hippothoum, & nobilem Dium.

Novem his senex increpans mandabat:

- “Festinate mihi, ignavi filii, probro; utinam simul omnes
 “Pro Hectorē velocēs ad naves interfecisti fuissetis.
 255 “Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos
 “Trojā in latā, quorum nullum dico reliquum esse:
 “Mestoráque divinum, & Troilum ex-curtu-pugnacem,
 “Hectoráque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
 “Viri utique mortalis filius esse, sed Dei:
 260 “Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera supersunt,
 “Mendaces, saltatoréque, choreis præstantissimi,

Ver. 250. — βολὴν αἶσθόν.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 251. Δηϊφοβόν τε.] Ἀλεξάνδρου τοῦ θούλου ὑπὸ Φιλοκλήτῃ, Περσίαν τ' Ἐλένης γάμον ἐπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστὸν ἄνδρι καὶ τῷ μάχῳ. Δηϊφοβὸς δ' Ἰφνυλίου [Al. Ἰφνυαίου] αἰωνιστάμενος ἐπὶ τῷ αὐτῷ. ἡ ἱστορία περὶ Δυκέρφρονι. Schol. Vide ad Odyss. δ', 276; & θ', 517.

Ibid. — Δῖον αἶσλόν.] Ita ex Eustathio edidit Barnesius. Al. δῖον Ἀἶσλόν.

Ver. 254. — ἀνὴρ θοῆς ὅπῃ νηυσὶ πεφάσθαι.] Vide suprà ad ξ', 471.

Ver. 255. Ὡς μοι ἐγὼ πανάπολμον, ἐπεὶ τέκον ἦας.] Ita Hecuba apud Euripidem: Κἀγὼ αὖθ' ἀριστὸν ἔεινα μὲν τέκνα — καὶ ἐκείνα τ' εἶδον θοῆς πεσόντων Ἑλλήνων. Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258. — ἔσκε.] Esse solebat. Vide suprà ad ver. 67.

Ibid. — ἐδ' ἐώκει Ἀνδρὸς γε θνητῶ πάντας ἐμμεύσαι.] Τὸν περὶ τὰ ἦθη φησὶ τρεῖς εἶναι εἶδη, κακία, ἀρετή, θνητότης. Τα δ' ἐναντία, τοῖς μὲν ὑπὲρ, τοῖς δ' ὑπὸ ἀρετῇ,

τὸ δ' ἐκείναιαν καλεῖται· περὶ δ' ἡ θνητότητα, μάλιστα ἀν' ἀρετῇ λείπει τ' ὑπὲρ ἡμῶν ἀρετῇ ἡρωικῇ τινα καὶ θείαν, ὥστε Ὀμηροῦ περὶ Ἐκτορεῖ πεποιήκε λέγοντα τὸ Περσίαν ὅτι (φάσκει ἂν αἶσθός, “ — ἐδ' ἐώκει Ἀνδρὸς γε θνητῶ πάντας ἐμμεύσαι, ἀλλὰ θείῳ.” Aristot. Ethic. Lib. VII, cap. 1.

Ver. 260. — τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπεν.]

At non in Venerem segnes nocturnaque bella,

Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,

Expectare dapes, & plenæ pocula mensæ.

Hic amor, hoc studium —.

Æn. XI, 736.

Ibid. — λέλειπται.] Si λέλειπτο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad α', 37.

Ver. 261. Ψεύσαι.] Dion. Chrysostomus, Orat. 32, legit Μίμοι.

Ibid. — ὀρχησαί τε, χοροῖσι πύκνισιν ἄριστοι.]

- Ἄρνων ἢ δ' εἰφῶν ὀπιδήμιοι ἀρπακλῆρες.
 Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσαιτε τάχιστα,
 Ταῦτά τε πάντ' ὀπιθεῖτε, ἵνα πρήσωμαι ὁδοῖο;
 265 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήω
 Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροφον ἡμιονείην,
 Καλὴν, περὶ ὀπαγῇ· περὶνθα δ' ἦσαν ἐπ' αὐτῆς,
 Καδ δ' ὑπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἦρεον ἡμιόνειον,
 Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὐ οἴκεσσιν ἀρηρός.
 270 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἄμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
 Καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκαν εὐξέσῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
 Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δ' κρείον ἔσορα βάλλον·

" Agnorum atque hædorum publici raptores.

" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,

" Hæcque omnia imposueritis, ut perficiamus iter ?

- 265 Sic dixit: hi verò patris veriti increpationem,
 Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
 Pulchram, recens compactam; arcâmque ligârunt super ipsâ,
 Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
 Buxum, & umbilico-ornatum, scitè annulis aptatum.

- 270 Extulerunt & lorum jugale unâ cum jugo novem-cubitum;
 Et hoc quidem benè accommodârunt elegantèr polito temoni,
 Parte in extremâ, annulûmque clavo-temonis superposuerunt:

Vobis picta croco & fulgenti murice
 vestis;

Defidiæ cordi: juvat indulgere choreis;

Et tunicæ manicas, & habent redimi-
 cula mitræ.

Æn. IX, 614.

choreis aptior & jocis,

Ludoque dictus; non sat idoneus

Pugnæ

Horat. Carm. lib. II, Od. xix, ver. 25.

Ibid. — χοροῦ ὑπὸ ἰσιν.] Cod. Harleian.
 χοροῦ ὑπὸ ἰσιν.

Ver. 262. — ὀπιδήμιοι ἀρπακλῆρες.] Τα
 ἢ ἀρπακλῆρες. Schol. Πείραμα δ' ὅ
 παρὰ τῷ Πωπῇ ἢ ὀνείδῃ τοῖς ὑἱοῖς ἀναλίσ-
 κναι τὰ μὴ νεμομισμένα, " Ἄρνων ἢ δ' εἰ-
 φῶν ὀπιδήμιοι ἀρπακλῆρες." Athenæus, lib.
 I, cap. 8.

Ver. 263 & 266. — ἄμαξαν.] Vide infra
 ad ver. 711, & 782. Al. ἄμαξαν.

Ibid. — ἐφοπλίσαιτε.] Ita edidit Barne-
 sius, Al. ἐφοπλίσαιτε, & ἐφοπλίσαιτε. Quæ
 ferri non possunt. Vide supra ad ver. 190;
 & ad ψ, 55.

Ver. 264. — ὀπιθεῖτε.] Al. ὀπιθεῖτε.

Ibid. — πρήσωμαι.] Vide supra ad ν',
 392.

Ver. 265. — ἄρα.] Ut par, ut æquum
 erat —. Ut debuerunt —.

Ver. 267. — περὶ ὀπαγῇ.] Cod. Oxon. à
 Barnesio, itémque Cod. Harleian. à Tbo,

Bentlio collatus habet περὶ ὀπαγῇ. Quod
 eodem modo pronuntiandum.

Ibid. — περὶνθα.] Vide supra ad ver.
 190.

Ver. 268. — πασσαλόφιν.] Vide supra ad
 ν', 588.

Ver. 269. — ὀμφαλόεν τ' εὐ.] Ita edidit
 Barnesius propter sequentem ἀρηρός. Quocum
 facit Henricus Stephanus. Vulgg. ὀμφαλό-
 εντ' εὐ. Eustathius itémque Codex Harleia-
 nus legit ὀμφαλόεν εὐ. Quæ fortè & verior
 lectio. Vide supra ad α, 51. Porro vocem
 ὀμφαλόεν Scholiastes exponit κειοσμηδόν.
 Eustathius autem, Ὀμφαλόεν δ', inquit, τὸ
 ἢ κύκλος τινὰς κοίλας ἔχον ὀμφαλοειδῆς, ἢ
 γλῦμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τῷ ζυγῷ, ὅπερ
 οἱ ἱμάντες περιέθεντο. — Οἱ δ' ἀκριβέστεροι
 ὀμφαλόεν παρὰ τὸ ὑπεροχὰς τινὰς ἔχον ἐν μέ-
 σω, αἵς οἱ ἱμάντες περιέθεντο. ἢ τὸ ἔχον μέσον
 ὀμφαλόεν, ὃ προσδέχεται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός.

Ibid. — εὐ οἴκεσσιν ἀρηρός.] Οἴκετος δ' ἡνῶν,
 ἢ κρείον τινὲς συνέχοντες τὸ ζυγόν, ἢ δι' ἃν ἀ-
 νείρονται αἱ τῶν ἡμῶν διακρίσεις ἡνῶν. Eu-
 statb.

Ver. 270. — ἐννεάπηχυ.] Al. ἐννεάπηχυ.

Ver. 272. — ὅπῃ δ' κρείον ἔσορα βάλλον.]

Ἀλλ' οὐ τῷ, τῷ δ' ὀκνᾶται τὸ ἔσορα ἔβαλλον. Schol.

Ibid. — ἔσορα.] Τῶ ἀνιμῶν πασάδων καὶ
 τῷ ῥυμῷ τῷ ζυγῷ. Τινὲς δ' ἡγάφουσιν ἐκδορε, οἵ-
 ον ἔχεται. Schol.

Ver. 273.

- Τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἐπεῖτα
 Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλῶχινά δ' ἔϊναμψαν·
 275 Ἐκ θαλάμῃς ᾗ φέροντες εὐξέσθ' ἐπ' ἀπλώης,
 Νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι ἄποινα.
 Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κροτῆρώνυχας, ἐλισσιεργάς,
 Τῆς ῥά ποτε Περίαμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἴππους ᾗ Περίαμῳ ὑπάσον ζυγόν, ᾧ δὲ γεραιὸς
 280 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέσθ' ἐπὶ φάτῃ.
 Τῷ μὲν ζῶντι δὴ ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ ἢ Περίαμῳ, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουτες.
 Ἀλχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ τέλειότι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχον ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 385 Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοῖτῳ.
 Στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἐπ' αὖ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum; & deindè
 Simplici serie alligârunt, súbque angulo flexum innexuerunt,

- 275 Ex thalamo autem ferentes elegantèr-politam in rhedam,
 Accumulârunt Hecτοrei capitis infinita pretia.
 Junxerunt verò mulos ungulis validos, jugales,
 Quos olim Priamo Myfi dederant splendida dona.
 Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex

- 280 Ipse curans alebat politum ad præsepe:
 Hos quidem jungebant in ædibus altis
 Præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.
 Propè autem ipsos accessit Hecuba mæsto animo,
 Vinum tenens in manu suave dextrâ,

- 285 Aureo in poculo, ut libatione-factâ abierint:
 Stetit verò ante equos, verbâque fecit, dixitque:

Ver. 273. — ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τῇ μέσῃ
 τῇ ζυγῇ. Schol.

Ver. 274. — γλῶχινά.] Τῷ γλῶχινά· λέ-
 γει ᾗ τὸ τέλει τῷ ἱμάντι. Schol.

Ibid. — ἔϊναμψαν.] Αἱ. ἔκαμψαν. Quo
 modo & legit Codex Harleianus.

Ver. 275, 280. — εὐξέσθ' — εὐξέσθ'.]
 Αἱ. εὐξέσθ' — εὐξέσθ'.

Ver. 277. — ἐλισσιεργάς.] Τῆς ἐπισσιεργίας,
 μὴ φιλοῦς νοτύφους, ἀλλὰ τῷ τε ἀμάξαν, ἢ
 ᾗ περὶ θρόνον ἑλκοντες, ἀπερὶ ἢ ἐντα φασί. Schol.
 Καὶ ἄλλως ἐλισσιεργάς λέγει τὸν ἰτοίμους εἰς ἐρ-
 γον. Eustarb. Αἱ. ἐπισσιεργάς.

Ver. 278. — Τῆς ῥά.] Quos scilicet —.

Ver. 281, 282. Τῷ μὲν ζῶντι δὴ ἐν δώ-
 μασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ ἢ Περίαμῳ.] Versio-
 nem vulgarem hoc in loco retinui, ut Pri-
 amus & Præco equos jungere dicantur. Ve-
 rùm cum hoc à Priami filiis (suprà ver. 279.)
 jam factum dicitur, neque Priamum officio
 hoc fungi verisimile est, neque binos tantum
 equos fuisse satis constat; cùmque istâ rati-
 one ζῶντι δὴ, aut ζῶντι δὴ, ut suprà ver.

277, potiùs quàm ζῶντι δὴ, dicendum e-
 rat; Ego istud, Τῷ, non ad equos, sed ad
 sequentem Κήρυξ ἢ Περίαμῳ referri credi-
 derim. Quo pacto cum isto, Τῷ μὲν ζῶν-
 τι δὴ — Κήρυξ ἢ Περίαμῳ, longè ap-
 tiùs congruet quod sequitur, Ἀλχίμολον δὲ
 σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ. Porro fortassè hîc le-
 gendum sit Τῷ μὲν ζῶντι δὴ.

Ver. 282. Κήρυξ.] Vide suprà ad ver.
 149.

Ver. 283. — τέλειότι.] Vide suprà ad v. 46.

Ver. 284. — δεξιτερῇφι.] Vide suprà ad v.
 588.

Ver. 285. — δέπαϊ, ὅφρα.] Nullâ ex a-
 nalogiâ produci potest istud. Pronuntiaba-
 tur fortè *depaïuνοφρα*. Vide suprà ad τ',
 35; & ad α', 342.

Ibid. — ὅφρα λείψαντε.] Quâ ratione, ὅ-
 φρα hîc ultimam producat; item πῶσω, ver.
 295, & 313; & ἦ, ver. 343; & σι.
 ver. 370; vide suprà ad α', 51.

Ver. 286. — ἐκ τ' ὀνόμαζε.]
 — nomine clamat. *Æn.* IV, 674.
 Ver. 287.

- Τῇ, ἀπῆσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθῃ
 Ἄψ ἐκ δυσμῆων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 Ὀτρυνέει δὴ νῆας, ἐμείο μὲν σὺν ἐθελύσσης.
 290 Ἀλλ' εὐχάδ' σύγ' ἐπέηλα κελαυνεφείῃ Κρονίωνε
 Ἰδαίῳ, ὅς σε Τροίῳ καὶ πᾶσαν ὄρεσθ'·
 Αἴτῃ δ' οἰωνὸν ταχὺ ἄγγελον, ὅς σε οἱ αὐτῶ
 Φίλῳ οἰωνῶν, καὶ εὖ κέρτατος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 295 Τῷ πείσωται δὴ νῆας ἱῆς Δαναῶν ταχυπώλων.
 Εἰ δέ τοι ἐ δώσθ' ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐκ ἂν ἔλγῃ σ' ἐπέηλα ἐποτρυνύσασα κελοίμην
 Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη Πριάμῳ θεοειδής·
 300 ὦ γυναι, ἐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
 Ἐδλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀναχέμεν, αἶκ' ἐλεήσει.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὠτρυν' ὁ γεραίος
 Χερσὶν ὕδωρ ἔπιχεῦναι ἀκήρατον· ἢ ᾗ παρέσῃ,
 Χέρνιβον ἀμφίπολον, πρόχρὸν δ' ἄμα, χερσὶν ἔχυσαι.

- “ Accipe, liba Jovi patri. & supplica, domum ut pervenias
 “ Redux ex hostibus: siquidem te animus
 “ Impellit ad naves, me quidem non volente.
 290 “ Sed supplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio
 “ Idæo, qui Trojam omnem despicit:
 “ Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipsi
 “ Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,
 “ Dextrum: ut eum ipse oculis conspicias,
 295 “ Eo fretus ad naves eas Danaorum perniciem-equitum.
 “ Quodd si tibi non dabit suum nuncium latè-sonans Jupiter,
 “ Non ego omnino te tum impellens hortarer
 “ Naves ad Argivorum ire, p̄modum licet cupidum.
 “ Illam verò respondens allocutus est Priamus deo-similis:
 300 “ O uxor, haud sanè tibi hoc præcipienti negabo:
 “ Bonum enim Jovi manus elevare, si fortè misereatur.
 “ Dixit quidem, & ancillam dispensatricem jussit senex
 “ Manibus aquam infundere puram: astitit verò,
 “ Pelviam ancilla, gutturniūque simul, manibus tenens.

Ver. 287. Τῇ, ἀπῆσον Διὶ πατρὶ.] Vide
 suprā ad ζ', 319.

Ver. 288. — ἐπεὶ ἄρ' σέ γε.] Al. ἐπεὶ σε
 γε. Verum non hic supervacaneum est istud
 ἄρ', sed vim habet in connectendā sententiā
 cum eo quod præcessit, ver. 198, 224.

Ver. 289 — 297—302. Ὀτρυνέει —
 ἐποτρυνύσασα — ὠτρυν'.] Vide suprā ad γ',
 44.

Ver. 290. — εὐχάδ'.] Ita ex Eustathio e-
 didit Barnesius. Al. εὐχε.

Ver. 293. — καὶ εὖ κέρτατος ὅστις μέγιστον.]
 Cod. Harleian. καὶ οἱ κέρτατος ὅστις μέγιστον. Quo
 modo & in uno MS repperit Barnesius. Al.

καὶ οἱ κέρτατος ἐστὶ μάλα.

— rerum cui summa potestas.

Æn. X, 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι ἐ δώσθ'.] Al. Εἰ δέ τι
 ἐ δώσθ'.

Ibid. — εὐρύοπα Ζεὺς.] Sic infrā ver. 314,
 μηλιέτα Ζεὺς. Vide suprā ad δ', 175.

Ver. 298. — μεμαῶτα.] Vide suprā ad γ',
 46; & ad ζ', 464.

Ver. 299. — θεοειδής.] Vide suprā ad
 ver. 217.

Ver. 301. — Διὶ χεῖρας ἀναχέμεν.] Vide
 suprā ad τ', 254.

Ver. 304. Χέρνιβον.] Νῶν τὸ ἀγλαῖον τὸ
 ὑπο-

- 305 Νιψάμεν^Θ ᾧ, κύπελλον ἰδέξατο ἥς αἰλόχοιο·
 Εὐχέ^ι ἐπειλα σὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε^ι ᾧ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπ^Θ ἤυδα·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιστε,
 Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆ^Θ φίλον ἐλθεῖν, ἡδ' ἐλεεινόν·
 310 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς σε σοι αὐτῷ
 Φίλιπ^Θ οἰωνῶν, καὶ εὖ κρείτ^Θ ἐς μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πείσω^Θ ἐπὶ νῆας Ἴω Δαναῶν ταχυπάλων.
 Ὡς ἔφα^ι εὐχόμεν^Θ· ὃ δ' ἔκλυε μηλιέτα Ζεύς·
 315 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πτελεηνῶν,
 Μόρφον, Θηρητῆ^ρ, ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
 Ὅσση δ' ὑπορόφοιο Θύρη θαλάμοιο τέτυκ^η

- 305 At postquam se laverat, poculum accepit suæ uxoris:
 Precabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum,
 Cælum suspiciens: & editâ voce dixit:
 “ Jupiter pater, qui indè ab Ida imperas, gloriosissime, maxime,
 “ Da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miserandum:
 310 “ Mitte autem aliterm velocem nuncium, qui tibi ipsi
 “ Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,
 “ Dextrum: ut eum ipse oculis conspiciat,
 “ Eo fretus ad naves eam Danaorum perniciem-equitum.
 Sic dixit precans: Eum verò exaudivit providus Jupiter:
 315 Statimque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucris,
 Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.
 Quanta autem excelsi janua thalami est

ὑποδοχόμενον τὸ π^ρ χειρὶν ὀπισθαλλόμενον ὑδάρι·
 ὃ καὶ λέγεται φρεσίν. Schol.

Ibid. — πείσω^Θ.] Τὸν παρ' ἡμῶν καλὰ-
 μένον ξέστω. Schol.

Ver. 305. Νιψάμεν^Θ.] Quum se ipse la-
 vasset. Vide suprâ ad ψ', 685; & ad γ',
 141.

Ibid. — κύπελλον ἰδέξατο — Εὐχέ^ι
 ἐπειλά.]

Tum pater Anchises magnum cratera
 coronâ

Induit, implevitque mero: Divosque
 vocavit,

Stans celsâ in puppi —.

Æn. III, 525.

Ver. 306. ἔρκει.] Νυῦ πειλοκαί^α, πει-
 φράσμα. Schol.

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδῶν.]

Tum breviter supera aspectans convexa
 precatur. Æn. X, 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Ro-
 manos non, ut in linguis recentioribus fit,
concavo oppositam esse; sed (ut opinor) idem
 ferè sonâsse quod *concavus*: nisi fortè in
 Sphærâ, Hemisphærii Superioris potius,
 quàm Inferioris, facies Interior, *convexa* di-

cta sit. Sic iterum apud *Virgilium*;

—— tædet cæliconvexa tueri.

Æn. IV, 451.

—— sese halitus atris

Faucibus effundens supera ad *convexa*
 ferebat. Æn. VI, 240.

—— supera ut *convexa* revulsant.

Ibid. 750.

Quod autem Recentiores *convexum*, id Ro-
 mani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πατὴρ.] Vide suprâ ad ε',
 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνόν.]

Da deinde auxilium, pater, atque hæc
 omina firma. Æn. II, 691.

Da, pater, augurium, atque animis il-
 labere nostris. Æn. III, 89.

Ver. 311. — καὶ εὖ κρείτ^Θ.] Vide suprâ
 ad ver. 293.

Ver. 314. Ὡς ἔφα^ι εὐχόμεν^Θ· καὶ δ' ἱ-
 κλυσ^η.] Vide suprâ ad π', 527.

Ver. 315. — πτελεηνῶν.] Cod. Harleian.
 πτελεηνῶν.

Ver. 316. Μόρφον.] Occurrit hæc vox a-
 pud *Hesiodum* accentu diverso:

—— αὐτὰρ ὑπιδε

Μορφῆν

- Ἀνέρε' ἀφνειοῖο ἐὺλκῆς ἀρσενῆα·
 Τόσ' ἄρα τῷ ἐκάτερθεν ἔσαν πλεῖρα· ἔσαν δέ (φιν
 320 Δεξιὸς αἰτίας ὑπὲρ ἄστε'· οἱ ᾗ ἰδόντες
 Γήθησαν, ἔ παῖσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Σπερχόμεν' δ' ὁ γέρον ξεστ' ἐπεθήσεται δίφρῳ·
 Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθέρας ἐριδύπῃ·
 Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τείρε' κυκλον ἀπὶ ῥῖνῳ,
 325 Τὰς Ἰδαιέ' ἔλαυνε δαίφρων· αὐτὰρ ὀπίσθεν
 Ἴπποι, οὗτο γέρον ἐφάπαν μάστιγι κέλδαι
 Καρπαλίμως καὶ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
 Πόλλ' ὀλοφυρόμεναι, ὥσπερ θάνατόνδε κιόντα.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐν πόλει κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 330 Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι πόλιν Ἰλίου ἀπονέοντο,
 Παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' ἐλάβον εὐρύσπα Ζεῶν,
 Ἐς πεδίον προφανέντα· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤυδα·

Viri opulenti celsa affabrè-aptata;

Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis

320 Dexterâ ruens supra urbem: Illi verò conspicati

Gavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ perfusus est.

Festinans autem senex politum conscendit currum:

Egitque è vestibulo & porticu resonanti.

Antè quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,

325 Quas Idæus agebat prudens; sed postè

Equi, quos senex urgens flagello hortabatur

Celeritèr per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,

Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.

Postquàm verò ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,

330 Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,

Filii & generi: illi autem non latuerunt latè sonantem Jovem,

In campum progressi: Conspicatus verò misertus est senis,

Et celsissim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est:

Μορφνοῖο φλεγυῖο καλυπτόμενοι πλεῖρα-
 γισιν. Αἰσίοις Ἡρακλ. ver. 133.

De Ave ita Aristoteles; "Ετερον ᾗ γῆρας ἀε-
 τὸν ἔστιν, ὁ πλάγῃ καλεῖται — οἰκεῖ ᾗ βίος-
 σας καὶ αἰὶν καὶ λήμνας· ὁππαιεῖται ᾗ νητιοφόνῃ
 καὶ μορφοῖ· ἢ καὶ "Ομηρῷ μέμνηται ἐν τῇ Περι-
 αμῇ ἐξ ὁδοῦ. Aristot. de Histor. Animal. lib.
 IX, cap. 32.

Ver. 317 & 354. — τίτνευ.] Vide su-
 præ ad v, 736; & ad α, 37.

Ver. 318. — ἐὺλκῆς ἀρσενῆα.] Εἰς τὴν κλη-
 σὶν ἡρωομένην, ἀσφαλῆς. Διῶτα καὶ ὑφ' αὐ-
 τῇ ἐὺλκῆς. Schol.

Ver. 319. Τόσ' ἄρα.] Tantæ utique —
 Tantæ, inquam —. Non enim superva-
 cium est illud ἄρα.

Ver. 322. — ἐπεθήσεται.] Al. ἐπεθήσεται.
 Vide supra ad β, 35; & ad ε, 109.

Ver. 325, 326. — ἔλαυνε — κέλδαι.]

Vide supra ad v, 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως καὶ ἄστυ.] Irenæus.

Lib. I, cap. 1, sub fine, legit Καρπαλίμως
 ἀνὰ ἄστυ.

Ibid. — φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο, Πόλλ'
 ὀλοφυρόμεναι.]

Percussâ mente dederunt

Dardaniidæ lacrymas —. Æn. IX, 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμεναι.] Irenæus
 loco supra citato legit Οἰκίε' ὀλοφυρόμεναι.

Ibid. ὥσπερ θάνατόνδε κιόντα.] Al. ὥς εἰς
 θάνατόν γε κιόντα.

Ver. 330. — ἄρ'.] Ut fieri solet —.

Ibid. — πόλιν.] Al. πόλιν.

Ibid. — ἀπονέοντο.] Vide supra ad α, 398.

Ver. 331. — εὐρύσπα Ζεῶν.] Vide supra
 ad ver. 98.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, Statimque dein-
 cept —. Statimque proinde —.

H h

Ibid.

- Ἑρμεία, σοὶ γὰρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 335 Ἀνδρὲς ἐταιρίασαι, καὶ τ' ἐκλυες, ὧ κ' ἐθέλῃσθα,
 Βάσκ' ἴθι, ἢ Πριάμον κοίλας ὀπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ὡς ἄλγ'. ὡς μὴτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μὴτ' ἄρ' τε νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωναδ' ἰκέσθῃ.
 Ὡς ἔφαλ'· ἔδ' ἀπίθῃσε διὰ κλῶρος Ἀρσείφονίης.
 340 Αὐτίκ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέλιδιλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῶ ἐπ' ὕβριω,
 Ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Εἴλετο ἢ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμμαῖα θέλῃ,
 Ὡν ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 345 Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κραυγὴς Ἀρσείφονίης.
 Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκανε.
 Βῆ δ' ἰέναι, κέρω αἰσυρήρει ἰοικῶς,
 Πρῶτον ὑπνώοντι, τῷ περ χαλεπὰ τέχνη.

- "Mercuri, tibi enim præ aliis gratissimum est
 335 "Homini te-comitem-adjungere, & exaudis, quemcunque volueris;
 "Vade age, & Priamum cavas ad naves Achivorum
 "Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
 "Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit.
 Sic dixit: Neque non-obsecutus est internuncius Argicida.
 340 Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria,
 Ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant & supra mare,
 Et supra immensam terram, pariter cum flatibus venti:
 Cepit & virgam, quâ virorum oculos demulcet,
 Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
 345 Hanc manibus tenens volabat potens Argicida.
 Confestim autem Trojamque & Hellespontum pervenit;
 Perrexit verò ire juveni-regio similis,
 Primum pubescenti, ejus venustissima juvena.

Ibid. — Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν — ἔασον
 [31.]

Tunc sic Mercurium alloquitur, ac ta-
 lia mandat;
 Vade, age, nate —. *Æn.* IV, 222.
Ver. 335. Ἀνδρὲς ἐταιρίωμαι.] *Al.* Ἀν-
 δρῶν ἐταιρίωμαι.
Ver. 336. Βάσκ' ἴθι.] Vide suprâ ad 6,
 158.

Ver. 339. Ὡς ἔφαλ'· ἔδ' ἀπίθῃσε.]

Dixerat: Ille patris magni parere pa-
 rabat

Imperio; & primum pedibus talaria
 necit

Aurea; quæ sublimem alis, five æquo-
 ra supra,

Seu terram, rapido pariter cum flamine
 portant.

Tum virgam capit; hâc animas ille e-
 vocat Orco

Pallentes, alias sub tristitia Tartara
 mittit:

Dat somnos adimitque, & lumina mor-
 te resignat. *Æn.* IV, 238.

Ver. 340. ἐδήσατο.] Vide suprâ ad *ver.*
 305; & ad 4, 685 & 739.

Ver. 344. — ἐθέλει.] *Al.* ἐθέλει.

Ibid. — τὰς δ' αὖτε.] *Cod. Harleian.* τὰς
 δ' αὖ.

Ibid. — ὑπνώοντας.] *Cod. Harleian.* ὑπ-
 νώοντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην.] *Cod.*
Harleian. Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347. — αἰσυρήρει.] Βασιλικῶ τίθῃ·
 οἱ ἂν πρὸς ἐπὶ τῇ, τῇ ἐν τῇ τὰ αἰσία, ὅ ἐστι τὰ
 δίκαια. *Schol.* *Barneſius* in tribus MSS
 scriptum repperit αἰσυρήρει. Καὶ τὸ πᾶ-
 λαὶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν· ἐγίγνωσαν τὰς
 μόνον τοὺς — ὅς ἐκάλον αἰσυμένους. *Ati-*
ſot. de Republ. lib. IV, cap. 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπνώοντι, τῷ περ χα-
 λεπὰ τέχνη.] Ἀρχομένη γὰρ ἀνέμους· ὑπνώον-
 τας καλῶν αἱ τέχνες αἱ πρὸς τὰ χεῖρα· ὁ μὲν
 1

350 Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασαν,
 Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα ποιοῖεν
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
 Τὸν δ' ἐξ αἰχμολόιο ἰδὼν ἐφράσασα κήρυξ
 Ἑρμείαν, πόλιν δὲ Πριάμον φάτο, φώνησέν τε·
 Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέε' νόξ ἐρῶα τέτυκ'·
 355 Ἄνδρ' ὀρώω, ταχὺ δ' ἄμμε Δαρδραῖοισι οἶω·
 Ἄλλ' αἶγε δὴ φάτωμ' ἐφ' ἵππων· ἥ μιν ἐπειλα
 Γένων αἰψάμηναι λίαν δόσομ'ν, αἶψα ἐλεήσει.
 Ὡς φάτο· ζυῶ δὲ γέροντι νότ' ἔχ'· δαΐδιε δ' αἰνῶς·
 Ὅρθαι δὲ τράχες ἔσαν ἐνὶ γυαμπλοῖσι μέλεσσι·
 360 Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἑρμῆν ἐγλύθεν ἐλθὼν,

Illi verò postquam præter magnum sepulchrum Ili egerant,
 550 Inhibuerunt mulasque & equos, ut biberent
 In fluvio; jam enim & crepusculum venerat super terram:
 At ex propinquo conspicatus animadvertit præco
 Mercurium, & Priamum allocutus est, dixitque:
 “ Confidera, Dardanide, prudentis animi res est:
 355 “ Virum video, citò autem nos perditurum existimo:
 “ Sed agedum fugiamus in equis; vel ipsum jam
 “ Genibus prebensis oremus, si forte misereatur.
 Sic dixit: Seni autem animus confusus est, timuitque gravitèr:
 Rectæ autem comæ steterunt in flexilibus membris:
 360 Stetitque attonitus: Ipse autem Mercurius propè veniens,

σαξ ἀπὸ φύσεως. οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γέ-
νητον. Schol. Οὐ σὺ μὲν τοι Πλάτῳ ἐπαινέτης
εἶ, ὃς ἔφη χάρις αὐτῷ ἡσίων εἶναι ἢ ἀλλήλων;
Plato in Protagorā sub initio.

Ora puer primâ signans intonsa juventâ.
Æn. IX, 181.

Quo de loco *Macrobii*; "Prætermissa gratia (inquit) incipientis pubertatis, τῆς ἡλικίας χαρίσται ἡμῖν minus gratam fecit Latini descriptionem." *Saturnal. Lib. V, cap. 12.*

Ibid. Πρώτον ὑπλήτη.] *Al.* Πρώτος
ὑπλήτης.

Ver. 351. — ἡλυθε.] Vide suprà ad ó,
454; & ad α', 37.

Ver. 353. — *wołi.*] *Al. wołi.* Ut supra
ver. 330.

Ver. 354. — φραδί^ς νόκ ἔργα τέτυκτο.] Συμετὴ νῦ, καὶ ἄριστα βεβλήεσθαι διωαμῶν, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖ. Schol.

Ver. 356. — ἀγὼ δὲ.] Vide suprā ad ψ',
313.

Ver. 338. — οὐδ' ὃ γέροντι νότον χύτο.]
Τὸ, "οὐδ' ὃ γέροντι χύτο νότον," ἔστιν σω-
εχὺς ὁ νῦν τοῦ Πριάμου, ἢ ταραχὴν φασὶ [οἱ
Παλαῖοι] τ' διανοίας μμείδω τῇ τ' σωλίζεω
διακοπῇ. Eustarb. in comment. ad ὁ, 1.

Ver. 359. Ὁρθαὶ ὃ τέλεις ἴσαν —
Στῇ ὃ παφάν.]

Obstupui, steteruntque comæ ———.

Æn. III, 48.

De cujus versûs profodiâ inusitatâ, vide suprâ
ad γ, 363.

At vero Æneas aspectu obmutuit a-
mens;

Arrectæque horrore comæ —.

Æn. IV, 279.

Arrêtæque horrore comæ —.

Æn. XII, 868.

Ibid. — ἔσαν ἐν.] Vide suprà ad á, 535.
Ibid. — γραμπελοῖσι μέλεισι.] *Al.* γραμπε-
τοῖς μελέεσι.

Ver. 360. — αὐτὸς δ' ἑρμῆν ἐγύθει
ἐλθόν.] Καὶ σφόδρα ἑρμῆν ἐπαργῶς ἀπο-
λαθῶντα Πραγματὴν διδάλωκεν ἀλληλοφρεσίας. Οὐ-
δὲν γὰρ ἔσκεν ὅταν παρὰ τὸν αὐτὸν ὁρᾷται ὁ αὐτὸς

νοῖς· ἐκ ἀρσεν⁹· ἐ χρυσός, ἐδὲ ἡ δια δάκρων ἀν-
αλίλεια· μελιχίον δὲ πωσιμὸς ἐκασίας ὀ-
πλον ὅτιν· ἡ δὲ τῆ λέξι ἀντιφύ· Πάνυ γὰρ

ἀλλήθως Εὐερίπιδης. “Οὐκ ἔστι πωλεῖς ἱερὸν ἀλ-
“λο παλὴν λόγῳ.” Τύττω πρὸ Παύλου ὁ

απερ' οχυρα πανιδυχεια καθ'ηλυσαι· ο δ' εμ μα-

δείξας δώδεκα πέλους, δώδεκα διπλοΐδας χλαῖνας, πέντε χιτῶνες, ἑκατομμύρια δούρα, ἑκατομμύρια

νας, τότε λοιπόν τ κομμάτι των δακρυν, ἀλλ' αὐ
 πρῶτ) τ' ἐκείνης φωναὶ τοῦ ἄρσενος αὐτὲ διὰ
 τὸν ἔξοχόν μου: "Μὴν ἔστιν ἡμεῖς οὐκ ἔστιν ἡμεῖς

οὗς ἐπαίει· Ἀχάλλεϋ, Τηλέμαχοι ἐχάρητε.

Hb 2

620

- Χεῖρα γέρονι^Θ ἐλὼν, ἐξείρετο κὶ προσέειπε·
 Πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππας τε κὶ ἡμιόνους ἰθυῖεις
 Νύκλα δι' ἀμβροσίῳ, ὅτε θ' εὖδεσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Οὐδὲ σύ γ' ἐδδειςας μῆρα πνεύοντας Ἀχαιῆς,
 365 Οἳ τοι δυσμῆρες κὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο, θολὴν δ' αὖ νύκλα μέλαιναν,
 Τόσσάδ' ὀνείαλ' ἄλγιστα, τίς αὖ δὴ τοι νό^Θ εἴη,
 Οὐτ' αὐτὸς νέ^Θ ἐσσι, γέρων δέ τοι ἔτ^Θ ὀπηδεῖ,
 "Ἄνδρ' ἀπαμύναδ^ς, ὅτε τις πρότερο^Θ χαλεπήνη·"
 370 Ἄλλ' ἐγὼ ἔδέν σε ῥέξω κακόν, ἀλλά κεν ἄλλον
 Σεῦ ἀμαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐτίσκω.
 Τὸν δ' ἡμίθει' ἐπέηλα γέρων Πριάμο^Θ θεοειδής·
 Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκ^Θ, ὡς αἰορώεις·
 Ἄλλ' ἔτι τις κὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέχευε χεῖρα,

Manu senis prehensâ, interrogavit & allocutus est:

"Quò, pater, sic equos & mulas dirigit

"Noctem per dulcem, quandò dormiunt mortales cæteri?

"Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,

365 "Qui tibi hostes & infensi propè sunt?

"Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,

"Tot opes vehementem, quæ tunc tibi mens esset?

"Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur,

"Virum ut arceas, quandò quis prior infestârit:

370 "Sed ego nullo te afficiam malo, imò & alium

"A te propulsaverim: charo enim te patri comparo.

Huic autem respondit deindè senex Priamus deo-similis:

"Sic sanè hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:

"Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,

"ὁλοῦθ' ὅτι γήρα^Θ ἔδωκ'." Δι' ὁλίγα προσομιλῶν
 τὸ λόγον συμπήρασαν Ἀχιλλεῖα, κὶ χεδὸν ἀντὶ
 Πριάμου γέρονος Πηλεΐδ^ς. Διὰ τὸ τοῦτο ἡλέη^Θ ἐν
 ἄχρῃ τραπέζης, λαλοῖς δ' ἡ κοσμηθὲν ἀποδιδύ^Θ
 τοῦ Ἑκτόρου σάμα. Τόσσάδ' ἰχθυον ὁ τ' πα-
 θαν' ἑρμηνεύει δόξ^Θ, ὃν ἀπέστειλεν Ὀμηρο^Θ
 αὐτοῦ. τ' ἰκεσίας παρὰ πηλητον. *Heracleid.
 Pontic.*

Ver. 361. — ἐξείρετο.] *Al.* ἐξήρετο. Quo
 modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 363. — ὅτε θ'.] *Quum* scilicet —.

Ver. 367. — Τόσσάδ'.] Sic infra ver. 375,
 τοῖσδ'.

Ibid. — ἀκούσθ^ς.] *Al.* ἰχθυόσθ^ς.

Ver. 369. Ἄνδρ' ἀπαμύναδ^ς.] *Eustatbius*
 hæc ad præcedentem "γέρον" refert. Τὸ
 γέρον ἔτ^Θ ἄνδρ' ἀπαμύναδ^ς — χαλε-
 πήνην, ἡμιόν^ς δ' ἐστὶ τῶν ἀδινῶν. Ἀπαμύναδος
 γὰρ φύσιν πρὸς ἀμύνας ἰχθυον οἱ γέροντες. Eo-
 dem modo & accipit *Dna Dacier*. *Henricus*
Stephanus autem hæc ad vocem "νέ^Θ"
 referri, vocisque "γέρον δέ τοι ἔτ^Θ ὀπηδεῖ"
 parenthesi includi mavult. Cui sententiæ

nonnihil favere videtur locus iste *Odyss.* π',
 71;

Αὐτὸς μὲν νέ^Θ εἰμὶ, κὶ ἔγω χερσὶ πει-
 ποῖθα

"Ἄνδρ' ἀπαμύναδ^ς —.

Et iterum *Odyss.* φ', 132;

Ἡ νεώτερός εἰμὶ, κὶ ἔγω χερσὶ πει-
 ποῖθα

"Ἄνδρ' ἀπαμύναδ^ς —.

Ibid. — ἀπαμύναδ^ς.] *Cod. Harleian.* ἰπ-
 αμύναδ^ς. *Al.* ἀπαμύναδ^ς. Porro ver-
 sum hunc pro signo militibus usurpasse *Claudio*
Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*,
cap. 42.

Ver. 370. — ἀλλά κεν ἄλλον.] *Al.* καὶ
 ἄλλον.

Ver. 372, 316 & 405. — θεοειδής.] Vide
 supra ad ver. 217.

Ver. 374. Ἄλλ' ἔτι τις.] *Cod. Harleian.*
 Ἄλλ' εἴ τις.

Ibid. — τις κὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέχευε χεῖρα.]
 Ita supra ε', 419;

- 375 Ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀνιβόλησαι,
 Αἴσιον, οἷ' δὴ σὺ δέμας κ' εἶδ' αἴλητος,
 Πέπνυσά τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἑσσι τοκῶν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀρσιφόνης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάϊα, γέρον, κ' μοῖραν εἶπας·
 380 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, κ' ἀτρεκέως καλᾶλεξον,
 Ἥε πῃ ἐκπέμπεις κημήλια πολλὰ κ' ἐοθλὰ
 Ἄνδρες ἐς ἀλλοδαπὸν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 Ἥ ἤδη πάντες καλαλείπειε Ἴλιον ἱρῶ
 Δειδιότες; τοῖ' γὰρ ἀνὴρ ὤλεσ' ὅλῳ
 385 Σὸς παῖς· ἔ μιν γάρ τι μάχης ἐπεδῶλε Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἡμίσει' ἐπεῖλα γέρον Πρίαμον θεοειδής.
 Τίς γ' οὐδ' ἑσσι, φέρισε, τέων δ' ἐξ ἑσσι τοκῶν,
 Ὅς μοι καλὰ τ' οἶτον ἄπότης παιδὸς ἐνιπαῖς;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀρσιφόνης·
 390 Πηρᾶ ἐμῆο, γερασὲ, ἔ ἔρεαι ἔκτορος δῖον·
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, κ' εὖ γ' ὅππ' νηυσὶν ἐλάσσας

- 375 " Qui mihi talem misit viae comitem obvium fieri,
 " Fauustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
 " Prudensque es animo, beatique prognatus es parentibus.
 Eum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida:
 " Næ jam hæc omnia, senex, rectè dixisti:
 380 " Sed age mihi hoc dic & verè narra,
 " An aliquò mittis thesauros multos & pretiosos
 " Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
 " An jam omnes deseritis Ilium sacrum
 " Metu-perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
 385 " Tuus filius: Nec enim quidquam pugnâ inferior erat Achivis.
 Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis:
 " Quis verò tu es, optime, quibûsque prognatus es parentibus,
 " Qui mihi commodè interitum infelicitis filii memorasti?
 Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida:
 390 " Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
 " Hunc quidem ego perquam sæpè pugnâ in gloriosâ
 " Oculis vidi, & quando ad naves actos

— μάλα γὰρ ἴδεν ἐν ὅτα Ζῆς
 Χεῖρα ἰλῶ κατ' ἔχει —
 Ver. 377. — νόον.] *Al.* νόον. Quo modo
 legit & Codex Harleianus.
 Ibid. & ver. 387. — ἔξ ἑσσι.] *Al.* ἔξ ἑσσι.
 Ver. 379. — κ' μοῖραν.] Vide suprâ ad
 π', 367.
 Ibid. — εἶπας.] *Al.* εἶπας. Quod idem.
 Ver. 380. Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, κ' ἀ-
 τρεκέως καλᾶλεξον.]
 — mihique hæc edissere vera ro-
 ganti. *Æn.* II, 149.
 Ver. 382. — ἵνα περ τάδε τοι σόα.] *Al.*

ἵνα τοι τὰδε περ σόα.
 Ver. 384. — ὅλῳ.] Vide suprâ ad π',
 521; & infrâ ad ver. 392.
 Ver. 388. Ὅς μοι.] *Al.* Ὅς μοι.
 Ver. 389, 405 & 410. Τὸν δ'.] Vide su-
 præ ad α', 57; & ad δ', 160.
 Ver. 391. — κυδιανείρῃ.] Ἐν ἡ δοξαζομένη
 οἱ ἄνδρες. *Schol.*
 Ver. 392. — ὅπωπα.] Differunt inter se
 μάλα πολλὰ ἔδον, & μάλα πολλὰ ὅπωπα,
 eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*,
 & *I have often seen*. Vide suprâ ad α', 37.
 & ad ζ', 124.
 H h 3
 Ver. 393.

- Ἀργεῖος κτείνεσκε, δαίζων ὀξεί χαλκῷ.
 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν· ἔ γ' Ἀχιλλεύς
 395 Εἶα μάραθ', κεχολωμένῳ Ἀτρείωνι.
 Τῷ γ' ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦλ' αἶ νηὺς εὐεργής.
 Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ.
 Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρον γ' δὴ, ὡς σύ περ ὦδε.
 Ἐξ δέ οἱ ἦες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβδομός εἰμι.
 400 Τῶν μεταπαλλόμενῳ, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπειθ'.
 Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ὑπὸ νηῶν· ἠῶθεν γ' ὅθ' ἔσον.
 Πῶς δ' αἶψα μάχῃ ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Ἀχαιῶσι γ' οἷγε καθήμενοι, ἔδ'ε δυνάαν.
 Ἰακύνθου δ' ἐστυμένους πολέμους βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 405 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα γέρον Πριάμῳ θεοειδής.
 Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ.
 Εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατ' αἰέλεξον,
 Ἥ ἔτι πάρος νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἢ μιν ἤδη
 Ἦσι κυσὶν μελεῖσι ταμῶν περ ἔθηκεν Ἀχιλλεύς;
 410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διόκλῳ Ἀρτεφύνης.
 ὦ γέρον, ἔγωγε τόνδε κυνέες φάγον, ἔδ' οἰωνοί.
 Ἀλλ' ἔτι κύνῃ καὶ Ἀχιλλῆϊ πῶς ἔστι νῆς

“ Argivos interfecit, cadens acuto ære :

“ Nos verò stantes mirabamur ; non enim Achilles

395 “ Sinebat pugnare, iratus Atreidæ

“ Hujus enim ego famulus, eadèmq; advexit navis affabrè-facta :

“ Ex Myrmidonibus autem sum, pater verò mihi est Polyctor ;

“ Dives quidem is est, senexque jam, sicut tu ;

“ Sex autem ei filii sunt, egoque tibi septimus sum :

400 “ Inter hos, factâ sortitione, mihi fors obtigit hunc *Achillem* comitari :

“ Nunc verò veni in campum à navibus ; manè enim

“ Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.

“ *Ægrè*-ferunt enim illi desidentes, neque possunt

“ Continere cupidos prælii reges Achivorum.

405 “ Huic autem respondit deindè senex Priamus deo-similis :

“ Si quidem famulus Pelidæ Achillis

“ Es, ægedùm mihi omnem veritatem dic,

“ An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam

“ Suis canibus membratim discissum objecit Achilles ?

410 “ Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida :

“ O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites :

“ Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Ver. 393. — κτείνεσκε.] Interficere solebat. Vide suprâ ad γ', 84 ; & ad β', 221.

Ver. 396. — μία δ' ἦλ' αἶ νηὺς.] Ἐταῖρον ἢ φίλον ἐάν τιν βλάβῃ συστήσαι Ἀχιλλεὺς ὁ ἑγμεις πρὸς πλείονα πῖσιν· οἱ γ' τοῖς τοῖς μίας πρὸς ὅσους εἰναισιν. Schol.

Ver. 397. — ἔξ εἰμι.] Al. ἔξ εἰμι.

Ver. 398. — ὅδ'.] Cod. Harleian. ὅγ'.

Ver. 400. — μεταπαλλόμενῳ.] Μετ' αὐτῷ κληρούμενῳ· πάλαι γ' κληροί. Schol. Al. μεταπαλλόμενῳ. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 403. — οἷγε.] Cod. Harleian. αἰδ.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ.] Siquidem reverà. Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 411. — πῶς.] Cod. Harleian. πῶς.

Ver. 413.

- Αὐτὰς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦως
 Κεῖμ' ὦ, εἰδὲ τί οἱ χρῶς σήπευ, εἰδὲ μιν εὐλαὰ
 415 ἔδωξ', αἰ ρά τε φῶτας ἀρηϊφάτους καλῆδυσιν.
 Ἥ μὲν μιν πρὸ σῆμα ἐξ ἐτάροιο φίλοιο
 Ἑλκὲ ἀκηδέσῃς, ἦως ὅτε δῖα φανείη.
 Οὐδέ μιν αἰχμῶν· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἶον ἐερσῆεις, κείν, πρὸ δ' αἶμα νένιπ',
 420 Οὐδέ ποθι μιᾶρός· σὺ δ' ἔλκεα πάντα μέμνεν,
 Ὅσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 Ὡς τοι κήδον· μάκαρες θεοὶ ἤϊον·
 Καὶ νέκυός περ ἐόντων· ἐπεὶ σφί φίλ' ὦν κῆρ.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
 425 ὦ τέκνον, ἥ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδῆναι
 Ἀθανάτοισ· ἐπεὶ ἔπολ' ἐμὸς παῖς, ἔπολ' εἴω γε,
 Λήθελ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.

- " Neglectim in tentoriis: duodecimus autem ei dies
 415 " Jacenti, neque tamen omnino ei corpus putrescit, neque eum vermes
 " Edunt, qui sanè viros praelio-occisos comedunt.
 " Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
 " Raptat immanitèr, aurora quandò pulchra apparet;
 " Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certè contemplans ipse cum accesseris,
 " Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est,
 420 " Neque ullâ parte sedatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
 " Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impeerunt:
 " Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
 " Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
 Sic dixit: Gavissus est autem senex, & respondit verbis:
 425 " O fili, certè bonum etiam debita dona dare
 " Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
 " Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
 " Ideò illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Ver. 413. Αὐτὰς ἐν κλισίῃσι.] Μαλ' ὥς, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ. Schol. Al. Οὐ-
 τως ἐν κλισίῃσι.

Ibid. — δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦως.] Al. δυωδε-
 κάτῃ δέ οἱ ἦως.

Ver. 414. — εἰδὲ τί οἱ.] Al. εἰδὲ τί οἱ.

Ver. 415. — αἰ ρά τε.] Qui scilicet —.

Ibid. — ἀρηϊφάτους.] Τὸς ἐν πολέμῳ ἀρηρη-
 μένους. Schol.

Ver. 417. — φανείη.] Al. φανήν.

Ver. 418. — θειοῖό.] Al. θειοῖο, & θειοῖο.

Ver. 419. — ἐερσῆεις.] Ita edidit Barne-
 sius. Al. ἐερσῆεις.

Ver. 419, 420. — νένιπ' — μέμνεν.]
 Si νένιπ' — μέμνεν dixisset, jam non con-
 stitisset Temporum ratio. Vide suprâ ad
 ver. 392; & ad α', 37.

Ver. 420. — ποθι μιᾶρός.] Quâ ratione
 ποθι, hic ultimam producat; item οἱ, ver.

428; & τε, ver. 430; vide suprâ ad α', 51.

Ibid. — μέμνεν.] Vide suprâ ad β', 314.

Ver. 421. — ἐπ' αὐτῷ.] Cod. Harleian.
 ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 425. — δῶρα διδῆναι.] Quâ ratione
 dicitur δῶσαι & διδῆναι, eadem fortasse di-
 citur δῆναι & διδῆναι. Cæterum nonnulli hîc
 legunt διδῶναι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοισ — ἀθάνατον.]
 Vide suprâ ad α', 398.

Ibid. — ἔπολ' εἴω γε.] Scholiastes exponit,
 ὥς περ εἴω. Sed, ut opinor, minùs rectè.
 Vide suprâ ad γ', 180.

Ver. 427. Λήθελ' ἐνὶ μεγάροισι.] Al. Λή-
 θετο ἐν μεγάροισι.

Ver. 428. — ἀπεμνήσαντο.] Al. ἐπεμνή-
 σαντο. Sic apud Hesiodum;

Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων.

Theogon. ver. 503.

Ver. 431.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον·
 430 Αὐτὸν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺ γέ θεοῖσιν,
 Ὅφρα κεν ἐς κλισίῳ Πηληϊάδῳ ἀφίκωμαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκλῳρ· Ἀργεϊφόνῃς·
 Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιῇ, νεωτέρῃ, ἔδὲ με πείσεις·
 Ὅς με κέλη σέο δῶρα παρεῖ· Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 435 Τὸν μὲν ἐγὼ δαίδοικα, καὶ αἰδέομαι πρὸς κῆρα
 Συλῶειν, μή μοι τι κακὸν μέλοπιθε ῥήνῃ.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργεον ἰκοίμην,
 Ἐνδυκίως ἐν νηὶ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρίων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμεν· μαχέσαιο.
 440 Ἦ, καὶ ἐπαίξας Ἐριάνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνολο ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μὲν· ἦ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 Οἱ δ' ἐνὶ νηὶ δόρυπα φυλακῆρες πονέοντο,
 445 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχουε Διάκλῳρος Ἀργεϊφόνῃς
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 Ἐς δ' ἄγαγε Περίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπλώης.

- “ Sed agendum, hoc accipe à me pulchrum poculum :
 430 “ Ipiūmque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
 “ Usque dum in tentorium Pelidæ pervenero.
 “ Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicida :
 “ Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis ;
 “ Qui me jubes tua dona clam Achille accipere :
 435 “ Eum quidem ego timeo, & vereor ex animo
 “ Spoliare, nè mihi aliquod malum in-posterum fiat.
 “ Tibi verò ego viæ-dux vel ad inclytum Argos proficisceretur,
 “ Sedulo in navi veloci, aut viâ-terrestri comitans :
 “ Non sanè aliquis tecum duce contempto pugnaverit.
 440 Dixit, & saltu-dato Mercurius in currum & equos,
 “ Statim scuticam & habenasprehendit manibus ;
 “ Inspiravit autem equis & mulabus animos validos.
 “ Sed cum jam ad turrésque navium & fossam pervenissent,
 “ Custodes tum verò primùm circa cænas occupati erant ;
 445 “ His autem sompnum insudit internuncius Argicida
 “ Omnibus : statimque aperuit portas, & retrussit vestes,
 “ Introque duxit Priamūmque & splendida dona in rhedâ,

Ver. 431. — Πηληϊάδῳ ἀφίκωμαι.] Sic
 suprà ver. 406, Πηληϊάδῳ Ἀχιλῆϊ· & in-
 frà ver. 448, Πηληϊάδῳ ἀφίκοντο. Pronun-
 tiabatur Πηληϊάδῳ. Vide suprà ad α, 1.

Ver. 434. — παρεῖ· Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.*
 παρεῖ· Ἀχιλῆϊ· ἔχεσθαι.

Ver. 435. — δαίδοικα καὶ αἰδέομαι.] Vide
 suprà ad ν, 481, & 736.

Ver. 436. — ῥήνῃ.] *Al.* ῥήνῃ.

Ver. 438. — ὁμαρίων.] Pronuntiabatur

ὁρματῆρ. Quomodo & scribi postea ceptum
 est.

Ver. 439. — πομπὸν ὀνοσσάμεν.] Κα-
 ταφρονίσας ἐμὲ τὴν πέμψοντο. *Schol.*

Ver. 440. — ἐπαίξας.] *Cod. Harleian.*
 ἀναίξας. Quo modo & in uno MS scriptum
 repperit *Barnesius*. *Al.* ἐπ' αἰξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'.] Vide suprà ad θ',
 160 ; & ad μ', 12. *Barnesius* minus rectè
 Τοῖσι δ'.

Ibid. — ἔχουε.] *Al.* ὄρεσε.

Ver. 448,

- Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκουτο
 Τφηλὼν ἔ Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι,
 450 Δῆρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 Λαχύνειν' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δ' οἱ μεῖαλλω αὐλῷ ποίησαν ἀνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρῳ δ' ἔχε μῦν Θηβελῆς
 Εἰλάτιν, τὸν τρεῖς μὲν ὑπὲρ ῥήσσεσκον Ἀχαιοί,
 455 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλῳ κληῖδα θυράων,
 Τῶν ἄλλων· Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ὑπὲρ ῥήσσεσκε καὶ οἱ.
 Δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐρᾶνι ὤξε γέροντι,
 Ἔς δ' ἄλγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινευ ὑπὲρ χθονί, φώνησέν τε·
 460 ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροσιν εἰλήλυθα
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασεν·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἰσομαι, εἰ δ' Ἀχιλλεύς
 Ὀφθαλμὸς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 Ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτὸς αἶσα παρζέμεν ἀνίλῳ.
 465 Τῷ δ' εἰσελθὼν λάβε γέναϊα Πηλείωνος,
 Καί μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητρός ἠΰκόμοιο

Sed quando jam ad tentorium Pelidae pervenerant
 Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi

- 450 Lignis abietis caesis; & desuper texerant
 Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
 Circum autem ei magnum septum fecerant regi
 Palis densis: januam autem tenebat unus obex
 Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
 455 Tres item referabant ingens claustrum forium,
 Ex aliis; Achilles verò obdedat etiam solus.
 Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
 Intròque duxit incluta dona pedibus veloci Pelidae;
 E curruque descendit in terram, dixitque:
 460 "O senex, ego quidem deus immortalis veni
 "Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viae prae-buit:
 "Sed ego quidem redibo, neque Achillis
 "In conspectum veniam: indignum enim esset,
 "Immortalem deum sic mortales fovère palàm.
 465 "Tu verò ingressus prehende genua Pelidae,
 "Et eum per patrem & matrem comas-pulchram

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην.] Sic supra ad ver. 443; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργος. Vide supra ad ε', 433, & 504.

Ver. 451. Λαχύνειν' ὄροφον.] Τὸν δασύν· λέγει δ' ὅτι ὑπὸ τ' καλάμῳ ὕλην, καὶ τ' τῶν κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμῳ πρὸς ὄροφον ὁπλοδεύει. Schol.

Ver. 453. Σταυροῖσιν.] Ὅξεσι ξύλοις, σχόλοι. Schol.

Ibid. —Θηβελῆς.] Ὁ τῇ θύρᾳ ὁπλοαλλομένη μοχλός. Schol.

Ver. 454, 455, 456. —ὑπὲρ ῥήσσεσκον ἀνοίγεσκον.] Vide

supra ad ver. 393; & ad β', 221. Ceterum Codex Harleianus utrobique legit ὑπὲρ ῥήσσεσκον.

Ver. 460. —εἰλήλυθα.] Vide supra ad φ', 81; & ad α', 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητρός.] Σημειῶσαι δ' ὅτι εἰ καὶ προσεβλήμενος τῷ γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρός, ὡς εἰρήσει, καὶ τίνε, ἐκείνου τ' Ἀχιλλεῖα, ὅμως ἐγένετο τῷ τῶν τάχα μὲν καὶ διότι ἔλατρεσκον ἢ λυπῶν τ' ἢ γέροντι ψυχῆς τ' τ' διδασκάλῳ Ἑρμῆ μεθόδον. Eustath. Vide infra ad ver. 486.

Ver. 467.

- Λίσιον, καὶ τέκε· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρένης.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πριάμῳ δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζει,
 470 Ἰδαῖον ᾗ καὶ αὐθι λίπεν· ὃ ᾗ μίμνεν ἐρύκων
 Ἴππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἶκον,
 Τῇ ῥ' Ἀχιλλεύς ἴζεσκε, Διὶ φίλῳ· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὐρ'· ἔταροι δ' ἀπάνδοθε καθείατο· τῷ ᾗ δὲ οἶον
 Ἥρωσιν Ἀντομέδων τε, καὶ Ἀλκιμῷ ὀζῷ Ἀρηῷ,
 475 Ποίπνυον παρῑόντε· (νέον δ' ἀπέληγν' ἐδωδῆς
 Ἑδῶν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τραπέζῃ.)
 Τὸν δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμῳ μέσας, ἄλκι δ' ἄρα σῆς,
 Χερσὶν Ἀχιλλεῖ λάβε γόνατα καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κλάνον ἦας.
 480 Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυνκὴν λάβῃ, ὅς' ἐνὶ πάτρῃ

“Supplex-ora, & filium: ut ei animum commoveas.

Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum

Mercurius: Priamus verò de curru defiliit in terram,

- 470 Idæumque ibidem reliquit: is verò manebat continens
 Equos mulásque: Senex autem rectà ivit per domum,
 Ubi Achilles sedebat, Jovi charus; intúsque eum ipsum
 Invenit; socii verò seorsum sedebant: ei autem duo soli
 Heros Automedónque, & Alcimus ramus Martis,

- 475 Ministrabat astantes: (modò autem defiterat à cibo,
 Postquàm ederat & biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
 Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, propè verò stans,
 Manibus Achillisprehendit genua, & osculatus est manus
 Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.

- 480 Ut verò cùm virum malum magnum cepit, qui in patriâ,

Ver. 467. —τίκει· ἵνα.] Quâ ratione,
 τίκει, hîc ultimam producat; item λίπεν,
 ver. 470; & Διὶ, ver. 472; & ἄλλον, ver.
 481; & ἐνὶ, ver. 497; vide suprâ ad d, 51.

Ver. 469. —ὅξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζει.]

—: curru saltum dedit ocyûs arvis.

Æn. XII, 681.

Vide suprâ ad γ', 29.

Ver. 470. —κατ' αὐθι.] Al. καλαῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ'.] Ubi utique. —Ubi
 scilicet.

Ibid. —ἴζεσκε.] Sedere solebat. —Vide
 suprâ ad β', 221.

Ver. 473. —ἀπάνδοθε.] Vide suprâ ad
 d, 849.

Ibid. —καθ'είατο.] Al. καθ'είατο.

Ibid. —τῷ ᾗ δὲ.] Al. τῷ ᾗ δὲ. Atque
 ita legit Codex Harleianus.

Ver. 475. Ποίπνυον.] De hujus vocis me-
 διά hîc in loco produci, suprâ autem σ',
 421, correptâ; vide suprâ ad γ', 103; & ad
 δ, 24.

Ver. 476. Ἑδῶν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο
 τραπέζῃ.] Φασὶν γὰρ τοῖς παλαιαῖς μὴ ὅλως
 μίσεσθαι τὴν τραπέζαν· χωρεῖν εἰ μὴ διὰ τὴν

Πατρόκλου λίπεν. Schol. Τῷ ᾗ μὴ αἰρεσθαι
 τὰς τραπέζας, ἐμνήσθη δὲ καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι·

“Ἑδῶν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τραπέζῃ.”

Ἀνακρέων ὅν ἔπει, “Ἑδῶν καὶ πίνων ἔτι,

καὶ παρέκειτο τραπέζῃ.” Ἡ δὲ παρὰ αἰτι-

ᾶσιν τὴν παρὰ δὲ. Πῶς γὰρ μὴ παρέκειτο τῷ

Ἀχιλλεῖ πρὸς τὴν παρακείμενὴν τραπέζαν, κα-

θάρπτε τοῖς δῶκευσι, παρ' ὅλως τὴν συνεσί-

αν; Athenæus Lib. I, cap. 10. Verùm, ut

opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque om-

nino, uti ad hunc Athenæi locum annotat Ca-

saubonus, inde sequitur, mensas post cœnam

aufferri non solitas; hoc enim ait Poëta, A-

chillem tam exiguo tempore à comedendo &

bibendo defuisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλεῖ λάβε γόνατα.]

Tendentemque manus Priamum con-

spexit inermes. Æn. I, 491.

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἔσ.] Ἐκ-

τὴν παρὰ τοῖς παλαιαῖς τὴν αἰτίαν φέρον ἐξ-

σάμην· φέρεται ἐκ τὴν παρὰ τὴν, καὶ παρὰ τὴν

γενεὰν εἰς τὴν αἰτίαν ἀνδρὸς πλεονεξίας, καὶ κα-

θάρπτε τὴν αἰτίαν· ὅτι τὴν αἰτίαν συνηκαλυμμένην καθάρ-

τὴν δὲ μὲν. Schol.

Ver. 481.

- Φῶτα καὶ αἰκλίνας, ἄλλον ἐξέκλειο δῆμον,
 Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειῶν, θάμβῳ δ' ἔχῃ εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλλεύς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν ὃ δ' ἄλλοι, ἐς αἰκλήλας ὃ ἰδούλο.
 485 Τὸν δ' ἱεροσόμῳ Πρίαμῳ πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Μνήσσαι πάρος εἶο, θεοῖς ὅππείκελ' Ἀχιλλεύ,
 Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγὼν, ἐλοῶ ὅππ' ἡγήσῃ ἐδῶ.
 Καὶ μὲν πρὶν κτεῖνον πειναίει' ἀμφὶς ἐόντες
 Τείρεσ', ἐδέ τις ἐστίν, δρῶν καὶ λοιγρὸν ἀμύσσει·
 490 Ἄλλ' ἤτοι κτενός γε, σέθεν ζώνῃ' ἀνέων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ὅππ' τ' ἔλπε' ἡμάλα πάντας
 Ὀφθαλμοὺς φίλον ἦν, ἀπὸ Τροίης ἰόντα·

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
 Viri ad divitis domum, stupor autem tenet aspicientes;
 Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo-similem:
 Obstupuerunt & cæteri, altérque in alterum intuebatur.

- 485 Hunc etiam supplicans Priamus verò bis allocutus est:
 "Recordare patris tui, diis similis Achille,
 "Ejusdem ætatis, quæ & ego, gravi in senectutis limine.
 "Et illum quidem fortè vicini circumstantes
 "Premunt, neque quis est, qui malum & perniciem arceat:
 490 "Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
 "Gaudetque in animo, speratque dies omnes
 "Visurum dilectum filium, à Trojâ reversum:

Ver. 481. — ἄλλον ἐξέκλειο δῆμον.] Bar-
 patus ex uno MS edidit ἄλλον ἐξέκλειο δῆμον·
 itaque omnino scribendum censet propter id
 quod legitur, *Odyss.* 6, 238;

Et *Odyss.* 6, 219;

Ἄλλον δῆμον ἱκεῖα. —
 Sed mutato nihil opus. Nam & alibi occur-
 rit ἄλλον δῆμον, ubi codices inter se conveni-
 unt:

Δὲ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, παλῖδα
 φάρον. *Odyss.* 6, 228.

ἄλλον δ' ἀφικέμεθα δῆμον.
 π', 382.

Ver. 482. — ἔχῃ.] *Al.* ἔχεν.

Ver. 483. — θεοειδέα.] Sic infra, ver.
 486, θεοῖς ἐπείκελ'. Vide supra ad ver.
 217. Pronuntiabatur autem θεοειδῶ.

Ver. 486. Μνήσσαι πάρος σέο — Τηλίκυ
 ἄσπερ ἐγὼν.]

— miser te siqua parentis
 Tangere cura potest, oro, fuit & tibi
 talis
 Anchises genitor,) Dauni miserere se-
 nectæ.

Æn. XII, 932.
 Καὶ τὰ μέτρα τ' ἐχρηματισμένων λόγων παιδευ-
 ῆμας δ' Ὀμηρῶν, ὅτι ἔ' (forte ἔ' μόνον) τ' ἐ-
 περπείας δ' ἔ', ἀλλὰ ὃ τ' ἐν χρεῖα συντομίας.

Τῶν γὰρ πάντων χρεῖα ἐστίν· ὅσων μὲν ἡ χρεῖα
 παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραίτεῖ. Δι-
 δασκῇ ὃ τὸ ἐν τοῖς Ἑρμῶ λόγους πρὸς Πρία-
 μον Ὀμηρῶν. Τῶν γὰρ Ἑρμῶν, ὅσπερ διδά-
 σκαλῶν, παιδὲς ὡς χρεῖα ἐλύχῃν Ἀχιλ-
 λῆι, ὃ παραδίδωσι τὰς μετέδωκε τ' ἐκείνῃ·
 "Τὴν δ' εἰσελθὼν λάβε γόνατα ἔσ." (supra
 ver. 465.) Καὶ πάντας τὰς ἀρετὰς τ' ἐκείνῃ
 παραλαμβάνῃ, τὸ γὰρ τ' Ἀχιλλεύς, πα-
 τὴρ, μετρός, ἡδ'. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρον,
 οἶδε τέχνην καὶ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ
 Ἀχιλλεῖ, τ' ἡλύει ἐπιλαμβάνῃ, ὃ λέγει·
 "Μνήσσαι πάρος σέο, θεοῖς ἐπείκελ' Ἀ-
 χιλλεῦ." Καὶ ἔτε τ' παιδὸς μέμνη, ἔτε
 τ' μηδὲν, ἀλλὰ τ' προσέειπεν· ἢ πολλὰ γὰρ
 χορηγίαν παρέλπιε τῇ χρεῖα τ' παιδός. *Dis-*
pos. *Halicarn.* *Lib.* qui inscribitur *Τέχνη*, §
 9. "Epilogus quidem quis unquam poterit
 "illis Priami rogantis Achillem precibus
 "æquari?" *Quintilian.* *Lib.* X, cap. 1.
 Vide & supra ad ver. 360.

Ibid. — σέο.] *Al.* σοῖο.

Ver. 487. — ἄσπερ ἐγὼν.] *Heraclides*
Romicus loco supra (ver. 360) citato legit
 οἶον ἐγὼν.

Ver. 489. — ἀρῶν.] Vide supra ad σ',
 100; & ad ξ', 485.

Ver. 492. — Τροίης ἰόντα.] *Al.* Τροίης
 μολόντα.

Ver. 493.

- Αὐτὰρ ἐγὼ πανάπολμῳ, ἐπεὶ τέκον ἦας ἄριστας
 Τροίῃ ἐν ὀρεΐῃ, τῷ δ' ἔτινα Φημί λελείφθαι.
 495 Πενήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον ἦες Ἀχαιῶν·
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐν νηδύῳ ἦσαν,
 Τῶν δ' ἄλλας μοι ἔτικλον ἐνὶ μεγάροισι γυναικες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θύρεῳ Ἀρης ὑπὸ γυναι' ἔλυσεν·
 Ὃς δέ μοι οἶθ' ἔην, εἰρὴν ᾗ ἄστυ καὶ αὐτὰς,
 500 Τὸν σὺ πρῶην κτείνεις, ἀμυνόμενον πατρὸς πάτερης,
 Ἐκλῶρα δ' νηὶ εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενῳ πατρὶ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἀποινα.
 Ἄλλ' αἰδέοιο θεὸς, Ἀχιλεὺς, αὐτὸν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενῳ σὲ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεηνότερός περ,
 505 Ἐτλῶ δ', οἷ' ἔπω τις ὀππιδόνην βροτὸς ἄλλῳ,
 Ἀνδρὸς παιδοφόνου πολὶ σόμα χεῖρ' ὀρέξεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο,
 Ἀψάμενῳ δ' ἄρα χερὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 Τῷ δ' μνησάμενῳ, ὁ μὲν Ἐκλῶρα ἀνδροφόνου,

- “ Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
 “ Trojā in latā, eorūque neminem autumo relictum esse.
 495 “ Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
 “ Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
 “ Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
 “ Ex his plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
 “ Qui verò mihi unicus erat, tutabatūque urbem & ipsos,
 500 “ Hunc tu nuper interfecisti, pugnātem pro patriā,
 “ Heclorem: hujus nunc gratiā venio ad naves Achivorum,
 “ Redempturus à te, feròque infinita dona.
 “ Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,
 “ Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
 505 “ Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
 “ Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere.
 Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctus,
 Prehensāque manu, removit à se lenitè senem.
 Hi verò recordati, hic quidem Heclores homicidæ,

Ver. 493. — ἐπεὶ τέκον ἦας ἀρίστας.] Vide supra ad ver. 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐν νηδύῳ.] Theocritus Hecubæ viginti filios tribuit:

Οὐδ' Ἐκλῶρα, Ἐκάβας γεραιότερον ἔκαλε παῖδον. Idyll. XV, ver. 139.

Quem ad locum Scholiastes, citante hinc Barneſio: Τῷ γὰρ ἀρίστῳ ἀριθμῷ δὸς πέντε χεῖρ', αἷς δὲ Σμῶνιδος· Ὁμηρῷ δ', Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499. — εἰρὴν ᾗ ἄστυ καὶ αὐτὰς.] Vide supra ad χ, 507; & ad ζ, 402.

Ver. 502. Λυσόμενῳ πατρὶ σείο.]

Exanimūque auro corpus vendebat Achilles. Æn. I, 488.

Ver. 503. Ἄλλ' αἰδέοιο θεὸς, Ἀχιλεὺς.]

Al. Ἄλλ' αἰδέοιο, φέριστε, θεὸς. Al. αἰδέοιο.

Ver. 504. Μνησάμενῳ σὲ πατρός.] Vide supra ad ver. 486.

Ver. 506. — χεῖρ' ὀρέξεσθαι.] Al. χεῖρας ὀρέξαι.

Ver. 507. — ἄρα.] Ut par erat.

Ibid. — ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο.] Ἐπιθυμία δὲ λῶν κρίβανεν.] Schol. Vide supra ad ψ, 108.

Ver. 509. — ἀνδροφόνου.] Vide supra ad π, 77.

- 510 Κλαῖ' αἰδινά, προπάρειθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυοθείς·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοι δ' αἶτε
 Πάτροκλον· ᾧ δ' ὄναχ' ἔχ' δώμα' ὀρώρε·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τέλερπελο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καὶ οἱ ὅτ' ἀπὸ προπιδῶν ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ὅτ' ἀπὸ γύων,
 515 Αὐτίκ' ὅτ' ἀπὸ θρόνου ὤρετο, γέροντα δ' ἡμερὸς ἀνίστη,
 Οἰκίεων πολὺν τε κάρη, πολὺν τε γῆρσιν·
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δέϊλ', ἦ δὴ πολλὰ κακ' ἀνὰ σὸν ἔχ' θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ὅτ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος;
 520 Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐοχλῆς
 Τίεας ἐξενάρηξας; ἱδὴρσιν νύ τοι ἦτορ.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἐξέδω ὅτ' ἀπὸ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπηγες
 Ἐν θυμῷ κατακείδεις ἰάσομεν, ἀχνύμενοι περ·
 Οὐ γάρ τις περὶ ξίφος ἔλεγε κρυεροῖο γόοιο.
 525 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,

- 510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achilles provolutus;
 At Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim
 Patroclum: Eorum autem gemitus per aedes excitabatur.
 At postquam luctu satius est nobilis Achilles,
 Et ei ē prae cordis abiit desiderium, atque ex artubus,
 515 Protinus ē sede surrexit, senemque manu prebentem crexit,
 Miserratus canumque caput, canumque mentum:
 Et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est:
 " Ah miser, certē jam multa mala tolerasti tuo in animo.
 " Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
 520 " Viri in conspectum, qui tibi multosque & strenuos
 " Filios interfeci? Ferreum certē tibi cor.
 " Sed agē jam confide in sede; dolores autem prorsus
 " In animo residere sinamus, dolentes licet:
 " Nullus enim profectus est tristis luctus.
 525 " Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν.] Vide suprà ad γ', 84.

Ver. 512. —ὀρώρε.] Vide suprà ad φ', 352; & ad β', 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο.] Galenus de Hippocratis & Platonis Dogmatibus, Lib. IV, cap. 7. locum hunc hoc modo citat:

Ἄλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενος τ' ἐ-
 κορέσθη,

Καὶ οἱ ὅτ' ἀπὸ προπιδῶν ἦλθ' ἵμερος· ἠδ' ὅτ' ἀπὸ γύων.
 [ἵμερος, ἠδ'] ὅτ' ἀπὸ γύων.

Uti Odyss. δ', 541.

Ibid. —τέλερπελο.] Vide suprà ad ψ', 10.

Ver. 522. Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἐξέδω.] Ἡ-
 περφυρὸς δ' φαίνεται ὅτι παραμυθίαν δ' ποι-
 ῆς ἐκδομῆν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλεῖα λέγοντα
 πρὸς τὸν Πρίαμον ἡκούοντα ὅτι λῦτρα τ' ἔκδοτος
 ταυτὶ, " Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἐξέδω ἔσται."
 Plutarch. de Consolat. ad Apoll.

Ver. 523. —ἰάσομεν.] Vide suprà ad γ', 42.

Ibid. —ἀχνύμενοι.] Sic infra ver. 526, ἀχνυμένους. Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 524. —περὶ ξίφος.] Vide suprà ad γ', 192.

Ver. 525. "Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι
 βροτοῖσι." Οὐ—ἀπλῶς εἶπε καὶ πᾶσιν ἀν-
 θρώποις ὑπὸ θεῶν ὀππὸς κλωσθῆναι λυπηρὸν εἶναι,
 ἀλλὰ τοῖς ἀφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὅς δειλοῖς καὶ
 οἰκίεσι διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἰώθει δειλὸς καὶ ὀ-
 ζυρὸς περὶ ξίφος εἶναι. Plutarch. de audiendis
 Poëtiis.

Ibid. —αὐτοὶ δὲ τ' ἀκρόασις εἶσι.] Ita ferè
 apud Hesiodum:

"Ὡς θεοὶ δ' ἔχον, ἀκρόασις θυμῶν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνου καὶ ἐξέδω."
 "Εἶπ' ὁ Ἥμις. I, 112.

- Ζῶειν ἀχυνυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσι.
 Δοιοὶ γάρ τε πῖθοι καὶ ἀκεία) ἐν Διὸς ἕδῃ
 Δώρων, οἷα δίδωσι κακῶν· ἔτερον ᾧ, εἰάων·
 Ὡς μὲν καμμίξας δῶν Ζεὺς τεργικέρευνον,
 530 Ἄλλοι μὲν τε κακῶ ὄγε κύρε), ἄλλοι δ' ἐοδλῶν·
 Ὡς δὲ κε τ' λυγρῶν δῶν, λωβητὸν ἔθηκε·
 Καί ἐ κακὴ βέλτερος ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
 Φοῖβ' δ' ἔτε θεοῖσι τελεμνέον, ἔτε βροτοῖσιν.
 Ὡς μὲν καὶ Πηλεΐῃ θεοὶ δόσαν αἰλαὰ δῶρε
 535 Ἐκ χυλῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκασο
 Ὀλέω τε, πλῆττω τε, ἀνέασε ἧ Μυρμιδόνεας,
 Καὶ οἱ θνητῶ ἐόντι θεὸν ποίησαν ἀκοίῃν·
 Ἄλλ' ὅτι καὶ τῷ θεῷ θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ἔτι

“ Ut vivant tristes ; ipsi verò sine-curis sunt.

“ Duo quippe dolia jacent in Jovis limine

“ Donorum, quæ dat, alterum malorum ; alterum verò, bonorum :

“ Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine-gaudens,

530 “ Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum :

“ Cui verò ex malis dederit, injuriis obnoxium facit ;

“ Et illum exitialis dira calamitas super terram almam exercet :

“ Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.

“ Sic quidem & Peleo dii dederunt illustria dona

535 “ A natalibus : omnes enim inter homines eminentèr ornatus-erat

“ Opibùsque, divitiis-que, imperabat verò Myrmidonibus,

“ Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem :

“ Sed & huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam

Et apud Lucretium ;

— Deos securum agere ævum.

Lib. V, 83 ; VI, 57.

Et Lib. I, ver. 57, 60 ;

Omnis enim per se Divùm natura necesse est

Immortali ævo summâ cum pace fruatur ; —

— privata dolore omni, privata periculis.

Ver. 526. — ἀχυνυμένους.] Plutarchus locis supra citatis legit ἀχυνυμένους.

Ver. 527. — Δοιοὶ γάρ τε πῖθοι.] Εἰς παραμυθίαν Πριάμῃ ὁ Πουίης εἰσέειπεν ὁ Ἀχιλλεὺς λέγοντα ταῦτα. Schol. Porro Plutarchus versus hosce cum loco isto Hesiodi de Pandora Dolio, Έγὼ καὶ Ἡμεῖς, I, 94 ὅς. conferens ; Ὁ δὲ (inquit) μὲν πῦτον [Ὁμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῇ χερί, καίτοι ὁ Μυρμιδόνων ἀναγορευτὸν ἐαυτὸν μαθητὴν Ἡσιόδου, καὶ ἔτι ἐν πῖθῳ καθέρεας τὰ κακά, καὶ Πανδώραν ἀνοίξανσαν ὑποφαίνει χηιδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. De consolat. ad Apollon. Ubi in transcurso notandum, Plutarcho Hesiodum Homero recentiorem esse visum. Ceterum v. tunc erat hic Homerus Plato ; Οὐκ

ἀρα ὑποδεικνύον ὅτι Ὁμήρου ἔτ' ἄλλα πρὸς ταύτην τ' ἀμαρτίαν εἶναι τὴν θεῶν ἀσπίδα ἀμαρτιάνοις, καὶ λέγειν ὡς δοιοὶ πῖθοι — καὶ “ ταπεινά) ἐν Διὸς ἕδῃ, κρητὸν ἐμπλεῖον· ὁ μὲν ἐοδλῶν, αὐτὰρ ὁ, διελών.” De Republ. Lib. ii.

Ver. 528. Δάρεον, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἔτερον ᾧ, εἰάων.] Αἱ κρητὸν ἐμπλεῖον· ὁ μὲν ἐοδλῶν, αὐτὰρ ὁ διελών. Quomodo legit Plutarchus de audiendis Poëtis, itemque Plato loco jam citato.

“ Εν πᾶσι ἐοδλῶν πῆμαίλα σύνδου δαίον βροτοῖς

Ἀθανάιοι.—

Pindar. Pythior. Od. III, ver. 145.

Ubi Scholiastes, citante Dupont. Gnomolog. Homeric. ad hunc locum ; Οὗτος ἐδῆλός ἐστι πῖθος ἐν φαύλῳ καὶ ἐν αἰσθῶν.

Ver. 532. — βέλτερος.] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· τὴν δὲ αὐτὴν τὴν μεγάλην ἀνίας καὶ λύπης καὶ ὁ λῆξις. Έπειτα δὲ βέλτερος τὸ οἶκτον ἐξεδέξαντο. Schol. Ita Callimachus ;

Νῦν δὲ κακὰ βέλτερος ἐν ἐφθάρμοις ἀνέ(η). Hygin. in Cererem, ver. 102.

- Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετ' κρείοντων,
 540 Ἄλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἔδ' ἐν τὸν γε
 Γηρέσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαί ἐν Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
 Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὴ ἀκρόμῳ ὄλβιον εἶναι,
 Ὅσσον Λέσβῳ ἄνω Μάκαρ^Θ ἔδ^Θ ἐλὸς ἐέρσει,
 545 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, ἢ Ἐλλάσπον^τ ἀπείρων.
 Τῶν σε, γέρον, πλῆτ' τε ἢ ἡάσι Φασὶ κεκάσθ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἦλ' ἄλ' ἐργάνωνες,
 Αἰεὶ τοι πρὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκλασῖαι τε·
 Ἄνχεο, μὴδ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν χ' Ἰδυμόν.
 550 Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμεν^τ ἢ^τ ἔη^τ,
 Οὐδὲ μιν ἀνστήσεις, πρὶν ἢ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
 Τὸν δ' ἡμέριζετ' ἐπίτ' α γέρων, Πρίαμ^Θ θεοειδής·
 Μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διότρεφες, ὄφρα κεν Ἐκλῶρ

- “ Filiorum in ædibus soboles nata-est regno-successurorum,
 540 “ Sed unum filium genuit immaturâ-morte-peritum: nec tamen nunc
 “ Jam senem foveo: valde enim procul a patriâ
 “ Sedeo in Trojâ, téque contristans, atque tuos liberos.
 “ Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,
 “ Quantas Lesbos suprâ Macaris fedes intus continet,
 545 “ Et Phrygia desuper, & Hellespontus immenius:
 “ Inter hos, te, senex, divitiisque & filiis aiunt ornatum-excelluisse.
 “ At postquàm tibi cladem hanc intulerunt cælites,
 “ Assiduè tibi circa urbem, præliâque cædésque virorum:
 “ Perfer tamen, nec perpetuo mœre tuo in animo.
 550 “ Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,
 “ Neque ipsum resurgere facies, priùs etiam malum aliud passus fueris.
 “ Ei verò respondit deîndè senex, Priamus deo-similis:
 “ Ne me dum in sede colloca, Jovis alumne, quamdiù Hector

Ver. 540. — παναώριον.] Ἡ δὲ πάλιν ἀ-
 κρον λέγει, παρὰ τὸ ἄρ' αὖ, καὶ κρείον· — ἢ
 παρὰ τὸ ἄρ' αὖ, καὶ φρονίον, καὶ πᾶν πεφρον-
 νισμένον. Eusab. b.

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβῳ ἄνω Μάκαρ^Θ
 ἔδ^Θ.] Vide supra ad α', 51. Julianus, Orat.
 2. legit, Ὅσσον Λέσβῳ ἔσω μακάρων ἔδ^Θ.
 Dion. Chrysostomus, § 33, legit, Ὅσσον Λέ-
 σῳ ἄνω Μακάρων ἔδ^Θ. Suidas autem, no-
 tante Barneſio citat, Ἡδ' ἔσα Λέσβῳ ἄνω
 Μάκαρ^Θ ἔδ^Θ. Cæterum Strabo. Geograph.
 lib. viii, legisse videtur, Μάκαρ^Θ πόλιν.

Ibid. — Μάκαρ^Θ ἔδ^Θ.] Ἀντὶ τὸ οἰκη-
 τήριον· ἐκλίσε γὰρ τὸ Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρεῖναιος,
 καὶ ἱερατὴν αὐτῆς. Schol.

Ver. 546. Τῶν σε.] Ἀλλ. τῶν σε.

Ver. 547, 549. — ἐπὶ τοι πῆμα τόδ' ἦλ' ἄλ'
 ἐργάνωνες, — Ἄνχεο.]

— ἀνθρώποις τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 Τύχας δοθείσας ἔς' ἀναγκάσιν φέρον.

Sophocles, Philoctetes, ver. 1309.

Ver. 548. — μάχαι τ' ἀνδροκλασῖαι τε.]
 Sic Odyss. λ', 611;

“ Τεμνίναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀν-
 δροκλασῖαι τε.

Quo de loco Gellius: “ Ante omnes (in-
 quit) apud Homerum, ejusdem rei atque
 sententiæ luculenta exaggeratio est —
 “ Τεμνίναί τε, &c. Nam quum omnia ista
 “ — multa & continua nomina nihil
 “ plus demonstrent quàm prælium, hujus
 “ tamen rei varia facies delectabiliter ac de-
 corè multis variisque verbis depicta est.”
 Lib. XIII, cap. 22.

Ver. 550. — πρήξεις.] Vide suprâ ad ν',
 192.

Ver. 551. — ἔδ' ἐμιν ἀνστήσεις.]

Τόμα δ' ἔγ' ἀνστήσεις πύτ' ἐνερθεν.

Κλαίων τὸς φθιμῶν ἀνῶ.

Euripid. Alceſt. ver. 986.

Ver. 555.

- ῥῆα μέλοχλίσσειε θυράων ἡμέτεράων.
 Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ἐρίνης,
 Μῆ σε, γέρον, εἴδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
 570 Καὶ ἰκέτιν περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφελμάς.
 ὦς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειπε μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θυράζε,
 Οὐκ οἶτο· ἄμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 Ἥρωσ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμῶ, ὅς ῥα μάλισσά
 575 Τὶ Ἀχιλῆος ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Οἱ τὸθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἔς δ' ἄγαλιν κήρυκα καλῆτορα τοῖο γέροντι·
 Κάδ δ' ὅππ' ἀφ' ἑσσαν· εὐξέσθ' ἀπ' ἀπίωης
 Ἥρην Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 Κάδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐνήτην τε χιλῶνα,
 Ὀφρα νέκυι πυνάσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθ.
 Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λῆσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' αἰεΐψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πριάμῳ ἴδοι υἱόν·

“Facile referâsset portarum nostrarum.

“Ideò nunc nè mihi magis doloribus animum commoveas,

“Nè te, senex, nè ipsum quidem in tentoriis sinam,

570 “Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata.

Sic dixit: Timuit autem senex, & paruit sermoni.

Pelides verò è domo, leo tanquam, profiliit foràs.

Non solus; eum nempè duo famuli comitabantur,

Heros Automedónque & Alcimus, quos quidem maximè

575 Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.

Hi tunc à jugo solverunt equos mulásque,

Intróque duxerunt præconem vocalem senis:

Et in sedili collocârunt: elegantèr-politâ autem de rhédâ

Detraxerunt Hecτοrei capitis infinita pretia.

580 At reliquerunt duo pallia, textâmque benè tunicam,

Ut cadaver contestum redderet domum asportandum.

Ancillas autem evocatas lavare is iussit circûmque ungere,

Scorsûm sublatum, ut nè Priamus videret filium:

Ver. 567. — μέλοχλίσσειε.] Ita edidit Barneſius. Al. μέλοχλίσσει. Quod, ut opinor, ferri non potest. Vide suprà ad ῥ', 448; & ad ἄ, 140.

Ver. 568. — μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ἐρίνης.] Vide suprà ad ver. 560.

Ver. 569. Μῆ σε, γέρον, εἴδ'.] Edidit Barneſius, Μῆ σε, γέρον, εἴδ'. Sed nihil opus. Vide suprà ad ἄ, 51. Quanquam Plutarchus, de audiendis Poëtis, Μῆ σε, γέρον, εἴδ' legit.

Ver. 574. — Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμῶ.] Al. Αὐτομέδων καὶ Ἀλκιμῶ.

Ibid. — ὅς ῥα.] Quos scilicet —.

Ver. 575. Τὶ Ἀχιλῆος.] Vide suprà ad

ψ', 703; & ad ν', 103.

Ver. 576, 600. — ζυγόφιν — φάρον μόνον.] Vide suprà ad ν', 588.

Ver. 577. — κήρυκα καλῆτορα.] Ἀπὸ τοῦ βοῶν καὶ συγκαλεῖν τὸ ὄχλον. Scbol.

Ver. 578. — ἔσαν.] Cod. Harleian. ἔσαν.

Ver. 580. — εὐνήτην.] Ita ex uno MSe didit Barneſius. Quocum facit & Codex Harleianus. Al. εὐνήτην.

Ver. 581. — πυνάσας.] Vide suprà ad ἄ, 140.

Ver. 583. Νόσφιν.] Vide suprà ad ἄ, 349.

Ibid. — Πριάμῳ ἴδοι υἱόν.] Al. Πριάμῳ.

- Μὴ δ' ἄχνη μὲν κροαδὴν χόλον σὺν ἐρύσαιτο,
 585 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλλῆϊ δ' ὀρνευθεὶ φίλον ἦτορ,
 Καί ἐκατακλείνειε, Διὸς δ' ἀλότηϊ ἐφελμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔνδρωαὶ λῆσαν ἢ χεῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν Φᾶρϑ καλὸν βάλλον, ἠδὲ χιῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλλεύς λεχέων ἐπέθηκεν αἰέρας,
 590 Σὺ δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέσιω ἐπ' ἀπλωίῳ.
 ὦ μωξέν τ' ἄρ' ἐπεῖα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκινδμανέμεν, αἶκε πύθηναι,
 Εἰν αἰδὸς περ ἐὼν, ὅτι ἔκτορα δῖον ἔλυσα
 Πάρι φίλῳ· ἐπεὶ ἔμοι αἰκέα δῶκεν ἄποινα·
 595 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ἢ τ' δ' ἀποδάσσομαι, ὅσ' ἐπέοικεν·
 Ἥ ῥα, ἢ ἐς κλισίῳ πάλιν ἦε δῖο Ἀχιλλεύς·
 Ἐξεῖτο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 Τοίχῃ δ' ἐτέρῃ, προσὶ δ' Πριάμον φάτο μῦθον·
 Τίος μὲν δὴ τοι λέλυτο, γέρον, ὥς ἐκέλευες·
 600 Κεῖτο δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 Ὀφθαί αὐτὸς αἶψα· νυῖ δ' ἐμνησώμεθα δόρυχα.

Nè is quidem dolenti corde iram non contineret.

- 585 Filium conspicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,
 Et ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata.
 Illud verò postquam ancillæ laverant & unxerant oleo,
 Circùmque ipsum pallium pulchrùm jecerant, atque tunicam,
 Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,
 590 Simulque socii elevârunt elegantèr-politam in rhedam.
 Ingemuit autem deindè, dilectumque nomine ciebat sodalem:
 "Nè mihi, Patrocle, irascaris, si fortè audiveris,
 "In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum-reddidisse
 "Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
 595 "Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par-est.
 Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
 Refedit autem in sellâ affabrè-factâ, unde surrexerat,
 Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone:
 "Filius quidem jam tibi redemptus est, senex, ut jussisti:
 600 "Jacet autem in lectis, & cum aurorâ apparente
 "Videbis ipse abducens: nunc verò memores simus cænæ.

μὲν ἴδῃ ὅν. *Al.* Πριάμῳ γ' ἴδῃ ὅν. *Al.* Πριάμῳ μιν ἴδῃ. Cæterum quâ ratione, Πριάμῳ, hîc ultimam producat; item αἶ, *ver.* 603; & αἶ, *ver.* 607; vide suprà ad α', 51.

Ver. 584. Μὴ δ' ἄχνη μὲν.] Vide suprà ad *ver.* 560.

Ibid. — ἀχνη μὲν.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 587. — ἔν.] *Ut jufferat Achilles —* *ver.* 582.

Ver. 588. — καλόν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 591. — φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.] Vide suprà ad ψ', 178; & 220.

Ver. 598. — προσὶ.] *Al.* πάλι. Quod perindè est.

Ver. 599. — λέλυτο.] Vide suprà ad α', 37.

Ibid. ἐκέλευες.] *Al.* ἐκέλευες.

- Καὶ γάρ τ' ἤτοκομ' Νιόβη ἐμνήσατο σίτη,
 Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνουσαι.
 605 Τὸς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῦτο,
 Χωόμεν' Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτέμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆν.
 Φῇ δ' οἰὼν τεκέειν, ἢ δ' αὐτὴ γείνατο πολλὰς.
 Τὼ δ' ἄρα, καὶ δ' οἰὼν περ ἐόντ', ὅσπ' πάντας ὄλεσαν.
 610 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν νῆμαρ κέαλ' ἐν φόνῳ, ὅδε τις ἦεν
 Καλὴ θάψαι· λαὸς δ' ἰλίθης ποίησε Κρονίων.
 Τὸς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἔρηνιωνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτη μνήσατο, ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα.
 Νῦν δέ περ ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἔρσειν οἰοπόλοισιν,
 615 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι Φασὶ θεάων ἐμμελῆσαι δύναις
 Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 Ἐνθα, λίθῳ περ ἔστα, θεῶν ἐκ, κήδεα πέσσει.

- " Nam & comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,
 " Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
 " Sex quidem filia, sex autem filii pubescentes :
 605 " Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
 " Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis gaudens,
 " Quoniam Latonæ se æquiparabat genas-pulchræ.
 " Dixit illam duos peperisse, se verò peperisse multos :
 " Illi verò, duo tantum licet essent, omnes perdiderunt.
 610 " Et ii quidem novem-dies jacebant in cæde, neque quis erat,
 " Qui sepeliret ; populos enim lapides fecerat Saturnius :
 " Eos autem decimâ die sepelierunt dii cœlites.
 " Et hæc quidem cibi memor fuit, postquam fatigata erat lacrymas fundens.
 " Nunc verò alicubi in petris, in montibus desertis,
 615 " In Siplylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia
 " Nympharum, quæ circa Acheloum choreas-ducunt,
 " Illic, lapis licet sit, immisissos à diis dolores concoquit.

Ver. 604. — θυγατέρες.] Vide suprâ ad α, 398.

Ver. 605, 606. Τὸς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν, — τὰς δ' Ἀρτέμις.] Δοκεῖ δ' ὅτι τὸ πάλιν τὴν Νιόβην θανάτου, ἐξ αἰτίας λοιμωδῶς γνησθῆναι, ἢ καὶ ἄλλως ὅτι αἰφνιδίως πάθος τιβός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτετο, οἱ τὸ ποιεῖν θανάτου εἰσὶν αἱτίοι, πρὸς τοὺς λεγόμενους βάλλειν τὸν ἄνθρωπον ἀνθρώπων. Eustath. Vide suprâ ad τ, 59.

Ver. 607. Οὐνεκ' ἄρα.] Quod scilicet —.

Ver. 608. — ἢ δ' αὐτὴ.] Eustathius in commentario legit ἢ δ' αὐτὴ.

Ver. 611. — Κρονίων.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprâ ad α, 265, & 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα.] Non hîc superva-

cum est istud ἄρα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, ver. 602 ; Καὶ γάρ τ' ἤτοκομ' Νιόβη —.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ.] Ἐν ἔρει τ' Αὐδίας καὶ Μαλυσίας. Schol.

Ver. 616. — αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.] Αἱτίαι περὶ τὸ ὅπως χερσὶν αἱ τοὶ ὅσοι τ' Ἀχελώϊον ποταμὸν τὰς αἰτίαις — ἢ διὰ τὸ ἢ Ἀχελώϊον. Ἀχελῶς γὰρ ποταμὸς ὅστις Σιπύλῳ ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. Schol.

Ver. 617. Ἐνθα λίθῳ περ ἔστα.] Θεοὶ νῆσαν τὴν Νιόβην ἀφ' αὐτῆς τὸ ποιεῖν δυσάχρημα Ζῆος ἐλεήσας, εἰς λίθον μεταβάλλειν, ὅς τ' ἐμμελῆσαι ἐν Σιπύλῳ τὴν Φρυγίαν ὅσα παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων περιέμειν. Schol. ad ver. 602. suprâ.

- Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
 Σίτῃ, ἐπειὰ κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰσαλαγών· πολυδάκρυτον δέ τοι ἔσαι.
 Ἦ, καὶ ἀναίξας δὴν ἄρ' Ἰφύφον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 Σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ καὶ κόσμον,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἔπισημύως, πῆρσάν τ' ὀξελοῖσιν,
 Ὀπλήσαν τε πειφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τρῆπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιον καὶ ἐδηλύον ἐξ ἔρον ἔντο,
 Ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμῳ θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 630 Ὅσῳ ἔλω, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄνλα ἐώκη.
 Αὐτὰρ Δαρδανίδῃ Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὄψιν τ' αἰσάνῳ, καὶ μῦθον ἀκάνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,

“ Sed agè jam & nos curam-geramus, nobilis senex,

“ Cibi ; deindè verò dilectum filium desceas,

620 “ In Ilium vectum : multis autem lacrymis-prosequendus tibi erit.

Dixit, & properè-surgens ovem candidam velox Achilles
 Macthavit : Socii verò excoriâruntque & curârunt scitè & decorè,
 Minutâtim dein secuerunt peritè, & verubus transfixerunt,
 Alsâruntque accuratè, detraxeruntque omnia.

625 Automedon autem panem sumptum distribuit in mensâ

Pulchris in canistris : at carnes distribuit Achilles.

Ii verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

At postquàm potûs & cibi amorem exemerant,

Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,

630 Quantus erat, qualisque : diis enim visu similis erat.

At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,

Aspiciens vultûsque egregios, & sermonem audiens.

At postquàm satiati sunt alter alterius aspectu,

Ver. 622. — ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον.]

Illi se prædæ accingunt dapibusque futuri :

Tergora diripiunt costis, & viscera nudant :

Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.

Littore ahena locant alii, flammâsque ministrant.

Tum victu revocant vires ———.

Æn. I, 214.

Ver. 624. Ὀπλήσαν τε.] Καὶ παρ' Ὀμήρου τὰ γε τοιαῦτα μάθοι ἂν τις. Οἶδα γὰρ ὅτι ὅτι στρατίας ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώων ἐβιάσθην, ἔτι ἰχθύσιν αὐτὰς ἐβιά, καὶ ταῦτα ὅτι

θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, ἔτι ἐφθαις κρέαςιν, ἀλλὰ μόνον ὀκείας. Plato de Republ. lib. III.

Ver. 625. — ἄρα.] Ut solitus erat ———.

Ver. 626. — 644. Καλοῖς ——— παλαι.]

Vide suprâ ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιον καὶ ἐδηλύον ἐξ ἔρον ἔντο.]

Postquam exempta fames epulis, mentesque remotæ. Æn. I, 220.

Vide & suprâ ad ψ', 57.

Ver. 631. — Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς, Εἰσορόων ὄψιν.]

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido. Æn. I, 617.

Ver. 634.

- Τὸν πρότερον προσέειπε γέρον Πρίαμον θεοειδής·
 635 Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδῃ
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες·
 Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Ἐξ ὧ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πᾶις ὤλεσε θυμόν·
 Ἀλλ' αἰεὶ σενάχω κῆ κῆδεα μυρία πάσσω,
 640 Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενον καὶ κόπρον.
 Νῦν δὲ κῆ σίτε πασάμην, κῆ αἶθοπα οἶνον
 Λαυκανίης καθήκηκα· πάρεθ' γε μὴν ἔτι πεπασμένον.
 Ἦ ῥ'· Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶῃσι κέλδυσεν,
 Δέμνι' ὑπ' αἰθέσῃ θέμεναι, κῆ ῥήγεα καλὰ
 645 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφρέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἑσάρυ.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐν μεγάροιο, δάεθ' μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 Αἰψὰ δ' ἄρ' ἐσφρέσαν δοιὰ λέχε' ἐκονέουσαι.

Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis :

- 635 "Mitte nunc cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam
 "Somno dulci oblectemur cubantes:
 "Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
 "Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
 "Sed affiduè ingemisco & dolores innumerabiles concoquor.
 640 "Aulæ in septis volutatus in fimo.
 "Nunc tandem etiam cibum gustavi, & nigrum vinum
 "Per guttur demisi: antea sanè nequaquam gustaveram.
 Dixit: Achilles verò socios & ancillas jussit,
 Lectos sub porticu ponere, & stragula pulchra
 645 Purpuræ injicere, sterneréque desuper tapetas,
 Chlænásque imponere villosas supernè obducendas.
 Illæ verò exierunt domo, facem in manibus tenentes:
 Statim autem straverunt duos lectos festinantes.

Ver. 634. & 695. — Θεοειδής.] Vide suprà ad *ver.* 217.

Ver. 635. Λέξον.] Vide suprà ad β', 515; & ad ι', 613.

Ver. 636. — ταρπόμεθα.] Nos ipsi oblectemur. Vide suprà ad ψ', 10, & 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοις.] Ἐν τοῖς σφειφασίμασι τ' αὐλῆς· ὁ ἔστιν, ὑπαιθρίσις. *Schol.* "Ὅμηρος ἢ τ' αὐλῆς αἰεὶ τὰ τῆς ὀπί τ' ὑπαιθρῶν τόπον. — Ὁ μὲν τοῖ γε Πηλεὺς κα' ἀλαμβάνει" (*Iliad.* λ', 773) "Αὐλῆς ἐν χόρτῳ ἔσ." Ὁ δὲ Πρίαμος, "Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενον καὶ κόπρον." *Athenæus, lib. V, cap. 3.*

Ibid. — ἐν χόρτοις.] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cobortem* appellabant; indeque *aves cobortales*, &c. apud *Columellam*.

Ver. 641. — αἶθοπα οἶνον.] Vide suprà ad ψ', 237.

Ver. 642. Λαυκανίης.] *Cod. Harleian.* Λευκανίης. Quo modo & in duobus MSS scriptum repperit *Barnesius*. Vide suprà ad χ', 325.

Ver. 644. — ῥήγεα καλὰ Πορφύρεα.] Τὰ βασιλῆα σφαιμάλα. *Schol.* "Ὅμηρος ἢ ὁ θαυμασιώτατος τ' σφαιμάτων τὰ μὲν καλῶτερα, λίτα εἶναι φασκεῖ, ἢτοι λάνα καὶ μὴ βασιλῆα, ἢ πεποικιλῆα. Τὰ δὲ σφαιμάλα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Athenæus lib. II, cap. 9.* "Stragulam vestem, quæ injicitur, non substernitur, Homerus vocat ῥήγεα." *Casaubon. ibid.*

Ver. 645. Πορφύρεα.] Vide suprà ad δ', 238, & 482.

Ver. 647. — δάεθ'.] *Al. φάεθ'.*

Ver. 648. Αἰψὰ δ' ἄρ'.] Statimque proinde ut præceperat Achilles — *ver. 643.*

- Τὸν δ' ὀπκηρομένων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 650 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν
 Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βληφόροισι, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 Βυλὰς βυλεύσει παρήμιοι, ἧ δέ μοι ἐστὶ·
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῶν Δαΐ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἀν' ἐξείποι Ἀλαμέμονι ποιμήνι λαῶν,
 655 Καὶ κεν ἀνάβλησις λύσειτο νεκροῖο γῆνι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καλᾶλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμονας κλεῖζέμεν· Ἐκλορα δῖον,
 Ὅφρα τέως αὐτὸς τε μὲν καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα γέρον Πριάμῳ θεοειδὴς·
 660 Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκλορα δῖω,
 Ὡδέ κέ μοι ῥέζον, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεῆς.

Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles:

- 650 " Extrà quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum
 " Huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue
 " Consilia consultant assidentes, ut mos est:
 " Harum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
 " Continuo diceret Agamemnoni pastori populorum,
 655 " Et forte dilatio redemptionis cadaveris fieret.
 " Verùm agè mihi hoc dic, & accuratè narra,
 " Quot-diebus cupis justa-facere Hectori nobili,
 " Ut tamdiu ipseque quiescam, & copias contineam.
 Illi autem respondit senex Priamus deo-fimilis:
 660 " Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
 " Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.

Ver. 649. — ὀπκηρομένων.] "Ενθα καὶ σπ-
 μείωσαι, τὸ κρησιν, καὶ τραχύτητα ἔχον ὀ-
 βρητικῶν, ἢ οὐκ ἐπιδικῶν, ἀλλ' εἰσὶν ἡσυχίᾳ
 ἰσχυρῶς, ἵνα μὴ ὁ γέρον βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς
 ἔξω παραρρηπιδάμενος. Eustath.

Ibid. — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Sic in-
 fra ver. 668, ποσσῆμαρ δῖον Ἀχιλλεύς. Vide
 supra ad α', 58.

Ver. 650. — λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ δὲ ῥη-
 θέν " λέξο " ἐκ τῆς ἐλεγγείας, ἐλέλεξο,
 κληθέν, καὶ τὸ ἐπέτυλο, ἀφαιρέσει ποιμήνι τῷ
 ἀνελύσει. Eustath. Immo verò, uti nota-
 vit Barneſius, ex Imperativo λέλεξο fit λέξο,
 eodem modo ac δέξο ex δέδεξο, Iliad. τ', 10.
 Alii autem, notante itidem Barneſio, malè
 hic legunt, λέξον γέρον φίλε· & λέξον γέρον
 φίλε. Vide & supra ad β', 515.

Ver. 651. — οἳ τέ μοι αἰεὶ βυλὰς βυλεύ-
 σαι· — ἧ δέ μοι ἐστὶ.] Τὸ δὲ κατὰ θέμιν
 ἔστι, καὶ τὸ αἰεὶ, τὸ τῷ Ἀχιλλεύς ἐστὶ σπονδῆ-
 σι, ὡς ἀπὸ τοῦ βληφόρον πρὸς αὐτὸν ἀ-
 πορροῦν, καὶ ὡς θεμιτὸν ὅτι ἔτω γίνεσθαι,
 δια τὸ πρὸς φανὸς τῷ ἡρώ. Eustath.

Ver. 655. — λύσειτο.] Marcus Meibomius

mius, notante Barneſio, hic legit λύσειτο.

Ver. 656. — καλᾶλεξον.] Barneſius in uno
 MS scriptum reperit ἀνελύσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κλεῖζέμεν
 " Ἐκλορα δῖον.] Occurrit apud Julianum Imper-
 ratorem, Orat. 2;

Ἐννημαρ μὲν ὅλας κλεῖζέμεν Ἐκλορα
 δῖον.

Quem versum ex hoc loco corruptè citasse
 Julianum existimat Barneſius; " Cum Au-
 " ctor, " inquit, " ipse ostendat, hæc esse
 " Achillis interrogatiunculæ partem. " At-
 qui ex Auctoris contextu liquet, versum
 hunc non ex Achillis interrogatione, sed ex
 Priami responso esse desumptum; adeoque
 non hinc, sed ex versu 664 infra, à Juli-
 ano negligentè ac fortassè memoritèr cita-
 tum.

Ibid. — μέμονας.] Vide supra ad ver.
 542; & ad ν', 481, & 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δὴ.] Vide supra ad ver.
 406; & ad ζ', 433.

Ver. 661. — ῥέζον.] Al. ῥέζας.

- Οἶθα γῶ, ὡς κ' ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεσσι· μάλα γ' Τρῶες δεδίασιν.
 Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐν μεγάροις γοάοιμεν,
 665 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσοιμεν,
 Τῇ γ' δωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴπερ ἀνάγκη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρευς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔσαι τοι ἢ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὥς σὺ κελεύεις.
 670 Σχήσω γῶ τόσον πόλεμον χρεόν, ὅσον ἄνωγας.
 Ὡς ἄρα Φωνήσας, ὅππῃ καρπῷ χεῖρα γέροντι
 Ἐλλαξε δεξιερῶν, μήπως δέσῃ ἐνὶ θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῃ αὐτόθι κοιμήσαντο
 Κήρυξ ἢ Πριάμῳ, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·

- " Scis enim, ut intra urbem concludimur, longèque lignum
 " Devehendum ex monte: Admodum verò Trojani metuunt.
 " Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,
 665 " Decimâ autem sepeliremus, epulareturque populus.
 " Undecimâ autem tumulum super ipso faceremus;
 " Duodecimâ verò pugnabimus, siquidem necesse erit.
 Eum autem rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles:
 " Erunt tibi & hæc, senex Priame, ut tu jubes:
 670 " Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.
 Sic utique locutus, ad carpum manum senis
 Prehendit dexteram, nè fortè timeret in animo.
 Illi quidem in vestibulo domûs illic dormierunt
 Præce & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:

Ver. 662. — τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεσσι.]

Bis senos pepigere dies: & pace seque-
 strâ
 Per sylvas Teucris, mixtique impunè
 Latini,
 Erravere jugis. Ferro sonat alta bi-
 penni

Fraxinus —. Æn. XI, 133.

Ibid. — ὕλη.] Vide suprâ ad γ', 152.

Ver. 663. — μάλα γ'.] Al. μάλα γὰρ.

Ibid. — δεδίασιν.] Sic infrâ ver. 670, ἄ-
 νωγας. Vide suprâ ad γ', 481; & 736.

Ver. 664. — ἐν μεγάροις.] Quâ ratione,
 vox αὐτῶν, hic ultimam producat; item πυ-
 κινόν, ver. 744; vide suprâ ad α', 51.

Ver. 665. — δαινυτό.] Ita ex Etymolog.
 Magn. edidit Barneſius, ut sit contractum
 ex δαινυτο. Rectè, ut opinor; nam vox
 δαινυτο, quod habent Vulgati, mediam ne-
 cessariò corripit:

—— γὰρ δαινυτο εὐφραν.

Iliad. 6, 99.

—— μάλα δαίνυτο ἡμῖν.

χ', 498.

Porro, uti hic annotat Eustathius, opti-
 mè congruit δαινυτο sive δαινυτο cum præce-
 dente θάπτοιμεν. Εἴη γ' ἂν ἐπαυθαπὶ, δαίνυτε,
 [δαινυτο,] συγκοπὴν ἵσως ἐκ τῆς δαινυτο· ἵνα
 ὁμοεγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινυτο τε
 λαός.

Ver. 667. — πολεμίζοιμεν.] Cod Har-
 leian. πολεμίζοιμεν.

Ver. 670. — τόσον πόλεμον χρεόν.] Al.
 πόλεμον τόσον χρεόν.

Ibid. — ὅσον ἄνωγας.] Al. ὅς σὺ ἄνωγας
 Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν.] Cod. Harleian. Τῶ
 μὲν. Utrumque ferri possit. Vide suprâ ad
 α', 566.

Ibid. — ἄρ'.] Ut jufferat Achilles —
 ver. 650.

Ver. 674. Κήρυξ.] Vide suprâ ad ver.
 149.

- 675 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπῆλῃς ·
 Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρητος.
 Ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσαὶ
 Εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ ·
 Ἄλλ' ἔχ' Ἑρμείῳ ἐριάνιον ὕπνῳ ἔμαρπτεν,
 680 Ὀρμείονι' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὰς πυλαωρῆς.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ὦ γέρον, ἔ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν · οἷον ἔθ' εἶδεις
 Ἀνδράσιν ἐν δῆτοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς ·
 685 Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας ·
 Σέο δέ κεν ζωὴ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἶψ' Ἀλαμέμενων
 Γνοίῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δ' πάντες Ἀχαιοί.
 ὧς ἔφατ' · ἔδδαισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη·
 690 Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε ·

- 675 At Achilles dormiit in recessu tentorii benè compacti:
 Ei autem Briseïs accubuit genas-pulchra.
 Alii quidem diique & mortales bellatores-equestres
 Dormiebant totam per noctem molli domiti somno:
 Sed non Mercurium utilitatum auctorem somnus cepit,
 680 Versantem-animo, quomodo Priamum regem
 E navium-cætu educeret, clàm sacris portarum-custodibus.
 Stetit autem supra caput, & eum sermone allocutus est:
 " O senex, non utique tibi curæ-est malum; cùm ita adhuc dormis
 " Viros inter hostes, postquàm te intactum-sivit Achilles:
 685 " Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multâque dedisti:
 " Pro te aut in vivo vel ter tot dederint dona
 " Filii qui sunt relictî, si Agamemnon
 " Rescierit de te Atrides, rescierintque omnes Achivi.
 Sic dixit: Timuit autem senex, præconemque excitavit:
 690 Iis autem Mercurius junxit equos multâque:

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς.] Cod. Harleian. Τῷ δ' Βρισηΐς. Al. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς.

Ibid. — ἄρ'.] Ut solita erat —.

Ibid. — παρελέξατο.] Vide supra ad β',

515.
 Ver. 617. — ἱπποκορυσαί.] Vide supra ad φ', 205.

Ver. 678. Εὐδον παννύχιοι —. Ἄλλ' ἔχ' Ἑρμείῳ.]

Nox erat, & placidum carpebant fessa
 Corpora: —

— Somno positæ sub nocte silenti

Lenibant curas, & corda oblita laborum;

At non infelix animi Phœnissa; neque
 unquam

Solvitur in somnos, oculisve aut pectore
 noctem

Accipit —. Æn. IV, 522.

Ver. 679. — Ἑρμείῳ.] Cod. Harleian. Ἑρμείῳ.

Ver. 680. Ὀρμείονι' ἀνὰ θυμὸν.] Vide supra ad π', 647.

Ibid. — βασιλῆα.] Vide supra ad δ', 265.

Ver. 684. — εἶασεν.] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας.] Cod. Harleian. Τοῖσι δ' Ἑρμείας.

Ver. 692.

- 'Ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε καὶ στρατὸν, ὃς τις ἔϊνω.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρύϊοι πόλαμοιο
 Ξάνθου δινήενιο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἑρμείας μὲν ἔπειλ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 695 Ἡὼς δ' ἡροκόπεπλοιο ἐκιδναίῳ πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε
 Ἴππας, ἡμίονοι δ' ἐνέκω φέρον· ὃς τις ἄλλοι
 ἔϊνω πρόω' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυμναίων.
 Ἀλλ' ἄρα Κασάνδρη, ἱκέλη χερσὶν Ἀφροδίτῃ,
 700 Πέρλαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
 Ἑσαότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἄστυβοώτῳ.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμηνον ἐν λεχέεσσι.
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειλα, γέγωνέ τε πᾶν καὶ ἄστυ.
 Ὀφείθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 705 Εἵποίε καὶ ζῶονι μάχης ἐκνοσήσαντι

Citò verò ipse egit per castra, neque ullus sensit.

Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchrè-fluentis fluvii

Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,

Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,

695 Aurora autem croceo-induta-peplo spargebatur totam super terram:

Si verò ad urbem agebant lamentisque gemituque

Equos, mulæ verò cadaver ferebant: neque quis alius

Sensit prius virorum aut elegantèr-cinctarum mulierum;

Sed Cassandra, similis auræ Veneri,

700 Pergamo conscenso, dilectum patrem conspexit

Stantem in sellâ, præconémque vocalem:

Illum verò super mulabus vidit jacentem in lectis:

Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem:

"Vistite, Troës, & Troades, Hæctora progressi,

705 "Si quandò & vivo è pugna reverso

Ver. 692. 'Αλλ' ὅτε δὴ.] Vide suprâ ad ξ', 433.

Ver. 693. — ἀθάνατος.] Vide suprâ ad α', 398. Cæterùm totum hunc versum omittit Codex Harleianus.

Ver. 695. Ἡὼς δ' ἡροκόπεπλοιο ἐκιδναίῳ πᾶσαν ἐπ' αἶαν.]

Et jam prima novo spargebat lumine terras

Tithoni croceum linquens Aurora cubile. *Æn.* IV, 584.

Vide suprâ ad α', 477.

Ver. 699. — Κασάνδρη. Cod. Harleian. Κασάνδρα.

Ibid. — χερσὶν.] Edidit *Barneſius* χερσίν. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide

suprâ ad υ', 272; & ad υ', 523.

Ver. 702. Ἑσαότ'.] Cod. Harleian. Ἑ-

σαότ'. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit Ἑσαότ'.

Ibid. — ἄστυβοώτῳ.] Ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἀστυβοῶν. *Schol.*

Ver. 702. — ἄρ'.] Non hic supervacaneum est istud ἄρα: sententiam enim connectit cum eo quod præcessit ver. 697, —

ἡμίονοι δ' ἐνέκω φέρον —.

Ibid. ἐφ' ἡμιόνων.] *Al.* ἐφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσεν.] Vide suprâ ad σ', 37.

Ibid. — γέγωνε.] Vide suprâ ad ξ', 469.

Ver. 704. — Τρωάδες.] *Al.* Τρωάδες. Quo modo legit & Codex Harleianus.

Ver. 705. — μάχης ἐκνοσήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκνοσήσαντι.

Ver. 707.

- Χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλιν τ' ἦν, παντὶ τε δήμῳ.
 *Ὡς ἔφαθ'· ἔδ' ἐτις αὐτόθ' ἐνὶ πόλει λίπει' ἀνὴρ,
 Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάχεϊον ἵκετο πένθος·
 Ἀλχῆ δ' ἐξίμβλιωτο πυλάων νεκρὸν ἄλῳσι.
 710 Πρῶτον γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 Τυλλέειω ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰξάσαι,
 Ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλῳ.
 Καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καλαδιώτα
 Ἐκτορε δακρυχέοντες ὀδύρατο πρὸ πυλάων,
 715 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μελήδ'·
 Εἴξατέ μοι, ἔρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἐπεὶ
 Ἄσπεδο κλαυθμοῖο, ἐπὶν ἀγάγοιμι δόμονδε.
 *Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐδύσαν, καὶ εἶσαν ἀπλῶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαλον κλυτὰ δώματα, τ' μὲν ἐπεία
 720 Τρηλοῖς ἐν λεχέεσσιν ἔθεσαν, πῶδ' δ' εἶσαν αἰοιδῶς,
 Θρῳάων ἐξάεχας, οἷτε σονόεσαν αἰοιδῶν

“Gavisi estis: magnum enim gaudium urbiq̄ue erat, totiq̄ue populo.

Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus est vir,
 Neque mulier; omnes enim intolerandus invasit luctus:
 Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.

- 710 Primæ super hoc uxorq̄ue dilecta & veneranda mater
 Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,
 Tangentes caput: flens autem circumstabat turba.
 Et certè totum diem usque ad solis occasum
 Hæctora lachrymas-fundentes delamentati-fuissent ante portas,

- 715 Si non è fellâ senex populum allocutus fuisset:
 “Cedite mihi viâ, ut mulabus transeam: at deinde
 “Satiabitis vos fletu, postquàm vexero domum.
 Sic dixit: Hi autem diducti-sunt, & cesserunt viâ rhedæ.
 Illi verò postquàm vexerant in inclytas ædes, eum quidem deinde
 720 Tornatis in lectis posuerunt, juxtaq̄ue collocârunt cantores,
 Qui nœnias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum

Ver. 707. — ἐδ' ἐτις αὐτόθ' ἐνὶ πόλει λίπει' ἀνὴρ.]

Contra turba Phrygum veniens plangētia jungit

Agmina ———— Ἄπ. XI, 145.

Ibid. — αὐτόθ' ἐνὶ πόλει λίπει' ἀνὴρ.]
 Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. Quæ lectio quâ ratione ferri possit, vide suprâ ad α, 51. *Eustatbius* in Commentario legit, αὐτόθ' ἐνὶ πόλει λίπει' ἀνὴρ. *Vulg.* αὐτόθ' ἐνὶ πόλει λίπει' ἀνὴρ.

Ver. 710. — πρῶτον γ' ἄλοχός τε.] *Cod. Harleian.* πρῶτον γ' ἄλοχός τε.

Ver. 711. Τυλλέειω ἐπ' ἄμαξαν.] Τὸ δ' ἐπ' ἄμαξαν. Ἰωνικῶς φίλων τ' ἄμαξας διλοῖ. *Eustatb.* Vide infrâ ad ver. 782. *Al.* Τυλλέειω ἐπ' ἄμαξαν.

Ver. 713. Καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καλαδιώτα.] Vide suprâ ad ψ, 154.

Ver. 716. — αὐτὰρ ἐπεὶ.] Vide suprâ ad α, 464; & ad ε, 101.

Ver. 717. Ἄσπεδο.] Vide suprâ ad ψ, 10; & ad γ, 141. Cæterum *Codex Harleianus* hîc legit Ἄσπεδο.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεί.] *Al.* Ἀλλ' ἐπεί.

Ver. 721. Θρῳάων.] *Cod. Harleian.* Θρῳάωνες.

Ibid. — οἷτε σονόεσαν αἰοιδῶν.]

Τίνα δ' προσωδῶν,

Ἡ τίνα μεσοπόλον σονάχην ἐνὶ δακρυτοῖς ἀνακαλέσσομαι;

Euripid. Phœniss. ver. 1505.

Ibid. — οἷτε.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 722.

- Οἱ μὲν ἄρ' ἐθελύεον, ὅττι ᾗ σενάχοντο γυναικες.
 Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λυκώλεν ᾧ ἦρχε γόοιο,
 Ἐκτορᾷ ἀνδροφόνιο κάρη μὲν χερσὶν ἔχουσα.
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶν ᾧ νέῃ ὤλεο, καὶ δέ με χήρην
 Λείπεις ἐν μεγάροισι· πᾶσι δ' ἔτι νήπι ᾧ αὐτῷ,
 Ὅν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, ἔδ' ἐμιν αἶω
 Ἡβίω ἴξεοδ'· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε καὶ ἄκρης
 Πέρσεϊ· ἢ γὰρ ὀλωλας ὀπίσκοπ' ᾧ, ὅσε μιν αὐτῷ
 730 Ῥύσκαδ, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνάς, ἢ νήπια τέκνα.
 Αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχλήσουσι γλαφυρῇσι,
 Καὶ δὲ ἐγὼ μὲν τῇσιν· σὺ δ' αὖ, τέκ' ᾧ, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἐφθαι, ἐνθα κεν ἔρτα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 Ἀεθλεύων πρὸ ἀνακλ' ᾧ ἀμειλίχης· ἢ τις Ἀχαιῶν
 735 Ῥίψῃ, χερσὶς ἐλάν, ἄπὸ πύργου, λυγρὸν ὀλεθρον,
 Χωόμεν' ᾧ· ᾧ τινὶ δὴπρ ἀδελφεὸν ἐκλάνει Ἐκτορ,

Lugubre caneant, adgemebantque mulieres.
 Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,
 Hectoris homicidae caput inter manus tenens:

- 725 " Mi vir, vitâ juvenis excidisti, méque viduam
 " Deseris in ædibus; filius autem infans aded,
 " Quem genuimus túque egóque calamitosi, neque ipsum puto
 " Ad pubertatem perventurum; prius enim urbs hæc à culmine
 " Evertetur: Certè enim periisti custos, qui illam ipsam
 730 " Servabas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos:
 " Quæ jam citò navibus avehantur cavis,
 " Et sanè ego inter has: Tu verò, fili, vel me ipsam
 " Comitaberis illuc, ubi certè indignis operibus exerceberis,
 " Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
 735 " Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
 " Iratus; cui fortè fratrem interfecit Hector,

Ver. 722. — ἄρ.] Ut iis præceptum e-
 rat —.

Ibid. — ἐθελύεον.] Enuntiabatur ac si scri-
 ptum esset ἐθελύον, vel ἐθελύον. Uti &
 notavit Barnesius. Vide supra ad ξ', 116;
 & σ', 493. Porro Barnesius in uno MS
 scriptum repperit ἐθελύον.

Ver. 723. — λυκώλεν ᾧ.] Vide supra ad
 α', 572; & ad β', 92.

Ver. 724. — Ἐκτορᾷ ἀνδροφόνιο κάρη μὲν
 χερσὶν ἔχουσα.]

ambas
 Ad cælum tendit palmas, & corpore in-
 hæret. Æn. X, 844.

Ibid. — ἀνδροφόνιο.] Vide supra ad π',

77.
 Ver. 728. — πόλις ἦδε καὶ ἄκρης Πέρ-
 σεϊται.]

— ruit alto à culmine Troja.

Æn. II, 290.

Ver. 729. — ὀλωλας.] Vide supra ad ν',
 481, & 736; & ad α', 37.

Ver. 731. — νηυσὶν ὀχλήσουσι.] Cod. Har-
 leian. νηυσ' ὀχλήσουσι.]

Ver. 732. — καὶ δὲ ἐγὼ.] Al. καὶ μὲν
 ἐγὼ.

Ver. 734. — Ἀεθλεύων.] Pronuntiabatur
 Ἀεθλεύων. Quomodo & in nonnullis scrip-
 tum est.

Ver. 735. — Ῥίψῃ, χερσὶς ἐλάν, ἄπὸ πύργου.
 Ἐνέειπεν κινηθίνες οἱ μὲν Ὀμηρον ποιη-
 τὰι, ῥιπτόμενον χεὶρ τὴν τείχεος ὑπὸ τῷ Ἐλ-
 λυῶν εἰσάγουσι τὴν Ἀστυάνακτα. Schol.

Ver. 736. — Χωόμεν' ᾧ τινὶ.] Pronun-
 tiabatur Χωόμεν' ᾧ, vel Χωόμεν' ᾧ. Al. Χω-
 ούμεν' ᾧ δὲ πρ. Quod quâ ratione ferri
 possit, vide supra ad α', 51.

Ver. 737.

- Ἡ πατέρ', ἢ ἐκ γόνου· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιοῖν
 Ἔκτορ ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδασ.
 Οὐ γὰρ μέλιχ' ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαί λυγρῇ·
 740 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρου' κτ' ἄς.
 Ἀρητὸν δ' τοκεῦσι γόον κ' πένθος ἔθηκας,
 Ἔκτορ, ἐμοὶ δ' μάλισσά λελέϊε' ἄλγεα λυγρὰ.
 Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἰεὶ
 745 Μεμνήμεν νύκτας τε κ' ἡμέρας δακρυχέεσσας.
 Ὡς ἔφατο κλαίῃσ' ὅττι δ' σενάχοντο γυναικες.
 Τῇσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη αἰδινῆ ἐξήρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 Ἡ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλ' ἦοθα θεοῖσιν,
 750 Οἱ δ' ἄρα σέδ' κήδοντο κ' ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ·
 Ἀλλ' ἄγε μὲν γὰρ παῖδας ἐμὲς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 Πέριναχ', ὄνιν' ἔλεσκε, πέρβω αἰλὸς ἀτρυγέτοιο,

“ Aut patrem, vel & filium : Perquam enim multi Achivorum

“ Hectoris manibus mordicis prehenderunt immensum solum.

“ Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristis :

740 “ Ideò & illum cives quidem lugent per urbem.

“ Infandum autem parentibus luctum & mœrorem attulisti,

“ Hector, mihi verò præcipuè relictis sunt dolores graves.

“ Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti :

“ Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuò

745 “ Recordarer noctesque & dies lacrymas fundens.

Sic dixit flens : adgemebant autem mulieres.

Illis verò & Hecuba vehementem exorsa est luctum :

“ Hector, meo animo omnium longè charissime filiorum,

“ Certè mihi etiam dum viveres, charus eras diis.

750 “ Illi enim tuâ curam gesserunt etiam in ipso mortis fato :

“ Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles

“ Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,

Ver. 737. — ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιοῖν
 Ἔκτορ ἐν παλάμῃσιν.]

caesis Volscorum millibus ante
 Ducentem in Latium Teucros, cecidisse
 juvabit. *Æn.* XI, 167.

Ver. 738. — ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδασ.] Vide
 supra ad β', 418.

Ver. 739. — μέλιχ' ἔσκε.] Vide supra
 ad ver. 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἀρήττον.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων.]

— nec te sub tanta pericula mis-
 sum

Affari extremum miseræ data copia
 matri? *Æn.* IX, 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος.]
 Pulchra super hac re *Plutarchi* observatio ;

Οἱ δ' πολλοὶ πάντα καταμέμφον, ἢ πάντε
 τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ
 ἑπιδόρας τύχης ἢ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι.
 Διὸ δ' ὅττι πάντων ὀδύρου', σένιός, ἢ ἡ καὶ τῇ
 ἀτυχίαν αἰτιώμενοι. — Ἐὰν ἄφρατος· [τις ὑπο-
 κρίνεται,] μὴδὲν προσομιλῶν ἀπὸ μνηστῆρος· κλαί-
 οντες λέγουσιν· “ Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔ-
 “ πος, ὅτε κεν αἰεὶ Μεμνήμεν. ” Ἐὰν
 προσομιλήσας τι, τὸτ' αἰεὶ πρὸς χεῖρας ἴχνησι
 ἄσπετον ὑποκινῶμα τ' ὀπίσθας. Ἐὰν ταχέως,
 &c. *Plutarch.* de Consolat. ad *Apoll.*

Ibid. — εἶπες.] *Al.* εἶπας.

Ver. 750. — ἄρα.] *Uti pat erat* —

Ver. 752. Πέριναχ'.] *Vendere solebat* —

Vide supra ad ver. 67.

Ibid. — ὄνιν'.] *Al.* ὅνιν'.

Ibid. — ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad ε', 27.

- Ἔς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἐξέλειο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 755 Πολλὰ ῥυσάζεσκεν ἔξ ὧν (ἤμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλη, τ' ἐπέφνες· ἀνέστησεν δὲ μιν ὕδ' ὤς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφαιθ' ἐν μεγάροισι
 Κῆσαι, τῷ ἱκελθ', ὅν' ἄρ' ἔρροτοξ' Ἀπόλλων
 Οἷς αἵανοις βελέεσσιν ἐποιχόμεν' κατέπεφνεν.
 760 Ὡς ἐφαίλο κλαίεσσα, γόον δ' ἀλίαςον ὄρνε.
 Τῇσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τελέατη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ὅς μ' ἄλκιε Τροίηνδ' ὥς περὶν ὤφειλλον ὀλέσθαι.
 765 Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτ' ἐστὶν,
 Ἐξ ἧ καῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτερης·
 Ἀλλ' ἔγωγε σέδ' ἄκυσσα κακὸν ἐπ', ὕδ' αἰσύφηνον·
 Ἀλλ' ἔτις με καὶ ἄλλ' ἐν μεγάροισιν ἐνὶ πτόι

- " In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuosam :
 " Tibi verò postquam eripuit animam longæ-acie-munito ære,
 755 " Sæpè raptavit suū circa sepulchrum socii,
 " Patrocli, quem interfecerat : excitavit tamen illum nè sic quidem.
 " Nunc autem mihi rōscidus & recens in ædibus
 " Jaces, illi similis quem argenteo-arcu-insignis Apollo
 " Suis mitibus telis superveniens interfecit.
 760 Sic dixit flens, lucūmque vehementem excitavit.
 Illis verò deindè Helena tertia exorsa est lucūm :
 " Hecτορ, meo animo levirūm longè charissimè omnium,
 " Namque mihi maritus est Alexander divinâ-formâ-præditus,
 " Qui me duxit ad Trojam ; utinam antea periissem.
 " Qui me duxit ad Trojam : utinam antea periissem.
 765 " Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
 " Ex quo huc veni, & à meâ decessi patriâ ;
 " Nunquam tamen à te audiivi malum dictum, neque ignominiosum :
 " Verūm si quis me etiam alius in ædibus increparet

Ver. 755. Πολλὰ ῥυσάζεσκεν.] Quā rati-
 one, Πολλὰ, ultimam hīc, etiam extra cæ-
 suram, producat ; item ἱκελθ', ver. 758 ;
 & περὶν, ver. 764 ; & εἰκοστὸν, ver. 765 ;
 & κακὸν, ver. 767 ; & ὕδ', ver. 768 ; vide
 suprà ad α', 51. Cæterum edidit *Barneſius*,
 Πολλὰ σε ῥυσάζεσκεν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἷς αἵανοις βελέεσσιν ἐποιχό-
 μεν' κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ὅτι σιωπῶν αἰφνι-
 δίως ἐξ ὧν θανάτοις τελευτήσας — ἀνάδωμοι
 γὰρ οἱ ὧν θάνατοι. *Schol.* Vide suprà ad
 ver. 605, 606 ; & ad γ', 59.

Ibid. — κατέπεφνεν.] *Al.* κατεπίφην.

Ver. 760. — ὄρνε.] *Al.* ἔτρε.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἐπειθ',] *Cod. Harleian.*
 Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763. — Ἀλέξανδρος θεοειδής.] Vi-
 de suprà ad ζ', 290.

Ver. 764. Ὅς μ' ἄλκιε Τροίηνδ'.] *Cod.*
Harleian. Ὅς μ' ἄλκιε Τροίηνδ'. Unde
 legendum fortassis Ὅς μ' ἄλκιε Τροίηνδ'.

Ibid. — ὥς περὶν ὤφειλλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὥς
 περὶν ὤφειλλ' ὀπλιεύειν.

Ver. 765. — πτόε εἰκοστὸν.] *Al.* πτόε ἑκατο-
 στὸν.

Ibid. — εἰκοστὸν ἔτ' ἐστὶν, Ἐξ ἧ καῖθεν
 ἔβην.] Διευκρίναι γὰρ ἡ βροχὴ ὅτι σιωπῶν ἔτ'
 ἡλίων· διευκρίναι ὅτι ἄλλη ἐπορεύθη ἡ ἱλιάς.

Ver. 766. — ἀπελήλυθα.] Vide suprà ad
 φ', 31 ; & ad α', 37.

Ver. 768. — ἐνὶ πτόι.] *Al.* ἐνὶ πτόι, & ἐν
 ἰσπύ.

- Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνάλερων εὐπέπλων,
 770 Ἡ ἐκυρή, (ἐκυρὸς ῥ, παλὴρ ὡς, ἢ πιϑ αἰεῖ,)
 Ἄλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παρὰ φάμλῃ κατέρυκες,
 Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη, καὶ σοῖς αἰανοῖς ἐπέεσσι.
 Τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχνομήνη κῆρ.
 Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλῃ ἐν Τροίῃ εὐρείῃ
 775 Ἡ πιϑ, εἰδὲ φίλῃ· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 Ὡς ἔφατο κλαίον· ὅππῃ δ' ἔσενε δῆμῳ ἀπείρων.
 Λαοῖσιν ῥ' γέρον Πρίαμῳ μὲ μῦθον ἔειπεν·
 Ἀξείε νυῶ, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 Σείση' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς
 780 Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ὑπὸ νηῶν,
 Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὕπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμίονους τε
 Ζεύουσιν· αἶψα δ' ἐπειλα πρὸ ἄστεος ἡγερέθοντο.
 Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπελον ὕλῳ.

- “ Levirum, vel glorum, vel fratrum elegantibus-populis-indutatum,
 770 “ Vel focrus, (socer enim, pater tanquam, mitis semper;)”
 “ Tu contra illum verbis admonens cohibebas,
 “ Tuâque humanitate & tuis lenibus verbis.
 “ Quocirca te simul fleo & me infelicem, dolens corde;
 “ Non enim quisquam mihi jam alius in Trojâ latâ
 775 “ Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur.
 Sic dixit flens: adgemit autem plebs immensa.
 Apud populum verò senex Priamus verba dixit:
 “ Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
 “ Timeatis Argivorum densas infidias; nam Achilles
 780 “ Dimittens me sic pollicitus-est nigris à navibus,
 “ Non prius se infestaturum, quàm duodecima venisset aurora.
 Sic dixit: Illi verò sub rhedis boves mulosque
 Junxerunt: statimque deinde ante urbem congregati sunt.
 Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam:

Ver. 769. Δαέρων.] Pronuntiabatur, Δαέρων. Quod enim hic ait *Barnesius*, “ *Απαρστος* in *Primâ* sede;” id verò ferri nullo modo potest. Vide suprà ad ver. 734.

Ver. 770. — αἰεῖ.] *Al.* αἰν. *Al.* ἔεν.

Ver. 773. — ἀχνομήνη.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 775. — πεφρίκασιν.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν ῥ' γέρον.] *Cod. Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρον.

Ver. 778. Ἀξείε.] *Al.* Ἀξείε. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 782. — οἱ δ' ὕπ' ἀμάξῃσιν.]

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos.

Ibid. — ὕπ' ἀμάξῃσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quocum facit & *Codex Harleianus*. *Vulg.* ὕπ' ἀμάξῃσιν. Τὸ δ', ἄμαξα, οἱ μὲν παλαιὸι φίλοι. Καὶ φέρον ἢ συναλοφαι τὸ το δηλῶσαι· οἷον, “ *Ταλίστη* “ ἐπ' ἄμαξαν.” *Sc.* *Eustath.* ad σ', 487. Vide suprà ad ver. 711; item ad μ', 448; & ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύουσιν.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 784. — τοί γε ἀγίνεον.] *Al.* τῶν ἰπαγίνεον.

Ibid. — ὕλῳ.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 786.

- 785 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη Φαειμβροτος ἠώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασυὶ Ἑκτορὶ δακρυχέοντες·
 Ἐν δ' πυρῇ ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 Ἥμος δ' ἠελυγεία φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Τῇ μ' ἄρ' ἀμφὶ πυρὶ κλυτὰ Ἑκτορὶ ἐχέτο λαός.
 790 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐλγόνιο,
 Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊὴν θέσαν αἶθοπι οἶνω
 Πᾶσαν, ὅπως οὖν ἐπέχε πυρὸς μὲν· αὐτὰρ ἐπεισὶα
 Ὅσ' ἑλκεὰ λείοντο κασιγνήτοι, ἑταροὶ τε,
 Μυρόμυροι, θαλερὸν δ' καλεῖβ' ἀκρυ παρειῶν.
 795 Καὶ τὰ γὰρ χρυσεῖαν ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 Πορφύρεοις πέπλοις καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃ κάπελον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε
 Πυκνοῖσιν λάεσι καλεσόμεσαν μεγάλοισι.
 Ῥίμφα δ' ὅτ' ἔσχεαν, πρὶν δ' ἰκοιοὶ εἶατο πάντῃ,
 800 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

- 785 At cum jam decima apparuit lucem-mortalibus-afferens aurora,
 Tum vero extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:
 In pyrâ autem summâ cadaver posuerunt, injeceruntque ignem.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus est populus.
 790 Sed postquam congregati sunt, frequentésque fuerunt,
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
 Totam, quantum occupârat ignis vis; at deinde
 Ossa alba legerunt fratres, sodalésque,
 Lugentés, uberesque defundebantur lachrymæ per genas.
 795 Et hæc aureum in loculum posuerunt suscepta,
 Purpureis peplis oblecta mollibus:
 Mox autem in cavam fossam posuerunt; & supernè
 Densis lapidibus straverunt magnis.
 Citò verò tumulum aggrefferunt, circumque speculatores sedebant quaquaversùs,
 800 Ne priùs ingruerent benè-ocreati Achivi.

Ver. 786. — ἄρ'.] *Ut dixerat Priamus —*
ver. 665.

Ver. 787. Ἐν δ' πυρῇ ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν θέ-
 σαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Constituere pyras: huc corpora quisque
 suorum

More tulere patrum; subjectisque igni-
 bus atris

Conditur in tenebras altum caligine cœ-
 lum. *Æn. XI, 185.*

Vide & suprâ ad ψ', 165.

Ver. 788. — ῥοδοδάκτυλος ἠώς.] Vide su-
 præ ad α', 477.

Ver. 790. — ἐπεὶ ῥ'.] *Postquam, ut di-*
xi est — ver. 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν καὶ πυρκαϊὴν θέ-
 σαν.]

Vide suprâ ad ψ', 250.

Ibid. — αἶθοπι οἶνω.] Vide suprâ ad ψ',
 237.

Ver. 792. — αὐτὰρ ἐπεισὶα Ὅσ' ἑλκεὰ
 λείοντο.]

Ossaque lecta cado texit Choroïnæus a-
 heno. *Æn. VI, 228.*

Ver. 796. Πορφύρεοις πέπλοις καλύψαν-
 τες.]

Purpureasque super vestes, velamina
 nota,

Conjiciunt — *Ibid. 221.*

Ver. 797. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque dein-*
ceps —

Ver. 799. — εἶατο.] Vide suprâ ad φ',
 352; ad σ', 596; & ad δ', 492.

Ver. 802.

Χόαντες ᾗ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἐπεὶ
 Εὖ συναΐειράμηναι, δαίνωντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 Δώμασιν ἐν Πελάμοιο διοτρεφέῃ βασιλῇ.
 Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορὸς ἵπποδάμοιο.

Aggesto autem tumulo, redierunt, & deinde
 Frequentes congregati, epulati sunt splendidum-epulum,
 Aedibus in Priami Jovis-alumni regis.
 Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equum-domitoris.

Ver. 802. Εὖ συναΐειράμηναι.] Cod. Ver. 803. — βασιλῇ.] Vide suprā ad
 Harleian. Εὖ τ' ἀναΐειράμηναι. Al. Εὖ δια- α, 265.
 γειράμηναι. Ver. 804. — ἵπποδάμοιο.] Vide suprā ad
 Ibid. — συναγείειράμηναι.] Vide suprā ad β, 23.
 ψ, 685; & ad γ, 141.

I N D E X

RERUM ET VERBORUM

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

- Α** Ἀσάμ'ωι, ι, 116.
 Ἀσίον, ν, 5
 Ἀγε δὲ, ε, 249
 Ἀγίλ'ωι, δ, 128.
 Ἀγελδὸν, π, 160
 Ἀγκάς, ε, 371. ζ', 346
 Ἀγκυλοπέξας, β, 348
 Ἀγνυτον, μ, 148
 Ἀγοράαδε, β, 337.
 Ἀδελῶτα, χ, 363
 Ἀλιπυς citatus; δ, 101. η, 433
 Ἀθανάτοισι, De prosodiâ vocum, ἀθάναι, ἀκάμ'ωι, Περιαιίδης, Ως; α, 398
 Αἰγ'όχοιο Διός, α, 202.
 Αἰδῶλον, λ, 155
 Αἰδ'όως, φ, 220
 Αἰσπα οἶνον, α, 462.
 Αἰκίς, χ, 336
 Αἰο'οθάσης, δ, 489
 Αἰόλον, η, 222. μ, 167
 Αἶον, β, 252
 Ἀκάκ'ωι, π, 185
 Ἀκαλάρ'εῖται, η, 422
 Ἀκεστειόμενος, υ, 379
 Ἀνακοφανόωι, ε, 824
 Ἀκεία, De istiusmodi versibus, υ, 2
 Ἀχιλλεὺς, non qualis esse debuerit, sed qualemeum famâ accepisset, depingit Homerus; α, 2. β, 973, 768. ι, 413. π, 97. υ, 467
 Ἀχιλλεὺς nusquam ab Homero non inseritur; β, 673, 768. δ, 512. ε, 788. ζ, 99, 414. η, 113, 228. ν, 324
 Ἀκλεις αὐτως, ν, 100
 Ἀκονίσιον, δ, 498. ν, 559
 Ἀκοήσας, ζ, 504
 Ἀκρίον, η, 337
 Ἀλ'α Leips. citata; δ, 202. ζ, 488. σ, 478
 Ἀλα δ'ἴαν, α, 141.
 Ἀλακκοιδίης, δ, 8
 Ἀλέ'ωι, ε, 171
 Alexis apud Athenæum citatus, α, 470
 Ἀλκί, ε, 299
 Ἀλόν'ε, ε, 487
 Ἀλοφ', κ, 258
 Ἀμαξαν, α, 711, 782
 Ἀμαρ'εῖται, ν, 824
 Ἀμ'αί, De prosodiâ vocum ὁρᾶται, ὁρᾶται, β'ῖναι, ἀμ'αί, Ως; ζ, 434
 Ἀμ'ωμοίσι, δ, 441
 Ἀμ'ωχαν, κ, 167
 Ἀμιτροχίτνας, π, 419
 Ἀμμι, α, 59. η, 378
 Ἀμοίκοι, ν, 793
 Ἀμύμονας, α, 423. β, 673. δ, 88. ζ, 155
 Ἀμφί Πρίαμον, γ, 146
 Ἀμφιθέσπας, De Temporum ratione; α, 37. ζ, 355
 Ἀμφιλόκη νύξ, η, 433.
 Ἀν', α, 15
 Ἀνάδον, ν, 366
 Ἀνάτιον αἰτιάσθαι, ν, 775
 Ἀνακόλ'ωι, De huiusmodi Syntaxi; β, 353, 681. γ, 211. δ, 433. ζ, 510. κ, 224, 437. λ, 832. ε, 141. ι, 630
 Ἀνδρεφόν'η, β, 651
 Ἀνδρεφόν'η, π, 857
 Ἀνδρεφόν'η, 242
 Ἀνεκ'ωι, π, 379
 Ἀνέμ'ωι, π, 363
 Ἀνεκ'ωι, ε, 256
 Ἀνέπαλ'ωι, θ, 87
 K κ

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- Ἀνέψυχον*, De vi Temporis imperfecti, γ', 8.
Ἀνέως, π', 221
Ἀννώθεν, λ', 266
Ἀνθεμίδι, δ', 488
Antologia citata, ξ', 410
Ἀνίς, δ', 24
Ἀνιθένια νέσας, β', 291
Ἀνός, α', 348
Ἀνιδάσας, De Profodiâ Verborum in αὐτῷ & αὐτῶ, α', 67. η', 231
Ἀνίθεον, δ', 88
Ἀνιπεφιάς, ξ', 471
Antiprosis, De ejus absurditate; γ', 211. ζ', 396. θ', 377. κ', 43
Antoninus citatus, β', 111. ξ', 107.
Ἀνώγῃ, δ', 180
Ἀνωγῆ, α', 313. θ', 322
Ἀνωγῆ, ξ', 168
Ἀξύλα, λ', 155
Ἀολλίνασα, ζ', 270, 287
Ἀπεβήσατο, β', 35
Ἀπεμνήσαντο, α', 428
Ἀπενίζοντο, κ', 572
Ἀπέταμνε, De vi Temporis imperfecti, θ', 87
Ἀπέτισαν, δ', 161
Ἀπείραπεί, μ', 329
Ἀποειπών, De hujus vocis Profodiâ inusitata, τ', 35
Ἀπέρσῃ, φ', 283.
Ἀπομνήσας, β', 772
Ἀποπαπλιάνεσσιν pro *Ἀποπλιάνεσσιν* restitutum, ξ', 101
Apophoresis, De istiusmodi constructione; α', 135, 340, 580. κ', 111. δ', 502, 571, α', 74
Ἀποσῆσαν pro *Ἀποτίσαν* restitutum, ν', 745
Ἀποτίση, ι', 508.
Ἀποφθίμενον, γ', 322.
Ἀρα, De vi hujus particulæ; α', 308. ε', 748. ζ', 323, 418. η', 211. θ', 53, 177, 558. λ', 536. μ', 25, 131, 298. σ', 423
Ἀρα δὲ, θ', 177
Ἀργέσας Νότοιο, λ', 305
Ἀρες, Ἀρες, ε', 31
Ἀρέων, ι', 562
Ἀρεως, ξ', 485
Ἀρπύρα, α', 11
Ἀρεθεν, π', 211
Ἀρίμοις, β', 783
Aristarchus reprehensus, θ', 231. ξ', 148
Aristides Quintilianus citatus, δ', 282. η', 422. τ', 221. υ', 59.
Ἀριστον Prandium, De hujus vocis profodiâ, α', 124
Aristoteles citatus, α', 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. β', 391, 558, 671. δ', 126. ε', 800. ζ', 201. η', 237. θ', 21, 83, 148. ι', 63, 385, 443, 495, 589. κ', 224, 316. λ', 573. μ', 243. ν', 798. ξ', 291. δ', 317. ε', 264. σ', 109. ψ', 108. α', 54, 258
Aristophanes citatus, α', 135, 338. β', 269, 314. γ', 135, 217. δ', 42. ε', 778. ζ', 146, 376. ι', 70, 378. κ', 480. λ', 11. χ', 263. ψ', 485. α', 124
Ἀρκιον, δ', 502
Ἀρεα, ζ', 142.
Ἀρτα ἡδη, ε', 326
Ἀρχῆ, γ', 100
Ἀσίφ, β', 461
Ἀωέλο, τ', 95
Ἀωνονονθ', De numeri Dualis usu; α', 566. ε', 778. ι', 182
Ἀσέγα, δ', 75
Alyndeton, De istiusmodi constructione, α', 105. γ', 23. δ', 89, 327. ε', 276, 840. ζ', 392, 517. η', 23. λ', 196. μ', 365. θ', 239
Ἀτάλαντο, β', 627
Atbenæus citatus, α', 5, 342, 468, 470, 71. δ', 4, 262. ε', 292. η', 86. θ', 231. ι', 119, 122. λ', 632, 633, 634, 635. π', 642. ε', 577. σ', 569, 604. ε', 353. ψ', 2, 270. α', 69, 476, 644
Ἀτίλο, ν', 414. ξ', 484
Ἀλεγρέτοιο, α', 316
Ἀτυλάνη, β', 157
Ἀττα, ι', 603
Ἀυτάς, α', 464
Ἀυτε, η', 448
Ἀυτόματο, β', 418
Ἀυτὰς, α', 4
Ἀφθίλον, ι', 113
Ἀφιδ ἡδη, ν', 444
Ἀφρητρε, ι', 63
Ἀφρονι, δ', 104
Ἀφύξεν, α', 140
Ἀχρεῖον ἰδαν, De usu elegantiori verborum quorundam, β', 269
Ἀχρεῖς, π', 324
Ἀωτω, ν', 716

B

- Barnesius* reprehensus, α', 66, 121. β', 233, 348, 818. γ', 22, 248, 357. δ', 42, 202, 257. ε', 439, 487. 572. ζ', 488, 514. η', 148, 165. θ', 21, 131, 268. ι', 184, 443, 547, 603, 649. κ', 23, 48, 173, 212, 235, 498, 560. λ', 35, 51, 713, 720. μ', 12, 66, 145. ν', 83, 84, 103, 495, 560, 588, 792. ξ', 101, 141, 402. δ', 24, 66, 164, 343, 478, 540. π', 185, 199, 526, 706. ε', 564. σ', 238, 470. τ', 72, 397. α', 357. χ', 447. ψ', 641. α', 74, 98, 657
Βάσκ' ἰθι, β', 8
Baylius reprehensus, β', 269
Βεβήκῃ, De Temporum ratione, α', 221
Βεβλήκῃ, δ', 492.

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Βελλήδω, ν', 212

Βέλλω ἐχέπδικες, Quâ ratione syllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producuntur; α', 51

Bentleius (Richardus) Homerum emendat, ξ', 101. σ', 524. φ', 11

Horatium emendat, ζ', 146. η',

347

Virgilium emendat, ε', 769. ζ',

299

Notæ ejus ad Horatium citatæ, γ',

151. ε', 769

Βίη Ηρακλήϊα, β', 658

Βούλω ἱθαδός, β', 408.

Βούλωνες, β', 97

Βαπλῆγι, ζ', 135

Βοώπις, α', 551

Βραχίων — Αἰγύων, α', 403. ζ', 402

Γ.

Γαμῶ, ν', 464

Γαμῶν, ι', 394

Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur;

α', 123, 152. β', 803. ε', 22. ζ', 447.

η', 132, 242, 328. θ', 366, 454. κ',

61. μ', 67, 322. ν', 485, 778. ο', 201.

φ', 13. ψ', 890. α', 224

Γὰρ π, α', 63. ι', 410

Gatakerus citatus, ε', 769. ξ', 83. υ', 65

Γέ, De hujus particulæ vi; δ', 21. ε', 287,

303, 603. θ', 458. ι', 315

Γεγῆθι, λ', 682. ν', 494

Γέγονεν, ξ', 469

Gellius citatus, α', 462. β', 8, 212, 269,

537, 547. γ', 8, 213. η', 279. λ', 163,

727. μ', 237. ο', 158. π', 583. υ', 336.

χ', 151. α', 548

Γένεσις λαχῆ, De vocalium non elisarum hi-

atu, δ', 456

Γέλο, θ', 43

Γεφύρας, δ', 371. θ', 378

Γηθου, θ', 377

Γενάσκων, ε', 433

Γλαυκῶπις Ἀθλῶν, α', 206

Γλυκεία, α', 192

Γνύξ ἐριπύσσα, ε', 357

Γόνυ κάμψεν, η', 118. τ', 72

Γοργῶ βλοσυράπι; ἐσφάνατο, λ', 36

Grammatici reprehensi, α', 37, 140. ε', 371,

487, 778. ξ', 178, 346

Græculus reprehensus, δ', 434

Δ.

Δαιμόνι, β', 190

Δαίνυ, ι', 70

Δαίνυτο, α', 665

Δαιπός ἐίσσης, α', 468

Δαίφρον, λ', 138

Dacier (Dna) citata, β', 848. γ', 180. φ',

6

laudata, ο', 451

reprehensa, β', 291, 461. ν', 775

Δαμῆτε, η', 72

Δέ, De hujus particulæ vi; α', 57, 340. γ',

200. ζ', 160. η', 148. κ', 490. λ', 713

μ', 145.

Δέδνε, ν', 736

Δεδῆι, β', 93

Δεδμῆλο, γ', 183

Δεδῆχαλ', δ', 4

Δεδῆα, ν', 481

Δεδῆα, ε', 261

Δεδῆα, φ', 111

Δέμας; πούρε, ν', 673

Demetrius Phalereus citatus, β', 158, 210.

671. γ', 211. δ', 126, 455. ε', 287. μ',

208. ν', 339. ξ', 433. π', 358. φ', 388.

ψ', 116, 154

Δενδύλλον, ι', 180

Δη, De hujus particulæ vi; α', 6, 514. β',

158. ζ', 306, 476. η', 155. ι', 202,

328, 708. κ', 27, 204, 447, 509. λ',

55. μ', 310. ξ', 433. ο', 201

Δημῶ, β', 547

Demosthenes citatus, β', 558

Διῖκον, antepenultimam producit, α', 265

Διακρινέωσιν, β', 475

Dialectus, Homerus dialecto Ionico-Poëtica

tantum usus est, β', 43

Διαπύρεσαι, δ', 53

Διδῆ, λ', 105

Διδῆναι, α', 425

Διδῆ, σ', 162

Διδῆ, ο', 128

Digamma Æolicum, α', 51. γ', 151. π',

172

Διῖπῆ, π', 174

Δικαπόλοι, α', 238

Diodorus Siculus citatus, α', 202, 423

Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. ι', 363.

Dion. Cbrysoſtomus citatus, α', 403. β', 205,

872. δ', 455. ι', 189

Dionysius Halicarnassensis citatus, α', 43,

57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503.

β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377,

496, 742. γ', 3, 152, 213. δ', 303.

401, 452, 455. ζ', 466. η', 216. ι', 1,

64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207,

433. ν', 392. ξ', 347. ο', 201, 348. π',

333, 361. ε', 264. σ', 225, 541, 597.

τ', 217, 287. υ', 307, 476. φ', 195,

240. χ', 221. ψ', 710. α', 486

reprehensus, κ', 560. τ', 247

Διῖ, γ', 352. ζ', 160

Διῖς ἀγγέλοι, α', 334

Διῖπον, De verborum sonò rem ipsam depin-

gente; δ', 455. κ', 375

Δερικλητός, ε', 55, 578. κ', 230. λ', 333.

ψ', 355

Duportus in Theophrastum citatus, χ', 159

Δυσαρξιστότητα, σ', 54

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

E.

Εἶ, 256
 Εἶ, 472
 Εἶ, 385. ξ', 178
 Εἶσαι, De hujus vocis prosodiā, δ', 42
 Εἶσαν, γ', 113
 Εἶσεν, λ', 296
 Εἶσαν, μ', 359
 Εἶχεν ὁρξάδω, δ', 307
 Εἶχεν χαλκίω, γ', 380
 Εἶσαλο, β', 578
 Εἶδωται, γ', 382
 Εἶσαμην, γ', 389
 Εἶ, 393
 Εἶ δ' ἄγε, α', 302, 524. ζ', 376. θ', 18.
 ι, 167
 Εἶ μὲν — εἶ, α', 135, 137
 Εἶ μὲν δὲ, ι, 434
 Εἶσ', κ', 299
 Εἶα, β', 137
 Εἶκελ, ν', 53
 Εἶσοφύλλον, β', 632
 Εἶσας ὁ θυμῷ, ι, 594
 Εἶποι' ἔλω γε, γ', 180
 Εἶτοίς δ' αὖτε, α', 340
 Εἶρύα, χ', 303
 Εἶρυμναι, ν', 682
 Εἶς οἰωνὸς ἄριστος, μ', 243
 Εἶσκομην, ν', 446
 Εἶσιν, δ', 329. ε', 587
 Εἶσαυαντο, λ', 215
 Εἶσαυαντο, α', 75
 Εἶσιν πολλὰν περὶ ἑαυτῶν ἀρετῶν, ε', 744
 Εἶκομιαι, β', 183
 Εἶσαυαντο, λ', 561
 Εἶπεσαντ', De numeri dualis usu, β', 288
 Εἶπεν, De prosodiā vocum κῆρα, κῆρα,
 φαίνω, φαίσις, &c; α', 309
 Εἶσος, α', 242
 Εἶσος, τ', 284
 Εἶσος, γ', 66
 Εἶσος ἀέκοντι γε θυμῷ, δ', 43
 Εἶσιν, ε', 118
 Helena dedecus suum semper profitetur; γ',
 173, 242, 404. ζ', 344
 Εἶσιν, ζ', 45
 Εἶσος, α', 4
 Εἶσαυαντο, ε', 199
 Εἶσιν, α', 247
 Εἶσος, ξ', 174
 Εἶσος ποίησι πωσάν, ν', 508
 Enallage, α', 37, 566. ε', 487
 Ενδοι, λ', 725
 Ενέπρηθον, ι, 585
 Ennius citatus, ε', 381. λ', 425
 Ενλίτα, ε', 728
 Ενλιν, ε', 720
 Ενλιν, ι, 203
 Εξ δὲ, α', 6
 Εξάπλε, ι, 142
 Εξαπόλωλε, σ', 290
 Εξείπασα, γ', 207

Εξείπασα, ν', 194
 Εξυ, ξ', 179
 Εοικας, δ', 90
 Εολπα, υ, 186
 Επενύθε, β', 219
 Επέτασε, φ', 40
 Επῆλυθε, θ', 488
 Επῆρται, ι, 228
 Επὶ γένασιν, ζ', 92
 Επῆρται, η, 343
 Epigrammata quaedam Homero vulgò ad-
 scripta ipsius non esse; β', 43
 Επικεκομῆται, α', 649
 Επιμάστιγος, η, 76
 Επιφρασαντα, β', 282
 Επονιο, δ', 202
 Επώχασα, μ', 340
 Ερῆθεν, λ', 437
 Ερέτα: ὁπλίδης, α', 142
 Ερῆμα φροῦ, ε', 140
 Ερεῖον, ζ', 433
 Ερίσσει, γ', 223
 Hermogenes citatus, ι, 589. λ', 269. ν',
 339, 761. β, ι, ιι. π, 570
 Ερῆμα, μ', 190
 Ερίσσει, ε', 344
 Ερύσσει, ι, 110
 Ερυπ, ν', 555
 Ερχα, π', 481
 Ερῆ, π, 302
 Ερεμάσαντο, ε', 564
 Εσῆλο, ν', 300
 Εσῆλο, β, 272
 Εσαν, α, 535
 Εσαν, μ, 55
 Εσεφάνωλο, β, 153
 Εσεφάνωλο, δ, 434
 Εσήκη, δ, 367
 Εσῆλα, δ, 105
 Ετεχίανωλο, η, 449
 Ετῶξε, ζ, 314
 Ετῶπλε, α, 199. κ', 45. λ', 233
 Etymolog. Magnum citatum, ν, 745. φ', 80.
 ψ, 688
 ——— reprehensum, π, 363
 Εὐ χῆ κόσμον, κ', 472
 Εὐ ναισιδίας, β', 648
 Euripides citatus, α, 2, 58, 67, 82, 140,
 265, 338, 576. β, 43, 811. γ, 31.
 δ, 42, 166. ε, 50, 778. ζ, 146, 482.
 θ, 225. ι, 70, 312, 378, 406, 499, 533.
 κ, 105, 224, 278, 481. λ, 243. ν, 150,
 729. β, 653. ε, 248, 514. σ, 185, 484.
 υ, 100. φ, 256. α, 44, 721
 ——— emendatus, α, 82. δ, 242
 Εὐρύπα, α, 498. θ, 206
 Eustathius reprehensus, γ, 182. β, 142. θ,
 377, 379. ι, 67, 115, 328. κ, 43, 98.
 ν, 144, 775. ξ, 178. β, 201, 680
 Εὐσεφεία, β, 463
 Εὐτρίτω, η, 304
 Εφίλα, ε, 61
 Εφῆτα,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ἐφρίτα, γ', 449
Ἐφράωνος, ι', 426
Ἐφύμυ, τ', 402
Ἐω; ε, α, 193. ο, 539

Z.

ZΕὔ πάτερ, ε, 872
Ζεῦ ἱούμηναι, De hujusmodi vocum
profodiâ, γ', 260
Ζεῦ ἱούμηναι, σ', 145
Ζυγόν, ε, 730
Ζωρότερον, ι, 203
Ζωταμύω, ψ', 685

H.

Hεχ, ε, 349. ο, 18
Ἡερέθον, γ', 231
Ἡγίνεον, σ', 493
Ἡερέθονο, β', 448
Ἡετίωνος, ζ', 396
Ἡία, ν', 103
Ἡίε, ο, 365
Ἡλασεον, ο, 21
Ἡλυθε, γ', 205
Ἡμύσει, δ', 290
Ἡνασι, σ', 172
Ἡνοξέλιω ἐρασιβιῶ, ζ', 156
Heraclides Ponticus citatus, α, 194. β', 169.
δ', 442. ε, 386, 857. σ', 459. α, 360
Ἡερε, δ', 110
Ἡεράμην, ξ', 317
Ἡεμοσε, ε', 210
Hesiodus citatus, γ', 409. δ', 16. ι, 97. ξ',
325. σ', 388. ε', 111, 461. σ', 209. ο,
65, 249. χ', 126, 401. α, 44, 316, 428
Homero recentior, β', 33. α, 527
Hesychius citatus, ν', 745. ξ', 101

Θ.

Θαρσιω, π', 70
Θείον — ἀγῶνα, ι, 298
Θεοδῆς, β', 623. γ', 16. ζ', 290
Θεοδῆκελ, α, 131
Theocritus citatus, γ', 31. δ', 42. η, 141.
ι, 378. ξ', 194. π', 33. τ', 16. α, 124
Therjites ab Homero semel tantum memora-
tur, β', 216
Θήλας, ε, 269
Θηλυτέραι, δ', 520
Θησέα, De profodiâ vocum Πηληΐ, Πηλεῖ,
Πηλέος, Πηλέα, &c; α, 265
Θρήκη, λ', 222
Θύεις, Vocativus pro Nominativo nunquam
ponitur, β', 107
Thucydides citatus, β', 528, 612, 867
Θυμοραϊστής, ν', 544
Θυλαγέωναν, ε', 593

I.

IΕν, μ', 33
Ἰερίον, χ', 159
Ἰεσον ἰχθυῶ, σ', 407

Ἰῆ, ι, 319
Ἰθού, ε', 661
Ἰλῆς, ο, 66
Ἰλῶ, φ', 318
Ἰνα, κ', 127
Ἰνα μῆ, ι, 353
Inutile, non id quod non utile modò, sed
quicquid utili maximè est contrarium, sig-
nificat; β', 269
Ἰόμαροι, δ', 242
Ἰππεύουσαι, β', 1
Ἰππων ὀποθεσθῆναι, ε, 227
Ἰρηξ, ν', 62. σ', 615
Ἰσῖαιαν, De syllabarum vocalibus brevibus
constantium, sequentibus duabus conso-
nantibus, correptione; β', 537
Julianus citatus, β' 101, 448. τ', 56
Ἰφίτα, De hujus vocis profodiâ, β', 518
Ἰχάρε, ε, 416

K.

CÆSAR citatus, ι, 48
Cæteri, à Græco Κἄτεροι, β', 783
Κάθρο, α, 565. β', 191
Καίαναι, ι, 484
Κακοα βέλῳ, α, 105
Καλέσκω, ο, 338
Καλῆς, De hujus vocis profodiâ, β', 43
Καλυψαμένη, De vocis Mediæ Usu proprio,
γ', 141
Κάλχαν, α, 86
Καμάτιο ἀδδηκότες ἡδὲ ἐϋπνω, κ', 98
Camerarius citatus, α, 1, 17, 403. β', 190,
337
reprehensus, β', 13, 288
Καμόνις, γ', 278
Κάπνιασαν, β', 399
Κάππετον ἐν Λήμνῳ, α, 593
Κατφάλαξ, π', 106
Καρηκομωνίας, β', 11
Κάρκαις, υ, 157
Καός, ι, 378
Cassaubonus (Isiacus) citatus, χ', 159. α,
644
reprehensus, ε, 708. ζ', 528
Καλαθήσιο, ε, 109
Καλῆτυξ, κ', 258
Καλακῆτην, π', 548
Καλαθηνῶτα, ι, 89
Καλεδίσαιο, κ', 517
Καλεπλήγη, γ', 31
Κατέχουε, β', 670
Κε, ε, 273. ζ', 225, 285. η, 104, 456. κ',
211, 212. ξ', 299
Κεκληγῆς, β', 222
Κεμπῶτι, ζ', 261
Κέν δῆ, ξ', 504
Κέρα, λ', 384
Κέρις, ζ', 153
Κήρυξ, α, 149
Κητέωναν, β', 581
Cicero citatus, α, 1, 249. β', 43, 278, 299,
352

K k 3

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- 353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. η', 89.
 ι', 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93.
 μ', 243, 322. ξ', 314. π', 436. σ', 489.
 τ', 226. υ', 234
 ——— reprehensus, η', 216
Clemens Alexandrinus citatus, ζ', 488. μ',
 322. ε', 53. ω', 44
 Κλίτης, ω', 390
 Κορυθαίολος, β', 816
 Κορυών, η', 141
 Κρήνον, α', 106
 Κρήνις εκατίμπολιν, β', 649
 Κρητήρα σήσαοι, ζ', 528
 Κρηθέντες, ν', 129
 Κρινάμιον, β', 385
 Κρονίανι, De hujus vocis prosodiā, α', 397
 Κροτάλιον, λ', 160
 Κτάοι, ε', 558
 Κυανή νεφέλη, ε', 345
 Κυκλήσομεν, η', 332
 Κύμαλι κωφός, ξ', 16
 Κυνώμινα, φ', 394
 Κυρπών, δ', 426
 Κώκυσεν, σ', 37
 Κώλπα, ψ', 726
- A.
- L** *Abbé (Phil.)* reprehensus, α', 265, 314,
 338. ε', 43, 537. γ', 385. ε', 5. ζ',
 434. τ', 350. ω', 124
Laërtius citatus, β', 558. π', 83
Lambinus reprehensus, ζ', 142
 Λαρόν, τ', 316
 Λαιμαίνης, χ', 325
 Λεγάμιθα, β', 435
 Λεγάδων, ι', 67
 Λόκ' ἐλέφαντι, 583
 Λήγε μύθου, ν', 424
 Λίγχι, δ', 125
 Λιγυφάνω, De prosodiā vocum λιγύς, λιγύ-
 φωνος, &c; τ', 350
Licentia, De Licentiā Poëticā; α', 20, 51.
 β', 43. τ', 350
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. ε',
 770. ν', 18. ε', 348, 624. ε', 645. υ', 61
 Λυκηγεμεί, δ', 101
Lucianus citatus, α', 565. β', 216. δ', 141.
 η', 125. μ', 243, 322. ν', 731. π', 617
Lucretius citatus, ε', 87. ζ', 142. φ', 107
 Λύμαλ', De prosodiā vocum λῦω, λῦμα,
 λῦσις, &c; α', 314
 Λύσαις pro λύσαις restitutum, α', 20
 Λύτο, φ', 114
 Λύτο, ω', 1
- M.
- M** *Acrobatus* citatus, α', 75, 462, 528. β',
 87, 381, 484, 494, 578, 497, 766,
 δ', 101, 123, 141, 422, 482. ε', 4. ζ',
 23. η', 433. θ', 69. κ', 457. λ', 241,
 534. μ', 127, 200. ν', 130, 389. π', 33,
 765, 852. υ', 39, 56, 164, 403, 498.
 φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365,
 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. α',
 28, 348
 ——— reprehensus, β', 12
 Μακρά βιβλία, γ', 22
Martialis citatus, α', 465, 528. γ', 432
Μάρτυροι, De prosodiā vocum μαρτυρομαι,
 μαρτυρόμαι, φιλόμαι, φιλέομαι, &c; ε',
 338. ε', 43
 Μάσι, ψ', 500
 Μεγαλήτορι, ε', 785
 Μεθίσι, π', 762
 Μελάνδρα, ε', 713
 Μελδόμενος, φ', 363
 Μέλεον, π', 336
Μεμαότες, De prosodiā vocum μεμαότες, με-
 μαότες, βασιλῆος, βασιλέως, &c; β',
 818. ν', 46
Μεμύλη, De Temporum ratione, β', 614
Menagius in Laërtium citatus, υ', 249
Μενεάνων, δ', 124
Μένεσκον, τ', 42
Μεσηγύς, De repetitione vocis, inter; ι',
 769
 Μετ' αὐτὸς, ξ', 136
Μεταφρασμίδια, De prosodiā verborum in
 αἶμα & ἰζω, α', 140
Μετισταμνίον, ν', 90
Μετοχλίωσις, α', 567
Μένιν, De Poëmatis exordio, α', 1
Μωίσας, ε', 178
Μυτίσας, κ', 58
Μυτίετα Vocativus pro *Nominativo* nunquam
 ponitur, α', 175
Μίτρης, δ', 137
Μορμούροια, ε', 599
Μοσχόπουλι Scholia citata, α', 397, 459, 468,
 586. β', 123, 278, 337
Μοσχός citatus, ε', 720. ι', 406
Musæus citatus, ζ', 146
- N.
- N** *Ναιτάσκον*, β', 539
Ναικίσκες, β', 221
Νέκυος, π', 321
Νεκύων κατεβησάντων, Non est ταυτολό-
 γον, η', 409
Νέμεσις, π', 22
Nestor, De ejus jaſtantiā, & orationibus
 longis; α', 260. η', 132, 157
Νεωτάτη, ν', 539
Νῆας ἑίσας, α', 306
Νεβίς, Ab *Homero* semel tantum memora-
 tur, β', 671
Νιφέλιον, μ', 280
Νιφένια, ξ', 227
Νίψαλο, π', 229
Νομός, υ', 249
Νύ, De hujus particulæ vi; α', 382. ι', 116
Νανύμας, μ', 70
Νώεσσα χαλκήν, β', 578

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ξ.
ΞΕἰνασεν, γ', 232
Xenophon citatus, β', 200. γ', 179.
 δ', 35. κ', 298. υ, 232
Ξυλός, Γρυλλός, σ, 309

Ο.
Οσ' ἔτρεφε, δ', 283
 "Ογε, De vocis hujus repetitione elegant, γ', 409
 "Οἶκον, λ', 68
 "Οδὸν ἐλθέμεναι, α', 151
 Οἱ δ', De vi particulæ, Δὲ, α', 57. δ', 160
 Οἶματ', φ', 252
 Οἰστόμεν, γ', 168
 "Ολίγον τε φίλον τε, α', 167
 "Ολλύς, κ', 201
 "Ολοῦσι, De hujus vocis profodiâ inusitatâ, α', 342
 "Ολωλεν, ὀλώλε, κ', 186, 187
 "Ομαρετῇ, φ', 162
 "Ομοίον, δ', 315
 "Ομῶς τιμῆς ἔσται, ι, 601
 "Οξυέλι, ε, 50
 "Οπα λειρέσσαν, γ', 152
 "Οπιν, τ', 388
 "Οπωπα, ζ', 124
 "Οπωρεν, ε, 5
Horatius citatus, α', 1, 2, 102, 449. β', 480. γ', 409. δ', 310. ε, 769. ζ', 146. η, 347. θ', 75. ι, 63, 97, 158, 213. κ', 98. λ, 348. σ, 119. υ, 467. χ', 263
 "Ορεκίῃσι μελίῃσι, β', 543
 "Ορμον, α, 435
 "Ορυνθι, ζ', 363. μ', 440
 "Ορώρει & ὀρώρει, quomodo inter se significatione differant, β', 810
 "Οσα δέδῃεν, β', 93
 "Οσε φατῖν, γ', 435
 "Οτι τάχιστα, ψ, 71
 "Οτριώτω, κ', 55
 Οὐ μὰ, α, 86
 Οὐδὲ μὴ οὐδὲ, κ', 299
Onidius citatus, α, 528. β', 278, 298. δ, 618. σ, 125. υ, 61. ψ, 48, 641
 ——— emendatus, γ', 39
 Οὐλομήν, α, 2
 Οὐλόχυλας, α, 449
 Οὐν, γ, 1. π', 394
 Οὐρὸς, β', 153
 Οὐτα, δ', 525. γ', 192
 Οὐτάμεναι, φ', 68
 Οὐταμήν, αττηλῶ, Non est ταυτολόγον, ε, 86
 Οὐτσε, δ', 469
 "Οφιν, De hujus vocis profodiâ inusitatâ, μ', 208
 "Οχλίσσεται, μ', 448

Π.
Παλι, δ', 185
Παλίλλος, α, 126

Πανόλ, δ', 186
Πανοφύλας, θ', 250
 Πάντες, κ', 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247
Παραλ' ἰδω, δ', 6
Παραπᾶν, ζ', 62
Παρελέξατο, β', 515
Παρηγορήσιν, π', 152
Παρθενότητα, λ', 385
Παριαύαν, ι, 336
Πασέων, σ', 431
Pausanias citatus, β', 479, 614. γ', 380. δ', 141, 194. ε, 778. θ', 369. ν', 301. ο, 37. π', 185. σ', 570
Πείρα, η, 102
Πείρινθα, α, 190
Πειρώμεν, δ, 359
Πείρων, α, 8
Πέλασσε, γ, 1
Πέλλας, π', 642
Πεμπέδοι, α, 463
Πεπληγέο, δ, 113
Πέντοιθα, ν', 96
Πετρίον, φ', 503
Περ, De vi hujus vocalis; α, 508, 587
Περιδέρξομαι, φ', 163
Περιδέρμαι, γ', 728
Περιστρέφει, ε, 903
Πετάρης, δ', 441. φ', 115
Πέσαν, π', 207
Πέσατ', ε, 164
Πέφραδε, ζ', 500
Πεφυγέμεν, ζ', 488
Πηϊάδεω Ἀχιλλῷ, α, 1
Πιθέδων, ι, 167
Πίλναντο, χ', 401
Pindarus citatus, β', 670. ζ', 146. ξ', 325. ε, 243
Πύλλει Ἑλληπώντω, η, 86
Plato citatus, α, 131, 242, 466. β', 623. ε, 484. ζ', 402. θ', 14, 18, 547. ι, 308, 363, 495. κ', 224. λ, 201, 291. σ', 108. υ, 218. χ', 506. α, 217, 624
 ——— *Homerum* vituperat, α, 225, 599. β', 6. δ', 68. ε, 314. π', 433, 847. σ', 54. υ, 64. χ', 15, 168. ψ, 100. α, 10, 527
Plautus citatus, ε, 778
Πλωαί, De hujus vocis profodiâ, χ', 153
Plutarchus citatus, α, 1, 25, 128, 220, 260, 472, 491. β', 111, 216, 220, 228, 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172, 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431. ε, 2, 172, 215, 788, 800. ζ', 161, 326, 486. η, 216, 228, 355, 358. θ', 14, 234, 272. ι, 55, 70, 109, 120, 189, 328, 457, 478. κ, 325, 482, 544, 559. λ, 269, 573. ν', 117, 284, 355. ξ', 84, 86, 170, 217, 459. ο, 32, 317. π', 33, 70, 847. ε, 133, 171, 446. σ', 22, 106, 536. τ, 138. υ, 64, 110, 147. φ, 107, 168, 330, 331. χ, 56, 207, 210, 327, 379. ψ, 24, 222, 281, 297, 620, 670. κ, κ 4 α, 80,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- α', 80, 130, 239, 522, 525, 527, 560
 ——— reprehensus, α', 185
 ——— *Homerum* vituperat, β', 478. π', 857
 Πόδας ακύς, De hujusmodi Epithetis, α', 58
 Ποιπνύοντα, α', 600
 Πόλεως, De vocalium contractione & elisione, β', 811
 Πολλά λισσομένη, ε', 358
 Πολυδίψον, δ', 171
 Πορφυρίσας, γ', 411
 Πορφύρεον, De profodiâ vocum, πορφυρεω, πορφυρεον, α', 482
 Πορφύρεος θάνατος, ε', 83
 Porphyrius citatus, α', 105, 106. β', 1, 627, 816. δ', 6. ε', 50. ζ', 201, 252. η', 118, 298. θ', 233. κ', 418. λ', 155. μ', 167. ν', 745. ο', 680. ε', 51. σ', 100, 509. τ', 72, 79, 182, 404. φ', 126, 205, 220, 363. χ', 351, 509. ψ', 422. α', 172, 192
 ——— reprehensus, θ', 520. ι', 4
 Ποσειδίον, β', 506
 Πς, ν', 225
 Πς, α', 442
 Πςβίσηκας, ψ', 889
 Πςδελύμενος, ν', 130
 Πςλελεγεμένη, ν', 689
 Πςμυγύται, ι', 452
 Propertius citatus, η', 99
 Πςπερμυλινδύμενος, χ', 221
 Profodiâ Scriptores reprehensi, β', 43. ζ', 178
 Πςτιτύχθαι, σ', 112
 Πςμυνίσια, α', 471
 Πςολίπορος, β', 278
 Πςυφιν, ν', 588
- Q.**
 Quintilianus citatus, α', 1, 56. β', 102, 284, 537, 558, 673. γ', 156, 213, 217. δ', 125, 297, 303. ε', 801. ι', 1, 210, 443, 525, 589. κ', 298. ν', 824. ξ', 195. ο', 348. π', 194. ε', 676. σ', 18. φ', 195. χ', 447. α', 486
- P.**
 P, De hujus particulæ vi; α', 56. β', 1, 310, 742. δ', 459, 501. ε', 537, 615, 858. ζ', 351. η', 19, 225. θ', 128, 304, 487. ι', 562. κ', 266. λ', 231, 475, 637. μ', 120. ο', 461
 Rapin citatus, α', 84
 ——— reprehensus α', 6
 Ρία, ε' 461. υ' 101
 Ρίαδ' ἐλοσεαθ' ν' 144
 Ρίαται, De vi hujus vocis α' 444
 Ρίαται, α' 644
 Ροδιδάκτυλος, α' 475
 Ruens reprehensus, κ', 359, 365. φ', 388
 Ρύσι, λ', 673
- Σ.**
 Sanctius reprehensus, α', 523
 Σάα, π', 363
 Σάαναι, ι', 674
 Scaliger citatus, α', 260. β', 484, 488. γ', 130. ξ', 16, 195. φ', 403. χ', 93, 198
 ——— reprehensus, β', 464. δ', 442. ι', 213. κ', 457. λ', 276. μ', 23. ε', 520. χ', 365
 Σέβας, δ', 242
 Σείλιω χροσάτω, θ', 19
 Σέλιον, β', 776
 Σελιά, π', 234
 Seneca citatus, γ', 213
 Seneca Tragœd. citatus, γ', 409
 Servius reprehensus, ν', 130
 Silius Italicus citatus, κ', 335
 Simonides citatus, ζ', 146
 Σιάνδριαν, κ', 268
 Σμᾶδιζ, De Orthographiâ & Accentu verborum quorundam rariùs observato, β', 267
 Sophocles citatus, α', 18, 338, 449. β', 182, 626, 648, 768. δ', 42. ε', 249, 778. ζ', 146. θ', 225, 520. κ', 105, 278. λ', 62. ο', 511. π', 234, 526
 ——— emendatus, α', 395. β', 426. γ', 409
 Spanhemius (Ezech.) citatus, ε', 263
 Σπάστα, β', 135
 Σπᾶναλο, λ', 240
 Spondanus reprehensus, β', 87, 363. ε', 711, 730. λ', 337. ν', 15, 68, 118. ο', 201. π', 367
 Σταθμός, ε', 140
 Statius citatus, ε', 801
 Stephanus (Henicus) citatus, α', 57, 63. β', 506, 681. γ', 28. ε', 870. λ', 433, ν', 446. π', 445, 689. φ', 111. χ', 475
 ——— reprehensus, β', 633, 769. γ', 345. ε', 308. θ', 283. κ', 105. ν', 435
 Στενωψ, λ', 348
 Στήθεσι παμφαίνωντας, λ', 100
 Στίσας, α', 232
 Strabo citatus, α', 423, 528. β', 494, 543, 558, 562, 581, 854, 856, 867. ε', 708, ζ', 433. η', 133, 422. λ', 756. ν', 5, 792. ο', 18. σ', 489. τ', 296. φ' 87. ψ', 743
 Στυγὸς ὕδατος, θ', 369
 Συμφεάνομαι, ι', 374
 Σω τὸ χρεὶς θωρηχθέντες, θ', 530
 Σωαγείρε, ο', 680
 Σωεχίς, μ', 26
 Σύνα, à Græco Ὀλη, γ', 151
 Σφίας, Pronuntiabatur μοσιλλάς, β', 704
 Σφίσιν ἐμδασιλύς, β', 206
 Σχέτλι, κ', 164
 Scholia inedita in Codice Harleiano citata, ν', 122, 130, 673, 676, 707. ξ', 107, 123. ι', 128,

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

- 6, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. π', 94, 211, 315, 351. ε', 210, 368, 663. σ', 54, 105, 111, 112, 162. τ', 65
- Scholium Viatoriana* citata, i, 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 170, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ζ', 195. δ', 497
- Scholias* reprehensus, β', 129, 528, 827. γ', 200, 313, 369. δ', 43, 75, 503. ε', 225. ζ', 236. η', 86, 93, 161. θ', 160, 206, 520, 558. i, 182. κ', 43, 98, 110, 560, 563. λ', 832. μ', 201, 412. ν', 78, 219, 707, 796. ξ', 129, 136, 174, 287. ο', 1, 22, 502. π', 287. σ', 373. τ', 94
- Scholias* in *Aristophanem* citatus, λ', 11
- Scholias* in *Euripidem* citatus, δ', 525. ε', 86, 248

T.

- T**ΑΝΟΛΩΝ, ν', 180
- Tanaquil Faber* reprehensus, δ', 605
- Τε, De vi hujus voculæ; α', 63. β', 233, 497. κ', 362. λ', 475. μ', 423
- Τέθναθι, χ', 365
- Τεθνεύτα, ζ', 464
- Τέμνη, ν', 707
- Tempus, De temporum ratione; α', 37. γ', 141. δ', 492. ε', 587. ζ', 124. θ', 322. κ', 186. ν', 84, 736
- Tempus Imperfectum aptè appellatur *παρο-
τατικόν*, ν', 84
- Tempus Perfectum aptè appellatur *παρο-
κτεμνόν*, ν', 736
- Terentius citatus, α', 340. ζ', 397. τ' 242
- Terrassonius citatus, π', 500. τ', 302
- reprehensus, α', 167. δ', 75, 82. θ', 558. ν', 344. σ', 488, 489. φ', 388
- Τετράχαι, ξ', 53
- Τετράχαιον, ν', 346
- Τέτλαθι, α', 586
- Τέτλαθας, α', 228, 542
- Τέτρωγας, De verborum quorundam præ-
teritorum mediorum analogiâ; β', 314
- Τέτλα, δ', 412
- Τῆ, semper ἀσωδέτως ab Homero usurpatur,
ξ'. 219
- Τι, ε', 662
- Τίνυθον, γ', 279
- Τίνω, De profodiâ vocum τῆω, φθῆω, φθᾶ-
νω, φθῆνς, &c.; β', 43
- Τίσσας, δ', 116
- Τίσω, χ', 20
- Τιταγῆσι (ιμερῆς) β', 751
- Τίω, δ', 257
- Τοι, ν', 115
- Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις, ε', 150
- Τοῖσι δ', α', 57. γ', 303. η', 165. θ', 261
- Tollius in Longinum* citatus, δ', 303. ε', 348, 624
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, α', 84
- Τόξων ἐν εἰδῶς, β', 718
- Τοσσαδ', υ', 357
- Τρῆς, ε', 261
- Τρόφον, i, 547. κ', 498, 507. μ', 12
- Τρηχῆαν, α' brevis nunquam in ῥ Ionicum
mutatur, β', 633. ε', 308. ν', 192. π', 374
- Τρίκλεις, δ', 202
- Τριχῆα τε ἡ τετραχῆα, De versuum nume-
ris verborumque sono rem ipsam depin-
gentibus; γ', 23, 357, 363. δ', 135, 146, 423, 452, 455. ζ', 117, 510. η', 212, 224, 238. κ', 374. λ', 454, 553. μ', 26, ν', 571, 798. ο', 624. ε', 264, 663. φ', 181, 256. χ', 448. ψ', 763
- Τυκὴν κακόν, ε', 731
- Turnebus Adrian.* citatus, β', 788

Υ.

- Υ**ΑΡΟ apud *Gellium* citatus, β', 135
- "Υγρον ἔσται, ψ', 281
- Viatorius* citatus, τ', 162
- Virgilius* citatus *passim*.
- Υλ, De hujus vocis profodiâ, & de vocis
sylvæ derivatione, γ', 151
- Υλη, Nom. prop. ε', 708
- Hymnus in Venerem*, non *Homeri*, β', 43. γ', 383
- Υοx, De vocis mediæ usu proprio; γ', 141, ν', 168
- Υπαλίζει, φ', 126
- Υπεύροχον, β', 426
- Υπέρεσσαν, μ', 469
- Υπερμωρα, β', 155
- Υπὲρ, δ', 421, 465
- Υπολίζοντες, σ', 519
- Ursinus (Fulvius)* citatus, β', 78
- reprehensus, ζ', 136
- Υψιζόν, δ', 166

W.

- W**Estenniana (Editio) reprehensus, θ', 162, 268, 282. i, 184, 327, 443, 484, 649. κ', 396, 537. μ', 172. ν', 276. ο', 164
- Winterton (Radulph.)* reprehensus, α', 37

Φ.

- Φ**ΑΘ, δ', 167
- Φθινύθειν, De hujus vocis profodiâ,
ε', 346
- Φθῆνι, ν', 686
- Φθισιμωρα, β', 833
- Φθισιμωρῶν, ν', 333
- Φίλας, ε', 117. κ', 280
- Φίλας, υ', 304
- Philemon* citatus, ε', 349
- Φιλῶν Ἀπύλλων, De hujusmodi Epithetis,
α', 43

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Φόως, ζ', 6
 Φράσσαλο, ψ', 126
 Φρένες ἀμφιμέλαιναι, α', 103. ρ', 83
 Φυκλὰ, π', 128
Phrynus citatus, β', 157. μ', 27. ό,
 18
 Φῶτ', δ', 194

Χ.

Χ Αλικίδα — Κύμινδιν, ξ', 291
 Χαλκοκατῆς δῶ, φ', 426
Chæremion citatus, α', 67
Chisbul citatus, ζ', 525. ψ', 82

Χόρτω, λ', 773
 Χρεῶ, κ', 43
 Χρόμαδο, ψ', 688
 Χρυσίοισι, ν', 523

Ψ.

Ψ Αμάθου, έ, 587

Ω.

Ω Μίλλον, σ', 539
 Ὀμοθέτησαν, α', 461
 Ὀπλίωναλο, λ', 86

Handwritten notes in Greek script, mostly illegible due to fading and cursive style.

INDEX

INDEX RERUM

I N

I L I A D E

MAXIME MEMORABILIMUM.

A Bantes β' , 542. δ' , 464
 Abydus β' , 836
 Acamas β' , 823. Bæotium occidit ξ' , 475
 Achelous rex aquarum ϕ' , 194. ω' , 616
 Achilles β' , 685 a matre vindictam petit Achivorum α' , 352 fortissimus β' , 769 legatos Agamemnonis convivio excipit ι' , 199 respondet Ulyssi 307 Phœnici 602 & Ajaci 640 Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad sciscitandum λ' , 605 plorantem Patroclum interrogat π' , 7 Patroclum in prælium mittit eique præcepta dat 46 Myrmidonas armat 155 & animat 200 Jovi vinum libat cum precibus 233 sese ob mortem Patrocli afflicat σ' , 22 Thetidi luctum suum exponit 79 Patroclum luget 316 ψ' , 18 metuit ne Patrocli corpus putrescat τ' , 24 concionem convocat 40 quam alloquitur 56 cibum se capturum negat ante prælium 198 Patroclum pertinaciter luget 315 armatur 363 Æneam sibi cedere jubet υ' , 178 Æneam evasisse indignatur 344 interficit Iphitionem 382 Diomoleontem 395 Hippodamantem 401 Polydorum 407 & alios multos 455 in Xantho fluvio multos interficit ϕ' , 15 duodecim juvenes Trojanos mactat ad sepulchrum Patrocli 27 Lycæonis preces repudiat eumque occidit 97 occisum Asteropæum alloquitur 184 fugientem Hectorem persequitur χ' , 138 & persequi pergit 186 ac interficit 361 Myrmidonibus luctum indicit ψ' , 6 Sperchio fluvio comam radit 141 ventis supplicat 195 ludos funebres Patroclo instituit 258 Nestori phialam donat 616 pugnatorum certamen constituit 652 Patroclum mœgens inquietam noctem ducit α' , 3 Priamum alloquitur 517 Hectoris corpus imponit curru Priami 589 Priamo cœnam parat 621
 Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ' , 240

Achillis ad Achivos concio α' , 59 cum Agamemnone rixa 121, 225, 285 & amicitie reintegratio τ' , 240 geminum fatum ι' , 410 hasta π' , 140 equi lugent Patroclum ξ' , 426 clypeus σ' , 479 ad Agamemnonem responsio τ' , 145
 Adrestus β' , 830 captus a Menelao ζ' , 37
 Ægeon α' , 104
 Ægialus β' , 855
 Æneas β' , 820 Pandarum quærit ι' , 164 & cum eo Diomedem aggreditur 240 Crethonem & Orsilechum interficit 541 cum Achille congreditur ι' , 160 Achilli respondet 200 ejus genus 215 & prælium cum Achille 260
 Æsculapius medicus λ' , 517
 Æsepus flumen β' , 825. δ' , 91
 Ætoli β' , 638
 Agamemnon β' , 576. γ' , 166 Chryseidem patri remittit α' , 308 Briseidem ab Achille accersit 320 in concilio somnium narrat β' , 56 Machaonem jubet accersi ad Menelaum δ' , 193 milites hortatur 234 ignavos objurget 240 Idomeneum alloquitur 256 Ajaces adit 272 & Nestorem 291 objurgat Menestheum 338 & Diomedem 364 suos cohortatus Deicoentem interficit ι' , 533 duces cœna excipit λ' , 313 ejus concio ad duces ι' , 17 culpam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur 115 legatos ad Achillem mittit 165 qui redeunt re infectâ 665 & Menelaus æstuant λ' , 3 inter se deliberant 35 Nestorem adit 72 armatur λ' , 15 fortiter pugnat 91 multos interficit 218 vulneratur 252 prælio decedit 276 fugam suadet ξ' , 75 hinc objurgatus ab Ulysse 82 jurat se cum Briseiderem non habuisse τ' , 258
 Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti β' , 108 oratio de Noxâ deâ τ' , 78 ad Jovem preces β' , 412 verba ad Menelaum vulneratum δ' , 155
 Agapenor β' , 609
 Agenor deliberat utrum cum Achille congredi-

INDEX RERUM, &c.

- grediatur ϕ' , 548 congreddtur 579
 Ajacum conjunctio ν' , 705
 Ajax Oilci β' , 527 ejus contentio cum Idomeneo ψ' , 473
 Ajax Telamonius β' , 557, 768 γ' , 226 forte designatur ad certandum cum Heclore δ' 181 pugnat cum Heclore 225 ejus oratio apud Achillem ι , 620 fugit λ' , 542 Heclorem provocat ν' , 818 & vulnerat ξ' , 408 Archilochum interficit 464 suos cohortatur ϵ , 498, 558, 732 naves defendit 672 laborat π' , 102 Menelaum alloquitur ϵ , 238 Hippothoum interficit 293 terretur 627 Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648 luclatur cum Ulyffe ψ' , 708 hasta certat cum Diomede 811
 Pugna-circa cadaver Alcathei ν' , 500
 Alcuis campus ζ' , 201
 Alphæus flumen β' , 592
 Alybe β' , 857
 Amazones γ' , 189. ξ' , 186
 Amphimachus β' , 820, 870
 Amphius β' , 830
 Amyclæ β' , 584
 Amydon β' , 849
 Andromache ignara mortis Heclois accurrit ad tumultum χ' , 437 ejus lucltus 460 ω' , 725
 Anemoræa β' , 521
 Antenor censet Helenam reddendam δ' , 348
 Anthedon β' , 508
 Antilochus Echepolum interficit δ' , 457 Mydonem ϵ , 579 Menalippum ϵ , 575 Achilli mortem Patrocli nunciat σ' , 18 equos hortatur in cursu ψ' , 403 Menelaum cedendo vincit 596
 Antiphus β' , 678, 864
 Antron β' , 697
 Apæfos β' , 828
 Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum α , 43 Trojanos animat δ' , 409 Diomedem reprimit ϵ , 440 facto Æneæ simulachro hostes eludit 449 Martem incitat 455 Patroclum a Trojæ mœnibus repellit ω' , 706 Heclorem mortem Euphorbi nunciat ϵ' , 75 hortatur Æneam 323 Heclorem animat 582 Æneam concitat in Achillem ϵ , 79 Heclorem cum Achille congreddi vetat 375 Heclorem Achilli surripit 443 cum Neptuno pugnare renuit ϕ' , 461 Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600 Achilli fraudem detegit χ' , 8 deos objurgat quod Heclois corpus crudeliter tractari patiuntur ω' , 33
 Arcadii β' , 603
 Archilochus β' , 823
 Arene β' , 591
 Argissa β' , 738
 Argivi β' , 559
 Argos γ , 75
 Arima β' , 783
 Arisbe β' , 836
 Arne β' , 507
 Ascalaphus & Isalmenus filii Martis β' , 512
 Ascanius β' , 862
 Asine urbs ϵ' , 560
 Asium pratum β' , 461
 Asius ϵ' , 838 Jovi irascitur μ' , 162
 Aspiedonenses & Orchomenii β' , 511
 Asterium β' , 735
 Asteropæus cum Achille congreddtur & occiditur ϕ' , 140
 Astyanax Heclois filius χ' , 483
 Athenienses β' , 546
 Augæa β' , 32
 Aulis β' , 303, 496
 Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt ϵ' , 467 Aretum occidit 517
 Axius flumen β' , 841. π' , 288. ϕ' , 141
- B.**
- B**ellerophon ζ' , 155
 Boagrius β' , 533
 Bæbeis β' , 711
 Bæotia β' , 494
 Bæoti *ibid.*
 Briareus α , 403
 Briseis β' , 689 Achilli redditur τ' , 246 Patroclum luget 387
 Brysæa β' , 583
 Buprasiani β' , 615
 Buprasium λ' , 755
- C.**
- C**admæi δ' , 385
 Cædes variæ ϵ , 514
 Calchas vates α , 69 ab Agamemnone culpat 105
 Calydon ι , 526
 Cares β' , 867
 Carystos β' , 539
 Castor & Pollux γ' , 237
 Caystri cygni β' , 461
 Cebriones frater & auriga Heclois τ' , 737
 Chromis β' , 858
 Chryses filiam repetit α , 12 ejus preces ad Apollinem 37, 451
 Cretenses β' , 645
 Curetes ι , 525
- D.**
- D**anai α , 42
 Dardanus ϵ , 215
 Daulis β' , 520
 Deiphobus incassum feritur a Merione ν' , 155 Hypsenorem interficit 416 Æneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggrediatur 474 Ascalaphum interficit 522
 Deorum concio δ' , 1 preces & noxa ι , 97 pugna ϕ' , 316
 Dii singuli diis oppositi ϵ , 67
 Diomedes β' , 563 Sthenelum objurgat δ' , 411 a Pandaro vulneratur ϵ , 93 Minervam

INDEX RERUM, &c.

vam invocat 115 Pandarum interficit 290
 Venerem vulnerat 335 Hecatori cedit 595
 Martem vulnerat 355 Ulysses hortatur
 ad succurrendum Nestori δ', 91 Nestori
 subvenit 102 ejus verba ad Agamemno-
 nem ε', 33 iturus ad hostium castra explo-
 randa Ulysses socium eligit κ', 241 Mi-
 nervam precatur 284 & Ulysses incidunt
 in Dolonem 359 quem capiunt & inter-
 rogans 370 Dolonem interficit 446 dor-
 mientium Thracum stragem edit 482 cum
 Ulysses ad naves redit 532 Hectorem fer-
 rit λ', 349 suadet ut saucii ceteros co-
 hortatum eant ε', 109
 Dione Venerem consolatur ε', 331
 Dios α', 251
 Dedona ω', 233
 Dolon explorator captus κ', 370 interficitur
 446
 Dulichii β', 625

E.

Elephenor β', 544
 Enienes β', 749
 Enispe β', 606
 Ennomus β', 658
 Ephyre β', 659
 Ephyri ν', 301
 Epistrophus β', 856
 Erebus δ', 368
 Eumeli equæ β', 763
 Euphemus β', 846
 Euphorbus Patroclum vulnerat ω', 809 Me-
 nelaum cedere jubet ε', 12 occiditur a
 Menelao 43
 Euryalus β', 565
 Eurypylus β', 736 vulneratus occurrit Pa-
 troclo λ', 808 qui vulnus curat 842

G.

Ganymedes υ', 232
 Gargarum δ', 48. ε', 292. ε', 152
 Glaucus β', 876 ejusdem & Diomedis col-
 loquium in acie ζ', 119 arma permutat
 cum Diomede 235 ejus preces ad Apolli-
 nem ω', 513 Trojanos hortatur ut Sarpe-
 donis corpus tueantur 537 Hectorem fu-
 gæ accusat ε', 141
 Græci sacra faciunt α', 458 β', 419 disces-
 sum parant a Troja β', 142 ad bellum se
 parant 397 ad bellum coeunt 444 novem
 parati sunt cum Hectore congregari ε', 161
 murum ædificant circa naves 435 vinum
 emunt 468 occisum Hectorem vulnerant
 λ', 369
 Græcorum agminis incessus δ', 427 fuga δ',
 78 excubiæ ε', 79 murus μ', 3 optimates
 coeunt ε', 301 naves incenduntur ω', 112
 Guneus β', 748
 Gygeæ β', 865
 Gyrtone β', 738

H.

Aliartus β', 503
 Harpyiæ ω', 550. τ', 350
 Hector Trojanos ad prælium educit β', 807
 Græcis verba Paridis de singulari certami-
 ne exponit γ', 86 in urbem venit ex acie
 ζ', 236 Trojanos hortatur ut Minervæ
 supplicent 263 it in domum Paridis 323
 uxorem quærit 375 uxori colloquitur 395
 Græcos provocat ad singulare certamen κ',
 65 suos hortatur δ', 172 ν', 150 ε', 486
 ε', 220 ejus verba ad equos δ', 184 Teu-
 crum vulnerat 324 ejus oratio ad Troja-
 nos 497 Dolonem mittit exploratum ca-
 stra hostium κ', 299 Hecoris splendor λ',
 64 suos hortatus in hostes irrumpit 285 Po-
 lydamantis consilium stultè repudiat μ',
 230 muri portam perfrangit 444 Amphi-
 machum interficit ν', 185 socios desiderat
 768 suis coactis hostes aggreditur 798 A-
 jaci respondet 834 saucius ex acie effertur
 ε', 428 ab Apolline susceptus ε', 236 præ-
 lium repetit 262 Lycophronem interficit
 429 Menalippum adhortatur 552 Peri-
 phetem interficit 637 puppim prehendit
 702 fugit ω', 367, 656 cum Patroclo
 congregatur 731 & eum interficit 819 ce-
 dit Ajaci ε', 128 Glaucos respondet 168
 Achillis arma induit 192 cum Aenea A-
 chillis equos persequitur 492 Patrocli cor-
 pus iterum persequitur σ', 156 se cum A-
 chille congressurum jactat υ', 364 A-
 chille aggreditur 419 de Achille fusti-
 nendo secum deliberat λ', 98 ejus prælium
 cum Achille 250 mors 361 & funus α',
 782
 Hecuba Hectorem orat ne cum Achille con-
 grediatur λ', 78 eundem luget 431 α',
 748
 Helena egreditur ad spectaculum certaminis
 Paridis cum Menelao γ', 142 ejus pul-
 chritudinem mirantur Trojani 154 Pari-
 dem objurgat 427 Hectorem alloquitur
 ζ', 343 ejus luctus super Hectore α', 762
 Helenus Aeneam & Hectorem monet ζ', 76
 ε', 47
 Hellepontus ε', 360
 Helli sive Selli ω', 234
 Helos β', 81
 Hesperus λ', 318
 Hippemologi ν', 5
 Hippothous β', 840
 Histiaæ β', 507
 Hyades σ', 486
 Hyampolis β', 521
 Hyda, Sardes υ', 385
 Hyle β', 500
 Hyperia ζ', 457
 Hypothetæ β', 505
 Hypsipyle ε', 469

INDEX RERUM, &c.

I.

I Ardanus η , 135
 Ida ξ , 283
 Idæus Paridis sententiam Græcis refert, η , 385
 Idomeneus β , 645. γ , 230 illi occurrit Meriones ν , 244 interficit Othryoneum 362
 Asium 383 Alcathoum 433
 Ilium λ , 270
 Ilii opes ι , 402
 Iris Trojanos armari jubet β , 790 Helenæ nunciat certamen Paridis & Menelai γ , 121 Achillem jubet succurrere corpori Patrocli σ , 167 ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli, ψ , 198
 Ithacenses β , 632
 Juno Minervam mittit ad discessum Græcorum prohibendum β , 156 & Minerva ad prælum se parant ϵ , 719 δ , 350 a Jove pugnandi veniam petunt ϵ , 757 ut Jovem decipiat seipsam comit ξ , 163 a Venere cingulum poscit ad Jovem decipiendum 188 Somnum adit ut Jovem sopiat 233 & promissis persuadet 270 Jovem adit 292 negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis δ , 34 reliquos deos adit 80 Apollini & Iri Jovis mandata refert 145 cæteros deos alloquitur super Ænea congressuro cum Achille ν , 113 Vulcanum mittit in Xanthum ϕ , 328 Dianam vincit 480
 Junonis cum Jove jurgium α , 540 δ , 25 verba ad Neptunum δ , 198
 Jupiter Thetidi promittit se ulturum Achivos α , 518 somnium mittit Agamemnoni β , 7 diis interdicat neutri auxiliari exercituum δ , 5 Jovis aurea catena 19 in Idam descendit 41 Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam a prælio 398
 Iridem mittit ad naves Græcorum λ , 3
 Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus a prælio abstinere 185 Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ , 292 & Neptunus diversis favent ν , 347 fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ , 352 expectatus Junonem objurgat δ , 5 Junonem jubet ut sibi Irim accersat & Apollinem 49 Irim ad Neptunum mittit ut a pugna desistat 157 mittit ad Apollinem ad fuscitandum Hectorem 220 Hectorem incitat 595 moriturum Sarpedonem miseratur ω , 433 Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667 Hectorem miseratur ϵ , 198 χ , 168 Achillis equos miseratur 443 Junonem alloquitur de excitato Achille σ , 357 Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ , 340 jubet omnes deos opitulari utris quisque velit ν , 20 Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat α , 104 Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144 Mercurium ducem mittit Priamo 335

L.

L Aa β , 585
 Lacedæmonii β , 581
 Lapithæ μ , 128
 Larissa ϵ , 301
 Leleges κ , 429
 Litæ ι , 498
 Locri β , 527
 Lycaon Priamides ab Achille victus ϕ , 35 Achilli frustra supplicat 97
 Lycia κ , 430
 Lycii μ , 330

M.

M Achaon β , 732 Menelaum curat ϵ , 210
 Magnetes β , 756
 Mars vulneratur a Diomede ϵ , 855 saucius apud Jovem expostulat 872 a quo objurgatur 887 auditâ morte filii irascitur ϵ , 113
 Medeon β , 501
 Meges β , 627
 Meleagro (de) narratio ι , 525
 Menelaus β , 586 certamen cum Paride suscipit γ , 97 a Pandaro perfidè vulneratur δ , 104 Pylæmenem interficit ϵ , 576 Adrestum capit ζ , 37 certamen accipere vult cum Hectore η , 94 sed prohibetur ab Agamemnone 109 & Ajax Ulyssî opem ferunt λ , 468 Helenum vulnerat ν , 598 Pisandrum interficit 605 Antilochum hortatur δ , 567 Euphorbo indignatur ϵ , 18 eumque interficit 43 Hectori cedit 107 duces cohortatur 246 animatur a Minervâ 554 Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684 in ludo irascitur Antilocho ψ , 569
 Menestheus β , 552 misso Thoote ab Ajacibus petit auxilium μ , 342
 Mercurius Priamum convenit α , 362 & ducit ad Achillem 440 dormientem Priamum monet 683
 Meriones β , 651 Deiphobum vulnerat ν , 535 Harpalionem interficit 648.
 Messeis ζ , 457
 Mesthles β , 864
 Methone β , 716
 Miles ignavus & strenuus ν , 279
 Minerva Pandarum adit ad sœdus ejus operâ violandum δ , 751 Diomedi dat robur ϵ , 1 Martem educit ex acie 29 Venerem deridet 420 ad prælum se parat 719 a Jove pugnandi veniam petit 757 Diomedem alloquitur 799 & jubet cum Marte congressi 825 deliberat cum Apolline de prælio in præsentia reprimendo η , 24 ejus verba ad Jovem θ , 29 Martem cohibet ι , 124 Martem prostermit ϕ , 402 & Venerem 423 sumptâ Deiphobi formâ Hectori persuadet ut cum Achille congressiatur χ , 226
 Minyæ

INDEX RERUM, &c.

Minycius flumen λ', 721
Mortui sepeliuntur η', 419
Mufarum invocatio α, 1. β', 484
Mycalē β', 869
Mycenenses β', 569
Myrmidones β', 684 in pugnam vadunt ω',
257
Myſi α', 278

N.

Nastes β', 870
Navium enumeratio, vel Bæotia β',
494
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum η',
446 cum Idomeneo colloquium ν', 218
Neptunus ad ferendam Græcis opem profi-
ciscitur ν', 10 Ajaces animat 47 Achivos
excitat 95 faucios consolatur & Achivos
animat ζ', 139, 363 Jovi irascitur ε', 184
de Ænea conservando consultat υ', 293
Æneam Achilli subducit 321 Achillem
consolatur φ', 288 Apollinem ad pugnam
provocat 435
Neritus β', 632
Nestor β', 601 Achillis & Agamemnonis
contentionem componere conatur α, 247
laudatur ab Agamemnone β', 370 hortat-
ur milites ζ', 66 Græcos objurgat qui
cum Hectore congredi non audeant 123
in periculo versatur θ', 80 fugit cum Dio-
mede 157 ejus consilium de excubiis &
cæna ι, 54 & de pacando Achille 96 fur-
gens noctu Ulyſſem adit κ', 132 Diome-
dem excitat 160 suadet exploratores in
hostium castra mittendos 204 antiqua sua
facinora commemorat λ', 667 prodit au-
dito clamore ad spectaculum ξ', 1 illi oc-
currunt faucii 27 Jovem precatur ε', 372
Græcos orat ut hosti resistent 658 de cur-
su filio præcepta dat ψ, 306
Nestoris oratio ad milites β', 337 verba ad
Agamemnonem θ', 315 oratio de sepeli-
endis mortuis & construendo muro η', 325
Niobæ fabula α, 602
Nireus Græcorum formosissimus β', 671
Nisa β', 508
Nyſſium ζ', 133

O.

Oechalia β', 730
Olenia β', 617 λ', 756
Olenus β', 639
Onchestus β', 506
Orchomenus β', 605
Orci galea ι, 845
Orestides Nymphæ ζ', 420

P.

Pandarus β', 827 Menelaum perfidē
vulnerat δ, 104 a Diomede interficitur
ι, 290
Paris in prima acie se ostendit γ', 16 trepidē
refugit 32 ab Hectore objurgatus 38 cum

Menelao se congressurum suscipit 58 ar-
matur 327 certat cum Menelao 345 a
Venere ex prælio furripitur 383 ab Hele-
nâ objurgatur 428 ex prælio elapsus cum
Helena conjungitur 437 negat reddere
Helenam η, 355 Diomedem vulnerat λ',
368 & Machaonem 507 ut & Eurypylum
582 Euchenorum interficit ν', 668
Parthenius β', 854

Patroclus ad Achillem revertitur ε', 405 A-
chillem orat ut se saltem in prælium mit-
tat ω', 20 armatur 130 Myrmidonas co-
hortatur 269 cum suis multos Trojanor-
um interficit 284, 398, 693 Ajaces hor-
tatur 556 Cebriorem interficit 737 cir-
ca Patrocli corpus fit acre prælium ε',
274, 415, 543 Achilli in somnis apparet
ψ, 62 rogos illi construitur 161 Patrocli
sepulchrum 256 cursus equitum in funere
Patrocli 362 victoribus præmia dantur
536

Pelias hasta τ', 390
Pelium β', 757
Peneleus Ilionem perimit ξ', 486
Percote β', 835. ε', 548
Pherenses β', 711
Phidippus β', 678
Phocenses β', 517
Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum
Agamemnone ι, 432
Phortis β', 862
Phthia ι, 480
Pieria ξ', 226
Pleiades α', 486
Poculum Achillis ω', 225
Podalirius β', 732
Podarches β', 704
Polydamas consilium dat de fossâ Græcorum
transeundâ μ', 60 prodigium interpreta-
tur & consilium dat 212 Hectorem objur-
gat ν', 735 Prothenorem interficit ξ',
448 urbem petendam suadet σ', 255 cui
Hector contradicit 285
Polypætes β', 740 & Leontius μ', 129
Portentum draconis qui passeris devoravit β',
309

Præctium β', 835
Priamus Helenam interrogat de certis quos
videbat Græcis γ', 161 a præcone vocatur
ad sædus feriendum 250 in urbem redit
305 Trojanos alloquitur η, 268 militibus
portam aperire jubet φ', 527 Achillem
conspicatus Hectorem orat ne cum illo
congregiatur χ', 38 Hectorem luget 412
uxori mandata Jovis de repetendo Hectore
refert α, 194 dona sumit quæ ferat Achilli
229 filios objurgat 247 Jovem orat 308
Achillem convenit 477 eique supplicat
486 in urbem vehit corpus Hectors 707
Prodigium λ', 53. μ', 200
Protesilaus β', 698
Prothous β', 758

Pygmæi

INDEX RERUM, &c.

Pygmaei, γ', 6
 Pylæmenes β', 851 occisus ε', 576
 Pylæi β', 591
 Pyrachmes β', 848
 Python β', 519

R

Rhesus α', 435 a Diomede trucidatur
 495
 Rhodii β', 654

S

Salamines β', 557
 Samothracia γ', 12
 Sangarus γ', 187
 Sarpedon β', 876 a Tlepolemo vulneratus
 Hectoris opem implorat ε', 684 Glaucum
 ad prælium hortatur μ' 310 muri pinnam
 abruptit 392 cum Patroclo congregitur
 ω', 426 & ab eo interficitur 430 circa
 Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565
 Satniois flumen φ', 87
 Scamander β', 465
 Scandæa α', 268
 Schœnus β', 497
 Scolus β', 497
 Scyros insula ι, 664 τ, 326
 Simois ε', 774
 Sipylus α', 615
 Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat
 ξ', 242 Neptunum incitat 353
 Sperchius fluvius ω', 174
 Sthenelus β', 564 Agamemnoni asperius re-
 spondet δ', 404

T

Talthybius α', 320
 Tarne ε', 44
 Tenedus insula γ', 33
 Tercæ mons β', 829
 Teucer post Ajacis clypeum latens Troianos
 multos interficit θ', 266 ab Hectore vul-
 neratur 324 Imbrum interficit γ', 170 &
 Clitum ε', 444 ejus arcus divinitus frangi-
 tur 462
 Thalpius β', 620
 Thamyras fabula β', 595
 Thaumacia β', 716
 Thebæ α', 286
 Themis Junoni propinat ε', 87
 Therisitæ garrulitas β', 212
 Thetidis verba ad Achillem α', 414
 Thetis Jovem interpellat pro filio α', 503 lu-
 gens Nercides alloquitur σ', 52 Achillem
 interrogat 73 Achilli arma premittit a
 Vulcano 127 Vulcanum adit 369 & erat
 ut Achilli fabricetur arma 430 Vulcani
 arma affert Achilli τ', 8
 Thisbe β', 502
 Thoas β', 638 Pirum interficit δ', 527

Thracia ι, 72
 Thraces δ', 533
 Thryoessa civitas λ', 710
 Thymbra α', 430
 Titans ξ', 279
 Titaresius fluvius Peneo non miscetur β', 751
 Tlepolemus β', 657 pugnatur cum Sarpedone
 ε', 627
 Tmolus mons β', 866
 Trojanæ Minervæ supplicat ξ', 286
 Trojani & Græci fœdus faciunt γ', 264
 Trojani Græcorum murum adorunt μ',
 80 fugiunt ξ', 506 magnam caedem fa-
 ciunt ε', 327 fugant Achivos ε', 595
 Trojanorum & Græcorum incessus in præli-
 um γ', 1 conficiunt δ', 448 λ', 70
 Trojanorum caedes ζ', 6 excubiae θ', 550
 concio σ', 247 pugna ad naves acerrima
 ε', 686

V

Venus Paridem ex prælio furripit γ', 380
 Helenam alloquitur 389 & illi irasci-
 tur 413 Helenam ducit ad Paridem 428
 Aeneam subducit ex acie ε', 311 vulnera-
 tur a Diomede 335 de eo apud Dionem
 conqueritur 375 a Minervâ deridetur 420
 & Apollo Hectoris corpus a putredine pro-
 hibent φ', 185
 Ulysses β', 631 γ', 191 Chryseidem patri
 tradit α', 430 Achivos a discedendo coër-
 cet β', 182 Therisitæ garrulitatem coër-
 cet 246 milites ad prælium hortatur 278
 Agamemnoni respondet δ', 354 ejus ora-
 tio ad Achillem de redintegranda pace cum
 Agamemnone ι, 225 Diomedem hortatur
 ad prælium λ', 312 ab hostibus circumve-
 nitur 403 a Soco vulneratur 434 at illum
 interficit 456 suadet ut ante prælium ci-
 bum capiant milites τ', 155 quod & A-
 chilli suadet 215 cum Ajace cursu certat
 φ', 754
 Vulcanus Junonem admonet α', 569 Theti-
 dis in se beneficia commemorat σ', 394
 Thetidem de causâ adventus interrogat
 425 Achilli arma fabricatur 469 Xan-
 thum urit φ', 342

X

Xanthus Achillis equus, futurum ei in-
 teritum vaticinatur τ', 403
 Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ', 214
 tumet in Achillem 234 Simoënta invocat
 adversus Achillem 307 Vulcano & Juno-
 ni supplicat 357

Z

Zacynthus β', 634
 Zelæa civitas δ', 103
 Zephyrus ventus β', 147

•

